M. S. en 4.º pergamino regular con 207 f. id.

Tractatus theologici de Fide, Spe et Visione á P. Emmanuele Sanchez elaboratus.

Rotulata

Sanchez de Fide, Spe et Visione.

8814: 21636_22

1424: 2565

Ms

Manl. 865:

862

15 3994=17

ms

Tractatus Theologici de ms ns

Fide, Spe, et Visione.

A P. Emmanuele Sanchez S. I.

In Granatensi Collegio elaborati.

Inclita lex iustis impenditur, heresis, sonnet

Garrula, grex gratus falsos gratatur honores.

Haec series [illegible] [illegible] [illegible] Seg., [illegible] inst. [illegible]
26 [illegible] intendente occurrere [illegible] [illegible] aut [illegible], [illegible] in [illegible]
[illegible] de alys [illegible] aliquid, quod a sic [illegible], et aliquid [illegible] sic identifer [illegible]
quod est in [illegible] [illegible] a sic uno modo et identificari [illegible] sic alio modo, [illegible] [illegible], quod
est in [illegible] a sic [illegible], identificari vere [illegible] sic essentialiter

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] identi[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n.[illegible] 55

Hoc modo auxilij efficax: ceterum Deus per se signalis vel ordinarij concurrere proinde
est, ac Deus per signalis vel ordinarij infallibiliter certo obtineret ... volun-
tas peccaturum si libere resistat Deo per suum auxilium revocanti a peccato,
neque requiritur in secunda est infallibilis, aut ordinaria, ac ista voluntas si amat
amat: at nullus sectarius dixit scientiam ordinariam veritas satis ad divinam provi-
dentiam, vel potius explicandam.

§ Praeterea sic impugno solutionem M. Blanco ... nostro ... in ... fine
ait ... veritas rationata ... a Deo scientia naturali, vel ordinaria, quam inquit, ca veritas
est naturalis vel ordinaria: unde infero: ergo quod voluntas creata sibi relicta sine efficaci ...
motione ad ... peccandum peccet est quid naturale, vel ordinarium voluntati: ergo non liberum. Probo
log. Sal ... disiunctionem, vel retorsionem ... fieri solet a ... liberum ...
voluntati creatae in ... destituto auxilio proximo constitutum, ... si ita ...
stitutum naturale, vel ordinarium ... sit ... nulla ratione liberum evitabile ...
descendentis ab eius libertate, ... quod voluntas creata sibi relicta sine praemotione
peccet est ipsi ... auxilio proxime constitutum naturale, vel ordinarium in ...
posis ipsi nulla ratione liberum evitabile, vel descendentis ab eius libertate ...
... in ... carentia praemotionis: ergo quod tunc peccet non est liberum vo-
luntati, alias omitto M. Blanco impugnationes sicut inefficaces alio-
rum responsiones ... efficacibus impugnationibus ... brevitas
... ac Canonicus Antiquariensis membra manuum ... ... -
... =

Et quia licet

Scribere qui nescit nullum putat esse laborem
tres digiti scribunt caetera membra dolent

finis corporis ...

Es del D. D. Martin de Torrijos, y Vargas Canonig.º de la Metropolit.ª de Granada, a quien se à de volver.

De fide
R. P. Emman.
Sanchez

Praeloquutio.

[illegible] in tota Scholae [illegible] tam inter ceteras disciplinas, [illegible] maximi, et lumine dictae, ea est fides divina; [illegible] virtutibus et sanctitatis [illegible]: [illegible] totius Scholae ianua et [illegible]; [illegible] clemisse et superabundans: [illegible] disputatio et [illegible], eo [illegible]: est [illegible] illa, quae semper in tenebris [illegible], quae [illegible] a tenebris divisa non est, nec [illegible] ab ipsis tenebris illuminas suas potest mutuare, id est, fides a fide, [illegible] a se ipsa; sane explanandus [illegible], et [illegible] nostrae [illegible], [illegible] elucidare conatimur; [illegible] dedat [illegible], et qui [illegible] sudore [illegible] eris. [illegible] in suo [illegible], utriusque emolumentum faciat maturescere.

De fide divina disputant [illegible] Magister in 3. dist. 23 et duo [illegible] sequentibus: D. Thom. 2. 2. [illegible] q. 1. ad 16 inclusive; [illegible] in 3. dist. 23, et 24, et [illegible] aliis in locis; [illegible] P. Franciscus Suarez tom. de tribus virtutibus [illegible] [illegible] tam extraneos, [illegible] domesticos [illegible] tractatus; quae [illegible] in 3 disp. more nostro subdivisas [illegible], et sect.: in 1a de [illegible] novo fidei nostrae, [illegible] disputationibus: in 2a de [illegible]; in 3a [illegible] et si quae alia explicare digna sese offerant, ubi [illegible] fides fuerit [illegible] [illegible].

Disputatio 1a

De [illegible] Fidei.

[illegible] acceptiones huius vocis fides, quas omnes [illegible], et inutile esset recensere: triplex [illegible] usurpari [illegible] afferri solet; [illegible] bonae fidei, et fide [illegible] dicitur, quod [illegible] fidelis [illegible] a Cicerone lib. 1. de officiis, fundamentum [illegible] veritas, et constantia: [illegible] in altera [illegible] Matthaei [illegible] [illegible]?

[illegible] venit [illegible] in dicendo; quae [illegible] divina auctoritas [illegible] fides [illegible] fides [illegible] ad Hebraeos [illegible] [illegible] [illegible] manu [illegible]

vide curiose 1 ad Corinth. 13, nunc autem manent tria haec, fides, spes, charitas; in hac 3a acceptione fides divina solum est praesentis theologiae tractatus; cumque jam de fide supposita ex abundantibus testimoniis, atque a Patribus scriptis, et conciliorum, quae afferri, et accommodari possent, ad hujus objectum formale motivum, et ejus haec dicenda explandum transeamus.

Quaestio 1a

Quodnam sit objectum formale fidei divinae?

Sectio 1a

Supposita aliqua, et sententiae.

De natura in ipsis agitur, aut saltem non aliunde clarius discerni, aut colligi potest, quam ex ejus objecto formali, ideo convenientius est Doctorum consuetudo ante omnia alia ad [illegible] difficultatem, ejus objectum formale expendere; cui consuetudini insistentes, et nos ejus examen suscipiamus; ad cujus resolutionem aliqua suppositionda sunt. 1o. fides haec de objecto formali proprio, seu illius cujus assensus increatus; est enim fides divina, et theologica, et assensus Deo dicenti propter ejus auctoritatem; sed nunc id est, utrum aliquid quo increato non specificaretur tanquam ab objecto formali: 2o; ut objectum istud divinum, et increatum in praesenti examinari; loquimur enim de fide, prout fides divina et theologica est.

3o. non inquirimus, an objectum illud sit adaequatum et totale, vel partiale et inadaequatum; infra enim investigabimus, an aliquid creatum, sit prava revelatio, seu externum Dei testimonium pertinere ad objectum formale fidei. 4o; non inquirimus objectum formale motivum, aut motivativum; quod vel objectum fidei immediatum, necessarium, ut intellectus moveatur ad assentiendum Deo dicenti; aliud enim est rogare, quodnam sit principium aut motivum ultimum, in quo ultimo fides extra resolvitur, de quo postea agendum non tamen; aliud longe diversum, quodnam sit in Deo motivum ratio recta, ex quo intellectus primo venit ad assensum fidei: hoc est objectum formale immediatum; illud vero mediatum, aut motivativum.

5o denique objectum formale prout in praesenti, sive prout objectum formale fidei Deus in se est, ut de aliis theologicis virtutibus alibi sit, est pro illa in Deo est, quae auctoritas Dei dicentis, prout quod Deo dicenti credimus, seu vera esse credimus, quae ab ipso sunt revelata; sed [illegible] male esse objectum

aut mysterium illud, cui propter illa ratione Dei sive Dei autoritate assentimur: ut credi-
mus mortuos resurrecturos, quod Deus summe autoritatis in dicendo verum resurrectu-
ros esse revelavit: summa illa Dei autoritas, et connexio illa, quam dicit in ratione illius
summae autoritatis constituat, est obiectum formale actus fidei, quo de resurrectione assentimur; ipsa
autem resurrectio mortuorum est obiectum materiale talis actus: rogamus igitur, sub qua ratione Deus obiectum
formale immediate constituat, aut intrinsece fidei nostrae, sive sub qua ratione fides nostra Deum respiciat tan-
quam obiectum formale, et immediatum.

Prima sententia asserit Deum sub ratione Deitatis esse obiectum formale nostrae fidei;
ita Aureolus apud Capreolum in 3 dist. 24 art. 1, et Caietanus 2.2 q. 1 a. 1; vocatur ipse
asserit D. Th. 1 p. q. 1 art. 7; immerito tamen, ut statim videbimus, cum dissimiles loquantur; ibi enim sanctus
Doctor loquitur de obiecto materiali fidei, quod asserit Deum inter alia obiecta materialia primarium esse; non vero de obiecto
formali: alii vero aliter exponunt: Deum esse sub ratione primae veritatis in essendo esse obiectum formale fi-
dei; ita est, ait Caietanus, quod sub ratione Deitatis, Deus enim prout idem quod est Deus, est prima veritas in essendo seu
est, cum verum veritate transcendentali; sub quibus terminis tribuit [illegible] ita [illegible] in 3 dist. 23; [illegible]
[illegible] in definitione; de propositione [illegible], et solvit argumenta aliqua, quae de [illegible] fieri possunt.

2a sententia asserit Deum sub ratione primae veritatis in cognoscendo esse obiectum formale fidei; prima enim veritas in cognoscendo
ratione suae infinitae sapientiae, seu virtutis intellectivae, propter quam omnia omnino cognoscit, nec potest non cog-
noscere omnia eo modo, quo cognoscenda sunt; vel ipsa illa sapientia Dei assignatur pro obiecto formali fidei;
ita Divus Bonaventura in 3 dist. 24 art. 1 q. 1, tribuitur etiam P. Valentiae d. 1 q. 1
q. 1 punct. 1; immerito tamen, ut constabit auctoris lectione; sequuntur tamen nostri aliqui. 3a sententia
asserit, Deum sub ratione primae veritatis in dicendo esse obiectum formale fidei: prima enim est veritas in di-
cendo ratione illius perfectionis, ex qua ipse repugnat loqui aliter ac sentit aut cognoscit; quae perfec-
tio dicitur veracitas sive [illegible] ipsius: vel ipsa veracitas Dei assignatur pro obiecto for-
mali fidei; ita sane videtur D. Th. 2a 2ae q. 1 art. 1; citatur etiam Scotus pluribus in locis, et
plures alii.

4a sententia asserit Deum sub ratione summae [illegible] detractionis quam ratio, et [illegible] et
[illegible] de obiecto ut est in se, casu quo de illo loquatur, esse obiectum formale fidei; tamen [illegible]

detrahi; aut si ista; et rursus ratiocinatio adaequate distincta ab intrinseca Dei scientia, et ab intrinseco eius ex
parte, et a complexo utriusque; ita alii recentiores etc. Secundo demum si complexum illud scientiae et
veracitatis Dei assignat pro obiecto formali fidei; quae explicari solet per haec verba veracitas in cognoscendo, et in
dicendo, seu in loquendo; ita Card. de Lugo disp. 3. sect. 2 n. 7, utrumque etiam alii tum ex nostris, tum ex extra
neis: multo alias si minoris momenti; quae vel in relatis, aut in propriis illarum displice
at, infra subiiciemus

Sectio 2a

Nostra Sententia

(margin: Conclusio 1a nostra)

ss: autoritas Dei dicentis est obiectum formale quod fidei: conveniunt in hac assertione omnes ii
contra relatis in 1.a; qui in illa supponunt auctoritatem Dei esse obiectum formale fidei; in quo variant
in assignando constitutivo illo, seu quo haec autoritas in esse obiecti formalis consistit: quarum varietates vide
mus: quae vel dicat autoritas ista, prout est obiectum formale fidei, sive per quae constituta consistat, non multo
post et adaequata Dei autoritas nostro, dicemus seq. 3a: assertio ista suadetur ex pluribus scripturae
testimoniis, in quibus Deus dicens, sive eius in dicendo autoritas constituitur motivum fidei nostrae; de
est illud Matth. 16. Beatus es Simon, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater
meus; et etiam illud Pauli 1. ad Thessalon. cap. 2. cum accepissetis a nobis verbum
auditus Dei, accepistis illud non ut verbum hominum, sed sicut est vere verbum Dei, qui operatur in vobis, qui
credidistis: et quamplura alia.

Probatur 2o ratione: fides est assensus dictis alicuius, qui dignus fide: si haec
dignitas est humana, fides est fallibilis; si divina, fides est certa et infallibilis; quae dignitas humana non
nectitur eius testimonio ut obiecto; sed vel dignitas divina; ergo fides divina est assensus dictis Dei,
qui dignus fide; dignitas constitutiva digni fide per suam in dicendo autoritatem; haec enim dignitas
ut credatur, est eius autoritas in dicendo; ergo fides divina est propter dictum Dei, per eius autoritatem
in dicendo; ergo autoritas Dei dicentis est obiectum formale fidei etc.: 2o confirmatur illa 2a, ex sua
in se movet ad credendum testimonium Dei esse infallibiliter verum, est obiectum formale fidei: sed
ista est ipsa autoritas infallibilis in dicendo: si enim autoritatem istam tollas, eiusque infallibilitatem, neque
credet testimonium Dei esse infallibile, nec verum esse credes; si vero illam supponas, quodcumque
aliud ipsius auferas, et credes testimonium Dei esse verum, et credes infallibile esse; ergo

auctoritas Dei dicentis est obiectum formale fidei Theologicae.

Sit 2a conclusio, auctoritas Dei dicentis, prout est obiectum formale fidei Theologicae, formaliter consistit in complexo ex infinita Dei sapientia, eiusque summa veracitate, prout veracitas complectitur conformitatem locutionis externae cum iudicio interno: inveniunt eam communiter. Probatur additum: prout veracitas complectitur conformitatem testimonii externi cum iudicio interno: ratio huius additi est, quia veracitas prout est virtus a religione condita, et dicit conformitatem locutionis externae et interno iudicio, casu quo sic loquatur; et dicit, quod loquens ad hanc conformitatem moveatur tanquam ab obiecto formali ab speciali honestate morali relucente in eiusmodi conformitate; hoc autem non requiritur, ut ex Deo dicente ad assensum fidei moveamur; sufficit illud scilicet; non pro hoc opus est, quod iudicemus Deum esse infinite sapientem, et formaliter necessitatum ad conformandum locutionem externam cum iudicio interno, casu quo loquatur, sufficiens movere auctoritatem bene ad credendum Deo, ut ostenderemus igitur, sive Deus moveatur ad illam conformitatem locutionis cum interno iudicio, ab speciali honestate morali, quae inde conformitati relucet, sive ex alio motivo reali, et honesto moveatur, sufficit pro ad obiectum formale fidei veracitas Dei prout importat conformitatem locutionis externae cum iudicio interno.

Probatur praedicta conclusio, auctoritas Dei prout est obiectum formale Theologicae fidei, formaliter est ipsa illa Dei, nec aliud est, quam loquatur, reddit dictum dignum indubia et infallibili fide; sed complexum illud infinitae suae sapientiae, et veracitatis reddit dictum dignum indubia et infallibili fide; ergo auctoritas Dei prout est obiectum formale Theologicae fidei formaliter consistit in complexo ex infinita Dei sapientia, eiusque summa veracitate, sub praedicta illa conformitate, aut complexione; maior certa est; probatur minor: ex duplici capite non est dictum non esse dignum indubia et infallibili fide in suis testimoniis; vel quia potest res, quas loquitur, aliter cognoscere, ac est in se; id est, quia potest falli; vel quia potest res loqui aliter ac cognoscit, aut iudicat, id est, quia potest fallere; sed stante complexo illo, utrumque Deo impossibile est; ergo complexum illud reddit dictum dignum indubia et infallibili fide. Maior mihi constans omnino est; quae enim non dignum non est indubia, et infallibili fide? Nisi quia potest res, quas loquitur, aliter ac est cognoscere; vel illa loqui aliter ac cognoscit; minor probatur, quia non [illegible] sapientia [illegible] non cognoscere [illegible] non [illegible] potest; aliter sapientia non esset infinita; nec etiam summa veracitas posset non conformare locutionem; 10

finitum ... iudicio suo negat ipso aliter ac iudicat, aut cognoscit: aliter non est summe verax; ergo stante complexo infinitae sapientiae, summaeque veracitatis, utrumque illud impossibile est illo; conseqe hoc illius complexi Dei redditur firmissima, indubia, et infallibili fide.

Probo hanc prop. stante complexo: quia ... credens nullo modo potest dubitare, loquentem Deum esse verum, et infallibilem, tum in iudicio interno, et tum rei ut est in se; ergo in complexo illo stat vel aliter autoritas Dei prout est obiectum formale fidei; patet cons. nam quoties intellectus non invenit obiectum formale fidei infallibilis, potest dubitare de veritate, aut infallibilitate loquentis; ans probatur; stante complexo illo, sub ... credens firmiter, et indubitanter iudicat, Deum hoc suae infinitae sapientiae cognoscere proposi... tum rem, quam loquitur, ut est in se; hoc suae summae veracitatis loqui rationem rem, ut illam cognoscit; stante complexo illo, nullo modo potest dubitare, loquentem Deum esse verum, et infallibilem tum iudicio interno, et rei ut est in se; aliter aut de sapientia, aut de veracitate Dei dubitaret: stat ergo in complexo illo autoritas Dei, prout est obiectum formale fidei Div.

Dico 3° prop: extra complexum istud infinitae sapientiae, et veracitatis Dei, et nullum aliud Deum ... stat sufficiens autoritas Dei in hoc obiectum formalis fidei Div: loquor de obiecto formali intimo, de quo in praesenti, ut contrarium sapientia: probo prop. istam; seclusum complexo illo; non intelligitur Deus infinite sapiens, aut summe verax; ergo nec sufficientis autoritatis in ordine ad movendum assensum fidei Div: ans probatur; aliter non secluderetur complexum illud, ut supponitur seclusum; et ergo consequenter conciperet, non esse extra complexum illud sapientiae et veracitatis, contra ipsius suppos. prop; probatur cons. Deus non infinite sapiens, aut non summe verax defectu infinitae sapientiae potest falli in cognoscendo; defectu summae veracitatis potest fallere in attestando: Deus potens falli, aut fallere, quasque alias perfectiones claudat, non est sufficientis autoritatis in ordine ad movendum assensum fidei Div: haec enim utpote certa, et infallibilis ratione debet moveri ab autoritate, aut ratione certa, et infallibili; quae negat esse autoritas loquentis fallacis, aut fallentis; ergo Deus non infinite sapiens, et summe verax non est sufficientis autoritatis in ordine ad movendum assensum fidei Div; ergo extra complexum illud, et nullum aliud Deum ... stat sufficiens autoritas Dei in hoc obiectum formalis fidei Div.

Ergo; secluso illo complexo, nulla est perfectio in Deo im-
me et non sui connexa cum veritate infallibilis testimonii Dei: quod ratio movendi immediate [illegible]
infallibilis non sui, et imme debet esse connexa cum veritate infallibilis testimonii Dei; ergo extra complexum
illud, nulla alia Dei perfectio stat sufficiens auctoritas Dei in ratione obiecti formalis immediati fi-
dei Dei; minor probatur, quia eo modo quo ratio movendi movet ad fidem infallibilem testimonii, quia connec-
titur cum testimonio infallibili: ergo quae non sui, et imme non connectitur cum infallibilitate testimonii,
convenit non sui, et imme movere in ratione ad fidem infallibilem; [illegible] quae Dei perfectio ex-
tra complexum [illegible] connectitur cum veritate infallibilis testimonii Dei, quod [illegible] radicatur [illegible]
[illegible] illud sapientia, et veracitas Dei, quae [illegible], et imme [illegible], et [illegible] et dignitas [illegible]
testimonii [illegible]: alias sapientia et veracitas [illegible] cum ratione [illegible]; ergo secluso
illo complexo, nulla est perfectio in Deo immediate, et non sui connexa cum veritate infallibilis testimonii
Dei; ergo extra complexum illud, nulla alia perfectio stat sufficiens auctoritas Dei in ratione obiecti
formalis immediati fidei.

Solutiones Argumentorum.

Arguitur 1°, auctoritas in
dicente movens fidei debet esse excellentia, et perfectio sibi dicentis: cum ratio est: quia auctoritas in
dicente movens fidei est dignitas, aut condignitas dicentis, ut ipsi [illegible] fides. [illegible]
nitas, aut dignitas ista [illegible] perfectio: ergo auctoritas in dicente movens fidei debet esse excellentia
et [illegible] dicentis: [illegible] fides est honor [illegible] dicentis [illegible]
[illegible] in obsequium [illegible] excellentia [illegible]; ergo auctoritas in dicente movens
fidei debet esse perfectio, et excellentia sibi dicentis.

Hinc est, quod si in [illegible] dicente [illegible] in Deo, fingamus esse
imperfectiones [illegible] [illegible] [illegible] dicta illius [illegible], [illegible] perfectio [illegible]
[illegible] imperfectio [illegible] fidei [illegible] semper [illegible] in [illegible]
[illegible] mendacitas semper [illegible] dictis illius, [illegible] aut [illegible]; ex hoc [illegible]
[illegible] testimonium illius [illegible] verum, [illegible] est [illegible]; [illegible] perfectio [illegible]
[illegible] nullo modo esset [illegible] fidei; [illegible] esset [illegible] excellentia,
sive auctoritas [illegible]: imo [illegible] indignitas, et negans auctoritas: [illegible] illa

n̄ ẽ ipso, odignitas, aut auctoritas; imo ipso, indignitas, et repro auctoritatis: n̄ m venit ad honorem, et cultum, qualis ē fides; imō ad defectum, et inhonorem.

Inferes 2°. n̄ t

tā auctoritatem Dei naram ēē ad ○tuoz obiectū formalis fidei; dolum illam, quæ illi provenit ex predicto complexo infinitæ suæ sapientiæ, et summæ veracitatis: ratio ē, q̄ [illegible] huius illationis constat ex predictis n̄ris principiis: ratio @ hc illius [illegible] ē; q̄ ab omnibus suis perfectionibus sibi [illegible] cat, et auget suam auctoritatem; auctoritas enim hic ē [illegible], sive excellentia illa, hoc [illegible] nus ē, ut ipsi exhibeatur honor, et reverentia: ○ hoc ex suarum perfectionum Deus ē summe dignus, ut ipsi honor, et reverentia [illegible]; n̄ tn hoc ex illarum constituit in ēē obiecti formalis fidei; æternitas enim, immensitas, et sic de aliis, omne de mali se habent ad hoc [illegible] movere fidem; ergo n̄ tota auctoritas Dei narrata ē ad ○tuoz obiecti formalis fidei.

Inferes 3°. n̄ ex Dei [illegible], quæ à nobis cognita nos detrahet ad enunciandum Deum esse verum, et infallibilem, constituere Deum in ratione obiecti formalis fidei; sive n̄ ex assensu vero, et infallibili [illegible] ex detractione cuiuslibet [illegible] esse assensum fidei; ratio ē, q̄ n̄ [illegible] suæ [illegible] detrahentes ad verum cognoscere, aut enunciare Deum dicit, aut attestat: fides @ ē assensus auctoritatem Dei dicentis sive [illegible] eius auctoritate innixus: v.g. si detrahit [illegible] [illegible] creatura [illegible] à me cognita, quæ [illegible] detrahens ad cognoscendum eius infallibilem [illegible] ex [illegible], et sic de aliis aliis Dei perfectionibus. assensus ex illa detractione [illegible] ex creatura [illegible], n̄ ē assensus fidei; q̄ neque ipso illa constituit Deum dicentem; neque assensus ex illa detractione ē [illegible] auctoritati innixus.

Inferes 4. n̄ ingrave [illegible] saltem quoad obiectum auctores illos, qui [illegible] formale [illegible] Dei assignant in Deo complexum ex infinita Dei sapientia, eiusque inadæquata sanctitate; complexum ex infinita Dei sapientia, eiusque inadæquata bonitate: complexum ex infinita Dei sapientia, eiusque fidelitate [illegible] inadæquatam suam: et sic de aliis similibus complexis: cuius ratio ē; q̄ sanctitas [illegible], bonitas, et fidelitas inadæquata [illegible] [illegible] detrahentes, et [illegible] Deum, [illegible] loquatur, ad [illegible] [illegible], sive ad [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]; [illegible] [illegible] sanctitatem appellant, [illegible] bonitatem, [illegible] fidelitatem; vel ut quoad [illegible] à nobis [illegible];

ovenīunt in quorud obtū, melius in eo cū Theologis nos aptē illū appellamus vera
citē, cuius effectus ē, testimonium externum & iudicio intrinseco operare.

Inferes 5. ut predicta tri
plex differentia ut revelati de facto, sive ut assensu fidei quo de facto revelati assen
timur, obtū ut revelandi, et revelabilibus, sive ut oī assensu possibili fidei nos loquimur ēe,
neque predictū obtū formale Dū assignasse: nā ad opus assensus fidei Dī, sive de facto, sive de
possibili, tā circa revelata, quā circa revelanda, et revelabilia, requiritur tanquam obtū formale au
toritas Dei dicentis: propterea tā de facto, quā de possibili, autoritas ista in ratione obti
formalis fidei Dī stat essentialiter in complexo ex infinita Dei sapiā, eiusque summa veraci
te, ut limitatur, aut explicatur datū; et tandem tā de facto, quā de possibili, tā circa revela
ta, quā circa revelanda, aut revelabilia, extra complexum illud ut nullū aliud Dū
potest stare pro sufficiens autoritas Dei in ratione obti formalis fidei Dī; quae omnia
ultime predictū fundatū probant.

Sectio 2

Illationes aliquae sū supra relatas.

Inferes 6. probatis
his illius sū, quā sect. 1a retulimus, asserentes, Deitū ē obtū formale Dī fidei: nam
loquitur in sū exclusivo cuiusque alterius Dū attributi supra vit. dicta esse ab attributis, ē in sū
sufficientis? si in sū exclusivo: instauro contra illos predicta vera sunt, quod supponimus, com
plexum ex infinita Dei sapiā, eiusque veracitē ē obtū formale fidei: si in sū sufficientis;
instauro contra illos predicta vera sunt, quod supponimus, extra complexum sapiē, et veraci
tis, ut nullū aliud Dū potest stare sufficientes Dei autoritē in ratione obti formalis fidei:
ubi nō ideo quodque aliud attributum, sive complexum sive incomplexum, distinctum à complexo
sapiē, et veracitatis, exclusimus à sufficientia obti formalis fidei, obtū Deitē quatenus à tali
complexo distinctum.

Praeterea .. ista ē, cuius dictis ut colligitur ex ordinaria profess. stā ipse a iovis.
sui ut ratis ceteras : ut colligitur ex ordinaria professione: contra illa; ā nōes Dū ipso concurrere
per ipsum in ratione obti formalis ad aliqua fidei; ad ē nō immensitas. ad ē aeternitas. ut ex. assensu potest

resurrectionem [illegible], quia Deus dixit resurrectionem. Propterea; ex tota collectione Divinarum perfectionum sufficit complexum infinite sapientiae, et veracitatis Dei, ut ego credam, Deum testimonium verum esse, et non fallaciam, ut inepta ostendimus; ergo Deitas ut sic, quae est collectio omnium Divinarum perfectionum non est objectum formale reflexum Dei fidei. Si autem Deitas constat perfectionibus aliis Deus [illegible], quae non [illegible] [illegible], [illegible] a sapientia et veracitate; sed illae instaurantur, ut diximus ibi, juncta praedicta Dei natura, [illegible] firmavimus, extra [illegible] sapientiae, et veracitatis in nulla alia perfectione Dei stare possunt sufficientes Dei auctoritatis in ratione objecti formalis omnium fidei Divinae.

Infertur 3°, falsitatem esse opinionem illorum, qui asserunt Deum sub ratione veritatis in cognoscendo esse objectum formale fidei; tum, esse Deum sub ratione veritatis in dicendo: neutra enim [illegible], et adaequatum objectum fidei assignat: non tamen; nam Deus sub [illegible] ratione dicitur veritatis in cognoscendo non constituit impotens falli, sed non impotens fallere; hoc autem pertinet ad veracitatem, sive ad veritatem in dicendo; ergo veritas in cognoscendo sola non infert infallibilem veritatem loquendi, sive non constituit Deum non fallacem; ergo neque illa constituit objectum formale sufficiens fidei infallibilis: non [illegible]; nam Deus sub [illegible] ratione veritatis in dicendo non constituit impotens fallere, aut mentiri; non autem impotens falli; hoc autem pertinet ad sapientiam, sive ad veritatem in cognoscendo; ergo veritas in dicendo non constituit Deum infallibilem; ergo neque illa constituit objectum formale sufficiens fidei infallibilis; utraque ergo si divisim insufficiens, et falsa est; conjunctim autem, ita ut ex utraque una, et eadem coalescat, sufficiens, et verissima.

Infertur 4°. falsitatem esse opinionem asserentium, summam dexteritatem Dei ad loquendum de objecto ut est in se esse objectum formale fidei; hanc enim dexteritas esse perfectionem adaequate distinctam a complexo ex sapientia, et veracitate Dei: si tamen ita quoad [illegible] nobis [illegible]; falsa autem est quoad [illegible]; [illegible] quoad [illegible]. [illegible] et nos [illegible] [illegible]; Deus sub ratione suae summae dexteritatis ad loquendum de objecto ut est in se, casu quo loquatur esse objectum formale fidei [illegible] in discrimine, [illegible] nos [illegible], [illegible] dexteritas, vel illa dexteritas sit, et [illegible] [illegible], sive in qua [illegible] [illegible]: [illegible] dicta non est falsa quoad [illegible]; nam complexum ex infinita Dei sapientia, eiusque summa veracitate est summa dexteritas Dei ad loquendum de objecto ut est in se, casu quo Deus loquatur; ergo praedicta dexteritas non distinguitur adaequate a complexo ex sapientia, et veracitate; [illegible] [illegible]; quia non [illegible] adaequate distincta [illegible] illi, quae vere est [illegible], ut est 5°.

Pr. ho ans. xoe illius oplexi e Dei essaliz pr detra
tus, quatenus alio secluso, ad inuandus de oi coperti ut e in se, ut ad loquendus de oi coperti,
cassu quo loquat, sicud copit, et iucat; o hoc detrao e pr detrao ad loquendus de obro ut
e in se; go oplexus illud e pr detrao ad loqu de obro ut e in se; mai ostat ex ipso
opte essali infinite sapie, et summe veracitatis; min pr; sic syllus usus e, et veritas.
Pr detratus e ad iucandus de obro ut e in se; o detratus e ad loqudus de obro, ut iucat
de ipso; go detratus e ad loqudus de obro, ut e in se: o Dei ras illius oplexi essaliz sive
dicis utriusq detras allatus in opte; go xoe iusq oplexi essaliz pr veritat detras allatus in eo
erit: o hoc detrao in oenti allata e detrao ad loqudus de obro ut e in se; go detrao. pr Dei
xoe illius oplexi essali pr oet, e detrao ad loqu de obro ut e in se casu quo loquat; inso
detrao ista desupt adate a oplexo ex infinita Dei sapia, eiusq summa veracite

Sectio II

Solvunt argta oa hs solutios

A oes spectare

ul, oplexe alie, quas ostinuis, notissime oveniunt in ostuenda autorite Dei dicentis ut obro
frali fidei Nost et ex hoc cau nullus, aut fere nullus adversus scamus de nro Dei; accie
In ope plexiori illius coplae aliqua argta, que in Dasg Jelai oount, ex oibq manua
II, oponet hi opo mittere: agro. pr lo; si fides niteret autorite Dei tanqs obro frali
movo, eet discursiva; in ex autorite illa ipta eiusq onexioe z infaillibe tes
timonii detraxet, seu procederet inta ad ossus infaillibs rei revelate; Illucus ea
e pr passio ex wene unius veritis ad cogns alterius; o fides discursiva ee n pot;
go hi ducit ex autorite Dei dicentis tanqs ex obro frali.

Ron, et aovono fides I. aut nol
ee discursiva dica dicg B. ubi de eius varietatibq agendus erit: mo ust max oet et min
nari. nullus in insbiens e, qd fides discursiva I. quo I. abs euidtus ex detrae Dei
autoritis. eiusq testim infallibi: et oq max nari. sive eiusq illao vt a fides discur
siva dicat ee, ex eo, q nitat autorite Dei dicentis tanqs obro frali; in si inta ta
obri frale pro mare in autoritas Dei, pro veritis revelatus unie. e eode au optie tai

vg. si hunc aij eliciat, mortui resurgent, q. Ds syme autoritatis in dic. cosy resurrec
tis testatg e. fides ista n. erit fr disseursiva; at nititr autoritte Dei dicentis tanqm
obto frali; go ex eo, q. ducat ex autoritte Dei tanqm obto frali n. infr, nam sit fore
discursiva.

Rsp. l. autoritas Dei dti e obty a Deo revelaty, et idem obty male asse
Dl fidei, quo credimg eandem met autoritg, seu Dey ee syme autoritatis in dicendo;
go autoritas ista neqe ee obty frale Dl fidei; ans pbat ex plibg scripture testimoniis
vbi Ds sug in dicendo autoritg vbi expsse revelavit, q. ea; q. ido omo obty neqe ee
obty frale q., et male q. in eodem asse: Pr. obty frale fidei Det ee obscure cogty; d
autoritas Dei dicentis n. obscure, d evidenter e cogta, saltg ab Angelis, et ab hoibg ta
pientibg; ex trib n. noty e, Dey ee creditu digny; imprudentes q. fuerit, q. Deo dti
n. crederet; go autoritas Dei dti neqe ee obty frale Dl fidei.

Dicg infra ex quo
ng movo intg moveat ad asentiendy Dl autoritti in dic.; dicg tz. an autoritas ista
deat credi p. fidg. ut sit obty frale fidei? et alia pla. ex qbg que hic vaeby clamg, val
de illustrabunt. Aeo go resp ant, neqe cog; ad cuig pbat dict e, ido omo obty, ide q.
dicty Dl autoritg poe ee sl obty frale, et male q. in eodem asse fidei, illig sit, quo illg
autoritg ut revelatg credimg; si. vlt tit autoritas ex diversis movo a movo fidei ap
cat in ee obti fralis. pono exemply in hoc syllo, Ds e syme autoritatis in dic., d
dicit, se ee syme autoritatis in dic.; go very, et infallibile e, q. Ds e syme autoritatis in
dic.; in hoc syllo Dei autoritas, et e obty frale q., et obty male q.; obty frale, q. mo
vet ut q. ad asse [illegible]; obty male, q. e illud, q. in [illegible] credit revelaty; at in maiori pp
cit autoritas Dei f ex ipsa trony apprehensioe, t ex [illegible] lumine ne nosl; q. lumine
ne noty e, Dey ee syme autoritati in dic.; et ita cogta movet in ee obti fralis ad
se ipsg in ee obti malis cogndg; vnde in eodem asse et e obty frale q., et obty q. male.

Adversa
q. no maiori, loqndo sabg de obto frali partiali fidei, qlis e [illegible] autoritas; hec in
ut moveat in ee obti fralis ad asse fidei n. det ee obscure cogta, suffit q. ut testimony

: eto testimo obscure cognit, q mo otto; sic in assy fidei oritr, seu revelat .i. obty frale adaeq
q ut se clarx, et evidens n̄ ē, et ita de facto accidit, q̄lr Dei auctoritas in dicto nobis ē
ex ipsa assensione trozy, et ex gratiæ lumine ne notis evidenr ostend. at ut testificans
Incarnat. obscure cognosc: imo fides suna n̄ tt ō auctorite dicentis, dq ē eiq tesla,
m clare, et evidenr cognoscit, recte respondet: potest alio, et diversa. r. p diversite grai
oxy, apud alios solutio suiq ārgti.

Arg. 5. Suffit ipsa veritas inca mysteriory fidei, 5.
ut ipsis firmiter assentiamur; ego auctoritas Dei dicentis n̄ debet occurrere in eē obti fro
his adt ex assy fidei. Pr: Prvii ad assy revelati præcedat ratio pro Ecclæ, et notia
miraclory, hec solu se hēt ut cōdio obva, n ut obty frale movens: ego sicut prvii ad assy
mysteriis requirat cognio auctoritatis Dei, hec tn n̄ debet eē obty frale movens, la sufit,
q se beat pm solis cōdiois: Pr itery; assig segtes ly primitis assu qz n̄ movent
ex auctorite Dei; cuiq tunc fidelis forte n̄ meminit; tn sū assy fidei Dei: ego auct
ritas Dei dīc n̄ ē obty frale rei ois assy Dei fidei.

Rco ad argty dist ans: suffit ip
sa veritas inca mysteriory, ut ipsis assentiamur p assy, q fidei n̄ ē, otto ans: q̄ ē
assy fidei, no ans; fides m̄ n̄ ē qcq assy, sive certy, et firmy, sive evidens, aut sci
entificy; d assy hita ex auctorite dicentis, tanq ex obto frali movo: Ad pr ostras
obso ans, de quo postea, no cog; n si auctoritas Dei sō eēt cōdio, n̄ obty frale
movy, fides n̄ eēt Dei; n̄ m̄ beret pp Dey dicenty; it fides Dei, qua revelat credi
mq suna n̄ ē, lt ipsa pp suna Ecclæ se beat tanq cōdio obva: ad 2y ostras dicendy ē,
quos od assy fidei, sive ly primitis assy, sive segtes ly semp heri ex auctorite Dei tanq
ex obto frali movo; ly d, segtu salty virtl, qnq p se supponant auctoritq Dei præceptq
to assy assy.

Sectio 6ª

Argta contra dicta solvunt.

Proximq in ea
ō auctorit Dei dicentis esse obm frale fidei Dei, gratia existens in intellectu et
inspira Dei gratia, cogn summa veracite. q hanc ny ... to rao frali inquant scia

est illa, quae omnium est suprema, ad nullam aliam reducibilis, imo ad quam reliquae omnes rationes tandem reducuntur; sed Deitas, seu formalis veritas in essendo; ergo sapientia et veracitas, seu formalis veritas in cognoscendo, et in loquendo, est suprema omnium ratio in Deo, ad nullam aliam reducibilis, imo ad quam sapientia et veracitas reducuntur; ergo auctoritas Dei, quae est obiectum formale fidei non in concreto sumpto, sed in ipsa Dei re essentia constituenda est; maior constat: quia ratio formalis est illa, sub qua certo omnes attinguntur debet esse in quavis scientia omnium suprema, et ad nullam aliam reducibilis; minor probatur; si enim rogeris, cur credis fidei mysteria? Respondes; quia Deus summe sapiens, et verax illa revelavit; si autem iterum rogeris, cur Deus sit summe sapiens, et verax? Respondes, quia Deus est; nec profecto hanc aliam rationem assignare poteris; ergo Deitas est suprema omnium ratio, ad nullam aliam reducibilis, imo ad quam reliquae omnes tandem reducuntur.

Ex nostris suppositis sequitur prima huius quaestionis, singulis notandum, non esse obiectum materiale ad materialem, nec de quo, ad motivum ultimum, in quo tandem fides nostra resolvitur consensus procedere obiectum, sed de obiecto formali motivo immo et maxime, ut integrum sit moveat ad assentiendum Deo dicenti, et de solo huius agitur; nihilominus recte, rationem formalem motivam in quavis scientia, ideoque in ipsa etiam fide, esse illam, quae est omnium suprema in ratione formali moventis, quae ad nullam aliam reducibilis est sub eadem ratione, ad quam sub eadem ratione formali moventis reliquae omnes tandem reducuntur; non autem illam, quae in essendo est omnium suprema, quae ad nullam aliam in essendo reducibilis est, et ad quam reliquae omnes in essendo, sive tamquam ad centrum, seu radicem reducuntur; huius generis est Deitas; sed illius generis est complexum ex sapientia, et veracitate Dei; porro istud ad Deitatem tandem reducitur; non in ratione formali moventis ad fidem; ipsum enim quae ipsa formalis, est immediate constituit Dei summae auctoritatis ad assensum fidei: sed ad Deitatem tamquam ad rationem supremam in essendo, sive tamquam ad radicem omnium attributorum; unde constat distinctio ad maiorem, et minorem argumenti.

Ad probationem minoris dicendum est, rogantibus, cur credam mysteria fidei, recte responderi tantum per rationem formalem supremam in ratione formali moventium, et sub eadem ratione ad nullam aliam reducibilem: quia Deus testificans infinite sapiens, et verax est, nec ulterius procedendum: si autem iterum roganti cur Deus summe sapiens, et verax est, respondeas quia Deus est; tunc non assignas rationem formalem supremam fidei in ratione moventis formali; sed rationem supremam in essendo, sive radicem illius rationis formalis.

supponit in movendo trad. asig: constat exemplis; obj. frale auditq e sonq, sive qlitas illa, que e immediate apani in auditq, sono dte, sive qlitas ista reciperet tanqm adeo ve originat, sive tanqm ad eos suppong in eendo ad ipsq corp collisioq, q in collisio ista se head tanqm objq fro e auditq, sive tanqm suprema rao in ee pr moventis ad audiriogi ipse de obro frali ipsq, et sic de obtq alijs.

Arg. 2. Deitas saltq partialiq constituit autoritq Dq in ee obti frali fidei; ego objq frale fidei dte n stat in solo nexo existentia Dei sapia, eiqq summa veracitate; q ans si rogemur, cur misteria fidei credimq Deq veracq et sapientq assignamq tanqm objq frale movq ntri assq; vlt, q Ds infinite sapiens, et summe verax illa testatq e: et assq iste Ds sapiens, et verax constituit partia viz ipsiq Deitq: ego Deitas saltq partialiq constituit autoritq Dq in ee obti fralis fidei Dei: cfr. fides Dia e assq, quo Deo dicenti credimq propr eiq autoritq indicendo: ego fides Dia respicit Deitq tanqm objq frale partiale. cons. ecca: seclusa, sive ablata Deite fides n erit assq Deo dicenti propr eiq autoritq; e io, quo secluso aufr, e fides sit assq Deo propr eiq autoritq saltq partialiq constituit objq illiq frale: ego fides Dia respicit Deitq tanqm objq frale partiale.

Resp. neg. ans. ad eiq pbaz dispuo, sue patiq explo maiq; si rogemur cur Deq veracq et sapientq assignamq tanqm objq frale movq, ita ut Deitas assignet ut objq frale, no maiq, ut objq ipsiq obti fralis, sit veracitas, et sapie, dco maiq: Deitas se het ut objq metq sapie et veracitatis; sapia, et veracitas, ut objq frale fidei; q ego Deo dicenti credimq propr eiq sapiq, et veracitq, ideo rogati cur credimq misteria fidei remq, q Ds verax, et sapiens illa testatq e, qui dicamq, q Ds dicens, cui credimq objq e summe autoritatis, sive infinite sapie et summe veracitatis propr quas credimq; si rogati, cur ipso credimq, remq, q pag e fide dignq sive q sapiens, et verax, hoc e, q objq e sapie, et veracitatis, ipso se heite ut ltro sapie, et veracitatis sive dignitatis ad fidq sapia (a), et veracite, ut obto frali ntri assq. si rogati cur pxq t vivens sensile remq, q pxq e al. q totq pxq assignet tanqm rao fralissa cur sit vivens sensile obo tanqm objq animalitas, que sola e rao frali:

cur videri sensibile sit, et sic aliis similibus.

Ad confirmationem consequentiae antecedentis non cognoscitur: ad eius probationem confirmationis maiorem, non minorem; nam ut fides non esset assensus Deo dicenti propter eius autoritatem sufficit, quod secludat, aut deficiat Veritas, sive illa respiciat non assensus ut obiectum autoritatis, sive ut obiectum formale partiale; deficiet ergo assensus nostrum seclusa Veritate a nostro assensu Deo dicenti, non quod deficeret ratio formalis movendi credendi, stante illa sapientia et veracitate; et quod deficeret subiectum tis rationis movendi, scilicet Veritas, quae respicit fides nostra, ut obiectum cui credimus: ita fides nostra est assensus Deo dicenti propter eius autoritatem: pone, quod testimonium externum sit a Deo, seu applicatio non obiectum formale fidei; si secludas dictum Dei fides non caret assensu Deo dicenti: non tamen ex hoc inferes quod testimonium Dei sit obiectum formale partiale fidei: pone, quod prius non sit aliud: tunc fides humana non erit, assensus prius dicenti propter eius autoritatem, non propter defectum rationis formalis, permanente illa eius sapientia et veracitate, et quod neque prius dicet, neque prius caret, quod ut tale respicit ut obiectum cui ab ipsa fide ad sibi fit prius.

Arg. B. Fides complexum ex infinita Dei sapientia, eiusque summa veracitate requirit [illegible] ipsa, ut obiectum formale partiale ad aliquos assensus fidei; ut ad hunc mortuos resurgent, et similes; ergo complexum illud non est sufficiens obiectum formale fidei; probatur antecedens: si Deus non esset potens ad mortuos suscitandos, eius nullus assensus esset [illegible]: tunc enim mortui non resurgerent, ergo ratio requiritur ipsa, ut verum: et infallibile est; ergo ut credamus Deo dicenti se mortuos suscitaturum, ratio requiritur, quod deveniamus ad illius assensum ab ipsa ipsa tamquam ad obiectum formale saltem aliquod: confirmatur, si quis per errorem iudicaret Deum non esse potentem ad mortuos suscitandos, esse tamen infinite sapientem, et summe veracitatis, diceretque se mortuos suscitaturum, non haberet sufficiens motivum ad credendum resurrectionem mortuorum; imo haberet sufficiens motivum ad assensum oppositum. vel mortuos non esse suscitandos; ergo ipsa ipsa ad hos, et similes assensus fidei concurrere debet ut obiectum formale partiale: idem argumentum efformari potest in attributo fidelitatis. si forte a veracitate distinguatur, et in aliis similibus, ad illa constituenda intra obiectum formale commune, et ad aliquos assensus fidei.

Ad nostrum ans, ad eius probationem sic entimate, non ingredi Cognoscitur: requiritur ipsa, ut verum sit, mortuos suscitandos: requiritur ut verum, et infallibilis est assensus

pa mortuorum resurrectio; at recte supponere in eo casu essentiis; non sic, et imme in eo casu moventis et durantis; regi supponere, ut Deus est verax in asserenda resurrectione mortuorum; non sic, et imme ad illius suis resurrectionem movendum; non si ergo Deus [illegible] in infinite sapien tia, et summe verax dicere et mortuos suscitandos, non sic, et imme ergo non [illegible] in [illegible] suadere. Deum resurrectionem ut futuram asserere; Deum resurrectionem asserere, ut illa [illegible], ut inde in eius testimonium verum esse, et in tale: resurrectionem mortuorum in talibus futuram; [illegible] totius eius sapientia, et eius veracitas; nulla ergo alia [illegible] regi in hoc casu sic, et imme moventis, et durantis, et eos quos Deus reserat supponere in eo casu essentiis, aut alio eo casu

- [illegible] indueret [illegible] [illegible] [illegible] 1

[illegible] qua in hoc [illegible] [illegible] Deum infinite sapientia, et summe veracis esse in asseren da resurrectione mortuorum, Deus si [illegible] potentiis non esse ad illos suscitandos. [illegible] Deum [illegible] potentiis non [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] esse in finite sapiens, [illegible] potentia ad mortuos suscitandos, ut inde [illegible] non [illegible] [illegible]; si esset summe verax, non [illegible] ut futuram resurrectionem, [illegible] non [illegible] [illegible]; [illegible] eo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] casu. Ergo [illegible] adeo [illegible] et [illegible] [illegible] sufficiens ad [illegible] mortuos a Deo suscitandos; et habet sufficiens [illegible] [illegible] via [illegible] ad [illegible] mortuos non esse a Deo suscitandos; quod Deum [illegible] infinite sapientis et summe veracis, [illegible] mortuos suscitandos, habet sufficiens [illegible] [illegible] [illegible] surrectionis; quod Deus [illegible] non potentiis illos suscitare, habet sufficiens [illegible] non [illegible]. [illegible] nullo modo [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei.

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] sapientia [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] sola infinita Dei

sapientia est [illegible] [illegible] sufficiens [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] sapientia et veracitate non [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]: [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] est, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] a Deo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible] fidei; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex sola infinita Dei sapientia; [illegible] sola [illegible] sapientia [illegible] [illegible] sufficiens fidei: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

motivum sed est Dei iudicium: ergo in sola sapientia stat obiectum formale sufficiens fidei. Confirmatur: veracitas Dei tantum detrahit intellectum nostrum ad cognoscendum esse in Deo iudicium conforme suae cognitioni, non vero ad cognoscendum obiectum revelatum infallibile esse; haec enim infallibilitas a sola infallibilitate iudicii desumitur, seu tollitur; ergo veracitas non detrahit ad assensum infallibilem; ergo non est aliquod obiectum formale detrahens. Obiectum vero formale detrahens non est nisi iudicium.

Ad secundum respondeo: ad cuius confirmationem concedo syllogismum illum esse rectum; nego tamen consequens illius quatenus illatum ex illis solis formalibus praemissis esse assensum fidei; cuius ratio est: quia fides est assensus Deo dicenti propter eius auctoritatem; at consequens illud ut illatum ex illis formalibus praemissis non est assensus Deo dicenti propter eius auctoritatem; nam quod enim Deus dicit in maiori, neque in minori, ut ex ipsis terminis syllogismi constat; non ergo consequens, ut ex illis praemissis illatum, est assensus fidei: Da enim me narrare mihi, tunc non aliud illa praemissa nisi hoc syllogismo: Deus testatur se esse trinum, et unum; quod neque Deus testari, quod non cognoscit, sive aliud ac cognoscit; ergo cognoscit se esse trinum, et unum; ergo trinus, et unus est; ecce utrumque istud consequens est non assensus fidei, at sed tamquam ex motivo formali tum ex sapientia, tum ex veracitate, nisi ex ipso testimonio Dei incluso in praemissis; non ergo sola Dei sapientia est obiectum sufficiens formale fidei.

Ad confirmationem respondeo: veracitas enim negat bene rectitudinem solius intellectus ad fidem; cuius ratio est: quia aeque essentialiter requiritur, ut ego movear ad credendum Deo assensu infallibili, quod Deus falli non possit, et quod me non possit fallere; sicut ergo sapientia, ratione cuius Deus est infallibilis, obiectum formale motivum est, ita de veracitate Dei, ratione cuius fallax esse non potest: [illegible] si veracitas Dei sola [illegible], non vero motivum formale partiale requisitum ad fidem, in sola sapientia staret totum, et adaequatum motivum fidei essentialiter esse; [illegible] Deus est infallibilis in cognoscendo: Deus dicit mortuos resurrecturos, inferre legitime consequens istud de fide, ergo mortui resurgent; quod quamvis sit [illegible] et [illegible] formam eius [illegible] syllogismi ad [illegible] illius [illegible] respondeo [illegible]; veracitas enim et detrahit nostrum intellectum ad cognoscendum esse in Deo iudicium conforme suae cognitioni, etsi partialiter detrahat ad cognoscendum obiectum revelatum infallibile esse, non obiectum revelatum infallibile esse, et dicit Deum infallibilem in dicendo, et non fallere in attestando; quod hoc [illegible] ex veracitate; ergo veracitas partialiter detrahat ad cognoscendum obiectum revelatum infallibile esse.

Ad 5. [illegible]

Angelo. Angelus sufficiens motivum formale habet pro solo ipsius loquentis ad credendum Deo loquenti; Deus quoque sufficienti auctoritate est, ut ipsi ab Angelo fidei adhibeatur, et ad fidem ipsius Angeli impertinens omnino se habet Dei veracitas: ergo recluso veracitate in sola Dei sapientia stat obiectum formale sufficiens fidei; maior probatur: nam tunc Angelus certo sciret, Deum loqui obiectum ut est in se; nam loquitur pro suamet cognitione infallibili: minor probatur: quia veracitas dicit rectitudinem ut loquens sua loquutione a cognitione distincta conformet cum sua cognitione, seu animo et iudicio; ergo ubi nulla est loquutio a cognitione distincta, impertinens omnino se habet veracitas; atqui loquens immediate per suamet cognitionem ad Angelum loquitur loquutione indistincta ab eius cognitione; ergo ad fidem Deo sic loquenti praestandum impertinens omnino se habet Dei veracitas; sola ergo Dei sapientia est obiectum formale sufficiens eiusmodi assensus fidei.

Deo negato suppositum maioris, quod videlicet Deus possit loqui novis immediate per suam cognitionem Angelo, quocumque alio recluso; vel negato suppositum minoris, quod videlicet in tali casu reperiretur propria fides obiecti cogniti in ipsa cognitione Dei; nequit Deus proprie loqui Angelo immediate per suam cognitionem, quocumque alio recluso; nam ipsa cognitio nequit esse distincta loquutio; alias ipse per cognitionem iudicium, quo meipsum iudicat operari currere, eo ipso diceretur me proprie sibi aurire, et alii proprie mentem loqui, quod falsum est; vel neque in Angelo daretur propria fides obiecti cogniti in ipsa cognitione Dei, nam fides est assensus Deo loquenti: sed ergo Deus tunc non loquitur, cognitio Angeli non posset dici fides; Angelus ergo videns ipsam Dei cognitionem in ipsa haberet assensum certum infallibilem inferens obiectum; at non loquentis obiecti, quae duo sunt valde diversa: ad summum loquutio Dei daretur tunc in ipsa visa immaginae sue cognitionis mediante aliqua actio operae Dei a cognitione distincta, quaecumque illa sit; ecce ergo requiritur veracitas Dei tanquam motivum partiale credendi et Deus ratione suae veracitatis nequit loqui per mandatum cognitionis quod non habet; et mihi loquitur manifestando cognitionem infallibilem quod habet de resurrectione mortuorum; ergo habet cognitionem infallibilem, mihi resurrecturi; ergo mortui resurgent.

Sap. o. sola veracitas Dei est obiectum formale sufficiens fidei nostrae; ergo obiectum formale nostrae fidei non est resultans ex indistincta Dei sapientia, eiusque veracitate: probatur ans; veracitas Dei, ut tota virtus pertinens ad rectitudinem Dei voluntatis, quae ex se ipso immediate determinata ad exprimendum loquendo vera rei ut est in conceptu eiusque loquentis seu illud alius seu dictat; ergo sola veracitas ex se ipsa est sufficiens conferre sufficientem auctoritatem ad fidem infallibilem; ergo est sufficiens ratio formalis fidei, ita certa

ē, supra verbe anti; n illa ytro nec aliq Ds ē obalig detratg ad log; di rebg ut si
inse impotens aliq log aliz ac si, est suffiens, ut ego credo, rei ita infalib ēē, si a Deo
revelant, quindeq suffiens obiy frale ad fidē Deo sstandq: pbo ans, veracitas Da
ex rae sy mq veracitas, et ex rae virtus pitentis ad rectq Dei voluntq, ē tis ne,
ut si p impole Ds in cogno falleret, ipsa impare n poet logtg exing ryq cogni;
imo impareret oppotq, rei vlt, ut ē in se: aliz nec ēēt veracitas sy ma, nec
rectifa: go ē p se ipsg imme detrata ad eliciendq logtg verg rei ēx ut
ē in se, et ut pipsg logtg rifat.

Si doctra hec in capito tradita- ēa Dei voltis eiq,
Ds veraciq vera ēēt, n renuinq recedere solq Ds veraciq ēē obiy frale suf
ficiens fidei; at flq ēē ex eo suadet. p ad veraciq ex ipta sū so ptinet ofra
re logtg exing p iudio intno, ofrare logtg p obto ut ēx in intu, seu incog
ne, n p obto ut ē in se; ad veraciq symq, et rectitg ex ipta sū so ptinet
necessitare subiy, ut ā suamet cogne, sive ab eiq mā sfire n poit logq defi
cere; aliq rao ē; q veracitas ē virtg voltis, aliq n ē intueri, nec ostendere
rare obiy in se, d ab intu gubernari, illiqp ... iuditijs; n go veraci
tas lt syma, et rectifa, ē p se ipsg imme detrata ad sfrandq logtg p obto
ut ē in se; d lt mate detrata, qnq n pot ā iudio Dio ēa obiy logo deficere,
iudiq a Dy nario verg ē, et infalie rei ut ē in se; requit go ... sapia ut ob
iy frale pertiale fidei: Vt negoq ē ans; ad eiq pbaq negoq ē q ans yoz dicta

Aqotandq; sola veracitas tribuit
sonexioe testim exeo p obto ut ē in intu, seu in cogne; ergo sola illa tribuit te,
tim exeo sonexiop p obto ut ē inse; go sola illa ē obiy suffiens frale fidei; ans
ostad; n quaiq ē veracitas impare obti logtg, et obiy ab intu copeit; sy talis
cos; obiy semp ē in intu Do, ut ē in se; d veracitas tribuit sonexiogq tim exo
co p obto ut ē in intu Dio; go sola illa tribuit sonexioe testim exco p obto ut ē in
se: ... revelet Ds suay ēē dig iudi; in suq revin alia revelae se lucare
dig iudis suay ēē, ta revelas hec p obto suaiq iudi: 2o quo i retlexa hec

obto iudij Dei sui sufficiens; mo sic; in hoc casu sola veracitas Dei reddit certa, et infallib. rg revelas reflexas; ergo sola illa est obty sufficiens formale fidei; prob. ans. cum ipsa Dei revela venit p[er] rg revelas fuisse à Deo iudij, veritas hujus revelatis infallib. in fert, Deum loquere rg Deus fuisse; ergo postea quod p[er] rg revelas revelat se loquere fuisse iudij, hec revelas tamen certa, et infallib. est, attenta sola veracitate Dei; n[on] eius obty certum est, et infale, sit cum iudij Dei de fuisse iudij illata ex veritate rg revelatis.

Resp. ad

ant. de connexione ... obto inter veracitatem; neg. cons.; ad cuius probas. distinguo maius, ob ... verum est in mente Dei ut est in se, ex vi ipsius intus affectivitatis Dei ... maius; ex vi ipsius veracitatis Dei. no maius; et ipsa minori no cons; ... cons; ergo sola veracitas tribuit ... est ... connexios ... in se, no cons. ... illud rg revelas, ut sola veracitas sit obty formale sufficiens fidei, hoc rg probat. ... illud ... ad ... ingra ... illa revelat. no ans illud, quod vult sola veracitas reddere certa, et infallib. rg revelas reflexas; ad cuius probas. ... ant. no cons; ... assignata ... seu explanda est: eius obty, sit Deum se iudij ... est certum, et infale, ut revelatum p[er] rg revelas. attenta sola veracitate no: est certum et infale, quod se supponit ex veritate rg revelatis, ... supponit attende certum, et infale obty rg revelatis; ... eius infallibilitas ex ipsamet rga revelat. attenta sola Dei veracitate, ... neque sola veracitas reddit rg revelas certa et infalib. neque obty illius infallib. ..., neque Deum sufficientis auctoritatis ad fidem.

Sectio 3.

Impugnatur rga conclusions

Prob. rga

... [illegible] ... conclus. ... Deum sufficientis auctoritatis ad fidem; ... [illegible] ... obty formale fidei: ... [illegible] ... obty sufficiens formale fidei; ... [illegible] ... sufficiens obty formale fidei ... [illegible] ... veracitas ... [illegible] ... ergo ... est obty sufficiens formale fidei et ... [illegible]

immo inexistit et infallibile testimonium Dei; quia quod illud sapiens, et veracitas a nobis istud obiectum fidei formale, ergo ans; Deitas per se ipsam immediate repugnat cuilibet limitationi et imperfectioni morali; ergo per se ipsam immediate repugnat et errori, et mendacio; ergo per se ipsam immediate includit et excludit errorem, et mendacium; ergo per se ipsam immediate includit et verum infallibile ... testimonium: ergo Deitas per se ipsam immediate formaliter exigit ... infallibilitas testimonij Dei est ... ergo Deitas per se ipsam immediate formaliter exigit veritatem infallibilem ... testimonij; ergo per se ipsam est obiectum formale sufficiens fidei.

Nego ad argumentum ... ad ... nego ans: ad ... consequentia nego ... ans, ... Deitas per se ipsam immediate radicaliter repugnat cuilibet imperfectioni morali, ... ans: per se ipsam immediate formaliter repugnat &c., nego ans: Deitas habet inexistens et verum infallibile ... Dei testimonium, quia habet inexistens et sapientiam, et veracitatem, sive quod sapientia, et veracitas radicalem, quae per se ... immediate ... includunt et cognoscunt obiectum ut est in se, et loquitur obiectum ut est in cognitione; ideo Deitas repugnat errori, et mendacio, quia radicat sapientiam, et veracitatem, quibus error et mendacium ..., et immediate repugnant; sicut dicimus etiam inexistens et ... aliis perfectionibus, quae Deo conveniunt ratione formaliter attributorum; et etiam repugnant et ... aliis imperfectionibus, quae ratione formaliter attributorum Deo repugnant vel inexistens ... et verum infallibile testimonium, exclusio, et repugnantia errori et mendacio est remota ... et radicalis, non immediata, formalis, et ... Deitatis per se ipsam; quae ... fingeret, sapientiam et veracitatem Deo deficere, nulla ... non ... [illegible] ut error et mendacium ...

Nego ... Deitas ut ... attributum ... est immediate ... et per se radix ... et attributorum ... Deitatis, et attributa ... immediate et formaliter ... ad ... aliud ... immensitas, ... sapientia et veracitas ... attributa formalia, ... virtutis formalis immediate ... Deitatis ... ans; Deitas per se ipsam immediate exigit ... attributalem sive quae sit ... Deitatis, ... ans, ... quae ... sive ... formali perfectionem attributalem ... nego ...; ... radicaliter ..., sive ... exigit, ... exigit immediate attributa, quae ... formalia immediate, ... veritatis infallibilis ... exigit ...

vim:

Arg. 2. roe solius Deitatis obstat esse imme[nsa], et ei sufficientis auctoritatis ut eius dictis adhi beatur fides infallibilis; ergo Deitas est objectum formale sufficiens fidei. Probatur ans. roe Deitatis competit esse im me, et esse dignissimum omni obsequio, et reverentia; sed fides infallibilis Deo dicenti est obsequium, et reveren tia Dei; ergo roe solius Deitatis competit esse immensa et esse sufficientis auctoritatis, ut eius dictis adhi beatur fides infallibilis; quia in dignior obsequio et reverentia fidei, quod est ut esse 2 dist; Magist. et DD revocant fidem nostram, non in Deum, qua Deum, dum mentionem faciunt attributorum: ut constat ex pluribus testimoniis[?] quae apud ipsos, non in Deum qua sapientem, et veracem: ut constat ex pluribus aliis apud eosdem DD: ergo quia Deitas est objectum formale sufficiens fidei, et sufficiens objectum est complexum ex sapientia, et veracitate.

Resp. neg. ans; ad probationem, neg. majorem: et in eis Deus per suas perfectiones essentia les, et attributales honorificant ipse Deum, quatenus essentialis in sua linea, ut Potentia in linea omnipotentis, infinita veritas in linea infinite entis, et sic de aliis; ita ut in eis honor in eo Dei imme[nsus] et ei illi conveniat in qualibet sui perfectione sive essentiali, sive attributali; et ab omnibus sl: sic in roe cujuslibet, sive essentialis, sive attributalis, obstat esse, et imme dignus omni obsequio, honore et reverentia creaturae; et roe ejusdem, est dignissimus Deus ut illi fides adhi beatur est summa, et infallibilis sua infinitae sapientiae, summaeque veracitatis: Vel et roe hujus complexi, in roe Deitatis, obstat esse imme, et esse dignus honore, obsequio, et reverentia fidei: ad o- stras dicendum est, testimonia quaevis scripturae, quae in quibus fides nostra in Deum revocat, intelligi de Deo qua sapiente et verace, non de Deo roe solius Deitatis quae ab attributis praescindit; et de pluribus alia testimonia ejusdem scripturae, quae Deum ad ea creanda in Deum revocant, in telliguntur de Deo ut omnipotenti: non de Deo roe solius Deitatis.

Arg. 3. Summa veritas Dei ad loquendum de objecto ut est in se est sufficiens objectum formale fidei; sed haec summa veritas dicit praecise[?] ... complexo ex sapientia, et veracitate; ergo extra complexum illud dat[ur] suffi ciens objectum formale fidei. Major constat; et min. probatur; summa veritas Dei ad loquendum de objecto ut est in se respicit ad diversa motiva ab illis, ad quae respicit complexum ex sapientia, et veraci tate; quia perfectiones in Deo adaequate distinguuntur per connotata extrinseca diversa ad quae respiciuntur;

ergo summa illa dextras Dei distinguitur adaequate à quolibet complexo; quia maior; infinita sapientia non infert cognitionem rei ut est in se, summa veracitas non infert locutionem conformem menti; praeterea infinita sapientia non excludit deceptionem mentis cognoscentis; summa veracitas non excludit mendacium loquentis; at illa summa dextras ad loquendum de obiecto ut est in se infert locutionem conformem obiecto dicto; et excludit locutionem falsam, sive difformem obiecto; sed cognitio rei ut est in se, locutio conformis menti, et locutio conformis obiecto sunt connotata omnino diversa: similiter connotata omnino diversa sunt deceptio mentalis, mendacium, locutio falsa; ergo summa illa dextras Dei refertur ad diversa connotata, quae infert, et quae excludit, ab illis connotatis adaequate inferendo, et excludendo refertur complexum ex sapientia et veracitate.

Respondeo concessa maiori, negatur minor; ad cuius probationem nego maiorem; ad cuius probationem dicendum est, verum esse solam sapientiam non inferre cognitionem rei ut est in se, neque excludere deceptionem mentis cognoscentis; similiter verum esse, solam veracitatem non inferre locutionem conformem menti, seu iudicio interno, neque excludere mendacium; at utramque simul sapientiam, et veracitatem inferunt locutionem conformem obiecto, et excludunt locutionem illi difformem; vel ad eadem ipsa connotata complexum illud ut se refertur, ad quae refertur dextras Dei ad loquendum de obiecto ut est in se; neque ergo est causa aliqua quare distinctionis adaequatae inter complexum illud, et illam dextras; ratio illius: nam complexum illud infert quod, et res sui, quod si Deus loquatur, loquetur obiectum ut est in se; nam infert quod, et res sui conformitatem cognitionis cum obiecto, et conformitatem locutionis cum cognitione, ita ut utraque conformitas est quae conformitas cum obiecto ut est in se; vel ad eadem ipsa connotata complexum illud refertur, ad quae refertur illa dextras: eandem conformitatem infert, eandemque immutabilem excludit, quam infert, et excludit tanta dextras Dei.

Argumentum 2; si Deus efficaciter decerneret ita assistere prophetae loquenti, ut semper verum loquatur, nec posset non conformare locutionem cum obiecto ut est in se, et hoc nobis constaret, tunc propterea apud nos esset infallibilis auctoritas in dicendo sine tamen necessitatis, seu dextraeitatis ad loquendum de obiecto ut est in se; unde sic dicenti ut ipsi fides infallibilis adhiberetur; at ex illa Dei assistentia speciali non deberet propheta sapientiam infinitam, et summam veracitatem, deberet tamen dextras ad loquendum de obiecto ut est in se; ergo dextras ad loquendum de obiecto ut est in se sufficiens ibi summae auctoritati in dicendo, et fidei infallibili dicentis, adaequate distinguitur à complexo ex summa sapientia, et veracitate; ergo in Deo praeter istam adaequate distinguendo

in; nisi illa ostenderit; ita qui deciperet in dicenda esse Incarnationem, sive dicere Deum incarnatum non esse, tunc propterea quod specialis illius assistentia non posset non loqui, vel non asserere Deum esse Incarnatum; ergo et falso diceret, et falso contra mentem assereret; in quo sine detrahi ad locum Dei verum propter illius specialis assistentia infallibilis cognitionem declararet incarnationem ut est in se; ergo extra Dei assistentia specialis relinqueret Deitas ad loquendum de eo ut est in se, non in infallibilis sapientia, et summe veracitas.

Alteo, in predicto casu non fuit locutio . . . Dei assistente, et locutus . . . in falsa auctoritate in . . . ; quia inde non . . . locutionem nos infallibiliter credimus, . . . assistenti et loquenti . . . locutionis . . . ostendit ex ipso . . . : non . . . deceptus, et mentiens . . . esse summe auctoritatis in dicendo; at sine illa assistentia speciali et . . . illa . . . incarnatio ut est in se, . . . et mentiri . . . ; ergo . . . non esset in . . . auctoritatis in dicendo; . . . fides nostra non . . . loquenti . . . assistenti et loquenti . . . ejus infallibilis Dei auctoritatis existentis in . . . ex infinita . . . summa veracitate, tunc . . . esset; . . . sine, detrahas illa . . . non esse . . . detrahas . . . Dei ad loquendum de obiecto ut est in se explicatur . . . , seu locutus . . . ; . . . ne . . . est.

. . . [illegible]

. . . non . . . tamquam . . . ex . . . et veracitate . . . ; . . . extra . . . sufficiens . . . fidei . . . et . . . ; . . . ex . . . [illegible]

. . . ex . . . nec ad . . . , . . . ad fidem; . . . ut ego credo infallibiliter . . . , . . . me credere . . . , et summe fidelis; non . . . summe fidelitas . . . in se . . . , seu . . . nos . . . adimplere . . . quo . . . ad infallibiliter . . . Dei, ergo . . . non . . . tamquam . . . ex . . . et veracitate; . . . et fidelitas . . . ; . . . infallibili . . . , et . . .

constanti dare q. promissi, vel certo scire, quod promissa infallibiliter danda esse; et non aliunde, quam ex ipsa omnipotentia, et ex fidelitate Dei in stando decretis constantibus promissorum; ergo fidelitas, et omnipotentia non est obiectum formale sufficiens fidei circa dicta promissa.

Pro, in istis hoc mihi certum esse, complexum, scilicet, ex sapientia Dei, eiusque veracitate esse sufficiens obiectum formale fidei circa assensus infallibiles promissionibus Dei, secluso quocunque alio a ratione obiecti formalis motivi; cuius ratio est; quod Deus ratione suae infinitae sapientiae, et cognoscit se habere animum dandi quod promittat, et infallibiliter daturum, si promiserit; deinde ratione summae veracitatis promittit, ut cognoscit, sive non aliter ac cognoscit; infertur legitime, quod Deus infallibiliter dabit quae promittit: ergo illud complexum est sufficiens obiectum formale circa assensus fidei quoad dicta promissa, quocunque alio secluso a ratione obiecti formalis. Deinde consequenter, solius fidelitatis, et omnipotentiae, sapientia, et veracitate seclusis, non esse obiectum formale sufficiens ad fidem infallibilem Dei promittentis; cuius ratio est; quod veracitate seclusa, testimonium externum promissorum non sufficit infallibiliter connexum cum animo interno promittendi; hoc enim connexio pertinet ad veracitatem, cuius est non ficte promittere; non ad fidelitatem, cuius est adimplere quae vere, et serio promissa sunt; nisi veracitatem et fidelitatem velimus confundere: ergo veracitate seclusa, testimonium externum promissorum non connectitur cum obiecto promisso; nam ad hoc opus est, quod connectatur cum animo interno serio, seu non ficte promissionis; ergo illa seclusa, fidelitas et omnipotentia non est obiectum formale sufficiens fidei circa dicta promissa.

Praeterea, si sapientia secludatur, testimonium externum promissorum non sufficit cum suo obiecto connexum; nam externa promissio non connectitur ex se et non variatione circumstantiarum, quae supervenire possunt, et obiectum notabiliter variare, animum promittentis, ut prudenter negat, quod serio promisit; hoc enim connexio solius est infinitae sapientiae, quae omnes omnino supervenientes circumstantias cognoscit, et sub illarum cognitione promittit; non fidelitatis, quae tantum in adimpletione promissionis potest esse prudens propter circumstantias varias, quae promittentem faceret infidelem. Sed ut testimonium externum promissorum cum suo obiecto connectatur, oportet, quod connectatur cum hac non variatione notabilium circumstantiarum; ergo si sapientia secludatur, testimonium externum promissorum non sufficit cum suo obiecto connexum; non ergo fidelitas, et omnipotentia seclusis sapientia, et veracitate, possunt esse obiectum formale sufficiens ad assensus fidei infallibilis circa dicta promissa.

Ista ergo materia de qua aliqui dubitant, non magis ad
eius probationem non ... ad cuius rationem assignatam dicendum est, Deus non semper fidelibus non potest facere
ut [illegible] in se sit, sive [illegible], et [illegible] adimpleat, si [illegible] sit vera, et non ficta, et
si collo[illegible] variari, [illegible] sit vera et non ficta, et collo[illegible] vo
[illegible] non sit, ita ut animus [illegible] variare possit, non ad fidelitatem, ut diximus,
et ad veracitatem ... [illegible]; de non [illegible] veracitatis ... et fidelitas ma
[illegible] in[illegible] obiecti [illegible]: ad [illegible] estimare ... [illegible] non sunt
[illegible]; [illegible] in [illegible] neque ex [illegible], neque ex [illegible] acce
dente in fidelitate ... absolute, et infalli[illegible] ut resultat [illegible], et ut reve[illegible]
... veracitatis, ut [illegible] est; vel non ex divina et fidelitate, et ex sancta, et ve
racitate [illegible]. Et ideo de hoc, in divina et [illegible] infalli[illegible] ex
[illegible], et [illegible] est.

Questio [illegible]

An revelatio [illegible] sit obiecti [illegible] fidei?

Sectio [illegible]

[illegible] et sententiis.

De obiecto [illegible] fidei
ad obiectum [illegible] defendimus, ... an revelatio [illegible], sive [illegible] ... [illegible]
... [illegible] sit obiecti formale [illegible] ... Ad [illegible] in ut ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ... revelatio, seu [illegible] sit
... in necessitas [illegible] ... aplicari ... formale ... et [illegible] necessitas
formalis [illegible] ... aplicari ... revelatio ... ad fidem [illegible],
... [illegible] sive formalis [illegible] voces, sive virtualis [illegible] aliud
... enunciet, enuncians [illegible] auctoritate [illegible].

[illegible] reve-
[illegible] revelationem [illegible] ... revelatio ... quam
... [illegible], ... revelatio [illegible] multi[illegible]
... de obiecto revelando: [illegible] vo
... revelandi; [illegible] revelandi ... de obiecto revelando [illegible]

alij eam esse dicunt imperium quoddam intellectuale momentum, sive quoddam Dei dictamen practicum, quo Deus iubet imperat revelationem faciendam; alij esse cognitionem Dei, qua Deus suam cognitionem voluit loqui, sive se exterius loqui velle; alij tandem ea predicta atque signa Dei, scilicet iudicium de obiecto revelando, et volitionem libera revelandi, quibus ipsa species externa, per quam Deus exterius loquitur, revelationem activam appellant; passivam vero, inquiunt esse ipsam creatam audientium: et de hac sane varietate verum est, dum discurrunt, an concurrat, an non, revelatio activa ratio obiecti formalis fidei.

Hec omnia cum constituunt revelationis activae omnino de voce sunt; ideo eius examen parvi facio. hoc tamen mihi certum, revelationem activam esse de ratione obiecti formalis fidei, sive ratio in iudicio interno de obiecto revelando consistat; sive consistat in volitione libera revelandi, sive in utroque simul; cuius ratio est, quia obiectum formale increatum fidei est complexum ex infinita Dei sapientia, cuius summa veracitate, qua sapientia movet tanquam obiectum formale ratione infallibilis cognitionis iudicij interni Dei, quatenus ut est in se; veracitas autem potestate virtute pertinente ad voluntatem movet ratione volitionis, seu volitionis libere manifestandi obiectum ut est in iudicio, seu cognitione; ergo si in aliquo ex illis revelatio activa consistat, est de ratione obiecti formalis fidei. Hoc tamen mihi certum, solam revelationem passivam esse veram, et propriam revelationem; nam esse eius externam locutionem, seu externum Dei testimonium; et in esse tali afferre, vel constitutive, vel de connotato, aliquas, seu aliquos actus internos Dei pertinentes ad intellectum, vel ad voluntatem, vel ad utrumque simul; cuius ratio est; quia revelatio in communi est locutio externa facta alteri de se imponenti actus Dei internos cognoscere, nisi medio aliquo signo externo, quod illud sit; talis autem est sola revelatio passiva. Igitur revelatio in communi est vera, et propria locutio, sive rationalis, directa a Deo rationali in subiectum rationale, manifestativa obiecti, et solum manifestativa ipsius de obiecto; vel constitutive, vel saltem de connotato requirit aliquos, seu aliquos actus internos Dei pertinentes ad intellectum, vel ad voluntatem, vel ad utrumque simul; de hac ergo revelatione passiva nostra controversia procedit.

In qua duplex versatur sententia. Prima asserit, revelationem passivam non esse obiectum formale fidei, sed tantum, sive solum applicationem obiecti formalis consistentis in sola auctoritate increata; ita Aureolus, Gabriel, Scotus quodlibet 3. q. 1; citatque Suarez tom. disp. 23, q. 1. art. 1, et Caietanus 2. 2. art. 1. Secunda sententia, revelationem concurrere ad fidem tanquam obiectum formale partiale, ita ut non sit solum conditio, seu applicatio; et communis inter DD. et tenet Doctor Subtilis in 3. dist. 23 art. 3, et 3. art. 1. in corpore, ubi asserit verbis expressis revelationem esse obiectum formale motivum fidei; Doctor Exp. disp. 5. sect. 2, P. Suarez lib. 2. disp. 3. cap. 4, Amicus, Rijalba

ut ait

Sectio 2a

Nostra Sententia

Dico ergo sequentia: revelationes paruas, sive testimonium expressum Dei est objectum formale partiale fidei. Et ita Medina. post ex theologia dicitur et Deus testimonium in quo ipsum objectum Dei ipsa revelatio seu testificatio dicitur in nostris fidei quia animum nostrum ad fidem movere credentes a ... a libera decisione sect. ... ad alia ...

in ... ex. ... ... a ... conatur auctoritas Dei in dicendo mentem ... revelatio, ut ... Incarnatione et talis objectum partiale formale fidei; ... revelatio Incarnationis est objectum formale partiale fidei Incarnationis; major certa est; ... minor; seclusa revelatione incarnationis auctoritas Dei in dicendo ... mente ... Incarnationis; ... auctoritas Dei in dicendo ... revelatio, et incarnatio non esset, inlecta ... revelatione Incarnationis auctoritas Dei in dicendo ... mentem ... incarnatione; ergo revelatio ... Incarnationis ... auctoritas ... mentem ... incarnatione.

Dico; ab objecto formali ... adaequato ... fidei Incarnationis ... valet ... infallibiliter ... Incarnationis; ... auctoritate Dei in dicendo, seclusa seu non inlecta revelatione incarnationis, non bene valet ... Incarnationis; ergo seclusa revelatione, non stat objectum formale ... adaequatum fidei Incarnationis; ergo revelatio est objectum formale partiale ... fidei Incarnationis; major certa est; ... objectum formale adaequatum fidei Incarnationis ideo ... mentem ... infallibiliter ... Incarnatione ... illo bene valet ... infallibiliter ... Incarnationis; ... minor ... antecedens. Dico ... immo et inter ... auctoritatis in dicendo ... inter ... Incarnatio ... Incarnatio infallibiliter ... non ... ista ... vel incarnata est; ergo ... auctoritate Dei in dicendo, seclusa ... non inlecta revelatione Incarnationis, non bene valet ... Incarnationis; ergo seclusa revelatione ... Incarnationis non stat objectum formale adaequatum fidei Incarnationis.

Dico item; ... fidei Incarnationis ... ex ... implicita, quam ... major, minor ... auctoritas Dei in dicendo, ... revelatio ... seu dictum Dei ... de ... Incarnationis; ... objectum formale motivum ... auctoritas Dei in dicendo ... revelatio ... Incarnationis ... objectum ... motivum

fidei Incarnationis; unde constans est, quod quaecumque causa est intra motivum in quantum recto syllo adi-
gitur, sive ex praemissa maiori, sive ex minori, et ideo; pro maiori; assensus fidei Incarnationis est
ad intra per hunc rectum syllogismum, quod sic; quod Deus sua autoritate in dicto testificat, infalli-
bile est; sed Deus testificat, verbum esse incarnatum; ergo verbum incarnatum est; ecce in maiori unalis
Dei autoritas in dicto; in minori spiritualis revelatio, seu testificatio Incarnationis; ex quibus mo-
vetur infallibilis assensus fidei in deo.

Dices, fides non semper est discursiva, imo communiter discursiva non est, de sibi per unicum actum, quo Incarnatio simpliciter creditur ipsa autoritate Dei dicentis, verbum non indigere duplici illa causa tanquam indivisibili et adaequato obiecto formali; sed contra: non divina fides dare esse per discursivum, et tale esse discursivum virtualem, quo invenit tanquam obiectum formale obiectum illius duplicis causae, scilicet autoritatem in dicto, ipsamque revelationem parvam, quas tanquam obiectum formale explicat syllogismus ille formalis, ut ostenditur; non discursus virtualis non differente a discursu formali penes obiectum formale, de quo erit multiplicitas per se: de duplicatione illa causa illius in assensu tanquam obiectum formale movens ad assensum fidei Incarnationis sola autoritate Dei in dicto, quod ipsa Incarnationis revelatio, quam qualitercumque, non caveret infallibilis assensus fidei est Incarnationis solis obiectum formale motivum constans ex autoritate Dei in dicto, et ex ipsa revelatione; unde debet fides dicta per discursum virtualem, sive secundum modum dictum.

Dices iterum, revelationem ad assensum fidei requiri, non tamen in esse obiecti formalis, sed in esse solius conditionis, sine qua autoritas illa non movet, ut defectu virtutis in ipsa, de defectu sufficientis applicationis conditionis: contra, quia ostensum est probatis rationibus; neque in dare rationem solius conditionis ad fidem Incarnationis, id est ipsa autoritas Dei mere connexa cum Incarnatione; quia hanc cum connexione autoritas dicta constituit in esse obiecti formalis moventis ad fidem Incarnationis; atque revelatio parva constituit autoritatem Dei connexam mere cum Incarnatione; ergo revelatio neque dare rationem solius conditionis ad fidem Incarnationis: praeterea, neque dare rationem solius conditionis ad fidem Incarnationis, id est, quae sine cuius non vere valet ab autoritate Dei ad eius infallibilitatem Incarnationis: et consequenter probatur, vere exiberi per eam infallibilitatem, hoc est revelatio parva, tamen neque dare rationem solius conditionis ad fidem Incarnationis, quia ad exigendi fidem ipse debet immediate ista observatio in ea se habet revelatio parva

ad assensum fidei incarnationis; ergo non in eo solum stabit. Et in hoc obiecti formalis movit [illegible] ad fidem.

Dices tandem veritatis inniti ad fidem incarnationis per ipsam applicationem Dei autoritatis ad hoc misterium speciale, sua debita applicatione posita, autoritas per se ipsam animam movet ad fidem: quinde totum vim formalis movendi stare penes Dei autoritatem; solam autem vim applicativam penes ipsam revelationem; consequenter veritatis non est obiectum formale partiale fidei incarnationis. Contra: licet enim autoritatis sit applicatio ad hoc misterium speciale, non enim assensus fidei est obiectum formale partiale; quod ostenditur: nam ante applicationem autoritas Dei ostendit nexum cum hoc misterio speciali incarnationis; et fides per hoc misterium speciale movetur tamquam ab obiecto formali ab autoritate Dei cum nexu connexa cum hoc misterio speciali; ergo movetur tamquam ab obiecto formali ab ipsa applicatione Dei autoritatis ad hoc misterium speciale; ergo licet revelatio sit Dei autoritatis sit applicatio ad hoc speciale misterium, non enim assensus fidei huius specialis misterii est obiectum formale partiale.

Respondeo: ea, in hoc recto sillogismo [illegible] [illegible] ergo [illegible] est al[illegible]; [illegible] minor est applicatio premisse maioris universalis, sive rationis [illegible] allatae in prima maiori ad hoc [illegible], speciale [illegible], sicut [illegible]. In [illegible] applicatio autem illius maioris universalis, est obiectum formale partiale autem assensus conclusionis; ergo similiter in hoc autem sillogismo sub eadem forma [illegible] [illegible] autoritatis [illegible] testificat, infallibile est; et Deus testificat incarnationem Verbi: ergo incarnatio Verbi infallibile est: [illegible] minor, quae est ipsa revelatio incarnationis, sit applicatio autoritatis universalis allatae in maiori ad hoc misterium speciale, non est obiectum formale partiale autem assensus fidei ipsius conclusionis; et aspiciatur discrimen inter utrumque [illegible] utriusque sillogismi, cur ratio applicationis non obest ut [illegible] illa minor sit obiectum formale partiale autem assensus conclusionis in [illegible] et in [illegible]? At ut supra ostensum est, fides incarnationis sive per discursum formalem [illegible] sive per discursum virtualem, aut alio quocumque modo, semper idem obiectum formale movens habet; ergo [illegible] modo dicta movet ex ipsa revelatione [illegible] tamquam ex obiecto formali partiali.

Quaestio 5

[illegible] [illegible]

Arg. 1. fides est virtus theologica; ergo nequit habere pro obiecto formali
vo ipsius revelationem divinam; probatur maior: quia de ratione virtutis theologicae est moveri ab obiecto formali increato, sub
quo in hoc distinguitur virtus theologica a virtute morali: sed revelatio divina est aliquid creatum; ergo fi-
des nequit habere pro obiecto formali motivo revelationem divinam: Resp. hoc argumentum ad summum probare revelationem divinam
non esse obiectum formale adaequatum, et totale; non vero non esse obiectum formale partiale; quia de ratione virtutis theologicae
moveri ab aliquo increato tanquam ab obiecto formali; in hoc enim distinguitur a virtute pure morali
quod sit, an vero est obiectum formalis concurrat tanquam obiectum partiale aliquid aliud creatum; ita ergo pro virtutibus
theologicis ut diximus in tractatu de spe, obiectum illius formale est gloria ex Deo ut habeat ultra
obiectum, etc. ipsam in quantum formali, quae obiectum creatum est, quod ex hoc enim non est virtus theologica sub
hac pro dictae virtutis, et maior probatur ad ...

Arg. 2. obiectum formale motivum fidei Dei est principium
ipsius obiecto materiali: sed revelatio creata est obiectum materiale fidei, ut ipsa mysteria revelata: ergo ne-
quit esse obiectum formale partiale fidei: confirmatur; obiectum est revelatum est ens rationis; sed obiectum formale mo-
tivum fidei nequit esse ens rationis; sed est ens verum, et reale; ergo omnem esse revelatum sive ipsa re-
velatio nequit esse obiectum formale partiale fidei: hoc argumentum tribuit Scoto intendenti solam divi-
nam tanquam credibilitatem esse obiectum formale motivum fidei; sed non ipsam revelationem, de qua ipsa Dei aucto-
ritas tanquam, quae nullo modo increata est ipsius credibilitatibus, concludit a ratione obiecti formalis fidei.

Resp. negando maiorem; immo contrarium communiter evenit fi-
dei; est enim affirmativa ipsa auctoritas dicentis, auctoritas dicentis continet ex ratione sui obiecto
testificato; sola ergo ratio formalis cognita, quae est demonstratio a priori, dicta ergo cau-
sa rei essentialis, fit, ut ideo appellavit quod, debet esse increata ipsi obiecto materiali demon-
strato, aliud est haec, hoc est ad reale: haec est: ergo ipsius est ad reale; sed ratio motiva fidei
alicuius principalis ratio formales moventes ad assensum alicuius obiecti; ex eo non creatum movet in-
tellectum ad cognitionem creatoris; in scientia Dei de omni creaturae possibili obiecta cognoscit; ratio est quia
non sit increata Deo, nec ab ... omnis creatis; cuius ratio est, quia illius sit obiecto ...
in illo est connexum; et ex hoc cognitio est motivum formale ad illius cognitionem: ad confirmationem ne-
go maiorem; quia obiectum esse revelatum est quid reale, est in sui obiecto; si est revelatum, et esse
cognitum: ut ergo est cognitum est denominatio proveniens a cognitione reali, ita esse revelatum est denominatio
a

[illegible] à reali revelat. sive absente reali.

Pro. 3 obiectum formale adaequatum fidei est illud ex quo desumit ipsius fidei conclusio; sed haec desumitur à sola auctoritate increata Dei, ut est ipsius sapientia et veracitas; ergo sola Dei auctoritas increata, non vero revelatio pura, est obiectum formale adaequatum fidei. Confirmatur: auctoritas increata Dei est per se ipsa infinitae virtutis, et efficaciae in movendo intellectum creatum; ergo per se ipsa potest adaequate intellectum movere ad assensum fidei, independenter à motione alterius extra se; ergo non requirit ipsius revelationem tanquam obiectum formale partiale.

Neo [illegible] maior neque minor; conclusio enim fidei ut sic tota ex ipsa auctoritate increata Dei, sed ex eius testimonio, seu revelatione desumitur; cuius ratio est, quia desumitur ex ipsa Dei auctoritate, ut metaphysice connexa in dicendo cum veritate obiecti revelati, efficitur ut metaphysice connexa in dicendo particulari ipsius revelationis, ut supra ostensum est; vero revelatio est obiectum formale partiale ex quo particulariter desumitur conclusio fidei ut talis: ad confirmationem dico antecedens, nego consequentiam: non infinitae efficaciae, et virtutis motivae auctoritatis increatae Dei non consistit in eo, quod per se ipsam independenter à quocumque alio extra se possit adaequate movere intellectum ad assensum fidei; sed in eo quod per se ipsam possit ad illud ponere, quod obiective necessarium est ad eiusmodi motionem intellectus, sive hoc sit Deo intrinsecum, sive extrinsecum; tale est pura revelatio ad assensum fidei.

Pro. 4. [illegible]

Dei debet esse unum, et idem specie; sed revelatio pura est multiplex, et diversa in specie; ergo nequit esse obiectum formale partiale [illegible] fidei; minor constat: nam revelatio pura aliquando est vox, seu sonus externus, et formalis, aliquando species impressa, aliquando [illegible] infusa, et sic de aliis, quae omnia sunt specie diversa — maior a [illegible]: nam omnes actus fidei sunt eiusdem speciei; ergo etiam obiecta formalia, à quibus specificantur, eiusdem speciei esse. Neo diversitatem specificam revelationum solum esse in esse physico; at in esse theologico omnes illas esse eiusdem speciei; ipsa enim diversitas specifica revelationum esse materialis debet ad specificandum, et [illegible] fidei ut talis; haec enim solum desumit, et specificat ex ipsa identitate specifica theologica revelationum; hoc est, ex connexione in [illegible] quae illis omnibus communis est, cum veritate obiecti revelati. Hoc idem dicitur [illegible] fidei [illegible]; nam in esse physico licet sint diversi in specie, et cum diversitate specifica [illegible] et [illegible] credibilium; in esse theologico semper sunt eiusdem speciei, hoc est, specificati ab eadem connexione in dicendo auctoritatis

P. Emmanuel [illegible]

in dicendo + veritate revelatoris: ii falae complae; sub hac sic explicae occip[illegible] ii argti est.

Resp. 5;

Deus est credit[illegible] fide: & ad hunc assensum ñ concurrit ut obiectum partiale revellao prava; ipse enim ñ ē obiectum formale partiale in oi assensu fidei; nam constat ex plurimis testimoniis scripturae, in quibus Deus ceu ex testatus ē, & ex quibus Deus esse fide credimus: minor probatur; si ad hunc assensum Dei revelatio occurreret ut obiectum partiale, praesuponeret ad ipsum Dei esse, ex ea movi deus assensum ut priori ad id, cuius motivum ē; & hoc ē impossibile; quia ipsa revellao ē à Deo, et Deus dicens neque adde ipsum esse praesuponi. sive deipsi aliquo priori; ergo ad assensum fidei de esse Dei neque concurrere ut obiectum formale partiale revelao prava: aliter: revelao ipsa cognoscitur per fidem; & ad hunc assensum ñ concurrit ut obiectum partiale movens aliqua alia revelao prava; idem enim de illa dictum est, et sic in infinitum; ergo ñ ad eius assensum fidei concurrit revelao prava ut obiectum formale partiale.

Probatur aperte. revellao prava neque in eo ordine concurrere, quia neque in eo ordine ipsa Dei revelans praesupponit ad se ipsum esse; & idem de ceteris dictis dicta mani, no minus; ad cuius probationem dispono manus; si ad hunc assensum Dei revelao esset, praesuponeret ad ipsum Dei esse ut cognitum assensu fidei, ibo manus; ut cognitum ex ipsa assensu de deo, per discursum alibi ex causis, no manus: intelligitur per fidem cognoscit Deus esse, vix id cedit; velut ex assensione huius deus. Dei esse per discursum dictum ex ipsa ca creaturis cognoscit evidens Deus esse; hic tamen assensus neque ē, nec potest esse assensus fidei: supponitur Deo cognitum ut esse: postea audit Deus revelantis se esse; & assentit iterum huic esse propter testimonium divinum infallibile: hic tamen assensus ē fides: & ad hunc assensum, ipsum Dei esse ñ ē cognitum praesupposito esse. et cognitum ex esse per illum assensum, qui ñ ē assensus fidei; in hoc ergo quamquam absurdum est [illegible].

Ad 2dum

quod dictum ē, & sub hac expliae nam disputa, revelao prava cognoscitur per assensum fidei. Deo alia tamen revelao supra illam reflectens, concurrens ut obiectum formale partiale ad illum cognoscendum; ut sepe apud scripturas Deus testatur, se hoc, & illud quod suo propheta loquitur ē. hic cognoscitur per assensum fidei [illegible] [illegible], quod ñ ē [illegible] alterius revellaois; cuius [illegible] hunc ñ ē obiectum à Deo dictum. [illegible] ipsa [illegible] cendi, fides @ stricta [illegible] assensus [illegible] revelaro [illegible] illud revelavit, et ut in hoc casu [illegible]

si revelia: n sit obiq fidei Christ., et hic ad fidē reduci. qui i obiy formale partiale fidei ipsis obti, q ipsy revellati, et q obiy quo a Deo dictū: quia n sit obiy fidei Christo. n dicitur tat. ut sit obiy formale partiale fidei quod obiy revellativi n ratio huma ipse n credit fidei sumq; imo ipse evidentr ~ visit; et hic ē ratio formalis motiva fidei hunc ē obu dicty. De hoc in q segti.

Dic tandē: ō Profecto revelū obiy aliā, intusiōs iudiy quo Ecglmi obiy obscure cognit, nullo alio spo intercedente, et assy, seu iudiy ē ad fidei; quod n mo. ā ex aliqua revellae tanqā ex obto ¡rari partiali; n ex alia revellae a ipso iudio disttā, ut supponitur; nec ex ipso iudio, n iudiy illud n reflectat supra se ipsu; ergo n ad os asy fidei currit ut obtu frale revellao navo: nec ex hoc capto ipsari, revellag neq in eo odiotū obvp currere ad os asy fidei; aliq iudiy illud reflecteret supra se ipsu, ut ex se pt: no ipu maus; ag ille, seu iudiy illud intusy n ē fralis asy fidei Christe; quia n movet, aut scribit ~ Dey dicentis; erit uena ipo intusa ooviens fidei ubiq in obscuritte, et ex hoc casu aliquomo ad fide reducibilis: vinc ha hic ā fide spo distiy movi reitis: si n alia ro succedat, q supra iudiy illud reflectat, reflect atq illud tanqā spy Dei logtū, seu tanqā testimonii exey illi. hic ad rat hoc erit vera asy fidei, sity ~ Dey dicentis: Denid si aug reflexice supra se ipsos admittas, ut admittit ā philog, ruit otio argty; tunc m necē erit mix. eiq ratio assignata.

Lectio 3a
De motivo assy ā Dei Auctoritate
Lectio 1a
An auctor Dei ~ erat credi an fidei, ut sit obiy frale movv fidei.

~~~

obiy frale et tecary, Bim erat, rario ad assy fidei, ut auctoritas increata Dei in ipsi existentis in zolexo vix tanta, et veracite, cuius testimony ~, seu revelag nava: movy huiq movi, ipse obiy frale ex suo into movet ad assentiendu ex ~ ipsis auctor sit investigamus; ipsi in ~ huiq ~ auctoritatis assentiat omnio mo, anachit
~~~

sola illius assensio sufficiat. non posset deinde, ex illa ut Deo dicenti moveri ad assentiendum Deo loquenti, quia summe autoritatis est in dicendo; quia presupposito assensu intellectus esse divinae auctoritatis in dicendo, ex quo intellectus movetur ad cognitionem de ipsa auctoritate; disputatur enim quaestio de obiecto formali motivo explicite revelatis; quae omnia non [illegible] ianua ad resolvendum postea fidem nostram in sua ultima principia.

[illegible] in hoc modo assensus [illegible]

[illegible] divina auctoritas sit aut esse possit obiectum formale motivum fidei: nos in [illegible] [illegible] in sufficientia ad fidem certam, et infallibile motivum; [illegible] examinare an ista auctoritas debeat cadere cum fidei stricte, et sit, aut esse possit obiectum formale motivum fidei. In qua [illegible] [illegible] [illegible] astrarum [illegible] [illegible] de obiecto formali fidei, sect. 6. [illegible]; et in solutionibus [illegible] non [illegible]; fortasse id voluit, assensus esse divinae auctoritatis, et [illegible] aliud fidei motivum, debere elici ab ipso habitu fidei, ut tenent [illegible]; non tamen voluit debere esse fidem stricte; quae sunt valde diversa. Ita ab illa [illegible] ag elicitur in [illegible] [illegible] stricta non [illegible] [illegible] [illegible] stricte, gaudium, fruitio, et alii; sicut [illegible] aliis [illegible] etc.

Sit nostra [illegible]. Divina auctoritas non debet necessario cadere sub assensu fidei stricte, ut sit obiectum formale fidei; hoc est, ut divina auctoritas sit obiectum formale motivum fidei, si ipsa non cognoscatur assensu fidei stricte, [illegible] cognitione, quae fides non sit. Probatur [illegible] ista; in hoc syllogismo, evidens est, sive evidentia sit mediata sive immediata, [illegible] infallibilis auctoritatis in dicendo; Deus dicit, [illegible] esse incarnationem, ergo verbum infallibiliter incarnatum est; [illegible] [illegible] verbum esse incarnatum est assensus fidei stricte. Et [illegible] [illegible] auctoritatis Dei cognita per assensum, qui non est assensus fidei; ergo ut divina auctoritas sit obiectum formale fidei, non debet necessario cadere sub assensu fidei stricte. [illegible] [illegible]. [illegible] auctoritas ut supponitur in maiori, est [illegible] [illegible] per assensum evidentem, [illegible] [illegible] assensus, qui fides non est, maior [illegible]; assensus verbum esse incarnatum est assensus Deo dicenti qui est [illegible] infallibilis auctoritatis in dicendo, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; illa assensus in maiori; hoc [illegible] in minori; [illegible] aliud est fidei. Adde, si hoc [illegible] desideraret, evidentiam [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] postea [illegible] se [illegible] prius [illegible]; [illegible] sit cognitio evidens [illegible] [illegible]: adde, ipsa [illegible] [illegible] [illegible] obscure cognitum; [illegible] [illegible] illud [illegible] motivum [illegible] fidei, est obscure cognitum, quod [illegible] ad fidem strictam [illegible] desiderari potest. Ergo assensus [illegible] verbum esse incarnatum est assensus fidei strictae.

Resp. ei neg. anteced. de ratione assensus fidei strictae et ipsa suprema divina auctoritate: assensus ipse hoc movetur ex Dei auctoritate revelante in esse supremae auctoritatis; quia haec nostri fides stricta; et non movetur ex dicta auctoritate ut percepta alio ante assensu fidei strictae; quia tunc alius ille assensus fidei strictae de auctoritate non esset assensus fidei strictae, ex suppositione facta; sed si alium assensum fidei strictae antea assignare velles, in hoc instaurabo iterum instantiam illam; et sic in infinitum; non ergo supponit ad hunc illum assensum fidei strictae de auctoritate ipsa auctoritas certa per assensum fidei strictae, sed per cognitionem, quae non sit assensus fidei strictae, sed cognitionem evidentem, mediatam, aut immediatam, naturalem, aut supernaturalem, quemadmodum velles; ergo potest dicta auctoritas esse objectum formale motivum fidei sive per se ipsam, sive per quodcumque aliud medium, et ipsa non cognoscatur assensu fidei strictae.

Dices iterum ex D. Thom. 2a 2ae q. 1. art. 5. ubi ad 4um argumentum, quod ita sibi objecerat: de eodem non potest esse scientia, et fides; sed de iis, quae demonstrantur naturali lumine, est scientia; ergo de illis non est fides; sic respondet, ad 4um dicendum, quod de eodem non potest esse scientia, et fides apud eundem, sed id quod est ab uno scitum, potest esse ab alio creditum; sine novo argumento efficitur; fideles literati non demonstrare sibi separant assensum evidentem de auctoritate in dicendo, pro eo quod D. Thomas de illa fidem strictam non habent; nam cum ipsa scientia et fides apud eundem de eodem esse non possit. contra meo. an haec verba D. Thomae apud ipsum sequentem [illegible] sup., et fidei in eodem intellectu esse [illegible]; sed fideles illi strictam fidem habent circa reliqua credibilia ex motivo divinae auctoritatis: ergo D. Thomas divina auctoritas potest esse motivum fidei, et non cognoscatur assensu fidei strictae: idem repetit in eodem art. ad 3um per haec verba, ad 3um dicendum, quod ea quae demonstrative probari possunt, inter credenda numerantur non quia de illis simpliciter sit fides apud omnes, sed quia praeexiguntur ad ea quae sunt fidei, et oportet esse divina auctoritas in dicto.

Sectio 2a

Solvuntur Argumenta.

Arg. 1. ex D. Thom. 2a 2ae eadem 9

q. et art. [illegible] ubi ad 1um [illegible] ait, gratia, quae naturaliter de Deo cognosci possunt, et ad alia credibilia supponuntur, quae fide cognosci: et tamen art. 1. absolute docet, ad certitudinem fidei necessarium fuisse omnia revelari de Deo, quae naturaliter cognosci possunt: ergo dicit D. Thomas, auctoritas divina assensu fidei strictae cognoscatur, neque esse motivum certe, et immediatum fidei: nec in hoc testimonio D. Thomae [illegible] apparent nobis

verū ēē, asserit ipse, ꝑrā, quę de Deo natli cogni poss̄, et ad alia credenda supponunt, ꝑ cognā ꝑoe. sed sępe nos in inuavimg, et dicemg nitionē seq., sentimg nos, ꝑrā ꝑm, sive divinā autorite, et ꝑ fide stricta innitente Dei testim̄ cogn̄ posse, et ita ad fide movere, ut ꝑ dicimg; ñ tn̄ necessū ēē, ut ꝑ fide stricta cogn. ad movendū fide stricta oīa revellata; ñ ꝑ ñ negat; imo ab ipso asserit in ꝑdictis ntris testimijs.

Neq ñ hoc testim̄o nobis ꝑrio; ñ q. et art. cit. ut vult, ñ oēs ꝑ illiteratos sere demonstrās natl. eorū veritē cēdbg, quę ñ natlr demonstrales; ꝑ inde nariū fuisse ad certudē fidei in oībg hōibg, q ꝑ ea, quę credbg ꝑ paucis. et literatis, natlr demonstrablī à Deo revelavisset, ut oēs ꝑ fīrmdi certudo in credendo; ñ ꝑt ꝑ sapientes, q sibi separant evidentiā ꝑ veritē, asstruit Dēs necessiē cognī revelatī ad firmā et infallē fide obrū revelatorū; sane ñ necessiē excludit in sapientū in ꝑdictis ntris testim̄; imo videt asserere. in illis ēē insuperatē seq. ꝑ veritē et fide illarū: ꝑ ꝑ ignaros. aut ñ adeo literatos, ad quos nisi ꝑ fidē revelat ꝑvenire ñ ꝑt firma, et certa cognio Dei autoritī. sive cognī veritē, ita ut mo vere ꝑoint ad fide stricta, et infall credibilē.

Ago. 1. ti. cognio, quę fides stricta ñ ꝑt Dei autoritī, nec impediat, quoming Dei autoritas ꝑoit ēē obiū forale moviū fidei, nec ꝑt ēē imme evidens, et eo ꝑa assensibe trorū; nec mate. sit oīa ꝑ sufficienter evidentiā; ꝑo ꝑi Dei autoritas; fide cognī negt ēē moviū fidei; ans quoad ꝑ ꝑ ostendet. antecedo sequi; ꝑ mo quo ad ꝑ, cognio ꝑmma, et evidens Dei autoritis sita eo assensioe trorū natis ē cognio natli; sit om̄ ipso nomine ore; ꝑ ꝑno natlis negt ꝑ ꝑ re ad assiū supnalē, qlis ē fides Dei; ꝑo cognī cognio negt ēē imme evidens Dei autoritis: ꝑ; ꝑ superioris ordinis negt fundari in assu ordinis inferioris, nec assiū certior in assu minus certo: ꝑ assiū supnalis Dei fidei ē ordinis superioris ad assiū natlē, et certior cognī assu natli. ergo assiū fidei Dei negt fundari in cogne natli evidenti Dei autoritis; negt ꝑo Dei autoritas ē obiū forale moviū fidei, nisi ꝑa cognoscat ꝑ assiū fidei strictę.

Dico 2o negō ans; ad cuiꝑ ꝑbat. ne maior; ñ mē ē evid. imm

cognitio quoniam est supernalis; visio in Beata deitatem immediate, et intuitive videt, et tamen est supernalis; ergo est evidens, et immediate auctoritatis deserviens ad assensum fidei strictae de se solo supernalis est, et ex iuvamine alicuius principij supernalis [illegible], et [illegible] ex deinde alicunde [illegible] influxus supernalis aut [illegible] casu [illegible] cognitionis principij supernalis [illegible]: in tract. de gratia auxiliante dens [illegible]. [illegible], quotiescumque lumen naturale de facto veritas evidenter [illegible]. [illegible] illustratione supernali sufficientis ad [illegible] assensum evidentiae supernalis eiusdem veritatis; ecce cognitio immediate supernalis evidentiae auctoritatis poterit deservire ad fidem strictam supernalem: [illegible] [illegible] in [illegible] casu [illegible] ordinaria providentia [illegible] [illegible] supernalis [illegible] ut duplex eliciatur assensus, [illegible] supernalis [illegible] naturalis; [illegible] ex [illegible] suorum auxiliorum supernalium, assensus, [illegible] solo naturali lumine [illegible] naturalis supernalis [illegible]. ecce assensus auctoritatis immediatus, et evidens supernalis [illegible], [illegible] assensum fidei supernalis.

Dico [illegible] [illegible] ans [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] minus; et cognitio naturalis nequit deservire in suo genere [illegible] in genere [illegible], et [illegible] causae motivi fidei, ad fidem supernalem [illegible], nequit deservire in genere effectivo, seu effectivo. [illegible], illam [illegible], [illegible] ad [illegible] [illegible] ad fidem [illegible] [illegible] [illegible] ipsius assensus fidei, [illegible] motivi, et motivo [illegible] ad ipsum assensum: [illegible] Praemissas [illegible] in [illegible] in [illegible], tunc [illegible] [illegible]; nequit deservire in genere effectivo ad assensum fidei supernalis, [illegible] in gloria [illegible] [illegible], seu [illegible] supernalis elevantis [illegible], [illegible] et [illegible] naturalis [illegible]; [illegible] in [illegible] est [illegible] naturalis, et tamen in gloria luminis supernalis [illegible] influit in visio [illegible] Beato supernalis.

[illegible] [illegible], cognitio naturalis auctoritatis est sufficiens, ut quotiescumque alio secluso, eliciatur fides supernalis [illegible] [illegible] est, [illegible] ad [illegible] supernalis [illegible] [illegible] [illegible] supernale: [illegible] [illegible] sufficiens [illegible], seu [illegible] auctoritatis ut [illegible] alia cognitio supernalis secluso [illegible] [illegible] [illegible] supernalis, [illegible] supernalis [illegible] [illegible] assensum fidei supernalis elicere ex motivo

Dīe auctoritatis cogne p̄cise cogni evidentes imme nalis, ut in 2ª p̄. div. Theol. ces na-
les, quae nalis ex obiis comparamus, deserviunt in suo esse ad actus ag fidei supnalis,
aug ta ipse agres. Et inter elebant, et proportionant ipsis actus infusis supnalis;
ut etiam in 2ª p. p. Theolog cogno nalis, ut ista miseria aliena compassio deservit
in suo esse excitando vlt ad ag supnalis misericordiae; et sic de plib. aliis.

Ad 9 ratio-
nem ostendo et tot syllog. 2º ta illa solut. 9 vlma eam negado, diximus m, cogne eviden-
tes Dīe auctoritatis deservientes ad actus fidei credibilis saltem de facto supnalis esse, pin
dess eius ordis, 9 certitudis et actu fidei supnalis: at 2º cog bene stat dictum, actus
superioris ordis poe partialiter fundari in actu ordis inferioris, et actus maioris certitudis
in actu minus certo, actus vlt fidei supnalis in actu nali Dīe auctoritatis. ut vlt.
9 cognitio actu nali concurrente in esse ponentis, et applicantis movens fidei concurrat
prius supnale effectivus, seu elicitivus actus fidei; tunc in supnalitas ipsius actus, eius,
9 spalis maior certitudo, quantum sit, ut quae comparave ad eundem nalis, quae fidei
ut tr. competit, provenit a prio signali elicitivo; modo a intoalis ad cognitialis provenit
ab ipsa cogne nali proponente Dīe auctoritatis tanquam fidei movens; vel actus inferioris ordinis
certior quod ipsa cogne nali partialiter fundat. procedens hinc, in ipsa cogne nali inferioris
xii ordis, et minoris certitudis; ostat in predictis exemplis.

Ergo 3, actus evidens sive maius
sive immus, sive nalis, sive supnalis Dīe auctoritatis non elicitur ab situ fidei; go Dīe auc-
toritas non cognita pro actu fidei negi movere ad actus fidei supnalis, ut eam; 9 obus fra-
le movens fidei ab eius situ dei atingit, a quo atingit obus mala, obus a ma-
le fidei ab situ fidei atingit et actu ab ipso elicitus; ans p: non situs fidei est ha-
bitus obscurus; proinde impotens ad ag evidentes; go actus evidens, qualis sit, non eli-
citur ab situ fidei: et hoc argu. ista dicemus disp. 3, cum de proprietatibus fidei agemus
nobis sit. Sed de eius obscuritate, mo ex ibi dicendis claria ostenda, quia agno-
scenda sit, ut constet, in presenti esse pari mom.

Et so 1º ista anti nego, cog. suo ratio

assignata neq da tz ē; de assu illy evidē Dē autoritātis. que vixing dd assu fidei q̄a m̄sta credibilia deserviūt n̄ elicit ab hītu fidei, quindem assu mali saltg vna dati moventis ad fidē n̄ attingit ab eodē hītu, à quo attingit obry male fidei; nul ly hūc inserviens sedy video. ut sīo autoritas ita cogta n̄ poit ēē obry frale movy fidei; n̄ m̄ tollit rao assig s̄a obiy t̄ente; n̄ tollit ēig supnalitas, spialis certudo, et infallitas, quinde nec rao assig fidei; neq ē rao aliqua ostendens q̄ria mova, seu similiat in quavis sua ab eodē hītu atingi debe, à quo obry male seu sū atinget, imo oppōtē coiy docet à philis, ut hitz exterz n̄ debe ēē eundē ac hīty sūi; et ideo puty hoc metafisicy, qtē ē, stē, recurrit ad sīe elitas phity Dialp; coptio de bonitē illaoli, que ptinet ad hīty Dialp recurrit ad sēt aliary scīaz ad diversos suos hity ptinentes; idq eo, q̄d sane responsiōg, in p̄dicto calu dicendy de ōtro frali movo fidei, sive de ēig cogne, et de obo mali, sive de ēig assu fidei.

Pco 1o neq

ans; loquor de assu evidenti supnali Dēi autoritatis, ēig de facto p̄cedenti arbio adhq ēig solutē prosurmq deserviente ad fidē credilit n̄ ōio, q̄ēis cogtio est nalis. ut obstaret ad dq ēig solutē, tenenda est sa imma resp.o, q̄ ut dicta cogtio n̄ eliciat à hīty fidei supnalis; ad pbaq autē credq ē, q̄ hity fidei sit esalit obscury. de aio ad 3q dispi ex roc. In n̄ insr, q̄ aliq aq ab ēq hitq elici n̄ point, q̄ obscuri n̄ sint; sufft m. q̄ sit esalit obscuraq quoad mq ēi elicientq ex movo adato ut sit obscure cogtō; ē m̄ autoritas Dēi sīt evi dens cogta, autoritas tn ut revelans. que ē obiy frale adaty fidei, saltq de facto obscure cogetr; et esaliq obscurq n̄ sit, ē indifferens ad obscuritq, et ad evidenq, ut obry frale inadatq Dēo autoritis; et in sīt q̄lq theology assig evidens credi bilis mitory fidei ab ipso fidei hitu elicitr. n̄ obstante ēig esali obscuritate pr sīi de fide.

Sectio 3a.

Assignantr mova ex q̄b inte sit sit autoritr aentiri in ordine ad rīt Catholicq.

Assero 1º: pot intus ex sola assensione horum terminorum, summa autoritas in dicendo, indubitanter moveri, seu detrahi ad hunc assensum: Deus est summae autoritatis in dicendo: ratio huius est; quia apud omnes, saltem litteratos, Deus per se ipsum statim assenditur esse bene omni perfectione; summa autoritas in dicendo per se ipsum statim assenditur vera, et realis perfectio; et intus omni perfectione, et aliis perfectione, statim apparet narit mexio, cui intus non potest non assentiri; ergo ex sola assensione illorum terminorum potest intus indubitanter moveri ad assensum Deus autoritatis in dicendo.

Inferes, hunc assensum esse immediatum, non vero immediate ex sola terminorum, seu ex terminorum apprehensione: inferesque hunc assensum apud litteratos plenam evidentiam esse; quia operatur ex duplici apprehensione apud ipsos evidenti connexioni duplicis illius extremi. Inferes tandem, quod dicitur assensus, seu enunciatio ex ipsis terminis absolutum esse absolutum, ipsa vel sola est in vi verbi. si aliunde supponat Deus conceptus ut absolute existentem, tunc in assenditur Deus ut absolute existens omnem perfectionem; convenit ut existens absolute omnem perfectionem summae autoritatis in dicendo. est vi solius terminorum ordinatum, modo non dependeant a existentia Dei esse ex terminis suis per se notum. ipsa vel sola est in vi eorum, conveniens huic enunciationi; Deus, si est, est summae autoritatis in dicendo. si aliunde Deus non supponat conceptus ut absolute existens; ex ipsis in terminis notum est; quia si existat esse continens omnem perfectionem. continet perfectionem summae autoritatis in dicendo.

Assero 2º: pot intus non discursive indubitanter moveri, seu detrahi ad fidem, Deus esse summae autoritatis Dei in dicendo: cuius ratio est; quia pot intus sic procedere, Deus est ens a se; ergo omnibus perfectionibus perfectissimus; ergo continens omnem perfectionem; et autoritas summa in dicendo est simpliciter perfectio; ergo Deus est summae autoritatis in dicendo: pot etiam sic discurrere; autoritas summa in dicendo est perfectio simpliciter simplex; Deus continet omnem simpliciter simplicem; ergo continet summam autoritatem in dicendo. et similiter aliis discurrendi modis, ex quibus indubitanter infert, Deum esse summae autoritatis in dicendo: inferes, assensum istum Dei autoritatis in dicendo sic habitum esse assensum mediatum; sed non immediate ex ipsa apprehensione terminorum, et inferendo unum ex alio, procedendo a iudicio uno ad iudicium al-

terioribus inferius, t. assensus merus apud litteratos existens esse. quod deducitur ex ipsis apud illos evidentiis.

Altera est. potest intellectus assensus fidei stricte, nitens velut ratione formali, assentiri summe auctoritati Dei in dicendo. cuius ratio est, quod potest intellectus sic discurrere: quidquid Deus testificatur, infallibile est; at Deus testificatur, se esse summe auctoritatis in dicendo; ergo summa Dei auctoritas in dicendo infallibilis est; minor facile est. summum esse summe auctoritatis in dicendo manifestat ex libris sacrae scripturae testimoniis, ubi Deus sua sapientia, veracitate, infallibilitate [illegible] testimoniorum copiae revelavit; consequens legitimum est; et assensus fidei strictae; sed intellectus assensus summa Dei auctoritate in testificando se esse summe auctoritatis; ergo potest intellectus per assensum fidei stricte assentiri summe Dei auctoritati in dicendo.

Altera est; quod assensus ex supradictis assentiri non est sufficiens, ut dicta auctoritas ita cognita sit motivum formale fidei strictae quoad reliqua obiecta credibilia: ratio eius est, quia dicta auctoritas ita cognita potest esse praemissa maior, cum minor, ex qua aliqua obiecta sunt Deo revelata, infertur consequens certum, et infallibile propter auctoritatem Dei dicentis; et consequens ita illatum est assensus fidei strictae. ergo quod ex supradictis assensus quod dicta auctoritas est sufficiens, ut dicta auctoritas ita cognita sit motivum fidei strictae ad obiecta credibilia; maior patet: nam ex his premissis, Deus est summe et infallibilis auctoritatis in dicendo. at Deus dicit, Deum esse incarnatum; infallibiliter infertur, sive praemissa illa maior sit evidens naturaliter, aut summe sive per fidem credita, consequens quod, ergo infallibile est Deum esse incarnatum; quod sit ex auctoritate Dei dicentis allata [illegible]; ergo auctoritas ita cognita non est sufficiens [illegible], ex qua infertur consequens certum, et infallibile propter auctoritatem Dei dicentis.

Dices: sane non aut [illegible] assensus motivum attendit; cognitio summe auctoritatis sita immo ex sua apprehensione termini est cognitio naturalis. sed non ex isto lumine naturae cognitio naturalis nequit deservire ad fidem strictam supernaturalem; ergo dicta auctoritas cognita ex nuda apprehensione terminorum non est sufficiens motivum fidei supernaturalis pro obiectis credibilibus. dices [illegible]: aiunt superioris ordinis, et magis certum nequit fundari in minus certo, et ordinis

inferioris; ergo assensus fidei supernalis neque fundari in cognitione seu assensu Dei auctoritatis immediate ex ipsa assensione terminorum; ipse enim, ut patet naturalis, immediate certus, et adhuc inferioris, ac assensus fidei supernalis. Dices contra eandem rationem: sicut quando ex terminis assentibus assendimus, assensus fidei non est in se; auctoritas non elicit actum fidei; et in assensu immediato, immediate evidens, aliter obscuro; ergo auctoritas neque est movens ad fidem strictam credibilem; non quia minus sit Dei attingens obiectum male, quam obiectum formale fidei: ad hoc argumentum abunde satisfactum est sect. ant.

Dices iam

assensum Dei auctoritatis immediate evidens, sive ex ipsa assensione terminorum, non est assensus absolutus, sed ordinatus, videlicet, si Deus est, est summe auctoritatis in dicendo, ergo non est sufficiens principium ad fidem strictam credibilem; probatur consequentia: non fides est assensus Deo absolute existenti, ut loquenti: ordinatio autem non cognoscit, sed dispositio coens; ergo non est sufficiens partialis causa ad fidem strictam credibilem, non cognoscit; non est sufficiens totalis causa, quod cognoscit: sed ex ipsa terminorum assensione ordinata auctoritas Dei enunciet existens, quod ordinatio, videlicet, si Deus existit, et loquatur, erit summe auctoritatis in loquendo at quia altera natura, quod Deus dicit, aut loquitur incarnatus Christus, absolute enunciat existens Dei, sive auctoritatis, et sua loquutionis; vel in consortio suis enunciationis absolutae enunciatio illa ordinata est sufficiens causa ad inferendum coens de fide, videlicet, verbi incarnati; assensus ipsius Dei auctoritatis absolute existentis.

Quaestio 2.

De motivo assensus pro cognitione Dei Revelantis.

Sectio 1a.

Supposita aliqua dantur.

Sicut intellectus indiget motivo aliquo ad assentiendum esse Dei auctoritatis, ut postea illum in Deo cognoscat mihi revelantis assentiatur per actum fidei strictae; ita indiget motivo aliquo ad assentiendum esse Dei revelantis, ut ex illa cognoscente tamquam ex motivo formali partiali ad assensum fidei moveatur: motivum quod in sequenti investigamus, ut revelationis salis de qua variis rationibus revelationes sunt, et varia possunt esse motiva ad eorum assensum, quia varias non mentes

dabimus sect. sequenti, ut tandem ad resolutionem fidei nostrae theoricam deveniamus.

Suppono 2° non esse de

motivo, ex quo intellectus assentit veritati revelationis sive ex quo ducatur, verum esse, et proinde obiecto ut est in se; motivum enim huius assensus ulterius est ipsa summa Dei auctoritas in dicendo, eiusque summa veritas; sed de motivo autem cum ipsius Dei revelatione ergo, ex quo intellectus iudicet, revelationem dari et illam in particulari de hoc vel illo mysterio ut de eo Incarnationis, ex. gr.: Suppono tertio ea, ubi revelationes cum multa via nobis ipsa sensuum experientia [illegible] illas [illegible], quas [illegible] [illegible] [illegible] nobis ipsa sensuum experientia sive aliqua evidenti cognitione [illegible] revelationes illas esse [illegible], proinde [illegible] investigat motivum ad assentiendum eius Dei revelationis, verum motivum inquirit, ex quo intellectus iudicet revelationes illas esse [illegible].

Suppono deinde [illegible] cum ergo Dei revelationis non deberet naturam esse assensum [illegible] [illegible], id est, mediante alia revelatione reflexa, qua Deus testificet, se hanc fidem fecisse revelationem; proinde nostra revelatio esse obiectum partiale motivum fidei, cum obiecta per ipsum revelata, et ipsa non credatur fide stricta, sed assensu a fide distincto; ut [illegible] [illegible] l. a. [illegible]. [illegible] cum [illegible] auctoritas moventes ad fidem strictam credibilium: [illegible] [illegible] a [illegible] revelatio [illegible] ut [illegible] connexa cum obiecto revelato, sive [illegible] cognoscitur assensu fidei strictae, sive non, est sufficiens motivum ad assentiendum obiecto, quod Deus illud revelavit. sed [illegible] [illegible] [illegible] dicentes, seu revelantes est assensus fidei strictae: ergo nostra revelatio esse obiectum partiale motivum fidei strictae cum obiecta revelata, [illegible] ipsa non credatur cum fidei strictae, sed cognitione a fide distincta.

[illegible] revelationis Incarnationis [illegible] [illegible] est evidenter cognita esse: et ne importune [illegible] admisceamus [illegible] illas de [illegible] [illegible] aut [illegible] [illegible] fidei et evidentia in assentiente, de qua postea, [illegible] [illegible] [illegible] Dei non evidenter cognitum, sed assensu fidei; in hoc casu ex auctoritate Dei non evidenter cognita, et ex revelatione cognita evidenter constat sufficiens ratio ad assentiendum [illegible] fidei strictae incarnationis revelatae: non adaequatum illud [illegible] mere connexum est cum eo Incarnationis, aliunde ut est motivum adaequatum, obscure cognitum est; et non revelatio [illegible] evidens

auctoritas? In evidens non est, ut supponit, et tandem absque ipse exit [illegible] Deus dicens sive assertio eius auctoritatis indicendo; ergo absque [illegible] eius revellatio non dei [illegible] esse obiectum fidei stricte, ut revellatio sit obiectum motivum fidei strictae qua obiectum revellatum.

Suppono tamen

absque [illegible] eius De revellationis deservientis ad fidem strictam [illegible] revellationis de facto, sed in hac providentia esse absque signalibus; [illegible] ex [illegible] signalibus infusis interius, et ex aliquo [illegible] signalibus [illegible] ex [illegible] [illegible] ad illam eliciendam; cuius ratio est; quia [illegible] esse, et immediate [illegible] ad salutem; et ergo ex hoc casu signalibus est ipse absque fidei obiecti revellati, ita ex eodem casu signalibus est ipse absque Dei revellantis, sive revellationis Dei [illegible]; [illegible] insinuavimus quod antea est absque De auctoritatis deservientis de facto ad fidem strictam credendi [illegible] In, sive in hac, sive in alia providentia [illegible] revellatio est [illegible]; tunc de illo dicendum est, [illegible] in [illegible], [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] Deus revellationem [illegible], deservire ad fidem strictam signalibus, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] signalibus [illegible] [illegible] ad [illegible] fidei [illegible] eliciendam; [illegible] resolvimus quod [illegible] est absque [illegible], [illegible] facta [illegible], De auctoritatis.

Sectio 2a

[illegible] nunc [illegible] ex quo [illegible] [illegible] De revellationis [illegible] in [illegible] ad fidem credentium.

[illegible]

[illegible] per [illegible] cognitionem claram, et evidentem? ratio [illegible] est; quia [illegible] [illegible] immediate, clare, et evidenter instruere [illegible] esse res fidei; in hoc [illegible] nulla apparet repugnantia; imo ita de facto Deus [illegible] instruxisse [illegible], ita ut ipsi clare, et evidenter [illegible]. Deus ipsi [illegible] esse, tenent [illegible] Theologi [illegible] [illegible] variis in locis; imo alii tenent, [illegible] evidentem fuisse in [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible]; ergo est De revellationis per ab [illegible] [illegible] cognitione clara, et evidenti, ita ut evidenter [illegible] constare, Deus [illegible] [illegible], aut illam [illegible] revellatam.

[illegible] [illegible] revel

ais per ac intu cogi ad copug, sive ahy Ot fidei stricto: rao sūg ē, q sepe aqud Scripturg Dr testat, se sane d illa fuisse revellag. sive q suos phetas spi, aut illa obra logtg ēe; Vt sol intg sic pcedere; qq Ds testat, infalli ē; dDs testat, sane d illg revellag a se ipso fatug ēe, sive ēe revellag Dig: ergo infalle ē, q tid revellao eat, ut q revellao Dna, ubi sd ē asg stricto fidei; nitit in imme autorite, et sic tm in ipa Dei dicentis: ex quo infertr in lens revellag Dg cadi asu fidei Ot stricte; qm semp dat revellao Dna reftenz, roe cuig moveamur ad cadendg erg alte ria revellati facta, ut sapra dicebamg.

Aliao 3g: eo Ot revellais per ac intu cogi ex movo infalli autoritis Eclie in pponendis mteis fidei: ad q notandg ē. in Ecla duplg reperiri autoritg in dicendo, altrg infallig et velut ordg. altrg falig et sumg, l intra sesg sume autoritis, summg; roe ē nea Eclie: illa ei exla, pr nitit eo supra assista Spg Sancti, ne erret in reg fidei pponi: qq ee illa sit, ē qua postea in hac modo alexima. nec ē movu ad dentiendu eox Dm revello [illegible] aug rao ē; q per intg sic recte discurrere, Ecla ex vi sue autoritatis infalli errare n pt in pponendis reg fidei: s pponit hec fidei mtria ee a Deo revelata, sane revellata eo, sane revellata ee sig, [illegible] infalli tis revellao [illegible]

Aliao 4g; ita eo Odictis aliqa ee eoq Ot revellais ē sufficiens, ut revellao ita lata sit obg finale movg ad asu fidei stricte ee obra revellata: supponitur Ot rnee autoritas in dicendo: rao sumq ē; q revellao ita lata [illegible] ee [illegible] [illegible], ex qua infertr illepns certg et infalle aut [illegible] Dei dicentis; et cens ita illatg ē fides stricta; ergo eo Odictis al [illegible] ee eoq Ot revellais ē sufficiens, ut revellao ita lata sit obg fina [illegible] movg ad asu fidei stricte; pr maior: n ex dis qmnis, eo revellao Dna [illegible] incarnaid Vbi, dois revelado Dna infalli ē: ergo asu ille infalli, quo [illegible] Odictis mis mar ita nobis nota et infalli sit, ro incarnao Vbi infa [illegible] sive infalli eo. d i asu fidei stricte ee ubi incarnag; sed in [illegible]

autoritz, ir tuy testimy insepts; p̃o revellao ita copta ipor ee ipsa + max. q mi
lex qua inferat coens certy, et infalible fidei stricte ppter autoritz Dei dicen
tis.

3a 2a ista assertz ppterte respondit, posi saepa illa qui, quas sect. 1. q̃ ii
cedisti esse nobis si ad probandy. Ita autoritz dexe nario copta ppter ipsa fidei
stricte, ut possit moveri ad assy fidei ee multa credibilia, et ibi iq abunde so
lutn sit: nota itery id, q sect. anti quo notavimus, ne alii diffti postea decidenda
eē pparabilz, aut imparabilz fidei eē evidentia in atestante importune nunc
implicemus, non tn adserere revellat clare, et evidenz copta poe eē movy ad asy
fidei eē obia revellata; mo vo n adserere, fidei ista stare poe 3 evidea tz Dei
autoritatis in dicendo, qz ipsius revellari, que stantea evidea pstuis evideg in
atestante; pone, ut decebamus sect. superiori, autoritz Dei proposuit, sive
fidz tn copta eē; asserimus tunc, revellatz copta evidem poe eē movy partiale
ad assy fidei eē obia revellata; tunc n obiy frale movy adaty utile eviden
n eē.

Quaestio 5a

De resolutione ultima fidei actus

Sectio 1a

Sensus difficultatis, et supposita aliqua

Difficultas ista
difficilis eē; et facta eē difficilior, molestas satis eo opinionum multitudine, q
res difficiles potius obscurari, qz explicari solent; illas quam maxime possimus
clarire, et breviter tractabimus: resolutio itaque apud theologicos accipit
mentis regressu ab ipso ad resolvendo ad ea illos, unde exsurgit origin
usque dum ad ultimum illud aliquid perveniat, a quo is incepit, et in quo terminos in ēcog
cit; hac rae dr p discursy generata dit resolvi in ultimy illud unaliqy prin
q ulterius p aliud n pt, eo quo p varias illaes ad ipsum nos pventy erat
ex quo pt, in resolutione illy adire inverti, q in generae servaty ē; nam q q
ho fuit in generae, ultimus ē, sive ultimo numerat in resolutione; c ill

obiectum, quod in forae [illegible] attingit ultimo attingit in resolutione.

[illegible] de resolutione [illegible] nostrae [illegible], [illegible] illud motivum [illegible] nobis [illegible], ex quo fides quasi [illegible], et ad quod quasi [illegible] in qua resolvitur tandem ad [illegible] tantum: [illegible], non [illegible] illa a [illegible] tandem a [illegible], neque [illegible] illa, ex qua [illegible] tandem ex [illegible] et [illegible] illa; [illegible] tandem a [illegible], et exemplari, et [illegible] tandem in [illegible] in suo genere [illegible], aut ultima resolvi [illegible]: [illegible] si extra [illegible] [illegible] motivum [illegible], sive obiectum illud movens, quod [illegible], cum in [illegible] ad [illegible] se, et a quo [illegible] tes [illegible] sua [illegible] motiva [illegible] ad [illegible].

[illegible] exemplum; credis mysterium Incarnationis [illegible] vera, et infallibili; mysterium illud [illegible] se ipsum tibi notum non est: [illegible] ad [illegible] motivum aliquod; rogo quonam hoc sit? Respondebis, quia Deus est summe autoritas in dicendo, [illegible] est, quia summe sapiens, et summe verax est, testatur seu revelat Incarnationem [illegible] respondisti recte cum motivum, sive obiectum [illegible] imme [illegible] namque ad [illegible]; [illegible] rogo iterum, [illegible] certo, et infallibiliter. Deum esse summe autoritatis in dicendo: et [illegible], in hoc [illegible] notitia [illegible], [illegible] Deum revelasse [illegible] Incarnationem, sive revelationem [illegible] est? [illegible] se ipsa revelatio [illegible] nota non est: [illegible] motivum [illegible] eorum [illegible] revelationis; et [illegible], et iterum [illegible], [illegible] motivum [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] resolvendum duo [illegible]: [illegible] cum [illegible] fidei [illegible] ex revelatione [illegible] obscure [illegible] non [illegible] ex revelationibus [illegible] in [illegible] quas nobis Ecclesia [illegible] ut infallibiles, [illegible] non [illegible], [illegible] ex revelatione [illegible] [illegible], [illegible] imo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

P. Emmanuel Sanchez.

qpp ee; cum hoc, inqss, absq nulla obstas ee pot, ipsa in eadem revellaone q seips
tq infale movi. ing tandq fides illa resolvenda e.

120 Dico; q movy, de quo in psenti

queritr, si fiat ab auctate, et revellae dta dispy sit, n determinario in aulle p
poni ei credenti ad quosq fidei aq eliciendos: ruis rai e; q dumo Dei
auctoritai in dicendo, ipsaq dta revellao incarnais intuitu proponat infalib
esse alicuo ex jdictis motivis, de quo in dupli q Credite, vel intq motivy
my resty ad actq fidei cu Incarnas, qd sit de alio quodq moro, ing fidei ip
ita deat resolvi; et de facto ita sepe accidit intuitu ghuiusmodi credere, cum
ipsiduy aug rejectis sufficiens e sola ipsa q auctoritas, et revellatio Dei, q uno
p alio sectius, ut assentiat mysteriis fidei; q hi i tollis, q aliq alius movy
sit, lt q hoc, t illo credente n proposy in aulo, ing fides ipsa ex se sit re
solvenda, aut resolvi possit; hoc igt fidei vltimy movy investigamus.

Sectio 1a
Doctory Sententie.

Quo vltes sunt DD. ut
in psenti dstre; refero pricipuas; et ples alias otto, que forte quoad vocu
tt ab opinioibus referendis differiminant, de dignitate apud D.i.: 1a est fidg
ntra resolvis in auctoritg Eccle nosis proponentis das revellao, u mysta p
fidg credenda: Divisisi sunt A t beug vel alij in vltmy fidei nrre movy
dicunt ee ipsq Ecle ntre auctoritas infalq, et velut Deq, que pstiti in assista
ncali ipsi Sti, ne erret in reso fidei proponendis; ita Durandg in 3y dist. 23 q.
b. Medina, et alij: censens alij, movy fidem resolutus ee ipsq auctoritas summ Pont
symq intra sphera auctoritatis hanc, ut tenty tot viris Ds, et... , exqb col
ligit; trib... Scoto in 3y dist. 23 q. vnica, Ocamo. Gabrieli, et alijs.

2a est fidg ntra
resolvis in ipsy lumen fidei supnale reany adeog fidei Dei supna... alig...
burg vel ... divisisi sunt alij in q hoc fidei lumen sitam ipsq sibi ...

nobis infusum. Ita Cano, et Suarez d. t. disp. 6. alii vocant lumen fidei
concurrit quale, vel ipsa supernaturalis ingenii illustratio, et illuminatio, per quam nos ad
Deus alliciens et invitantis; tale Granado d. vers. t. tract. 1. disp. 5. vbi
Deus revellans operas esse verum fidei nostrae motivum, in quod fides est resolven-
da; sed in operatione Deus revellans non movere, nisi per motione supernaturali lu-
cis, sive signalis, quae ista illustrat ingenium, ista ingenio pertinet, ista instinctu appellat
S. Thomas.

[illegible] in revelatis ipsa movens se ipso movens
[illegible] ad [illegible] suo [illegible] cum [illegible] aut comitante [illegible], miraculis [illegible]
[illegible] apostoli, [illegible] postea: [illegible] Divus [illegible]; [illegible] in ipsa reve-
lans movens verum adaequatum [illegible] miracula [illegible]
[illegible] sine qua non; ita [illegible] Conink, Turriana. et
[illegible] miracula [illegible] extra apostolos, [illegible]
faciunt credere ipsa revellata, [illegible] motivum inadaequatum, ex [illegible] ipsa
revelat per se ipsa imme movente, [illegible] verum adaequatum motivum, in quod fides nostra
[illegible] ita [illegible]

[illegible] fides nostra
resolvitur in ipsa Dei increata summa autoritate in dicendo; [illegible]
[illegible] non labet, autoritate summa Dei in dicendo
non inferre [illegible] revelari [illegible] incarnare [illegible] ad [illegible] infallibiliter
movere [illegible] se ipsa; [illegible] ad [illegible] infallibiliter veritatis credendum, ex suppositione [illegible]
[illegible] summa Dei autoritate in dicendo pertinere, non solo non mentiri [illegible]
ipsum, [illegible] quoniam [illegible] Dei loquatur, ita ut [illegible]
at apud audientes, nisi [illegible] sine ratione credendi, ex quo debemus
[illegible], [illegible] nobis credendi [illegible] summa autoritatis in
dicendo.

Lectio 3ᵃ

[illegible] sentiendum de [illegible]

[illegible] licet nobis

fa [con]dicta si[gna] qu[ae] a his DD. excogit[antur]; n[am] l[ice]t auctoritas infalli[bilis] Eccl[esi]ae proveniens ex
assist[enti]a illa speciali Sp[iritu]s S[anc]ti possit e[ss]e motivum imme[diatum] assentiendi ex revelat[is]; neq[ue]
n[on] e[ss]e motivum ultimum, in q[uo] tandem fides resolvend[a] [e]st; t[ame]n q[uia] haec specialis assistentia
nobis p[er] se ipsam immediate nota n[on] e[st], prudenter [ergo] requirit[ur] ult[eri]us, ex quo n[on] alio
motivo huic speciali assistentiae assentiri deamus. Ecce n[on] generat ipsum in illa spe-
ciali assistentia Sp[iritu]s S[anc]ti, sive auctoritate infalli[bili] Eccl[esi]ae; n[on] [ergo] e[st] motivum ultimum fidei
resolvendae: patet, q[uia] haec specialis assistentia e[st] unus ex articulis [qui] fide creden-
dus; [ergo] ex aliqua D[ivin]a revelat[ione]: [quae]ro; ex quonam motivo ultimo ex q[uo] sit
in revelatio assentiamur? Non ex ipsa auctoritate infalli[bili] Eccl[esi]ae proveniente
ex assistentia Sp[iritu]s S[anc]ti, alias circulus vitiosus committi[tur] probando revelationem ex
auctoritate, et auctoritatem ex revelatione; [et] ipsam Sp[iritu]s S[anc]ti assistentiam p[er] se ipsam no-
bis notam esse; [ergo] ex alio motivo dicendum; [ergo] h[aec] auctoritas sive specialis il-
la assistentia n[on] e[st] motivum ultimum resolvendae fidei.

Sufficiet [secun]d[o] [con]dicta si[gna] [quae] ut al[iis]
a[lia]: ut A[uctores] defendunt assentientibus, ut fidem n[ost]ram resolvi in sola Eccl[esi]ae hujus
auctoritate: n[am] auctoritas ista ex se fallibilis e[st], ut ut sit ab ipsis credentibus [quae]
sen[su]s literati, concit[atur]; [ergo] nequit e[ss]e motivum adaequatum assensus infallibilis circa D[ivin]am re-
velationem, p[robatur] con[sequenti]a: n[am] motivum fallibile ut t[ale] causa nequit movere ultra suam virtutem
movendi; si [ergo] haec n[on] excedit [virtutem] fallibilem, nec eius motivo pot[est] illum excede-
re: neq[ue] dicas, q[uod] l[ice]t auctoritas ista fallibilis s[it], inde t[ame]n pot[est] e[ss]e infallibilis
[con]currente supernaturali concurrente ad eliciendum assensum supernaturalem [illegible] ex revelatione?
n[am] [illegible] [con]cursus iste vel e[st] obvius, vel pure efficiens? Si obvius; [ergo] fides n[on] in sola au-
ctoritate hujus Eccl[esi]ae resolvitur, q[uia] et in t[a]li [con]cursu supernaturali infallibili: si pure efficien[s]
[ergo] extra lineam [illegible], hic n[on] quaerit[ur] de [illegible] pure efficiente, [sed] de motivo
[illegible] obvio potente infallibilizare assensum ex D[ivin]a revelatione: imo ex hoc cadit
consequens [con]clusio qu[am] [illegible] A[uctores] impugnant.

[Terti]a [con]cl[usi]o [illegible] sufficiet [illegible]
men [illegible] [illegible] A[uctores] [illegible] ultimum motivum fidei resolvendae [illegible]

meri aualis, quo resolvit. Ult. Resp. non tam scita fidei divina, quam illustrao se
tenent ex parte nra; scita fidei ut quasi quaedam species, ac lumen quo ad vios vi
[illegible]: illustrao supernalis interna ut ad intellectum, sive ut spira intus inspirans, inclinans.
ut assentiens [illegible] revelatis, ac illustrao, ut ad Senatus naturalis ad ay
nalis [illegible]; [illegible] se tenet [illegible] obiecti; ut sive movens, sive ut movy
obiecti: ac in [illegible] intellectum reamus movy obiecti, in quo fides ultimo resolvit. Ergo [illegible]
se resolvit fidei in ipsum lumen, sive aualie, sive scitue, tamquam in [illegible]
[illegible], aut quasi [illegible] in neutry ex illis resolvit tamquam in movy ultimy.
de quo in [illegible].

Dices, ultimu fidei movy, ind fides resolvit, e illud in
quo intellectum [illegible], et cui assentit [illegible] se; intellectum ingenii fidei movy non [illegible] in
ipso lumine sive scitua, sive aualie; quod [illegible]; non si [illegible], te assentiri exo
revelatis, quo intellectus e scita supernalis fidei, aut interna supernalis illustrao, [illegible]
[illegible] adsue [illegible] posse, [illegible] nec scias, [illegible] illustrao illa ulla supna
[illegible] in te exo, [illegible] [illegible] non [illegible] ergo movy dicitur assentiare, cum
[illegible] e [illegible] lumini, sive aualie, sive scitualis; [illegible] in illo non [illegible].
[illegible] tamquam in [illegible] lumen illud aualie, [illegible]
[illegible] ut [illegible] movy ultimus fidei [illegible].

[illegible] nostri [illegible],
[illegible] ultimu [illegible] fidei movy
[illegible], et reliqua [illegible]. [illegible] non
[illegible] assentiend ex revelatis [illegible]
[illegible] suadet [illegible] exo, [illegible] exo; [illegible]
ma [illegible] revelatis et incarnae [illegible] revellos exo: assentio [illegible]
[illegible] revelati, vo revelati [illegible] detrato, non suadet [illegible] revellos exo [illegible]
[illegible] obsluxe [illegible] incidie, [illegible] reve ao, [illegible]
[illegible] assentimur [illegible] aut au
[illegible] revelati

n' pp se ipsa imme assentimur, de alio movo dicto; ergo ipsa revelao e ultimu-
um fidei resolvendo.

Illa que Ecc regras, et ide de aliis extris argumentis, ut revelao q se ipsa imme suadeat potiq sui ex, qz n' ex, des, n' ut odioz, d ut movu rarile, illa apponeat: d ita pbo; neq e illa odio ad assu exl revellaii, id sinequo n' intigit rao obva. suadens potiq ex revellaii, qz n' ex; t dico ego dilig revelas n' occurrere ut obty movy ad assy mysti, d tt ut odioz sinequa n; d seclusa pp Ecle a rae mova, sola revelao assenya n' e rao obva potiq suadens sui ex, qz n' ex, ut ostensu e; [illegible] ea quea odio obva tt occurrit excitando assensios ipsiq obti movi ad assy; et ideo quorz mo tii assensio excibet, qsq constabit ex ipso sufficienti movo; at n ita occurrit Ecle pp ad assy exl revellaii, a salis rui incipientis credere cigm assensio excitata ex dicto quaeri, t amtii, n' e sufficiens ut revellao moveat p se ipsa ad assu sup cod; t go [illegible] e tang partialis rao mova; t querendz e movy aliud ultimy dictu a revelae.

Displicet cz predicta sit qui ab aliis dit. At defendit, asserentibz ulr p movo fidei resolvendo complexu ex Dei revellae, et pp Ecle, illa relique predictis veritis exsurgit ex hoc unico fundo; q in complexo illo n' deficit ratio, qz be fidei movi ingenit; rogo m; ur scias revellas esse? Resp. ex ipsa revellae q se ipsa illa ex predictis extris argtis; prudens adhuc instans, et rogans porro, an ta ista sit, sigz humana, et creata, ex se fallibilia; ulnz scis, mo n fallere? ulnz scis, ee vera et realia argta revelais ita esse? ulnz scis, ee veraz, et realez illaz rez, qz revellao requirit, ut in complexio illiz sui exz suadeat? Resp pp movu aliud dignare, inquo ipsa quiescere possit in resolute sui assiq in fali cu exz revellaii; ergo predictz complexy e ultimy movy sufficiens ad fidez resolvendz.

Displicet tandez nobis 2a sententia ultimy fidei ultime movy tribuens ipsa Dei summa autoritate in dicendo: [illegible] ex illa [illegible] ins alis ex re-

vellari, et hoc ergo veritas in talibus ex suppositione dat [illegible] nec intrinsece, quod [illegible] verum
loquatur, ita ut fidem merito faciat apud audientes, non [illegible] vera; [illegible]
illiteratus [illegible] Dei loquens apud rusticos, et ut tales fidem merito faciens, aliquid [illegible]
it tanquam a Deo revellatum, ea, quae [illegible] revellata non [illegible] sepe Scriptura
falsos Prophetas falsa [illegible] loquutos esse, et ante diem Iudicii futuros, fingentes nomine
Dei loqui: tum demum, quod nihil derogat [illegible] autoritati [illegible] imitat, [illegible]
[illegible] nomine loquentis, et falli in cognoscendo, et fallere in loquendo; si in ipse sua [illegible] autoritate
non [illegible] illius [illegible]: [illegible] impugnaret [illegible], ut tandem ad [illegible]
veniamus.

Sectio 2

Nostra Sententia.

[illegible] duplex [illegible]
in [illegible]; [illegible] est; assensus fidei, ut assensus fidei [illegible] est, in solam [illegible] autoritatem [illegible] [illegible] testi-
mony [illegible] tanquam in obiectum [illegible]: [illegible] est; assensus [illegible] autoritati [illegible]
ultimo resolvi in ipsammet autoritatem imme[diate] [illegible] moventem ad eiusmodi assensum [illegible]
[illegible] est, quod assensus fidei [illegible] in [illegible] est assensus Deo dicenti [illegible] autoritatem, et
testimonium; ergo ut talis [illegible] specificari [illegible] autoritate et testimonio [illegible]; ergo ut talis [illegible]
resolvi [illegible] in Dei autoritatem, [illegible] testimonium: [illegible] ultimo resolutus non esset [illegible],
[illegible] est assensus fidei [illegible] specificaret [illegible] non [illegible]: [illegible]
ipsa nota nobis est summa Dei autoritas in dicendo, [illegible] in assensione [illegible]
[illegible] nobis nota est, [illegible] summe [illegible], summe autoritati esse in dicendo; ergo assensus [illegible]
ipsammet autoritatem non indiget ulteriori alio motivo; ergo resolvitur ultimo in ipsam-
met autoritatem imme[diate] moventem ad eiusmodi assensum.

[illegible] nostra, [illegible]
[illegible] assensus [illegible] revelationis: fides nostra ultimo resolvitur tanquam in obiectum ultimum
motivum, in [illegible] evidentia, [illegible] illis [illegible] argumentis, quae faciant
revellata prudenter credibilia [illegible] sect. [illegible] tenent fides [illegible]
[illegible]: ad illos reduci [illegible] asserentes, eiusmodi ultimum motivum esse aggregatum
ex illis motivis, ex quibus movemur ad [illegible] in [illegible] assensus; [illegible]

ne erret in rebus fidei proponendis: Ecclesia nostra, et non alia est illa, cui Spiritus Sanctus infallibiliter assistit; in assignandis vero motiuis ad hunc dicendum quasi omnino videntur nobis convenire: possent quidem alias locutiones Scripturae, et Patrum afferri, in quibus fides nostra in Deo ut providente et assistente suae Ecclesiae ostendit.

Probo hanc partem: motiuum illud, in quo integre omnino quiescit, rogato cur credas mysteria a Deo revelata, est ultimum motiuum resolutionis fidei nostrae; atqui tale est complexum a nobis assignatum, ergo in illud fides nostra ultimo resolvitur: antecedens probatur ex hoc quia minor est certa per se; consequentia rogatus enim cur credas assensu infallibili fidei Deum mysterium incarnationis? Dico: quia Deus summae auctoritatis in dicendo revelavit Deum suum incarnatum esse: rogatus iterum cur assensu infallibili credas ex testimonio Dei revelantis? Dico: quia Ecclesia nostra, quae infallibilis est auctoritatis in dicendo eo speciali assistentia Spiritus Sancti ne erret in rebus fidei proponendis, proponit hoc revelatum ut infallibiliter proponit: rogatus iterum, unde nam mihi infallibiliter constet, Spiritum Sanctum huic nostrae Ecclesiae specialiter assistere ad res fidei proponendas? Dico: quia Ecclesia nostra est vera Ecclesia Dei, Deus autem ut providus gubernator debet suae Ecclesiae specialiter assistere in his, quae per se ipsa assequi non potest, et necessaria sunt ad salutem consequendam, qualia sunt res fidei.

Rogatus iterum, unde nam mihi infallibiliter constet, Deum esse providum gubernatorem, et ut talem suae Ecclesiae debere specialiter assistere? Dico, id esse per se notum: rogatus iterum, unde nam mihi constet, hanc nostram esse veram Dei Ecclesiam, cui Deus titulo providi gubernatoris debeat specialiter assistere? Dico tot illa signa verae Ecclesiae, quibus si dissentirem, imprudentissime agerem, nec possem non peccare; tot scilicet viros sanctissimos, et sapientissimos ejusdem Ecclesiae ita sentientes; tot miracula; tot martyria; uniformitatem doctrinae; summam consonantiam cum recta ratione, incredibilitatem aliarum sectarum, et quam plura alia, de quibus sectione sequenti: rogatus tandem, unde nam mihi infallibiliter constet, haec omnia ista et prudentissima facta fuisse, de facto, et in re non fuisse? Dico tandem: quia Deus providus illa omnia permittere non posset in republica sua, si vera signa verae suae Ecclesiae non essent: ecce complexum illud assignatum pro resolutione fidei nostrae.

Quod autem Deus providus gubernator illa omnia agata in republica sua permi

tere n̄ posset, si n̄ esset de fide certa vero sup Eccl̄ia, ex eo ostenditur; q̄ ad Deū, qui
Deus inspectat, n̄ solū solūq; providere mūa naturā ad Dei cognoscendū, sed ejusq; salutē
tenemur; de hisq; errorē illū vniversalē tollere, quē si n̄ tollat, ad quod detegat, tota respublica
humana omnimoda prudenti certitudine, et iustitiā amplecti teneatur; alias Deus n̄ permi-
sor est, d auctor, et fautor censeretur cujusmodi errori: d tot sua illa tantis ver-
nostræ Ecclesiæ certitudine teneatur, ut tota respublica humana omnimoda prudenti cer-
titudine et iustitia teneat Ecclesiā nostrā ut verā, et Dei ejusq; amplecti; quod Deus providō
illa omnia permittere n̄ possit in republica humana, si vera fides vero sup Ecclesia n̄ esse-
nt: Unde Ricardus Victorinus l. de Trinit. cap. [illegible] ait, Domine, si error est, a te
ipso decepti sumus; q̄ ipsa tantis signis, et prodigiis confirmata sunt, quæ n̄ nisi per te fieri
potuerunt.

Hinc solvitur illa: in illo modo infelicius omnino quiesceret, rogatus,
cur credat mysteria revelata, ait nunquam aliquando n̄ indiget ulteriori hujus modo, et
ex cujus motivo detrahat ad infallibilem assensum ex Deo revelatis: d cognitum est complexum
ex Deo providea, quod Ecclesia nostra relicto d traditis argumentis; eo in complexo ipso omnino
quiescit intus, rogatusq; cur credat mysteria a Deo revellata; quod maximè providea Deo
ipse ipsa notis e nobis: quod dicta argumenta nobis praestant certa cognitione, imo ipsa ser-
sum experientia: quo ad assensum suum praecise n̄ indiget ulteriori directo mo-
do: Verum complexum totum ut respicit intrinsecè connexionem cum Deo revelatis, n̄ ex
credibilitatis argumentis ut subjacentibus Deo providō, nisi infallibilem cognoscit veritatem ex
cognoscit veritate intrinsecè infallibili nostræ Ecclesiæ esse veram Ecclesiam Dei; eo veritate Ecclesiæ
nostræ intrinsecè infallibili consistit ejusq; ... eo tamen infallibili consistit intrinsecè infallibili ejus
veritas in proponendis rebus fidei; cum tandem intrinsecè infallibiliter revelaret illas,
quas nobis credendas proponit; quod ex motivo illius complexi detrahat intus ultimam
resolutionem assensus ex Deo revellatis; quod in illud fidei nostra ultimo resolvitur.

Dices: ex his

cum in facto nostro videri inferri, fide nostra rejicienda in illis veracitate, Deique iustitia
providentiaq;, n̄ dici Deus vere sit, nec censeri nobis auctor et fautor alicujus errori:

n ad quidem, sed ad eius veracitatem spectat: rex sapiens si aliquando per insign. [illegible]
auctor, et fautor erroris, vel si per se ipsum nos deciperet; 2° si nos in alios de-
ciperet, adiuvans illos praecepto, vel consilio, vel alio genere influxus positive moralis;
3° si permittat nos decipi eo genere deceptionis, quod impedire teneretur: in his, et huiusmodi
esset auctor, aut fautor erroris, ageret contra veracitatem; 3° (alio modo) directe ageret contra
quidem; n ad Deum ut quidem regem ... gubernatorem spectat, et maiori ...
naria eterne ad ipsius reipublicae salutem, et impedimenta tollere, seu detegere
quae ab ipsa republica detegi non possunt, imo prudentissime, et in [illegible] ampli-
us teneret, quaeque suam salutem nimio impedirent; et in hoc 3° sensu intelligo verba
illa Richardi Victorini, Domine, si error est, a te decepti sumus &. non pro in-
veracitate, nisi illa latissimo modo velis accipere, donec ... fides nostra ...
est resolvenda.

Sectio 5a

Designantur argumenta externa, propter quae res fidei nostrae fiunt prudentissime credibiles.

Nova illa, quae
1. 1 c nos ... evidenter credibilia fide nostra reddiderunt, sic versio ... est eximia auc-
toritas Christi Domini nostri, evangelicae doctrinae, eiusque dogmatum conditoris, qui non modo apud
Christianos, sed etiam apud gentiles, et Hebraeos, ut eorum ... historias legenti ... pa-
tet, vir fuit omnium ... virtutum praestantia, miraculorum signis, vaticiniisque clarissimus:
ut ... maxime laudari ... cui ... ipsi ... de eorum ...
lary ... eius existimare ... insignes ... Hebraei, ... Christi Domini
elogia videri possunt apud Tandin. Baron. tom. 1. annalium pag. 12.)

...
armonia ... veteris et novi testamenti ...
Redemptore: n ... quae gesta in veteri testamento ...
gata est ... in novo testamento adimpleta ...
nia contra sacrorum ... armoniae, ... utriusque testamenti, quae ...

mortis cordens, & cor fuisse a ca ingenioru illustratu ad mentem istam miraculis conciendam, et attestandam, tam esse certam, quam ea religionis omnia dogmata fidei nostre: nos istam alte videras. Nota ex Aug. lib. de Civit. Dei cap. 8.

Quintum est, summa bona

doctr. Evangelice & recta rat., tam quoad precepta, quam quoad consilia, que rectam vendunt normam continent, omnique parti fastigium in ea virtute tam sociali quam morali dicent; moralis enim certum est, religionis illam veram esse, que perfectissimam summam virtutum omnium, tam quoad vitanda, quam quoad amplectenda, in suis [illegible] prescribit, et promovet: nos istam tuste p. Cat. Aug. lib. de Civit. Dei cap. 8. [illegible] in Apologia adversus gentes cap. 39. Justinus in [illegible]

Quartum est, summa efficacia Evangelice

doctrine, tam in suadendo quod docet, tum in efficiendo quod suadet, magis est quam brevi temporis spatio, ut ex [illegible] testimoniis [illegible], Evangelica doctrina mundum universum pervaserit: & in adeo adversa [illegible] carnis & sanguinis [illegible] voluptatibus, et [illegible] tristibus patiendis: tum in [illegible] vitiis [illegible]: quia quidem ex hoc argumento negat [illegible] suadeat doctrina Evangelica [illegible] in solis [illegible] [illegible] ratione [illegible] interna [illegible] vocatione et virtute, ut aiebat [illegible], [illegible] et [illegible].

Sextum est, summa martyrum constantia et eximia eorum sanctitate [illegible] de nostra tuenda, et propaganda; plane enim increatile videtur religionis illam veram non esse, pro qua tuenda et diffundenda, ex ardenti studio placendi Deo, ex nimia charitate aliene salutis, tanta prudentissimorum sanctissimorumque hominum utriusque sexus & omnis etatis multitudo usque nunc acerbissime cruciata, atque morte avidissime oppetiit: argumentum illud [illegible] ceteris maxime urget [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Numerari omnibus cuilibet anni diei triginta millia respondent.

Octavum est multitudo miraculorum, quae in [illegible] fidei nostre [illegible] et [illegible] [illegible] nostre religionis [illegible] [illegible] miracula, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Aug. tract. [illegible] in [illegible]

ait, interrogemus miracula quae nobis veniunt de Christo? Habent enim miracula, ut inquiunt, linguam suam; [illegible] ipse testatur cap. [illegible] contra Epistolam fundamenti apud Bellarminum [illegible] de notis Ecclesiae nota [illegible] miraculorum virtutibus in Ecclesia nostra tenere [illegible] contrictum.

[illegible] est continuata, et nunquam interrupta successio Pontificum deducta a Christo Domino usque ad Clementem XI totius huius Ecclesiae universalis Episcopum, et pastorem: hac in successione firmatur veritas promissionis Petro Apostolo, eiusque successoribus a Christo factae: tibi dabo claves regni Caelorum, et portae inferi non praevalebunt adversus eam; hoc argumentum validissimum est veritatis nostrae religionis, et inter alia Augustinum coegit ad relinquendam Manichaeorum sectam, nostramque catholicam Romanae cathedrae fidem amplecti; ipse de se ipso loco cito ita testatur: tenet me in Ecclesia Catholica, ab ipsa sede Petri Apostoli, cui pascendas oves suas post resurrectionem Dominus commendavit, usque ad praesentem Episcopatum successio Sacerdotum.

[illegible] tandem est comparatio nostrae religionis cum aliis sectis, nulla enim est, aut fuit, quae si cum nostra religione comparatur, incredibilis non appareat, et falsitatis [illegible] nam [illegible] gentiles contra lumen rationis plures Deos confingunt: Saraceni contra lumen naturae, inter alia [illegible] vitia, ultimam hominis felicitatem in voluptatibus corporis constituunt; Iudaei contra prophetarum vaticinia Christum verum Messiam et Redemptorem venisse negant, et venturum adhuc sperant; inter haereticos quanta errorum varietas, tum contra Dei sanctitatem et providentiam, tum contra liberum hominis arbitrium, tum contra Christi merita, eiusque instituta sacramenta, tum denique contra [illegible] Sacrae Paginae testimonia contra plura dogmata, in quibus obstinatissime errant; cum hos errores eruditissimus est noster Cardinalis Bellarm. in suis contra huius temporis haereticos solidissimis controversiis.

Alia plura argumenta credibilitatis fidei nostrae deduci possent ex quatuor illis verae Ecclesiae notis, ut sit esse unam, sanctam, catholicam, et Apostolicam; quae omnia in praedictis argumentis continentur. Plura [illegible] veram Ecclesiae notas eruditissime expensas vellit, adeat citum Bellarm. de notis Ecclesiae; nobis enim [illegible] non est longius procedere: haec sunt argumenta illa, quae ut [illegible] evidenter [illegible], sive [illegible] in

ostio illius intrans infallis veritas Eccl. eius assistentia Spus Sti infallis in suis ex ea Cathedra infalis ex Dei revelatione, quas ut credendas proponit; coeuntque in ultima fidei nostrae mova in eis resolutio.

Sectio 9

Resolvens. [illegible] Christus [illegible] [illegible]

[illegible]

Ol. l. 4 la. [illegible]

[illegible] sit [illegible] in his [illegible] nisi tandem in Eccl. auctoritate resolvunt. Hic est illud Augustini contra Epistolam fundamenti cap. 5. Evangelio non crederem nisi me Eccl. auctoritas moveret. Hoc necesse est ipsa auctoritas humana Eccl., ut est facilius, quo est ipsa infalli., et veluti Dei auctoritas proveniens ex ass[isten]ta Spus Sti. Deo nec magis: testimonium non [illegible] et alia aliorum [illegible] sit de movo primo sufficiens ad assensum Evangelii sive divinarum revelationum non [illegible] de movo primo fidei resolvendo, [illegible] sit de movo [illegible] primo [illegible] adaeto in [illegible] Providentia tandem movit ratio fidei primo [illegible] vit, et in hoc [illegible] auctoritas Eccl. [illegible] exprimit infallit auctoritas humanae [illegible] Eccl.

Ubi [illegible] majestatem est veritas revelatae est mo- vum primum resolutionis fidei, [illegible] auctoritas humana Eccl. est majestativa [illegible] veritas, est [illegible] [illegible] certa [illegible] in [illegible] resolutionum [illegible], [illegible] anti aliunde [illegible] infalli, ut signis [illegible] elicitivo signali [illegible] [illegible] infallibilizante et supernaturalizante [illegible] assensum; [illegible] sola auctoritas humana Eccl. est movens ultimum fidei resolvendo: Ideo non [illegible] veritatis revelatae [illegible] majestas, est movens [illegible] resolutivum fidei. [illegible] movens illud, quod illa infallibiliter manifestet; cuius ratio est, quia in hoc [illegible] movere, non [illegible] in illo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] infalli [illegible] revelatas: nec [illegible] in [illegible] [illegible] elicitivum signalis; [illegible] in [illegible] non [illegible] [illegible] o infallibilitante effective [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ipsa nota n̄ ē indiget intg aliō mov̄ ad illig asig; n̄ g̃ rōe illig pot lum
Eccle auctoritas ēē mov̄ vlmy resolucōis fidei; ex quo pt ad ipsas argta
rp̄des.

Ob. 3. q̃ 1ª sª. Lumen habituale fidei et majestas veritg revellatæ
et illg infallib majestat: ergo ē vlmy mov̄ fidei resolut; rp̄ ans: n̄ qua lu-
men manifestativ̄ ēt, ideo m̄ lumen ē, q̃ illuminat, seu majestat; deinde qu
supnale illuminat, seu majestat infallib: rō h̄ distinguendo ans; lu-
men habituale fidei majestat & obve, sive ut obtiv cognitv, no ans; effective
et virt, sive ut prīv pure efficiens, cto ans; de hac @ majestate n̄ qu̇ē
rit in psenti, & de illa et in hoc solo sit illuminatr et effective, id ē, p..
rrendi + intu ad asig aual, q̃ asig ōst lumen fiale ē, dit lumen
et in codē sª lumen glē hīc dit in ordine ad visg Beatificā: rō 1º esse
anti nego cog; n̄ hīc lumen fidei h' obve majestare veritg revellatæ, ad
sumy ēēt mov̄ immy, n̄ in vlmy resolvende fidei; + m̄ ex illig ...
se ipsa nobis nota n̄ sit, semp prudentiss rogaremur, ex quonā aliō
movō nobis ōstet, hīc lumen in nobis ēē.

Ob. 4. rogati, v. movcamur
ad asig exōe Dī revellatis recte rempg q̃ª Dī interig nos gra sue illg-
trais illuminat, et movet ad asentiendy: ergo lumen aual fidei
glis ē supnalis illustrao, ē rao vlma movo, et resolutiva fidei
rp̄ ssi: ex duobg hatg, q̃ concurrit Dª revellao, altg asentientib
altg n̄; & n̄ ex aliō cās, nisi, q̃ altg Dª illustrao fuerig ē, al-
tg n̄; ergo rao vlma movo illig asig ē interna Dei illustrao: ssf
itery ex plibg Scriptr, et PP testimijs, in qbg fides tandē sistit
in interna spūs Sti. illustrae; hīc ē illud Joannis Epist. 1. cap. 5
q̃ credit hīt testimony Dei in se; testimony @ Dei, q̃ credentibg in
se est ē ipsa spūs Sti illustrao, aut illuminao: hīc h̄ ū sta D. Aug.
testimª varijs in locis, in qbg dot, et repetit, frustra ei prædicas + a

crarum litterarum lectione, nisi accedat interna Dei illustratio, quae sua vi allicit, et fortiter movet ad credendum.

Rco ex hoc argto, cujus fundat[illegible] ... quo sitis[illegible] ... obtum ultimum motivum charitatis, idest de ... virtutibus esse internam ... gratiam ejusque supernalem illustrationem, ut constat ... Distinguo igitur ans argti; rogati ... moveamur obiective, sive tanquam ex movente obiectivo, recte respondemus ..., non ans; hoc est obiectiva ultima ratio ... investigatur; rogati vero moveamur sive efficienter, sive ..., aut tanquam ex movente efficiente, aut finali, recte respondemus ..., ... ans: de hoc non quaeritur in praesenti: ad ... resp. negatur ... discrimen ... generale unum, et alterum non est revocandum in internam illustrationem movente aut non moventem ad assensum, ... ad liberum utriusque arbitrium; ... ... illustrationem ... possit ... suo libero arbitrio unum assentiri, aliud non: ad ... respondendum est, ... de testimonio externo Dei, ... ipsa revelatio ... et quae obiectiva credentibus inest, movet ad assensum fidei: ad testimonium ... dicendum est, recte illustratio ... requirere ... ad ... illius requirere tanquam ... movente obiectivo, de qua in praesenti ... tanquam ... efficiente, aut finali ...

Ob. 5. ... 3a ... nota ... Ecclesiae tanquam ... revelatio ... ipsa ... adaequate movere ad assensum suae ... in illa fides nostra ultimo resolvenda est; ... ans: ideo non potest revelatio ... ipsa adaequate movere ad assensum suae ..., quia esset veritas obscura; ... ad assensum veritatis obscurae sufficit motivum obscurum, sive veritas movens obscura; ... nota ... Ecclesiae ut ... revelatio ... obscura potest ... ipsa adaequate movere ad assensum ... : ... : nova ... et scientia alicujus veritatis ... ipsa adaequate movent ... ad illius assensum, ... Magistri, ut ... obiectiva ...; ... Ecclesiae, ut ... obiectiva, reve

ao, q̃ se ipsa possit intr. adate movere ad assu sup. ex.

Reo 1°: neg. sup[positum]

antis, q. olt in ipsa arguentis si. possit assu. Cele poni ut pura obra[ti]o, cui rog dedimus lect. 3. d. 2. q. ista impugnavimus: reo 2° neg. ans; ad cuius probat. maior distinguenda ē; ideo ñ possit esse, q. eet veritas obscura, et q. se ipsa ñ potius suasiva sup. ex., qd ñ ex.: do maiorem; q. eet eadem veritas obscura, no maiorem; mir sub eadem distinctione excipienda ē: revelao vi cuius assensa ñ potius q. se ipsa suadet sui exq. qd ñ exq.; pples in revelacoibus possumus assentire, que ñ esse nt; indiget quo alio a se disto salte partiali movo, sive sit ipsa Cele assu., sive aliq. a sind. a revellae, et assu. dictu. Ad confirmat. posito ants, no cons; rao discriminis ē, q. movo illa ē probabilia, ı scientifica que Magistra proponit, si ex se suasibilia ē probabiliu, ı scientifice veritu. proponit; de assu. Magistri so ut odio recipt exci tans assensiones in discipulis tiu movou ad assu veritu.; at revellao q. se ipsa, vi cuius assensa ñ potius suadet sui exq., qd ñ exq.; si q. illa potius suadet ex recursu assu. Cele, hec ñ ut pura odio, d ut partiale movu constituenda ē: alia disparitas potest desumi ex ipsa na pura odiois, qs dedimus loco cit°.

Ob. 6. complexu ex Dra revellae, ex assu. Cele, lidis exci angtis ē sufficiens q. se ipso ultimo resolvere assu ex revellao: q. in complexu istud fides resolvit tanq. in obtu ultimo movu.; q. ans; qua sitio ex sudito complexo et eet supnalis, et infalls; supnalis tu eo q. supnali elicitivo, q. ex odio supnali, partialli obvo, ı revelae; infalli, q. supnali, ı ex istis opris, ergo supnlis evadit; d complexu sufficiens ad movendu assu supnale, et infals revellaes ē sufficiens ultimu movu resolvendi eiusmodi assu; ergo predictu complexu ē sufficiens q. se ipso ultimo resolvere assu ex Dra revellao: Conf. ipsa si Scripte, ē aliqd ulti mum q̃ fides revocantia in Dij testimu, opera, miraclis, expdicae

tu;e oan. c. 9. et. 10. Aug.° Epist. fundi, cap. 4, et., contra alia, pro fide in complexu ex Dei revellae, [illegible] Eccl., relig. [illegible] excel. angelis resolvit.

Ad eo negando

ans. ad eius probat. contra mari no mirum, [illegible] illud dilquo; d. complexu suffiens ad movendum assensum supernatm, et infalem revellati. in quo integro, sed complexe est suf-fiens ultimo movere est., ideo mirum; in quo complexe non potest est sufficiens ultimo movere est. no mirum: et rogo, quare non resolvit fides in complexum ex Dei auctoritate, ipsaque revellae, cum complexum istud sit suffiens movere ad assensum fidei supernalem, et infalem. Dat in complexo illo non est integrum, ut in quo nantes sanc-tis dicebamus; ad hoc in illo stante, credens quidem infallibiliter, et ignorans, non sciat infali assensu angela illa coca in re non fallere, esse verum, et realiter illum posset, quod revellao requirit ad movendum per se ipsum assensum infalem suo ex. Ad. 2.

grau dicendum est, omnia illa scripta, et testim. non revocare resolutive fidem, si-ve tanquam in motivum ultimum resolvunt in praedictum complexum; d. ad summum tanquam in mo-tivum proximum, seu non ultimum. et illa alia testim. sunt revocans fidem in Dei summe auc-toritati in atestando, quod non ex hoc dicat, fidem ultimo resolvi in ipsa sola Dei auc-toritate.

Ob. 3. contra 2. ss.: Dei rae summe auctoritati in dicendo nequit committere, aliquem suo nomine loquentem, et fidem facientem, audientes seducere; ergo est summa Dei auctoritate in dicendo infr., in Dei ex. testes, et Dei revelaes nobis proposita ut Dei, ut infal-les. et ut ex. testes; ergo assensus ex revelati. uterque assensus fidei tandem resolvit in illa Dei auctoritate in dicendo: quod ans: Dei rae summe auctoritati in dicendo nequit nos seducere sive per se, sive per alios; at si quis nomine Dei loquens nos seduceret, Deus nos per illum seduceret; illa non seductio nomine Dei fieret; ergo rae sua summe auc-toritati in dicendo nequit committere, aliquem suo nomine loquentem, et fidem facientem audientes seducere. Dist. Dei rae suo summe auctoritati in dicendo nequit per-mittere suum legatum ut talem audientes seducere. do. non Dei loqui, et fidem me-rito facit legato Dei est in suis testimoniis, et ut Dei loqui; ideo [illegible] creditis [illegible]

— P. Emmanuel Sanchez.

legatum Dei ultimum esse. ergo potest ratione suae summae auctoritatis in dicendo nec permittere aliquem suo nomine loquentem, et fidem facientem, audientes seducere.

Probatur argumentum. nam

sed Dei auctoritas, quae ipsius testimonium loquenti nomine Dei esse ultimum fidei resolutivum; non conveniens istud; ipse ergo Deum revelasse, sive Deum esse, in se tamquam expressis noviis

tum ex eo, quod Deus sit summae auctoritatis in dicendo, tum ex eo, quod loquens proponat revelationem nomine Dei, sive ut Dei legatus; hoc autem est ipsummet sed: resp. ergo neg. ans.

et illud dist. Deus ratione suae summae auctoritatis nequit permittere, aliquem falso, vel

simulate loquentem, suo nomine audientes seducere: nego ans. vere et re suo nomine lo

quentem, concedo ans.; ad cuius probationem consequentia maior, nego minorem, cuius ratio assignata sub eadem

distinctione accipienda est: ad probationem consequentia maior distinguo similiter minorem in quo falso, seu simu

late nomine Dei loquens, legatus Dei est, nego minorem: quod vere, et re nomine Dei loquens

concedo minorem: talis fuit Christus, non tales fuerunt falsi philosophi, Prophetae aut quidam

alii, qui ficte, vel ignoranter dicunt nomine Dei, sive ut eius legatus falso loquuntur.

Sectio 3a

Reliquae obiectiones.

Obj. 4. fides, qua

156 rusticus crederet Incarnationem Verbi, ipse quod Parochus testatur a Deo revelatam esse, licet

eam esse summae auctoritatis in dicendo, non resolvitur in complexum ex Deo revelatio

videa, et dictis ex eius argutis: ergo idem dicendum de quolibet actu auctoritatis

Dei; probatur ans.: rusticus ille recipit ab illo, fidem circa Incarnationem, ex Dei revel

revellatione quae meminerit de Providentia, et auditorum argutorum: ergo fides

illa in eiusmodi complexum ultimo non resolvitur, nisi nec ab illo recipit,

nec movet: Argumentum hoc militat contra omnes sententias, ut respondenti patere

bare poterit: resp. ergo aliud esse, quod credenti non proponat in ac

tu motivum ultimum resolutionis fidei, aliud longe diversum, quod fides

ex se in tale motivum non resolvatur; ut notabamus in nostris Dispu

tationibus; sed contingeret rustico, non autem fidei; vel ans. neg. est; ad eius probationem

ois antinocos, & coens disquo: quod fides illa in ergmi complexu q
resolvit propter res nocos; quia accidens est intro illius rasti, otto coens:
essens ad qualitas rogat de movo ulmo, in quo fides resolvit ratione
rei.

Ob. 9. Obiectum movum ulmum assensus cum exp. revellatis dei ee obie con-
nexum cum exp. revellatis; sed argta illa extra obie connexa non sunt cum exp.
revellatis; sed sunt saltem possibile falibilia, quoniam humana et creata
ergo non sunt obiectum ulmum assensus infalibilis cum exp. revellatis; consequenter
nec resolutiva fidei. reo, argtum et probare, argta illa non ee ada-
tum movum ulmum resolutivum fidei; non vero non ee movum inadatum
rae sui movi adati ad assensum infalibilem cum exp. revellatis est con-
nexio cum illius exp. non vero de rae movi inadati ut tlis; alii non
movum inadatum, sed totale, et adatum eet; igitur et argta illa licet se prae-
cise oderata non sint obie connexa infalli cum exp. revellatis; sed
in connexa quatenus subiacent Dive Providentiae, et illaque movum adatum con-
tuent resolutivum fidei; ex quo patet ad ipsas argti formas. Instas,

et ropas, verum infali assensu cognoscamus tlia argta subiacere Divinae Pro-
vide ut vera argta verae nostrae Ecclesiae verae nostrae religionis: ic
enim quod se notum non est, ergo ex alio movo distincto, ergo in hoc aliud
movum fides saltem inadate resolvenda erit, non vero in praedicta
argta extra: et si dicas hoc movum ee ipsa praevidea, in illa a-
date fidem resolvi; non vero in praedictum complexum. reo, praedicta argta
subiacere Divinae Providentiae ut vera argta nostrae Religionis ee aeque
notum nobis ex ipsamet illorum exp. et ex ipsa exp. Divinae Providentiae:
in vera argta non eent verae nostrae Religionis, Divina Providentia Reipu-
blicae humanae gubernator, illa oa exp. non permitteret ut tlis
in quenet errores illos vnaliter tollere, quos ipsa detegere non potest

imo illus in ofia amplecti, et coerz errare teneret, si DD. illus n. detegat, ut in ntris pbaonibus dicebamus.

Ob. 10. Illa pdicta argta sunt tt rdioes, n. a mova partialia ad assu revellais; ergo ad eius mus in sola Provida, n. a in complexus ex Da Provida, pdictis q argtis fides ntra resolvenda e; pb ans: tus q ea argta sunt naria tamq pxia, a quibus fiat discursus ad sssu assu revellais, tus q n. requirunt immediate ad tle assu; d rniate tt, quq naria sunt ad imperiu voltis pvii; ergo illa argta ad suu mus rdioes exeunt, n. a mova partialia ad assu revellais: Rso negando ans; ad pb cu ibus ostendu e ans, et cosa nega; n. m e de rae obti fralis, q sit naria pxius discursus fralis ad obtu male, ad suu q sit pxius, a quo fiat discursus virtualis: ita auctoritas Da in ou sua e obtu frale fidei; n. m in ou ei e pxius discursus ad obtu male creditu, q n. in ou ei fides e discursiva: ad pbas dicendu e, q ut voltas imperaret assu revellaris ouge, q pcedat rao obra imme movens, sive suadens assu; hec nec in sola revellae, neq in sola Provida, neq in aliquo alio exclusis illis argtis, sed pot, ut iq ostensu e; ergo argta illa ad imperiu voltis reota n. ut rdioes rniate se hentes ad assu revellais, d ut mova t partialia requirunt: negandu igt e ans.

Ob. 11. sola Da Provida suffit ad fide ntra resolvenda: ergo n. resolvit vimo in complexu ex Da Provida, pdictis q argtis. pr ans: sola ipt Provida infert Deu sue Ecle specialir assistere, ne erret in rebus fidei pponendis ergo sola illa infert, revellaes, quas ntra Ecla, que pma, et unica Ecla Dei e, credendas pponit esse tes infales, et Das: ergo sola Da Provida suffit ad fide ntra resolvenda: rso, sola Da Provida inferre assistq illa Dei specialq sue Ecle; at hanc n. Eclam ntra

ostr. ee veram Dei Eclam non infert ex sola Dei Providentia, dl ex prodictis excitis aratis, quæ n se faciunt illa prudentissime credibile, ut vera Dei Eclam, et ut sufficient dicta Providentia eius veritatem, et vincitatem infallibilizant.

Ob. tandem 11. Ex sola Dei Providentia infertur eius revelatio: ergo in solam Dei Providentiam fides nostra sufficienter resolvitur; si ans: Deus ut providus Reipublicæ suæ gubernator, tenet illi providere omnia ad salutem naria: unum ex illis est fides, quæ requirit a nobis primo, mysteria revellata credibilia: ergo ex sola Dei Providentia infertur eius revellatio: ergo in solam illam fides nostra est resolvenda. Neo ex sola Dei Providentia inferri confuse; et quasi in communi eius revellationem; hoc est, inferri, quod Deus mysteria credenda revelaverit; at hæc mysteria ee illa non, quæ de facto credimus; has revellationes ee illas non, quas exteriores, et confitemur non infertur ex sola Dei Providentia, dl ex prodictis aratis, ex quibus prudentissime credimus, et non credentes omnino imprudenter agere, namque hanc nostram Eclam ee veram Dei Eclam; proindeque gubernari ab spiritu sancto in rebus fidei proponendis; consequenter mysteria ab illa proposita eadem non ee, quæ Deus proponit, et tandem illas ee revellationes has, quas de facto proponit.

Sectio 8.

Dubium incidens resolvitur.

Ad plenam totius huius disputationis, confirmare huius volumine difficilis inligatur rogabis, an propositio Eclesiæ sit obiecta credibilia, idest de reliquis prodictis argumentis, quæ fidem nostram faciunt prudentissime credibilem, se habeat ut mera conditio, aut applicatio adiuncta fidei assensui circa obiecta revellata; an ut motivum partiale, simul cum veracitate et providentia movens ut quod, qualis ipsa Dei auctoritas, in qua Dei revellatio? Diximus ad ipsam assensum ex revellati... [illegible]

re ut movens partialis, sive ut motivum partiale, rogas, an idem di-
cendum sit aliis ex revelatione respectu, quod fides supernaturalis est objecti revelati?
Resp.

primum supponendo Deum primam veritatem, idem de reliquis praedictis argumentis, et ut conditio
sive ut applicans concurrere ad ipsam fidei assensum; non vero ut objectum forma-
le motivum: ratio hujus est; quia prima veritas non constituit ipsam revelationem in esse con-
nexo cum objecto revelato; ergo et ad fidem concurrit ut revelatio nobis
nota illa applicet, sive ut in intellectu est. ergo et concurrit per modum conditionis,
sive applicationis; non vero ut ratio formalis movens. antecedens patet: seclusa prima ve-
ritate a ratione movente revelatio Dei ut talis, ubi Dei auctoritas ingre-
ditur, metho infert veritatem objecti revelati; seclusa enim prima veritate a ratione
movente revelatio etiam est essentialiter in se ipsa se ipsa necessario connexa cum objecto revelato,
ut est in se: ergo non constituit in esse connexo prima veritas; ergo hoc et requi-
ritur, ut connexio illa revelationis nobis sit nota, et applicata ad assen-
tiendum objecto ipsi ipsa; ergo per modum solius conditionis, sive applicationis con-
currit; non vero ut objectum formale movens.

Dices: ergo idem dicendum erit
de revelatione ipsa ut assensum fidei; vel non erit objectum formale movens, sed ut
applicans et ad fidem concurrere; patet consequentia; nam auctoritas increata
Dei, quae dicit cognitionem de Incarnatione infert metho sive est connexa
cum Incarnatione; ergo revelatio et requirit ut connexio illa nobis sit nota,
et applicata ad assentiendum Incarnationi ipsa ipsa: ergo concurrit ad fi-
dem per modum solius conditionis, sive applicationis. Resp. negando consequentiam: ratio dispa-
ritatis est, quia quamvis cognita connexione inter Dei auctoritatem et Incarnationem
quae dicit illius cognitionem, adhuc non cognitio ipsius illius connexionis sufficit ad fidem
movendam; et contra requiritur connexio in dicendo cum objecto revelato
fides enim est assensus ipsius Dei auctoritati non ut est connexus sive in esse con-
sequentia, sive sub alio genere cum objecto; et detracta prima veritate Dei auctoritas

in dicendo mexa; ir c[illegible] detrata connexio tq; conveniens ex s[illegible]ta autori-
te, qd e ipsa s[illegible]ta revelat; n ex pot ee sola applicao huiusmet
connexionis, qd ipsa ostruit: at ipsa ecclia supponit eq; autoritg Dei mexa;
in dicendo; supponit in et autoritg, et testim[illegible], ideq; ex eius ppoit, sive
notificat, n ex ut rao movajuerit, d ut mera odio, sive applicao
obiecti formalis adati ad assg fidei.

Ubi nota, hanc eclia ppq neq; ut o-
dioq; ee nario regta ad fide unaliq; loq: d et ad fide ut de fac-
to a nobis diuinit n q cogne revelatis in se ipsa dex movo a re-
vellae dicto: quiq ra e; q revellao in se ipsa pot imme cogni,
et ita Prophete cognoverunt qd res Dei revellaes, idq; de Adamo
et aliis, ut supra diceramq etc. nova imma ad aliq ex revelatis
independent ab eiqmi eclia ppa: n ex ad fide ex revellat ita o-
cepta simpliq regt tanq; odio, aut applicao ecclie ppa aut alid a-
liud ex predictis motivis sufficientibq prudentissi credibles res nostre
fidei; de q d sect 3 sequenti q; et sub hac limitae accipiendi sit
res loq asserentes ppa ecclie nariq ee idq; de relig angtis, sive
tanq; odioq; sive tanq; movq ad ipsi fidei assq.

Disputao 3a

De obiecto mali fidei De[illegible]

Dein ordine — 11.
n dignitate dicti ista dispi precedenti, retinet in se res, gravissimas
quae difflues tq; de facto, qd de possi, quas des aliquas saltq ppa
suis quiqq mexitis sub breviori dicamq et longiori quiq o-
ppa q[illegible]erit tractabimq; alias omnq aliquas saltq atingemq,
ne alia q ad audientiq utilitq pois deservire in hoc
cuiq ppo tractu desiderent.

Quaestio 1a
Praevia aliqua circa obiectum materiale fidei.
Sectio 1a.
Explicatur obiectum materiale fidei, solvunturque aliqua dubia.

Materiale obiectum fidei est ipsa obiectiva veritas, quae revelatur; sive obiectum illud quod a Deo revelatur; exempli gratia sit obiectum huius actus fidei, Verbum incarnatum est; huius materiale obiectum est ipsa Verbi incarnatio, quae est veritas obiectiva Dei revellata, qua Deus locutus est, sive revelavit incarnationem Verbi. Aliud enim est, quod nunc actu fidei credimus, aliud id propter quod credimus; quod credimus est ipsa Verbi incarnatio, et ideo incarnatio Verbi est obiectum materiale huius actus; illud vero, propter quod credimus est complexum ex divina auctoritate et Dei testimonio, quod est obiectum formale, de quo per totam ante disputationem.

Obiecta materialia actus fidei tot sunt in specie, quot sunt obiecta a Deo revelata, et specie diversa inter omnia illa. Secundarium materiale obiectum est Deus quod inter omnia eminet, cuius existentiam, fides quas alias perfectiones utriusque Scripturarum ab ipsomet Deo revelatas accipimus, ex quibus colligitur Deum et esse obiectum formale fidei, et obiectum materiale; obiectum formale, quia revelans se ipsum, ut potest summae auctoritatis in dicendo, obiectum materiale quia obiectum ab ipso revelatum, sive de quo nobis ipsemet locutus, imo colligitur eandemmet primae Dei auctoritatis, esse cuius obiectum formale movens est fidei intra se sed esse revelatam simul, illius scilicet, quo eandemmet auctoritatem quae revellatam credimus et obiectum formale, et materiale fidei. Obiectum formale, quia movens ut quo ad credendum Deum esse summae auctoritatis in dicendo, Deum se ipsum cum summa auctoritatis revelat; obiectum materiale, quia obiectum creditum ex vi eiusdemmet auctoritatis Dei revelantis: nota tamen in hoc casu auctoritatem Dei

ut moveat in eo obiectum ... ad se ipsum credendum in eo mali severi ... cogitat ... ipsis, quod fides non est, sic ipsis et ex ipsa ... discursus ex propriis lumine non notis, ut ... videntia ... et ... ad ... dicebamus.

Rogas, an idem de revelatione dicendum ... an eadem numero revelatio possit esse simul obiectum formale, et materiale eiusdem fidei actus respectu, et loquor de contingentibus; non sit, possit ... loquutio ... reflexa supra se ipsam, sive quae se ipsam dicat formaliter, etiam ... ut tenent aliqui, a quo nunc abstraho, ... loquutio ... revelatio posset esse simul obiectum formale et materiale eiusdem fidei actus: ratio est ... dicta ... quia ... fide ... cadit ut obiectum fidei materiale, credit propter ... revelata ... ergo revelatio ... neque esse obiectum formale et materiale eiusdem fidei actus ... ad ipsis, quae cadit revelatio ... ut obiectum fidei materiale ... revelatio quae ... dicat, se fecisse revelationem ... revelatio quae ... dicat se fecisse revelationem ... revelatione ...; non revelatio, quae ... testificat mysterium Trinitatis neque supra se ipsam ... reflectit, nisi ... reflexe dicitur se dicere: ergo ... non revelatio neque esse obiectum formale, et materiale eiusdem fidei actus. Neque

potest ... ratio ab auctoritate ... ad ... revelatio, ut ... potest simul ... esse obiectum formale, et materiale ita eadem numero revelatio, et obiectum formale, et materiale eiusdem fidei actus esse posset. non eadem ... auctoritas potest se ipsam formaliter dicere; vel et potest esse dicens, et res dicta; quamvis dicens obiectum formale, quatenus res dicta obiectum materiale; ad eadem numero revelatio, cum contingentia ut notavi, imo ... ex natura sua ... esse simul et revelans, et res revelata; eo enim quod neque obiectum formale sit, et materiale eiusdem fidei actus: ... quod est obiectum revelatum obiectum est materiale fidei; tunc ... credimus ... alia ... quae ... obiectum formale; ... eiusdem fidei actus.

52

dices: Ds revellans trinite. vel exercite corr
ris revellas dict se dicere trinitatem; ergo ipsa revellatio exercite dicit se ipsam; ergo est
et dicens, et res dicta; coens obiectum formale et materiale eiusdem fidei. Dices iterum
2°; quod de fide Dta est, a Deo revellatum est; sed Deus esse trinum de fide Dta est; ergo Deum esse tri
num, a Deo revellatum est; coens illud de fide creditum propter Dei testimonium; non propter ali
ud, nisi propter ipsamet revellationem, qua Ds se esse trinum revellavit; non enim dat alia revel
latio reflexa, qua Ds revellaverit, se revelasse trinitatem. ergo ipsa revellatio trini
tatis est dicens se ipsam, et res dicta, modo sufficienti esse obiectum formale et materiale
fidei. Dices tandem: discursus iste legitimus est, sed revellatio trinitatis non suppo
nit reflexe revellata; omnis cognitio Dta ex vi Dei auctoritatis enuntiatio ipsius obiecti
ut est in se; revellatio trinitatis est cognitio Dta ipsa enuntiatio ipsius trinitatis, ut est in
se; ergo ista est de fide: at in illa agitur ex revellatione de trinitate; affirmat enim
illius veritatem trinitatem, quae eque Deo estimatur revellatio et trinitas; ergo tum non
revellatio est obiectum formale et materiale sed tum non de fide.

Ad 1m ergo resp. neg.
da est ulma cons.; quod ob. ex hoc quod sic mo revellandi sit vitiosum, et exercite revel
latio sit obiectum formale, et materiale fidei; cuius ratio est; quia tum modus revellandi nihil ali
ud denotat, quam quod Ds dicat, Deus dicit; quod dicat, Deus dixit, non est formaliter testificare, se di
cere, ut exora est manifestum, et asere, non est formaliter testificare, se agere; ut revel
latio esset obiectum formale, et materiale fidei stricte, debebat esse testimonium proprium et forma
le sui ipsius: ad 2m dicendum est, coens illud de fide creditum esse, non propter ipsammet
revellationem, qua Ds se esse trinum directe revellavit, sed propter revellationem reflexam
unaquaeque revellatum sit esse a Deo, quod in scriptura continetur; sed propter variarum fuit a
Deo per os Ecclesiae revellantis dari revellationem Dei de trinitate: Ad 3m ostendendum
est in suppositione facta nullius reflexae revellationis, ipsum illud esse de fide; dicendum in illa
tum affirmari de fide veritatem illius Dei cognitionis, sicut veritas ista dicitur ex cognitione trinitatis
quia ad assensum huius non movet testimonium Dei, sicut vero dicit ex ipsamet reve
llatione, tum affirmari de fide; quod ad illius assensum non movet testimonium formale Dei, sed ergo

ß aliunde nota suppõit.

Sectio 2a

Dua Dubia.

Rogas itery, Utry veri-
tes oes. quas Ds cognit, sint obta malia fidei? R. Reo, Verites à Deo de fac-
to revellatas, ēē ablute obta malia fidei; oes vo verites, etiã ñ revella-
tas, quas Ds cognit, ēē nōe obta fidei malia. rao 1a ē: q verites de facto
à Deo revellatæ de facto ablute denoiant ab actuali revellae; go de facto ab-
lute sunt obty Dc revellais, go de facto ablute sunt obty fidei male: rao 2a;
q oes verites, quas Ds cognit, nōsi ab actuali revellae ablute denoiant; nōsi
om à Deo ablute revellant, et ab ipso loquent; go nōsi ēē obty Dc revel-
lais; go nōsi ēē obty fidei male; et m ql revellat ē ablute ē obty male
fidei; ita ql revellabile ē, nōe ēē obty fidei male.

Rogas 2o eo, utry oa obta
fidei malia, egli infalibe credant? hoc ē, q ab eque infaliter? Reo affirmative:
cuig rao ē; q ut obta ql ab fidei suas sumit infalitem, ab eo, q Ds iis obty re-
velanis; Ds quilt Dc revelao eque infalis ē; go oa obta fidei malia q ab
eque infalis, sive egli credunt infalite; mir ps; quevis Dc revellao ideo in-
falis ē, q ē loqtio Dei sume auctoritis in dicendo. d quevis Dc loqtio eque ē
loqtio Dei sume auctoritis in dicendo; go quilt Dc revellao eque infalis
ē; go egli infalite credent oes fidei ab lico sua obta malia, q uitis ab
fidei.

Rogas deinde, Utru oa obta malia Dc fidei credant egli necessite? Reo
nave: cuig rao ē; q ex obtis maliis, sive ex m̃rtis ntro fidei, alia ñ no-
bis credenda necesse mi; alia, necesse cepti; illa @ necessitas maxe ē sta,
ut sing stans ē ipsea, alia sunt obta fidei malia, q de facto sunt revellata,
quo nulla necesse fides ntra obligant; sia sunt q plat obta, que in scripta cõ-
tinent, quo ls ñ sing ut va nave, quoniã à Deo suos Prophetas

revelata sit, nulla tamen necessitate, sive medii, sive praecepti ad fidem illorum aut explicandam tenemur; ergo non omnia obiecta fidei materialia creduntur aequali necessitate.

Quaeres tandem, utrum omnia obiecta fidei materialia credantur aequali utilitate? Respondeo negative: cuius ratio est, quod ex obiectis revelatis et a nobis fide divina credibilibus, alia sunt nobis utiliora quam alia in ordine ad nostram salutem consequendam; quod sane nemo negare poterit, nobis utilius esse mysterium incarnationis, redemptionis per passionem Christi mortem, remissionis peccatorum et sic de pluribus aliis, quam quod Tobias habuerit canem et sic de omnibus aliis similibus in scriptura contentis; ergo non aequali utilitate obiecta illa fidei materialia a nobis creduntur. Quod erat; non ergo omnia obiecta materialia fidei creduntur aequali utilitate.

Quaestio 2a

An veritas singularis contenta in universali de fide sit obiectum fidei?

Sectio 1a

Communis assertio sic proponitur et defenditur.

Pono exemplum ut mens questionis appareat. Deus revelavit revelatione expressa et universali, omnes homines esse mortales; omnes homines esse a Christo redemptos; et sic de pluribus aliis revelationibus universalibus; ut ergo ista universalis de fide divina est, et ut talis creditur, quod omnis homo mortalis est; nunc ista universalis includat veritatem singularem, nempe veritas singularis obiecta huius propositionis singularis, Petrus mortalis est, non quaeritur, quod totum hoc continet in toto; quia ratio est quod obiectiva ipsa hoc, totius collectivi hominum; quaeritur ergo in praesentia an sit veritas obiectiva illius propositionis universalis de fide divina est, ita etiam de fide divina sit veritas obiectiva illius propositionis singularis sub universali illa contentae, ita ut sicut ex vi illius revelationis universalis de fide credimus assensu universali, omnes homines mortales esse, ita ex vi eiusdem universalis revelationis de fide credamus assensu singulari, Petrum esse mortalem.

Duo ante resolutionem suppono; primum suppono est, hoc duo esse diversa; mortalitatem quae creditur de fide assensu illo universali, quo de fide creditur, omnes homines esse mortales; mortalitatem quae creditur de fide per assensum singularem, quo

credib. quod est mortale, ly in conclusione supponit ut certus; itaque inveniatur, quod supposito est, sane continentiq veritatis singularis in veritate universali supponi in consequenti ut certus, et evidente saltem evidentia propria, aliud saltem esse evidens est, quia si hoc communi eadem certitudine evidens est, quia continent in collectione omnis homo, sic dicit eadem certitudine evidens esse est evidens, sane veritas homo singularis, quia mortalis est, continet in veritate illa universali de fide, omnis homo est mortalis; hoc notari oportet, quod diversa est ratio, postea decidenda, an veritas singularis et mortalis evidens contenta, aut probabilis est, in universali de fide sit obiectum materiale fidei.

Hoc tamen sit, et contra apparatum; veritas singularis contenta in universali de fide est obiectum materiale fidei, hoc est creditur assensu singularis de fide: probo sane assensus fidei [illegible] Dei revelantis est assensus fidei; sed revelatio universalis qua Deus revelavit omnem hominem esse mortalem, est ipse singularis. Ergo mortalis est, est assensus Dei revelantis, ergo est assensus fidei: ergo est obiectum fidei materiale; maior est innegabilis; probatur minor; Deus revelans omnem hominem esse mortalem revelat quemlibet singularem hominem esse mortalem; non revelat obiectum illius sibi, omnis homo est mortale; obiectum illius sibi recte distribuitur, et hic homo, et ille homo, et sic de aliis; ergo suppositio revelatione universali, qua Deus revelavit omnem hominem esse mortalem, est ipse singularis. Petrus mortalis est, est assensus Dei revelantis, ergo est assensus fidei, et ex vi illius revelationis universalis.

Si non revelaret [illegible]

illius copulationem, sive eius obiecta veritates, Petrus mortalis est, et Paulus mortalis est, non ideo ex vi talis revelationis esset de fide tota copulativa, ut tali, et ita quoad illius categorica, ut haec, Petrus est mortalis; sed ex vi revelationis universalis, qua Deus revelavit omnem hominem esse mortalem, non ideo est de fide, omnem hominem esse mortalem, sive assensus fidei universali, omnis homo est mortalis, est de fide, sane homo sit tunc, est mortalis, sive assensus ipse singularis, Petrus est mortalis; [illegible] ideo ex vi revelationis illius copulativae veritatis, quoad illius sit est de fide, quia continetur in copulativa illa revelata; et in illa universali de fide, sic [illegible]

omnis homo est mortalis, continet singularis ista veritas Petrus est mortalis, et Petrus continetur in collectione omnium hominum; ergo ex eo quod capitur ex vi revelationis universalis, qua Deus revelavit omnem hominem esse mortalem, non solum est de fide assertio illa universalis, sed etiam assertio ista singularis, Petrus est mortalis.

Dices iterum: singularis ista assertio est de fide, sit Petrus post lapsum in peccatum mortale tenetur confiteri, si vellit a peccato mundari; ista etiam singularis assertio de fide est, sit Petrus peccat mortaliter, si uxorem odio inimicitiae persequatur, et sic de similibus aliis similibus veritatibus; quis hoc negavit? Rogo: est ne revelatum per singularem revelationem Petrum post lapsum in peccatum teneri ad sacramentum poenitentiae? vel est ne revellatum per singularem revellationem Petrum in singulari peccare mortaliter uxorem odio inimicitiae persequendo? minime; et ideo veritates istae singulares, sive singulares istae assertiones sunt de fide, quia est de fide veritas ista universalis, omnis homo post lapsum in peccatum confiteri debet in remedium peccati mortalis; omnis homo peccat mortaliter, si uxorem odio inimicitiae persequatur; in quibus universalibus revellationibus continentur veritates illae singulares; [illegible] in veritate illa universali de fide, omnis homo est mortalis, continetur veritas ista singularis, Petrus est mortalis; ideo ex vi talis universalis revellationis assertio ista singularis dicitur esse de fide.

Sectio 2a

Solvuntur argumenta.

1\. Arg. 1. veritas universalis dicitur ratiocinata a veritate singulari in illa contenta, sicut includens ab incluso; ergo non ex eo quod veritas singularis contineatur in universali de fide, est de fide credibilis ex vi revelationis, qua revelatur veritas universalis. Respondeo concedo antecedentem; huius distinctionis universalis a singulari [illegible] veritas universalis revelari, et non revelata singulari; [illegible] in [illegible] alio dicto [illegible] revelari, alio dicto non revelari; et veritas singularis non revelata non est de fide credibilis, ergo non ex eo, quod veritas singularis contineatur in universali de fide, est de fide credibilis ex vi revelationis qua revelatur veritas universalis.

Ita Cardin. de Lugo, illa distinctio rationis ratiocinatae inter veritatem universalem et

singularis in illa stenta a bemu... imprie coms suno, que non esse... est qunia; sive ex o m, sive ex ... obr; ... ista ... revelat in ... et ... ... proinde ... revelans veritas unalis, cum verites singulares revelat in unali stentas, ... ex ... ... nobis ... ... parex quasi revelans clare veritas unalis singulares ... verites ... revelans ... aut quasi ... revelans: ... placet solu... ... ... ex illa ... ... ex ... revelat unalis, quo ... revelans ... ... mortis, et sic de ... alibi. nos ... ... credere ... ... in una ... illa revellae sane veritas singularis revelata, ... nobis ex ... ... quasi ... revelans singularis illa veritas aut ... suffien... ... illa revelans; ... ex ... illio unalis revellatis ... quasi credere veritas illa singularis; ... et Cardinali de ... ...

Reo ... anti ... ... veritas obva unalis ... inadate ... raciocinata a veritate singulari in illa stenta, ... adate, ... ex eo ... inadate ... veritas singularis inclusa in veritate unali, et veritas unalis ... sue latitudine, et extensione revelet, manet revelata veritas singularis in unali stenta, ... revelat; ... ut ... subjecto, ... revelas illa unalis ... revelat ... mortalitatis de ... ... mortalitatis de ... revelar: ... ... ostendi e, ... obv adate ... revelari ... revellato; ... obv inadate ... ex ... sive ... unalis revelata ... sua latitudine, et extensione.

... revelas veritas obvo unalis ... majestas veritas obva singularis in unali stenta ... e revelas veritas obvo singularis ... ex eo, ... veritas obva unalis sit obva ... ... veritas obva singularis stenta in unali; et ... revellas ... veritas ... ... revelas unalis veritas singularis ... ... revelet, ...

fidei malae; item hoc ante revellationem etiam nego esse Granatam esse iustificatum; facta hac revellatione potest mihi non constare, quod esse Granatam iustificatum esse; quod potest mihi non constare, utrum esse Granatam, proinde mihi non constat. Ita facta revellatione illa universali, quod esse Granatam esse iustificatum; distinguo Consequens ex Granata et unus ex veritatibus singularibus contentis in veritate illa obviae universali, omnis homo est Granatam est iustificatus; ergo revellata [illegible] veritate obviae universalis non manifestatur veritas obviae singularis in universali contenta.

Hoc argumentum vanum est. Sit solutio

aperta. Ad hoc nego antecedentis ad [illegible] maior differentia est, facta hac revelatione, potest mihi non constare quod Deus esse iustificatum; si mihi constet esse Granatam, nego maiorem; si mihi non constet esse Granatam, concedo maiorem; distinguo minorem; distinguo Consequens esse Granatam est una ex veritatibus Deus revellata quoad esse Granatam, nego minorem; revellata quoad iustificationem, ex suppositione quod esset Granatam, concedo minorem; et nego consequentiam, et idem de aliis similibus revelationibus universalibus, non revelat, [illegible] obiectum, et sic de aliis individuis in particulari esse Granatam; Deus revellat, praeter iustificationem, esse Granatam esse; proinde ex suppositione quod ego sim, non esse Granatam, revellat esse iustificatum; hoc praeter, quod est obiectum revellationis, satis mihi notum est, et manifestum per illam universalem revellationem; esse autem in particulari mihi notum non est per ipsam revellationem; at hoc esse non est una ex veritatibus singularibus revelatis; quod non revelat, quod in particulari esse Granata. Et hoc; non facta illa revellatione, [illegible], non in particulari esse Granatam; debeo tamen de fide credere ex vi illius revellationis, quod si quis unus ex esse Granatam, vere, et absolute iustificatus est; non ego revellatione [illegible], et tamen praeter iustificationem convenientibus, ex suppositione quod esset Granatam.

Sicut revellatio illa

universalis, omnis homo mortuus; omnis homo in Adamo peccavit; non revellat quod ego, et in particulari esse me mortuum, et peccasse in Adamo, non esse; et ideo non tenemur ex vi illius revellationis de fide credere, quod esse, et sic esse; tenemur tamen de fide credere mori, et peccasse, si esse; item ego, quod obiectum simpliciter, ut in revellatione universali de fide continetur, sit credibile de fide, sive obiectum male fidei.

exemplo. B; [illegible] in [illegible] praedicti [illegible]: Deus revelare

[illegible] Granate esse iustificatum. revelat [illegible] eo Granato. [illegible] iustificatum; et tamen hoc non est de fide credendum; quo non ex vi revelationis universalis est de

fide credendum [illegible] singularis, contenta in universali [illegible] maior. Deus [illegible] revela-

[illegible] revelat iustificatum absolute [illegible], sive absolute [illegible]: [illegible] illa revelatio [illegible]

illa cognitio; illa [illegible] ut absoluta cognitio, sive [illegible] absolute [illegible]; [illegible]

[illegible] absolute esse Granate, et nos lateat [illegible] esse, [illegible] absolute iustificatum esse;

[illegible] revelatio illa est revelatio [illegible] absoluta; absolute [illegible] esse, absolute [illegible] in

[illegible] esse Granate. [illegible] revellata absoluta iustificatio [illegible] revelat esse illius; [illegible]

[illegible] est, [illegible] absolute iustitia, ac [illegible] absolute esse in iustitia; [illegible] revellans, [illegible]

[illegible] Granato esse [illegible] iustificatum. revellat, [illegible] esse Granato, [illegible] iustificatum.

[illegible],

nos [illegible] nare, [illegible] revelare absoluta esse [illegible], et sic de aliis, in particulari Granato; [illegible] illa revelatio: [illegible] alii, quae [illegible] in singulari [illegible]

sive enunciet absoluta [illegible] esse Granato; tunc [illegible] esse absoluta [illegible] Granato, [illegible]

[illegible] absoluta iustificatio [illegible] ex se [illegible] de fide credile ex vi [illegible] revellationis: [illegible] absolute a me creditum de fide, si [illegible] revellatio sufficiens [illegible]:

illa [illegible] revellatio universalis allata, [illegible] esse Granate iustificatum est, nec exprimit, nec revelat, [illegible] in singulari Granato esse, [illegible] absolute iustificatum; [illegible] iustificatum esse, si esse Granato; [illegible] includitur in [illegible]

illo, [illegible] esse Granato: [illegible] in hoc universali, [illegible] est in [illegible] revelat, [illegible] in singulari [illegible] esse, et in [illegible] esse in [illegible]

[illegible] sit; et sic de [illegible] aliis [illegible] revelationibus.

Hinc ad argumentum [illegible] negatur

maior; [illegible] non maior; ad [illegible] dicendum est. [illegible]

[illegible], [illegible] absolute esse Granate, esse absolute iustificatum, facta [illegible]

[illegible]; non [illegible] ex hoc tenet Deus revellare [illegible] illa revellatio [illegible] de [illegible] cognitio; [illegible] revellat, ita revellatum sit, [illegible] cognoscit; sive non [illegible] revelatum

P. Emmanuel Sanchez.

ac ē a Deo cogn., ii pla exempla in ptibg aliis reve. ai po vnaliū. ad .. ra
tioz assignatg illig maxis dicendū ē, revellag illg ne pai, et cuiqz alterig
in singulari ee tottive ablutg, ut ex pte. revellantis, obiē vº ddōnatoz
ex qe vlt iustifais pri; st ples aliq revellsei ab aliqua ddbe oyjen
dentes pasti apud Scriptas, verifat ablute in pro, suppota eig eā, sive
purifata ddbe sup exl Granatn; hec in purifao abluta ñ exprimitr,
aut revellat p illg revelag: sicc ptat ad reliquas pp.

Instas in, pro pur.
fura ddbe exl pai Granato abluta pri iustifao ñ ē de fide credibil;
pr coa; ñ ē ablute de fide credle. q revellatz a Deo ñ ē; d ablutba
pri iustifao ñ ē a Deo revellata, et in sub ddbe revelata ē .. re
velata ē eig ddōnato iustifao pro tli ddbe purifata, abluta pri iustifao ñ ē de
fide credibilis reo neo cog; ad eig pbag ricpa maxi. Quo mizq; d abluta pri iusti
fao ñ ē a Deo revelata y. tm ddbe ñ purifato. do mizq; p tatu purifata
ddbe, no mizq. p illg revellag testar. dt, og: sog exl Granato ee ablute iustifa
ty; p inde fr p illa testat, gti pag vng ē ex exl Granatp. ablute ē iustifaog
at reg vng ē ex exl Granatp; ingr; pro p boc statu tli exl revellae ē eig
abluta iustifao; pro p boc statu ex vi tlis ptg revellais iustifao abluta pri ē ab
lute de fide credibilis: exemplū manifestū ē in reliq revelaōg vnaliq a nobis
allatis, in qbg ipsa retorqueri pot.

Dices: 2º illata ex du
plici ppa, altera de
fide, & altra evi-
denti, ñ ē de fide,
ut dicemg q. 5. fol.
51. & tlis ē hec: ois
ho mortalis ē: pzg ē ho:
go pzg mortalis ē: pg.
Sed ibidē soluoz habes,
ad hz argm, et eig pfrag.

Lº 3ª

An de fide sit Veritas singularis,
q̄ et evidē mortali ptas otinent
in vnali de fide?

Lectio 1ª

An sit de fide clemens 8 ēē verū sum
mū Pontificē?

Ex exemplis lectiois

[illegible] [illegible] modo evidens, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sive [illegible] [illegible] sunc [illegible] [illegible] Canonice electi [illegible] [illegible] [illegible]
modo evidens [illegible] in revelat[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] legitime seu Canonice electi in Summum Pontificem [illegible] verum [illegible]
successorem [illegible] vicarium, seu verum Summum Pontificem [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] alia [illegible] modo evidens [illegible] in [illegible] fide [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] legitime [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
infallibili auctoritate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fide [illegible]
[illegible] [illegible] fide [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eodem modo [illegible]
in [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] evidenter modo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] modo [illegible] [illegible]
de fide: rogamus [illegible] in [illegible] fide [illegible] sunc [illegible] Papa, [illegible] [illegible]
verum Papam, [illegible] legitime successorem [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] art. [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] Suarez, [illegible] Bellarminus [illegible]
de [illegible] [illegible] cap. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] verum Pontificem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] alia [illegible] [illegible] legitimum [illegible] [illegible] fide

[illegible] vera [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] legiti-
time, et canonice electus, in summum Pontificatum, est verus, et legitimus ecclesiae Pontifex,
est de fide: ergo de fide est, hunc [illegible], [illegible] Clementem [illegible], esse verum, et legitimum
Pontificem; ansi [illegible] certus est [illegible] [illegible] revelatae [illegible], [illegible], hunc [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illa revelatione, sive in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revela-
ta, est magis evidens; [illegible] modi evidentia [illegible] veritatis [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] legitimum [illegible] [illegible].

Q. 2. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dit, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] ipse [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] totius ecclesiae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] prudentiae [illegible] [illegible]
[illegible] intra dubitas et canonicas electione accidunt [illegible] ex illis [illegible], de
quo [illegible] [illegible] [illegible] fidei resolutus, [illegible] ecclesia nostra [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
ex illis [illegible] prudentissime credidit tamquam verum, et legitimum [illegible] ecclesiae [illegible], [illegible]
ab ipsa ut [illegible] electus est, ut [illegible] admitti, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] videa [illegible] regimen [illegible] ecclesiae, [illegible] [illegible] moralis evidentia [illegible] [illegible]
[illegible] errorem [illegible] totius [illegible] ecclesiae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible].

[illegible] illa certa est; [illegible] evidentia [illegible] [illegible] veritatis [illegible]-
[illegible] in [illegible] fide est evidentia moralis, [illegible] veritas illa [illegible] est; [illegible]
[illegible] [illegible] nemo in [illegible] dubitat, [illegible] evidentia moralis, [illegible] veritas illa
[illegible] est, sufficiens est ad credendum de fide [illegible] veritas; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] evidentia moralis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible] a Deo revelatum est; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatae [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] evidentia morum [illegible] studentes [illegible] evidentia [illegible]
[illegible] in unam [illegible] sufficiens [illegible] revelatae una
[illegible], ad assentiendum [illegible] ut sic theologi tenent
[illegible] sufficiens quae est evidentia morum [illegible] ad assensum
fidei [illegible] revelatae [illegible] sufficiens [illegible] revelatae una
[illegible] evidentia [illegible] morum [illegible] in unam est sufficiens [illegible]
[illegible] revelatam [illegible] credens; pro eadem
evidentia est sufficiens ad [illegible] fidei [illegible] non bona.

Probatur [illegible]

[illegible] sunt n° 30 [illegible] Clemens 7 [illegible]
Pontifex, neque [illegible] de fide verum Pontificem [illegible] antecessorum; [illegible] de tota [illegible]
[illegible] Pontificem, [illegible] alterius; [illegible]
[illegible] fidei certitudo [illegible] nostrae Ecclesiae [illegible] fides [illegible] neque esse [illegible]
veram [illegible], quia veritas [illegible] legitime [illegible] dependet [illegible]
[illegible], cum de fide tenerent [illegible] veritas [illegible] dependet
ab [illegible], et [illegible] Pontificis; [illegible] de fide [illegible] legitimum [illegible], et [illegible]
[illegible] de fide tenenda [illegible]
[illegible] tota fidei certitudo [illegible] nostrae Ecclesiae.

Ergo sane [illegible] in [illegible] in
quadam Bulla Martini 5 apud Concilium Constantiense [illegible] ut ante [illegible]
ab haereticis [illegible] volunt, [illegible]
nomine electus, [illegible] tempus [illegible] legitimum [illegible] successorem, [illegible]
[illegible] Ecclesiae [illegible] Pontifex [illegible]
[illegible] Pontifex; [illegible] de illo [illegible] tempus [illegible]
[illegible] totius Ecclesiae, [illegible] mente [illegible] Mart.
5 [illegible] Bulla, de fide credendum est, sunt n° 30 [illegible] Clemens 7, esse ve
rum Pontificem, Christi vicarium, et Petri legitimum successorem.

[illegible] non [illegible]

fidei verum Pontificatu Clementis 11, quod aliquid ex cathedra definierit, aut Ca-
nonizaverit aliquem S. celebraverit; atque in ad hoc ag, iuxta exercitia in Pon-
tificatu stat totum motivum ad hanc veritatem de fide credendam; stat in universali Ecclesia
revelatio esse omnes hos legitime et Canonice assumptos in summum Pontificatum; stat evi-
dentia moralis, hunc hos esse in illa comprehensum, sive esse unum ex illis, quoad quos ista univer-
salis revelatio facta est: et licet ag ipsi veri Pontificatus non reddant nomina ad fidem -ipsi
legitimitatis, possunt valde ad illos reducere, ex illis enim haec nova fiunt, ut
mihi persuadeo, Clementem 11 verum esse Pontificem in revelatione illa universali tanquam
verum Petri successorem, non minus est credibile. Quod quidem comprobatur illum Pontificem posse ait,
quod definire, cui tota Ecclesia fides praestaret, et coeteri errare teneat

Sectio 2a
Solvuntur obiectiones.

Ob. 1: nequit evi-
dentia moralis praestare Clementem 11 esse capacem Pontificatus; ergo nequit evidentia moralis praestare
esse legitime electum; ergo nequit evidentia moralis praestare, contineri in revelatione illa universali, quod
omnis legitime electus in Pontificatum verus sit Pontifex; ergo nequit de fide Clementem credi, ipsum
esse legitimum, verumque Pontificem; consequentia patet, supposita veritate antecedentis, legitime sit; antecedens probatur
ans: nequit evidentia moralis praestare Clementem illum esse rite Baptizatum, aut ipsum esse
legitimum sacerdotem; cum non moraliter evidens est, potius baptizantem illum verum habuisse;
habuisse intentionem baptizandi; ordinantem illum verum habuisse intentionem ordinandi. Sed si
rite Baptizatus non est, aut rite ordinatus, capax non est Pontificatus; ergo nequit evidentia mora-
lis praestare, Clementem 11 esse capacem Pontificatus: idque argumentum fit ex Doctorum universalium,
ad probandum non esse de fide, ipsum Spiritum Sanctum Doctoribus assistere, ne errent in rebus fidei de-
fiendis.

Hoc argumentum destruit suppositum quod: ut an obiectum moraliter evidens Pontificem in univer-
sali de fide credendum de fide sit? Ob. supponit evidentem moraliter Pontificem esse in univer-
sali de fide, sicque obiectum est, de quo evidentia moraliter constet, imo summa evidentia moralis,
in aliqua universali de fide contineatur, est Pontificatus huius non solum electi, et ratifica-

acceptus in casu totius Ecclesiae, debuit per hoc evidentiam moralem suppeditare, ut supra di
cebamus, non destrui. Ideo dico necessario animadvertendum, ad eius probationem maxime necessarium est, ex eo tamen quod ab R.
Ecclesia in casu universali electus sit, et ab omnibus Christi fidelibus pacifice acceptus, saltem
moraliter evidenter constat, et esse rite Baptizatum, et legitimum sacerdotem; conveniens quod Bapti
zantes et ordinantes illum verum debuisse intentionem conferendi Baptismum, et sacer
dotium; spectat enim ad Dei providentiam quod suam Ecclesiam non permittere, in Pastorem universalem Petri
et successorem eligi hominem aliquem ex his incapacem Pontificatus; quomodo enim portae inferi
non praevalerent adversus Ecclesiam, si error praevaleret in casu legitimi communis Ecclesiae. Et
dato, quod illegitimus casu posset eligi, credendum est ex cadem Dei providentia errorem hunc
manifestatum iri antequam a tota Ecclesia pacifice acceptaretur.

Instas: ista electio, et u
niversalis acceptatio ad summum quoad externa est moraliter evidens; non tamen quoad recta intentio
na; ut enim constare potest, electores non ficte elegisse, populum non ficte acceptasse, et sic
de omnibus aliis similibus operantibus eiusdem moralis. Patet exemplo Sacerdotis consecra
ntis: cuius consecratio potest quoad omnia recta externa esse moraliter evidens; non tamen ex hoc
est moraliter evidens quoad recta interna; et ideo potest non consecrare, licet exterius consecra
re videatur, et ideo communiter certum non sumus fide Catholica, hanc hostiam consecratam esse. R.
Respondeo, quod sicut ad Dei Providentiam spectat, non permittere hominem incapacem Pontificatus ad illum
assumi, et acceptari; ita ad illam spectat non permittere ficte eligi, et acceptari,
aut hanc fictionem non detegi; tamen ergo quoad interna, sicut quoad externa saltem morali
evidentia est legitima electio, et acceptatio: ad contrarium dicendum est Deum non adeo
specialiter providere in similes casus privatos, quae absque detrimento fidei universalis possunt
contingere; secus autem in re adeo gravi, ut est summus Pontificatus, cuius ficta electio et
acceptatio universalis absque magno Ecclesiae, et fidei detrimento contingere non potest.

[illegible] Adhuc stan
te hac morali evidentia canonicae electionis [illegible] [illegible] ipse eius Pontificatus
non obtineat sub universali illa revelatione; probatur: posset eius electio non esse canonica: evi
dentia enim moralis non excludit errorem [illegible], quia evidentia moralis est [illegible]

fide eius legitimus Pontifex, nec ipse potest in continere sub vniuersali illa reuelatione
assensus tamen fidei est omnino infallibilis est, et ratio vera: ergo stante illa evidentia mor
ali, adhuc de fide non est Clemens XI esse verus Pontifex. Patet; Deus nunquam locutus est legitimum
esse Pontificatum Clementis XI, sed tantum locutus est legitimos Pontifices, qui Canonice fue
rint electi: quod autem vnus ex illis sit Clemens XI, nunquam a Deo reuelatum est, ergo ipsum esse
legitimum Pontificem, neque esse de fide, quod neque esse de fide obiectum a Deo non reuelatum; quodlibet
de qualibet evidentia morali sit obiecti.

21. Hoc argumentum destruit suppositionem quod supponit omnino obiectum de
fide vere, et propriè sic credendum vere in vniuersali de fide contineri, si non sic contineatur sed
ex vi evidentiae moralis, tamen obligatio credendi, quamquam obiectum esset vere creditum, seu de
fide credibile, assensus tamen ipsius non esset verus assensus fidei; supposita igitur eius continentia rogatur,
an evidentia sit moralis huius continentiae sufficiat ad praestandum fidei assensum? Hoc tamen
esto, non pro praesenti, neque maior; ad eius rationem assignatam dicendum est, quod sit evidentia mor
alis ipsa de se non excludat errorem circa esse obiecti, cuius evidentia sit moralis est; at
evidentia moralis circa obiectum tanti momenti, qualis est verus Pontificatus summi Ecclesiae Pastoris
sit, a quo adeo pendet vera fides Ecclesiae nostrae, arguit, sub tali evidentia Ecclesiae providentiae
subiacere esse Pontificatum verum, et sic in vniuersali illa reuelatione contineri: et vt talis ipsa
excludit omnem errorem, quod ad Dei providentiam spectat non permittere, vt tanti momenti obiectum
Ecclesiae apparere moraliter evidentem, nisi illud Deus vere, et sic locutus esset: ad probationem
dicendum est, Deum nunquam per reuelationem singularem locutum esse legitimum Pontificatum Cle
mentis XI; illum tamen locutum esse per illam reuelationem vniuersalem, qua de omnibus Pontificibus
canonice electis locutus est; subtrahe ergo distinctione antecedens accipiendum est.

Ob. 3. Haeretici crimi
ne privant Pontificem dignitate Pontificatus: sed de fide non est Summum non esse haereticum in
occulto, sed vni, aut alteri notum, sed toti Ecclesiae ignotum: ergo de fide non est, illum esse
verum Pontificem; ergo stante eius legitima electione, Ecclesiae acceptione, et evidentia morali
R. super legitimitate, neque esse de fide verum Pontificatum Clementis XI. Resp. Haeresis
externa non privare Pontificem sua dignitate, quousque crimen ab illo commissum ab Ecclesia

declaret; ita cum teneant Doctores, ut quando in expressam extra, occultam in incideret, adhuc
eius legitimus Pontificatus de fide. Tum quouisque ab Ecclesia sua priuaretur dignitate; sed
hac quaestio explicatur maior est incidit: ad maius quaestionem dicendum est, non est necessaria ad verum Pon-
tificatum dicere esse de fide, ut Pontificatus sit de fide credibilis, sufficit enim aliud esse moraliter
euidens, aliud esse euidens, aliud esse de fide: ex hoc enim colligimus tum continentem
tum in vniuersali Ecclesiae reuelatione pro Pontificibus retinendis; unde tum Pontificatus est de fide,
et quaestio de fide non est. Cum enim licet non incidisse in externam haeresim, est in saltem moraliter eui-
dens, tum ex eius moribus, tum ex Ecclesiae satisfactione, tum ex diuina Prouidentia: sub qua eui-
dentia morali sufficienti illi vniuersali Dei reuelationi applicamus, et de fide credimus eius
Pontificatum.

Obiicies 2: aliquando existimari, et habitos ab Ecclesia tamquam veros Pontifices, qui tamen non
erant, ut regerunt historiae Ecclesiasticae, ac tamen electione, et vniuersali acceptatione
est huius non habita, adhuc de fide esse non potest eius legitimus Pontificatus; et in Ecclesia in
illis Pontificibus, ita et in hoc non habere, qualis fuit [illegible] Leo, nunquam ab vniuersali Ecclesia
electos, et acceptos esse tamquam veros Pontifices, qui tamen non erant; aliquando ante vniuersalem
acceptationem prudens dubitatio habita est in Ecclesia: aliquando post etiam vniuersalem acceptationem in
prudens dubitatio, non in tota Ecclesia, sed in membris eius aliquibus schismaticis orta:
Deus sua Prouidentia qua regit Ecclesiam, tam prudentes, quam imprudentes dubitationes tandem
euanuit. de his et eruditissime noster Belarmin. lib. 3. de Rom. Pontif. vbi
disseruit, omnesque erroneas euincit aliquas haereticorum fabulas in odium fidei nostrae
diuulgatas: sed haec per explicationem ante adductam est, et neque contra.

Obiicies tandem: si non est de
fide, hanc non hostiam continere corpus Christi, licet videamus Sacerdotem illam consecrare;
aut hunc non infantem receptum esse gratiam Baptismi, licet videamus ministrum Baptiza-
re; aut hunc hominem accedentem ad sacramentum poenitentiae lucrari gratiam sacramentalem, licet
illum confiteri, et absolui videamus; et tamen vniuersalem reuelationem, quod Deus
reuelauit, omnes hostias consecratas verum Christi corpus continere, omnes Baptizatos lucrari
gratiam Baptismi, omnesque rite dispositos gratiam sacramentalem lucrari; ergo similiter licet

revelao vnalis, qua à Deo revelatum ē, eos legitime electos ad Pontificatum esse ve-
ros Pontifices, n ex hoc de fide credendum erit. Clemens 11 esse verum Pontificem # ma-
xi, et ista mini, no cons: disparitas m ē utriusq rao; n au Pontificatus Clementi
11 stat tu revelao illa vnalis: licet pro oibus Pontificibus; et sufficiens illius aplicao
nobis facta roe evidentiae moralis ex tot supra dictis fontis leg legitime elec
tionis; quinde nil deest ad fidem sui Pontificatus; at au ptinentia cons Christi in
hac n ostia, dg de reliq exemplis, deest illi evidca moralis verae et reae cons
consecrationis; quinde deest sufficiens aplicao pro hac n ostia, illius revelais vnalis,
n pro e, vt de fide credere possimus, in illa vere et rea contq Christi cor-
pori: si (autem) eandem evidentiam moralem ac de oa ostia constas, eglis de oia consecra-
nemus ēet, si de Pontificatu Clementis 11.

Quaestio 3.a n nisi 2.

An veritas singularis possibilis et contenta in vnali de fide sit fide credibilis?

Sectio 1.a

Sa nava defenditur.

Pono exemplum contentis
possibilis; revelavit Deus revelae vnalis os perfecte contritum, sive rite suscipientem
Sacramentum Poenitentiae esse prout iustificatum; os rite Baptizatum esse prout Baptiza-
mi, os ostias rite consecratas continere verum Christi corpus; et sic de pluribus aliis
vnalibus revelationibus. Probabiliter licet me perfecte contritum ēe, aut recte dispositum
suscepisse Sacramentum poenitentiae, quod probabiliter licet, fecisse q in me ē
ad dispositionem pro Sacramento: sto (autem), faciente quod ē in se Deus prout n denegare;
idem de reliqua exempla: ergo an fide Divina possum absolute, et in qu 1.o cre-
dere, me absolute iustificatum ēe, aut absolute dispositum prout Sacramento? De facto
de iis quaesti ordinata, qua credam me iustificatum, si perfecte dispositus accessi
ad Sacramentum, dubium ēe n pro me.

oia sa ē nava; it tu pp a nava Doctr

Dei [illegible] cognitionis; consequenter non est fidei [illegible] certitudine veritas singularis propositionis contentae in [illegible] de fide: probo hanc [illegible] ex Tridentino Sess. 6. cap. 9, ubi haec habet; sicut nemo de Dei misericordia, de Christi merito, deque sacramentorum virtute, et efficacia dubitare debet, sic quilibet dum seipsum, suamque infirmitatem, et indispositionem respicit, de sua gratia formidare, et timere potest, cum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum, se gratiam Dei esse consecutum; ex his verbis desumitur [illegible] argumentum; dubium non est, quod [illegible] accedentes ad Sacramentum [illegible] probabiliter possint [illegible] ex [illegible] sua dispositione, se gratiam Dei consecutos esse; imo [illegible] [illegible] debet, ut nullus scire valeat certitudine fidei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tridentinum; ergo probabilitas veritatis singularis contentae in [illegible] illa de fide, [illegible] [illegible] sive dispositionis recipientis gratiam sacramentalem, non est sufficiens ad credendum fide divina veritatem singularem in illa contentam.

[illegible] [illegible] verbis [illegible] nullus tenetur, quin dubitare, formidare, seu timere possit de consecutione gratiae, quia nullus fidei certitudine scire valet, se gratiam Dei esse consecutum; posito [illegible] [illegible] fidei certitudine [illegible] gratiam Dei [illegible], non potest dubitare, formidare, aut timere de consecutione gratiae: at sub probabilitate consecutionis gratiae potest dubitare, formidare aut timere de consecutione gratiae; ergo sub probabilitate consecutionis gratiae nequit stare assensus [illegible] fidei de ipsa consecutione. [illegible] hoc [illegible] quod sola probabilitas consecutionis gratiae est [illegible] opinio [illegible], non certitudo, [illegible], [illegible] consecutionis; [illegible] [illegible] [illegible] consecutionis gratiae potest quis dubitare, formidare aut timere de ejus consecutione; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] se [illegible] formido [illegible]; ergo sub probabilitate consecutionis gratiae potest quis dubitare, formidare aut timere de ejus consecutione.

[illegible] iterum ex [illegible] verbis [illegible] certitudo [illegible] fidei [illegible], ut nequeat [illegible] [illegible] falsum; [illegible] ex [illegible] verbis, cum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum; at [illegible] probabilitas consecutionis gratiae [illegible] [illegible] subesse falsum; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] contradictorii non excludit veritatem alterius contradictorii; ergo sub sola probabilitate consecutionis gratiae nequit stare certitudo [illegible] fidei de illa consecutione; [illegible] ita [illegible] certitudine [illegible]

61

fidei; sed quia expertus est, credit eius assertioni certae, et infallibili esse; credit enim deus
fides non pro se subest [illegible]; ergo credit assertioni quae certa, et infallibilis est, non credit
sub sola probabilitate eius assertionis; non sola probabilitas generat certitudinem, et infal-
libilitatem; ergo sub sola probabilitate assertionis quae necessitare certitudinem fidei de-
bet eius assertione.

Dices, mentem Iulii in praedictis verbis fuisse contra Calvinum, aliosque
sectarios damnare inani fiducia, qua ex fide absque operibus sine ulla dubitatione
praesumentes se esse iustificatos, stat ex infallibilitate causae, cit. atque consequenter argumentum est
contra inanem haereticorum fiduciam; verba ex praedictis verbis Iulii mihi divina, aut probari
potest contra catholicos verba supponentes, tamen nec quae ad iustitiam, sed quae asserentes
sub probabilitate iustificationis assertione quae de fide credi etiam assertio: dico, non con-
cilii esse omnino ex parte suspendendis, ut verba ipsa intulerunt, verbis quilibet dum se
ipsum etc.: et nullo scire valeat certitudine fidei [illegible]; stat quod ex ea parte in infir-
mitatis, quam ad iustum timorem iustificationis assignat, quae infirmitas omnibus tam est
haereticis, quam catholicis; imo sumitur argumentum a maiori ad minus; si enim iusti
pie vivunt, non possunt propter suam infirmitatem certitudine infallibili fidei credere se esse ius-
tificatos; minus id credere poterunt haeretici impie viventes: neque Iulius inu-
sitatum est, verbis damnare doctrinam [illegible] aliquorum catholicorum, ut inde efficacius argumentum
ad damnandos haereticorum, quos praecipue intendunt damnare; cuius referunt plura
exempla.

Dices iterum, duplicem esse fidem distingui, aliam firmam, et perfectam, aliam im-
perfectam, et infirmam; illa est impossibilis cum dubitatione aut formidine; et de hac tridentinum; secunda
possibilis est cum dubitatione, et formidine; et haec dici potest sub sola probabilitate infallibilitatis obiecti;
de hac enim nihil tridentinum definivit: contra, non haec divisio fidei est in perfectam, et imperfectam, fir-
mam et infirmam, omnino est arbitraria; nec unquam apud Iulium, et [illegible] nomine nagi-
nat quales fidei dividuntur nominata; infirmam dicunt, imo et emortuam, quae non for-
mat, et vivificat operibus; numquam vero talem dicunt, sive fidem Dei appellant, quae non cer-
titat credentibus de obiecti infallibilitate: contra haec fides infirma et imperfecta est absolute fidei

... ; ... in spe ly; ... credit absolute de fide Dª veritas singularis ... probabili ostenta in vnali de fide: si illud ly; ergo aliquis scire valet, absque speciali revelatione fide Dª gratia, et absoluta, se gratia Dei esse negatur; ... illius vnalis a evidentia deficiente, nullus scire valet etc. ... absolute loquitur de fide qua fides Dª est.

22.

Infertur, neque me esse de fide credere absque speciali revelatione, aliquem gratia Dei per sacramentum poenitentiae assequutum esse, cum tamen non raro assignata ... ... de gratia et de absolutione ... : infertur ... neque esse de fide credi. Hunc non infantes Baptizatos assecutos esse gratiam Baptismi, ... illius constare potest ex legitima intentione Baptizantis, ... non sufficit ad ... : ex parte ipsiusmet Baptizantis, cui ... certo et evidenter constare potest, se habere legitimam intentionem Baptizandi, et aliunde nulla specialis dispositio ex parte infantis requiritur ad gratiam Baptismi recipiendam, potest proinde fide Dª credere, infantes ab ipso Baptizatos gratiam ... assequutos esse: infertur tandem non esse fide Dª credi, absque speciali revelatione ... ... in hac non hostia, ... canones ... sola probabilitas legitima illius consecrationis ... ... tom 3. ... ... aut aliquae ... ... veritatis ... fidei ... ...

... ...

... ...

... ... probabilitas ...

... veritatis singularis in vnali de fide est sufficiens applicatio revelationis vnalis ad assensum de fide eius veritatis singularis; ergo veritas singularis ... probabiliter ostenta in vnali de fide est fide Dª credibilis, ... ad assensum fidei sufficit revelatio, et sufficiens illius applicatio, ... sufficiens applicatio sola probabilitas honestatis ... ; ergo ad assensum fidei, sufficiens applicatio erit sola probabilitas credibilitatis ... ... in vnali de fide ... ... operari ... probabiliter, prudens ... ... probabilitas est prudens applicatio ad operationem, ... ad assensum fidei ... ...

C.

prudens applicatio revelationis ad obiectum credendum; ergo probabilitas extrinseca veritatis singularis in materia de fide est sufficiens applicatio revelationis materialis ad assensum fidei veritatis singularis. Probatur denique; quia assensus fidei pendet ex libero imperio et proprio actu voluntatis; potest autem voluntas ex proprio affectu pietatis vel virtutis probabilitatis praecepti imperare assensum fidei. Ergo sola probabilitas obiecti credendi est sufficiens applicatio ad assensum illum fidei.

Respondeo negando antecedens; ad primam eius probationem, omisso antecedente, nego consequentiam; ratio disparitatis est: quia reliquae virtutes tantum attendunt ad moralem honestatem, quae fundatur in officio et prudenti rationis dictamine; dictamen autem probabile honestatis prudens dictamen est, proinde sufficiens ad actum reliquarum virtutum; fides autem necessario requirit obiectum in se ut verum et infallibile, proinde probabilis aut applicatio dubia, seu formidolosa, qualis est sola probabilitas, insufficiens est ad actum fidei: ad secundam probationem, omisso antecedente, de operatione etiam solius prudentiae, aut reliquarum virtutum, distinguo minorem syllogismi; et ad assensum fidei sufficit prudens propositio applicatio etiam; nego minorem: prudens saltem moraliter evidens, concedo minorem: non sufficit applicatio prudens sufficit ad fidem, quia fides non est ut sic prudens assensus; sed est assensus certus et infallibilis certificans obiectum infallibile obiecti credendi; proinde requirit necessario prudens applicatio, quae omnem tollat dubitationem, et formidinem; haec autem sola est applicatio prudens saltem moraliter evidens, aut supra, quod non est ratio solius probabilitatis: ad tertiam probationem, nego minorem; voluntas imperare assensum fidei certum, et infallibilem sub probabili obiecti probabili, et formidoloso, non ad fidem necessaria est, prudens obiecti credendi, quae omnem tollat dubitationem iis oppositam, quae omnia constant ex effectu fidei dicto puncto decreti Tridentini.

Itaque, si minor mihi nota sit, et applicata hac duplex propositio, quod a Deo dictum est, ex omni Sua auctoritate indicando necessario verum est; et Deus dixit, hunc infantem Baptizatum esse in gratia, recte infero consequentiam istam; ergo hic infans est in gratia: non ita ut ex illis propositionibus deducta est assensus fidei; non sed ex duplici propositione eminente movens ad actum fidei, at duplex illa propositio sufficienter mihi nota, et applicata est; maior per fidem, aut ex

pijs evidentibq; mix ex iudio etiā: q sic infans sit vng ex legitime Baptizatis, de qo revelao sta vnalis facta e; qbalitas go otine veritti singularis in vnali de fide e sufficiens aplicao ad asq dā fidei ve ritis singularis. Ita; demq sunt infants rite Baptizaty ee; vere de illo dicty e, q revellos illos vnaq facts, p obq rite Baptizati, ee in praiggo cogle revelas illq; et ex illa mihi aplicata asensior, sue fideis erg; huig infantis, q aplicas qbalitli sui legitimi Baptismi; q go sufft ad asq dil fidei.

Reo 2m illq ee de fide ex vi illary premisarq, si vtra q mihi sufficienr nota, & aplicata sit, qut ad fidq reqt, n quq notio, aut aplicao sufficiens e ad fidq; d tis e nassia, que tollat oq du bitaq, et formidinq: de mihi illa qpa qbaliq tt aplicata dubito, et formido ex vi sue qtalitis; ve 2o negt ee asq di fidei; exis tt in diq prude, aut alterig virtutis; ex quo pt ad ipsas argti qq: Ad qrag; do legitimy Baptismy illig infantis; do q illa vnalq revelas ee de illo revellaty ee in gra; no lr, q sub sola qbalite sui legitimi Baptismi sit de fide eisq suq gap Baptismalis; q ut ego de fide asentiar alicui obto aspu abluto vere, et qrie ti dil fidei, n sufft, q obty vere reve laty sit, et q ita sit, st revelaty e; i reqt q, q ipsa revelao mihi nota, et aplicata sit aplicai sufficiente dubitaq, et formidinq qq qqtq: secta re ot ee sola qq psilit; lr po ad itq asq fidei n sufft mouq, cetis in sufficiens aplicao movi.

Arq. 3; qstiri credunt fide da articulos fidei a sui Paroco sibi qpotos: in qo Parochi ne qqq qoiiiq qq; qo e asq fidei dd. aqt qqo, seu aplicao pbilis obti credendi: qo qoicitas dtine veritis singularis in vnali de fide sufficiens e ad credendo fide da veritq singularq: mix certa e; max nati reqt; temerariq omi eet illis fiq denare, sine qua impole e placere deo: Reo lo qustiri qroni legitimq Parochi ce qro

certy et infale; n ut pbile st. Reo 2°: rustricos advertere adeoq certuz totiq illi explatz pr or Parochi, et ofratz acceptioe literatory totiq Dioecesis, et totiq Regni, cuiq vnalis ssensz ab illo tollit quo Dubitaz, et formidinz. Reo 3°. Saltz p. rudioribq rusticis Deq intra illuminare supplere id, in quo esset naturalis Parochi qui deffit ad gerandz certudz obti proti, ppterz quod de ipsos n stat cul. alig, quomig certiors aplicaz accipiant, seu acceptz penetrent, et inligant; vero dicsis pssi, nega e coa.

Arg. 1: ergo n possumg adorare adorare abluta hanc n testiz sierataz; dtt sub odoe, n vt ute sit gsierata; ps coa; hanc n ostiz stinere Xpstz, n e de fide q et nobis pbiliz pstare pot cuiq legitima psierao; sub qua @ pbbli n stat psz fidei, et utraqz sit; ergo illaq n possumg adorare adorare abluta; pt coa; tuq q exponeremur periclo idololatrie: tuq q adorao abluta suiq ostip orat dei ex psu fidei, quo credimq Xpstz in illa vere, et ea ee. Reo neg coq: ad cuiq pbaq ps anti; ex suppsoe vti q nobis st pbiliz pstet, illaz n ostiz Xpstz stinere; nor coq: adliq st pbaq dilz e, nos n expom periclo idololatrie, quia hec dicit culty fieri. Dimisit; remam n utra tendit adorao in soly Xpstz quez in illa ostia esse pbiliz iucamq; ut numqz aiiq i Xpsto dilz adoramo, sive Xptq vere sit, sive st existimative in illa ostia; si vere sit, in ipsz ut in eo adorao tendit; si vere n sit, tendit adorao in ipsz ut esset in se.

Ad 2z pbaq illiq ergo dicendz e, n dere adorare abluta, cuiq n ostiq orat n ex psu abluto fidei, quo de fide crederez, in illa Xpstz ea stinere; sufficit q orat ex psu prudo, quo prudenz iudicemq, in illa Xpstz ee; adorao in q iudz prudens nulata prudens e, et virtuosa; ac iudiz pbile prudens iudz e; sufficit ergo ad imperandz, seu nulandz illz adorao; orit itaq adorao illa abluta ex dupli iudio, altro de fide, quo credimq, Eucharistz adorandz ee; altro prudenti, quo pbiliz iucamq, illz ee

Eucaristia, sive Christus in illa ostia contineri, proinde in illa adorandus esse. Immo utraque haec oppositas ... sive possibilitas ... Christi in hac non ostia sufficiens sit ad assensum ... fidei, sive non; ... sufficiens, et ... non ne sub illa probabile ... ostia non esse consecrata, proindeque non continere Christus? tunc in eius adoratione ablata exponimur ne periculo idololatriae? tunc adoratio ablata ... ne ex assensu ... dei ...? Minime; ... sibi dicitur sic.

Resp. tandem; adoratio illa ablata ... est adoratio supernalis; ergo ... supernali ... Christi sub ... speciebus; ... alia ... nisi cognitio fidei; quapropter ... alia per ... cognitio a supernalis ... ; ergo ad illam adorationem ... fidei ... Christi in illa ostia; ergo possibilitas ... in illa non ostia est sufficiens ad assensum ... ... : Resp. sane ... ab ipsis adversariis solvendum, ut ... : Resp. ... docere, an ... supernalis ... in ... naturali, et accidenti, ... ; ... si ... in ... est ... ex misericordia ... supernalis ... in eo cognitione naturali ... ; ... in hac ... illud ... : Resp. ... ex ... adoratio in illa supernalis ... , non ab ... fidei ... de ... Christi in hac ostia; ... accidenti supernali, Christus adorari ... est ... ; ... in ... ostia. ... alia ... supradictum ... fides ... nobis ...

Quaestio I.

An de fide sit quod omnia deducta ex ...

altera de fide, altera evidenti?

Sectio 1a

... aliqua ...

... exemplis ...

... de fide est, Christus esse hoc; evidens nobis ... , aut ... nobis est evidens, ... admirabilis ... ex hac ...

D. Emmanuel Sanchez

altra de fide, altra evidenti, in qua veritas sive ob ista obiecta, Christus est risibilis; recta tamen est, et legitima syllogismus iste, omnis homo est risibilis; Christus est homo; ergo Christus est risibilis; sive, Christus est homo; et omnis homo est risibilis; ergo Christus est risibilis: rogamus ergo, an ob ista obiecta, sive obiectum istud conclusionis tendens sit de fide? Utrumque de fide debeat esse, ut praecise illatum ex illis formalibus consequentiis; dummodo illae sint sufficientes, ut ratione illarum possit huic conclusioni obiecto applicari motivum actus fidei, scilicet divina auctoritas, ratione tantum ratione cuius constituatur in esse obiecti fide divina credibilis.

250 Ergo difficultas ista praesertim equivocationibus obnoxia est; aliqua ad illius ergo legitimam comprehensionem opportet: suppono 1°, non inquiri in praesenti, utrum assensus directe elicitus ex praedicta duplici propositione de fide sit, aut non a ratione assensus fidei ex eo, quod sit elicitus per formalem discursum? Haec enim diversa est difficultas, quod in sequenti disputatione examinabimus: suppono, fidem ratione esse per discursivam; rogamus nunc, an assensus ille per discursum elicitus sit fidei assensus, ut elicitus ex illa propositione de fide, Christus est homo, an vero a ratione fidei deficiat, quod elicitus ex illa propositione evidenti, omnis homo est risibilis? Suppono fidem non ratione esse per discursivam; rogamus nunc, an assensus simplex attingens sit, et indivisibiliter obiectum illius duplicis propositionis, attingens illud attingens sit obiectum illius ... assensus iste, Christus est risibilis, quod videtur dici esse homo, et omnis homo est risibilis, sit assensus fidei, sicut assensus est risibilitatis Christi?

Suppono 2°, nostrum obiectum, de quo dubitatur, non esse formaliter inclusum in propositione de fide, tamquam singulare in universali: si enim ita includatur, dubium non est, quantum ad praesens attinet, nostrum obiectum esse de fide; ut omnis homo mortalis est; Petrus est homo; ergo Petrus mortalis est; conclusio istud obiectum de fide est, non quia ex maiori de fide, et minori evidenti; sed quia includitur in maiori de fide; proinde eius singularis veritas per eandem revelationem revelata est, qua ipsa est revelata propositio maior universalis, in qua includitur; de quo difficultate examinabimus ... disputatione: petitur ergo praesens difficultas de vero, aut veritate illata ex propositione de fide per connexionem, aut inseparabiliter ab eius obiecto veritate; quia ex ista inferunt praedicatum, et rationes; ideoque a pluribus solet difficultas ista sub his terminis proponi, an, scilicet, revelatio remota sufficiat ad fidei assensum: ...

ttinea qua continuatio et omnia unius veritatis in alia de fide, sufficiat ad esse fidei veritatis etenim et sat aliis convenientibus dicis.

Suppo 3, eandem sane esse propositionem conclusione quae obra fuit inclusa sit in ipsa de fide; dicitur In non addere, et inadare et includat, hoc est, indicat adeo illas altera ipsa evidenti, ex unius veritate obra sit et veritate alterius ipsa de fide ista non obra nexio deveniat, et inferat: suppo tandem ...

... que procedere est solus ex una ipsa de fide, et altera evident: deductis ... ve identificet ... sive ... distinguat veritas obra ... ab obra ipsa de fide, a qua deducitur; pinde eque procedit cum ... deducta in ... syllo... sive ... at ... ista eadem ... ipsa ... sive illi ... superaddita, ac illam ... illi in nullo connexa, ut vere passio, aut proprietas ...

... in ... ... est altera; ... pinde ... veritas ... deducta esse de fide credibile; hanc tenet ... Suarez in 3 p. disp. 35. ... Vasq. ... disp. 5. cap. 3. Sanneza, Meratius, et plures alii ... est nostra; ... pinde ... de fide non esse; ita ... de fide disp. 3. sect. 11, et disp. 6. sect. 2. ... Becanus, ... Hurtado, ... et ... et ... alii ... ex nostris, ... utraque ... alia ... difficultas; aut ... de qua disputat ... veritate obra ipsa de fide, aut ... illa ... identificat ... distinguat ... ipsa, non esse de fide credibilis; ... identificet, ... esse de fide; pinde concludit, ... revelata esse de fide proprietas ... illi, non esse de fide ... ita Cardin. ... disp. 1. sect. 13. ... Obied. et alii.

Sectio 3a

Nostra Sententia

... prima ... de fide ... ex una ipsa de fide, et altera evidenti, ... distinguat ab ... ipsa de fide, non esse de fide credibilis; pinde revelata ipsa, ... revelatis de fide credentes ... passiones aut proprietates ... pinde supposita distinctione ...

seri ab eius esse, ut illa, quod Xptus e risibilis deducta ex duabus ... ipsa, altera de

fide, altera evidenti, n. e de fide credibilis: loquor sub alia ... supposita: ...

... quod ista revelat, et ipsa ... quae ... ... si in suppoas,

... ... , sive ... ... loquendo ... ... tu

... in, ... e ... ... revelais ... inde ee de fide credibles, ...

... , sive ... ab ipsa, ex vi eiusdem revelaionis qua ipsa revelatur. Suppo

quod, nn ... , ut ... non sunt quae ... ab eius ... ... Et ... ... hoc

dixerunt ... ... aliquos, ... revocant ad ... nn ... ...

Proba quod ...

sub ... exemplo risibilitatis Xpti, et sub ... supponitur: n e de fide credibile,

q a Deo revelatu n e: quod illa obra, quod Xptus e risibilis, deducta ex ipsa illa de

fide, vel Xptus e ho, et ex altera evidenti, ut omnis ho e risibilis, n e a Deo

revelata; ideo n e de fide credibilis; maior certa e ex ipsa natura fidei. probo minorem:

quia revelans Xptus esse hom, n aliud ... de eius risibilitate, nisi quod ... de eius hu

manitate, quae ex se ... risibilitatem ... ; ... connexio humanitatis revelatae

cum risibilitate n e ... ... risibilitas ... ex se ... ; ... illa obra, sive risibilitas

Xpti deducta ex illis ... n e a Deo revelata; maior ... ; et ... ... dari

... ... exempla in ... sect. ... , quae ... nec identitas ... ...

... ... revelata ... illius revelationis; ... potiori ... ... de ... connexio

e.

Hoc ... supposita ... revelae, Xptus e ho; n ... ... aliquis negaret Xptum esse

risibilem, esset hereticus; ... risibilitas Xpti n e revelata ... illa revelatione; ... inde

... de fide credibile; ... ... vi illius revelaiois n revelat ... hoc ...

... ; aliud hoc ... ... omnis ho risibilis e, esset ... de fide; ... revela

... ex vi illius revelaionis Xptus ee risibilis; ... ... ideo ex vi illius revela ... re

velaret Xptus e risibilis, ... revelat ee hom; ... in ... enunciat ... revelatio; ...

si revelaret ee risibilem ... hom, revelaret ... hom ... hom ee risibilem, ... ex vi il

lius revelaionis n revelat Xptus ee risibilis; ... ... illa, ... n ... ...

q̄ aliqs negaret Xpm ẽẽ risibilẽ, ẽẽt hereticus; ergo risibilitas Xpti deducta ex illa cõfessa de fide, et altera evidenti, n̄ ẽ de fide credibilis.

Explo rag illius, q narret Xpm ẽẽ risibilẽ, ex dupli causa id narre pot: tũ q narret pppõ istã, Xptus ẽ hõ: tũ q narret alteram, scilicet ois hõ ẽ risibilis; quando vñ narra, n̄ pot inferri illa, ergo Xptus ẽ risibilis; at n̄ ex negae cuiuslibet illius pp̄ns nans ẽẽt hereticus; et: n̄ q narret pppõ illã, ois hõ ẽ risibilis, nil de fide narret; n̄ m̄ ẽ de fide, q hõ ẽẽ risibilẽ: ergo nans n̄ ẽẽt hereticus: d nata pp̄sa illa, recte negaret cõsẽq illatã. scilicet ergo Xptus ẽ risibilis; ergo absolute aliqua heresi narret risibilitatẽ Xpti; et cõa pp̄sa; n̄ nans risibilitatẽ Xpti q narret q hõ ẽẽ risibilẽ, recte fateri, et credere pot Xpm ẽẽ hõ; ergo fateret, et crederet qd de Xpto ẽ revelatũ illa revelat: ergo absolute aliqua heresi narret risibilitatẽ Xpti illatã ex dupli illa pp̄sa; ergo cõ obva deducta ex una pp̄sa de fide, et altera evidenti, suppota n̄ identte inter pp̄ones de fide, et cõq, n̄ ẽ de fide credibilis.

Sit Cla 2a: q suppota identitate inter duas pp̄sa de fide, cõ ex illis deducta, et ex altera pp̄sa evidti, n̄ ẽ de fide credibilis; a inde revelata ẽ pp̄a, n̄ ẽ ex vi ptis revelatis de fide credibilis cõ, q ... aut pasibus metho; inde ẽ suppota eõm identitate inter risibilitatẽ, et essentia hõis, cõ illa obva, ergo Xptus ẽ risibilis deducta ex dupli cõdicta pp̄sa, altera de fide, altera evidenti, n̄ ẽ de fide credibilis. Pbo hanc cõ; n̄ ẽ de fide credibile, qd a Deo revelatum n̄ ẽ, d risibilitas Xpti ut sic deducta ex dupli illa pp̄sa a Deo revelata n̄ ẽ: ergo n̄ ẽ de fide credibilis; pbo minor; Ds revelans Xpm ẽẽ hoĩ, n̄ aliq loqt de risibilitate Xpti, nisi quatenus loqt de eius humanitate, que ex se identificata ẽ cũ risibilitate; d cõfusa identitas humanitatis revelatae & risibilitatis n̄ ẽ ratio sub revelato Xpti risibilitatis ut sic; ergo risibilitas ut sic deducta ex dupli illa pp̄sa n̄ ẽ a Deo revelata.

Nonnulli ... ex pluribus exemplis, ... sicuti cõdicta rog: ... identificat ... subiecta altera, ... in est ... necessaria; a ... in eius nalis ...

et voluit, ergo obediat illi in ag supernales identitat et immortalite ani, et sic de ceteris aliis; tum Ds revelans sui unitz n. eo ipso revelat sui trinitz ut stz; revelans sui misericordiz, n. eo ipso revelat sui subsistz absolutz; revelans immortalitz anio n. eo ipso revelat activitz in subditos ag nales, et ergo obediatz ut stz in ag supernales: cuiz rao e, q revelare pfes istas ut sic n. e revelare de illis ceterz logticoz aliarz et illis in identitatarz, alii superfluerent reliquae speciales revelaciones pfes Ds, et humas, semel revelata na Da, et semel na humana revelata, restat ergo logtio, quae illas explicet per spes gratias, et in ordine ad gratia cuiq. connotata; ergo et in his exemplis sicut identas unio pfis revelato n. e revelao alterius pfis identifato, ita sicut identas humanitz Christi revelato n. e logtio, sive revelao Dda risibilitz ut sibi identifato: ergo s. q supposita identite voi obup et pfa de fide, sed vo ex illa deducta, et ex altera evidenti, n. e de fide credibilis.

240 Sit 3a vo; vo obva deducta ex una pfa de fide, et altera evidenti, n. e de fide credibilis: vo ista ita acta distioe posita inter conduplici gracta vo; vo n. neq dicta, neq indicta ab obva pfa de fide, e de fide credibilis; ergo vo obva, unaliz logo, sub quo tum subdictis suppotis, deducta ex una pfa de fide, et altera evidti, n. e de fide credibilis. infr ceterea obiecti remote, mediate, aut pfi virtz revelatz n. ee obiecti fidei, quinde revelatus remoto, et mediato n. sufficere ad assensum fidei, dicitur vox remote, aut mediate revelatz, quod n. exprimitur per revelatae in se ipso, d deducitur ex alio obio in se ipso revelato per aliquas illius connexiones: infr tandem, de dictis, sive hoc vel per mediate, aut remote et revelatz distinguat tam, sive sit per rae raciocinatoe ab obio imme, et pre revelato; quo oa patet ex supra dictis.

Rogas, ad quem habitu ptineat vo illa deducta ex una de fide, et altera evidti, quinde qua rae nuncupanda e, si dicitur n. e vo fidei? Respondo q no pertenece a el habito de fe como tal; ni se ha de decir conclusion de fe; y esto tec

ogite per aora: Heo Gñrca, ptinere ad sitꝫ theolꝫ, inde dicendū ē acku
q̄ p̄ure theolꝫ; sitꝫ ad theologiā coīꝫ apud theol. ex eo q̄ sp̄ ptꝫ ad situ fidei;
ex eo, q̄ sitꝫ fidei respit veritates imme, et in se ipsis revelatas. sitꝫ aūt theol.
respit veritates, n̄ imme, et in se ipsis revelatas, s̄ deductas ex imme reve
latis per aliā pmexioꝫ ꝫ illis: sic ꝑ ratiōtas Xpti, et sic de aliis obiis ill
bꝫ, n̄ revelat imme, ꝑ revelaꝫ, qua D' revelavit Xpstꝫ ēē hoē, q̄ legitime
deducat ꝑ discursꝫ ex humanitē, revelata, ꝫ qua ratiōtas ē ɔnect, t̄ iden
titat, ad illiꝫ, sive eiꝫ aꝑꝫ theol. ratis ē, ptinens ad sitꝫ theolo. qui
ptꝫ ad situ fidei.

Sectio 3a
Respondet' obiectionibꝫ.

Ad 1. [illegible]
tripꝫ. [illegible]; ꝑpa ñ de fide, quæ ñ colliguñt nisi ex una ꝑpa de fide, et altera
evidti; q̄ in se ipsis n̄ sit imme revelata [illegible], aut ꝑ ɔtineant in ꝑpa de fide;
ꝑ ꝫ [illegible] de Xpti n̄ illre deducta ex duabꝫ ꝑdicta ꝑpa, [illegible] de quaꝫ alia [illegible]
[illegible] ꝫ ans [illegible] Xpstꝫ ēē ai roale, ē de fide; ꝫ tn̄ suppoꝫ revelaē hūs humanitꝫ, ve
ritas ꝑpa deducat ex ꝑpa evidti, q̄ sit hoē, sit alxoale: [illegible] ꝫ [illegible] duo: [illegible]
as volites, [illegible] ꝑpaxis, [illegible], et huma, ē de fide, [illegible] ñ aliunde coli
git nisi ex hac ꝑpa evidti, q̄ oē ho beat intelcꝫ, et volūt. [illegible] ꝫ [illegible]
es: [illegible], ꝫ ē mortꝫ ē de fide, ꝫ tn̄ veritas ista, suppoꝫ revelaē mortalitꝫ
ꝫ hoꝫ, deducat ex hac ꝑpa evidenti, q̄ ꝫꝫ [illegible] ho: [illegible]; nullꝫ ē discrimen [illegible]
[illegible] duos sylloꝫ; omnis ho; [illegible] ho mortalis ē, ꝑ ꝑꝫ ē mortalis: [illegible] ē ho; [illegible]
ho ē rationalis; ꝑ Xpstꝫ ē rationalis; in [illegible] ē una ꝑpa revelata, seu de fide
[illegible], et altera evidens; [illegible] ē de fide, ita [illegible].

[illegible]

[illegible] quaꝫ diversꝫ ē, ꝑ revelaꝫ, qua revelat Xpstꝫ ēē hoē, [illegible], et imme,
et [illegible] diversa voce, Xpstꝫ ēē ai roale; [illegible] ho [illegible] ē [illegible] roale, [illegible]
mote, n̄ [illegible], n̄ ꝑ ɔnexioꝫ, aut [illegible] identitꝫ reali [illegible] revelatio, [illegible]
[illegible] Xpstꝫ ēē ai roale [illegible] imme [illegible] et ex [illegible] ipsiꝫ revelatꝫ, ꝑ de fide

credibile Christum esse alterum reale, sive accidentalis, inferat aliqua propositio evidens, sive non; aliis se habet revelatio humanitatis ad risibilitatis, ut ostensum est; ideoque non est de fide credibilis. ad 2um propositionem dicendum est, esse de fide duplicem intellectum, duplicem voluntatem, duplicem operationem Christi. Dico, et humanum; non ex eo, quod hanc duplicitatem inferat ex revelatione, et ex alia propositione evidenti, quod ubi omnis homo habeat intellectum, voluntatem, propriasque operationes; dico quia propter specialiter revelata sit pluribus testimoniis Scripturae, ut illud Lucae ad Hebr. 5, didicit ex his quae passus est obedientiam: didicit, intellectum humanum explicat, eiusque operationem obedientiae, atque humanam voluntatem, eiusque operationem; intellectus, voluntas, et operationes hic supponuntur revelatae: ostendo quod per eandem revelationem, qua revelatur Christum esse hominem, dici potest, fieri etiam revelari, esse propter intelligentiam et voluntatem, quod idque sit homo alterum reale, propter potentiam intelligere et amare; aliis se habet risibilitas ad revelationem humanitatis Christi.

Ad 3um [illegible]

bas [illegible], propter esse mortalis, esse de fide, non quod inferat utrum ex revelatione, et ex propositione illa evidenti, quod propterea sit homo; dico quia veritas singularis fit inclusa in unam de fide, quod ubi omnis homo est mortalis; de qua supposuimus, non eiusdem risibilitas @ non est propositio otiosa generalis, sub fit contenta in veritate illa revelata, Christus est homo; non humanitas sancta propria est a risibilitate, et hoc ex illa illata per connexionem, aut identitatem; nulla propositio est paritas. Sic ad 3ram propositionem dicendum est, discrimen utriusque consistit illius duplicis syllogismi est quod 1i [illegible] generalis otiosa contenta fit in unam illam veritatem de fide; omnis homo mortalis est, proinde revelata fit per revelationem unam factam pluribus hominibus, consequenter de fide credibilis; at in 2o syllogismo hic non est; neque in minor, in qua fit includitur, est de fide; neque in maior de fide fit includitur; quod per connexionem, aut identitatem ex illa non [illegible] deducitur, proinde neque est fit revelata, neque de fide credibilis.

Ob. 2. in hoc syllogismo Christus est homo; omnis homo est risibilis; ergo Christus est risibilis; minor illa evidens se habet tanquam mera explicatio obiecti revelati, sicut homo dicentis risibilitatem; ergo quod risibilitas deducta sufficienter est revelata ad actum fidei per revelationem, qua maior propositio revelatur, seu qua revelatur humanitas Christi in maiori propositione; aliis minor non esset mera explicatio

obti revelati, et nova enunciao obti n revelati; ans q a parte in hoc syllo, ois ho mortalis e; petr e ho: ergo petr mortalis e; cuius mir e mera explicao obti revelati in mai, q unalis revelao facta q cuiq hoig; ideoq co illa ergo petr mortalis e, intelligit sufficient revelata, et de fide credilis: et ita se het ille syllo; ergo mir illa evidenti se het tanqm mera explicao obti revelati in ma iri.

Dico, q ut aliqua sit mera explicao obti revelati p aliqm revelao, ratio est nova n dere enunciaos, seu nova n enunciare praty, q n fuerit obty revelais; at mir illa hi sylli, est ois ho e risibilis, nova det enunciaos, seu novu enunciat praty, q n cadit sub revelae illig maris, Xpus e ho; n q q tig revelao et revelat humitas; mir a logr de risibilite, que salte roe rocina ta disti e ab humanite; ergo mir illa n e mera explicao obti revelati in mai; sinde co deducta nec revelata e, nec de fide credilis: alit se het mir illi sylli, que de eode obto, et prato in singulari logr, de quo in unali mai re velato logta e; n mai illa unalis, ois ho e mortalis, respicit petru, pauly, et sic de aliis hoib; recte ita explat, petr e ho mortalis, paul e ho mortalis, et sic de aliis; et mir et enunciat petru e hoe; ergo het eande enunciaos in sin gulari, ideo praty, idq inadaty obty, q unalit respicit, et enunciat mai il la revelata; neq aliqd aliud supra obty revelais superaddit; e ergo mir illa mera explao maris revelate; hinde co deducta ex vi revelais revelata e, et de fide credilis: no igr ans; ad cuius pbae mir nega e.

Ob. 3. quero, q se

sequit revelao, e de fide credilia; e risibilitas Xpti seqt q se revelao de eig hu manite; ergo e de fide credilis; mir pbat; q risibilitas Xpti seqt q se eig humanitg; ergo seqt q se revelao de humanite; mai a pt; q n e alia rao cur humanitas Xpti sit de fide credilis ex vi revelais, qua revelat Xpm ee hoe, nisi q q se seqt ea revelao. Resp. D: revelans humitg Xpti, illa revelat, ut illa cogit: d illa cogit cu conexo, aut identitate et risibilite;

ergo illa revelat ut connexa, aut identificata cum visibilitate; ô revelato connexione aut identitate humilitatis cum visibilitate, neque non revelari visibilitas; ergo cum revelans Christum esse hominem, revelat eius visibilitatem; ergo vera haec, Christus est visibilis, deducta ex una propositione de fide, et altera evidenti, est de fide credibilis.

Resp. negando maiorem; illa enim ... de ... quae ... se ... immediate, aut ex vi ipsius revelationis revelans ... non vero de ..., quae per se revelans ... mediate, remote, non ex vi revelationis, sed ex sola connexione, aut identitate cum obiecto revelato; ... humilitatis ... revelans; ... modo se habet visibilitas Christi ... revelatur, ... revelat ... esse hominem; et ... revelatio, qua revelat humanitas Christi, non exprimit ... istam visibilitatem ad humanitatem; non ergo ... per se revelans ex vi ipsius revelationis, sed ex sola ... connexionis aut identitatis, quam habet cum humanitate: ad ... dicendum est, Deum revelantem humanitatem Christi illam revelare, ut illam ... cogit, idem ... Christum ... humanitatis, non vero ... comprehensive cognitis, idem ... omnes ... identitatis, et connexionis: non revelao cum ipsis ... potest ... eius ... non esse adaequata sua cognitione comprehensive; quinde potest humanitas revelare, non revelata visibilitate, aut eius identitate, seu connexione cum humanitate, manifestum est, in exemplis allatis per 2a ... ex quo ... haec doctrina amplius explicabitur per reliqua ... subsequentia.

Ob. 2o; assensus ille ... Christus est visibilis, deductus ex una propositione illa de fide et altera evidenti, ... est assensus ... fidei, est supernaturalis, ... dependens ab una propositione supernaturali ... ab una propositione fidei, seu obscura, certa, et infallibili, ... ab una ... infallibili fidei, et altera omnino evidenti; ... revelans, ... revellat, qua Deus revelavit Christi humanitatem; ergo est assensus fidei: ... visibilitas Christi deducta ex duplici illa propositione negaret, esset hereticus; ... est ... fidei; non ... hereticus esse potest, ... non est obiectum fidei; ... non esset hereticus ... non ... ut ..., si hereticus non esset.

Resp. negando antecedens; non ... assensus ille

230

sit supernaturalis, quia obscura: sit certa et infallibilis, non habet ex vi revelationis,
aut propositionis revelatae; sed per connexionem, aut propter identitatem cum obiecto revelationis, ad conclusionem
Dei reducitur, ut ostensum est, quia procedit propositio revelata ex vi ipsius revelationis, et ipsa ille
pure theologica distincta a fide: ad contrarium nihil est: ad verum probas distinguendum est.
inter literatum, aut philosophiae peritum, et illiteratum, nullius philosophiae principiis instruc
tum; hic namque illa puniret ut haereticum, non quia ipse neget illa: verum quando
negat hoc est erronea, contraria haeresi, non haeretica, sed quando assumit natura [illegible] illa
[illegible] est [illegible] inde consumunt haereticum: ratio huius consequentiae est; quia illiteratus
sit, peritusque in philosophia, neget natura illa, scientifice: nec per alios
ex [illegible]: ex illis [illegible] [illegible] natura [illegible] illa de fide. [illegible] [illegible]
nullus literatus natura [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] ignorans. [illegible] [illegible] natura, [illegible]
[illegible] risibilis [illegible] natura Christus esse risibilis, [illegible] fateatur et credat esse hominem: tunc [illegible]
deberet instruendus [illegible] philosophicis, non [illegible]; nec ut haereticus puniendus esset.

Deus revelans Christum esse hominem, eius humanitatem revelat in [illegible] [illegible] et naturalem; non autem
[illegible] metho[illegible]; at homo, seu humanitas in [illegible] [illegible], et naturalis est risibilitas, est admirativa;
et sic de aliis proprietatibus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] revelationis; [illegible] risibilitas deducta ex [illegible] [illegible] [illegible] est de fide [illegible]
[illegible] destruit [illegible] [illegible] [illegible] risibilitas, [illegible] aut [illegible]. de qua dubitatur [illegible]
velata immediate et [illegible] ex vi revelationis, [illegible] ex vi connexionis aut identitatis cum ob[illegible]
to revelationis: si [illegible] revelata supponatur, [illegible] eius [illegible] naturalis? De [illegible] [illegible]
dubitatur, an [illegible] Deus revelans Christum esse hominem, eius humanitatem revelet in [illegible] [illegible],
et naturalem, id est, [illegible] omnes eius proprietates, et [illegible]. [illegible]. [illegible] esse hanc revelationem;
[illegible] [illegible] contradicta nostra [illegible]; [illegible] quia homo [illegible], et immediate sonat [illegible] [illegible], non eius
proprietates ut [illegible]: [illegible] quia dicendum [illegible] esset, Deum revelantem suam unitatem revelare
[illegible] suam trinitatem, et sic de aliis [illegible] [illegible] exemplis, quia unitas Dei in
[illegible] [illegible], et naturalis est unitas in trinitate: [illegible] denique, quia ipsa [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] nobis evidens [illegible] [illegible] [illegible] revelationis, [illegible] ipsa [illegible]

claz; mar ipt in hoc si neq eda.

Ob tandem 6; hoc e ibi ra revelare; siquidem illi ra identificaba; ob hoc revelat revelaz, quia si revelat objecty de hoc; ho pro eandem revelaz revelat ejus credibilitas; et cont., non ex duobus ra identificati, qui unus obiti, alteri det razio obire; ex parte rei sint unus, et idem; ho ribilitas deducta ex contradictoria ipsa de fide, et alia evidens e de fide credibili.

Reo, in oppositu hujus argti stare contradictas raes pro flite argti superioris: Reo ptea, potius hoc argtu impugnare ipsiones obvar, aut fraltes, pro ipsius doctrina inde quia pro sua si ea ipsiones inquibus ra identificata illi ipse facere potest; lum si ipsi ipsiindere nequeat in cogcendo, nullum inconveniens e, quod in loq. do ipsiindat.

Reo tandem, accepti ipsis, distinguendo coens; ho pro eandem revelaz revelat ribilitas ut tlis, ide, in ordine ad rius, seu pro rius ejus motivy, no cog; revelat in ordine ad motata hois ut tlis, ide, ad sensu, et discursum. Reo cog; ut ribilitas non revelat ablute ut tlis, ut in la dd dicebamus; nam hoc opponat, quod revelare, seu manifestare pro ipse revelaz, pro gratias spes, aut in ordine ad gratia seu motivata.

Quo 6. 6

An obty privata revelais sit fide dm credila?

Pectio pa

Affirmava si ostenditur.

Publica revelao dicitur illa, que fit a dno toti Eclae, aut alicui alto tamen publice pro persone pro tota Eclia; qualis dn Prophetis, et Apostolis pro instructe totius Eccle locutus e: e contra privata revelao communi dicit illa, que alicui fit tam privata persone, non pro tota Ecla, dum se solo, aut de re ab ipso credenda; qualis aliquibus SS Viris dn sug instigas, aut electis Beati in sui specialem solatiy revelavit. Sine e, quod privata revelao posit de nuami dluis publica, si ubi fit dn hoie pro rei dictata privata fecit, alio tem

esse per ipsa eccl. siv. innixam Scripturae ... vere sufficienter proposita ... vnaq. ... inde n. dice ... excl. privata et publica revelatio differunt.

Rogamq. igitur, an ob ...

... privatae revelationi sit fide divina credendum; ... idem est, an haec privata revelatio sit sufficiens obiectum formale movens fidei ... triplex ... an ... obiectum sit de fide credibile ... an ... actus elicitus ab ipsa fidei infusae, a qua alia ... ... an fides ... obiecto ... sit, et n. fidei catholicae ... triplex ... negativa: ... tenent ... in 3o dist. ... q. unic. ... sect. ... Vasquez, Canus de Lugo, et ... negativa ... tenent ... Banez ... est una, asserit privatas revelationes, quae de Deo sunt, aut ad Deum ... esse ... fidei; quae vero nec sunt de Deo, nec ad Deum ... revelaret ... sine ... n. esse obiectum fidei ... ita ... S. n. D. ... discursu ... se ... aut ... dubitatis; quo ... vero ... eminunt.

Sit ... contra ... obiectum privatae revelationis est fide divina credendum: ... ita: obiectum privatae revelationis est idem obiectum formale movens ... credibilitatis, quod est obiectum publicae revelationis: ... obiectum publicae revelationis ... obiectum formale ... est fide divina credendum; ergo et obiectum revelationis privatae; maior certa est; probatur maior: obiectum formale movens credibilitatis publicae revelationis est testimonium Dei summae auctoritatis in dicendo; ... idem testimonium est in obiecto privatae revelationis; si ... Deus loquitur obiectum publicae revelationis, ita ... obiectum revelationis privatae; ergo utrumque habet idem obiectum formale movens ... credibilitatis: ergo utrumque sit fide divina credendum; ... in ... publice ... erit maioris auctoritatis, ... privatas ... in utroque casu est ... summa ... summae veracitatis ... publicitas revelationis ... variare ... ... audientium aut ... revelationis ...

eo viae ipsiq frali mora Dna n eo maliore pluralitis audientia aut credentiu: go sive obtu sit publice, sive private revelatu, est fide Dna catolic.

3o: assu fidei quo fictu obto private revelatu gradit ab eodem hitu fidei ut de, a quo procedunt assu fidei ci reliqua obta publice revelata, q ut. n. eo respicientes idq obtu frale ab eodem hitu fidei procedere, hitq mi n variant p sola variace obti, aut circumstae malis, alioq dicendu est, a diverso fidei hitu procedere assu fidei ci misterij trinitatis, et assu fidei ci mortuorum resurrecti, dag fidei, q obto publice revelatis et obto private revelatis assentimur, idq obtu frale respiciunt, sit eodem auctoritate, dictq testimonij, go ab eodem hitu fidei infuso procedere tenet, dicedq go e, habet facto procedere, et nulla det necessitas diversi hitq: Dgr; mi hec assq fidei ci obtu private revelati, roe cuig sit extra viate hitq infusi de facto eo; e m assq fidei Dnae; e supnali; e infalis, d ea spe tanta cito viat hitq fidei infusi de facto eo; go ab illo dicendq e procedere tili asq.

3o: assu Dne fidei ci obtu private revelati n e assq fidei stricte catholice: rao huiq et facilis e; n. fides stricte Catholica, sive in stricta sua acceptione respit vnalis revelati, sive revelao p tota Ecla, tui n e revelao privata ut tui; go assq obti private revelati n e assq fidei catholice in stricta sua accepte: hinc e, q nec dicendq e procedere ab hitu fidei ut catholico, in eadq stricta accepi; q hitq fidei infusi denoiat catholico, quat elicitivq e ag respientis revelao publiq, seu toti Eclo ppotq; illi n e assq obti private revelati: go in hic assq denoiari catholicq in accepe ata, q quat procedit ab hitu specifice, et ipsi se catholico, sive vnali; quat fidei e n ppota ci Dei catholice, aut n Dna doctre vnali p tota Ecla.

Infcaes 3q aliq nq matq

ob, obtq private revelati ii eque Dnae fide supnali, ii infali, procedente

ab eode lilid sitx infuso sup nali; credit ac credile e q. obty revelat pu blice, ex myst Incarnat: infert Grca, hoc ita ee, sive obty privat revelaty sit Di in se, aut alig Dei, sive alig contra Dy; n qd sit, het ide mory, frale Dy sup credibilt; n dico, alig n reducile ad Dy; n dy a Deo revelet sive privat, sive publice facile ad Dy reducile e; infert tande, fidelitas ees q n nazio li mitari ad obty illud, et ad illud sulpue verfend, cui privat Di loquat; poti m ad alios extendi, qd sufficeni e mi privato revelaes g aliis facie ... nant; cuig rao e; q testim Dy mihi sufficien, proty sive ad me directy, sive ad aliy, semp mihi e fide dignisy; huic illat oppoit Cardin. de Lugo; e In coib ... ... sit: aliqua dubia ex dictis oriri poti, que huig loci ... si.

Sectio 2a
Solvuntur Argum^ta

Arg. 1. ex ... auctoritibg Scriptl, et SS. PP. in qb dil fidey ntrg fundari vera ... revelao publici, sive g tota Ecla: ut e illud David. Psalm. 86, ubi loquens de ... tiul quali fidei ntre sit, funta eg in montib sanctis: ii @ montes sancti sup q nos fidey aut Ecla ntra fundata e, gtere. et Apostoli. qb ut Ecle ... ... myst fidei g instruct toti Ecle revelata s: g fides ntra ... revelat publica innit. Itz e illud Pli ad Ephes. 2. ubi loquens de Ecle fide libg, ait, superedificatos ee sup fundm Apostolorg et Prophetarg. ... supra ... qi ipsi g tota Ecla ut Principes illiq ... ... tradiderunt, et gfessi s.

Itz illud e D. Aug in Enchir. Cap. 9, ubi ait, fide cath credi, quo ad intelligibq ea q ptinent, q q ptinent ad ... eg, n privatis revelaty, q publicis, et ... tabiis ntri sunt: Itrea in ... q Cap. 5 ait, se Evangelio n crediturg, nisi illy moveret auctoritas Eclae; auctoritas a Eclae solis nitil publicis ... ... revelata: Itz e illud D. Th ... art. 3. ubi ait, frale obty ... ... ee eg veritg Dy q manifestat in scriptis sacris, et doctra Eclae, que ...

ex la venire: clariq lag. q. i. ars. 8 ad 13, vbi ait, innititur fides nostra revelationi Apostolis, et Prophetis factae, qui Canonicos libros scripserunt, non autem revelationi, si qua fuit aliis Doctoribus facta; ex quibus omnibus infertur fidem stare non posse cum privata revelatione, aut saltem non posse ab eadem bitam procedere, à qua fides Catholica procedit.

... ...

obiectiones solutionem donant; vbi ea ostenditur loqui de fide Catholica aut theologica, quae publicis revelationibus, fundata supra Prophetas, et Apostolos tanquam supra totius Ecclesiae fundamentum, de hac David, Paulus, Augustinus, et his praedictis locis agebant pro instructione totius Ecclesiae; et ideo David loquitur de civitate Dei, qualis non est unus, aut alius fidelis, cui privatam Deus loquatur, sed tota multitudo fidelium, cuius fundamenta, ait, sita esse in montibus Sanctis; Paulus ... fidelibus ... ... Augustinus de fide mysteriorum, quae ad reliquos ipsos pertinent, et ... ... est, non ex privata revelatione. Et non habuit, quae ex ... Ecclesiae, ... de fide nostra bita ... doctrina Ecclesiae, nitore revelationum ... in ... Canon, ..., ut ex ipsa ... fide ... tat, ... de fide Catholica ... ... totius Ecclesiae ... non excludunt fidem privatam, de qua in praesenti, ... diximus, ... in acceptione lata est, et denominari catholicam.

Argumentum ... ... fidei ... sive fides nostra habitualis respicit ... publicas, et vniversales revelationes toti Ecclesiae propositas; quod ab illo nostro ... ... fidei est obiectum privatae revelationis: ... ...; fides nostra habitualis est fides Catholica; quia respicit ... publicas, et vniversales revelationes toti Ecclesiae propositas; ... ... habitudine ad revelationes catholicas potest esse, et denominari catholica: Ideo negatur ... ; ad cuius probationem ... ... non ... ; ... ratio ... nostra ... ... fides, quae ex habitudine ad obiectum catholicum denominatur catholica, non ... ..., ... non stricte catholicum est obiectum revelationis privatae, seu non catholicum; fides nostra habitualis ... ... respicit revelationes publicas, et catholicas; minus ... revelationes privatas; ex illa ... habitudine denominatur stricte catholica ... hac ... in acceptione lata ... ... excluditur, ... nostri est, denominatio

roalis ex similitudine ad diversum, quam ordinarie respicit, quod ex hoc excludat simi

dinem ad sensales, quae non dicit roalis.

Arg. 3: obiectum formale fidei nostrae infusae sola

est revelatio modificata ex ipsa Eccl[esia] propositione: ergo absque fide infusa nequit

credere fides cum obiecto privato revelatis; antecedens; obiectum formale fidei nostrae infu

sae sola est revelatio modificata ex illa conditione obviam, quae ad eius actus est na

turalis, et ipsa Eccl[esia] est conditio obviam naturalis ad actus fidei elicitos a habitu fidei

infusae; ergo obiectum formale fidei nostrae infusae sola est revelatio modificata ex

ipsa Eccl[esia] propositione. Ad hoc dicendum antecedens, non in eius propositione nec est omnis, et sine dictae

acceptae: loquendo de actu fidei catholicae ut talis, sive in stricta acceptione; nec

de actu fidei privatae seu catholicae in lata acceptione: quia ad hoc ipsa Eccl[esia]

sit conditio naturalis ad actus fidei, et in quantum revelationes, diximus in praecedenti disputatione

variis in locis. Illa ergo modificatio ipsius Eccl[esiae] potest aliis modis a Deo suppleri in

suis specialibus revelationibus; ideoque Concilium Tridentinum sess. 6. can. 16 anathema

tizat eum, qui donum perseverantiae se certo habiturum, absolute, et infallibili certitudine dixerit,

nisi hoc speciali revelatione didicerit: ubi supponit specialem seu privatam reve

lationem posse nostris applicari, quod hoc sit per modificationem ipsius Eccl[esiae].

Sed t. tandem, ...

to privato revelatis dixcrederet, sufficiens propria ... revelatione, spoliandus esset

habitu catholico fidei supernaturalis; discredens enim peccaret contra fidem; peccatum autem in

fidelitatis destruit fidem habitualem: at hoc dicendum non est; quia in ... habitualis,

amittitur, qui fidei catholicae dissentit; ergo obiectum privatae revelationis non est ...

... elicita a ... fidei habitu ... ... fides cum ... ...

... ... fidei ...

fidelitate ... ...

fidem ... amitteret ... ...

... ...

delictis ... fidem ... ...

P. Emmanuel Sanchez

denda ē cōa negā mix sumpta, cius rāo assignata; alij nam, asserunto, sō spec cy infidelitā oppoto fidei Catholice obiectj decacessisse fidem ritualē aufeat, sq̄ cōa negā ē, ō tres hāc diffiōe infidelitā oppoto, et n̄ oppoto fidei Catholicae, cuj rāo assignata accip̄ dā ē.

Quæstio 3ª

An obiectj revelaōis fl̄o existimatē fide Dīa credile.

Sectio 1ª

Sensus q̄stiōis, et sententiæ.

Sub alijs tri q̄stas ista pponi solet, an ut revelaō fl̄o existimata possit ēē obiectj formale fidei Dīe? Duplir pōt hoc obiectj cōcipi, q̄ putat revelatj ēē, ō tm revelatj n̄ sit: 1o, q̄ in re verj sit, ō tā eē putat ēē, et eē ex vi revelaōis et existimatē; 2o q̄ in re verj n̄ sit, aut eē in se, et ex vi cuiqm. revelaōis putat ēē, ō eē: in 1o casu dat error et cā revelaz, n̄ cā rez ipsā, sive obiectj revelaōi, q̄ fl̄o revelatj existimat; in 2o casu dat error tā cā revelaz q̄ cā obiectj revelaōi: 1o casu exemplj sit, si q̄s putaret Deū revelasse Philippum Quintj ēē verj Hispaniæ Regē; dat error cā revelaz, n̄ tm cā obiectj revelaōi: 2o casu exemplj sit si q̄s putaret revelatj ēē a Deo Patre cuiuz incarnatj ēē, dat error tā cā revelaz, q̄ cā obiectj revelaōi.

In 2a sententia nullo ē, aut fere nullj q̄ admittat obiectj revelaōi fl̄o existimatē posse ēē fide Dīa credi: unde oēs supponunt oderaz illj ēē extra controv̄siā: rāo ē; q̄a damnari fides Dīa n̄ pōt subēē fl̄o; q̄stat ex illis vbis Tridentini sess. 6. c. 9. q̄ nullj scire valeat certitudie fidei, cui n̄ pōt subēē fl̄j, se gratiā Dei ēē cōsecutj: sola in 1a illa oderat ēē fide Dīa credile obiectj revelaōi fl̄o existimatē, cuiqm fidei eē fl̄a: et eē ascq incarnatē Patris q̄ existimatj revelaz; utrūq a fl̄j ō, sc. q̄ dictas revelaō, et q̄ pāj incarnatō fuerit; ut cuiqm ascq oīno difformiā a suo obiecto reputā eē ascq fl̄j: accedunt rati graves imminētis fidei Dīa fl̄j, de q̄ mo-

nobis agendum est, quod ipse impossibilitas eius in praesenti supposit, non disputat.

In illa

1a ideae, quod ubi obiectum verè est in se, ut putat esse, existimat non falso revelatum esse, sive per versat error circa revelationem non vero circa obiectum revelationis. Quaerunt deinde Theologi nostri, an ubi quod ita deciperet possit assensum fidei theologicae supernaturalis elicere circa obiectum ex vi talis revelationis existimatae? Duplex Theologorum data est sententia altera asseverans, qua citari solet Scotus in 3 dist. 23 q. 1. § ad 2 Suarez. tom. de virtute supernaturali disp. 2 sect. 5 Bor. attenta ratione, nullo modo convinci fidem theologicam non posse ferri in revelationem falso existimatam. contraque nullo modo convinci non posse ex hoc casu falsam esse; ut ibi n. 32 et ideo disp. 10 de fide sect. 3 praetermissa disputandi gratia, non animi detrimento; atque haec sententia asseverans tanti alios ingeniosi Theologi apud omnes, aeque, fidem theologicam non posse; ideo in casu, quo in hac sententia possit ferri in revelationem falso existimatam.

Altera sententia est negans communis inter theologos tenent Ill. Card. disp. 13 de fide sect. 13. de Lanneza, ubi Suarez Scotus. Et alii plurimi apud eos citati ex quibus etiam Magister in 3 dist. 23. D. Bonavent. et D. Thom. in 3 dist. 23 q. art. 2. et plures alii in locis: quam vero sententiam ostendimus utrumque probata esse asserit in 3 p. dist. 23 a. 10, dicens intelligitur theologicae fidei ferri posse in revelationem falso existimatam: quia in actu, a quo in hac revelatione aut illa in obiecto illius ferretur, non esse actum, seu assensum theologicae fidei; quinque asserit fidem habitualem ferri posse in revelationem falso existimatam. Ideo de fide dicendum est, quod ex utraque sententia in diversis quaestionibus, utraque sententia incedunt, ut utraque habentur; theologicae asseverans, quia tenet, fidem supernaturalem ferri posse in revelationem falso existimatam; negans, quia negat de fide ~~~~ alii; imo quod non dispositio superaddita extra rationem deficit est praesente sive actu, et ac ad sint.

Sectio 3a

Sententia negans defenditur.

~~Prima~~

Quod sit vera negans: obiectum revelationis falso existimatae non esse credibile fide theologica; ...

18

revelao D[ivi]na flo existimata n[on] ē obj[ectu]m ꝗale sufficiens D[ivin]ae fidei; sufficiens inquā ꝑ se
se tenē ex ꝑ revelaīs: ꝗ[ui]a D[ivi]: obj[ectu]m fidei D[ivin]ae ē obj[ectu]m Deo dicenti, sive ꝑ[ro]p[ter] D[eu]m
to dicto ꝑ[ro]p[ter] D[eu]m dicentē; s[ed] n[on] ē n[ec] ꝑot obj[ectu]m ꝑ[ro]p[ter] revelaē D[ivin]ae flo existima
tae; ꝗo eiusmi obj[ectu]m ne[que] ēē fidei D[ivin]ae, ꝗo obj[ectu]m revelaīs flo existimatae n[on] ē
credile fide D[ivin]a; mā[ior] apud oēs constat: pro min[ore]: D[eu]s flo existimatus dicens
ē fr D[eu]s n[on] dicens; ideoq[ue] tota sola revelaē flo existimata ꝑ[ro]p[ter] ꝗ[uo]d ita D[eu]s
dixit, seu revelavit, n[on] est ꝗa [ve]ro ita n[on] ēē, si D[eu]s flo existimatus dicens ēēt
D[eu]s dicens; s[ed] tum ꝑ[ro]p[ter] illa suo obj[ect]o contraxet in sua enunciaone; ꝗo D[eu]s flo
existimatus dicens ē fr D[eu]s n[on] dicens; ꝗo obj[ectu]m ꝑ[ro]p[ter] revelaē D[ivin]ae flo existimatae
n[on] ē obj[ectu]m Deo dicenti, sive ꝑ[ro]p[ter] D[eu]m dicentē; ꝗo ne[que] ēē obj[ectu]m fidei D[ivin]ae.

Confirmo

?? banc rōnē: ꝗ[ui]a obj[ectu]m revelaīs flo existimatae ēēt fide D[ivin]a credile, ēēt obj[ectu]m male
ꝑroxi[mu]m D[ivin]ae fidei; ma[ior] constat stans ē apud oēs, [ve]l saltem m[inor] de stio proce
dit, ꝗ[ui]a o[mn]ia sit ex obj[ect]o male ꝑro D[ivin]ae fidei; ꝗ[ui]a obj[ectu]m eiusmi revelaīs n[on] ē obj[ectu]m
male ꝑroxi[mu]m D[ivin]ae fidei, ꝗo nec fide D[ivin]a credile; ꝑro min[ore]: obj[ectu]m male ꝑroxi[mu]m
D[ivin]ae fidei ē ꝗ[uo]d absolute à Deo revelatum ē; in hoc m[odo] distinguit ab obj[ect]o male
remoto, sive tl in ꝑota; ꝗ[ui]a obj[ectu]m eiusmi revelaīs n[on] ē à Deo absolute revela
tum, ē tl in existimae, que ꝗ[ua]s existimao supponit falsa; ꝗo n[on] ē obj[ectu]m male ꝑro
xi[mu]m D[ivin]ae fidei: Confirmatur obj[ectu]m male ꝑroxi[mu]m D[ivin]ae fidei n[on] ē tle ex n[ost]ra sola existi
timae; s[ed] n[on] à nobis, n[on] à n[ost]ro errore, ꝗ[ui]a à Deo dependet, ꝗ[ui]a sit obj[ectu]m ꝑroxi[mu]m
fidei D[ivin]ae; at vero obj[ectu]m revelaīs tl existimatae sola dat n[ost]ra existimao, so
n[ost]r error, ꝗ[uo]d revelatum sit; n[on] v[er]o revelao D[ivin]a, n[on] influxus alius D[ivin]ae auctori
tis, ꝗo eiusmi obj[ectu]m n[on] ē credile D[ivin]a fide, sive obj[ectu]m male ꝑroxi[mu]m fidei.

Confirmo ite
rum; obj[ectu]m D[ivin]ae fidei debere ꝑ obj[ect]o formali movo adato D[ivin]ae auctorit[at]is inerrans
in dicendo ꝑ verite obj[ect]i revelati; n[on] ex v[er]o s[ed] eiusq[ue] inerroris includit deterat
ad obj[ectu]m infallib[ilis], ꝗ[ui]a auctoritas D[ivin]a ei existimative tl revelans, aut dicens n[on]
ē inerra in dicendo ꝑ verite obj[ect]i eiusmi revelaīs flo existimatae; ꝗo

auctoritas Dei existimate et revelatio non est sufficiens obiectum formale fidei; proinde assensus ex tali revelatione susceptus nequit esse assensus fidei; maior constat ex toto superiori discursu, imo est ratio, qua adversarii utuntur ad probandum revelationem puram esse obiectum formale partiale fidei, aut saltem conditionem omnino necessariam; probatur minor; non bene valet ex hoc principio, Deus est summae auctoritatis in dicendo; et propterea existimatio Deum dicere Incarnationem Patris, ad hanc conclusionem, ergo Pater Incarnatus est; illa enim consequentia malam esse indubitabile est; sed auctoritas Dei existimate et revelatio, aut dicentis esse connexa in dicendo et verite obiecti cognitionis revelati, illa illa legitima esset, quo connexa non est in dicendo et verite obiecti cognitionis revelati falso existimate.

Probo tandem a paritate; auctoritas Dei falso existimata non est obiectum formale sufficiens ad assensum fidei; ergo neque revelatio Dei falso existimata sufficiens formale obiectum erit ad cognitionem assensus; quo non est fides vera, credere est obiectum revelati falso existimate, antecedens certum est; quod enim dicant esse assensum fidei quorum dominis ficta, aut falso existimata, conveniret; consequentia probatur a paritate; non est Dei auctoritas in dicendo requisita ad assensum fidei in esse obiecti formalis motivi, ita requisita existimationi cognitionis auctoritate; et Dei auctoritas falso existimata sufficiens obiectum formale non est ad assensum fidei; ergo neque revelatio Dei falso existimata sufficiens obiectum formale erit ad cognitionem assensus; quo non est fide vera credere dicto obiecti revelati falso existimate.

Inferes; ex dictis non posse accidere ex natura rei, quod de potentia absoluta fuerint in praedicta eaque de revelatione probant, ut declaranti patebit: inferes praeterea, quae nequit accidere cum obiectum revelati falso existimate, sive tale obiectum sit in se, et separatur revelatione, sive non sit; aut, et ideo sive error versatur solum revelationem, sive cum revelatione et obiectum: inferes tandem fidem nostram falsam esse non posse, non semper niti debet vere, et reali Dei revelationi; hec enim nunquam potest non esse vera; coeterum fides ex illa recepta nunquam potest esse falsa: hec impossibilitas fidei falso ..... ratio assequi potest, nisi ... probandum revelationem falso existimatam non esse obiectum formale sufficiens Dei fidei; nos in consulto ab illa abstinuimus; licemus in aliquot Dei ...

oppositae utriusque velle credere, et quod fides illa non sit, et quod fiat in revelatione falso existimata in virtute illa liberae, quod ubi error versatur tantum circa revelationem, non circa obiectum revelatum; ad hoc autem aliqua extra ea quae instituti sufficiunt, de quibus modo disputare non licet.

Sectio 3a

Solvuntur obiectiones.

Obiicies 1. assensus nitens revelationi falso existimatae habet sufficiens obiectum formale motivum divinae fidei; ergo est assensus fidei divinae; ergo obiectum eius materiale revelatum est credibile divina fide: probatur antecedens; talis assensus surgit ex divina revelatione tanquam ex obiecto movente; sed revelatio divina in esse obiecti moventis est sufficiens obiectum formale fidei divinae; ergo assensus nitens revelationi falso existimatae habet sufficiens obiectum formale sufficiens motivum divinae fidei; minor constat; nam revelatio falso existimata obiicitur omnino intellectui ut revelatio divina, et ita intellectui obiecta movet ad assensum; probatur ergo minor; ex ipsa natura fidei, est enim assensus habitus ex divina auctoritate Dei testimonio obiective moventibus, ad hanc autem obiectivae intentionalis motionis omnino impertinens est compositum entitativum et realis; sufficit enim esse intentionalis. hanc autem ipsa revelatio habet per ipsam suam existimationem; ergo talis assensus surgit ex divina revelatione tanquam ex obiecto movente, et inde tanquam ex obiecto formali sufficienti ad assensum divinae fidei.

Respondeo, sub eisdem terminis probari posse intelligentiam divinae auctoritatis falso existimatae esse sufficiens obiectum formale divinae fidei, et inde assensum eius circa divinitatem fictam, aut falso existimatam esse verum assensum fidei divinae: nego consequentiam et antecedens; ad cuius probationem distinguo maiorem; talis assensus surgit ex divina revelatione vera divina tanquam ex obiecto movente, nego; ficte, aut existimative tantum tanquam ex obiecto movente, concedo; minor similiter distinguenda est; hinc est, quod esse reale divinae revelationis non se habet impertinenter ad motionem intentionalem, et obiectum revelatum, aut actus fidei requiritur, imo est simpliciter necessaria ad eiusdem motionem; nam ideo movet obiective, et intentionaliter motione ad fidem divinam sufficiente quia est vera ex revelatione divina; hoc autem verum, et realis esse est esse intentionaliter, et obiective movens; quo deficiente eius motio omnino insufficiens est ad assensum divinae fidei, ut in utriusque probatione ostensum est.

Ob. 2. si vero ignoraret incarnationem Christi esse a Deo revela-
tam, vel simplex rusticus, ita edoctus a suo Parocho, teneretur elicere actum fidei
circa Incarnationem Christi: Ergo; non teneretur credere revelationem illam esse Dei; ignoraret et se teneri
ad fidem illi praestandam, et cuidam alteri rei revelatae non negat teneri ad impossibile; possibile
tis actus fidei rei ut revelatae ? falso existimato: ex obiecto enim ignorantiae revelationis est cre
dibile ? fide: recte sub ipsis terminis probari actum verum fidei posse? ?
? falso existimato; ideo dicendum ad illam respondeo: recte ?
? maior; rusticus ille teneretur ad conandum in actum fidei circa Incarnationem Christi
non tamen ad illum verum eliciendum; ad conandum teneretur, quia conatus ille est sibi pos
sibilis; non teneretur ad illum eliciendum, quia elicientia verae fidei circa Incarnationem
Christi est sibi impossibilis; teneretur ad actum putatum fidei; non tamen ad actum verum fidei ?
nec contrarium, quia ipse iudicet tunc fidem ? sibi esse possibilem, ad illam teneri; non ? re
vera illi impossibilis sit, et revelatio ? est existimata, ita obligatio ad veram ? fidem
? existimata est.

Ob. 3. si rusticus ille sub illo iudicio revelationis illi sibi proposite dissenti
ret esset hereticus; ergo quod de fide credibile est obiectum ignorantiae revelationis: probatur consequentia; non tamen est here
ticus ? obiecto non credibili fide divina: recte ille rusticus dissentiens ignorantiae revelationis, ?
? est ex se ? affective esse hereticus, non tamen absolute et effective; esset ?
est ex se, et affective hereticus, quia pertinaciter negat veritatem revelationis ? esse exi
stimat; non esset absolute et effective hereticus, quia non dissentiret vere et absolute ? re
velationi. sicut qui est ex se, et affective sacrilegus esset, qui occideret non Clericum existi
mans esse Clericum; non tamen sacrilegus esset absolute, et effective, et ideo neutram poenam
incurreret sacrilegii, et heretici impositam; ? ? ? ? ? ?
? ? ? ? ? ? ? ? ? non esset heresis
illius rustici, neque sacrilegium illius homicidae.

Ob. 4. ? ? ? est, ? hoc ?
? ? in obiectum existimare ? ? re ipsa ? ? non sit; ? est me
ritorius ? hoc ? ? in obiectum existimare ? ? re ipsa ?

n sit: ergo actus intellectus potest esse actus fidei divinae; et hoc patet, quia fertur in obiectum existimatum
revelatum, licet re ipsa revelatum non sit a Deo, ut supponitur. Respondeo negando consequentiam: disparitas est, quia boni-
tas, et malitia moralis actuum voluntatis desumuntur, ceteris requisitis suppositis, ex conformitate aut
difformitate cum dictamine conscientiae; non ex eo, quod obiectum sit re ipsa in se, aut non sit, ut existi-
matur esse; stante enim prohibitione existimata, dictamen conscientiae dictat obiectum fugiendum
esse; et stante praecepto existimato, dictat esse amplectendum; unde recessus ab illo
dictamine peccaminosus est, conformitas cum hoc dictamine bona est et meritoria: at ratio
fidei divinae necessario desumitur ex conformitate cum Deo dicente, sive cum obiecto ut a Deo re
ipsa revelato; sumitur non ex conformitate actus intellectus cum Deo dicente; unde enim non datur revela-
tio existimata, datur vera, et realis: unde assensus ex revelatione existimata nequit
esse divina fides; potest enim talis assensus ut a voluntate imperatus esse bonus, et meritorius, non
in assensu fidei divinae.

Ob. 5. Sicut obiectum denominatur amatum a voluntate, quia voluntas proponitur
ut bonum, et amabile, et quod voluntas in illud affective tendat, licet re ipsa nec bonum, nec a-
mabile sit; ergo ut obiectum denominetur creditum divina fide ab intellectu, sufficit quod ipsi ut credi-
bile divina fide, sive ut revelatum proponatur, et quod in illud assentiendo tendat, licet re ipsa
non sit credibile aut revelatum; ergo obiectum revelatum falso existimatum credi potest divina fide.
Respondeo concesso antecedente, nego consequentiam; ratio disparitatis est; quia actus voluntatis in bonum qualecumque, sive
in re tale sit, sive existimatum tale, est amor; unde ratione illius necessario denominandum est obiectum
amatum a voluntate; at non quaevis tendentia intellectus in obiectum sibi propositum ut credibile divina
fide est fides divina, hoc enim, ut saepius diximus, postulat ut obiectum re ipsa
credibile, aut revelatum; unde ratione illius obiectum re ipsa non revelatum nequit denominari cre-
ditum divina fide; neque in tale denominari per assensum illum, qui non est fides divina.

Arg. 6. Relinqui-
24. vintes fieri posse per actus sibi gratia in suum obiectum sic existimatum tale. Ut actus
religionis in cultum alicuius, quod talis existimetur, cum in re non sit talis; virtus obe-
dientiae in exequendo praecepto, quod non sit verum praeceptum; virtus misericordiae in miseria falso
existimata; idem de reliquis virtutibus moralibus; ergo similiter fides divina fieri potest, etc.

De fidei in sui obiectu flo existimatu, seu n̄ re ipsa revelatu; sicut in reliquis vir-
tutibus Dñi, seu theologis; charitas enim pot in Deo diligere aliquid, quod in Deo forte
n̄ sit, sed tantum existimetur esse; ut subsistentia ab utroque divinorum personis eorum; velut contendi
[illegible] in carne impassibili, adamo n̄ peccante; et alia similia, quae tamen formaliter ex-
istimant in Deo esse; et forte talis existimatio falsa est: similiter spes Dñi potest sperare
Dei fruitionem ex illis per res naturas, quia illis decerna aliqua sibi, quae tamen formaliter fu-
tura esse in Deo, et forte non sit; quod similiter Dñi spes potest credere, sive exer-
ceri ut talis circa obiectum existimatum tamen revelatum, sive circa revelationem flo existimatum.

Deo

necesse autem neque eorum; ratio discriminis est; quod virtutes morales respiciunt honestum obiecti
ut perspectum per iudicium prudentiae; hoc autem potest esse prudens, licet obiectum in se n̄ sit, licet existi-
matum esse; proinde exercentur potius circa suum obiectum flo existimatum; et ita in praedictis
casibus exercent virtutes in exemplis allatae; fides autem natura respicit obiectum ut
in se re ipsa revelatum, et credibile; quod respicit naturaliter obiectum a Deo dictum, ad cuius assensum
movet, quod Deus dicit; sed autem n̄ dicit, quod flo existimat dicere, proinde neque fides exer-
ceri circa obiectum existimatum tamen revelatum, aut circa revelationem flo existimatum. Atque
quod licet neque est ans[?] ex pluribus theologis, idem tamen, quod de fide dicunt circa obiectum tamen existimatum,
dicunt licet de reliquis virtutibus theologis saltem circa suum obiectum [illegible]; et sufficit recipere
quae, ut fides nititur in revelatione Dñi, ita ipsa in promissione Dñi; et hoc apud
[illegible] ad Hebr. 6 dicitur firma anchora; ut excludunt, illas absque in obiecta tamen existi-
mata non esse absque Dñi charitas, aut spes Dei; licet ad illas aliquomodo sunt re-
ducibiles: licet ex aliis theologis ostendi ex ans, saltem circa obiecta varia talis virtutis, et
circa necessaria est; ratio discriminis eadem esse est, quae pro virtutibus moralibus assignata a nobis
est.

Quaestio 6

An Dñi patrare possit miracula in testificationem falsae doctrinae?

Sectio 1a

Supposita aliqua praesentio.

[illegible]

huiq. Ostensus supra est, vera miracula a solo Deo [illegible] ... lacq virtute Dei patrari poe; et sic ad illa patranda Deus utatur causis tanquam instrumentis, [illegible] et moralibus; de sacra caalite instrumentorum [illegible] + moralium [illegible] in presenti nobis curandum est; sive in eis sint instrumenta Dei, sive non, sive sint instrumenta [illegible], sive moralia, Deus semper est causa principalis miraculi: et ad hanc principalem causalitatem Dei tota rei presentis difficultas reduci pot: constat ex illo David Psalm. 135, qui facit mirabilia solus, ex quo Chrysost. Homil. 13 in [illegible] ubi miracula appellat signa operum Dei, et cum apud [illegible] nunquam sigillum Dei accedit [illegible], [illegible] insinuat [illegible] cap. 18, et [illegible] aliis in locis, quod vera miracula [illegible] supra vires causarum naturalium, quae inde opus proprium, et peculiare Dei.

Suppono praeterea est, miracula esse aptissima ad veram Dei doctrinam confirmandam; ideoque [illegible] Dei [illegible] miraculis confirmabat: constat ex illo Marci 16 praedicaverunt ubique Domino cooperante, et sermonem confirmante sequentibus signis; et Christus apud Joann. [illegible] Judaeos urgebat quod si doctrinae [illegible], et testimonio non credebant, saltem [illegible] miraculis crederent, [illegible] illam stabiliebat, si non facio opera patris mei, nolite credere mihi; si autem facio, et si non vultis credere, operibus credite. et cap. 5 opera quae ego facio, testimonium perhibent de me; et cap. 15, si opera non fecissem in eis, peccatum non haberent; [illegible] testimonia; et [illegible] Hieron. Chrysost. et reliqui omnes, utraque religionis [illegible] aliis [illegible] miracula quod [illegible] est.

Suppono est deinde, [illegible] poe intelligi, quod miracula [illegible] a Deo in confirmationem [illegible] doctrinae: [illegible] intendente [illegible] doctrina [illegible] miracula [illegible] confirmare, [illegible] miracula ex alio fine honesto, et non [illegible], [illegible] in [illegible]. [illegible] ex parte [illegible], aut applicare deservire poet [illegible] [illegible] doctrinae [illegible]; pono exemplum huius [illegible]: si quis [illegible] miracula manu [illegible]

firmandi, bodie errorem praedicaret, miraculumque illud permitteret in confirmationem suae praedicationis; et si per ista supposita miraculum a Deo peteret in confirmationem istius doctrinae, quam populo proposuerat: an vero in hisce casibus, aliisque similibus, possit Deus miraculum illud patrare, nec in ordine confirmandi errorem illum, non in attestationem istius illius doctrinae; sed ex finibus aliis moveri, quae possunt inter Deo proponi; licet per accidens miraculum illud durare, aut tempore, aliunde sit, et tota illa permissione, aut petitione istius praedicatoris?

Suppono tandem, quod illo modo, sit Deo intendente istius doctrinae tanquam veram confirmare, non posse a Deo miracula perpetrari; hoc fere omnes tanquam indubitabile supponunt; quia in alioquin Deus supposito illud verum in merito in dubium adducit, nec omnino deest patronus propositae assertionis, ne ullus error sit absque patrono, illud secundum sequi stabilemus: tota ergo difficultas quaestionis devolvitur ad miracula a Deo patranda, non ex intentione suadendi, aut confirmandi istius doctrinae sed ex alio modo honesto, et probabili, in circumstantiis hic, in quibus appareret, facta esse a Deo in confirmationem ejusmodi istius doctrinae; quales sunt casus praedicti, in quibus praesentis difficultatis explicatur, et individuatur: praedicta difficultas juxta leges praesentis providentiae, quam de potentia Dei absoluta.

Duplex est sententia; prima asserens posse a Deo de potentia absoluta vera miracula patrari in confirmationem istius doctrinae: ita Durandus quaestione praesertim n.º 26, Gabriel ... Pater, Pater Valentia, Pater Suarez ... disputatione 26. sect. 3. et 5, et plures alii; quibus adde Ex D. in 3 parte disputatione 5 sect. 1, Pater Granado tract. 4. disputatione 8, et cardinalis de Lugo disputatione 1. n.º 22, sub explicatione ... subjiciendis in 3.ª ... 2.ª sententia est negativa asserit omnino repugnare, istius doctrinae veris miraculis a Deo confirmari; et illa est D. Thomae quodlibet 2. art. 6. ad 2; Torres in Prolegomenis, q. 2. Card. Bellarm. lib. 1. de notis Ecclesiae cap. 14; Patres Torres, Conincus, et alii plures.

3.ª ...

minus ... utraque praedicta; quam tenent locis cit. D. Ex., Pater Tanner. Gran. ...
... asserit ... non repugnare Deum veris miraculis falsam doctrinam confirmare, repugnare vero moraliter, aut saltem praedicto modo in sane ... valde

dependere: sic tenet Suarez l. Obed. 3 vers. 3. punct. 2: Afferit Gran. Deum posse patrare miracula in confirmationem doctrinae falsae; quod ubi attentis circumstantiis, miracula non redderent prudenter credibilem falsam doctrinam; minime vero id fieri posse, quando illis miraculis falsa doctrina redderetur prudenter credibilis, tunc enim, ait ipse A., si miraculis redderetur doctrina prudenter credibilis, quod patraretur in iis circumstantiis, in quibus non eius appareret, non fieri ex alio fine, quam suadendi, confirmandi doctrinam; sic etiam dicitur Card. de Lugo: omnes A.A. praedicti loquuntur sub praedicto ultimo supposito, ubi non intendente Deo falsam doctrinam confirmare, et sola causa cognita suasionis intendente, Deo vero aliud distinctum, et realem finem.

Sectio 2a

Altera sententia.

Altera sententia negat a Deo veris miraculis falsam doctrinam confirmari, Deo intendente suasionem cognitam falsae doctrinae: probo primo; nulla locutio Dei sive formalis, sive virtualis, qua locutio Dei est, potest esse falsa; sed si Deus miracula patraret ex intentione confirmandi, et suadendi falsam doctrinam, locutio Dei saltem virtualis, ut locutio Dei est, posset esse falsa; ergo negat a Deo veris miraculis falsa doctrina confirmari, Deo intendente suasionem cognitam falsae doctrinae; maior certa est; probo minorem; patratio miraculi in confirmationem doctrinae falsae ex intentione illam suadendi per miracula est locutio Dei saltem virtualis; et est locutio falsa; ergo Dei locutio saltem virtualis, ut locutio Dei est, potest esse falsa, minor constat; quia Deus per signum locutionis testaretur tamquam verum, quod tale non est; talis enim attestatio est pro falsa locutio; maior probatur: quoties signum rationale assumitur seu ponitur sive aliquid ex se aptum ad manifestationem, ex intentione manifestandi rem, cuiusque est, saltem virtualiter loquitur rem illam: quod non aliud est locutio virtualis? Sed Deus in praedicto casu ita se haberet; nam miracula sunt ex se aptissima ad veritatem doctrinae manifestandam: Deus enim illa assumeret, aut poneret ex intentione doctrinam manifestandi per illa veritatem illius doctrinae: ergo patratio miraculi ex illa intentione est saltem virtualis locutio Dei.

Probo bene rogo

in primo casu, quod aliquis falsus Propheta peteret a Deo miraculum, aut illud promi-

tar in contrarium illius doctrinae, quam populo proponebat: Quod illud patraret ex in-
tentione suadendi doctrinam propriam: in isto casu ita se haberet Deus ad doctrinam, et audi-
entibus doctrinam, ac si ipsemet ipse, illo proferente propositiones aliquas, ab ipso sic rogaretur,
an propositio illa esset vera, et ex intentione detracta suadendi veritatem propositionis ipse capite an-
nueret, vel alio signo simili; ergo in isto casu saltem virtualiter loqueretur per motum il-
lius capitis, testareturque tanquam veram propositionem illam: ergo in praedicto casu, sub eadem in-
tentione, Deus saltem virtualiter loqueretur per illud miraculum doctrinam propriam; minor certissima
est in omni existimatione; maior probatur; nam sicut motus ille capitis est aptus ad confirman-
dam propositionem illam; et a Deo vero ut talis assumitur ex intentione detracta manifestandi per
illum veritatem propositionis, et quod rogatus est, et ex hoc capite saltem virtualiter loquitur per motum il-
lum tanquam per signum: ita miraculum est exacte aptum ad confirmandam doctrinam propriam; ita
a Deo assumeretur ut tale ex intentione detracta manifestandi per illud tanquam verum
signum illius doctrinae, ad cuius confirmationem postulatur: Ergo ex eodem capite loqueretur Deus virtualiter
per miraculum, ac si per motum illum, quod hoc est implatorium; est non implatorium loquitur
Dominus talia; ergo neque a Deo veris miraculis falsa doctrina confirmari ex intentione su-
adendi falsam doctrinam. 29.

Dices, per loquutionem veram tales non solum dari obiectum manifestari, quod
tantum indicium internum loquentis, sive tantum a loquente obiectum iudicari, et manifestari exterius: Deus
autem assumens, seu proferens miraculum ad confirmandam falsam doctrinam sub praedicta intentione
est, non illud assumeret ex intentione manifestandi se ita interius iudicare, et
manifestare exterius, proindeque non vere per miraculum illud tantum sub illa intentione loque-
retur. [illegible] non ex ipso, [illegible] miraculum assumat tanquam signum verum ad confirmandam veritatem
illius doctrinae, ex intentione detracta [illegible] illi assentiat, [illegible] ab ipso per miraculum illud con-
firmata est virtualiter et tacite vult manifestare, se ita de veritate illa iudicare; [illegible]
ita iudicat, Deo loquitur illa falsa et mendax est, proindeque Deo implorium, et [illegible]
ta proferret, [illegible] ex intentione detracta manifestandi [illegible], [illegible]
nt, saltem virtualiter, et tacite vellet manifestare se [illegible] iudicare [illegible] [illegible]
[illegible] non [illegible], [illegible] loquutio falsa et mendax esset, [illegible] simulantis iudicium [illegible] vere

n̄ erat cū cursus sui: n̄ ergo probat recto. tunc tñ n̄ loq̄, imo contra loq̄ fl̄s, et me ndacij.

Sit 1ª p̄: neq̄ D.ᵗ, x̄ leges huius providẽ patrare miracula in cōtrarium doc: tre fl̄s, t̃ sola causa intendente suasionẽ dignitatē fl̄s doctrī: probatur quia, de facto Dᵉ decrevit miracula patrare in cōtrariū solius veritatis. ergo sola causa intendente suasionẽ fl̄s doctrī, neq̄ D.ᵗ x̄ leges huius providẽ patra re miracula in cōtrarium doctrinæ fl̄s: cōa certa ē; pʳ ans ex illis testimonijs Christi apud Joann. cap. 5, 10, et 15 supra relatis, in q.ᵒ sue divinitatis, et veri tatis suæ prædicationis probat ex testimonio suorum operum mirabilium; opera, inquit, que ego facio, testimonium perhibent de me; si mihi n̄ vultis credere, operibus cre dite; si opera n̄ fecissem in eis, que nemo alius fecit, peccatum n̄ haberent. ergo ꝗ miracula sint ā Deo de facto decreta in cōtrarium solius veritatis aliās Christus ex illis n̄ argueret ad infallibilem veritatem doctrinæ, ad cuius assensum Judæos convincere vo lebat.

Ulterius; ꝗ ex consensu totius Ecclesiæ nostra religio sit credibilior super oēs alias sectas, ex miraculis patratis in eorum probationem: ex illis arguit D. Aug. lib. 22 de civit. Dei cap. 8, et plurimis alijs in locis; ex illis arguit Hieronymus in Math. cap. 10; Chrisostom. homil. 3 in 1ª ad Corinth.; Irenæus lib. 2. cap. 36, et ples alij ss. PP. contra Gentiles, et hæreticos; s[i] miracula de facto talia n̄ essent ā Deo ā Deo decreta ad cōtrarium solius veræ doctrinæ, indistincta et ad veram, et ad fl̄s doctrinæ cōfirmandam, nostra religio n̄ esset ex mi raculis super oēs alias sectas credibilior; qua in re ex illis Talmud. cōvincerent Judæi, ꝗ huius furtiva convinci n̄ possent. ergo miracula sunt de facto ā Deo decre ta, et detracta ad cōtrarium solius veræ doctrinæ, ergo neq̄ D.ᵗ x̄ leges providentiæ suæ ap[ud] miracula patrare in cōtrarium doctrinæ fl̄s, t̃ sola causa intendente suasionẽ dignitatē fl̄s doctrinæ.

Sectio 3ª

Proponitur alia p̄.

Sit 3ª p̄; D.ᵗ s.

-ostrare absurdum patrare miracula in confirmationem doctrinae falsae, sola causa intendente suasionis eiusmodi doctrinae, Deo tamen ex alio honesto, et rationabili fine miracula perpetrante: probo sane propositionem: et respecto indicato utriusque casus, in quo consensus rationes supra individuavimus: quod ubi alicuius generis miraculi manet perpetrandi bodie errores scilicet, miraculum illud committat in comprobationem illius erroris: sive quod alicuius falsae -ro -feta miraculum a Deo petat in confirmationem suae doctrinae, quam rogando proponebat: in his casibus, et aliis similibus, contra rationem Deus de potestate absoluta miracula efficere non ex intentione, quod ipse habet suadendi falsam illius doctrinam: sed ex aliis modis, quae tunc Deo possent adesse honesta, ut ostensio dispositionis

Probo . [illegible], sane [illegible];

Deus habet ius ad patrandum miraculum, quotiescumque ex modo honesto illud patrare voluerit: ergo potest miraculum patrare in [illegible] [illegible]. Ubi quod alicuius generis miraculi patrandi illud in confirmationem committere sui erroris; et quod Deo peteret miraculum in confirmationem doctrinae falsae, quam [illegible] proposuerat; quod de potestate absoluta potest miracula patrare in confirmationem doctrinae falsae, sola causa intendente suasionis doctrinae, Deo tamen miracula patrante ex alio fine honesto, et rationabili, quod videtur innegabile; quia nam Deus habuit iure faciendi, quod solus ipse facere potest. Quod si id facere velit ex honesto fine sibi proposito, nemo cogitur quod [illegible] causa vitandi miraculum illud neque Deus hoc iure privare, sive impedire hoc posse, et velle Dei, qui id dat ius in Deo: tunc quod Deus in [illegible] [illegible] non patraret miraculum ex intentione suadendi errores propositos, sed ex honesto alio fine, quod [illegible] non occurrisset [illegible] illo, et prava intentione [illegible]; [illegible] in [illegible] [illegible] potest de potestate absoluta miraculum patrare.

[illegible] probo sane [illegible]; [illegible]

[illegible] Lazari petebant a Christo eius resurrectionem ex fine honesto, potuit [illegible] [illegible] alio ex prava intentione [illegible] [illegible] alios [illegible] [illegible]. [illegible] certo [illegible] [illegible] illius suscitaturum, miraculum resurrectionis illius, ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] committere in confirmationem suae doctrinae; potuit tamen [illegible] [illegible] Lazari illum a Christo petere ad doctrinam [illegible] confirmandam; nequaquam tamen repugnat in hac hypothesi mi-

tione, aut in hac extranea petitione assignari potuit? Tunc ergo, attenta prava ablu-
ta, precat Christus, interius omnino deficeret permissione, et petitione heretici, Laza-
rum suscitare, et ex Lazari amore, et ex misericordia in sorores Lazari,
et ad ostensionem suae divinitatis, quae nulla repugnantia in illa resurrectione assignari po-
test. Sed prava permissio, aut petitio heretici vel honesta petitio soro-
rum, Christi amor in Lazarum, divinitatis ostensio nullo impediretur; ergo in praedicto casu
sanctus potest Deus miraculum illud resurrectionis patrare, quin omnino ... audiens illo illa
heretici doctrinam confirmaret.

Probatur iterum: demum Christus instituisse sacramentum Eucha-
ristiae suo invisibili aut sensibili alterae efficiendum, sic in prudentibus institutum
dubium non est; tunc probatur sacerdos potest absque aliqua ignarus sub potestatis sa-
cerdotalis committere et efficere mirabilem illam transubstantiationem visibilem vel sen-
sibilem manifestam in corpus Christi in confirmationem alicuius pravi dogmatis; sed ergo salutis de-
mone absoluto, tamquam praedictis ea tunc et operante concurreret, et non curaret;
ergo potest Deus de mone absoluto miracula patrare in confirmationem doctrinae falsae. Probatur mi-
nor; nam ex eo, quod alius usurus sit in pravum finem virtute supernaturali sacramentorum,
aut cuiuslibet alterius doni supernaturalis, Deus nullo tenetur sacramenta non efficere, aut
dona supernaturalia non infundere, aut cum illis prave utentibus non concurrere; ergo nec ex eo,
quod alius usurus erat miraculis supernaturalibus in confirmationem alicuius pravi dogmatis, tenetur Deus
miracula non efficere ex honesto aliquo fine sibi proposito. Ad hoc certum est, et ex ea parte
a parte, non ergo est inconveniens in praedictis casibus miracula patrare in confirmationem doctrinae falsae.

Princ:

miracula esse Deo, seu attestationem [illegible] in praedictis casibus [illegible]
in confirmationem [illegible] heretici illo [illegible]; ergo [illegible] repugnat Deo [illegible], seu ut etiam
falsa, neque repugnat Deo patrare miracula in praedictis casibus; immo ex ra-
tione nos diximus in hac quaestione, Deus non potest miracula patrare in confirmationem falsae doctrinae, Deo
intendente [illegible] errori; hoc non [illegible] in conferendis sacramentis, [illegible]
in concursu ad alia opera supernaturalia, quae [illegible] sine [illegible]

opera supernaliā n̄ loqtiōes seu atestaus Dei, q̄les s̄t miracla a Deo patrata.

Sed 3ᵒ: miracla in Ꝑdicatō cuiꝯstā neq ex se, aut ꝯnaliz, neq ex intiōe Dⁱ sunt atestao, seu loqtiō illig erroris; n̄ ex intiōe Dⁱ; suppoīt ēm Dˢ n̄ intendens errorē ꝯfirmare, neq suū lumen e very, & ꝑicty ēē doctrq ex ꝓmere; ꝗ intendens miracla patrare ex ꝓlig aliis motiū honestis, ex qbg Deo ꝯgetit eg ad illa patranda q̄ eg voluerit: n̄ ex se, et ꝯnaliz; n̄ ꝗ miracla sint ex se aptā q̄ᵃ ad veritē doctrē ꝯfirmandā; sꝫ in il ex se aptā ad alios honestos et rōabiles fines; ꝑinde indiffra. ut a Deo assumant, & ut apta ad doctrq ꝯfirmandā, & ut apta ad Ꝑdictos fines; n̄ ꝓ intercipēt: Dˢ de suo ꝑe absolute patrans miracla; ꝓ ꝯfirmat, seu ꝯꝓbat doctrq; Dˢ in Ꝑdicti cuiꝯsti patrat miracla; ꝓ ꝯfirmat, seu ꝯꝓbat vitios, ꝑm s̄ntīā ꝯ pravy, et pravā doctrq. fbi illig Ꝑdicatoris.

Ecce eur Deo intendente suasiōs erroris, patrans miracli ēēt loqtiō sta, ut dicebamg in sā 2ᵃ, seq ꝯ patrans miracli in hoc cuiꝯstis deqbg in hac 3ᵃ 2ᵉ; q̄ vit tunc Dˢ miraclū assumit seu ꝯfert ut aptū ex se ad doctrq ꝯfirmandā, sive ut signū veritatis eiqm doctrē, ex intiōe determata suadendi doctrq ꝓꝓrq, ꝯfirmandi eiqm errois; hic ꝯ ē loqtiō saltē virtualis: ꝑinde ut ꝑe sta, repugnans Deo: at in n̄o casu dic: in qꝯ Dˢ n̄ doctrq ꝯfirmas, & alios honestos fines intendit, neq assumit miracla ut apta ad doctrq ꝯfirmandā, neq ut sig. sit, aut ex hoc ex determae Dⁱ intiōe ad ꝯfirmas doctrē; neq ex intiōe ꝯfirmandi doctrq; ꝑinde neq est, neq vitꝫ tunc Dˢ loqi ꝑ miracla doctrq ꝓꝓrq, imo loqt alios fines honestos. ex qbg ducit ad illig patrans.

Sectio 9

Solvunt argta.

Arg. 1: 3ᵃ, 1ᵃ, editiō 2ᵃ; Dˢ saltē de ptā absolute pōt influere errore saltē, seu inducente ad viā ꝯrīg, ex quo vit ꝑ aliā mentiri in hoc casu ita errante pradere

P. Emmanuel Sanchez

poit. ergo potest ad hunc errorem miraculum aliquod assumere, quod ex se malum non est, potest tamen
illud ad illud inducere, si tamen inductio erroris Deo soli est, ita soli Deo erit assump-
tio miraculi ex se non mali ad hunc errorem inducentis; quia miracula ex se mala non sunt, pos-
sunt ad eiusmodi errorem inducere; ergo potest Deus de sua absoluta assumere, sive pa-
trare miracula in circumstantiis alicuius erroris ex intentione detracta ostendendi et sua-
dendi eiusmodi errorem, quia vel ad illum ut salutarem potest tamen miracula inducere; antecedens
illud est ex nullo capite potest ostendi impossibile; ex illo quod reliqua sunt legiti-
me deducuntur: consequentia; inductio illius erroris neque esset mendacium nec intentio men-
tiendi in Deo; Deoque soli est; ergo neque assumptio, aut patratio mira-
culi ut miraculi inducentis ad illum errorem esset mendacium Dei, aut intentio men-
tiendi; ergo hoc est soli Deo.

Deo [illegible] [illegible] non ans, [illegible] totum argumentum; ita Deus
[illegible] de fide [illegible] [illegible] [illegible] aliud, [illegible] quos [illegible] [illegible]
quod [illegible] videre [illegible] in [illegible] non [illegible] est. [illegible] contra [illegible] ante [illegible]
coens; ergo potest ad hunc errorem miraculum aliquod assumere, quod ex se malum non est, nec malum, aut
repugnans inducat ex aliqua circumstantia, [illegible] coens; quod ex se malum non est, tamen ex aliqua
circumstantia malum inducat, [illegible] inde [illegible] repugnans [illegible] Dei, non [illegible]; [illegible] esset mira-
culum patratum in [illegible] circumstantiis ex intentione detracta Dei suadendi doctrinam falsam;
[illegible] miraculum ex se honestum [illegible], sub [illegible] intentione [illegible] [illegible] [illegible],
ut in [illegible] ostendimus, [illegible] inde repugnantis Deo: [illegible] contra [illegible] [illegible], non co-
[illegible] ans hoc [illegible] [illegible] eiusmodi inductione erroris non esse [illegible]
[illegible], nec virtualem, [illegible] argumentum [illegible], [illegible] inductionem erroris [illegible] re-
[illegible] Deo; [illegible] [illegible] inductio [illegible] non [illegible] [illegible] apud
[illegible] argumentum videri potest, [illegible] Ripal. de fide disp. [illegible] sect. [illegible] sine
[illegible] [illegible] [illegible] miraculi ex [illegible] intentione suadendi doc-
trinam falsam; [illegible] patratio [illegible] [illegible] virtualis [illegible], quae [illegible] [illegible]
repugnat.

Arg. [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible] patrandi mira-

cta illi gratia abuti in gravem finem suadendi aliquem errorem, nulla repugnantia
tamen atenta providentia ordinaria, in hoc abusu assignabilis, et nulla est assignabilis
in illius abusu aliorum donorum supernalium; ergo Deus tunc erit causa principalis miraculi
patrati, at certum est, quod de potentia ordinaria potest Deus patrare miracula in confirmationem
veritatis fidei, sola creatura intendente suasionem illius doctrinae; et certum est de potentia ordinaria potest
Deus ut causa principalis concurrere ad efficiendum sacramentum; quo creatura abutatur ad gra-
vem aliquem finem ab ipsa intentum; hoc enim multis exemplis comprobari potest;
ergo etiam poterit de potentia ordinaria ut causa principalis concurrere ad patrandum miraculum
et creatura illo abutente in finem gravem ab ipsa sola intentum suadendi aliquem
errorem; et consequenter quia neque sacramentum est minus supernale quam miraculum; neque Deus mi-
nus est causa principalis sacramenti, quam miraculi;

Nego minorem; quia ratio assignata
nequaquam bona est; repugnantia enim desumitur, atenta providentia ordinaria ex decreto, quo Deus de-
facto habet, non utendi miraculis nisi ad veram doctrinam confirmandam, sive ad testandam ve-
ritatem doctrinae; constat ex testimoniis, et rationibus allatis pro nostra sententia; Ideo D. Thomas 2a 2ae
q. 178 art. 2 ad 3 ait, daemones, qui falsa doctrina enunciant, numquam faciunt
vera miracula in confirmationem suae doctrinae: sine ad confirmationem ... non loquor: ratio
disparitatis est; quia miracula sunt de facto Dei locutio, per quam decrevit solum veram
doctrinam confirmare; et inde neque Deus, atenta ordinaria providentia, ad illa concurrere,
dum creatura illis abuti velit ad comprobandum errorem; at sacramenta non sunt locutiones
Dei, nec Deus decrevit ad illa efficienda non concurrere dum creatura illis in gra-
vem aliquem finem abuteretur, idem de reliquis donis supernalibus; potest ergo Deus permit-
tere, atenta providentia ordinaria, abusum sacramentorum, non vero miraculorum ad
doctrinam falsam confirmandam.

Arguitur 3o. Quamvis miracula sint ex se, et illative Dei
testimonia veritatis doctrinae; potest tamen sola creatura intendente suasionem doctrinae falsae, neque tamen
de potentia absoluta miracula patrare in illius confirmationem; consequentia certa est; in nulla enim
providentia potest Deus testimonium dare [illegible] ... ex illis omnibus testimonijs

à nobis allatis contra 3am, in quibus miracula à Christo, et Apostolis patrata absolute
divinam locutionem, et attestationem de propria doctrina: tum quia communiter apud SS. PP. miracula di-
cuntur sygillum Dei; sed sicut sygillum Regium est locutio, seu attestatio Regis, quo tenentur ver-
ificat ministri scripturam; ita sygillum Dei quod per miracula impressum est attestatio Dei de
veritate doctrinae: tum denique; quia miracula sunt ex se, et essentialiter apta ad doctrinam confirman-
dam; quando opus aliquod exigit ex se aptitudinem ad doctrinam confirmandam, ita se habet, quasi Deus
aptitudinem illam confirmare; nihil enim interest, sive opere aut verbo confirmet; ergo miracula sunt
ex se, et essentialiter testimonia divina veritatis doctrinae.

Respondeo negando antecedens; miracula enim ex se, et essentialiter tantum apta sunt, ut sint testimonia Dei saltem virtualia veritatis doctrinae; non enim sunt ex se, et essentialiter testimonia Dei actualia; de facto testimonia sunt actualia, quando veritatem doctrinae loquitur, aut confirmat; illis enim utitur Deus ad solam veritatem confirmandam, sed de potentia absoluta posset non esse testimonium Dei actualia, quia posset Deus illis uti, non ut aptis ad doctrinam confirmandam, sed ad alios fines honestos, et rationales, ex quibus illa patrare velit; vel ex his moveri Deus miracula patraret in praedictis circumstantiis pro missionis falsi praedicatoris, aut perfectionis falsi prophetae: ad 1um illius antiprobationem dicendum est, testimonia illa utcumque tantum probare, miracula de facto, et in hac providentia esse Dei locutiones, et attestationes; non enim probare, nam ratio illa est pro omni providentia, sive ex se, et essentialiter esse testimonia divina veritatis doctrinae propterea, omne probatum est de facto, et pro hac providentia propter antecedentia rationes; non enim nam ratio pro omni providentia; quia posset a Deo assumi, non ut apta sunt ad doctrinam confirmandam, sed ut apta ad alios honestos rationales fines..

Ad 2um probationem dicendum est, miracula dici apud [illegible] sygillum Dei, non quia ex se, et essentialiter sit sygillum Dei actuale, quod explicat confirmationem scripturae, aut doctrinae; sed quia ex intentione divina assumuntur à Deo de facto, et in hac providentia ut signum, aut sygillum veritatis doctrinae; posset enim de potentia absoluta à Deo assumi, non ad sygillum doctrinae, sed ad alios honestos fines, ad quos habent esse aptitudinem: Ad 3um antecedentis probationem dicendum est, miracula utique esse ex se apta ad confirmandam doctrinam; non enim dexe

nario à Deo assumi in quantum fidea. Cum sanc detrahatur actiones; ecce in assumi
cum actiones ad alios fines, ad quos est aptissimum, quod per accidens aliud excepti esse a
ad doctrinam confirmandam, ita se habet, quod si nobis aptus illum confirmaret, illi ergo illud solum sanc
actiones habeat, si illud exequatur ut aptum ex se ad confirmandam doctrinam; at si ergo illud aptum
sit habeat ad plures alios fines, et cum sanc cuiusque actiones assumat, quod illud
exequatur, et ad hos fines assumit, non ita se habet, quod si nobis apti doctrinam confirmaret;
talia sunt miracula, et talia se haberet Deus in iudicii circumstantiis, de quibus in de 3.,
non quod per miracula testaretur veritatem illius erroris.

Arg. 2; Deus patrans miracula
in iudicii circumstantiis, si non ex intrinseco loquendi errorem, vel loqueretur, aut confirmaret doc-
trinam, vel imprudenter uteretur miraculis; utrumque autem est Deo impossibile; ergo omnino impossibile est
patrare miracula in iudicii circumstantiis. Maior probatur; Deus in tali casu ita se haberet, ut
si quis à Christo rogatus, an sententia ab ipso probata vera esset, capite annueret; quis tamen casus
annuens vel loqueretur, aut confirmaret veritatem sententiae, vel omnino imprudenter illo motu in
illis circumstantiis uteretur; ergo vel Deus loqueretur, aut confirmaret doctrinam, vel imprudenter uteretur
miraculis. Maior est ipsa ratio. Nos in confirmatione ... miracula probatur; nam
si quis in casu annuens rogaret postea cum veritate illius sententiae, cui annuebat, di-
ceret, se per motum illum noluisse illam confirmare, sed illum motum ex alio modo
fecisse, iuste à quolibet prudente irrideretur tanquam imprudens, aut ignarus, aut
mendax; ergo vel loquutus est aut confirmavit veritatem sententiae per motum illum, vel omnino impru-
dens illo motu usus est in illis circumstantiis.

Nego minorem; ad eius probationem maior est neg-
anda; nam motus ille capitis retrahatur est ex consuetudine, aut impositione solum ad solam doctrinam con-
firmandam in iudicii circumstantiis, in quibus tamen rogetur de doctrina proposita, et capite annuat; sed
illum per motum illum vir loqui, aut confirmat, vel imprudens utitur illo motu, debet in se
accommodare consuetudini, aut impositioni motus illius; ideo iuste haberet apud pruden-
tes vel ut imprudens, vel ignarus, aut mendax, et ut talis irrideretur: at mira-
cula non ex se, et essentialiter detrahata sunt ad solam doctrinam confirmandam per omnes fidea

poss. in a Deo de poa abluta ex plibq aliis motiuis patrari, ad quae astr. st. st; neq ex intrinseco sta, q. aq videa si impota, q in illis circustiis ad ejsm osrag; neq dr, atenta eig poa abluta, du se acmodare videri de facto; e m dei videa q. eig volte stis detrata sit, q ei tq volte immutari, a ut frangi pot de poa abluta; pot go miracla uti in pdictis circustiis ad q nota aliqua logtiois doctre, imprudente, aut mendacitis mos. (a) pdicta pa rite sla sr usi sumq; q ex circusta detrate sit intrinsece osrandi, et suaden di doctrg slq, in qua casu impolq sit tenuimq patrare miracla, miracla a Deo detraxerit ad solq osrando doctrg; pinde ita se gerert, ut se gerit mo tu cas, quo prq annueret in pdicto casu; sria intrio sta in psenti suppoit. ve paritas q psenti doctra oino fla e.

Arg. 5; Ds patrans miracla in pdictis circustiis, lt n ex intrinsece osrandi doctrq pota, saltq boueret ocasi os erroris, et prudentis deceptiois, n miracla si ex se prudens motiuq cre dibilitis doctrq; d Ds nec de poa abluta pot ocasios boere prudentis erro ris, et deceptiois, go nec de poa abluta pot in pdictis circustiis mira cla patrare in osrag flq doctre. Neo, Deq in pdictis circustiis patrants miracla n pbituy ocasiog prudentis erroris, q ut ocasio sonat vitiy &c l; pbituy in ocasiog erroris, ut ocasio sonat vitiy care n oderanti mi racla illa noe fieri ex alibq aliis motiuis. ds ex motiuo osrandi doctrg. pbitu in ocasiog prudentis deceptiois, quo oino q aiens ocasio vitiy eet; ds @ t. se nec n efficere. seu impedire, q q ai... noe ee ocasio alicuig erroris q pru dentis; aliq nec poet osexettio ocurrere ad pdicas fli dogmatis corq rustici ig narо, a sue pditai fidq prudentes adsibeat; nec poet o Anti Xpto ocurrere in miracla apparentia, que plibq ignaris oriunt de se ocasio prudentis decepti ois.

Arg. 6; si Ds poet pdicto mo miracla patrare in osrag doctre flo. valde infringeret, et caderet argq ex miraclis delpty q verite ntre religiois, q gox

te validissimum est inter omnia argumenta suae credibilitatis; possemus enim dubitare, an in illis patrandis Deus usus sit potestate absoluta, an ordinaria? An ex modo patrandi doctrina, an ex aliis modis honestis? Proinde possemus dubitare an quae miracula Deus veritatem nostrae religionis confirmaverit, an non? Ex hoc autem valde infringitur vis eorum motivi credibilitatis; probatur ponendum est, nullo modo Deum posse patrare miracula in confirmationem doctrinae falsae: Ideo ex doctrina opposita infringi valde debent, iustum, quod in Deo datur ad patranda miracula, quod est ex modo honesto illa patrare voluerit. Ideo Ecclesia neque magis; tum quia per hanc providentiam Deus testatus est, miracula fieri in confirmatione veritatis, ut constat ex praedictis testimoniis; tum quia id ipsum testatur tota universalis Ecclesiae nostrae auctoritas: tum denique, quia quod de potentia absoluta aliquando fieri possit extra aut contra leges huius providentiae, non est sufficiens, aut prudens fundamentum dubitandi, an ita de facto fiat. Ut non potestate ordinaria, aut potestate absoluta; nam de potentia absoluta possunt omnia accidentia, quae modo sensibus percipio esse sine inhaerentia ad substantiam; quod non dicat, me prudenter posse dubitare, an ita de facto contingat? An Deus in eorum accidentibus, quae modo video, utatur illa potestate absoluta? Ergo alia

Quaestio 9.

De motivis fidei ad fidem requisitis.

Sectio 1a.

An motiva fidei nostrae sint evidenter credibilia?

Obiectum fidei nostrae sive formale, sive materiale aliquo modo nobis proponi debere, ut per obiectum firmiter assentiamur, atque convenientia est, quia non fides, sive iudicium [illegible] de obiecto, natura [illegible] obiecti [illegible]; neque in ignotum assentiri, sicut nec voluntas in incognitum amare; Verum tamen, solum externa obiecti [illegible] non sufficere ad actum fidei, natura interna [illegible]; est enim fides iudicium de veritate obiecti [illegible]; neque de obiecto iudicare, nisi illud [illegible] intentionaliter [illegible]; [illegible] intentionaliter [illegible] vitalis illius [illegible], quae vitalis [illegible] est ipsa obiecti interna [illegible] actum fidei; [illegible] actum voluntatis natura est interna obiecti volitio [illegible]

rerum; q[ui]b[us] p[er] i[n] ista credibilit[ate] obv[ia] dat[ur] e[st] ad a[n] de fidei co[n]venienti
investigamus; p[ri]us d[e]i in hac sect[ione] q[uae] cu[m] p[ro]p[ter] myst[eria] fidei n[ost]rae de facto
accidat, examinamus; dictam sect. seq[uenti] q[uae] cu[m] ei[us]m[odi] p[ro]p[ositi]o[n]i[bus] variis.

Rogamus

ig[itu]r an myst[eri]a fidei n[ost]rae s[i]nt evid[ente]r credibilia h[oc]ie. m[odo] s[i]t evidens, illa
v[ero] a nost[ris] p[ru]denti[ssim]is cred[enda] tanq[uam] v[er]a myst[eri]a verae religionis: r[ati]o affirma
ve indubitabilis e[st], c[on]stans q[ue] sen[tentia] cu[m] Scholasticorum, cu[m] D[ivo] Tho[ma] et D[octore] Angl. 2.2. q. 1.
art. 4 in 2; D Subt. q. 1 prol[ogi]; D Bo[na]ven[tura] in 3 de fid. sect. 3. Tertull. in Apolog
etico adversus Gentes. Hieron. adversus Luciferianos; Aug. et Chrys. sanctis, et
lib 22 de Civit. Dei cap 7, et 8. Cardin. Belarm. lib 4 de Ecc[lesi]a militant. et
religiosis c[ontr]a; int[er] o[mn]es Scolasticos: q[ui] rem hanc examinarunt, eruditissim[us], et solidi
ss[imus] e[st] noster Janneag[uin] diss. 1. de fide q. 2. dub. 4 c[ontr]a totus: hi o[mn]es s[ic] unanimiter
sentiunt, myst[eri]a fidei n[ost]rae e[ss]e evid[ente]r credibilia; ita tenent unanimiter, ex op[p]osi
to reliquas o[mn]es alias sectas e[ss]e evid[ente]r incredibiles; p[ro]inde evidens e[st], o[mn]es illas
earu[m]q[ue] dogmata imp[ru]dentiss[im]e credi a suis sectatoribus.

Probo n[un]c ista co[n]cl[usione]s; et

verissim[a], hac demonstrat[ion]e, cui, m[ihi] o[mn]i[n]o c[on]vinacis, resisti n[on] p[ot]est: doctr[in]a illa
e[st] evid[ente]r credibilis, quae a sapientissimo Sanctissimo q[ue] magistro tradita e[st]; in qua tot
viri sapientissimi, et sanctissimi utriusq[ue] testam[en]ti, ac[ti] vaticiniis, aut p[ro]fectio
e[st] ipso unanimiter c[on]spirarunt; quae nil docet r[ati]o[n]i c[ontra]rium, imo q[uae] dat tot c[on]gr[ue]
rendo, et c[on]sulendo, rectae r[ati]o[n]i valde c[on]sonum e[st]: quae s[um]mae facilitati e[st] tus in p[er]
suadendo q[uae] dat, tu in exeq[uendo] q[uod] p[er]suadet; quae frequentissimis insignibusq[ue] mira
culis c[on]firmata e[st]: p[ro] qua tuenda, et p[ro]paganda p[lu]rimi utriusq[ue] sexus, o[mn]isq[ue] eta
tis, sanctissimi, et sapientissimi ex summo charitatis ardore, rebus o[mn]ibus secularibus
dicatis, mortem oppetivere; quae tandem int[er] tot acerrimos hostes o[mn]i[n]o in
stabilisq[ue], et firma p[er]mansit, et cui o[mn]es religious sectae c[om]paratae o[mn]i[n]o impru
dentes, evidenterq[ue] incredibiles apparent: Dicta e[st] nostra religio n[ost]rae; ergo eius
myst[eri]a, totaq[ue] eius doctrina s[un]t evid[ente]r credibilia.

Alia, ubi ... innegabilis
est, quae in alia argta maxis momi, maiorisq efficaciae ad suadendam obis
credibilitatem, ac generandam suae credibilitatis evidentiam, ad fidem illius extrahendam, quae ex
ea salus sit supra, quae in maxi illa continentur. Perfecto multo altiora
et efficaciora sunt argta ista pro credibilitate mysteriorum fidei nostrae, quam argta omnia quae
nobis modo sunt pro credibilitate exsistentiae urbis Romae, sicut testimonia historiarum, et hominum
horum dissentium, quorum a nobis merito fides constat; at Romam esse, nobis evidenter
credibile est ex illis argtis; potiori ergo iure ex illis altioribus, efficacioribusque argu-
tis nobis evidens erit credibilitas mysteriorum fidei nostrae: ideo apud David. Psal.
92 dicitur, testimonia tua credibilia facta sunt nimis; id est, ex tot insignibus motivis illa
attestantibus facta sunt evidenter credibilia; quae nisi non excedunt ipsorum illius probabi-
tis non sunt nimis credibilia: ideo etiam apud Richardum Victorin. lib. 1 de Tri-
nit. cap. 11 dicitur, quam est dementiae in his aliquatenus dubitare; apud S. Aug.
de utilit. credendi cap. 17 dicitur, quam est impietatis, et nimis arrogantiae.
quae ea impietas, quae arrogantia, quae dementia de illis dubitare, nisi illa
essent probaliter credibilia, aut non evidenter credibilia.

Alia efficacia illius demonstrationis fac-
te continet illa causa, quae est efficacissima supra veritatis nostrae religionis, de qua
in 1a disp. q. ultima pro fide resolvenda, sect. 5: hoc est, eximia auctoritas Chris-
ti Dei auctoris, et Magistri nostrae Evangelicae doctrinae, de quo etiam apud Judaeos, et
Gentiles extant eximia encomia suae sapientiae, suae sanctitatis, suorumque operum
mirabilium: hoc est, unitas utriusque testamenti cum Christo, eiusque auctoritate, et doctrina;
summa cum insignis concordia cum rerum omnium utriusque testamenti in iis, quae de Christo;
apud vetus vaticinata sunt, adimplebantur in novo per Christum; quod ... est, eos omnes qui
se a causa superiori illustratos ad rerum istorum fidem cognoscendam, et attestandam;
... et reliqua des loco citato. Vide de his nostrum Janneum supra cit., et
apud Del Rio Haunt. de fide disp. 1 q. 4 tota: quo Ille est nostrae religionis doc-
tra, sic Illustrata tot illis motivis suae credibilitatis, quae nequeunt non illam facere ...

ter credibilis, quae erat mihi supradicta demonstratio; ergo mysteria fidei nostrae sunt evidenter credibilia.

Inferes, non solo nostrae religionis Christianae esse evidenter credibilis, verum etiam omnes alias sectas esse evidenter incredibiles cuilibet prudenti advertenti ad supradicta argumenta pro veritate nostrae religionis, et ad dogmata propria, et specialia illarum sectarum, quae in illa argumenta, aut fere omnia adversus illas ex opposito fieri possunt; illae enim ab hominibus sceleratis nullis auctoritatibus traditae sunt, ut constabit legenti, et perpendenti suorum auctorum mores, et gesta; falsa continens sibi contradicentia; falsa et in instantia passim variata; falsa contra lumen rationis; falsa ad solas voluptates libidinesque laxandas, ut constabit percurrenti Atheistarum, Gentilium, Maumetorum, et hereticorum doctrinas. Iudaismus tandem expressis sacrae scripturae testimoniis, prophetarumque vaticiniis adimpletis in Christo vero messia, et lege veteri abrogata, falsus aperte convincitur: ergo non solo mysteria nostrae religionis sunt evidenter credibilia; imo omnes aliae sectae sunt evidenter incredibiles, per demonstrationem oppositam.

Sectio 2ª

Solvuntur objectiones.

Ob. 1ª; si mysteria fidei nostrae essent evidenter credibilia, essent evidenter vera, evidenter possibilia; sed non sunt evidenter vera, et possibilia; ergo nec evidenter credibilia: minor certa est; maior probatur: quod est evidenter credibile, est evidenter non falsum, et evidenter non impossibile; sed quod est evidenter non falsum, et evidenter non impossibile, est evidenter verum, et evidenter possibile: haec minor certissima est; idem enim est non falsum, ac verum, non impossibile et possibile, ergo inde idem est esse evidenter non falsum, et evidenter verum, evidenter non impossibile, et evidenter possibile; maior vero illa probatur: quod est evidenter credibile, contradicit oppositum falso, contradicit oppositum impossibili; falsum enim, et impossibile nequeunt esse evidenter credibile; ergo quod est evidenter credibile, est evidenter non falsum, et evidenter non impossibile.

Dico maiorem

[illegible]; ad eius probationem maiorem [illegible] negatam esse; ad cuius probationem negatam esse ans; non enim ex evidentia credibilitatis infertur evidentia veritatis, aut possibilitatis, sicut nec evidentia non falsitatis, aut evidentia non impossibilitatis, quod non repugnat aliquid esse evidenter credibile, quod tamen falsum [illegible] impossibile [illegible]

quia veritas, et possibilitas desumit ex iis rei; credibilitas a ex signis, et testimonio extrinseco, potest res ita non esse in se, ut signa, et causa testimonii esse testificant; unde potest res esse credibilis ut vera, et possibilis, licet in se non vera sit, aut sit impossibilis; cuius rei possunt plura exempla proponere; et ergo ex eo, quod mysteria fidei sint evidenter credibilia, infertur esse evidenter vera, aut evidenter possibilia; et infertur, quod sint evidenter credibilia ut vera, ut possibilia, ut non falsa, ut non impossibilia; ita ut evidentia non cadat supra veritatem, supra possibilitatem, supra non falsitatem, supra non impossibilitatem, quod supra credibilitatem veritatis, possibilitatis, non falsitatis, non impossibilitatis; siue esse, quod evidenter credibile non opponitur credibile falso, aut impossibili, quod credibile opponitur non evidenter credibili.

Obijcies: si mysteria fidei nostrae essent evidenter impossibilia, consequenter essent evidenter incredibilia, ergo si sunt evidenter credibilia, consequenter erunt evidenter possibilia; antecedens certum est; cum nihil obstet esse credibile ut possibile quod evidens sit impossibilitas. Probatur consequentia; bene valet ab opposito negati ad oppositum antecedentis, ut ex summulis constat; et ideo hoc illatio recta est, currit; ergo movetur, si neges motum recte inferes non cursum; et ideo bene valet; non movetur; ergo non currit, quod est oppositum illius antecedentis, scilicet currit; ergo si bene valet ex hoc antecedente, est evidenter impossibile, ad hoc consequens; ergo est evidenter incredibile, bene etiam valebit ex hoc antecedente, est evidenter credibile, quod est oppositum illius consequentis, scilicet ergo est evidenter incredibile, bene, inquam valebit ad hoc consequens, ergo est evidenter possibile, quod est oppositum illius antecedentis, scilicet est evidenter impossibile; ergo si mysteria fidei nostrae sunt evidenter credibilia, consequenter erunt evidenter possibilia.

Argumentum istud parere 32

sophisticum est, et ideo nullius momenti, nec negando antecedens, neque consequentiam; ad eius probationem dicendum est, bene valere ab opposito consequentis ad oppositum antecedentis, quando antecedens legitimum est ad consequentis, et consequens legitime illatum ab ipso antecedente, sicut tunc oppositum, inter quos fit argumentatio in quo inter se antecedens, et consequens; alias vero secus, exemplum allatum, currit; ergo movetur; non movetur, ergo non currit; cursus enim legitime infert motum; et non motus legitime infert non cursum; at quando antecedens non est legitimum ad consequentis, sed inter illa opposita, inter quae fit argumentatio, non sunt inter se antecedens et consequens, non bene valet ab opposito consequentis ad oppositum antecedentis; imo nec est argumentatio ab opposito consequentis ad oppositum antecedentis; et sic sunt credibilitas argumenti. licet enim bene infertur, est

1

evid. impole, g° e evid. incredile. ... in ipso argto aiato; In tri illas oppo
ri, int quos fit argutio, sic e evid. credile, g° e evid. pole, n ss in se ant, et
coens; n m evidea credilitis infers evidea politis, d ipsa pont ee ila, et impo
lia, que tn ex sais, et testimis exis apparent credilia, ut diximg in solu
oe supioris argti; n g° ex evidea credilitis mistory pot inferri evidea sue
politis.

Ob. 3; ex evidea credilitis mistory fidei ntre infr evidea obligais ad
illa credenda fide Da; d ex hac evidea ... infr politas, imo et exa tlig mis
tory; g° si mista fidei ntre eent evid. credilia, eent evid. polia; maj cer
ta e, pr mir; ex obligae ad fide Dg infr politas eigmi asg De fidei;
d ex assa De fidei infr politas, imo et exa mistory fidei; g° ex evidea obli
gais ad mista credenda fide Da, infr evidea politis mistory fidei; maj
certa e; g nequt dari obligao ad asg impole; mir qz e certa; g ag fidei ne
qt ee de obto fto, aut impoli.

Neo ex evidea credilitis mistory fidei ntre infe
rri obligao ad illa credenda ab illa bestitae et grg in nobis ..., ex Dei au
xio, fide D supnali, si hpe i poli; n d infr evidea obligais ad fide Dg ab
lute vere tlg, ex sola, ings, illa evidea credilitis; pinde neq infr evidea
politis ablute asg De fidei vere tlis, neq politas, et exa tlig mistory; d sub
hac explicae, aut distice politg ... accipiende ss: q in aliunde nobis supo
it certa ex fais fidei politas eigmi asg fidei De ex auxio Dei supna
li, ideo ex tli credilite si sub illa certide dit inferri tli obligao De fidei sup
nalis ablute; d 3 certudo illa n e evidea, ideo nec ex evidea illig credilitis
si sub illa certide inferri pot evidea politis asg De fidei supnalis ablute,
neq evidens politas, et exa mistory credilig.

Ob tandg; si mista fidei ntre eent
evid. credilia, nullg poet hereticg ee, q nullg pot obto evid credili, et ut
... dissentire: Neo alios ee hereticos, q lt io tli iudio evidentis credi

ictri nequeant primum discredere, imprudentissime tamen discredunt; et tamen evidentem credibilitatem non esse evidentiam circa veritatem mysterii. Item in loco illi imprudentes: alios esse hereticos, qui cum culpabiliter nolunt tamen eandem credibilitatem expendere aut advertere, ideoque cum pertinacia mysteria negant, iudicio Ecclesiae resistunt: alios tandem hereticos esse, qui postquam formarunt iudicium illud evidens, illud cum libere et culpabiliter deponunt, aliudque iudicium cum imprudens pertinaxque suscipiunt, aut nullius, aut tenuis credibilitatis utrorumque mysteriorum, sub quo iudicio discredunt; non ergo ex eo quod mysteria fidei nostrae sint evidenter credibilia, sine causa iam, nullus hoc hereticus est, ut neque est illa probatio.

Sectio 3ª

Dissolvitur dubium cum praecedente doctrina.

Quaeritur, utrum sicut habitus praecedat ad illud evidens de credibilitate mysteriorum fidei nostrae? Plures Thomistae citantes D. Thomam 2. 2. q. 1. art. 5. ad 1, affirmant, eo quod sicut iudicium procedere ab habitu infuso de fide, qui inclinat ad ipsum, ita ad ad obscurum de obiecto veritatis, sic ad evidentem de eius credibilitate: fundamentum est; quia omnis habitus inclinat in omnia ea, quae sibi conveniunt objecto convenientia sunt; evidens autem credibilitas conveniens est objecto fidei; unde ad illa dicendum est habitum fidei inclinare: proinde dicendum est, ab eodem habitu procedere iudicium evidens credibilitatis mysteriorum fidei nostrae: contra quod iudicium evidens de credibilitate obiecti fidei est supernale; nullum autem ad supernale procedit fides infusa; ipsa enim est supernale donum supernale, quod a Deo infunditur, quia illud videntium sibi cap. 8, initium salutis: fundamentum, et radix omnis iustificationis, unde a solo ipso habitu iudicium illud supernale procedere.

Contrarie est inter Theologos communis, eo quod evidens iudicium de credibilitate mysteriorum elicitur ab habitu fidei; cuius principium fundamentum est: quia habitus diversificantur per diversitatem obiecti formalis motivi; sed motivum formale ex quo elicitur ad evidens de credibilitate mysteriorum, diversum est a motivo formali, quo habitus fidei assentit, ipse enim assentit per obiectum formale auctoritatem, et testimonium Dei; ad

ca ille mova [illegible] creato et suma; ergo ag iste, n ab habitu fidei infuso, et a diverso alio habitu procedit: in qua re [illegible] habitu isto diverso variant [illegible] [illegible]; alii enim putant, provenire a prudentia infusa; alii ab acquisita; alii ab habitu theologico; alii a fide acquisita; alii denique, forte probabilius, existimant procedere ab habitu scientifico quoad [illegible] nali, sive [illegible] quoad [illegible] [illegible].

Hinc ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], at [illegible], habitus inclinare [illegible] ea, quae [illegible], et [illegible] sui obti, quod sub eodem sui obto formali movo attingibilia sunt; secus autem, quod attingibilia sub diverso obto formali movo: at [illegible] [illegible] evidentis credibilitatis mysteriorum est quoad [illegible] nalis [illegible] fidei tanquam [illegible] remotam, ratione dispositionis remotae ad fidem, et justificationem nullo modo supponat [illegible] nali, [illegible] fides manet in ratione dispositionis [illegible] [illegible] nalis initium salutis, fundamentum, et radix justificationis: [illegible] [illegible] [illegible] est supernalis a prudentia infusa supernali, vel ab aliquo alio supernali habitu ad fidem infusam subjecte, illumque elicienti; et auxilio [illegible] supernali [illegible] anti; quod ex hoc aliquid [illegible] [illegible]; ad [illegible] fides habitualis manet initium, et fundamentum [illegible] salutis, et justificationis, [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] habitus fidei, prout elicitivus est ag fidei [illegible], respicere tanquam obtum formale movum Dei auctoritatem, et testimonium; et prout elicitivus est ag evidentis credibilitatis obti, respicere [illegible] mova creata et suma; unde ex [illegible] [illegible] n est [illegible] eidem habitui repugnet; [illegible] hac diversitate obti formalis movi [illegible] nequit diversitas habitus; quia [illegible] formalia inadaequata; ex diversitate autem movi formalis inadaequati non colligitur diversitas habitus; et ex diversitate [illegible] obti formalis movi adaequati: ex [illegible] [illegible] elige quod malueris; [illegible] videtur [illegible].

[illegible]

[illegible] an ag ille, seu judicium evidens de credibilitate mysteriorum fidei [illegible] [illegible] nalis, vel supernalis? [illegible] illos [illegible] asserentes, [illegible] procedere ab habitu infuso [illegible] fidei, asserendum est supernalis, quia pendet [illegible] a [illegible] elicitivo supernali ut [illegible]. [illegible] negantes, [illegible] a fide infusa procedere, [illegible] [illegible], [illegible] tenent

illa ag. ee supnalis; ples. q. tenent, ee quoad substa naliz; tenent ee supnalz, q. sciant illy pcedere a prudea in fola supnali; imo hz sciant ples ex illis, q. illy pcedere dicunt a prudea acquisita, a fide acquisita, ab hita theologia, saltz ex aliquo alio gradu n. concurr supnali: fundaty hujg supnaliris legiti ag evidtis e, apud hos Aes; q. hiis ag se het tanqz dispo ppria, et naria ad ag supnales actus fidei; ois a dispo ppria, et naria ad ag supnales det ee quoad substa supnalis.

Tenent, ee nalis quoad substa, alii, q. sciant, hz ag pcedere ab hitu scientifico quoad substa nali: cujg rao, apud ipsos, e; q. hiis ag e qsi n. quedaz ex solis pncipiis nalibg dependens, ta deducta p mys nalis cogtis, qlis het pfunc discursg: qa innumeri viri auct orire dignissi asserant, et miraclis, reliquisq pdictis argtis pbata e, e prudentissime credile; d innumeri viri auctorite dignissi asserant mystea fidei nrae, eaq ii miraclis, aliisq aliis argtis pbata, ergo d prudentissime credibilia: maior e lumine nae nota; mir constat partiz ex sensu experientia, ptz ex historiis, aliisq silibg mediis, quae nali cognunt. Cod e evidens eois ii supra. e quoad substa nalis; q. het ex utraq pmissa nali: nec obstat, aiunt, q. ag ista evidens credilitis se heat tanqz dispo ppria, et naria ad ag supnales fidei; q. ea e dispo remota; hec a por ee quoad substa nalis: l. frequentissime supnalis erit quoad mdm; q. Vt hi extraordinario concursu intra eundem ordz nae frequentissime influat ad hz ag, seu iudy eprandy: eliget q ex hoc duplici opinandi mo, probabiliorz.

3y Dubiz e, an pdicta evidentia credilitis misterior. sit vera e moralis; p inde an mysteria fidei nrae dicenda sint evidz pbe credilia, l evidz moralz. Dubiz istud solg e nomis: aliq. per evidentiam pbg credilitis intelligunt evidentiam veritis mystii; p evidentiam moralz intelligunt solam evidentiam seu veri silitudis ex motiv. exsurg.; et hoc sensu mysteria nostra dicenda sunt, n pbe, d moralz evidz credilia: alii p evidentiam pbg credilitis intelligunt. solam

evidentiam, aut demonstrationem, quod omnia fidei mysteria talia sint, ut ex vi illorum motivorum sit ,
omnino prudentissimum, et quoad hoc talia mysteria fidei nostrae dicenda sint esse evidenter credi
bilia: alii denique per evidentiam credibilitatis intelligunt solam evidentiam obligationis creden
di absque aliqua haesitatione: et ad hoc talia dicenda sint quoque evidenter esse credibilia; quae
omnia constant ex dictis duplici sect. ant.

Sectio 2

An haec evidentia credibilitatis necessaria sit ad fidem eliciendam.

Licet myste

53. ria fidei nostrae sint evidenter credibilia, et evidentia ista credibilitatis possit ad fidem sup
abundantem concurrere sive ex aliis titulis omnino ex indigentia, aut necessitate ipsius
fidei sive ipsorum credentium; ideo investigandum restat, an haec evidentia credibilitatis
necessaria sit ad fidem eliciendam? Non, inquam, haec non habita ulla ex tot illis ante
actis argumentis pro credibilitate mysteriorum fidei de facto; quae vis altera, sive ex tot
illis motivis disjuncta, sive ex pluribus illorum, sive ex quibusque aliis similibus, aut ex
aliquo alio signo eventus, sufficienter generare evidentiam credibilitatis obtinetur; quod idem est,
credibilitatis Ecclesiae Dei revelantis? Proinde in praesenti hic inquiritur, quoniam primo credi
bilitatis obtinetur requirat ad actum Dei fidei, an sit necessaria ipsius evidentia; an vero
sufficiat ipsius probabilitas suae credibilitatis?

Triplex est sententia; 1a communis inter Scholasticos asserit
ad fidem divinam eliciendam requiri evidentiam credibilitatis obtinendi; ita D. Thom. 2a 2ae q. 1. art.
4 ad 2, ubi haec habet, non crederet, nisi videret ea esse credenda, vel evidentia sig
norum, vel propter aliud huiusmodi. Huic consentiunt plures alii Doctores. 2a sententia asserit, sufficere
dicere ad fidem, saltem ad aliquos in aliis non omnino firmos, ex ipsorum probabili cre
dibilitatis obtinenda; proinde simul ii non esse necessariam evidentiam credibilitatis; ita aliqui Doctores quos
P. Migual. de fid. disp. 6. sect. 6. apud quos citant pro hac sententia P. Torres, Gra
nado et alii: inter utramque mediat 3a alia apud P. Tannero disp. 1.
fide. q. 2. dub. 2. distinguens inter obiecta illa, quae fide divina generalia eminentiae
que possimus credere, non vero divinam; asserit, ut fides horum obiectorum sufficere.

probabilis sup credibilitatis; ad fidem vero illorum obiectorum namque est evidentia sup credibilitatis: sed ipsi Patres qui evidentiam credibilitatis in suis litteris intelligunt certitudinem istam, quae cum ... nec dubitet, nec possit prudenter formidare aut dubitare, an non obiectum ... vere credere, sive an non sit obiectum fidei &c.

Ergo cum illa sit non nostra, evidentia credibilitatis obiecti necessaria est ad fidem ... eliciendam: aliter Trid. ad ... fidei non esset sufficiens ... credibilitatis obiecti: non ista ... ex Concilio Trid. Sess. 6. cap. 9, ubi sic dicit, neque sit nemo de misericordia Dei, de Christi merito, de Sacramentorum virtute et efficacia dubitare debet, sic quilibet dum se ipsum, suamque infirmitatem, et indispositionem respicit, de sua gratia formidare, et timere potest, cum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum, se gratiam Dei esse consecutum: ex quibus verbis hoc ita esse conficitur, quod Concilium ad fidem ... necessaria est ... illa obiecti credibilis, sub qua stare non possit dubitatio, aut formido prudens ... oppositi; sed haec ... saltem est evidentia credibilitatis obiecti, non vero sola probabilitas sup credibilitatis; sub hac enim stare potest prudens formido, et dubitatio ... oppositi; secus vero sub illa evidentia: ergo ad fidem necessaria est evidentia credibilitatis obiecti, et ... insufficiens sola probabilitas sup credibilitatis.

Nos ista dedimus ... sect. 1. ad probandum veritatem singularia ... probabilis ... in universali de fide non esse fidem ... credibilis; ... e ex ... deducta stabilivimus; illa modo attigisse sufficiat: ... solutiones ibi refutavimus, quibus adversarii efficaciam ... eludere conantur; vide illas: modo, quae ibi ... addere ... .

... Si vero evidentia credibilitatis non esset necessaria ad fidem ... eliciendam, et sufficeret sola ... probabilis, sequeretur, quod facta sufficienti ... fidei, homo non teneretur ad illam amplectendam; ... sub iudicio illo probabili stare potest iudicium ... oppositi; ... oppositi non est cur homo potius uni, quam alteri ... adhaerere debeat; ergo facta sufficienti ... fidei, homo non teneretur ad illam amplectendam: hinc ... sequeretur ..., licitum esse ab ipsa fide recedere, ... oppositum amplecti; ... iudicium

P. Emmanuel Sanchez.

illud probabile deponere, aliudque iudicium de probabilitate sui oppositi efformare, et sub tali iu-
dicio illud licite amplecti; hoc autem est absurdum, ut ex ipsamet natura, nobilitate et
,, firmitate fidei nostrae, de qua D. Paulus ad Galat. 1. ait, Licet nos, aut Angelus de
,, Coelo evangelizet vobis, praeterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit: sicut prae-
,, diximus, et nunc iterum dico, si quis vobis evangelizaverit praeter id quod
,, accepistis, anathema sit; ergo non sola probabilitas credibilitatis obiecti sufficit ad fidem Divinam, sed neces-
saria est evidentia suae credibilitatis.

Probatur 3o; facto sufficienti fidei nostrae proposito, ita illi adhae-
rere debemus, ut prius mortem amplectamur, quam ab ea discedamus; maxima est D.
Th., constantissimaque inter Theologos; at hoc ita non esset, si ad fidem sufficeret sola probabili-
tas credibilitatis obiecti; quia cum unica probabilitate extrinseca adhaerere debet, ut prius mortem
subeat, quam ab illo discedat? Cur non idem dicendum esset de opposito extrinsece probabili? immo
hoc temerarium esset, et exponeremur periculo subeundi mortem pro obiecto, quod
ut nobis propositum, sit probabiliter tale, potest esse, aut timeri saltem, non revelatum, nec credibile fi-
de Divina, non obligans ad tantam adhaesionem, ut pro illo mortem oppeteremus; ergo
sola probabilitas extrinseca credibilitatis obiecti non est sufficiens ad fidem Divinam eliciendam: ergo requiritur
evidentia suae credibilitatis, quae cum omnis formido prudens, et dubitatio a nobis ex-
cludatur, certificemurque obiectum ita esse, seu non aliter esse, ac nobis proponitur, et a
nobis creditur.

Inferes, praedictas rationes, quinque quas ex Trident. desumpsimus, probare
necessarium esse hanc evidentiam credibilitatis ad fidem Divinam, tam circa obiecta, quae tenemur cre-
dere, quam circa obiecta, quae credere possumus, licet ad illa actu, et pro tunc credenda non te-
neamur: inferes secundo eam, hanc inquam evidentiam credibilitatis obiecti, quae ad fidem
Divinam necessaria est, oriri tantum ex natura ipsius habitus supernaturalis fidei nobis infusi,
cuius non est sola inclinatio ad actum, seu assensum constantem, et irrevocabilem obiecto re-
velato; at cum haec firmitas, et irrevocabilitas est propria Divinae fidei actualis, i-
ta propria debet esse ipsius fidei habitualis, quae eiusque tribuit, et infundit pro-
pria fidei actuali, cum qua habitualis prius est: inferes tandem, hanc evidentiam credibili-

ti obti ad fidem Dei requisitum per dicta, et probata, et moralem, cum varias illi, et accessiones AA, quas diximus in ultima sect. ant.; semper in dictis esse evidentem moralem veritati obti; quae non posse evidentiam sub illis accessionibus persuadent obti credibilitatem, evidentia et moralem persuadent obti veritatem.

Sectio 5.

Solvuntur Argumenta.

Arg. 1; tota fidei firmitas, et inaequalitas provenit illi ex obto formali movo. vel ex auctoritate et testimonio Dei, non ex conditionibus ad fidem concurrentibus; illae non possunt esse causales; obtum formale movum idem semper est sive obtum credendum proponatur evidenter credibile, sive probabiliter, specialiter quod esse idem sive applicatio ad fidem, non vero obtum formale movum fidei. ergo ad fidem Dei firmam, stabilem, et inaequalem non requiritur evidentia credibilitatis obti, sed sufficit sola illius probabilitas: Resp. tota fidei firmitas, et inaequalitas provenire illi ex obto formali movo sufficienter applicato; non autem applicatur sufficienter nisi per [illegible] aut applicationem evidentiae credibilitatis obti, cuius ratio est, quod fides trahit secum duplicem firmitatem, aliam obtivam, aliam subtivam, et inaequalivam; constat ex tridentino concilio dictis obtis; et ex absurdis ex opposito sequentibus; ad hanc autem subtivam firmitatem inducendam necessaria est certitudo subtiva, hoc cuius credens dubitare prudenter non potest, an obtum ita sit, an a Deo revelatum, et ipsi proponitur; haec certitudo stare non potest sub sola probabilitate; vero necessario requirit evidentiam credibilitatis obti, sub qua stat obtum formale movum fidei sufficienter applicatum ad fidem certam firmam, et irrevocabiliter movendam; ex quo patet ad argumentum.

Arg. 2. sine evidentia credibilitatis non est omnis catholicis; at omnes illi eliciunt actus fidei supernaturalis; ergo ad fidem Dei necessaria non est evidentia credibilitatis obti; minor innabilis est, major probatur; tum quod saepe nostri [illegible] eliciunt actus fidei. quin meminerimus illorum argumentorum, quae apud nos faciunt evidentem credibilitatem: tum quod plures rudes, aut rustici ex sola instructione parentum, aut Parochi credunt; sed in auctoritas parentum, aut Parochi generare non potest evidentem

credibilitis, imo aliqdo nec pbilitz: ty deniq q initio Eccle xorty, et Apostoli conver-
terunt ples ad fidz sola pdicae veritis, absq miraculis, martyriis, silentio proph-
loxy, et aliis argtis, que nobis mo sunt pro credibilite ntre religionis, generanis evi-
deq tis credibilitis; pro ergo evidea comis non e oibg catholicis credentibg, ppinde nec
ad fidz naria.

Neo evideg credibilitis qui evidea credibilitis e, oibg vera fide c.
Dio credentibg e coz, lt n oibg coz ex eisdz sgis, aut argtis; alii m plibg Indi-
gent, alii paucioribg; alios hec argta convincunt, que alios n convincerent, p
ingenioxy, aut captuy diversite; si q @ aliqd facientibg qty e ex se, defficiat
oino inculpate pp evidem exqna credibilitis, Ds inqnis illuminaibg supplet, qui
spplet defcu pp ... exqne, ex quay supplemto, aut spplemto in illis gerae evidea ps
ta credibilitis ad fidz regta: Sine ad argty max necda e; ad 1m pbas dicendy
e, in nobis semp stare evideg isty saltz. bitualz, ex qua obty bitualiz suffi-
ens nobis ppoty e ad fidz ntrg movendg, aut trandg: ad 2m pbas dicendz;
rudibg, et rusticis coiz ppom ipsy testimoy parenty, et Parochi certiffz, et in-
dubitale ee res fidei ntre; ppinde suffiens e q accidens pp illa apud ipsos
gerare evideg credibilitis, lt apud alios literatos trare nec pbilitz gera-
ret. tsl q pp parenty, aut Parochi advertere ad coz psy populi, diecesis,
regni, aut Eccle, suffienty ad ipsos de credibilite oino certificandos: t tandz
si q ipsos n stet culpaliz, Ds interiq spplet suis illustraibg pp ... illa
exqng ex se insuffienty ad gerandg evideg, ut illa posit gerare.

310 Ad 3m deniq
pbas dic, alios à Xpto, et Apostolis conversos ee ad fil: Xptiang pp pdica
q miraculis illustratg, ex illud. Marc. pdicaverunt ubiq Do cooperante. et
sermong sfirmante sequtibg sgis. alios pp pdicas, ipsig doctre solidissg veritz,
ipsoryq Sanctitate, et mirabilia exempla totig sanctitis, qbg ubiq resple-
debant, cordaq inflammabant; alios deniq pp ipsory pdicas speciales
firmasq Sppg S. illustraes, qbg suos agnoscebant errores, illosq detesta-

bant, penetrabant veritatem doctrinae Evangelicae, illamque amplexabant; haec autem q.
omnia in illis, qui nunquam cessant generabant evidentiam credibilitatis nostrae Christianae reli
gionis; verum nunquam absque evidentia huius credibilitatis, orta, tum ex argumentis, quae nobis
modo sunt, tum ex aliis concurrentibus, fidem [illegible] eliciebant.

Itaque [illegible], haec signa, et argumenta
quae nobis de facto sunt credibilitatis fidei nostrae, nequeunt in nobis generare
evidentiam talis credibilitatis, non modo illa in se ipsis cognoscimus, sed ex relatione maiorum;
quae autem ex aliorum narratione cognoscuntur, non sunt obiecta [illegible], quae ad generandam evidentiam re
quiruntur, sed solius fidei, quae non sufficit ad evidentiam; at ex vi applicationis horum argumentorum cre
dimus fide [illegible] obiecta religionis nostrae; ergo ad eliciendam fidem [illegible] necessaria non est evidentia
credibilitatis obiecti. Resp. neg. maior; non ut signa et argumenta illa in nobis generent evi
dentiam credibilitatis, non requiritur quod in se ipsis cognoscantur; sufficit, quod cognoscantur in ipsa [illegible]
et vivali testimonio Ecclesiae; sicut sufficit publicum, et vivale testimonium testantium Romam esse,
ut evidenter credibile sit Romam esse; et pro [illegible] illa non sint in se ipsis obiecta [illegible], non ex
hoc nequeunt non generare [illegible] evidentiam: [illegible] sola ex illis argumentis nobis nota
sunt [illegible]; ipsa universitas utriusque testimonii de Christo; ipsa consonantia doctrinae Evan
gelicae cum recta ratione; incredibilitas aliarum sectarum, vivicum, et vivale Ecclesiae testi
monium pro veritate Evangelicae doctrinae, imo et reliqua omnia argumenta, satis in testimonio
communis Ecclesiae.

[illegible] est a parte aliarum virtutum, ad quarum actus exercendos non requiritur evi
dentia honestatis obiecti; sed sufficit sola probabilitas, ut inductione facta per omnes virtutes mora
les constare potest; ergo nec ad fidem requiritur evidentia, sufficit probabilitas credibilitatis ob
iecti. et confirmatur; quod ex necessitate huius evidentiae, insufficientiaque solius probabilitatis, sequeretur,
non posse adorari adoratione absoluta Christum in hac non est [illegible] consecrata; illa enim esse
vere consecratam est pro nobis probabiliter constare; verum non possemus actum fidei elicere de
Christo existente sub his speciebus; eorum nec Christum ibi adorare adoratione absoluta; haec
enim oriri debet ab actu absoluto [illegible] fidei, quo credamus Christum sub illis speciebus
vere, et [illegible] contineri: haec et aliaque alia [illegible] argumenta soluta [illegible]

cum insufficienter probavi ratione veritatis singularis in unali de fide ad fidem illius eliciendam; recole, quae ibi sunt dicta.

Arg. 5. ex praedicto absurdo; sequitur ex sola necessitate evidentiae credibilitatis obiecti ad fidem divinam; nam sequeretur, mysteria fidei non esse evidenter vera, evidenter possibilia, imo evidenter existentia; etenim non evidenter credibilia; quae enim evidenter credibilia sunt ut vera, ut possibilia, ut existentia, evidenter sunt talia; sicut enim evidenter impossibile nequit esse evidenter credibile, ita evidenter credibile nequit non esse evidenter verum, et possibile: praeterea ex illa evidentia credibilitatis sequitur evidentia obligationis ad credendum fide divina, ex hac evidentia obligationis sequitur evidentia possibilitatis ipsius actus fidei; nequit enim dari obligatio ad impossibile; ex ipsa evidentia possibilitatis actus fidei sequeretur evidentia veritatis, et possibilitatis imo et existentiae ipsorum mysteriorum; fides enim divina nequit esse falsa: sequitur tandem, nullum posse haereticum esse; nam sub evidentia credibilitatis obiecti nullus potest obiecto dissentire, sive non credere; unde qui non credit, Deo erit, quod illi sufficienter, hoc est, evidenter non proposita sit obiecti credibilitas; nullus ergo potest haereticus esse per justum dissensum mysterio non sibi sufficienter proposito. ergo talis evidentia non requiritur ad fidem, sufficit sola probabilitas credibilitatis obiecti: haec argumenta soluta sunt in sectione 2a praecedentis libelli q.; recole ibi dicta; nec enim possumus, nec volumus eadem repetere.

Quaestio 1a.

An et evidentia in attestante stare possit cum fide?

Sectio 1a

Affirmativa [illegible]

Evidentia in attestante Deo est evidentia ipsiusmet sive revelantis: seu [illegible] sive Deum [illegible] revelasse, et non evidens sit, et talis in [illegible] evidens est [illegible] Deum esse summe auctoritatis in dicendo, summe sapientem, summe veracem, impotentem fallere et falli quando loquitur, sit evidens [illegible], modo [illegible], aut revelare Incarnationem evidenter cognosco, aut infero, Incarnationem esse, [illegible] hunc syllogismum, quod Deus revelat verum est; sed Deus [illegible] non [illegible] summe auctoritatis in dicendo nec fallere nec falli potest: [illegible]

revellas, vbj ei Incarnatj; ergo Vbj Incarnatj e, sive est obiectum verum et infallibile e, Vbj Incarnatj e. Maior e evidens, sive supposit[um] tlis; minor est evidens e, non sub hac evidentia quippe ipsa procedit, ex qua desumpti ipsa evidentia evidens e non ill[a] a sive absque non de ex[istentia] et veritate Incarnationis.

Evidentia ista Incarnationis ita necessaria dicitur evidentia in attestante; quia non e evidentia Incarnationis in se ipsa, neque in causa sua, neque in aliquo eius effectu; non enim Incarnatio per se ipsa e nobis evidens, neque revelatio causa e Incarnationis, neque illius effectus; sed in solo Dei testimonio divino existente ad ipsam Incarnationem, de quo, et nobis evidens esset ex, ut modo supposito, nec posse non esse infallibile ex vi infallibilitatis ipsius Dei attestantis inferimus, seu cognoscimus evidenter, verum, et infallibile esse Incarnationem Vbi. Disputant hic DD, an hec evidentia in attestante sit, vel non, vera et propria evidentia, aut demonstratio. Negat P. Vazq. t. 1. d. 135 cap. 3; quia evidentia, ait, aut demonstratio apud Arist. dividitur in quia, et propter quid: hoc e per effectum, aut causam, vbi intelligitur per quelibet propria intrinseca rei; talis non e evidentia mysterii in attestante; quia testimonium Dei nec e causa nec effectus, nec proprium mysterii intrinsecum: affirmat P. Petr. Hurt. disp. 25. sect. 5; quia ad veram evidentiam, ait, sufficit, quod fiat ex praemissis evidenter inferentibus, sive sint intrinseca, sive extrinseca, sive causa, aut effectus, sive non: P. Granados tract. 2. d. 11. s. 5. n.) asserit, esse veram, et propriam evidentiam, licet non adeo propriam, qualis est per propria intrinseca rei aut per effectus aut causas.

Quidquid de hoc sit, sive evidentia in attestante sit vera, et propria evidentia, sive non, subsistit semper quaestio, an sub tali evidentia et hoc addito in attestante, maneat possibilis fides Dalis. Neque quod talis evidentia mysterii et hoc addito in attestante, non tollit, quia talis absque dubio ex praemissis evidentibus evidenter inferentibus, ex mysterii intellectu necessitantibus ad assensum, ex hoc capite oritur quaestio obscuritas, non ex eo quod mysterii evidentia dicenda sit evidentia simpliciter talis, vel non; operae pretium oppositum notare, quia ab aliquibus ex hac varietate opinantur esse ratam evidentiam propriam vel impropriam existentem evidentiam in attestante, quippe ist

31

ra omno dere solet reddi de mysterijs in presenti rogat, an quo ille mysterij Incarnationis quoties ex vi utriusque illius ipse evidentius sit, aut esse possit absque [illegible] fidei? Non ut [illegible] [illegible] ... an [illegible] [illegible] sit, aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ... [illegible] evidenter cognitis, sive [illegible], sive [illegible].

Suppono revelationem posse esse evidenter cognitam; imo de facto evidenter cognitam esse à primis Ecclesiae Principibus, tenent complures Theologi. imo alij addunt, hanc evidentiam fuisse in illis necessariam ad fidem nobis firmandam, et statuendam; quidquid sit de hac necessitate, et de hujus evidentia apud primos Ecclesiae Principes, quas omnino non dispute, satis enim politas à summine necessitate. et in presenti suppono dict. difficultant DD. an haec evidens notitia revelationis, sive Dei attestantis, sit solius aeque clara, et intuitiva visione Dei? Nat Bañez et quamvis alijs, extat communis, et vera. Si Deus, si non dari posse ita propria Dei, ut evidenter ostendat, Deus esse qui operatur, quin ex hac evidentia inferat visio clara et intuitiva Dei, et lo [illegible] tiva; aut dari non posse locutio externa ita propria Dei, aut tres mihi Deus intuen[illegible] fiat, aut alio modo eam mihi innotescere faciat, ut evidenter ostendat, Deum esse qui loquitur, quin ex hoc intuitive debeam videre Deum, et abstractive &c, per evidentem mediorum signi locutionis et Deo loquente; hoc suppono.

Suppono praeterea hanc evidentiam, de qua in presenti, non esse solius credibilitatis, quae in actu fidei remota est mistae fidei nove, ut necessaria esse proxima ad fidem Dei; et esse evidentiam ipsius ex veritatis Dei revelantis, inde evidentiam veritatis objecti in ipsamet revelatione: suppono tandem, quod modo non est, an per hac evidentiam in attestante fuit oppositi in certis intellectus alijs argumentis, et evidens in attestante non sit, et obscurum ex revelatione obscure cognita, et ex hoc causam omnis esse quaeque fides compatibilis et evidentia illa in attestante, et de hoc ad septimam diffinitum, ubi agetur de obscuritate fidei; de qua est communis apud non ignorari esse compatibilis scientiae fidei, et opinioni intellectus [illegible]; quaero igitur generatim utrum esse alia aliquid veritatis revelatae, et esse eundem illius aliquid, quod evidens esse in attestante, sicut ex revelatione ita evidenter accepta [illegible]

e contra non deducta ex dicto supra ex auctoritate revelantis evidenter [illegible]

Sectio 2a

Sententia affirmativa [illegible]

In hoc puncto [illegible]

te duplex est opinio: prima affirmativa, asserit [illegible] evidentia in attestante stare posse cum fide, sive fidem [illegible] inniti posse revelationi evidenter [illegible]; hanc sententiam citat [illegible] [illegible] qui [illegible], ubi asserit, non repugnare fidei, quod innitatur revelationi ex evidentia aliquando [illegible] [illegible] revelato, facile in explicatione [illegible] [illegible] sola evidentia credibilitatis; citat [illegible] [illegible] in 3 dist. [illegible], q. unica, ut [illegible]. Prophetas evidenter habuisse [illegible] revelationem prophetiarum [illegible] multorum quae [illegible] [illegible]; hanc sententiam [illegible] Vasquez [illegible] 135. cap. 3, et 3. q. d. 53. c. 1; [illegible], et [illegible] alii: 2a sententia est negativa; asserit, fidem [illegible] stare non posse cum evidentia in attestante, sive fidem [illegible] inniti non posse revelationi [illegible] evidenter cognitae; ita [illegible] disp. 3. [illegible] sect. 8. [illegible] K[illegible] cardin. [illegible], et alii [illegible].

Tenendum [illegible] affirmativa: [illegible] non [illegible] fidem [illegible] stare cum evidentia in attestante sive posse inniti revelationi evidenter cognitae: probatur [illegible] [illegible] specificativo [illegible] formali motivo adaequato [illegible] fidei [illegible] [illegible] [illegible] ex revelatione evidenter cognita, sive [illegible] evidentia [illegible] in Deo attestante: quod [illegible] vere [illegible] [illegible] fidei: major est indubitabilis; probatur minor; objectum formale motivum adaequatum specificans [illegible] est complexum ex auctoritate Dei in dicendo, [illegible] revelatione; major ista certa est; quod non revelatio sit evidenter cognita non extrahit illam a ratione revelationis, non extrahit illam a ratione moventis; imo ideo fortius et efficacius movet, quod [illegible] et revelatio [illegible] evidenter cognita; [illegible] evidentia Dei auctoritatis non extrahit illam a ratione auctoritatis in dicendo, neque a ratione moventis; imo quo evidentius cognita fortius et efficacius movet; [illegible] objectum [illegible] [illegible] motivum adaequatum [illegible] fidei est auctoritas Dei in dicendo, [illegible] [illegible], [illegible] veri testimonii [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] ex revelatione evidenter cognita, sive evidentia [illegible] in Deo attestante esse [illegible] [illegible]

33.

91

facto ab obro frali movo adato ut tli Ste fidei.

Stre: ergo assg qui è assg omnsti n ẽẽt alterig nē à fide Sda; po ẽt assg sti fidei; ꝑ ans: rao frali nova adata, quꝑ qꝫ ille assg eliceret n ẽẽt alterig nē à rae movi Ste fidei: po nīꝗ ipse assg ẽẽt alterig nē à fide Sda; cōa certa è; n sub illa ra, aut sub Vritatis ꝯstuit rō, sub qua rao frali mova, quꝑ qꝫ elicit: ꝯstuta è in rae moventis, spe in ẽẽ, qua ꝑte specificat ay; ꝑ po ans; rao mova adata, quꝑ qꝫ assg ille, qui è assg mysti, eliceret, ẽẽt auc Vritas Dei, Dsg testimig, sive ẽẽt Ds dicens ut tlis: D. Ds dicens ut tlis è ipsa frali rao mova Ste fidei: ac rao frali mova adata, quꝑ qꝫ assg ille eliceret n ẽẽt altcrig nē à rae mova Ste fidei; po assg ipse quꝑ illg elicitg ẽẽt assg Ste fidei; ginde ꝯ evidea in atestante stare, pot fidei Sta.

Unica solus huig argti apud advers. è, de rae obti fraliꝗ movi fidei in ẽẽ tlis, seu in ẽẽ moventis ad fide, ẽẽ obscurit. alrs ipsig testimoni. in hoc in ꝯsistit ab obro frali movo fide, ꝯ po evidea in atestante excludat tle testimonis obscuritg, ciy nec Ds dicens evidr cogtg ut tlis pot ẽẽ obry frale movy fidei Ste, nec ipse assg evidens in atestante pot ẽẽ fides Sa. D. ꝯ. n è de rae obti frali movi fidei, imo nec ꝯdio ad eig motiog efrali regta, ꝗ nullo mo intlly movet, imo eo se ꝯ retar dat, et retrahit ab assu; ꝯ tlis è obscuritas testimonii, aut obti fralis movi fidei; po ejusmi obscuritas n è de rae obti fralis movi fidei; mar certa è; pr min; testim Dy n movet ut obscury ꝯ ut infalix. hic (a infalitas n ꝯvenit ab eig obscuritte, ꝯ ab eig infali veritte) Ꝯtra quo obry ꝯ tg movy obscurus ꝑromit, ning allicit, rapit ꝗ, sive intlec tivy, sive volitivo ad eig assu, ẽ aovy; so obscuritas Di testimonii n movet ad fide Sta, imo eo se retrahit, seu retardat a ꝑugꝗ fidei; po n è de rae obti fralis movi fidei, imo nec ꝯdio ad eig motiog efraliz regta

Dices 3ª: est, non ipsa intrinseca auctoritas Dei in dicendo, sive obscure sive evidenter proponatur, est, quatenus ex parte sui requiritur, sufficiens ad movendum fidem divinam; sicut in hominibus literatis, et rusticis: illi evidenter cognoscunt auctoritatem Dei in dicendo; isti autem obscure: sed tam literati, quam rustici ex auctoritate divina obscure proposita eliciunt fidem divinam; ergo similiter revelatio, quatenus ex parte sui requiritur, sive evidenter, sive obscure proposita sufficiens erit ad movendam fidem divinam; cur enim obscuritas erit de ratione motivi revelationis divinae, non vero de ratione motivi divinae auctoritatis, cum utraque sit motivum fidei? 3ª tandem: evidentia humanae attestationis non impedit fidem humanam de obiecto attestato; sive enim omnibus evidenter constet de testimonio hominis, sive obscure, possunt illi assentiri eadem fide humana; ergo evidentia attestationis divinae non impedit fidem divinam de obiecto attestato; cur enim attestatio humana evidens sui non excludit ad fidem movere, illa vero excluderet attestatio divina? Video disparitates, quae utrique huic paritati afferri possunt; sed video illas insufficientes esse, reddique per disparitatem ipsa vincit adversariorum [illegible].

Hinc infero, obscuritatem Dei revelantis, sive divinae revelationis, non esse ad fidem simpliciter necessariam, neque tandem nos movere, nisi tandem [illegible] de facto in ad illam concurrere, non ex necessitate fidei, sed ex dispositione Dei nolentis sua testimonia clare et evidenter ostendere, sive ad maius nostrum meritum, sive ex aliis motivis sibi notis. Infero [illegible], habitum fidei nobis infusum potentem esse elicere, et actus fidei obscuros ex obscuritate divinae attestationis obscure cognitae, et actus fidei evidentes evidenter in attestante, non obstante evidentia [illegible] fidei actuali, aliunde fides habitualis debet esse fide actuali; nec enim cur fidei habituali nobis infuso dene[gari] quod sit eiusmodi virtus elicitiva utrorumque illorum actuum: inferes tandem, recte dici hanc nostram propositionem fidem Angelorum in statu viae, et Christi, aliorumque Beatorum [illegible], quod Doctor noster quidam plures Theologorum habuerunt evidentem revelationem, sive evidentiam in attestante; negare enim illis fidem in illo statu evidenter durum appareret: alii autem licet nec obscuram ex revelatione aliunde obscure cognita illis superaddere, quod possit esse fides, eorum non voluerunt.

Sectio 5a

Solvunt(ur) Argum(en)ta

Arg. 1. ex D. Pa(ulo)

ad Hebreos cap. 11, ubi fides apellat(ur) arg(umentum) n(on) apparentium; cui glonat(?) D. Aug. tract. 40 in Joan. q(uid) e(st) fides, nisi credere q(uod) n(on) vides; et id(em) dont(?) alii SS. PP.; ergo quae apparentia ..., seu evidentia in atestante, requirit(ur) ut illa fides trahe(re)(?). Inde et evidentia in atestante neg(at) stare fidei D(ivin)ae.

(q(uod) vide(ri)(?) me Roma credo ...)

Res(pondet) P. Vazq(uez), evidentiam in atestante n(on) esse simpliciter evidentiam m(yste)rii; v(erbi) g(ratia) ratione il(l)ius nec videt(ur), nec apparet m(yste)rium; ergo fides innititur revelationi evidenti q(uod) ex hoc aliq(uid) infer(r)i po(te)st ... Res(pondet) P. Amicus, fidem D(ivi)ni ... esse argumentum n(on) apparentium in se ipsis, seu q(uoad) inca(usa) sui(?), n(on) v(er)o n(on) apparentium in revelatione, sive q(uoad) sui causa; evidentia ... in atestante n(on) reddit m(yste)rium evidens in(?) se, et in se ipso et causa, et in sola revelatione. Res(pondet) P. ..., Aug., aliosq(ue) SS. PP. de fide com(muniter) loqui, et frequenti fidelibus, n(on) v(er)o de omni ... ve(l) ... n(on) D(ivus) P(aulus) ait fidem esse sperandarum substantiam rerum, argumentum n(on) apparentium, in n(on) omnia, quae fide D(ivin)a credimus, ... speramus.

Arg. 2. evidentia m(yste)rii in atestante generat evidentiam, seu sci(enti)am ipsius m(yste)rii; at evidentia et scientia ipsius m(yste)rii neg(at) esse fidei illius; ergo et evidentia in atestante neg(at) stare fidei D(ivin)ae; maior certa est; n(on) evidens ... et veritas ... revelationis infert evidentiam m(yste)rii revelati, ita ... est, si revelatum est, minor ... n(on) ... obscuritas ... ... requisita ad fidem D(ivin)am: Res(pondet) ... P. Vazq(uez), evidentiam m(yste)rii in atestante n(on) esse simpliciter evidentiam, aut scientiam, ... nec evidentiam aut scientiam simpliciter ... ; manet ergo m(yste)rium simpliciter obscurum. Res(pondet) ... P. Amicus, m(yste)rium evidens in atestante esse obscurum in se ipso, ... evidentiam in atestante n(on) esse ... ; ... qui obscuritas ... in se ipso, n(on) in ipsa atestatione, ... illius, ... oa ... : Res(pondet) ... ... dicta: ... si velis, ... , ... de obscuritate ... , sive n(on) intuitione ... ,

In de obscuritate, sed abstractiva, sive non evidentia, aut sua abstractiva, i. e. non mysterii evidens in attestante evidens sit, non in ratione intuitive, sed abstractive, quia ipsa evidentia mysterii ipsius attestationis ad ipsum mysterium attestatum tanquam ad terminum.

Arg. 3; assensus fidei est liber, et meritorius; sed talis neque esse assensus, qui nititur revelationi evidenter cognitae; ergo eiusmodi assensus neque esse illa fides: maior constat; minor probatur; quia intellectus necessitatur ad assentiendum veritati evidenter cognitae in attestante; et necessitatur ad assentiendum conclusioni evidenter ex principiis deductae; ideoque D. Gregorius Magnus homil. 26 in Evang. ait, fides non habet meritum, ubi humana ratio praebet experimentum; ergo assensus evidens in attestante sive nitens revelationi evidenti neque esse liber, et meritorius, et inde nec esse illa fides: Dicit P. Hurtado assensus fidei omnes omnibus fidelibus, utrumque obscuros; liberos esse, et meritorios; seu tam raros, et claros, quales illi, qui nituntur revelationi evidenter cognitae per physica, hos tamen assensus claros, et evidentes posse tamen liberos esse, et meritorios, quia supposita evidenti revelatione eius mysterii et mysterio revelato, intellectus ex imperio voluntatis ita assensum eliciat propter revelationem ita propositam, ut tamen seclusa evidentia, talem assensum eliceret in obsequium Dei dicentis, et elicit quosdam alios sub obscuritate revelationis.

Haec opinio mihi, licet mali[illegible] de omni assensu fidei, nec de merito; ad eius probationem dicendum est cum sedulitate solutionis P. Hurtado, intellectum in [illegible] necessitari ad assentiendum simpliciter mysterio evidenter cognito in attestante, non tamen necessitari ad ita assentiendum, ut tamen seclusa evidentia similiter assentiret propter [illegible] Dei testimonium, in obsequium Dei dicentis; et ex hac libero voluntatis imperio, et assensu liberi, et meritorii; eiusmodi assensus fidei quatenus ita imperatus, et elicitus: et dicendum est, supposita evidentia revelationis, non requiri imperium voluntatis ad assentiendum mysterio; quae tamen ratio arbitrio voluntatis, vel imperium istud et est liberum, et potest esse meritorium; et in hoc imperio libero, et meritorio potest esse liber, et meritorius talis assensus fidei evidens in attestante: hinc ad textum D. Gregor. dicendum est, [illegible], ex [illegible] colligi, quod dari fidem evidentem in attestante, sed sit de illius merito; supponit enim fidem, sed eius meritum negare videtur: [illegible] loquitur D. Gregor. seclusa illo assensu voluntatis, et hoc imperio libero.

de qbq in dupli gdicta soluoe: Sc. n nare abluse moerity, c maioritz moe rati, qz set fides obscura, sue n evidens in atestante: 2º tandz siveeis, loq de experimto intuivo, n vº de experimto abstracvo, qle bene y solz evidez in atestante.

Arg 2: ...

Arg. tandz; si asig evidens in atestante poet ee fides Dª, n

esset una fides denegaret Xpto, et Beatis; ab ipsis non ex sola ratione obscuritatis relegat; ergo neque est fides Dei, quae obscura non sit, sive quae sit evidens in attestante. Ubi, a Xpto et Beatis fides relegari de facto, quia status ipsius in Xpto, et Beatis immediate et intuitive vident, quae per alios fidei cognoscere possent; deinde Deus non agit cum illis tanquam loquens, sed tanquam se ostendens; neque non ille status est status Beatificus; esset ergo fides sive actualis, sive habitualis omnino superflua; non ergo ex sola ratione obscuritatis ab ipsis aspectu omnes fides relegat: an vero illis fides repugnet, sive obscura, sive evidens? an saltem Beati aliquos actus fidei de facto exerceant circa obiecta illa, quae in Verbo non vident, non est huius loci.

Disputatio 3a

De proprietatibus Divinae fidei.

Illa res, quae ordinarie disputationem praecedit, quae circa fidei proprietates tractari solent; ideo disputatio ista 3a, et ultima huius tract. brevior, quod ipsi est nobis exit: illas 5 brevibus quaestionibus complectemur; in prima de eius obscuritate, sive an sit aut esse possit obscura, sive aperta, exit; in 2a, de eius obscuritate, de qua pleraque sunt dicta; in 3a de eius certitudine; in 4a, de eius supernaturalitate; in 5 denique, de actu quo voluntas ad fidem concurrit; pleraque alia ob temporis ad mas morales omnino pertinentia. (Illustrissimus P. Emmanuel Sanchez et. anno 1708.)

Quaestio 1a.

De Spe theol. R. P. Emman. Sanchez.

Sicut e[nim] gen[er]is i[n] ... , ... e[nim] Christianus supernatu[ra]lis spei, mi[hi] m[..]. ... 3. de ... cap. ... qua ... sunt ad erigendum spem n[ost]ram, qua et n[ost]ris monstravit, bonum unus Deo ... siquidem, ... huius ... isto ... manifestius, qua[m] ... natura n[ost]ra dignatus e[st] ... gloria; recto ... post incarnationem Di[vi] Verbi explanatur supra ... ... spes n[ost]ra ... , et erigimus speramus ... , nec ... eius ... futurum esse, ... ipsius excellentia, ... , quod adhuc ... facere ... nos brevitas temporis.

De Spe theol. e[st] ... in 3. d[ist]. 26. ... Art. ... q. 17 ... Suar[ez] in 3. disp[utatio]ne 26. q. unica. Ex. ... tom. de ... virtutibus theolo[gicis] ... [illegible] ... ... ; ... in 3a diss[ertatio]ne diversis ... , subdivisisq[ue] in varias q[uaestio]nes et s[ecti]ones; in 1a de natura spei, eiusq[ue] ... , in 2a de eius obiecto ... et mali; in 3a de ... eius ... , cum ... nulla ... de ... ... in ... pertinent ...

Disputatio 1a

De natura, et proprietatibus spei theologicae.

Quoniam e[st] in sacris litteris acceptio spei; alia pro ob[iec]to sperato, D[ivus] Paul. ad Rom. cap. 5. ... beata spe: alia pro ... , ... sperans D. David psal. 13. Dominus spes eius: alia denique pro ... , ... sperandi ... D. Paul. 1a ad Corinth. 13. manent ... haec tria fides, spes, et charitas ... in hac tam ... acceptione spes ... tractatur ... natura ... , ... in hac ... ... de ... honestate spei theologicae.

P. Emmanuel Sanchez

Quaestio 4.a

De existentia et honestate spei theologicae.

Sectio 1.a

Circa illius.

Spes in communi describitur a D. Th. 1a 2ae q. 40 articulo 1, et in disputatione de spe: motus potentiae appetitivae ad bonum futurum et arduum. Si motus sit habitualis, spes habitualis erit, si actualis sit, spes actualis erit. Itaque pro ut apud D. Th. quatuor conditiones requiruntur, quas reliquos Doctores ad spem concurrere debent. In primis obiectum bonitas, qua spes a timore discriminatur, cuius obiectum potius est malum; futuritio, ubi includitur absentia et possibilitas, per quod spes differt a gaudio, quod versatur circa bonum praesens; arduitas, seu difficultas, per quod differt a puro desiderio quod tendit in bonum possidendum sive arduum et difficile sit, sive non, de his conditionibus dicemus postea.

Ad hanc D. Th. doctrinam, et ex dictis quivis docentis ... potuerit spem christianam, seu theologicam definire: motus affectivus voluntatis in Deum obtinendum sub iudicio saltem practico sui assequendi. Ipso reliquas conditiones supra dictas requisitas ex parte obiecti ad spem in communi includas in Deo, ut a nobis obtinendo, de quibus infra. Hinc constat spem theologicam actualem esse actum voluntatis, non solius intellectus, ut aiebant ... quorum sequaces plures haeretici nostri temporis asserentes spem nostram non distingui a fide: hanc veritatem ... Concilium Tridentinum ... et cap. 24. quae ... apud AA. ... plures rationes allatas a D. Aug. in Enchiridio cap. 8; quod ubi fides tam de bonis est, quam de malis; spes autem tantum de bonis: quod iudicium intellectus movet ex voluntate ... ex bono, quod spes ut talis est affectiva iudicium intellectus tantum iudicativum, et alia ... unde spes est actus voluntatis praesupponens in actu intellectus, quo credit obiectum saltem probabiliter censet obtinendum.

Infertur tertio spem theologicam differre a gaudio et fruitione Dei, ista enim sunt affectus in Deum possessum ut talem; spes vero affectus in Deum possidendum: differre tertio ab amore amicitiae; hic enim fertur in bonum ipse conveniens ab statu possessionis futurioris, et caeteris; spes vero fertur in bonum, ut possibile, saltem sperabiliter futurum; tandem differre a puro desiderio tanquam species a suo genere; omnis enim spes desiderium est, non omne desiderium est spes, cuius ratio est: quia spes fertur affectu prosecutivo in bonum absens; affectus vero prosecutivus boni absentis desiderium est, omnis ergo spes est desiderium. Porro non omne desiderium est spes, quia futura non sperant vide ergo desperatio boni futuri: ... desiderium; deinde ... desideramus ... quod ardua, ... absentia; de ratione vero spei est tendentia in bonum arduum; non ergo omne desiderium est spes.

Esse spem hanc christianam, et theologicam ipso nostro experimento notum est, quod nobis adeo notus, quam nostra aeternae felicitati ipsius desiderium, et spes illius ... sub ratione meriti, ad quorum ergo speramus ... bona divina a Deo conferenda: constat porro ex pluribus Scripturae locis, praesertim ex Job cap. 19 reposita est haec spes mea in sinu meo; et ex ubi Apostoli 1ª ad Corinthios 13 nunc vero manent fides, spes, caritas tria haec. Ex quibus ubi sicut de fide ex ... et caritate, ita et ... spei, ... quam ... alia testimonia ... ... spe ... ... in spe ..., seu ... ... , quae ... elevatus ... ..., ... spei ... ex ... theologicis ... de quo in ... ... supernaturalibus.

Sectio 2ª

An spes theologica sit ... virtus.

De hac re late, et erudite ... Rigalda ... ... 11 Sectione ... Michaelis Bay ... spei informis seu non formatus caritate ...

est: nos illo omnino decidemus, quod nullus fere doctor Catholicus in re tam catholica, quo potius sugere debuimus: rogamus igitur an utra spes Christiana ex se, seu independenter ad influxu caritatis in ipsa, moraliter bona, et vera virtus sit. Supponimus omnes doctores a caritate infusa esse veram, et proinde virtutem vim ad non tantum moraliter bonos, et meritorios operis supernaturalis: aliqui vero asserunt [illegible] dicendo esse virtutem catholico, non in actione pura et ipso ratione, ita Durandus in 3 distinctione 26 q. 1. et Caietanus 2a 2e q. 17 art. 5; loquuntur autem isti diverso habitu spei non esse dicunt, esse virtutem, et virtutibus operibus exercitium differunt.

Conclusio utra sola ex D. Thoma 2a 2e 17 art. 1o et reliqui omnes theologi: spes theologica quod in formata est vere et absolute, et simpliciter virtus: probatur: quoad duas spei; virtus simpliciter est, quae ex se reddit in actus, in eo bonos, et honestos; talis ex se ipsius spes utra seu bonorum iccirco ergo est simpliciter virtus. Probatur consequentia: sicut non potest non esse simpliciter virtus, quae ex se reddit in actus simpliciter virtuosos, sicut non potest non esse non virtus, quae ex se reddit in actus non virtuosos; Minor suadebitur ex doctrina dicendis quoad honestatis seu bonitatis actus sperandi: quia: spes virtualis seu habitus sperandi infunditur a Deo in ordine ad recte vivendum, sicut et reliqui habitus theologici fidei, et caritatis; dicitur quod dictio est sive [illegible] de habitu recte vivendi virtutis simpliciter est; ideo quod apud [illegible] c. 4. [illegible] est virtus in toto definitur, qualitas qua recte vivitur: ergo spes utra tota ex se igitur est simpliciter virtus.

Eadem conclusio oritur actus sperandi ex [illegible] suppleri auctoritate illo Davidis psal. 118: inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas propter retributionem. Et illo Ecclesiastici 12 benefac iusto et invenies retributionem [illegible] Hebr. ad Hebr. 11. Maiores divitias estimans improperium Christi [illegible] prospiciebat enim in remunerationem, et de aliis quoque plurimis, omnes isti actus [illegible] includunt actus spei erga retributionem laudantur que et commendant a [illegible]

q. [illegible] virtus

tanq͂ bonū, honestū, virtuosū; ergo aq spes vitalis ē simpl. virtuosa.
2o. a ratione, q. bonū, et virtuosū ē ipsē 2pe ne rone vitali ... spes est
ta ... foelicitis ... vitali; q. m maĝi ... in libet
natur, quo ... desiderij, extendentia in ... vitalis: ergo
aq spes ... ē simpl. virtuosa ē ... q. ipsa ... foeli
citis ē simpl. bona, et honesta: ergo simpl. bona, et honesta ... sed spes
... rone m virtutis, et honestatis ... nec n ... virtus, et ... rej
...

Dico 2o. Ast ... virtus ē disp. ... ad optimū
spes ... habitualis ... disponit ad optimos aq; spes ... sufficienti
... ad actus: ... in ... spes
... caritē ... et ... virtuosa. ... lib. ... Julianū cap. 3. ... in aliquo vera ... virtus ...
... ; idq. ait ... art. ... de fide, ...
fidei, et spes ... ē sine caritē, et sine caritē ... virtus ...
... spes. habitualis ... simpl. virtus.

Sicu Ast nare n ... n ideo
... n ē bonū, ... q. ... alia ... ; imo ... supporte
... virtus: ergo nec ... nare n ideo ... n ē virtus, q. ... alia
... melior, ... seu disponens ad aq meliores. ... ē ...
... virtus ... ad bonū ...
... ē ... ad optimū honestū
in sua ... ; ... ē spes, quo disponit ad optimum honestū aq sperandi
beatitudinē; ... virtus, seu ...
et hoc ... tantū ... Ad ... quaestionē dicendū ē loq. de spe in
ordinata, quo ... ē ... sperat ... spes,
spes, quo tantū ... sperat ... D. Aug. ... dicendū
ē loq. de fide, spes, ... virtutibus ... nulla ...

tis eū spe ac̄ q̄ carite; hoc (a) a nobis ꝫ suppōr. & hinc n̄ infertur independenꝫ a carite n̄ ee moraliꝫ bonas, & honistas.

Sectio 3a

Argumenta hæretica

1ᵘ ē, actꝰ referens bonū increatū ad creatū tanquā ad finē n̄ ē actꝰ virtuosꝰ, imo turpis, & vitiosꝰ ē: sꝫ actꝰ spei ē in actu concupiscentiæ, quo Deū amamꝰ propter nos aut propter nostrū bonū, & commodū: ergo actꝰ spei n̄ ē virtuosus imo turpis, & vitiosꝰ ē. idē dicꝰ de ipso actu sperandi. Resp. disᵗ maj; actꝰ referens bonū increatū ad creatū tanquā ad finē quī, seu vltimū n̄ ē virtuosꝰ &c. conc. maj; referens bonū increatū ad creatū tanquā ad finē cui, neg. maj. & sub. cōcꝫ vltimū finē Dei, turpe, & vitiosꝰ ē, sola m̄ Dꝰ ꝑsonaliꝫ ē vltimꝰ finis creaturæ, at referre creatū ꝑ ꝑ cui ipsiꝰ Dei honestꝰ & virtuosꝰ ē, hoc m̄ nil aliud ē, quā Deū amare ut vltimū finē creaturæ; nec n̄ ꝑ vltimo finis creaturæ amari ā amil ꝫ bonū cui. cōcꝫ propter creaturas tanquā propter finē cui. ratio ē ratio vltimi finis creaturæ ē ꝑfectio Dei: ergo Dꝰ sub hac ꝑfectioe amabilis ē: ergo honestꝰ & virtuosꝰ actꝰ ē; ꝑ Dꝰ ꝑfectionis actꝰ Dei ut vltimi finis, ut boni, & conveniens creatis propter creaturas ꝑ propter finē cui. tal (a) ē spes.

2ᵘ ē: actꝰ mercenariꝰ ē spes respiciens, & operans propter retributiones, ꝫ amare, & operari propter mercedē & retributioes nequit ee honestꝰ, & virtuosꝰ; ē m̄ actꝰ propriæ utilitatis, n̄ ꝑp. virtutis ut ē: ergo spes nequit ee virtuosa, imo ꝑ se ipsa turpis, & vitiosa ē. Resp. Tridentinum definit apud sanctorꝰ sessione 6 canone 26 & anatematizat eos, qui dicunt iustos ex suis operaoibus n̄ debere ꝑ bonis & retributioes atendere. praeca Exodꝰ 9 in cap. 1 Davis ig habitꝰ operans mandata Dei propter retributioes e quo apud Scripturas ...

9

nō emendat. Spes autē nō mixta; operari propter vltimum finem rectū
rectū, et honestū ē; sicut enim vltimus finis aliquod est in se rectū, et
honestū ē, ita autē, et tendentia in illud recta ē, et honesta, merces,
et retributio extra vltimum finis significari seu realiter; ergo in illud tendere
illud amare, et illud sperare, et propter illud operari nō est nisi honestū, et
falsū virtuosū. Unde falsum ē qd tis dox nō sit vox virtut ut tis: illa nō vti
liras, quæ lic adeptioē vltimi finis amat ē honesta, et virtuosa; ergo
ergo tis ē merces, et retributio operari propter mercedē virtuosū, et
laudabile ē.

Obijci: acr mercenarius ita tendens in operationē vocē, ingressio
dī adimpletione, deficiente mercede illa nō impleret, turpis, et vitiosus
ē: sed tis spes ē ergo ē. tendit in adoperandū tantū propter mercedē, et
retributionē; ergo spes ē turpis ē. Deo ē amari ē vbi nō adimple
tio necessitē deficiente mercede proveniret ex in fl... nō, aut ita
val induxio tis adimi mercenarij, nō mixta: spes nō ita tendit
in operationē, seu adimpletionē præceptorum propter mercedē, ut ea deficiente,
inclinaret etiam influeret vix nō adimpletionē; hic enim vitiosus
ē. ita amat, tendit q in operationē, ut finem ab eius possessioe,
et nō possessioe, nō sperata mercede; Unde hac deficiente adhuc semper
ey limplere præcepti ex motivo obedientiæ, aut caritatis, vbi, defacto
nunquā solet ey spes affectu, seu operandi propter mercedē absq alia sive
obedientiæ, sive caritatis, operandi ex rē merces nō est; nō ergo ē unde
spes honesta, et virtuosa nō sit.

Obijci timor servilis nō, seu vbi
dimi annectendi orii ab spe. ac candus in virtutē et timor: amare bo
nū, et fugere malū illi oppositū; d timor iste virtuosus nō ē, imo turpis,
et vitiosus; ergo nec ergo opposita spei. Nō mixta: timor iste respicit exeq
ut vltimum finem; oritur in ex spō voē legis timentis, quæ fugit pænā

q sibi malg. Deo d'ny defiri apud Trid. s. 6 can. 8, ubi anatematizo
centes multos hebrewe ... quz a peccati abstinemus ... cum virtus
est. Praeterea hunc timorem passus sculpsit, et eos nobis emendant. ...
mare no ... et cum ... ut in servilis ... q ... ex ...
... quedat ... referibilis ... de facto refert, ideo infer
... timemus, q ... a Deo nos separat, et ... in Deum non referat
non ideo timor seu ... ultimum, ... a...
timo fine Deo sit, ad quem adhuc referibilis manet.

... timor ...

... possumus ... nostra opera beatitudinem sperare, nec ... iniuria ...
est, inquo, ... quz sperare bonum. Deo bonum est, et ... justum ... nostra
bona opera beatitudinem sperare, tanquam ... meritorium, ... tanquam
... causalis efficiens, ... nobis ... ex Dei gratia, ... nos ...
operamur, neque ... bonum ... sperare ... illa ... quz
a Deo ... talia ... talia ... bona nostra operata
beatitudini. ... testimoniis scripturae, ... et ...

Sectio 2a.

An spes ... sit theologica.

... theo
logica, ... docent ... Theologi solo ... Durando ... quz ... im
mediate tendit in Deum, seu illum ... tanquam obiectum ... materiale ... mo
ralibus, quz ... immediate ... creatis ... honestatis ...
quz obiectum ... Solus Durandus ... q. ... ad ... theo
sufficere in Deum tendere tanquam in obiectum ... hoc ... docet ...
tiam ... virtus ... q ... obiectum ... beatitudo ...
... virtus religionis ... poenitentia ...
... vult Deus ... adoratus, poenitentia peccatum ... Unde ... im media
te velint honestatem creatam ... Deum attingit:-

eiusque theolog.

Dy go investigamus, an spes vera theologa sit, quae ita communiter appellari solet, verum dubium, an respiciat Deum tanquam obiectum speciale. [illegible] de effectu e illa sub qua [illegible] respicit; de hoc [illegible] ad [illegible] dicendum. [illegible] nobis ex [illegible] theolo. tenenda est, asserendum spes vera [illegible] existere in [illegible] stricte theolog. colligitur ex [illegible] Pauli 1ª ad corinthios 13.

nunc autem manent tria haec, fides, spes, caritas: et in [illegible] [illegible] sit [illegible] tres virtutes theologas esse, quia [illegible] assignat tanquam [illegible] [illegible] quae christiana [illegible] directe [illegible] in Deum [illegible], [illegible] tres illas colos esse colligit sicut [illegible] de caritate.

Suadet spes [illegible] Dei [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] spes [illegible] stricte theolog.: [illegible] spes [illegible] [illegible] speciale [illegible] theolog [illegible] speciale [illegible] quae [illegible] et satiat amantem [illegible] sperantem [illegible] solus [illegible] [illegible] satiantem appetitum [illegible] solus [illegible] [illegible] tiare [illegible] beatitudo in [illegible] [illegible] desiderat, quietat et satiat [illegible] [illegible] beatitudo [illegible] aliud creatum [illegible] [illegible] spes tanquam [illegible] [illegible] [illegible] amat [illegible] movet [illegible] speciale [illegible] spes [illegible] stricte virtus theola.

Dices 3ª: [illegible] [illegible] in [illegible] est, [illegible] [illegible] virtutis [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae fas est [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae fas est

tioi: go spes theola ite. Deest. nec arcem in Dy rite in arpo ro, spes ita, vidi. ex qualit. alia vate theolog. rtire ming eorum objectu formali. gra- bili in quo à moralibus differt. here In ming corum obiti ming formalis; obtq spes formale. et prima Dei eo, ut huius spes ming nat, agit. ig in ea bonum quod in ea apotentia i intrig, quo intensiore spes, eo excellentio- rig, eo perfectior, et virtuosior; obtq ming formale n religiua bona qui ab ipso speramus; ex q huius spes ming nat, q in tanta gloria sperare(t) qtq xpto hoc vana fuisse, q nullam desperare(t), hoc go ming virtus theo- logia ex ij obiti ming formali, et ex tanta spes arguis; n ex ij obiti fo- rmalis, formalis.

Sectio

Argumenta ex Durandi Doctrina.

Arguitur.

Virtus theola ut talis primario et immediate tendit in Deum, ita q hoc nunquam obtq formale; spes ntra n ita tendit in Deum; ergo n e theola. q mar: spes tan- tum tendit in Deum, ut nobis bonum et conveniens, et tanta e nobis bonum, et conveniens se- beatitudinis formalis, seu operationis beatifice, quae nobis conjungit, n a imma- te et rone sui; ergo tantum et formale totius formale spei, n e Deus, et sola beatu- do ntra formalis. Ipse a pari, q solis desiderat eius bonum sibi [illegible] n tendit primario et immediate in solem, sed in operationem solis, seu in calorem quo ipsum calefacit, et sic de aliis: ergo Deum desiderat, aut sperat ut sibi bonum, et conveniens, n tendit primario, et immediate in Deum, sed in operationem, seu fra- lem beatitudinem qua ipsum beatificat.

Deo sta mari n minor, ad prob. nego mi- norem; mari nego minorem; Deus n rone solius beatitudinis formalis, et immediate rone sui e nobis bonum, et conveniens. Ut n sola ipsa beatitudo formalis differt. Deus q se ipsum imo beatitudo formalis [illegible] ipsum nobis bonum est, et conveniens; ratio est, q ipse se ipsum e nra ultimus finis, utraque beatitudo obiectiva, spes @ primario, et immediate tendit in finem ultimum, adeoque caetera dicuntur. [illegible] ipse obtinenda suget

nisi per beatitudinis formalis; ex hoc autem potius sequitur beatitudinem formalem nobis ita esse ... bonum ei, et obedientes ... per Deum ... et immediate ... se ipsum ... appetit ... , immediate in ipsius creditis, ...
... , cum ipsius ... , nunquam autem ... in ... ipsius ...
... ante ... : ... , quia non ... in ... ipsi ...
non in ... appetit ... , ... sed ... operat ad ... ipsius ...
... non ... ipsius ... beatitudo, unde quando Deus ... in
ipsius creditis, nunquam ... ipsius ...

Arg. 2. ... appetit ...
... non ... , ... , et immediate ... , sed ...
... quia ... appetit, seu ... beatitudinem ... Deus ...
et immediate ... Deus ... appetit; ... , ... quod
... amare ... , infert ... a parte ... ,
... in ... appetit ...
... non ... ipsius ... , ... Deum
... ipsius ... in ... Unde ... Dei appetit ... tam
... in Deus ... quae appetit ipsum ... non ...
... appetit ... , non ...
... , ... appetit, ... non in ... ,
... appetit, ... non
... : unde ... in ... immediate ... appe
... Dei ... non ... ?

Arg. 3.

... immediate, ... immediate ...
... non ... beatitudo ... non ... Deo ...
... appetit ... et immediate ... Deo ...
... , seu ... Dei ... non ... Deo ...
... ; ... sperare ... non ...

ddc. Deo ratione obiecti illorum, seu in esse beatificanti, ideo desperant de ipsa Dei assecutione formali. cuius ratio est: quod desperant de illo, quod prius, et immediate ante damnationem sperabant; ante damnationem autem Deum ultimum finem sperabant habendum media beatitudine formali; unde tertio desperant de illo ultimo fine habendo per formalem beatitudinem.

Sequitur 2. obiectum tertium, et immediatum spei est bonum futurum. Constat ex dictis supra dicta 5. Dub. admissa ab omnibus theologis; dicitur futurum; quia Deus non est obiectum tertium, et immediatum spei: ratio est quia Deus non est aliquod bonum nobis futurum illum mediate speramus et possidemus, non immediate: at obiectum immediatum spei debet esse futurum, non autem immediatum. Ideo si dicamus obiectum immediatum spei est bonum futurum in se, sicut quando ego, non mathematice quoad possessionem, non mathematice, ita Deum speramus non ut futurum in se, dum futurum est et tamen nos beatificans, sed ut obiectum a nobis per visionem beatificam possidendum.

Sequitur tandem beatitudo ipsa formalis est obiectum formale saltem partiale immediatum nostrae spei; quod spes nostra formaliter theologica non est, de ratione virtutis theologicae formaliter est tendere in Deum tertio, sed immediate in solum Deum: ipso autem, de quo postea audiemus dicendum, non requiritur ad rationem virtutis formaliter theologicae sufficit quod primario et immediate in Deum tendat tanquam in obiectum formale, licet secundario tendat in aliud creatum tanquam in obiectum formale partiale, ita fides est formaliter theologica quia primario, et immediate tendit in auctoritatem Dei, licet secundario tendat in aliud creatum ut in revelationem tanquam creatum tanquam in obiectum formale partiale.

Quaestio 2a.

De Supernaturalitate et certitudine Spei nostrae theologicae.

Sectio 1a.

Spes nostra theologica est entitative supernaturalis.

Constat spei virtutis eius supernaturalitas, et
licet hoc ex professo in tractatu de ente supernali examinari soleat
preut ibi de virtutibus theologicis agere aliquo [illegible] in tract. de virtutibus incidi
[illegible] in aliquo examen nec sibi postulat tamquam in suo, et speciali tractatu.
Quaerimus igitur an spes vera theologica actualis vel [illegible] sit supernalis entitative spiritualis, sive [illegible] inferiori operandi ordo [illegible], ex quibus [illegible]
de fide et [illegible]; an [illegible] spes actualis, [illegible] spei [illegible]
[illegible] quo [illegible] ad [illegible] salutem [illegible] entitative, [illegible] supernalis.

D.D. [illegible] quo [illegible] de ente supernali [illegible]
superiores docent [illegible] spei theologicae [illegible] salutem, [illegible] entitative na-
[illegible] supernalis [illegible] quoad modum; [illegible] docent de [illegible] reliquarum virtutum
theologicarum [illegible] de reliquis virtutibus [illegible] theologicis: [illegible]
[illegible] spei [illegible] quoad modum supernalis [illegible] ad justificationem [illegible]
[illegible] D.D. [illegible] entitative sup-
nalis: [illegible] spes actualis tantum quoad modum supernalis [illegible]: [illegible]
quoad modum tantum supernalis [illegible] auxilio [illegible], [illegible]
[illegible] naturalis; [illegible] ad justificationem suffi-
[illegible] auxilio [illegible], [illegible] alia supernalitas
[illegible] debuit [illegible] spei [illegible] quoad modum supernalis suffi-
[illegible]: [illegible] meritorius [illegible] supernalis; sufficienter
[illegible] meritum [illegible] supernale: [illegible] sup-
nalis tantum quoad modum sufficienter ad justificationem [illegible].

[illegible] recentiores theologi [illegible] q. [illegible] art. [illegible] in [illegible], quibus [illegible]
[illegible] adhaerendum est; asserimus [illegible] spei theologicae [illegible] ad sa-
lutem esse entitative, et quoad [illegible] supernalem. [illegible] absoluto
[illegible] D. [illegible] [illegible] spei [illegible], [illegible] in [illegible]

dendo ut abundetis in spe. et cap. 5. spes autem non confundit. et gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei. ad Ephes. 2. cap. 2. Deus qui dives est in misericordia propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos. In quibus ipsos au- ctor Scriptura dona Dei gratia, et speciale, atque magnæ misericordiæ commendat; sed verba ista non exprimunt excellentiam supernaturalis entitatis ipsorum actuum. nullum est enim in scriptura ad ipsam dicendum donum aut esse gratiam et speciale Dei magnæ misericordiæ, et sic de aliis similibus dicitur esse donum, aut esse entitate supernaturale autem ... tres virtutes naturales cum.

Procedit duplex ratio in favorem nostræ sententiæ: 1a desumitur ex Trid. sess. 6. cap. 6. et 7 ubi narrans dispositiones naturalis adultorum ad iustificationem et ... dispositionum (a) ad ipsam iustitiam, dicit excitati ... in eis oriuntur ... clarioribus verbis canon. 3. ... dispositiones ad iustitiam supernalis et quoad substantiam; et non quia est ipsa iustitia iustifica- tionis, quæ entitate supernalis est, quia consequens dispositiones, aut ... sed ... actibus ... nec ... supernalis quoad substantiam ... supernalem quo- ad ... relatione Dei in ... supernales ... sufficientem ad iustificationem: ... Pelagiani et Semipelagiani, qui actibus na- turalibus tribuebant ... in ... gratiæ Dei, imo illam supponebant, in damnationem ... tam ... excellentiæ ... iustificatione ... dispositione ... ad iustificationem ... entitate supernali.

2a ratio de-

sumitur ex eo ... supernalis quoad substantiam, quæ ... supponit ... ex Trid. sess. 6 cap. 7. ... intendit ... actus ... sperandi ... ad ... naturalis ... insufficiens; ... entitate supernalis ... entitate supernalis: ... nec ...

hitq; infundit ad eoicandy spei nos meriti hec in diffinitas a pra- 1.
ternali, tribuit nec ad mary ag premitq, hec in pra mitas, et e- Securitas.
ucaritas spei ordi a fide supnali, qua credimq vere operantes infa
libilis beatidinq assequuros: nec ad mary ag facilitq. hoc in expresse dam
natq i in Concilio Milevitano cap. 5. ipsi fides ad facilitq ag nalis
sufficiunt infior. hitq nali; nec denique ad mary ag infior, neq ad infior
ag nalis sufficiunt infiora opera nalia; infio in ag nalis fit ex spes,
aut ag nalis.

Hinc ad suntq oppositum est necessarium e mar: ad illas mitq supr
e; ad eiq illas datur e, sicut merita Xpisti ni extrahunt ag illq
clientq ipsi pxq entare nalq ab ordine nali, ita nec possi illq dnt,
et proporcionatq reddere cum illis, hec in concentia, et proporcio e
propria solq spei entaue supnali ut constat ex Scripturis Patribus, et
rationibus adductis in Spraz. dicendq e ly ag solq quoad mq suppnali
ni e simplir proxime meritorius premiq supnalis, qui illi destituit
proporcio inca ly supnalitr premij. que fundari debet in sug na-
ture meriti, hec ad inca proporcio necessario illi conveniat ex ordinan
rare eca meritorum Xpisti, licet in q illq non sufficit inca, ii entare
supnalis, ideo nec proporcionatq ag omnio supnali.

Sectio 2a

De certitudine actus spei theologice.

Spes

si necessario certa firmq observare ut supponunt theologi Nos ac D. Th.
q. 18 arculo 4. deducitq ex D. Paulo ad hebreos 6. ubi spes nostra appella-
tur anchora ... aut tutq, et firma, et procedentes usque ad interiora velamini
...; ad Rom. 5, ubi ait, spes ii confundit, tunc et operante facit
ex Trid. sessione 6. cap 13 ubi ait inibi firmissimam spem collocare
et reponere os debent. Deo. obijcies 1o. aut ratio a priori; q dicit

spes certa, et firma est, quae nititur certo, et firmo fundamento; sed spes nostra nititur divina potestate, promissione, et fidelitate Dei, quas omnes de fide credimus, ergo firma, certa, et secura.

Prima certitudo spei est participata seu a fide proveniens, qua credimus Deum beatitudinem de facto nobis promisisse, eiusque promissionis fidelem semper exsistentem esse, sub qua spes nostra perstat, et inde [illegible], supponimus [illegible], atque ratione, quia certitudo formaliter solius est intellectus ex sua directione certo, et [illegible] volentis certi, sicut [illegible] dicuntur certi, [illegible] obiecto adhaerentia, atque fides [illegible], qua Deum promisisse, eiusque fidelitatem credimus certa est, et inde [illegible] spes huic fidei nixa necessario est ex ipsius directione certa et infallibilis.

Praeter hanc certitudinem participatam, quam communiter alii [illegible] in theologis in fide reperiunt, alii theologi adstruunt aliam propriam, et peculiarem spei theologicae, nimirum connexionem actus spei cum obiecto sperato, quam connexionem aliqui dicunt esse conditionatam et in futuritione obiecti, nimirum si homo non defecerit, alii vero absolutam et in futuritione obiecti quia est ex praedefinitione Dei, in qua, et a qua speramus, quod Deus nunquam stare potest quin beatitudinem speratam consequamur. Sed vera utraque huius connexionis una, et eadem est, explico, quia in 1a suppositione [illegible], et hoc est utriusque dicta. 1a supposito quod Deus nunquam stare potest cum defectu beatitudinis speratae, et in hoc sensu vera explicatio illius vocat absolutam explicationem. 2a supposito quod ipse sperans stare potest deficere ab sperata beatitudine, quia ubi non exsequitur media ad finem conducentia, et in hoc sensu illa vocatur conditionata, utraque ergo una, et eadem est, et vera explicatio peculiaris certitudinis, quae convenit connexioni spei nostrae cum obiecto sperato.

Dices 1o: certitudo est gratia solius actus intellectus, spes nostra est affectus voluntatis, ergo certa non dicitur [illegible] Theologia communiter [illegible]: [illegible] connexio [illegible] in illis in [illegible] certitas [illegible]

2

go. spes theologica certa est. 2°. quia nostra spes coniuncta est timori et formido eventus, imo a Deo consulitur, ut cum timore speremus salutem quia timore et tremore ad illud Paul. ad Philippenses. 2° cum metu, et tremore vestram salutem operamini; sed cum certitudine eventus timor, et formido simul non aquit: ergo cum certitudine spes nostra non habet. 3. etiam spes nostra ipsius ita tradimus quod est certa conditionate, si per nos non steterit, et absolute quia est ex parte Dei: ergo certa certitudo non convenit et otto sperato non est gratia et perseverantia spei nostrae supernalis.

Ideo ad 1m. certitudines finales, etiam quam ex eo quod illius eius initium, certitudinis autem participatur. et per Genesis [illegible] generae [illegible] voluntas, hanc quam habet spes ex fide inculata. ergo certitudo spei eventus [illegible] in [illegible] ab [illegible] voluntis, et hanc spes nostra theologica habet nunc [illegible] certa, conditionata, si per nos non steterit, et absoluta quia est ex parte Dei [illegible], et a quo speramus, certitudo [illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicimus, [illegible] gratia [illegible] ad initium; et hanc spes nostra [illegible]. Ad 2m. dicendum spes nostra [illegible] certitudine [illegible] a fide, quia [illegible], et a [illegible] [illegible] conditionata ex [illegible] [illegible] et absoluta ex parte Dei [illegible] spei [illegible] sperato, [illegible] [illegible] promissionis [illegible] fideles in [illegible] ex quo [illegible] fidei supernalis spes [illegible] firma, et certa est, ita [illegible] [illegible], [illegible] spes [illegible] certa est, et [illegible] [illegible] certitudinis [illegible] conditionate [illegible], si [illegible] non [illegible], [illegible] [illegible] ex parte Dei, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] certa, et firma est. [illegible] in [illegible] eventus [illegible] sperare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eventus [illegible] [illegible] [illegible] stare [illegible] certitudo [illegible] fidei [illegible] spes supponebat.

Ad 3m dicendum est nostra spes simul timorem, et formidinem eventus [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ex parte Dei eventus [illegible] [illegible] a nostra [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] sperata [illegible] timere [illegible]. Ad 3m dicendum, spes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] certitudo a

P. Emmanuel Sanchez.

vel speraret esse certum, confirmiq. seu oppositum objecto sperato, vel [illegible] nale [illegible] non [illegible], tamen [illegible] Dei; at certitudo seu [illegible] ista non est inca aut [illegible] nalis, nihil [illegible] nale et supernalis [illegible] [illegible] [illegible] ex aliquo [illegible] esse supernalis; certitudo spei [illegible] theol [illegible] aut sperandi [illegible], vel [illegible] [illegible] [illegible] objecto sperato, [illegible] supernalis [illegible] [illegible] supernalis; [illegible] hoc stat certitudinis [illegible] supernalis [illegible].

Disputatio 3.

De requisitis [illegible] obti ad [illegible] theolog.

Sectio 1.

Futuritio obti ad [illegible] requisita

Nil [illegible] apud Theol. [illegible] in [illegible] vea. de [illegible], [illegible] obtum spei [illegible] esse bonum [illegible], [illegible] futurum, arduum, [illegible] [illegible] sperandi [illegible] determinant a reliquis affectibus [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Theologiza [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] supra, certum [illegible] [illegible] [illegible] in bonum, [illegible] in obtum [illegible] timoris aut [illegible], certum [illegible] [illegible] obtum spei [illegible] esse futurum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse ab sens, [illegible] futurum [illegible] [illegible]: solas [illegible] duas ultimas [illegible] examinamus; [illegible] [illegible] theolog [illegible], [illegible] obti futuritio.

[illegible] obtum spei in corde at esse futurum [illegible] spei [illegible] theolog [illegible] [illegible] futurum [illegible] [illegible], an [illegible] entiave; aut in [illegible] inqua [illegible] [illegible] obtum spei [illegible] [illegible] entiave, seu in [illegible]; [illegible] [illegible]: [illegible] obtum spei [illegible] theol [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] objecto [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] principali, [illegible], [illegible] entiave [illegible] [illegible] futuro obti spei [illegible] theole [illegible] esse entiava: [illegible] spei nalis certum [illegible], [illegible] bona nalia [illegible] speramus [illegible] [illegible] in [illegible] spei nalis obtum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obtum [illegible] spei [illegible] theol. in esse obti seu [illegible] [illegible] [illegible] esse futurum.

unus ratione: quia obiectum materiale spei nostrae tamquam debet esse futurum, quod est obiectum a nobis speratum; Deus est obiectum a nobis speratum, ut intentionaliter possidendum: ergo in eo obiecto, sive quoad possessionem intentionalem debet esse futurum. Minor patet: obiectum materiale a nobis speratum est noster ultimus finis, qui solus Deus est: Deus a nobis speratur ut obiectum nos beatificans; non aliud est obiectum nos beatificans, nisi in eo obiecto: ergo obiectum materiale a nobis speratum est obiectum spei ut intentionaliter possidendum, et hoc modo debet esse futurum.

[illegible]

[illegible] non [illegible] certam spem, ut absolute [illegible] [illegible] debere spem sine ulla conditione, absolutam et absolute futuram; et hoc iudicium quod dicunt fidei est, ego salvabor. Damnant [illegible] a Trid. sess. 6. cap. 13 ubi verba sunt: sibi certe aliquid absoluta certitudine polliceatur. Et ex catholicis alia [illegible] solum dicunt [illegible] nostra [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] In ergo eo, quod iudicium [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] supernaturalis, ut tenent theol. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Et [illegible] formaliter [illegible] supernaturalis firma, et certa debet esse [illegible] [illegible] hoc [illegible] iudicium de fide absque nostra [illegible]: ego possum salvari; vel [illegible] ut [illegible] [illegible] futuritionis obiecti [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illa speranda [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] certa [illegible] de futuritione beatitudinis, quod [illegible] [illegible]; [illegible] certa debet [illegible] obiecto [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] futurum.

Dico [illegible] absque nostra [illegible] supernaturalis [illegible] [illegible] [illegible] de fide, de absoluta futuritione obiecti [illegible] [illegible] [illegible], in quo speramus; conditionatum [illegible] sive de futuritione conditionata, [illegible] [illegible] [illegible] nostra [illegible] [illegible] certitudine; [illegible] [illegible] supernaturale de fide [illegible], [illegible] [illegible] non deerit, ut absolute [illegible] [illegible] Deo absolute salvabor, si [illegible] [illegible]. Hoc [illegible] supernaturale [illegible] [illegible] nostra supernaturalis, [illegible] certitudinis [illegible] [illegible] nostrae [illegible] nobis [illegible] [illegible] certo [illegible] futurum [illegible]

certo conditionate futurum. Sed hoc iudicium aliud non est quam absolutum, sive de absoluta futuritione obiecti salutis possibile ad spem ultimo concurrere debet; hoc ubi possibilis salvabor; cuius ratio est: quia nisi omnino ex quo iudicet obiectum speratum salutis possibilis absolute futurum, ex aliqua parte dabitur locus desperationi: sed ea ideo absolute speramus futuritionem absolutam beatitudinis, quia salutis possibilis ineamus, nos insuper necessarios cooperatores esse; hoc autem iudicium tantum est possibile, ergo tantum hoc iudicium salutis possibile de futuritione absoluta obiecti sperati ad spem ultimo concurrere debet; obiectum ergo ultimae spei debet necessario esse salutis possibilis ut absolute futurum.

Nec obstat quod hoc iudicium possibile possit sane esse, ut contingit in multis; nisi sit naturale; spes autem supernaturalis; nam hoc iudicium non resultat propter in eam supernaturalis, nec in eo certo, firmum, et securum, debet inesse spei, non resultat illud ut supernaturale, firmum et securum, ipsa enim firmitatem spei ultimae a solo iudicio illo supernaturali resultant, quo quis credit se certo conditionalis salvandum, si ipse non desit, quod diximus ad spem ultimo debere concurrere, illud autem resultat in eo spei; neque ad spem ultimo tamen necessario concurrere debet, salutis possibilitas de futuritione absoluta obiecti, sive iudicium prudens quo censeat obiectum speratum esse absolute futurum.

Sectio 2a

Arduitas obiecti spei ultimae examinatur.

[illegible] esse plane [illegible], [illegible] in [illegible] arduitatem sui obiecti, quam dicunt obiectum cogere [illegible] desiderio [illegible] tendit [illegible] sive [illegible] difficultate [illegible], [illegible] dicunt [illegible] theologi tendere in obiectum arduum [illegible] illius et arduitas obiecti qua ratione in illud tendat, sive in quo arduitas ista consistat investigamus: ex ista, quae [illegible] esse arduitatem spei in communi [illegible] in praesenti sententia facile colligi poterit.

[illegible] Vazquez [illegible] disp. 96. cap. 5. [illegible] arduitatem obiecti spei esse in sola magnitudine et excellentia boni sperati, ut arduitas obiecti spei ultimo [illegible] in ipsa Dei excellentia, et magnitudine sita est. [illegible]

14

cap. 1. dat. arduitatem spei, sive eius obiecti consistere in sola dependentia ab alio in eius assequtione; ut patet quia ideo obiectum spei naturalis ideo arduum est, quia solo auxilio Dei consequibile. Sed Medina eius dubium 3. s. 1. et alii dont consistere arduitatem in sola difficultate obtinendi consistere: ut patet quia ideo obiectum spei naturalis arduum est, quia difficile obtinendi, sive quia et consequi est supra vires et facultates, et altiores: tandem Dominicus ex dicto q. 1. art. 5 utramque hanc opinionem Vasquez, et Herrera amplectitur, dicens arduitatem spei consistere tam in dependentia ab alio in eius assequtione, quam in difficultate illud consequendi; ut patet quia arguimus obiectum spei naturalis in utraque sensu dependentia a Deo, ad illud consequendum, et difficultate illud obtinendi consistit.

Uos illas opiniones quae respondent ad obiectum spei in communi ipso sunt impugnaves, ex quibus Theologi movent ad demonstrandum obiectum spei ut sic consistere arduitatem dicens; spera in bono speramus, et sperata esse dicunt, quae nec magna nec excelsa videntur; spera enim quae ab aliis dependent in eorum assequtione, et naturalis viribus conatus non operanda sunt. Ideo Tusch. l. in ... verbi spe art. 1. art., dicitur qui sperat aliquid aliquid ab viro superior quanto considerans ... per auxilium alienum. Spera in Deo speramus, quae difficilia non sunt, ... non censent. Sed vero praedicte opiniones loquuntur de arduitate supra in obiecto spei naturalis in eandem et vera tendunt explicando, ... inter se conciliari possunt, ut iam dicemus.

Supero

... spei naturalis Theologi tendentiam in obiectum arduum, obiectum quod arduum esse dicitur a ... dici difficile obtineri, magis magnas et facultates et altiores; ratio ... de nos spei naturalis Theologica tendentia in Deum, ut in nobis ... magis ... in ... eius assequtio in nobis magis ardua et difficilis, ideo spes ... contra animi erectio: ... obiectum non respiceret ut arduum, ... vires ... diceret ... de nos spei ... tendentia in obiectum arduum, ratio est quia arduitas ex ... vocis ... et ... difficultatem denotat, quae ... in ... ardua dicuntur, ideo nobis tam videntur, ... difficilia ... existimant: ... obiectum spei naturalis ... nobis ... assequi ...

magnis laboribus, et difficultatibus superatis, eius arduitas, quoniam spei naturae in tanta difficultate sua consecutionis apponenda est.

In hanc causis explicandis tradunt, quod [illegible] non conciliari omnes praedictae opiniones; nam ideo dicetur arduitas spei naturae surgere in magnitudine, et excellentia sui obiecti, quod per hoc supponitur excellere, quo magis illud excellens appetit, eo magis obtineri difficilius ab eo, a quo supponitur. [illegible] praedicta arduitas est ipsa natura dependentia a Deo in sua consecutione, quod alterius obtineri difficilius est, ut nobis omnino impossibile est ea consequi, nisi divino superna [illegible] nos elevarent, et corroborarent: Ita eadem natura praedicta explicatur: Arduitas in nullo alio a nobis discriminatur, nisi quod supra vires naturae consequendi ob id superaddat necessitas auxilii divini, seu dependentia a Deo ad eius consecutionem; Haec dependentia oritur ex ipsa obiecti arduitate, seu difficultate suae consecutionis, ad naturam demum hoc arduitatis assignata reducitur.

Dices, posita iam nobis beatitudine promittenda [illegible] gratia, et gradu [illegible] adipiscendo; tunc quia illa speraremus tale obiectum ex quo videtur non esse de hoc spei naturae theologicae tendere in obiectum arduum ut natura praedicta [illegible]. Item ea in beata Virgine nulla specialis difficultas extitit in consequenda beatitudine, imo magna delectatio et voluptas; Sed extitit theologicae naturae [illegible] in ipso vere explicatur arduitas spei naturae ut difficultas [illegible] conditione sui obiecti.

Respondetur

dicendum est, ut probare non esse de hoc spei theologicae, ut tendentiae in obiectum arduum, hoc est difficile obtineri; nos enim non loquimur de spe in communi, sed de spe naturae. sive ut de facto est, qua speramus beatitudinem per merita proportionatam et condignam, et usque in finem perseverantia: ad dictum dicendum est quod in B. Virgine obiectum spei naturae fuisse arduum et difficile, hanc in eius difficultate hoc abundantis gratiae [illegible] hoc [illegible] superasset delectabiliter et voluptuose fuisse: arduitas enim obiecti spei naturae [illegible] praedicta eius facilitatis sint non in conditio; imo obiectum tale spei naturae [illegible] [illegible] Deo.

Disputatio 1a.

De obiecto formali, et mali scientiae nostrae theologiae.

Post explicatos quasdam proprietates scientiae nostrae ad eius obiectum progredimur, ex quibus huiusce doctrinae maiori luce clarescent, si enim natura eius obiectum ostendit, ita ex obiecto eius natura clare dignoscitur. Cum porro omnibus scientiae nostrae obiecti nomine theologi duntaxat nobilius sumunt Deum ipse quod immediate et primario respicit, ut ex ante dictis constat, investigandum restat sub quo sui conceptu inspecta ab ipsa nostra respiciatur, eiusque formale obiectum, et an tantum sit sub ratione alicuius creaturae spectet nostra respiciat tanquam obiectum formale, parum alicuius minus principale, et tandem quod [illegible] eius materiale obiectum.

Quaestio 1a.

Qua ratione Deus sit obiectum formale scientiae nostrae theologiae.

Sectio 1a.

Deus ut auxiliatrix non est obiectum formale.

Docent theologi cum excepto Durando, ut supra vidimus, Deum esse obiectum formale immediatum conclusionis scientiae nostrae. Sciunt tamen eam tamen varia inter se dissident obiectum formale in [illegible] illud, quod immediate amat propter se, hoc est, quod se intendit ut finis movetque ad reliqua amanda propter ipsum: rationem scilicet, quae tunc Deus ita moveat ad [illegible] nostrae, dicitur obiectum [illegible] rationale: in qua consistere duplex [illegible] [illegible] adsunt alioqui alia minus principalia, quae ad [illegible] referri solent tandem reducuntur. Ita asserit [illegible] ut auxiliatricem, in quo [illegible] illa attributa [illegible] comprehendunt, quae sua [illegible] [illegible] ad nobis auxiliandum, [illegible] misericordia, [illegible] esse obiectum formale scientiae nostrae. Ita [illegible] Vazquez [illegible] [illegible] cap. [illegible] Curtiano, et alii scientes in eandem [illegible] Bonaventura, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

cōstabit.

Dico 2.o obiectum in nobis spei diuinae scilicet Deus ut auxiliator non est obiectum finale spei nostrae theologicae: suadetur ex ipsa ad auctoritate Scoti. hic q.3. art.
2 spei obiectum, spes et effectus, duo respicit, scilicet bonum quod obtinere intendit,
et auxilium, per quod bonum illud obtinet; bonum quod aliquis sperat obtinendum habet
rationem causae finalis, auxilium quo illud sperat obtinere habet rationem causae
efficientis: ergo ex Scoto auxilium per quod bonum speratur obtinendum, non est nisi in ratione spera-
ti, de ad efficientia, sive ut mihi adiungit: & apud Scolasticos per eodem assist obiectum
finale, et finis: ergo non auxilium Dei, sive Deus ut auxiliator est sub alia
ratione obiectum finale spei nostrae.

Deinde ratione: Deus ut auxiliator est dicit rationem causae
efficientis, sive adiuvantis ad beatitudinem obtinendam, dicit causa efficiens, et adiu-
vans ad beatitudinem non est obiectum finale spei nostrae: ergo ut auxiliator tale.
Illa sperat ex ipso spiritu auxiliatoris ut nos, & si nos alius quam auxiliator
superaddat sic ei nobis, vince bonum, eo modo quo sub illo spera in nobis a
Deo illis quibus nos beatificat, nos sunt per beatificare, ergo non Deus auxiliator, de
ut beatitudo obiecta est obiectum finale spei nostrae; quod dicitur de ipso sub quatenus alia
ratione, aut efficiente dicit potentia: 4.o ergo minor. Deus ut causa efficiens, et adiuvans
ad beatitudinem nostram non est id quod speramus propter se; et id a quo aut in quo beatitudi-
nem propter se speramus non est obiectum finale spei nostrae: hinc non Deus est his speramus propter
se, alia nostra merita, et q.o obiectum spei male est obiectum finale spei nostrae: ergo
Deus ut causa efficiens et adiuvans ad beatitudinem non est obiectum finale spei nostrae:

Confirmo, et explico rationem istam:
Deus quatenus est auxiliator in ordine ad beatitudinem eodem modo respicit
aliquem nostra, ut medicus ut quatenus auxiliator in ordine ad salutem
respicit ab eo restituendam salutis sed non species eius auxilii et de eo au-
xiliatore differt ab eius sanitas ex medico auxiliatore, quod illa prima
infallibiliter supernaturalis, quod proprie potest Dei certa, et infallibiliter ei quod .....

tate in omnibus supernalibus auxiliis, hec diuersa, infima, et naturalis respectu rerum supernarum, sicut ad speciem ratione, et unum respicit ut auxiliator, ita et aliud, dum medico ut auxiliator, non est obiectum formale specificanti caritas, ut orbis constans est: non ex specie rerum talis non est ut ea, quae efficiens, et adiuvans, sive ut primum medium adiuvantis: ergo similiter Deus qua auxiliator respectu eandem rationem non est obiectum specificatiua spei.

Ergo iterum eandem rationem Deus ut auxiliator terminat actum speci non, quod bonum ipse, sed quod nobis bonum, actum non habet ex bonitate sua: non est actus speciei, dilectionis charitatis; actum non speciei actum concupiscentiae, quo obiectum amamus quia nobis bonum est commodum. Non ipsam rationem, tamen amat ut nobis bonum, et commodum, et inmensum ipsum ut nobis bonum, et commodum caritatis, ut mea futura beatitudine, beatitudo, sive ad obtinendum adiuvat. Ergo cum in aliquo ex de auxilii attributis, adiuvantibus adeptum auxiliatorum non est nobis bona, et commoda in omne ergo se ipsum, dicitur esse causa in nobis bonum, et commodum; ergo Deus non est nobis bonum, et commodum; idque ita bonitas, et commoditas neque debet constituere obiectum formale speciei ratione; hoc quod proprietas non specificans actum.

quod nunc Deus ut auxiliator non se totum exerce ad ratione beatitudinis specialis, sed ut efficiens ad esse; et demum quod non esse caput, ex quo specie ratione theologica esset; ex iam modo obiectum respicit, sed non bonum; ideo ita auxiliator non omne ipse ipsum, sed quod causa in nobis bonum, ergo non requirit omne, [illegible] gratiam: [illegible] ad Deum non sufficit ad speciem virtutis theologicae, ut [illegible] ebamus [illegible] Durandi.

Objectiones Solvuntur.

[illegible] in disputatione quaestione de spe [illegible] obiectum [illegible]. Ad formale obiectum fidei est veritas: [illegible] quod [illegible] omnium ... [illegible], ita formale obiectum spei est auxilium [illegible] potentis, [illegible] respectu quod tendit motus speciei [illegible]

na sperata, quae si male obtinere speratur: idem respicit eodem art. In responsione
et abstinentia et itemque in art. 2. post Dominus Thomas ipsum Dei auxilium esse obiectum formale spei
nostrae.

Nec haec verba Divi Thomae non in toto rigore obiecti formalis accipienda esse; alias ipse
Doctor contra se ipsum plane sentiret, supponit enim, et probat ipsis in locis virtutes theologicas
ex obiecto formali increato desumi specificari; verum spes nostra theologica specifica
ret. si respiceret ut obiectum formale auxilium Dei creatum. [illegible] 2a 2ae q. 18
art. 1. [illegible] in beatis spes non est, Deus de Christo 3. p. q. 7. art. 4 [illegible] quoniam
et alia plura bona ex Dei auxilio sperare, non tamen ipsam beatitudinem, quam possi
dent, at si Divi Thomae auxilium Dei obiectum formale fuisset spei nostrae, non ex hoc capite,
beatis spes deesset permanente in eodem obiecto formali [illegible], et aliquod eius obiectum ma
le varietur, eadem spes permanere deberet, sicut et de aliis virtutibus dicendum esset, non ergo
Divi Thomae de obiecto formali formaliter accipiendum est, sed de obiecto formali late [illegible] proprio
rio illo, a quo, et in quo spes nostra pendet [illegible] fixa, et se
cura est; verum separato illa auxilium [illegible] adeo Dei veritas [illegible] non
est omnino, et adaequata.

Dico 2. obiectum formale spei nostrae est illud, in quo spes nostra ultimo resolvitur
resolvitur in Deum ut auxiliatorem: ergo Deus auxiliator est obiectum formale spei nostrae. Major
probatur a paritate obiecti formalis fidei; etenim quia fides ultimo resolvitur in veritatem Dei, veri
tas divina est obiectum formale illius, sicut de obiecto formali aliarum virtutum. Minor:
si quaerimur cur beatitudinem speramus [illegible] tamquam bonum commo
dum est, non potuit esse nobis [illegible] commoda, [illegible] speraremus; [illegible]
[illegible], quia nobis [illegible] promisit et est [illegible] in suis promissis: ergo in Deum
ut auxiliatorem spes nostra resolvitur.

Nec ergo maior neque minor: spes nostra in
[illegible] resolvitur tamquam in obiectum formale in Deum [illegible] nobis [illegible] commodum, quod sit
[illegible] [illegible], non in Deum auxiliatorem, quae [illegible] in [illegible] [illegible]
entis, sive ut [illegible]; non [illegible] Deum nobis bonum, et commodum [illegible]

auxiliatorg. Dic: Deus ut auxiliator spes ipsius ut nobis bonum, et commodum; vi illius mihi dicitur
e, quia rogatus, cur beatitudinem speret, reat, q mihi bona, et commoda recte respondit, supra ...
obiectum formale ... sup; i m ut speret auxilium ex ... cooperans ... dilatis conditiones
ex parte beatudinis sperare regrat, sola In beatudo q sibi bona, et commoda e formalis rao mova
ad operandum; vel male rexet, si rogatus, cur beatitudinem speret dicat, q Deus mihi auxiliator
e, illi quia denotante rog formalis obiecti, ut si rogatus, cur sanitatem speret male ret: q eo
ng medicus mihi auxiliator e, quia denotante obiectum formale sperandi sanitatem; ...
si ... denotaret rog mihi ad sanitatem ..., sic m recte rexit, q bonus medicus mihi e. ...
In hoc ... dicimus de sperante beatudinem, ... frenetice serens, et fideliter e, ... hoc ... go
... rex ... spes nra n in Deus ut auxiliatore, ut nobis bonum, et commodum resolvi mi infra
explando, q nulla virtus resolvit in mis, sin ... fine.

§ ... 3. At se het ... verax ad fidem
ntrm, ita sehet Deus auxiliator ad spem ntrm: ... in fides nititur in Deo verace, ita spes in Deo
auxiliatrice, ... verax e obiectum formale fidei ntre: ... auxilians e obiectum formale spei ntre.
Retorqueo argumentum: ut se het Deus verax ad fidem ntrm ita Deus auxiliator ad spem ntrm: ... fides ntra
In ipsa Dei verite ultimo quiescit: ... spes ntra ultimo quiescit in Deo auxiliatore ... ulteri
... adDeum ... considerandum.

Ad ... ... maior ... ... commoda, ... fides in Deo vera
ci, et spes in Deo auxiliatore innititur, ... in mo; fides m nititur in Deo verace tanquam
In obiecto formali: ... ult in illo ut ta ultimo quiescit, et sistit, et q ea credit ... ipsa Dei veritati.
n e ... spes ... innititur in Deo auxiliatore tanquam in ca efficienti, ... tanquam in m ... ad ...
fing, n m in illo ut auxiliatore desisit; nec ... sperat ... ipsum, imo e ... ut auxi-
liatorem sperat ... ipsum ut sperabile bonum, commodum. ... maior illa: ut se het Deus verax
... ita Deus auxiliator ad spem ntram firmandam, et certificandam ... maius: ... ntrm movendum
seu specificando in sene obiecti formalis, ... maior, ... ex ... que diximus ... bea-
titudinis spei ntre.

... Deus ut auxiliator n est obiectum formale spei ntre ... ntra beatudo
nullum bonum a Deo sperare possumus, nisi per beatitudinem, tanquam ... virtus
operari pot extra suum obiectum formale, ... e ... assignare ... in qua ... ali-
sibi aliquid bonum sperare a Deo ... de gratia ... beatudinis ... Ad ... ne
... Cum ... nullum bonum a Deo sperare ... spes nra theolog, nisi ... beatudi-
nem tanquam ... obiectum formale ... rao ... facto ... a Deo speranda ... requis ...
... ut ea ... beatitudinis ntre diximus ... ad ... dicendum ...

n. si [illegible] oa bona, vt in n [illegible] de beatitudine i sperante aliq bonu [illegible] et [illegible]
[illegible] speraret [illegible] ntra theola, et ex [illegible].

Obj. 3. si [illegible] ut auxiliator n. eit obje[illegible]le spei ntae, daret alia virtus theola [illegible] fide, spe, et charitate; [illegible] auxiliatrix e sufficiens ex se virtus alias theolg specificare; [illegible] n specif [illegible] spes ntrae aliunde nec fides et charitas aliq [illegible] virtus theolg specificabit. Retorquo [illegible] n sit [illegible] ut nobis bonu et [illegible] in [illegible] sufficiens specificare alias virtus theolg, n [illegible] et caritas [illegible] spes, [illegible] defacto n specificat in [illegible] alia 2a virtus theola [illegible] exit. no [illegible] ans; [illegible] sufficiens specificare in [illegible] alias virtus theolg [illegible], defacto in illg n speci[illegible]fare, [illegible] de facto [illegible] ut ea [illegible] beatitudine ut finis, et [illegible] consideratur ut in se perfecta, et bona specificabit caritas, si ut nobis bona, [illegible] specificabit spes ntae [illegible] quaeritur alia [illegible].

[illegible] spes ntra fert [illegible] beatitudinem ut futuram; beatitudo ut futura dicit rationem Dei auxiliatoris, a quo participatur [illegible]: spes ntra fert in Deu auxiliatore tanq in obiecto formale. Deo spes ntrae [illegible] in beatitudine ut arduu, [illegible] in arduitas [illegible] movet spei, [illegible] [illegible], [illegible] fertur in beatitudine ut futura. n. [illegible] futuritione ee objectu formale spei. [illegible] ut, [illegible] denotare solu [illegible], n [illegible] formalis motiv, et ita tenet [illegible], de hoc [illegible] infra [illegible] ca. si [illegible] ferri in futuritione tanq in obj formale n ex hoc [illegible] ferri in Deu auxiliatore tanq in obj formale. [illegible] auxiliator [illegible] beatitudinem ut futura, futuritio [illegible] spes respicit tanq obj formale n e futuritio [illegible], et [illegible] [illegible] ferri in Deu auxiliatore tanq in [illegible] sive ut [illegible] n tanq in obj formale; [illegible] in exemplis [illegible] beatitudinem ut futura [illegible] in e obj formale spei ntae.

Sectio 3.

Deus ut nobis bonus in ratione beatitudinis ntrae obiectu e obiectu formale spei ntrae.

[illegible] theolos. et magistri [illegible] tenet [illegible] in 3o dist. [illegible] unico. [illegible] alii [illegible] art. [illegible]. Durlix[?] [illegible] Dei consideratam, [illegible] sive [illegible] Deo [illegible] respective ad nos, sive [illegible] ut [illegible] nostrae [illegible] beatificare ntra

ipsius intellectus cuius visio seu beatifica visio, sub ratione, aut Deus est obiectum speciale caritatis sub ratione. Deus, sive eius bonitas est obiectum speciale spei nostrae theologicae.

Et hoc est contra nos, ipso ...
omnino, Deus ut nobis bonum et conveniens in nostra beatitudine nostra obiectum speciale obiectum spei nostrae. Itaque Deus ex Aristotele hic q. 17 art. 2 ... verba supra adducta ... obiectum speciale spei in Deo ut auxiliatore ... ad eumdem desideramus ... aliquo seu ... tamquam nostrae finis seu speciali obiecti, id a quo desideramus Deum nos beatificans. Clarius ... art. 2 in corpore ... haec verba: ita quod spes ... theologica ... cuius ... specialiter ... obiectum speciale cuiusque virtutis ... spei obiectum speciale ... notum respectu ... Deus ut beatitudo obtinendo, sive fruendo. Sanctus in ... beatitudinis ... de hac ... caritate ... haec perfecte amat Deum ut in se, ... illa ... perfecte, ut ut nobis ... nobis bonum: ... ... alii ...

Et ... in nostra eadem ... beatitudo nostra ... via: ... sub hac ratione nobis bonum ... conveniens: ... sub hac ratione nobis amabilis: ... aliquis virtus ... ut nobis bonum ... conveniens in nostra beatitudine nostra obiectum ... spei nostrae ... multa alia ... indigens, ... sola ... aliqua ... illud ... ipsum ... finis ... satiamur, ... beatificamur; ... illa ... in nobis magis ... conveniens ... finis ... nostrae ... possidemus ... illa ... nota ... bonum amabile est, maxime ... obiectum ... bona maxime ...

Sic illa supra ostendit, ... Deus ut nobis bonum, et conveniens in nostra beatitudine obiectum ... virtutis spei, qua obiectum amamus ... nobis bonum, ... benevolentiae, aut caritatis, qua obiectum amamus ... in se bonum ... tamquam ultima illa ... illa nostra ... speciale spei nostrae, sub qua ... amabilis est, tamquam ultimus finis ... theologica virtutis. ... obiectum speciale cuiusque virtutis ... illud, ... ratio respicit, in ... reliqua dirigit, et ... operatur, ... spes nostra ... ratio Deum respicit ut nobis bonum, et conveniens in nostra beatitudine ... ad illum reliqua ... tamquam ... dirigit, ... operatur, ... in ... virtutis ... amat ... propria ... ... illius ... operatur, et ... finem ... operandi ... dicet ... beata ... ultimus finis beatificans ... Deus ut bonus, et conveniens in ratione beatitudinis obiectivae est obiectum speciale spei nostrae.

Sectio 2

Solvuntur argumenta.

Quaeres primo: amor Dei ut nobis boni obedientis nequit esse actus spei nostrae theologicae: quia amor est bonum in ratione beatitudinis obiectum non est obiectum formale spei nostrae; ergo. Arguitur: amor Dei ut nobis boni obedientis est actus proprius nostrae naturalis inclinationis, quia Deus ut nobis bonum est naturale appetitum; sed actus spei nostrae theologicae non est actus proprius nostrae naturalis inclinationis; neque debet esse specialis et supernaturalis, actus autem nostrae naturalis inclinationis simpliciter naturalis est: ergo amor Dei ut nobis boni et obedientis nequit esse actus spei nostrae theologicae. Respondeo: ad id, quod est nostra naturalis inclinatio non requirit virtutes, virtus enim sola est ad difficilia, qualia non sunt, quae procedunt ex inclinatione naturali; sed amor Dei ut nobis boni obedientis est ex naturali inclinatione; ergo ad illum non requiritur virtus; sed spes nostra requiritur ad actus tendentes in suum obiectum formale: ergo obiectum formale spei nostrae non est Deus ut nobis bonum, et obedientis in ratione beatitudinis obiective.

+ Alio respondendo ans. ad illius probationem dicendum est duplicem amorem Dei ut nobis boni et obedientis in ratione beatitudinis obiectivo dispositum esse: alterum perfectum inducentem ad salutem alterum omnino imperfectionatum in bonum finem; praeterea alterum efficacem inducentem ad implendum omnia praecepta et peccatorum efficacem detestationem, alterum inefficacem et solum simplicem complacentiam in ipsa nostra beatitudine. Primus amor inducens sit ad salutem, et efficax ad praecepta observanda supernaturalis est, proprius spei nostrae specialis supernaturalis. Secundus amor imperfectionatus sit ad salutem et inefficax proprius est nostrae naturalis inclinationis; simpliciter naturalis, non est actus proprius spei nostrae erga Deum ut nobis bonum et obedientem in ratione beatitudinis nostrae obiectivae a sola naturali nostra inclinatione in bonum oriri potest.

Ex his infras omnia maxime eius ratione assignata, quia sola solvitur difficultas nostra: quia amor Dei ut nobis obedientis est efficax, est proprius spei nostrae non ex naturali inclinatione et ab illa–

sola rõ ꝓcedere, nõ mixtẽ, aox in actũ solũ simplicii influentiæ
et impp.ortio natg ad salutẽ, otro mixtẽ: sq rõ nalẽ inclinaoẽ ad
tiaui ng admittẽ, lnquẽdo, tẽ cup difficilia sũt, d aliã inclina
loe nali oriri nequeunt ... sunt / rõ inclinao; nalẽ, at in eo
solo sensu locũ hãbet, in quo rõ inclinao; nalẽ desit, ac ꝓueniens
ab illa sola ꝓcedere; in hoc sensu mir sla d rõ dispõ; datẽ, aox
m Dei nobis obtinendĩ ꝑ ut operatet ad salutẽ actũ ꝑ ꝓxĩg spei
nrõ n e in hoc n' rõ inclinatẽ nalẽ; gra eadẽ e, l distallisẽ ve
tẽri ad sla difficilia virtẽ requirat ad lẽ aox natio virtẽ spei
ntrõ deserere debuit.

Arg. l. spes ntra e virtg specialis, dl, n eet
ri beret obm spale Deũ ut sperantẽ bonũ in noe beatitudinis obic
m ꝓpria benevolentia nali ꝑ hoc idẽ obiẽ stale spe ... d
tũ spale spei ntro n e Dl ut nobis bonũ in noe beatitudinis obv.
dẽa mani nõminẽ; ad hũg ꝓbaẽ dicendũ e specialis spei ntrẽ
ne benevolentiẽ, sed potiẽ supplieri nalis, qua Dẽ ut nobis
bonũ in noe beatitudinis obvẽ ꝓcẽxerũg illi amarẽ nõ ꝓcerẽ q
se obtĩ dẽo ꝑ modĩ rendendĩ cxn prioris, dẽ ꝓprietatẽ utra
gẽ aff; mẽ rendendĩ spei ntrẽ c actũ inducens ad ... ob
servantiã, seg mẽ rendendĩ ꝑ benevolentiẽ nalis ꝑ... ꝓra ac
spei ntrẽ sunt supernalia, seg ꝓria ꝑ benevolentiẽ na
lis, ... ntra supernalis e ... induens ... in virtg ... ꝓuani
sequs propria ... nalis, et sic de spis aliis
... ad hũg e: d cu supponat ... ad eandem
... spei ꝑ beatitudinis pertinere ... debet specia
... et diversitas stare ex ꝑ obre stalis, de ꝑ aliarẽ
infusarum, ut ꝑ ... etiẽ in charitate supernali tha
ologica ... theologica nali, ... spes theoli

possibiles veniunt,

Resp. 2. Deus ut nobis bonus in ratione beatitudinis obiectum est obiectum per se materiale spei nostrae: sed non obiectum formale: probatur antecedens: Deus sub praedicta ratione amatur propter nos, quod bonum, et eiusmodi est obiectum materiale cuiuscumque virtutis illud quod propter aliud amatur, seu ad aliud refertur tanquam ad finem; sed Deus ut nobis bonus in hoc beatitudinis obiecto est obiectum per se materiale spei nostrae. Secundo nego antecedens: ad cuius probationem distinguo maiorem: Deus sub praedicta ratione amatur propter nos tanquam propter finem cui, concedo maiorem: propter nos tanquam propter finem quod, nego maiorem; et subsumenda est minor, obiectum materiale cuiuscumque virtutis est illud quod propter aliud amatur tanquam propter finem cui, nego minorem, tanquam propter finem quod, concedo minorem; ita infirmus intendit, et respicit tanquam obiectum formale tamen ipse est finis cui amat, et sperat sanitatem, et sic de aliis; cuius ratio est: quod sanitas sibi bona infirmo non tollit, quod sit amabilis per se, imo econtra est amabilis per se, quod ab illo sit bona infirmo est: ergo nec tollit, quod per se amet et intendat in modum infirmi; ergo nec tollit, quod sit finis quod, et obiectum formale sui amoris: idem de amore spei nostrae Dei ut nobis boni in ratione beatitudinis obiecti dicendum est.

Resp. tandem. Deus ut nobis bonus in ratione beatitudinis obiectum non potest a nobis honeste amari: ergo nec ut sub tali ratione esse obiectum formale spei nostrae; probatur ulterius antecedens; Deus sub illa ratione non ut a nobis honeste amari damnatis: ergo nec nobis sub illa honeste amari potest; consequenter, nec honeste sperari: probatur assumptum probat enim hic honeste esse a nobis ... amari nobis ipsis: quia ... honeste non possumus amare

damnatis, ita ea esse possumus honeste nobis amare, quae
possimus honeste amare non possumus: possumus non nolle ita
sos apud alios desertos velle; hanc illa ablutio possit velle non
possumus: non ipse ans: ad quos ipso amo de affectu amoris absolute et
efficaci nocog; quod non Deus sub illa ratione non potest a nobis honeste
amari absolute, et efficaciter damnatis, siquidem [illegible], non possumus [illegible] bo
nitas in obto, dico de [illegible] politici, aut [illegible] ipsius obti respectu
damnatorum, scilicet [illegible] supposito hoc decreto divino de damnandis
[illegible] aliis [illegible].

Alia sunt argumenta, quae potius militant in
[illegible] suppositionem quaestionis, quam contra nostram resolutionem; intendunt
enim Deum sub nulla ratione esse obiectum formale primarium
et immediatum spei: haec sunt illa [illegible] argumenta, quae superiori
disputatione solvimus, cum [illegible] utriusque verae, et [illegible] theologorum et a
[illegible]. sed cum militent contra ipsam suppositionem, qua dic [illegible] Deum
sub aliqua ratione esse obiectum formale primarium, et immediatum spei
nostrae nulla ratione [illegible]. Non nulla alia sunt, quae amorem
concupiscentiae proprium spei nostrae ab amore charitatis [illegible], intendunt
dicunt [illegible] amorem Dei ut nobis convenientis in ratione beatitudinis obiective
non esse solam charitatem [illegible]. [illegible] nulla sunt difficulta-
tis, contendunt [illegible] de solo nomine et contra communem theologo-
rum placitum, id non, quae argumenta volunt charitatem [illegible]
[illegible] dicunt esse veram, et propriam concupiscentiam, haec enim
nihil aliud est, quam amor boni, quia nobis commodi, charitas au- amor
tem est amor boni propter se, haec etiam amor boni, quia utilis [illegible]
[illegible] tamen [illegible] ex [illegible] in tota [illegible]
supposita subiecti, cui amatur ipsa boni utilitas; ambo tamen [illegible]
[illegible] amor [illegible] concupiscentiae proprius spei.

Quaestio 6a

De obiecto specificativo creato actuum nostrae theologiae.

Articulus 1us

An visio beatifica attingat aliquod obiectum formale partiale creatum.

Ratio 1a

rationem virtutis simpliciter theologicae aliquod creatum respicere tanquam obiectum sui formale partiale; fides enim nostra supernaturalis simpliciter theologica est, tamen in sententia multorum theologorum movetur tanquam ex obiecto formali ad credenda fidei mysteria tam ex ipsa divina increata veritate Dei, quam ex ipsa revelatione passiva creata. Ratio huius est; quia ut virtus theologica a morali distinguatur sufficit, quod obiectum formale totale divinum et increatum respiciat, licet simul partialiter respiciat tanquam obiectum formale aliquid creatum: virtus enim moralis adaequate movetur ex obiecto formali adaequato creato. non ergo repugnat actui nostro theologico respicere aliquod creatum tanquam obiectum formale partiale, aut respicere tanquam obiectum formale adaequatum, complexum ex obiectis creato, et increato.

Quare quaerimus an visio nostra beatifica pertineat ad obiectum formale partiale creatum sicut nostra ante ad obiectum [illegible] [illegible] maximi dicunt alii de visione dei in illa frequentius visa beatitudine formali et finali, si a beatitudo formalis vel in visione dei, aut amore consistit aut in utroque, et an in qua sufficienter dicatur de visione, in qua anima de illa diei ex anima de amore beatifico beatitudine tertium

ꝗ ad varias in dicta volumq. 1a. i. e aspava, 2a nava, multo ꝗ Durandi ale
xentis soꝗ vios beatꝗ in obiꝗ frale adatu immu spei ntre, ꝗ supra ꝗ ꝗ
Pro ꝗ aspava stat ex. ꝗ. dist 51 ꝗ. ꝗ aliꝗ ꝗ ex ntris. ꝗ ex ꝗ. ꝗ
jestat ꝗ. aliꝗ in locis. Pro nava stat ꝗ ꝗ 1a ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ.
et alii in locis ꝗ Turrianus Meratta. ꝗ qua ꝗ sicut ꝗ.

ꝗ 1a i. aspava i ntra
ꝗ. ꝗ: ꝗ ut nobis ꝗ in hoc beatitudinis obiꝗ ꝗ ꝗ ipsa sui vios, seu
possiꝗ ꝗ beata obiꝗ frale partiali spei ntre: ꝗ ans. ꝗ ut nobis ꝗ in hoc
beatitudinis obiꝗ ꝗ ꝗ ut a nobis ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ nobis in hoc ꝗ ꝗ ꝗ, ꝗ ut
ꝗ: ꝗ ut a nobis possidendo ꝗ ꝗ ipsa sui vios, seu possessionꝗ ꝗ,
ꝗ ut nobis ꝗ in hoc beatitudinis obiꝗ ꝗ ꝗ ipsiꝗ sui vios ꝗ ꝗ
ꝗ ꝗ hoc ꝗ obiꝗ frale partiale spei ntre; ꝗ hoc ꝗ; nꝗ ꝗ qua nobi ꝗ
ꝗ ꝗ, movit spes ntra in ꝗ obiꝗ frale: ꝗ nobis ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ
ꝗ seu ꝗ sui ꝗ hoc ꝗ obiꝗ frale partiale spei ntre:

ꝗ: obiꝗ frale spei
ꝗ illud, ꝗ ꝗ cetera amant: ꝗ sperans cetera amat ꝗ ꝗ ex Deo
sperato, ꝗ ꝗ possessioe, seu ꝗ ꝗ ꝗ hoc ꝗ obiꝗ frale partiale spei
ntre. ꝗ ꝗ: obiꝗ frale ꝗ ꝗ spei ntre ꝗ ꝗ sperantis ꝗ; ꝗ ꝗ ꝗ
ꝗ ꝗ ꝗ sperantis stat in ꝗ ex Deo ꝗ possessioe ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ
ꝗ ꝗ ablata ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ sperantis in hoc beatitudinis ꝗ:
ꝗ sperans cetera amat ꝗ ꝗ ex Deo ꝗ possessioe. ꝗ ꝗ
ꝗ: ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ, ꝗ possidendo, ꝗ ꝗ ꝗ
vitias ꝗ illas ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ex fine ꝗ ꝗ ꝗ
sessioe ꝗ sibi ꝗ ꝗ et adaꝗ ꝗ, et sic de aliis: ꝗ ꝗ ꝗ:
ꝗ illas ꝗ ꝗ ꝗ nec ꝗ sibi ꝗ ꝗ ꝗ; ꝗ ꝗ ꝗ
ꝗ ꝗ sibi ꝗ ex Deo fine qui sperato, ꝗ ꝗ ꝗ sibi ꝗ ꝗ
talꝗ ꝗ, a quo movet ad sperandum ꝗ ꝗ cetera sperat. et ꝗ,
ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ꝗ ipsi ꝗ ꝗ. et ꝗ in hoc beatitudinis ꝗ

tive.

Hinc intelligitur totum hoc consistere in Deo, eiusque possessione sive, ut alii loquuntur, ex fine cui, et ex fine quo partim, et in eo nec respicit absolute nostra ipsius actus, quo beatitudinem supernaturalem consequimur, adeo totale partium virtutis, partim, omnino ab ipsa perfectione sui actus respiciat, in quo obiectum totale ab omni mali, seu a puro nomine differt: hoc vero est totum, quod in perfectione bonum complexi quod perfectionaliter movet, eique intentionaliter respicit ipse noster [illegible]; nunc vero possessionis, ergo possessio; atque ratio est, quod solus Deus ipse ipsius est ultimus finis ultimus, sive, est ipsi se satiativus obiective felicitatis nostrae [illegible] formalis; etiam autem visio, aut possessio non sit se ipsam, indiget evidenter a Deo, sed procedit ab [illegible] exterior Deus, a quo totus sibi acquirit bonitatem, et rationem totalem motivi spei nostrae.

Sectio 2a

Obiectiones solvuntur.

Dices 1°.

contra praedictam resolutionem. Visio beatifica se habet tanquam medium in Deum ultimum finem nostrum; est enim id medio quo a nobis obtinetur noster finis ultimus: sed medium ad finem est tantum obiectum materiale, non autem finis, seu formale obiectum: ergo visio beatifica nec partialiter esse potest obiectum formale spei nostrae. — Respondeo, licet medium ad finem totalem et adaequatum esse obiectum materiale, nihil autem ad finem inadaequatum, seu non totalem posse esse obiectum formale partiale. Solus Deus enim est finis totalis et adaequatus spei nostrae, nam ut ostensum est, finis spei nostrae est Deus ut nobis commodius, in ratione beatitudinis obiectivae: ut talis autem attingitur formaliter ipsius sui visione, seu possessione: visio vero beatifica tamquam medium ad finem cui spei nostrae, quod est Deus; non ad finem totalem et adaequatum spei nostrae, qui constat ipso Deo, seu fine cui, et ex visione, seu fine quo. Sub hac ergo distinctione illa admittenda est.

Dices

Dicea ... obj. ē obm. fuale speritum

et q. cetera amant, solus Deus, nec utrumque primi, n. ad ipsa visio, i. id, et q. cetera ad sperante amant; imo ipsa visio propter ipsum Deum amat; ex visio, nec partialis est i. obm. ac est speritum, necesse mari dispositio utraque; solus Deus est utrumque primi et nobis omnibus in hoc beatitudinis obm. i. id, propter q. cetera amant, ex utraque; solus Deus sub alia accessione, non utraque; et ad omnibus nobis in hoc beatitudinis obm. ex Delectatio ipsius seu utraque possessio, aut visio, i. ea, quo potest ad dati tali modum; unde totus est, et Deo, cuius visioe i. id, propter q. cetera ad sperante amant; nec obstat, q. ipsa tamen visio amat propter Deum; n. m. amat propter seu sola tanquam propter obm. finale adaequatum, q. propter ipsum est obm. spei inadaequatum principale.

Dico 3.;

si visio beatifica est obm. finale spei utraque, ad illum tanquam ad finem generaliter ... et propter illud tanquam propter obm. finale amoris; ipse ad ordinatio inordinata est; ... in perfectior visioe, ordinatio ad perfectionis ad imperfectio inordinata est; ... tamen est perfectiori visioe, ... hoc non ... ad illa referri tanquam adfinem; ut n. i. perfectior ... ex Deo, et visioe; ... ordinatissime referri ad ... tanquam ad finem adaequatum, et totali; et propter illud tanquam propter obm. finale amari et sperari.

Dico 4.

si visio est obm. finale partiale spei utraque, spes utraque n. est virtus theologica; ... quae est obm. finale adaequatum, et totale increatum; quae tamen est virtus theologica quae movetur ex sola voluntate Dei increata; et visio i. aliud creatum; ergo si esset obm. finale partiale spei utraque, spes utraque n. est virtus theologica. ... ad hoc virtutis ... sufficere obm. finale ... increatum, sive sit adaequatum, sive inadaequatum. ... in sapientia ... a virtute morali, quae movetur ex obto tali

P. Emmanuel Sanchez

creato adato; exemplum est in fide theologica, quae in nostra [illegible] theologorum respicit tamquam obiectum formale complexum ex Dei veracitate, et revelatione [illegible] creata: neque obstat charitas: [illegible] theologica, de qua [illegible] Dei venerabilem [illegible] absoluta movetur ex obiecto adato increato; [illegible] plures theologi [illegible] caritatem theologicam per [illegible] obiectum formale, partiale creatum respicere [illegible] obiecto [illegible] increato.

Dices tandem; saltem sequitur, [illegible] esse virtutes mixtas ex moralibus et theologicis, [illegible] moralis, [illegible] theologicas, moralis ex obiecto creato, theologicas ex obiecto increato: [illegible] dicta. Illa non sufficere obiectum formale creatum, et increatum, [illegible] sit, ad [illegible] virtutes mixtas ex moralibus et theologicis: cuius ratio est; quia ut diximus, ad [illegible] virtutis simpliciter et absolute theologicae sufficit obiectum formale increatum, sive adatum sit, sive inadatum; ad [illegible] virtutis moralis [illegible] obiectum formale adatum creatum; [illegible] obiectum [illegible] non habet, [illegible] denominatio virtutis moralis neque ex obiecto creato in adato [illegible] sit. [illegible] virtus simpliciter et absolute theologica; [illegible] de spe [illegible] dicendum est.

Sectio 3

An arduitas obiecti, eiusque futuritio pertineat ad obiectum formale spei[illegible]

Obiectum spei [illegible] theologicae est futurum, et arduum, [illegible] de obiecto spei [illegible], [illegible] ante [illegible] Dei; quare [illegible] arduum, et futurum est, [illegible] explicavimus: [illegible] arduitas, et futuritio ista ad obiectum formale spei [illegible] pertineant; an sint tantum conditiones [illegible] obiecti ad [illegible] illius [illegible]. [illegible] plures [illegible] asserentes esse obiectum formale spei [illegible], [illegible] arduitatem in [illegible] magnitudine [illegible] consistere quam plures alii docent esse tantum conditiones [illegible] obiecti, [illegible] spes [illegible] desiderio: futuritio [illegible] non esse obiectum formale spei, [illegible] conditio [illegible] sperantis [illegible] [illegible] apparu[illegible]

Ad 1m nego seq: arduitas obti sperati n[on] e[st] obj[ectu]m [illegible] sperantis: nam [illegible] desum[itur] ex [illegible] quibus [illegible] ita [illegible] arduitas ad [illegible] nego [illegible] arduitas i[illegible] [illegible] in difficultate obtinendi obti sperati; difficultas [illegible] n[on] e[st] [illegible] obj[ectum] scale sper. difficultas in obtinendo obj[ectum] nulla [illegible] [illegible] bonum; obj[ectum] [illegible] sper[ans] de eo bono: [illegible] difficultas [illegible] [illegible] ad obti [illegible] quae aliter ad illud [illegible] ergo nego arduitas obti sperati e[st] obj[ectum] scale sperantis: [illegible] difficultas obtinendi obj[ectum] e[st] [illegible] scalis motiva ad sperandum. Illa crescente, crescere [illegible] voluntas; sicut crescit, crescente obti [illegible], [illegible] scalis motiva ad sperandum; [illegible] crescit: imo sese augmentat difficultatis in obtinendo obto in desperationem [illegible], ergo difficultas sive arduitas obtinendi obj[ectum] n[on] e[st] [illegible] scalis motiva ad sperandum.

Ad 2am [illegible]: [illegible] futuritio [illegible] obti sperati [illegible] ad obj[ectum] [illegible] sperantis; [illegible] [illegible] futuritio [illegible] carentia [illegible] [illegible] carentia [illegible] carentia [illegible] [illegible] in ea obti [illegible] possessi, [illegible] bonas [illegible] [illegible] obj[ectum] [illegible] ad bonum [illegible] futuritio obti sperati n[on] [illegible] ad obj[ectum] [illegible] sperantis. [illegible] [illegible] futurum; [illegible] [illegible] in sola [illegible] [illegible] futuritio [illegible] beatitudinis [illegible] movet [illegible] futuritio [illegible] futuritio [illegible] obti sperati [illegible] obj[ectum] [illegible].

Nego [illegible] [illegible] obti sperati [illegible] ad obj[ectum] scale sper. [illegible] desumi [illegible] ad [illegible] futuritio: [illegible] [illegible] nullo [illegible] carentia [illegible] possessionis obti [illegible] in sola

n̄ repugna[illegible] cōrp[illegible], sola n̄ repugna, accidcat; nec ibi n̄ cō[illegible], [illegible]
Vn[illegible] illa cū mota, et sicut quaq[illegible] bona pōt voluntas moveri ad
affectus spei; futuritio eā cū [illegible] dicit formalis carentiā, seu n̄ [illegible]
sive possessionē ei[illegible] hoc [illegible] carentia [illegible] sperare, semp[illegible] se nobis
obveniens [illegible], [illegible] impotens [illegible] tinere ad [illegible] formalis motivi spei, [illegible]
sola voluntate, et obedientia movetur.

Nec obstat [illegible] futuritio dicat
formalis [illegible] rei [illegible] sequi, quae sub hoc [illegible] bona est, [illegible] movere
voluntatem ad illius amorem, ut [illegible] obiectum formale spei, sive ad illud [illegible]
[illegible]: nam hoc tantum [illegible], futuritio [illegible] sub [illegible] spei moti-
vum, non vero [illegible], ubi cū futuritio formalis est, de qua in [illegible] loqui-
mur: hinc infereo, arduitatem futuritionis obiecti sperati [illegible] ad
[illegible] nostrae [illegible]. [illegible], cū spes nostra sit generosa animi erectio, qualis [illegible]
facta est, tendens ad superandas oēs difficultates, quae occurrunt in [illegible]
obti; hanc ad, cū obiectum sperabile [illegible] [illegible] salutem formalis futurum
[illegible], [illegible] obiectum spei.

[illegible]

[illegible] speranti [illegible] obiectum [illegible] spei [illegible] pertineat?

[illegible]

[illegible] 1. [illegible] 3. [illegible] Hurtado, alii [illegible] docet
obiectum formale totale et adaequatum spei nostrae [illegible], integrari ex Deo summo
bono, seu beatitudine nostra obiectiva tanquam ex fine cui, et ex [illegible] beatitudine
[illegible] ex fine quo, et ex ipsa [illegible] sperante [illegible] ex fine cui: [illegible]
[illegible] sperantes [illegible] obiectum formale [illegible] spei nostrae: [illegible] [illegible]
[illegible] disp. 19. sect. 5. n. [illegible] Ripalda disp. 23. sect. 8. [illegible] alii: fere [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de [illegible].

[illegible] nostra [illegible] sperari

i objectum formale partiale spei nostrae: intelligo objectum formale autem; nam hunc dicebam est; nam sperando mihi beatitudinem, quia mihi bonum, se ipsum amat ... illum ... spei quatenus mihi beatitudinem sperat; dixi [illegible] obiectum malo, [illegible] obiectum formale; ergo [illegible] se ipsum tanquam objectum formale partiale spei suae; nam constat quod velle alicui bonum quod bonum illi est, et suo motivo suae utilitatis, est illud amore, quin [illegible] illum ... quatenus vult illi bonum; ita etiam, velle alicui malum, quod malum illi est, et suo motivo suae benevolentiae, est illum [illegible] ... illum ... quatenus vult illi malum; mihi ... objectum male spei est illud, quod amat propter aliud, in ... diligere; desperans sperans sibi beatitudinem, non se ipsum amat propter aliud, imo sperans sibi ... suam ... beatitudinem amat; ergo non se ipsum amat ... objectum malo; ergo se ipsum amat tanquam objectum formale partiale spei suae.

Dices:

... spei ... bonum ... dicere ... omnis ... alicui ... est ... non ... spei nostrae; ... beatitudo ... diligimus et speramus; ... nobis ... objectum formale spei nostrae: beatitudo ... non ... sive ... bea... spei nostrae ... in ... illud ... speramus ... sive ... habere ... beatitudinem ... in objectum formale illius: ... ergo ... beatitudinem, est objectum formale spei nostrae; ... qua ... dicit ... sperans ... sperans et objectum formale partiale spei nostrae.

Dices 3°: objectum ...

... spei est illud, in quo ... sperans cetera diligit, desperans ... in ... non enim intendit se ipsum ... ergo persona sperans non tenet ad objectum ... Dico ... diligo ... desperans non diligit

cetera in seipso sive ad explicare actu beati nominis; in seipso sive specificare
minus: intendit seipsum beatum, quia non ponit obiectum hoc ipso beatum, sive aliquod
obiectum, sive ipsius sperantis mente sperans quoque ipsum illud supponit obiectum
formale spei non: Deo dicitur mariz; obiectum formale quo spei est illud, in ipso seipso spe
rans cetera diligit, Deo mariz; obiectum formale cui nomariz obiectum formale quod est
illud, in quo ipso sperans cetera diligit, quod Deo datum ut fideliusque
ut obiectum formale cui ipsius sperans, ergo; obiecta aliquo superioris dei: quia ipse
met sperans, quia non alius sperare potest nisi ipsius est ; que omnia exemplo
fiunt qui, et cui clara videntur.

60 Dices: obiectum formale spei est quo complacentia
in ipso bonitate movet ad sperandum, persona sperans ipse bono sine,
id est bono indigens sumus, tertio quod non ipsius recipimus tu nostri beatud
ne sperantes; persona sperans non est obiectum formale spei nostrae. Dico omnia mo
in Deo mariz; persona sperans specificare, sed non a beatitudine ipse bo
nis non est, Deo mariz; ad explicare ex beata sive in seipso beatudinem
non est, nomariz: ipsius illud ergo beatum. bonum dignum quod totius implicatur
obiectum ergo illud amare: Deo ... in complacentia ... in ...
vere, quia ... sperare, sed persona sperans ut ipse illius ...
sufficiens bonitatis Dei, ... complacentia in eius bonitate ad spem moveat, ...
obiectum spei formale partiale: ... mariz, obiectum formale quo spei, est illud,
quo complacentia in eius bonitate movet ad sperandum ... obiectum formale
est cui illud ... nomariz; ... bonitate ... obiecta ...
... spes ... concurrit, ... sufficientis, non Dei obiectum, sive ... cum
bonitatem supponere, imo illud ... bonitatem intendit, ... ; vel obiectum forma
le cui non Dei moveri ex complacentia in eius bonitate ergo obiecta supposita, ...
... complacentia in eius bonitate futura, et ...

... peccatoribus, quia bona illis est ... in peccatores amat, ... illos ...

tanquam obiectum speciale parvam [illegible] suo actu, immo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sperans amet sibi beatitudinem [illegible] bona [illegible], non ideo [illegible] amat, aut
[illegible] respiciat tanquam obiectum speciale [illegible] sed: [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] amat actu [illegible], aut amicitiae, [illegible] [illegible] actu [illegible] [illegible]: [illegible], [illegible],
[illegible] illo [illegible], [illegible] [illegible] bona illis [illegible] [illegible] amat, [illegible] velle
alicui bonum [illegible] bonum illius [illegible], [illegible] illum amare; [illegible] actu [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] mali [illegible] nullo casu [illegible] [illegible]
[illegible] de [illegible] bonum: [illegible] [illegible] sperante sibi beatitudinem [illegible] bonis [illegible]
[illegible] [illegible] ipsum amare [illegible] actu [illegible] [illegible] respicere [illegible]
obiectum speciale [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] actu [illegible] nobis [illegible] beatitudinem de
[illegible] nos tanquam obiectum speciale [illegible] [illegible] naturalis; [illegible]
[illegible] in nos [illegible], sive in nostrum bonum, [illegible] actu [illegible] [illegible] [illegible] supernali:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] respicere nos [illegible] sperantes tanquam obiectum speciale: [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sect. 2, [illegible] affectu actu [illegible] nostrum
bonum [illegible] [illegible] [illegible] ad nostram salutem, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] ad nostram salutem, [illegible]
[illegible] [illegible]; affectu [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible] actu supernali
[illegible] [illegible] [illegible] nostrum supernale; [illegible] [illegible] nostrae beatitudinis, [illegible] amamus,
[illegible] [illegible] nos [illegible] amamus actu supernali, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] tanquam obiectum speciale [illegible] [illegible] nostrum

Quaestio [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] [illegible] illius mala[illegible]

[illegible] mali [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum speciale [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], obiectum mali [illegible] [illegible]

[illegible] ex illa [illegible] obiectum [illegible] nostrae [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] illud [illegible] spei nostrae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

beatitudinis nostrae obiectum; [illegible] ipsa [illegible] beatitudo, seu beatitudine [illegible] [illegible]

gloria seu Deo sperante; [illegible] [illegible] obiectum materiale spei nostrae [illegible]

ut te deducit, et a nobis sperari [illegible] illud [illegible].

[illegible] [illegible] sub [illegible] obiecto materiali [illegible]

auxilia [illegible], ac virtutes supernales [illegible] [illegible] spirituales, et [illegible] merita; haec [illegible]

ea proxime deducunt, vel a nobis [illegible], [illegible] ad [illegible] nostrae beatitudinis: [illegible]

[illegible], sive ad te obiectum materiale [illegible] [illegible] auxiliator, [illegible] ipsa efficiens [illegible]

[illegible], aliorumque bonorum deducentium ad illius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ator, sive [illegible] ea efficiens beatitudinis [illegible], concurrens ad [illegible] [illegible]

tanquam [illegible] [illegible] beatitudine [illegible] seu [illegible]; [illegible] illa [illegible] sperant [illegible]

[illegible], et sperat auxilium Dei, [illegible] caritas, et misericordia: [illegible] [illegible]

tanquam obiectum materiale, [illegible] tanquam obiectum [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] bona temporalia, et

[illegible], quae ad finem [illegible] nostrae beatitudinis seu [illegible] [illegible] aliquomodo

conducere possunt; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] plures virtutes [illegible]

[illegible] quod beatitudinem [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], ac potentia, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ea bona [illegible] [illegible], [illegible] in oratione dominica [illegible].

[illegible] [illegible] temporalia: nec [illegible] supernaturalis spei nostrae, illa [illegible] [illegible] obiecto

materiali, quae ex obiecto [illegible], aliisque [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] obiectum spei nostrae materiale [illegible]

[illegible] per beatitudo aliena, [illegible] [illegible] beatitudinis [illegible] tanquam obiectum materiale

[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beatus [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] beatitudinem [illegible]; [illegible] illis amare [illegible] [illegible] bona [illegible]

ordine ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beatitudo aliena obiectum materiale [illegible] spei nostrae

[illegible] [illegible] sperare tanquam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beatitudinis [illegible]: [illegible] [illegible]

[illegible] sperari possit, maxime distantiam quam in se habet.

Sectio 1a

An beatitudo aliena possit esse obiectum spei atque theologicae?

Aliena beatitudo [illegible]

[illegible]

Duplex est alternativa, [illegible] Becanus, et alii, [illegible] unica: [illegible] unice [illegible] alternativa [illegible] beatitudinem sperare [illegible] unicae [illegible] aliena beatitudinis sperari [illegible].

Ante [illegible] neto, [illegible] beatitudinis [illegible] considerari [illegible] [illegible] felicitas mea [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] perfectius nullo modo [illegible] spiritu [illegible] [illegible] dicitur [illegible] bona [illegible]; [illegible] de facto [illegible] [illegible] beatitudini [illegible] [illegible] [illegible].

Respondeo negando [illegible] beatitudo aliena in se [illegible] spectata [illegible] concipi [illegible] cum objecto formali spei nostrae theologicae; hoc est, nisi beatitudo aliena movet [illegible] nostrae utilitati, aut [illegible] [illegible] aliquid [illegible] malis, neque cum objecto formali spei nostrae. [illegible] Aug. in Enchiridio cap. 8 [illegible] spes [illegible] rerum, [illegible] spes [illegible] non nisi bonarum rerum est, et ad eum pertinentium, qui earum spem gerere perhibetur. (D. Th. 2. 2ae q. [illegible]) articulo 1 ad 3m. Spes vero [illegible] spes dicitur [illegible] respectu alicuius quod spectat ad ipsum spectantem [illegible]; [illegible] beatitudo aliena [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sperantis, [illegible] sperantis, nec ab illo [illegible] aut [illegible] [illegible] spei [illegible]: [illegible] [illegible] nostrae theologicae.

Suadetur [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vere [illegible] [illegible]; [illegible] alteri beatitudinem desidero, [illegible] [illegible] nullo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] beatitudo aliena [illegible] [illegible] cum objecto formali spei nostrae theologicae [illegible] [illegible] auctoritate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nostra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] charitatis, [illegible] [illegible] [illegible] amantis, [illegible] [illegible] [illegible] objectum charitatis, [illegible] amato, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], beatitudo [illegible] [illegible] amabilis, [illegible] bona, [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] amanti bonum [illegible], [illegible] alienam beatitudinem amo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Dices 2o: beatitudo aliena [illegible] cum objecto formali spei nostrae theologicae [illegible] nostra [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] affectivæ unionis [illegible] beatitudo [illegible] [illegible] ,,
[illegible] quod dicit [illegible] ,,
est [illegible] boni, [illegible] amari [illegible] ,,
[illegible] sperare [illegible] [illegible] ,,
caritatis, qua [illegible] diligit Deum, [illegible] proximum, ita [illegible]
[illegible] mali, et volunt [illegible] de [illegible]
[illegible] ut beatitudo aliena amet [illegible] male, [illegible] sufficit [illegible]
convenientia ipsius alienæ beatitudinis in ratione [illegible] boni, ut illa [illegible] ex bono
[illegible] personæ ipsi [illegible] diuntur.

[illegible] ratione [illegible] conclusio. Beatitudo aliena est [illegible] se nobis amabilis amore Theologico. Deinde quia bonus nostra [illegible] ratione alicuius affectivæ unionis [illegible] bona, [illegible] illam amamus, est amabilis amore [illegible] [illegible] tanquam obiectum [illegible] nostram Theologicam. [illegible] patet ex ipsa definitione, [illegible] constitutione obiecti formalis amoris nostræ Theologiæ; suppono enim [illegible] conditiones amicitiæ [illegible] quæ sicut in nostra propria beatitudine, ita in beatitudine aliena reperiuntur [illegible] [illegible]. [illegible] eandem bonitatem et amabilitatem habet ut mihi bonum, et [illegible] modo, et ut bonus proximo in ratione beatitudinis obiectivæ [illegible] bonum, et proximus in ratione beatitudinis [illegible] amabilis [illegible] se amore Theologico; ergo ut bonus proximo in ratione beatitudinis obiectivæ, [illegible] ut beatitudo obiectiva alterius est [illegible] ipsi proximo [illegible] se amabilis est amore Theologico, [illegible] certissima est; [illegible] ex antecedenti; [illegible] deinde [illegible] [illegible] in [illegible] beatitudinis [illegible] [illegible] illa [illegible] [illegible] Theologiæ [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] eius [illegible] [illegible]; ita amor [illegible] in ratione beatitudinis alienæ amor Theologicus [illegible] se [illegible]

est Christo, et imme[diate] Dei tanq[uam] finis obiect[um] primum, cui ami[ci] in rac[ione] beatitudinis obv[ersa].

Illud d[ic]o an[te]s q[uo]d quoad 1[am] p[ar]t[em]; beatudo aliena q[uan]q[uam] morali[ter] ntra nos s[pec]ificeat affectu diuersis à nobis mor[ali]ter bona, et o[ste]ns; et beatudo q[ua] g[rati]a ut fine, et tu gratia è nobis fine et n[on] obtinens. d[e] beatudo sub ratione qua nobis bona, et o[ste]ns è nobis amabilis è actu spe[cifi]ce diuersi[s] cie, qui intendit in bonu[m] nobis d[e]mod[o]; q[uo]d beatudo aliena nobis amabile actu spei diuersi[s]. ... in hoc 1[a] operatiis è ... n[ost]rig ... s[pec]ifice ... q[uo]d ... obiectu[m] ... illig: dum inferes ... applicentes ... n[on] esse n[ost]ri rerum ... continentiis, qui carg ... ferere ... d[e] ... n[on] ... ; n[on] beatudo aliena, q[uan]q[uam] morali[ter] ntra nos ... affectu diuersis ad nos morali[ter] p[er]tinet, ... genere p[er]hibe mur; ... eundem ... obiecti ... ntri.

Sectio 3[a]

... directa

... q[uo]d ... affirmare solent ... , ... alia ... ntra ... , et bene ... salute ... aliena ... impropria ... videt: alia ... ... salutis ... , ... videt ... ... duo facile explani, et conciliari ... utriq[ue] ... : ... mant, ... de salute aliena ... ... bene ... ... : q[uo]d ... debemus proximum amare sicut nos ipsos: proindeq[ue] ... eorum salutem ntra ... ... utte spera re; nisi ... n[on] ... ... propria, et stricta, ... impropria, ... la quali[ter] ... aliena salutis ... ... salutis ... , ... n[on] ... salutis aliene ... ... salute, seu beatudine aliena ... ... spe ...

...

: ...

Argumentum 3.m pro 2.a p.te solvo: probat

aliena bea[illegible] in [illegible] specifice, q[uia] b[eatitu]do propria beatus ē sufficiens obiectum fi[illegible] speci[illegible] [illegible] [illegible] aliena sive [illegible] abso[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sive m[illegible]: [illegible] [illegible], nec Deus [illegible], sive [illegible] [illegible], [illegible] atq[ue] [illegible] nullis [illegible] dicent aut dicerent ob [illegible] [illegible] [illegible] sive a [illegible] [illegible], [illegible] beatq[ue]; [illegible] [illegible] sola [illegible] numerica obiectorum [illegible] sufficiens [illegible] discriminandum [illegible], [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] nesciata, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] ad nos, [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] aliena beatitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] aliena beatitudo [illegible].

Resp. [illegible]

nego con[illegible]: [illegible] [illegible] beatitudo propria, et aliena sint eiusdem speciei, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beatitudine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] in beatitudine aliena [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] obiectum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in beatitudine aliena; [illegible] [illegible] [illegible] beatitudo aliena [illegible] ac [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] propria: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliena [illegible] [illegible] [illegible] numerice a beatitudine propria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inveniri aut [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] propria [illegible]

[illegible], [illegible] aliena [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] propria est sufficiens obiectum [illegible] [illegible] [illegible] obedientis, [illegible] [illegible] aliena, [illegible] ab alia virtute [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] temperantia, castitatis [illegible] peccatorum detestativa, [illegible] aliis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in modo [illegible], vel in aliis circumstantiis impeditur, [illegible] aliena [illegible] tantum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab eadem virtute [illegible] qua propria [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] propria [illegible]

aliena et fides creditur sub eius obiecto formali, et eodem modo [illegible] [illegible]
eadem autoritate Dei affirmare [illegible] [illegible], [illegible] 1° [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] beatitudo [illegible] aliena absoluta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]

Dei aliena [illegible] absoluta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] se amabilis [illegible], sive [illegible]
theologica; [illegible] ad [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] se [illegible] [illegible] respective ad creaturas; [illegible] [illegible] [illegible] theologicae, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] causa; [illegible] [illegible] [illegible] theologica. [illegible] [illegible] fides, caritas
[illegible] theologica [illegible], [illegible] alia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] theologicae [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible]: beatitudo aliena [illegible] se amabilis [illegible] obiectum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absoluta. [illegible] [illegible] obiectum formale [illegible]
theologicae.

[illegible] vero [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible], beatitudinem alienam [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum formale [illegible] theologici, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] formale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] immensitas, [illegible] [illegible] [illegible] absoluta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] beatitudinem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], cur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] beatitudo mea [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] tanquam obiectum formale [illegible] [illegible] [illegible] amori, cur [illegible] [illegible] beatitudo [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] beatitudinis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] theologica [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] beatitudo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] in gloria [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] caritatis; cur [illegible] [illegible] beatitudo aliena [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a caritate [illegible] [illegible], cur [illegible] aliena [illegible].

[illegible] ad [illegible] [illegible]

[illegible] ioi: ergo scatere aliena [illegible] pro absoluta ab omni [illegible]

[illegible] se aiit [illegible] ad [illegible] nec esse [illegible] ca-

[illegible] fuerit [illegible], et [illegible] spirituali [illegible]

[illegible] alia [illegible] vnitas spiritualis [illegible] varia non: [illegible]

[illegible] quo [illegible] aliena [illegible] alii

bonus amemus, [illegible] consequentur eo [illegible] gloriam Dei, et tunc [illegible]

se e caritate [illegible] moralis [illegible] sive [illegible] affec-

tive, et tunc e [illegible] consequentia [illegible] spiritualis, et

tunc [illegible] amicabilis, moralis, [illegible] quos ultra

[illegible] exercemus, [illegible] in [illegible] ille, quo al-

[illegible] ad nos [illegible], ad glo-

riam Dei, et ad [illegible] suam.

Art. 3. an desperare de salute aliena [illegible]

[illegible] ab omni [illegible] peccatorum alius vnitas; [illegible]

[illegible] de vno [illegible] ait, de nullius salute desperandum est, dum viuit; [illegible]

alius, [illegible] desperatio; [illegible] imo debe-

mus alienam sperare salutem. Dico, de salute aliena absoluta ab omni [illegible]

[illegible] desperari, et nec [illegible] sperari [illegible]

[illegible] desperare [illegible]

[illegible] desperatio illa [illegible], quo [illegible] Deus non est adiuturus

[illegible] desperatio est [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] experientia e.

Sectio 4.

Reliqua argumenta.

[illegible]

confessionem alius dicitur, quo confiteri mea nostra vel alicuius [illegible]; [illegible]
secundo aliena [illegible] nostra [illegible] obiectum [illegible] nostrae [illegible] obiectio: [illegible] beatitudo ali-
ena, si nostra [illegible] consistat vel [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] obiectum [illegible] [illegible] nostrae theologiae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nostra [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] beatitudo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] beatitudo [illegible] tam
[illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible], vel [illegible] [illegible] [illegible]
nostra [illegible] [illegible] [illegible] beatorum consistit, [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], seu beatitudinem [illegible], neque in beatitudine [illegible]
salutis nostrae, et [illegible] animarum; [illegible] et beatitudo [illegible] [illegible] [illegible]
beatitudo aliena si nostra [illegible] [illegible] vel [illegible] [illegible]. [illegible] obiectum [illegible]
[illegible] nostrae theologiae. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] virtutes quas [illegible] [illegible] exercere [illegible], [illegible] castitas, temperantia et
[illegible] aliae; [illegible] [illegible], quas [illegible] exercere [illegible] [illegible], velut iustitia, [illegible]
liberalitas, et aliae. [illegible] aliae, quas [illegible] [illegible], et alios exercere [illegible], ve-
luti virtus satisfactoria, [illegible], [illegible] charitas [illegible] de aliis; quorum [illegible]
men [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
aut [illegible] [illegible] [illegible]; aliae [illegible] in [illegible] alieno; aliae denique in utroque:
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] a-
liena [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] beatitudinis: [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], at [illegible] [illegible] beatitudinis et amantis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] beatitudine [illegible], [illegible] in aliena [illegible]
[illegible]; utraque in nobis [illegible], [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] a [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum, [illegible] bea-
titudinis [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

+

[illegible] beatitudinis [illegible] gaudentium [illegible] viatorum, ut in dicemus [illegible] ideo apud [illegible] beatis [illegible] beatitudo [illegible] aliquo, [illegible] certitudine [illegible] at [illegible] viatores [illegible] spei [illegible] efficere.

[illegible] obiectum [illegible] spei [illegible] sperantis arduum; beatitudo aliena [illegible] ut [illegible] nostra [illegible] affectione [illegible] nobis [illegible] ipsa [illegible]: aliena beatitudinis nulla nobis [illegible] certa, [illegible] quam diximus, arduitas obiecti sperabilis [illegible] ipsius, [illegible] obiectum [illegible] spei [illegible] sperantis arduum; [illegible] sperans [illegible] ipso [illegible] arduum [illegible] beatitudinis alienae moribus nostris nobis [illegible] moribus arduum; si [illegible] nostra mox [illegible] caeli nobis affectione [illegible]: ita nobis arduae moribus [illegible] ardua, [illegible] sufficiens obiectum spei [illegible] nobis [illegible] arduum, [illegible] aliquo [illegible] conatu [illegible] [illegible] voluit, [illegible] beatitudinis.

[illegible]

[illegible]; si beatitudo aliena [illegible] moribus nostra [illegible] obiectum [illegible] spei [illegible] sperandi, quo de illa desperare possumus, desiderent [illegible] beatitudinis [illegible] alienae beatitudinis [illegible] adhuc in illa desperata [illegible] sperare [illegible] beatitudinis; [illegible] beatitudo aliena nullo modo [illegible] obiectum [illegible] spei [illegible] beatitudo aliena [illegible] moribus nostris, [illegible] sperandi [illegible]; [illegible] in quo [illegible] beatitudo aliena nullo modo [illegible] obiectum [illegible] spei [illegible].

[illegible]

P. Emmanuel Sanchez

rao [illegible] de meritorie [illegible] spei; [illegible] desperans salutis desperans [illegible] spei, [illegible] ratio [illegible] desperat salutis alienae; potuit [illegible] actuare [illegible] in [illegible] desperans salutis [illegible]. [illegible] in [illegible] desperans salutis alienae [illegible] peccato infidelitatis [illegible] demeritorie [illegible] fidei [illegible] errorem [illegible] tollit, [illegible] solus [illegible] infidelitas, cui [illegible] [illegible] ut [illegible] desperans beatitudinis [illegible] alienae; [illegible] desperata salute aliena [illegible] supernaturaliter speraret, id efficeret [illegible] supernaturale [illegible] venient, [illegible] sola desperat propriae beatitudinis [illegible] desperat salutis alienae; [illegible] desperata, manet adhuc [illegible] spei [illegible] beatitudinis [illegible].

Ad [illegible] affectiva, [illegible] in illa affectiva, [illegible] ordine [illegible] beatitudinis [illegible] supernaturali [illegible] morali, [illegible] illius; [illegible] utraque [illegible], [illegible] sive [illegible] sive [illegible] affectiva [illegible] bona [illegible] illa affectiva sufficiens ad fundandum spem alterius beatitudinis. [illegible] de spe [illegible] puncto [illegible] sect. [illegible] unio [illegible] in unione illa mystica aut morali, qua [illegible] cum [illegible], in ordine ad [illegible] naturalis, [illegible] sufficiens unio affectiva ut beatitudo alterius [illegible] moraliter [illegible] a nobis [illegible] sperari: [illegible].

Disputatio

De [illegible] Spei Theologicae.

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] sequatur, consequentia est, recipit in volante, ad quod spectat [illegible] ut [illegible] infimaque supera [illegible] alias, aut aliae [illegible] [illegible] supera [illegible], de quo invest[igare] solet [illegible] et [illegible] alemo[nia] [illegible] a[d] [illegible] et extrema.

Questio [illegible]

[illegible]

Articulus [illegible]

[illegible] de [illegible]ibus.

[illegible] aliorum [illegible]

[illegible] volante [illegible]

[illegible] peccator [illegible]

[illegible] differentia [illegible]

[illegible]

ubi apellatur caritas fons, et radix virtutum, in caritate [illegible], radicata et fundata; ablata radice, radicatum [illegible] manere dicendum est; ita in peccatore, in quo non est caritas, nec spes [illegible] [illegible] poterit: altera [illegible] in [illegible] [illegible] in [illegible], ubi [illegible]; ille sperat qui bona [illegible] [illegible]: quas vero [illegible] mala opera [illegible] ad spem [illegible] sperare [illegible] damnatio; ergo peccator, qui mala opera [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] avalis.

[illegible] in [illegible] [illegible] de radice valorum [illegible] dignificante in radice ad meritum [illegible] caritas: et de hac loquitur [illegible]; qua ablata, [illegible] spes [illegible] mereat, [illegible] in [illegible] [illegible] de [illegible]. [illegible] [illegible] caritas [illegible] de facilitate in sperando [illegible], de difficultate [illegible] in sperando [illegible] peccatoris; [illegible] Aug. dicat, [illegible] facile sperare, qui bona conscientia [illegible] [illegible]; [illegible], [illegible] difficile peccator, qui peccata sua [illegible] ab sperando removent, [illegible] [illegible]: loquitur [illegible] Aug. de spe [illegible] beatitudinis [illegible] statu [illegible] [illegible] peccatori; et [illegible] spes [illegible] [illegible] illo statu, [illegible] damnatio.

[illegible]; in viatoribus iustis spes datur quoad habitum [illegible] quoad actum: [illegible] caritas [illegible] [illegible] habitus infusus, [illegible] ponit, [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] cap. [illegible] [illegible] in [illegible] fide, spe, et caritate [illegible]; [illegible] in peccatore [illegible] spes [illegible] [illegible] in hoc iusto [illegible] bona [illegible] in [illegible] [illegible]; [illegible] in [illegible] quoad [illegible], et ag. [illegible] obiici [illegible] illos viatores in [illegible] [illegible], et [illegible] certo [illegible] [illegible] beatitudinis: [illegible] spes [illegible] [illegible] spes [illegible] aut [illegible] futura [illegible] [illegible] [illegible] beatitudine sperant; [illegible] in [illegible] viatoribus [illegible] spes [illegible]; [illegible] in [illegible], ubi animabus [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] animabus [illegible] damnati.

Articulus 2a
Quid sentiendum de animabus purgatorii, et damnatis.

Conclusio

[illegible] in animabus purgatorii [illegible] vera spes [illegible] beatitudinis [illegible] nulla [illegible] singularis [illegible] asseruit [illegible] in illis animabus [illegible] beatitudinis, [illegible] bono [illegible] certitudine boni; et timor [illegible] certo [illegible] futura [illegible] in spes, [illegible] timor [illegible] nario [illegible]

[illegible] beatitudo illis anima [illegible] et bona, [illegible] futura [illegible] et ardua [illegible] magnam [illegible] tolerantia [illegible] magna [illegible] [illegible] animabus [illegible] vera [illegible] fides, [illegible] vera [illegible] [illegible] vera [illegible] fides [illegible] [illegible] vera [illegible] beatitudo futura, et ardua; [illegible] vero, [illegible] illis [illegible]

[illegible] certitudine boni; et [illegible] futuri, et ardui [illegible] sperandi: [illegible]

[illegible]

Quorum viator ... ad [illegible] ... in certis ... [illegible]

[illegible] ad [illegible] ... timorem [illegible] ... [illegible]

mari mala illa, quae certo fore futura, [illegible] ...

[illegible] timoris: [illegible] nobis [illegible] ... [illegible]

theologi, [illegible], et alio concepto, [illegible] Marci [illegible]

[illegible], et [illegible], [illegible] vere [illegible] ... dicunt, et in certis [illegible]

et futura: [illegible] timore absolute effari, [illegible]

[illegible] ad mala ventura [illegible], [illegible] mala certo ventura [illegible]

[illegible] non [illegible], [illegible] ... [illegible]

[illegible].

[illegible] damnatorum [illegible] ... in illis nec [illegible], nec

[illegible] ... [illegible] ... nulla [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] auxilia [illegible] ... [illegible]

nas illas in [illegible] duraturas, [illegible] ... vixerunt [illegible]; tam-

[illegible] certo [illegible] ... non futura; [illegible] nullus [illegible] ...

[illegible] ... in [illegible], damnati [illegible] nullus [illegible]

[illegible] ... [illegible]

ornamento [illegible] ... in [illegible]; tenendum [illegible] ...

[illegible] in illis [illegible].

Sectio [illegible]

[illegible] ... Beatis.

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... in Beatis [illegible] ...

[illegible] ... in [illegible] ...

ut [illegible] ... beatitudinem [illegible] ...

[illegible] ... in [illegible] ... [illegible]

c[illegible], [illegible] dubitare [illegible], an in beatis remaneant [illegible], sed resurrectio corporum [illegible]
in [illegible] [illegible] beatitudo [illegible].

[illegible] prima [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] de [illegible] 8. n. 5; [illegible] alij [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] manent [illegible] [illegible] in beatis
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] in [illegible] à unica [illegible]
[illegible] beatis [illegible] [illegible] dicere, aut [illegible]
[illegible] alij [illegible] resurrectionem [illegible]
[illegible] [illegible] beatitudinis; [illegible] alij [illegible]
[illegible]; [illegible] diversimode sentiunt [illegible]
[illegible].

[illegible] in beatis [illegible]
[illegible] resurrectionem [illegible] beatitudinis [illegible]
[illegible] beatis [illegible] absentia, [illegible] ordinata [illegible]
[illegible] beatitudinis integralis [illegible] amat [illegible]
[illegible] generalia; [illegible] resurrectio [illegible]
[illegible] beatitudo [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] Beatus [illegible] [illegible]; deinde
[illegible] [illegible]
[illegible].

[illegible] in beatis [illegible]
[illegible] dicimus [illegible] illorum [illegible]
[illegible]
[illegible] in via [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]:

gra sibi vendicat tanquam radix virtutum supernalium, tunc illos, qui omnia [illegible] amy supernaliz, momentaneoque statum ipsius [illegible]; et hinc spes [illegible] a [illegible] amy spes momentaneque status beatifico; et cum in statu momentanea est spes [illegible] qualis spes habitualis, ergo datur, sive permanet in beatis spes habitualis [illegible], et [illegible] talis.

Ad 3am dico: datur in beatis spes qualis late [illegible], [illegible] est suae beatitudinis [illegible] [illegible] qualis late, seu late [illegible] vocant theologi gaudium [illegible], [illegible] possessione ipsius rei speratae; quod ad [illegible] ab eodem [illegible] spes, [illegible] theologi: non ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gaudio [illegible] 19

[illegible]

[illegible] spei se [illegible] et ad gaudium [illegible] [illegible] [illegible] aut; [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] sive [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] possessionem beatitudinis, [illegible] bona [illegible] [illegible] honesti [illegible] virtutum, et [illegible] possessionem, [illegible] nobis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliunde ipsa beatitudo, [illegible] possessio [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] amor, [illegible] [illegible] non possessio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] beati: [illegible] datur spes [illegible] suae beatitudinis essentialis.

Sectio 2

Solvuntur argumenta.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cap. [illegible] [illegible] venerit [illegible] [illegible] evacuabitur [illegible] [illegible] nunc manent [illegible] [illegible] [illegible] antea [illegible], nunc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] evacuari [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in patria [illegible] non manere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] solatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sunt alia [illegible] testimonia [illegible] [illegible] aliorum [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ex [illegible] au [illegible] expecta[illegible] [illegible] ipso [illegible] et ideo [illegible] cessare, et evacuari dicunt, [illegible] quod [illegible] nec de [illegible] [illegible]

[illegible] cessare, cessant oes alij [illegible] [illegible] in patria [illegible] et [illegible] sic expectatio [illegible] beatu[illegible] [illegible] cessant [illegible] [illegible] in Beatis [illegible] veras, aut [illegible] aliqua [illegible] [illegible] ad illos [illegible] [illegible] hoc [illegible] cessat [illegible] [illegible] adhuc [illegible] cessante ali[illegible] [illegible] Beatitudinis [illegible] absentia [illegible] beatitudinis [illegible] [illegible]

[illegible] in patria [illegible] in patria [illegible] dicebant [illegible] Beatitudinis [illegible] in Beati [illegible] [illegible] in patria [illegible] revelans [illegible] revelatis [illegible]

habitualis, quam actualis tam excludatur a Beatis.

Arg. 4. spes respicit obiectum repraesentatum per cognitionem fidei; sed in patria nulla datur cognitio fidei, ergo nec spes sive actualis, sive habitualis remanet: spes enim non respicit tantum ipsius Beatitudinis essentiam, ut nobis ostenditur, sed etiam reliqua obiecta assignata; sive haec omnia repraesentantur per cognitionem fidei, sive per cognitionem claram sine qua spes stare nequit claram. Sed in Beatis possessionibus supponunt sicut Charitas respicit Deum ipsum se amabilem, omnia alia obiecta tamquam Deum, sive repraesentantur per cognitionem fidei, sive per claram et intuitivam cognitionem; haec de facie: ideo de noli re habitus spei respicientis obiecta sive obiectum repraesentatum per cognitionem fidei, sive per cognitionem obscuram.

Arg. 5. ergo spes tendunt in obiectum arduum: arduitas enim tantum est ratio ad spem Beatis relata: omnia resurrectio corporum, neque Beatitudo aliena, neque ipsa possessio Beatitudinis est ardua Beatis; non resurrectio gloriosa corporum, quae illis absque ullo labore, et tamen Beatitudinis pro illis tribuenda est; non Beatitudo aliena, cuius arduitas non stat penes ipsos, cuius est possibilia; et denique possessio Beatitudinis, quae obtinent aliqua nova obtinere vincenda in ea, nunc est duratura: ergo Beati nullum eliciunt actum spei; ergo neque habent spei habitum: hoc ergo spei tendere in obiectum arduum in via, sive ratione status viae; non vero in obiectum arduum in patria, sive ratione status patriae; potius enim in patria nulla est arduitas superanda: et si sit spes tamen, sicut gaudium, et fruitio de ipsa arduitate superata, et de ipsa possessione assecuta: tamen tamquam dicta de resurrectione gloriosa corporum, meritis laboribus viae per merita, et assecutis; et spes alienae Beatitudinis, cuius arduitas aliena est, et ipsa Beatitudo, videlicet [illegible] illius, cuius est propria, non ratione ipsius Beati illam alterius sperantis.

Arg. tandem 6. Beati amant omnia Beatitudinis, absque ullo obiecta amantia [illegible] non [illegible]; ergo non [illegible] [illegible] ergo [illegible] affectum [illegible] nullum [illegible] [illegible] in Beatis [illegible] imago [illegible] non [illegible] et [illegible] [illegible] non solum Deum [illegible] se [illegible] reliqua [illegible] Deum [illegible] est [illegible] ergo spes [illegible] est a Beatis tamen [illegible]: [illegible] [illegible] a Beatis [illegible] est [illegible] Beati

[illegible] alternativa, actus sit charitatis, et actus cupiditatis, ut quod in honestas, et [illegible] [illegible] est in se amabilis, ita in se bonus, et quod nobis commodus in hac Bea[titudine] [illegible] quas [illegible], amor concupiscentiae circa Beatitudinem est simplex [illegible], [illegible], non adeo perfectus, quia est amor [illegible] charitate [illegible]; non in [illegible]; verum est cum a Beatis excludendus sit, alias ab illis excludendi essent actus virtutum moralium, quae ab omnibus [illegible] illi [illegible]; non enim sunt adeo perfecti omnes illi actus, ac actus perfectae charitatis.

Quaestio 5ª
De [illegible] Sentientium

Ergo dico [illegible] Beatorum [illegible] [illegible] amabilis [illegible] est colligere quod de Christo sentiendum. [illegible] in Christo extitit gratia et stricta spes amabilis Beatitudinis, seu resurrectionis gloriosae sui corporis: ita [illegible] 3 p. q. 7. art. 4. [illegible] et reliqui [illegible] [illegible] quia in Beatis [illegible] stabilissima. In Christo omnia erat beatitudo [illegible] [illegible] Beatitudinis et [illegible] ad hanc beatitudinem [illegible] ordinalis; [illegible] [illegible], et futura, imo [illegible] amor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sustinenda [illegible] illud [illegible] [illegible] ultima, [illegible] [illegible] [illegible] gloria [illegible] amabilis amor [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] generalis; [illegible] [illegible] gratia et stricta spes amabilis Beatitudinis seu resurrectionis, [illegible]

[illegible]

[illegible] obstat [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beatitudinis [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] beatitudine [illegible] beatitudine [illegible]
[illegible]; nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] remuneratoris [illegible]
[illegible]

ut effectus ... hic tito, proxima exigentia ... quod ... agere ipsorum alii quod ut remuneratoria.

Dico 2°: dat in Christo gratia et stricta ... [illegible] ... beatitudinis; ita plures Theol. et N. Ex. ... ratio huius assertionis est quia omnes praedestinati in Christo ... tanquam membra et caput ... beatitudo ... gratia ... et ... perfectiva ... aliunde ... sola ... beatitudinis sufficiens erat ut de ... beatitudinis diximus ... et simpliciter ... alii ... dispensanda ... meritaque ... beatitudo ...

Dico 3°: dat in Christo ... beatitudinis ... et ... de possessione sua ... beatitudinis, quod sibi bona et ... ratio huius assertionis ... beati ... de ipsa possessione beatitudinis quod sibi bona ... et ... sibi bona et ... ipsa possessio beatitudinis ... ut ... amet ... ab ... unio ... in Christo ... dat in Christo ... beatitudinis ...

Dico 4°: dat in Christo ... stricte ... ratio huius assertionis est eadem ... Beati ... in ... eliciat ... auxilio ... auxilio ... vitam ... condigna ... meritum ... Beatissimo ... vitam aeternam ...

[illegible] actualis, probat in proximo opus Spiritualis Aricte tit.: Sapta, que fieri po[illegible] [illegible] aperta, relata in sect. ante.

Dubio 2a

Utrum possit Deus alicui Viatori revelare suam damnationem certo, et absolute futuram?

Sectio 1a

Quid tenendum ex providentia ordinaria?

Praecipua

huius tractatus difficultas est, an scilicet quod Deus revelans aliquo certo redderet suae absolutae damnationis, reverà possit aut spem suae salutis seu Beatitudinis sperare? Sed in istas ista sua difficultatis [illegible] [illegible] eiusmodi revelationis procedit, prius hypothesi [illegible], in hac sect. de facto, et de providentia ordinaria, in sequenti de possibili, ei de potentia absoluta Dei examinare oportet, ut ad huius difficultatis dissolvendum facilius deveniamus. Suppono, revelationem istam non fore comminatoriam, sed propositionem [illegible] [illegible], vel damnaturus sit, [illegible] poenitentia non [illegible]; hoc enim modo, quia non ipsi revelans semper [illegible] [illegible] nostrae damnationis, ut ex ipso patet, ut impoenitentia finalis; absolutus et sine certa damnationis absolute futurae, ut bonus possit non credere, aut aliud credere, et [illegible] supponi: suppositionem sufficere, bene revelatam fore esse aliquo peccato mortali [illegible] committendum [illegible] illud esse [illegible] [illegible] cum committitur peccato [illegible] [illegible] committendo [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] aut fore [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] providentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] damnatio [illegible] absolute [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] absolute [illegible]

D[icendum] suæ damnationis certo, et absolute fuisse [revelatam].

Dices 2do. [illegible] impœnitentiæ finalis reprehenderunt [illegible]. Vos in peccato vestro moriemini [illegible] suæ damnationis. Resp. revelationem illam fuisse tantum comminatoriam, et conditionatam, si vel pœnitentiam [egissent], [illegible] extra [illegible]; dixit [illegible] moriemini in peccatis vestris [illegible] credideritis, [illegible] moriemini in peccato vestro, [illegible] [illegible] in [illegible], et [illegible] de [illegible] aliis revelationibus, quæ [illegible] afferri solent [illegible] damnationis [illegible] fuisse [illegible] absolutas, [illegible] nas [illegible], et conditionatas.

Dices 3o. De facto [illegible] revelatam [illegible] et conditionate [illegible] certo, et absolute [illegible] damnationis Antichristi; ut constat ex [illegible] testimoniis, [illegible] quidem [illegible] revelatio: Resp. verum [illegible] facto [illegible] fuisse revelatam absolute [illegible] damnationem Antichristi; at nec revelatio [illegible], nec [illegible] quidem revelandum [illegible] in [illegible] ille [illegible] sit, [illegible] Antichristo credet [illegible] credere [illegible]; [illegible] facta revelatio ut [illegible] [illegible] non [illegible] aut credere et [illegible]. [illegible] quidem [illegible] Antichristi [illegible] et [illegible], [illegible] extraordinaria, et [illegible] [illegible] [illegible] decrevit.

Dices 3o. De facto [illegible] Sanctis [illegible] damnationis [illegible] et absolute revelatam [illegible] ut [illegible] de [illegible] revelata fuit damnatio [illegible] de facto [illegible] damnationem [illegible] revelari. Resp. [illegible]; [illegible] ex revelatione alienæ damnationis [illegible] [illegible]: [illegible] ex sua damnatione [illegible] in [illegible] Sancti [illegible] [illegible], [illegible] ex sua damnatione [illegible] succumberet, [illegible] in bonis operibus, nec [illegible] [illegible]; destrueret [illegible] ordinaria [illegible] erga omnes viatores.

[illegible]

[illegible] de [illegible]; seu de [illegible] absoluta

[illegible]

Circa possibilitatem huiusce revelationis de praedestinatione absoluta [illegible] ad [illegible] et certa; asserunt [illegible] nulli viatori posse suam damnationem certo, et absolute suam revelare. Ita D. Bonaventura in 1. distinctione 40. dubio [illegible], Argentinas, Capreolus in [illegible] libro [illegible] a Riaua; asserit posse revelari [illegible] in Dei [illegible] ita [illegible] p. 23 de veritate, articulo [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nostri, quod ex extraneis sequitur [illegible] [illegible] in utroque [illegible] [illegible] nec Deus [illegible] absoluta suam damnationem [illegible] peccatori absolute [illegible] [illegible] [illegible] statum suae iustitiae, et amicitiae [illegible] ita [illegible] omne [illegible] [illegible] quam plurimi alii [illegible] sequuntur.

Sit nostra [illegible] [illegible] [illegible] posse certa cuiuslibet viatori revelare suam damnationem certo, et absolute suam. Probo primo: talis revelatio neque ex parte Dei, neque ex parte ipsius viatoris, neque ex parte ipsius revelationis repugnat [illegible] de praedestinatione absoluta possibilis est. Probo antecedens quoad [illegible] partem; ex parte Dei ex nullo capite repugnat; nam Deus nullum habet debitum [illegible] [illegible] informandi [illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] videtur. [illegible] talis revelatio certo, et absolute statuit, postquam [illegible] absoluta [illegible] [illegible] videtur. [illegible] talis revelatio non est contra eius sapientiam; est enim iusta, et rationabilis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vel suae in [illegible] iustitiae [illegible] [illegible] gravitatis [illegible] ad [illegible] et [illegible] aliorum bonum [illegible] [illegible] aliis: neque est contra eius bonitatem et [illegible]; nam ex vi illius revelationis nullo modo Deus est [illegible] et auctor [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eius notitia certa suae damnationis [illegible]: nam hoc [illegible] ante cedit, sive in esse [illegible], sive in esse absoluto [illegible] [illegible] revelatio: non [illegible] [illegible] [illegible] denuo [illegible]: nam [illegible] [illegible] revelatione [illegible] manet libera ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] eius [illegible] [illegible] non est [illegible] [illegible] non est [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] ex nullo capite ex parte Dei repugnat talis revelatio.

[illegible] neque repugnat ex parte hominis, aut informationis [illegible] [illegible]; nam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex parte ipsius hominis non repugnat [illegible] [illegible]: [illegible] non repugnaret [illegible]

in [illegible]

in qualibet instanti [illegible] peccatum omittit, nec [illegible] [illegible] pro peccato fu-
ro, aut omittendo: tandem neque repugnat [illegible] [illegible] vivens [illegible] inde honestum, aliter
[illegible] [illegible] fieri potest; [illegible] honesta ex ipso [illegible] [illegible] [illegible] vindicare, ita de
[illegible] [illegible] [illegible] peccati; [illegible] tandem honesta ex [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible]
[illegible], quos [illegible] [illegible], ad [illegible] [illegible] [illegible] statu [illegible] [illegible] certa, et absoluta notitia; [illegible]
ex [illegible], nec [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] intimaret, nec ex [illegible] [illegible] [illegible] repug-
nat revelatio [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] liberum esse Deo, cum voluerit, suam [illegible] [illegible]
sive [illegible] [illegible], [illegible] aliquem revelare; [illegible] [illegible] certam, et absolutam damnationem [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] suam [illegible] certo, et absolute revelare, [illegible] [illegible], [illegible] aliqua [illegible]
[illegible] [illegible]; aut cur in hoc casu detrato teneatur [illegible] celare, [illegible] ab [illegible] certissime
[illegible]: [illegible] liberum; [illegible] potuisset creare hominem [illegible] notitia certa, [illegible] aliquam revelationem
[illegible] fore a peccato emundandum, si semel peccasset; in hoc [illegible] repugnantia assig-
nari posset, cum emundatio a peccato sit Deo libera, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] liberatum [illegible]? In hoc eventu, si [illegible] peccasset, statim certo et absolute
cognosceret se fore damnandum; in hac notitia certa neque [illegible] [illegible] aut iniustus [illegible]
auctorem peccati, neque [illegible] necessitatem aut [illegible] ad peccandum [illegible] dicendum de illa certa
notitia [illegible] [illegible] revelatam absolutam futurae damnationis [illegible] peccatum omissum aut omitten-
dum.

[illegible] inferes: [illegible] [illegible] [illegible] peccatori, in quo solo salva et integra stabit [illegible]
[illegible] nostra asserens, [illegible] alicui viatori [illegible] [illegible] revelationem, [illegible] [illegible] iusto [illegible]
[illegible] sive iustitia [illegible] Deum suam damnationem [illegible] certo et absolute revelare; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] utroque militant, neque [illegible] [illegible] inveniens [illegible] [illegible] viatorem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] assignari [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] peccatore [illegible] dicemus
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] doctrina [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
iustum: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio facta [illegible] peccatori [illegible] repugnat perseverare [illegible]
statu [illegible] et [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelationem iustificetur, et in
[illegible] aliquamdiu permaneat; [illegible] [illegible] repugnat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eodem statu

vic [illegible] amicitia, et filiatio Dei; ipso eog; n revelat [illegible] statu amicitiae [illegible] quod [illegible] eius [illegible] ex [illegible] Dei, [illegible] revelat [illegible] eodem statu; et [illegible] nullo [illegible] repugnat [illegible] amicitia Dei recuperata perseverare, ita nec repugnat demum [illegible] [illegible] in [illegible] eodem statu filiationis, et amicitiae.

Sectio 3a
Solvuntur Argumenta.

Argument. 1.

[illegible] repugnat [illegible] damnaoz [illegible] repugnat [illegible] ad [illegible]

[illegible] desperandi; [illegible] repugnat [illegible] damnatione [illegible] desperandi [illegible]

[illegible]

[illegible] Emmanuel Sanchez

cũ desperare possit, et cũ nemo desperaverit; de hoc @ licet infra.

Ad primũ dico aũs [illegible]

n̄ reclusa revelare; illa @ reclusa, desperare tũ posset q̃d nemo sit necessario [illegible] tenerẽ̃ posse sperare, quoties certo n̄ sit, se fore dãnãdũ; et nec potest [illegible] [illegible], et non cog; rao desperatiõis ẽ; n̄ ꝗ̃ illius despectũ [illegible] [illegible] in desperare illũ peccaminosũ; revelao @ [illegible], et dixisse in [illegible] magistus [illegible] a Deo cognitũ, damnatũ iri certo, et absolute fuisse; ex qua lõ nemo sequitur desperao illa nisi; hoc est dicendũ, peccaminosa n̄ est ex natura revelaois. Sine ad probaz dicendũ ẽ, revelatũ illũ magis inducere hoc ad desperandũ nare, desperare n̄ peccaminosa, q̃ illius illud despectũ; n̄ in magis inducere ad desperaz posset sine aliquo ex tali peccaminoso; et @ ex malitia ipsius hois revelatũ illud sinere ẽ ocasio posse desperet, nec desperaois peccaminosũ. hoc lõ scientia dico [illegible] ardens eẽt ti revelaõ; nec [illegible] ex hoc [illegible] illũ vitare tenet; aliz nec posset damnatũ revelare suplitiũ propriũ ẽ̃ duraturũ: Sed n̄ concedo, ex illa revelae sumere nos ocasioñẽ omittendi opera pecca.

Scit

Ad 1.ũ reiicit ex ti revelae [illegible] ẽ cog [illegible] catorũ, qui ex hoc deo [illegible], et desperato [illegible], et qui fore [illegible] alio mitte, si ti revelao facta n̄ fuisset: [illegible] nunc no [illegible] [illegible] [illegible] se n̄ [illegible] ẽ [illegible] peccatorũ, qui quotidie a damnandis omittunt ocasione revelatis [illegible] suplitiũ, si n̄ sequitur, fuisse cog pecca, q̃ a [illegible] parentibus omnibus ẽ ocasione arboris [illegible] [illegible] me [illegible] plantate in paradiso; [illegible] [illegible] [illegible]. rao illius ẽ q̃ ti revelans fuisse dignaris nec in [illegible] pecca illa, nec ex vi revelatis ẽ illa necessitaret. imo illa prohiberet, et [illegible] [illegible], et [illegible] maxis suplitiis; sic ad illa vitanda [illegible] [illegible] tribueret, ut magis, qui graviores succederent tentaões ocasione ipsius revelatis; ti [illegible] Deo, [illegible] hoi [illegible] ca illa imputanda eẽnt.

Ad 2.ũ reiicit ex ti revelae hoc illũ [illegible] teneri velle et nolle [illegible] [illegible]; teneret illũ velle. q̃ tenet se [illegible] velle de illũ [illegible] [illegible] tene [illegible] illũ nolle, q̃ obligat nolle q̃ tenet ibi amare et intendere [illegible]

[illegible] illa volle anti. tenere nolle sug dignas, sive amare sug [illegible] facilius; volle in coenti, et ex suppe voe sug velle; tenet illa nolle volle anti [illegible] notitia illa sug dignatis coens e at [illegible] amandi, et intendendi salutem et illa [illegible] dignatis, quia revelatio illa supponit, vult in volle coenti illa velle, ex suppe [illegible] in vero decreverit, sub qua supponit illa decrevit; quod vult volle [illegible] et nolle salutem, quia [illegible] meritis: sic Deus volle anti vult salutem [illegible] ea in [illegible], seu denegat volle coenti: ut ait P. Vasquez. Sic. Is bo ille volle coenti [illegible] sug velle dignas; in ut [illegible] teneret; [illegible] tenet velle, [illegible] Deus vult [illegible] volle coen[illegible] [illegible] sit [illegible]tiva [illegible] [illegible]tiva.

[illegible] smaius [illegible] ius [illegible] imputat, [illegible] bene [illegible] signatis inimicitie, sug au [illegible] signatis amicitie [illegible] ita se teneret [illegible] iustis. [illegible] sug [illegible] dignas revelaret, [illegible] merito [illegible] exig, [illegible] illi positive intimare [illegible] dignas, [illegible] separas a sua amicitia; [illegible] impetrat, [illegible] vi [illegible] sug [illegible] ab [illegible] dignas revelare [illegible] [illegible] mali, [illegible] statu iustitie, quo [illegible] ius amicabiliter [illegible] teneret [illegible] nimis: ad [illegible] revelans [illegible] entis [illegible] statu [illegible] [illegible] statu [illegible]; et [illegible] positiva et absoluta [illegible] [illegible] ab omnino [illegible] impenitentie, [illegible] statu iustitie [illegible] statu [illegible] iniustitie. in quo [illegible], iniustis [illegible] decedet.

[illegible]

[illegible] Bonitas [illegible] amicitie [illegible] statu [illegible] amicitie [illegible] [illegible] et [illegible] salutis [illegible] extra [illegible] salutis, [illegible] se gereret [illegible], aut sua [illegible] dignas revelaret, [illegible] revelatio: [illegible] [illegible] mors [illegible] in [illegible] iusti, et reprobi. [illegible] revela[illegible] [illegible] extra [illegible] suo saluti, nec [illegible] [illegible] amicitia, et fidelitas; [illegible] intimat, sed revelat [illegible] statu [illegible] et amicitie [illegible] statu [illegible] instantie et inimicitie; et [illegible] Bonitas [illegible] mores [illegible] statu iustitie et fidelitatis [illegible] iusti

respectu illius, quamquam retinere, et servare eius suae absolutae [illegible] quae [illegible]
nec unquam voluntati repugnat eius illius, [illegible] tria peccata [illegible] [illegible]
libere revelare.

Arg. 6. haec revelatio esset maxima poena, quia iustus non meretur in statu [illegible]
[illegible] [illegible] statu impossibilis est talis revelatio sine [illegible] nationis; alias iniuste a Deo puniretur
[illegible]: non [illegible] ubi [illegible], [illegible] nec [illegible] inferni, ne [illegible] antecipare [illegible]
[illegible] iustitiae [illegible] peccata futura; et hoc impossibile est, [illegible] impossibilis est talis revelatio in statu
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] retorquere [illegible] revelationis [illegible]
[illegible], quia [illegible] perseverare [illegible] in statu suae iustificationis [illegible] in statu non me-
[illegible] poenae; [illegible] retorqueri [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nationis, quia [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] statuit [illegible] peccata futura; [illegible] [illegible] [illegible]
nere, et servare [illegible] in statu iustificationis [illegible] [illegible], respectu illius, [illegible] peccata futura [illegible]
poena [illegible] inferni anticipare [illegible] statu iustificationis. [illegible] hoc est impossibile; ergo et illa
anticipata [illegible] impossibilis erit; [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] talis revelatio dicenda
[illegible] poena [illegible], [illegible] [illegible] poena, nec [illegible]; [illegible] [illegible] ut haec poena [illegible]
statu iustificationis [illegible] [illegible] [illegible] in statu [illegible], nec [illegible] [illegible]
[illegible] in statu [illegible]: non [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], et [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] est; non haec detracta poena, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] poena [illegible] inferni [illegible] [illegible]: [illegible] poena [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] vitandi peccata; iniuste [illegible] [illegible] hac poena [illegible] peccata
committendi, [illegible] est [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
peccata vitandi. [illegible] [illegible] [illegible] hac detracta poena [illegible] revelationi, [illegible]
peccata, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est: [illegible] revelatio illa est [illegible]
nationis [illegible] peccata in via committendi; [illegible] poena [illegible] [illegible] [illegible];
nec [illegible] [illegible] in via; non poena inferni [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] revelatio esset [illegible] [illegible] damnaret [illegible] peccata [illegible] committendi. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] impossibili antecedenter damnatio est a qualibet petitu ad reve[illegible] [illegible] [illegible] quae.

Sectio 2.

[illegible] [illegible] decidit ad desperationem

[illegible] [illegible]

Quaeritur

1.o an revelatio [illegible] [illegible] necessario revelationis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] absolute [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] absolute [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible], certo damnandum, et certo decedentem impoenitentem, sive in peccato mortali [illegible] [illegible] [illegible] illud [illegible] in [illegible] revelatum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] damnabiturum [illegible] [illegible] impoenitentem: imo [illegible] [illegible] illud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] damnari [illegible] [illegible]; [illegible] damnandum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] decedens impoenitens: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio tollit libertatem ad peccandum; imo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] desperatione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible].

[illegible] [illegible], an [illegible] revelatio a Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], desperatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] desperatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] revelatio, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] revelatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] desperatio; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ratio [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] antecedenter [illegible] revelatio; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible] [illegible] certo, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] desperatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio [illegible] damnatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelatio.

[illegible] desperatio revelatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Dico: 1.o in revelatio damnatis resistere desperatio [illegible] [illegible] [illegible] detracto, aut [illegible] inde

trato: si hoc modo enunciet; posset utique revelari: quia desperatio in tali casu antecedenter
na ipsam revelationem, non sola est causa: vel verum est in tali casu; ideo esse verum, et existere notitiam signa
tam damnationis ob desperationem futuram, quia tunc existit desperatio: non vero est causa, ideo tunc existere desperationem
quia existit notitia desperationis, et consequenter damnationis ob ipsam futuram. Si talis revelatio ponat despe
rationem pro instanti indeterminato futuram est contra stringet. Nam desperatio pro tali instanti existens non antecedit
ea tali notitiam; siquidem existens pro alio posset eadem notitia existere, atque adeo ab existentia,
et causa desperationis pro eo instanti determinato talis notitia independens est.

Dubitatur 2. An

cum tali revelatione possit stare spes salutis? Praemitto, non uno tantum modo, sed multipliciter des
perari posse; tum nolendo ipsam; tum nolendo amorem, et desiderium salutis, rursus nolendo prose
quutionem ipsius, ac denique nolendo ipsam salutem. Assero igitur cum certa damnationis notitia stare
non esse desperare nolendo, seu respuendo amorem, et desiderium salutis, neque prosequutionem ipsius,
neque prosequutionem mediorum ad illam: nam cum ea notitia eiusmodi obiecta et alia ipsorum sunt in potesta
te libera voluntatis: ergo. Probatur antecedens: cum assensu obscuro fidei componi potest dubitatio veritatis obiecti, ut compo
nitur cum iudicio naturali probabili: sed cum dubitatione veritatis obiecti, sive damnationis futurae potest componi salutis
spes; quia cum ea dubitatione potest sperare non esse damnationem futuram, atque adeo futuram esse salutem: ergo.

fin[is].

1.

De Vita
R.P. Emmanle
Sanchez.

Auctore R.P. Emmanuele Sanchez. S.J.

... demonstrabilis, et quo pacto nobis apprehensibilis [illegible] examinabimus.

Disputatio 1ª, an, et qua ratione Visio Dei possibilis sit intellectui creato.

Sectio 1ª
Visio Dei est possibilis intellectui creato.

Error

1 Fuit plurium haereticorum antiquorum, quos Armeni secuti sunt, visionem claram, et intuitivam Dei esse prorsus impossibilem intellectui creato; unde eorum asserebant, beatos in patria non videre Deum in se ipso, sed in quadam supernaturali clarissima luce, quam thesaurum dicunt, ab ipso Deo emanante, ad eorum perfectiva recreationem: sumpti huius erroris desumuntur ex pluribus prave intellectis scripturae, et patrum testimoniis, in quibus Deus invisibilis dicitur, inaccessibilis, non visus, nec videndus: Exod. 33 dicitur, non poteris videre faciem meam; Paulus 1 ad Timotheum dicit, quod lucem habitat inaccessibilem, quam nullus vidit, nec videre potest, et plura alia. Deonat. Chrysost. homilia 3 de incomprehensibili Dei natura, ubi ad illud Isaiae 6. velabant faciem suam, ait, quod non eorum videbant sincerum lucem, et quam videbant, descensus erat, condescendentia; [illegible] [illegible] scilicet Deus.

Propositio contra errorem

2 Stat. de fide cum Ecclesia esse [illegible], ut visionem Dei claram, et intuitivam possibilem esse intellectui creato: probatur ex Matth. cap. 18. angeli eorum semper vident faciem Patris mei; et Paulus 1. ad Corinth. cap. 13, videmus nunc per speculum in aenigmate, tunc autem facie ad faciem: et ex innumeris aliis locis, atque [illegible]; at autem faciem Patris videre, et facie ad faciem Deum intueri, nihil est aliud intelligo, nullo mediante creato velamine, sive medio obiecto, et non supplicare [illegible] tat. Sic ex pluribus de [illegible] Eugenius 4 in Florentino de unione Armenorum, asserens beatas animas Deum trinum, et unum videre sicut est in se: expressius Benedictus 12 in quadam decretali, quae extat tom. 3 Conc.

p. 2°. ß hec vba, ḡ imo q̄ 2y Deus ordinaos omnes SSy, qui ex hoc ""
mundo purgate discedunt, ante iudiciu generale vident Deu eius visione ""
intuitiva, et faciali, nulla mediante creā in roe obti, d. Dña essentia "" 3
se clare, et apte illis se ostendente.

Prstat deinde ex quaestione litt. sup. s.

p̄ orbis D. Aug. exposuerat epistola 112 de videndo Deo cap. 12, ubi
vba, si quaeris utrum possit Deus videri? Reo, pot; ā in Scriptura legitur, ""
beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt; si quaeris, utrum sicuti ""
ē? Reo, filiis hoc ex promissum, quoniam videbimus eum sicuti ē: d. nostis ""
Angelicus in illud Apli videmus nunc p speculum &a. Ubi sic ait;
ad patriam intuebimur eum, q. tunc n̄ p aliud, q̄ majestate Dominus Iesu- ex hoc probari pot intuitio abs spe cie. 4
mini in illo ipso hoc, q̄ ipse ē, sicut ipse hoc, q. nos sumus p̄ gratiam cognoscit.

Dēs Ores

conant hanc veritatem robore pōtius ostiare; quo in parte efficaces ut ex
qua ad aliquid roboris ē, ex dictis ad apta deduci poterit; et ex eam
rō, quod Deus alia p̄ uenant visiones Dei ē natm demonstrabiles, d. q. in
pxa: ista vix ratio desumpta ē ex eo, q illo arpho in robis se poli;
videlicet et nulla implicantia ostendi, ipe sa possit visiones creatas
clare, et intuitivo Dei in se ipso, possis se asserenda ē, quo 2 tales
ex ipsa arphoriis solūioē: ostarri pot ā parte illius claritate luiss
supernalis a Deo emananti, in qua tanty, diximus hisutior, Deus a se
actus cogi; ista m̄ ē ad vivy expressiva et effectiva Dei; verum ut sit
expressiva in se ipsa clare, et intuitive videri pot; possilis aliquid
obs illa Dt in se ipsa clare, et intuitive videri poterunt, nulla
mediante tali expressioe creata se hente q my obti. nota, p̄ praedicta
responsiva n̄ solly possilis, sz. etiam visiōu Dei in se ipso ostvari. 5

Hinc

ad pdy ex . . . et secdy desy eiy unaliz diuendy ē, Deus dicī

et esse invisibilem, inaccessibilem, non videndum &c. cum quod solas vires naturales, quoque malis sive visus corporis, sive visione comprehensiva, ac nec seraphim, nec sancti umquam norunt, visibilem, accessibilem, et videndum est visione supernaturali, intuitiva, et spirituali: de hac invisibilitate comprehensiva loquitur Divus Chrysostomus, ut denotatur titulo homiliae de incomprehensibili Dei natura quo certe verba continentur, quod ad primis, et secundo illius, disputatur in contra Anomoeos, qui se cognoscere Deum aiebant, sicuti Deus seipsum, hoc est, comprehensionalibus viribus, et visione comprehensiva, verba sunt eiusdem Divi homilia 1a. quod nemo umquam dicere ausus est, ipsi se ita Deum nosse, quemadmodum Deus se novit, asserunt; merito ergo Deus est seraphinis tamquam difficilis visio: itaque tandem unaliquis dicere poteris, Deum dici, esse invisibilem, inaccessibilem, natura, non volunte, idest, verba dictum, vel sapiens, si quisdam, quomodo dictum sit invisibilis. Si videatur? Dico, invisibilis est natura, et videatur a quibus vult, et haec volunte cum videlicet eius invisibilitas sua voluntate est sola.

Sectio 2a
Rationes quae impossibile visionis Dei dissolvuntur.

6 ... visio clara et intuitiva Dei, ut est in se, esset infinita in ratione visionis: sed repugnat visio infinita creata; ergo impossibilis est visio creata clara et intuitiva Dei; minor supponitur: maior est ... quod est visio obiecti infiniti, sicut et visio obiecti ... est simpliciter infinita in ratione visionis, transitio obiecti infiniti debet esse in ratione visionis ... ratio arguente; cognitio abstractiva Dei ... infinita in ratione cognitionis ... Dei est ... infinitum in ratione ... visio illa Dei ... supernaturalis ... creato ... tamen ... Deum videre, ... infinita in ratione ... Nullo modo; ... supernaturalis ... cognitio ... obiecti infiniti ... maior ...

in visio Dei est infinita, tantum in hoc visionis, illo manente, et entitative, non manente: Dei sufficeret hanc infinitatem, non de modo, sed clarissime infinita; neque ad hoc et quod concedatur, quod quia visio omnes entitates visibiles simpliciter infinite, et excederet in ea tantum.

Instas: ens infinita est, et entitative in hoc visionis; ergo talis visio non est potest. Quia ens est; neque ideo perfectio est obiecti, in perfectione entitative, et est eius cognitio in hoc cognoscens; igitur; nunc cognitio obiecti in uno est perfecta et uno entitative, et est in eo cognoscens; cognitio obiecti eodem est perfecta et alio, et sic infinitatem: tunc in ratio est; quod debet minuere entitative, et est in ea supra visio obiecti perfectio, eius cognitio; ergo visio obiecti infinite entitative, et est eius infinita in hoc visionis: est; neque in visio infinite distaret per excessum a visione creata; neque inter visiones creatas, et visiones claras Dei si plures infinitae visiones sunt excedentes infinitae perfectione, et si potentia infinite Dei, et ergo infinita entitative in perfectione excedentia, quod distant infinite, distans per excessum est infinitum in hoc sub qua distant; ergo non distaret infinite; sicut quod duo distant infinite in hoc modo, distans per excessum est infinite mollis, ergo similiter; ergo visio Dei entitative, et est eius infinita in hoc visionis. Item tandem quod sola in se entitative, et est infinita in hoc solo visio Dei infinite entitative, et est eius infinita in hoc visionis.

Satis molesta

sic etc. ... cal ...

... ad ... entitative et est in hoc ...

... obiecti infinite, ... cognitio ... manente ... ars ...

... perfectio obiecti ... cognoscens ... infinite ...

... in perfectione ... si potentia in ... infinita ... perfectione ...

... infinite distat ... excessus ab alio, ... entitative ... infini

tatem. ... hoc; ... de ... illa ...

seu perfectione Dei, in qua ... cernunt beati Deum ...

idq de infiniti absq; ima ans ig. etho aut infi e pfectionis intr
nse, q in pfectiones inbri absq entatiog impfectionis intra, et a q
ig destant pexcessq; e go infita eviden fla, et ab ipsis arguentis
...

9 No ipse ans; ad cuj sa que pfectiog eiq
ipsi eo pfectior e entave. et ta pfectione ordinis eig copeio, tho ans; pf
ectione graduali, sentitiva, subordino; quo pfectiq eobq, et pfectiqla
in, eo pfectior e eq, tho ans; si n adeo pfectecopat ut in ie pfec
tiq e, no ans: supplex superioritas pfectionis entavo in eme in
re obri pfectionis aparave ad alias copres obri miro pfecti: ans
ordinis; alia gualis, seu q tiva: pfectio ordinis desumitr ex ha
tudine ad obj; inde copeio illa e in altiori ordine, que nobilq
respicit obj, tu e infio Dei aparave ad oes omne copes ej objonq ex
tra Deu, q nullq adeo nobile, eximiq, quis Dei pfectio, seu supe
rioritas gualis, et q tiva desumit ex mari claritr, qua
obiq copeit; q d lr obq i infity, ijor qui claritr fita, imo mitr
q claritr, quq obq fitq, inde e, q r eo pfectio gualis comd
in ea ordini qua tq melius pfectum obri: inde q e, q in joi infe
iri ex infinitudine obri in tendo graves copenis in ei nr, ex tam
tune e q infio Dei n i infita in hoc pfectionis infinitudine iwali
a qua go que desumit infinitudo absuraq q ulr beati Deu vident
claritr fita.

10 e nstao solaq illa go salq ex infita pfectione inta
va ordinis; pt ea ipsa iu pfectio e eoq eo e pfectior, ut nos xepi
no ... pfectio ordinis ... infite pfecti
io ... infio ... entura ...
... ordinis pfectione seu pfectio e gualis seu
a tiva: ... ipsi ... arguente in eone et

[illegible] amore, etiam [illegible]: non [illegible]; ad quas [illegible] dicendum est, quod
[illegible], seu superiorum ordinum in [illegible] eo est maxime; quo [illegible] effectus, [illegible]
[illegible]; in [illegible] ratio arithmetica, et ad equalitatem; [illegible] geome
trica, et [illegible] proportionalitatem, non ultra duos seu [illegible] intra illos; [illegible]
[illegible] creata [illegible] intime [illegible] intimatur, ergo [illegible]
[illegible] ad mensuram [illegible] in [illegible] est arithmetica, et ad equalitatem,
et tanti geometrica, et proportionalitatem, [illegible] intra [illegible] duos alterius
ordinis [illegible], seu [illegible] supra eos visiones [illegible]. 11

Ad [illegible] quas [illegible]
[illegible] [illegible] disquo maxime: [illegible] visio [illegible] aitaret [illegible]
[illegible] superiorum ordinum a visione [illegible] maxime; [illegible] seu gradu
[illegible], non maxime; [illegible]: et [illegible] distant [illegible] excessus [illegible]
[illegible] ordinum [illegible] excessus [illegible], [illegible] non [illegible]: [illegible]
distant [illegible], [illegible] ordinum, [illegible]: visione Dei [illegible]
[illegible] excessus, nil aliud dicat, nisi [illegible] inter illas [illegible]
[illegible] inferiorum ordinum, intra quas [illegible] in ordine superi
[illegible] visionis Dei; [illegible] excessus [illegible] excessus [illegible] alterius
[illegible], [illegible]: [illegible] in veritate visio Dei
excedat [illegible], [illegible] entitatis [illegible] etiam in [illegible]
[illegible]; [illegible] separato [illegible] 12
[illegible].

[illegible] examen ad [illegible] in [illegible] moran
[illegible] [illegible] maxime movet, [illegible]
[illegible] superiorum [illegible]; [illegible]
[illegible] in [illegible] intra [illegible]; [illegible]
[illegible] superiorum ordinum sub eadem [illegible] ordine [illegible]; [illegible] supe
rioritas ordinum [illegible]; [illegible] visionis Dei a visione
[illegible], hoc [illegible] visione Dei [illegible] visionem [illegible] visiones [illegible]

dentes in perfectione, supra quas oes creaturae visio Dei est perfectio finita in linea
et ordine perfectiori: ad 3m tandem quaeq. illius evidens antec. et antec. non cog.
disparitas est, quia posse infiniti essentialis et operatiui virtutis infinitae se exercentis
ut sic, aliq. virtute non producere infinitum; operatiui autem virtutis infinitae se exercen
tis ut sic naturaliter infinitum est, quia debet correre virtuti ut exercitae; perfectio debet
correre suo producto sub omni sua perfectione, quae subiecta est illius productioni; visio
suo productu infinitus est, eius productio debet esse entative infinita; ac visio creata Dei
infiniti et operatiuis virtuti intellectualis finitae; haec ea non debet infinitati obiecti co
rrere, quia obiectum infinitum potest cognosci clare finite; non ergo est unde debeat esse enta
ve infinita.

13 Instabis tandem; hoc incrementum visionis, quod est illa est, ad mensuram
obiecti infiniti, debet esse entative infinitum: nam continet eminenter infinitas illas perfec
tiones repertas in infinitis visionibus infinitorum obiectorum infra Deum, quas supe
excedit; continentia autem eminentialis infiniti infinita esse debet: respondeo ia
ne earum infinitum manifeste fieri posse quod ad incrementum in cognitione abstrac
tiva Dei, in eius dono, in amplio, in hoc, in quocumque aut supernali, et
in infinitis aliis: nego igitur ans; dum non illius assignatum dicitur continentia
nentis eminentialis, quae datur in visione Dei respectu infinitarum illarum vi
sionum esse ut solum superioritatis ordinis; quae infinita non debet esse; et in finita sit
sibi in est in ordine superiori ad ordinem, in quo infinitum illarum est, perfec
tior est obiectum illis, et inde ex continentia eminentialis sui infinitatis: ratio
est clara; quia infinitum illarum visionum non est in ordine infinito, sed solum in ordine
ad obiectum creatum et non infinitum. potest ergo ut a se superiorem esse ordinem superio
ri aut superiori.

14 Ratio est; ignis Dei clare visus... nulla est
proportio, per impossibile est intellectum creato visio clara Dei per se tota; nam intelli
gere Deum sibi ... coordinatum attingere, ... totum potest ... attinge
re obiectum ... improportionata. ... visiva ... ura ... eo

... esse ... ad ... nullam, neque inter obiectum intellectus ... nulla proportio, et sic clare visio ... intellectus ... proportio, non improportio inter Deum clare visum, et intellectum creatum, quam inter potentiam mali visivam et angelum; ... improportio angeli ... intellectui creato improportio Dei; ... mare ... inter potentiam, et infinitum, quam inter finitum, et finitum; ... infinitum ..., intellectus creatus finitus; angelus ... potentia mali visiva finita ...; ergo maior improportio inter Deum, et intellectum creatum, quam inter angelum, et potentiam mali visivam. 15

Ad ... ans; illud dico: inter Deum clare visum, et intellectum creatum nulla est proportio entitativa, concedo ans, tollo; nulla est proportio intentionalis intelligibilis, et intelligentis, sive potentiae et obiecti, nego ans. Proportio dicta ... in situatione Dei non tollit eius proportionem cum intellectu creato finito, ut concedat attractive; illud vero tollit ... concedat, ... clarius visionis. Cum inter Deum infinitum, et voluntatem creatam finitam datur proportio in ratione obiecti, ergo amantis, et amabilis; non vero datur inter ipsum et intellectum creatum in ratione intelligibilis, et intelligentis. ... nego maiorem, de improportione intentionali intelligibilis, et intelligentis, sive potentiae et obiecti; ... quam est illa maior proportio: et ... improportionatus, ut videat a potentia visiva mali, ... sit, quam Deus infinitus ut videatur ab intellectu creato finito; cuius ratio est, quia in angelo ... non datur visibilitas sensitiva, quae sola proportionatur potentiae mali visivae; at in Deo infinito datur visibilitas intelligibilis, sub qua virtus intellectiva obiectum attingit, ... finita ... proportione habet cum Deo infinito sub ratione potentiae, et obiecti: ... est ... Dei ... attractiva, pariter ... in volunte creata finita attingente Deum infinitum. 16

3a ratio est; Deus clare visus est supra sphaeram intellectus creati; ... nulla potentia ... ... visa ... potest videre ... esse ... ...

fo intts creatq n. vid. Deu clare, et intuitive videre; quia licet q. D. e in the
ra infra in sphera supnali, et increata: ergo; nec ea illum attingentis Dei
q. dons creaty supnaly, et pty? illo nullo; sed fo vellent atingentis Dei q.
qdg creaty supnaly, et pty clare et intuitivq: Dei illq maxq, D. clare
visq i xira sphera naly intelq creati, odo maxq: extra sphera obedien
tialq, nq maxq: mnc (a) in, fert; maxq ipse ablute nazl. q n e obyex
tra. sfera ppoq q. illud ppa b naliz, et supnaliz attingere. n. fert iz Dey
tanty quoad my ide, ut clare videndy et extra sphera naly intlq, n. vo
quoad illq: ny intlq naliz pot Dy attingere eo naclite: exquaq ist
vifeatmen eo ppq utivq respe Loni; ille m e extra op oino sphera illq,
q. neq naliz nec supnaliz, neq quoad my, neq quoad illq ab illa
percipit, aut ppr ppoq: unq rao e; qxia ipsq ppa na aeq tanty intel
ldy et adorata ferri pot.

17) … tanaz rao e; .: intlq creata ppot Deu cla
re, et intuitive videre, ihq visio est nralis, et supnalis; nalis q. a ppa
nali, qlis intlq nq e supnalis, q. ceperio evidens, clara, et immi
ata obiq supnalis, qin. D. e. simplr (a) et si nalq et supnalq; ppt im
plat visio clara et intuitiva Dei: Resp; amor supnalis Dei e ne sup
nalis, et nalis? Nulla mo; obieiiit a ppa nali, qui e voluntas
ntra: ne ipt maxq quoad illq; et ergo supnaly videndy e, visio gra
rq Dei et a ppa entare nali, supnaliz in elevata ppnq nali eiq
mi visioi; visio (a) que pendet a ppa ut supnaliz elevata, sive a ppio
aut sppio supnali ablute, ut simplq et supnalis.

Lectio 3a

Visio Dei n e possib. intlis creaii

p. viris Relig q.

18 Error fuit
visionq hereticorq, quos Aromios vocant, qui errore extreme oppo

6

eo, visione clara et intuitiva Dei cum potentiis intellectus creato possit ne vires sive absque auxilio, aut subsidiis naturalibus? [illegible] errore Du randus [illegible], qui docuit visionem Dei esse supernaturalem [illegible]
Dei [illegible] intellectu creato [illegible] vires [illegible], hanc [illegible] impossibile, sed [illegible]
in solo [illegible] [illegible] ea tantum [illegible], sed intuitive videre [illegible]
[illegible] quia [illegible] malis [illegible] ablato, censet Durandus, intellectu
creatum [illegible] vires [illegible] Deum intuitive videre; merito [illegible] ab omnibus theologis
[illegible]. et [illegible] 14 cap. 6., aliosque [illegible] impugnandus 19

errorem [illegible] de fide [illegible] visionem Dei [illegible]
intellectu creato [illegible] vires [illegible] alia sub [illegible] certitudine
[illegible]; [illegible] visionem Dei [illegible] vires supernaturales cum potentiis intellectus creato.
[illegible] visionem Dei cum [illegible] supernaturalem: veritas hanc [illegible]
[illegible] a [illegible]: ab autoritate. [illegible] ad Rom. 6. [illegible] gratia Dei vita [illegible]
na. haec [illegible] visio Dei [illegible] qua beatifice videmus [illegible] gratia, [illegible]
supernaturalis; [illegible] alia [illegible] [illegible]: [illegible] Dei
[illegible] Viennensis, ut refertur in Clementina ad nostrum, de [illegible], hanc
[illegible] damnavit [illegible] Beguardorum et Beguinarum, [illegible], quilibet intellectualis
[illegible] in se ipsa [illegible] beata: [illegible], anima non indiget lumine [illegible] ad
videndum Deum; [illegible] naturales et visio supernatura
les, [illegible] intellectualis creata [illegible] supernaturali [illegible] Deum
[illegible] clare et intuitive videret: [illegible] omnes
[illegible], quam sola [illegible] 20

[illegible] a [illegible]; [illegible]
naria [illegible] visionem Dei [illegible] supernaturalem [illegible] visio [illegible] supernaturalis [illegible]
supra vires naturales intellectus creati; [illegible] et [illegible] asserentium [illegible]
[illegible] Pelagianos et semipelagianos, [illegible] ad salutem [illegible]
[illegible] et supernaturalis [illegible] gratia [illegible] sanctitatis et

intra meritam; contra [illegible]: non adeoque necessitas [illegible] supernaturalis, [illegible] vires potentiae proximae obtinendi. [illegible] ea, [illegible] existens mera supernaturalis [illegible] gratiae est, sive supra vires naturae; si supra vires est, [illegible] supernaturalis [illegible] visio Dei [illegible] mera supernaturalis ut [illegible] est supernaturalis sive intellectui creato [illegible] nimo impossibilis [illegible] naturae vires.

21 [illegible] Dices [illegible] clare visionem [illegible] intra obiectum adaequatum intellectus creati: [illegible] potentia naturalis ferri in [illegible] adaequatum: [illegible] potentia naturalis intellectus creati Deum intuitive videre; maior constat [illegible] nisi [illegible] clare visio [illegible] intra obiectum adaequatum intellectus creati, neque supernaturalis [illegible] poterit ab illo videri; [illegible] intuitive [illegible] potentias in [illegible] ad sua obiecta adaequata: [illegible] maior: [illegible] clare visio [illegible] intra [illegible] naturale intellectus creati non maior: intra obiectum adaequatum supernaturale, [illegible] minor; [illegible] obiectum adaequatum intellectus creati [illegible] potentiae naturalis, [illegible] intra [illegible] adaequatum est, naturalis [illegible] supernaturalis [illegible] ipse intellectus [illegible] potentia naturalis, et potentia obedientialis [illegible] supernaturalis [illegible] clare visio non [illegible] intra [illegible] obiectum; unde nec [illegible] Deum clare videre per solas vires naturales, [illegible] intra [illegible] supernaturalis: unde per solas vires naturales [illegible] intellectu creato intuitive videri potest: [illegible] in voluntate [illegible] Dei supernaturalis amabilis, [illegible] potentia [illegible] obiecta naturalia, et supernaturalia: [illegible] maior [illegible] naturalis.

22 [illegible] Dices iterum; [illegible] beatitudo naturalis; [illegible] beatitudo [illegible] intellectualis est ipsa visio Dei; [illegible] intellectui creato per solas vires naturales maior constat; [illegible] beatitudo [illegible] beatitudo naturalis; [illegible] Deus: [illegible] beatitudo [illegible] visio Dei [illegible] sola illa [illegible] naturalis beatitudo [illegible] intellectualis [illegible] maior; [illegible] visio Dei [illegible] beatitudo supernaturalis [illegible] intellectualis. naturalis [illegible]

quod in sola Dei natura [illegible] clare [illegible], et in solo filio [illegible] nati, et in utroque [illegible]; de eius [illegible] dictum est, beatitudinem naturalem non dicere [illegible]

[illegible] imperfecta; sola est beatitudo perfecta [illegible]

sola est beatitudo supernaturalis, sive visio clara, et intuitiva Dei, et exclusio 23

omnis mali; non ergo est possibilis intellectui creato visio Dei per vires solius naturae.

[illegible] examinanda

[illegible] sese obtulerat celebris illa [illegible], an videlicet visio Dei sit supernaturalis [illegible] intellectui creato. [illegible] aliis [illegible], an sit potius supernaturalis [illegible]

[illegible] visio Dei [illegible] de illa [illegible] in tractatu de [illegible]

[illegible], ubi [illegible] ostendimus [illegible] absolute supernaturalis; [illegible]

[illegible] gratia sanctificans, visio beatifica, [illegible]; illa ergo [illegible]

[illegible] volumus; [illegible] placuerit, eius volumus [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] potentia [illegible]

naturali [illegible] 24

[illegible] aliis [illegible]

[illegible], an videlicet potentia visionis Dei [illegible]

[illegible] intellectui creato [illegible] supernaturalis [illegible]

[illegible] de intellectu [illegible], quam [illegible] demonstr-

[illegible] evidenti novo, [illegible] intellectus [illegible]

[illegible]: et [illegible] de evidentia [illegible], [illegible] obiective [illegible]

[illegible]

[illegible] illata [illegible] evidentiis, sive [illegible]

[illegible] evidens [illegible]: quod [illegible] de cognitione [illegible] incomplexa [illegible] visio

Dei diximus [illegible] volumus. 25

[illegible]

1a sententia asserit possibilitatem visionis Dei non esse intellectui creato demonstrabilem ratione naturali: est D. Tho. 1a p. q. 12 art. 5. et aliis in locis; D. Bon. Tol. de Attrib. Dei. cap. 7, et aliis etiam in locis; Communiter inter Theol. 2a e contrario asserit saltem virtualiter, et abstractive esse evidenter cognoscibilem, seu demonstrabilem ratione naturali: est Scoti in 4o dist. 49 q. 8; L. Vazquez 1a p. tr. disp. 20 cap. 2; et aliorum aliquorum: 3a media est inter utramque praedictam; asserit non quidem possibilitatem visionis Dei nullo modo demonstrabilem esse; illis qui supponunt per rationem naturalem demonstrari; ita Caietanus 1a p. q. 12 art. 4o, et pauci alii.

26 D. [illegible] contra

contra solutionem; possibilitas visionis Dei non est ratione naturali demonstrabilis: [illegible] sola [illegible] [illegible] aliud solum deducitur, ob nec evidens immediate, nec evidens virtualiter seu abstractive, neque supponit [illegible] fidei, et evidenter cognoscibilis ratione naturali; cognitione, inquam, in qualificativa seu determinate assertiva [illegible] potentiae: in probatione huius solutionis, [illegible] [illegible] asserit [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] tom. 1o de ente supernaturali disp. 10 ubi late disputat de cognitione entis supernaturalis in communi; ubi [illegible] [illegible] refutat, quae a [illegible], aliisque Theol. ea [illegible] solent; quae omnia apud ipsum lect. [illegible] et [illegible] videri poterunt.

27 [illegible] solutionis [illegible]; ens supernaturale [illegible] est [illegible] debitum [illegible]; dicit visio Dei esse demonstrabilis ratione naturali. [illegible] [illegible] [illegible] supernaturale [illegible] non est supra debitum [illegible] [illegible] demonstrabilis non est ratione naturali [illegible] [illegible] nota est. [illegible] [illegible] in modo supernaturalitatis [illegible]: [illegible] supernaturalitas est [illegible] supra [illegible]; [illegible] [illegible]: demonstratio naturalis visionis Dei [illegible] illa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] illa demonstraret: [illegible] [illegible] demonstratio [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] demonstrat. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ente, non est supra debitum entis [illegible] [illegible]; [illegible] in [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debitum est, sed ea ratione, sed [illegible] [illegible] [illegible] visio Dei esse demonstrabilis ratione naturali, ens supernaturale [illegible], [illegible] ipsa visio est, non esset supra debitum [illegible].

[illegible] speciali[ter] de[m]onstratas, [illegible] 28
immediate [illegible] visioni Dei: tu demonstratio [illegible] ea, sive [illegible] aut [illegible]
supernalis [illegible]. Ergo n[on] est nat[ura]lis. Pr[obatur] cons[equentia]; nam [illegible] supernaturalis [illegible], sup[er]
naturalis. [illegible] in [illegible], [illegible] n[on] continet in virtute causa naturalis, sive q[uod] e[st] super [illegible]
[illegible] naturalis; [illegible] ant[ecedens]; tu demonstratio sive cognitio evidens immediata [illegible]
[illegible], quia [illegible] ipsa Dei visione [illegible] immediate concurrente, [illegible]
[illegible] speciei; [illegible] concurrent. [illegible]
[illegible] notitia immediata [illegible]
[illegible]
[illegible] cognitio evident[er] immediata [illegible] ea, aut [illegible] sup[er]nat[ura]l[is] 29
[illegible].

[illegible] speciali[ter] de[m]onstratas, [illegible] supernaturalis evidentia
demonstratio visionis Dei [illegible] evidens [illegible] visione
[illegible] supernaturalis [illegible] n[on] pot[est]; [illegible] superna-
[illegible] evidentia [illegible] naturalis [illegible]
[illegible] visione Dei, [illegible] supernaturalis [illegible]
[illegible] supernaturalis [illegible] demonstrationi [illegible]
[illegible] fundat[ur]; [illegible] demonstratione [illegible]
[illegible] supernaturalis [illegible] concurrente, [illegible]
[illegible] speciei; [illegible] supernaturalis [illegible]; ergo tu demonstratio
[illegible] sup[er]nat[ura]l[is] [illegible], ergo nat[ura]l[is] n[on] est. 30

[illegible] speciali[ter] de[m]onstr[a]-
tas, sive cognitio evidens visionis Dei [illegible]
[illegible]
[illegible] in cognitione evidenti visionis Dei [illegible]
[illegible] demonstratio
naturalis visionis Dei, [illegible]
[illegible] visioni [illegible] supponent:

si illud est; sed non demonstratio est supernaturalis [illegible] omnino, aut prius supernaturali etc.; [illegible] fidei [illegible] evidens naturalis; [illegible] non [illegible] fides in obscura non valens [illegible] evidens, [illegible]; nec [illegible] est; neque [illegible] evidentis [illegible] alia [illegible] [illegible] Dei, et sic in infinitum; neque [illegible] evidentia immediata [illegible] supernaturalis.

Sectio 2a

Quid oporteat demonstrationibus.

31 [illegible]

[illegible] evidentia [illegible] Dei [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] possit [illegible] Dei [illegible] naturaliter evidens [illegible] evidens [illegible] monstrari [illegible] naturaliter [illegible] demonstratio [illegible] sufficiens [illegible] evidens [illegible] impossibile [illegible] evidens [illegible] possibile; [illegible] evidens [illegible] evidens [illegible] impossibile [illegible] demonstrari [illegible] Dei non naturaliter evidens impossibile, [illegible] naturaliter evidens possibile [illegible] evidens possibile, [illegible] naturaliter evidens impossibile; [illegible] supernaturalis [illegible] possit [illegible] impossibile [illegible] exemplum.

32 [illegible] demonstratio

[illegible] non [illegible] Dei [illegible] non [illegible] certitudo [illegible] supernaturalis [illegible] evidens [illegible] naturaliter [illegible] demonstrari [illegible] demonstratio [illegible] naturaliter evidens [illegible] Dei [illegible]

[illegible]

non obstante communiter naturaliter; sed scienti illata, sed potius visionis non est evidens ratione naturali. Dilemma illud minor; et visio Dei a Deo non implicat, et haec non implicatio constat evidenter ratione naturali, non minor; constat supernaturaliter, seu ad supernaturalis possibilitatem, ostenditur minor. 33

3ª demonstratio

est; Deus continetur intra obiectum naturale intellectus creati; sed evidens est ratione naturali, quod intellectus videns Deum non extrahitur a suo proprio obiecto naturali; sed ratione naturali evidens est hoc Deum videre; sed veritas visionis Dei est demonstrabilis ratione naturali: ratio non est demonstra[tio]; at nec demonstratio non est. Deus continetur intra obiectum naturale intellectus creati, quia ratione naturali evidens est, quod intellectus creatus videns Deum non extrahitur a suo proprio obiecto naturali; sed naturaliter evidens est, quod intellectus creatus possit videre Deum: [illegible] antecedens. Deus [illegible] intuitive cognitus continetur intra obiectum naturale intellectus creati. Probo antecedens; si intuitive cognitus, non [illegible]: consequentia [illegible] est: immo [illegible] infertur, quod vere intellectus creatus videns Deum extra[-]here [illegible] a suo proprio obiecto naturali, [illegible] intuitive cognitus non continetur intra obiectum naturale intellectus creati. 34

[illegible] demonstratio est; [illegible] potest intellectus [illegible] potentia intuitive cognoscere sua sua obiecta; sed ratione naturali evidens est, quod intellectus creatus Deum sub obiecto intuitive [illegible]: [illegible] in quo naturaliter [illegible] sua obiecta; [illegible] perfectionis [illegible] interiori, evidens naturaliter [illegible] in [illegible] superiori: hoc [illegible] probatur, et evidens ratione naturali intellectus creatus possit naturaliter Deum videre: [illegible] perfectioris [illegible] interiori, evidens [illegible] in [illegible] superiori: et quae naturaliter [illegible] naturaliter potest sua obiecta videre; sed intellectus creatus [illegible] superioris [illegible] naturaliter Deum videre: probatur [illegible] supernaturalis [illegible] et clarus [illegible] evidens; [illegible] evidentia [illegible] cognitionis naturalis [illegible] superni; [illegible] demonstratio: [illegible] in demonstratio [illegible], [illegible]: [illegible] inferiorita, [illegible] obiecta [illegible], [illegible] videre obiecta [illegible] ulteriora, [illegible] spiritualia naturalis [illegible], [illegible] intuitio [illegible] 35

35 5a demonstrao e; Hoc nali evidens e potitas

beatitudinis stre intellectualis; devidens naliz e, hanc ee visiog Dei; po roe na e

evidens e potitas visiois Dei, mar ostat. q. e evidens xoe nali, quq livet

cxeq qoe oseq suy ulny fir.; mix @ pr; beatitudo sthe intellectualis ostitit

in eiq operae ppectiva intellectuali; hec @ e visio Dei; go evidens naliz e. vea

titudinis sthe intellectualis ee visiog Dei: xoo n ee demonstrat; og sub ostt tui

exaret potitas ophensiois Dei ossgsuidenti ostabit: Oiss ophensiog creatq Dei

n ee posg; Deo in illa beatitudo suy intellectualis n por osistere: infero: potitiz

ad naliz demonstret, beatitudiny sthe intellectualis osistere in visioe Dei, Deo ovi

j illg ophendere posg; hoc e n pbas; alioqni: osa ist mari, e beatitudine na

lis, no mixg; ad eiq, pbo: stre mari, de operae intellectuali ostitit pro

lis; osisqu mixg; nec @ visio Dei e, ei ostendit xoe nali ee posg; no mi

xg: n de ostendit xoe nali ee posg; odo mixg, et n sq.

36 6a demonstra eape

ex nalis f nrq beatitudiq oiq hoiq vinalis e: Deo illo xoe nali evidens

infert potitas visiois Dei, in qua hq beatitudo osistit; 3e xoe nalis demonst

trat e potitas visiois Dei: mar ostat ex D. Aug. lib. 2. Julianq cap. 12.

ubi dic, nqq n oes hoes nali insitu e immortales, e beati ee velle

nq: nisi ee posse; suppont go essentiq seu apetiq nali, f nrq beatitudiq

nisi d pr 3o cont testim, ubi q apetitu nali f beatitudinq insert aug.

illiq posite; spea; d apetiq nalis n, at in impole: ostat xoe nali e

demonstrat potitas roris immatis Dei; e m xoe nali noq, Deq ee sst;

ee amabiliz; go xoe naliz e demonstrati potitas visiois Dei. et mi: sic

ee veritas Dei ad volumq, ita eiq veritas ad lunq [illegible]: go hoc ante

naliz possumq Deq abstractive cognoscere, infert evidenq, go Diuiq posse

mq illq cognoscere Intuitive; evidens m e, q stq possumq Diuiq, qeq na

liz possumq; d illud ans e evidens xoe nali; go d illud cons.

Deo aptq

37

[illegible] sunt . [illegible] nullo modo demonstrativum esse. Sum. Augustinus loquitur de appetitu naturali elicito, non de appetitu naturali innato. Deinde [illegible] beatudinis naturalis [illegible] beatudinis supernaturalis, seu visionis Dei. Nam appetitu naturali innato [illegible] beatudinis supernaturalis illius [illegible] [illegible]; [illegible] maior; [illegible] [illegible] [illegible] appetitu naturali elicito: [illegible] [illegible] de appetitu naturali innato [illegible] beatudinis naturalis, [illegible] appetitu [illegible] visionis Dei, seu beatudinis supernaturalis: [illegible] beatudinem naturali elicito [illegible] beatudinis supernaturalis, maior [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] appetitu elicito esse [illegible] in impossibile saltem [illegible] [illegible]. [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] evidentiam inferri [illegible] visionis Dei: in hoc [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] infertur [illegible] appetitu naturali elicito ad beatudinem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] saltem [illegible] [illegible]; [illegible] diceret, [illegible] saltem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] si [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in ante [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] de beatudine naturali. [illegible] [illegible] [illegible] naturali [illegible] [illegible] naturali. 38

[illegible] [illegible] [illegible] ante, [illegible] [illegible] Dei naturali, [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] in naturali [illegible] naturale, [illegible] supponit [illegible] ille, [illegible] [illegible] Dei supernaturali [illegible], [illegible] [illegible] ante [illegible] infertur [illegible] evidentiis naturalis [illegible] supernaturale, [illegible] [illegible] supponit; [illegible] naturali [illegible] [illegible] naturali [illegible], [illegible] infert [illegible] [illegible] naturalis visionis Dei; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] evidentis [illegible] naturalia [illegible] vires in [illegible] naturales. [illegible] [illegible] entia naturalia [illegible] vires [illegible] naturales, [illegible] [illegible] evidentis entia supernaturalia [illegible] vires [illegible] supernaturales, [illegible] [illegible] entia supernaturalia [illegible] vires [illegible] supernaturales: ad 2^m [illegible] [illegible] maior; [illegible] [illegible] infert. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videre [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] infert [illegible] [illegible] illo ante; [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videre [illegible] [illegible], [illegible] infert, [illegible] [illegible] videre [illegible] spirituales. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videre [illegible] infert. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] maior [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] naturalis [illegible] lumine [illegible] [illegible]; [illegible] ad videndum Deum [illegible] demonstrari, [illegible] naturalis [illegible] cognoscere.

Sectio 3a

Aliae Demonstrationes.

39 Demonstratio est [illegible] lumine naturali evidenter cognoscitur [illegible] lumine [illegible]; [illegible] lumine naturali evidenter cognoscitur [illegible] potentia obedientialis ad videndum Deum; [illegible] in illa [illegible] in medio sola [illegible] naturali evidenter cognoscitur [illegible] visionis; ans. [illegible]; 1a [illegible] illa obedientialis [illegible] naturalis, [illegible] lumine [illegible]; [illegible] evidenter cognoscit [illegible] naturalia; [illegible] 2a [illegible] potentia obedientialis [illegible] visionis [illegible] demonstratas; [illegible] potentia obedien[tialis] [illegible] naturalis [illegible] potentia obedientialis [illegible] naturali, [illegible] lumine; [illegible] supernaturale, [illegible] naturalis [illegible] naturale lumine [illegible] visionis [illegible] cognoscit [illegible] potentia obedientialis, [illegible] visionis [illegible] naturali [illegible] evidenter [illegible] obedientialis ut [illegible] [illegible]; [illegible].

[illegible] demonstratio

40 [illegible] beatus [illegible] supra [illegible] visionis beatae [illegible] omni naturali [illegible] evidenter cognoscere se Deum videre; [illegible] evidenter naturaliter [illegible] visionis, [illegible] sola [illegible] naturali [illegible] demonstrationis [illegible] naturali evidenter [illegible] naturali evidenter [illegible] videre Deum; [illegible] visionis [illegible] evidenter [illegible] naturali [illegible] [illegible] evidenter supra [illegible] visionis [illegible] supernaturali [illegible] naturali [illegible]; deinde [illegible] visionis [illegible] supernaturali [illegible] supernaturali [illegible]

ina supnalz ina agentiz, vnam evidenz cognosce; p solg virg supnalz valent cognoscere evidenz se Deu dicere, et reliqua dona supnalia; nec e alig genus in objety. 41

Q demonstrasi misteria fidei ntas supnalia ex iudicio nali evidenter ... iudicio nali si evidenz vera; et politias vsq ... Dei e vnig ... misteria ...; po iudicio nali e evidenz credibilis, evidenz vera, et demonstrari ... ; ans e ... et ... ; ... quod e evidenz credibile e evidenz verg: et q e evidenz incredibile, e evidenz ... : ergo misteria fidei ntas nalis evidenz credibilia si nalis evidenz vera: ... demones mo evidenter cognoscunt, ... sentiunt, ... dona supnalibg ... ; ... vis Dei ... ; et nulla mo gaudent ... supnali: ergo ea ... evidenz cognoscunt ... nali: ergo politias ... demonstrari. 42

... fide ... , ... an misteria fidei ntas sint evidenz credibilia ... ; ... evidentia, mod est, an ... evidentia est ... : deinde qua evidentia ... an supnali ... per evidentia ex nali; ... sola evi ... in quo ... evidentia ... , an in ... evidentia ... misterioy ... misteria fidei ntas est ... evidenz credibilia, q evidens e obligao credendi ... motivoy, ... evidens ... misterig in ... clare ... qua ... vera, ... nali demonstrare, ... 43.

... antig ... ; ... evidenz credibile, ... evidenz verg; ... evidentia credibilitatis

et respicit motiva ad credendum; evidentia de veritate mysteriorum in se; nam ut stare, quod res non sit ita, et ejus motiva ad credendum essent vera esse; quod possunt etiam falsitati deesse; tres sunt dicenda, plura evidentia vera veritati; suppetunt plura exempla; ergo non est evidentia inexcusabilis: Dices: Ne etiam de novo ..., nec de mali ... mysteria, quae fallacia est non possit: ... non astare nobis evidentiam ... Imo ... evidentiam supernaturalem ... motiva ... evidentia, inde ... id est ostensivo, aut demonstrativa; ... nequeunt evidentiam naturalem rei ... vera ...

44 Ad ... dicit ... DD. daemones non habere evidentiam ... mysteriorum ... ex ... visionis Dei ... habere evidentiam ... naturalem illorum donorum ... in malis ... in poenis; ... non amittant damnati ... caracter supernaturalis Baptismi in malis eorum ... non habere evidentiam, habere in notitia certa fidei, saltem ... illorum donorum, quibus in poena ... privati sunt; aut per species supernaturales ... quibus non ... fuerunt spoliati, ut has ... in ... torquerentur ... ad ...

45 Decima demonstratio est: scientia ... naturalis non evidenter attingit objectum supernaturale ... ; ergo possibilis est demonstratio naturalis ... visionis Dei ... naturalis; ... angelus ... naturalis evidenter cognoscebat ... in ... ; ... naturalis ... ab angelo evidentiam naturalem ... ; ... inferebat ... illa ... supernaturalis Dei; ... substantia supernaturalis ... ; ... naturalis ... evidentiam ... objectum supernaturale ... : ... per Deum immediate revelare angelo ... supernaturale ... cognosceret ... revelationis ... , quae supernaturalis est ... revelationis ... naturalis; ... daemon evidentem cognoscit ... supernaturalis ... , et ... videbat ... in ... miracula ... in testimonium ... ; ... evidentia non ... miracula ... in ... doctrinae ... , ... non ... supernaturalis non erat, quae in daemone

n. dat; quia natura non potest evidenter attingere obiectum supernaturale 46

[illegible]

de eius prolatione omnia naturalia non minus, cuius rationem assignatur: maior probatur; quia licet Angeli non viderent propriam subsistentiam carere humanitati; non eo ipso debuerunt evidenter inferre carere propria subsistentia; potuerunt enim dubitare, an sibi a Deo ablata sit propria, aut omnia naturalia, propter aliquos fines sibi Deo reservatos: minor probatur, eadem ratione assignata; neque potuerunt propter carere subsistentia, quae non convenit ei subsistentia aut una supernaturali; si in humanitas non esset, tunc potuerunt dicere, quin subsisteret per subsistentiam alienam: propterea neque cum illa convenit ratio superior humanitate esse, aut enim recognoverit, quod aliena subsistentia naturalis potest dicere supplere propriam naturalem subsistentiam ideo. Non ergo poterat Angelus evidenter naturaliter cognoscere subsistentiam humanitatis esse supernaturalem increatam, quod est dubitare, an esset aliena naturalis, sibi eius naturae [illegible] ob eos fines Dei specialis: tandem; licet potuerit [illegible] propriae, [illegible] ei [illegible] convenire subsistentiam increatam: connexio illa non fundatur in sola ratione [illegible] illa [illegible] supponente humanitate supernaturalem esse, aut in illa, [illegible] in esse supernaturali humanitatis, vel a [illegible] esse supernaturale; non ergo potuerat naturaliter, ut naturaliter, potest Angelus demonstrare subsistentiam supernaturalem increatam humanitatis. 47

[illegible] prolatio

nem [illegible] antiquam omnia naturalia, non minus; in [illegible] illa evidens per revelationem, Dominus revelationis [illegible] supernaturalis est; [illegible] enim [illegible] ab obiecto supernaturali ut [illegible] a [illegible] supernaturalis; [illegible] [illegible] Angelus [illegible] cognoscere evidenter [illegible]: [illegible] antiquam [illegible], [illegible] est [illegible], daemon non evidenti, et coniecturalis [illegible] credebat, [illegible]. [illegible] tentabat, et tentando explorabat, an esset Dei filius; [illegible] Hieronymus [illegible] [illegible] nosse Christum esse filium Dei, daemones intelligendi [illegible] sciebant, ipsum esse filium Dei [illegible] suspicione [illegible]: [illegible] dubitari poterat, an vero natura filius Dei in Christo [illegible], an [illegible]; [illegible] dubitare [illegible], an [illegible]

a Deo, an ficta a causa miraculo eint, coxy facilitate ejus sclata ... ali quos fines Dei speciales & maxi illo opa, mia ... ē; n enī ē, cur ... momo de cedi n posit cognito aliqua supernalis a Deo sepsa in maig illius suplicy, ut supra diceba mus, qui est cognitio Dei mediatoris, & Redemptoris sui.

48 Sandes nota ad soluenda aliorum argumenta nullius momenti, hoc effectum nale oriri a pncipio supernali, q̄ tn effectus supernalis sit; quia vlr supernalitas causæ praecedens sebeat, si vero n exigat pse et de nare ad effectū producend: ita ea hoc cns nale eē obiectum cognis supernalis, q̄ tn supernale sit, propter eandem rōē, q vlr supernalitas cognis n exigat ex vi cognoscibilitatis obiecti, & a lio ex causa decurrat, vlr ex natura ipsius cognis: ideo dicemus de solutione nali ... illata ex ... aliqua supernali propter eandem rōē. deinde hoc corpus nale n aliquod obiectum supernale pcipere, n tn discernendo eius supernalitatem ... sive an sit, vel n simpliciter supernale; ut si me audiente, Deus ... supernalia buno mo ex ... quorum sonum audiam, n tn eorum supernalitatem nalis dignoscere possem denique ... theologi, quæ alii theologi nalis eē dicunt, a plibus dicuntur scientiæ, et in verset eē obiecta ... supernalia; melius tn a plibus aliis negat ... scientiæ eē, & theologia ad eius theologias supernales reducens ... reuelatioibus: in quo ... utraque opinio loquatur vide apud ... in ... qui pncipiis ... pluribus aliorum theologorum.

Quæstio 3a.

De appetibilitate Visionis Dei.

Sectio 1a.

An visio Dei sit appetibilis appetitu innato nali.

49 Hoc etiam det in nobis appetitus nalis innatus in visionem Dei? an in Angelis, et idem de quacunque alia substantia intellectuali nali? Dicit innatus, q̄ ē nare ... pondus ... ille ... , ... a Deo auctore nare in ... illius ... . ita ... be

q[illegible] inclinatio ser in bonu sit, o tiens nulla negata [illegible] segui; ita ut appetit [illegible] tale, aqua frigiditas, lapis centru, et sic de alijs: [illegible] ab appetitu elicito, de quo infra, ipse [illegible] appetit [illegible] boni appetitu [illegible], in qua [illegible] adillius [illegible]. 50

[illegible]

[illegible] ē [illegible] [illegible] ffle: ta ē afirma, q tenet Scotus in 4 dist. 49 q. 10 articulo 1°, Durandus, Pr. Valentia, et alij. 2a negat, q tenet D. Ex. [illegible] [illegible] sect. 1. et alij in [illegible] Vazq. Herice et [illegible] alij; ē q [illegible] D. Thomas [illegible] in 4 dist. 49 q. 1 art. 3. [illegible] due alie [illegible], quaru 1a docet, in [illegible] appetitu innatu nali in visione Dei, in [illegible] vo appetitu innatu obedientiali; ita [illegible] Granado [illegible] 2a docet, in ea nare appetitum absolutu visionis Dei, in [illegible] appetitu nalē innatu conditionatu, [illegible] [illegible], q [illegible] elebet; ita Pr Suarez tracta [illegible] disp. 8 sect. 1. 51

Dic [illegible] selus: vio Dei ē appetitus appetitu innato nali sive [illegible] intellectuali nali [illegible] [illegible] [illegible] appetere visionem Dei: [illegible] selus ista ab auctoritate D. Ths. [illegible] [illegible] [illegible]: quod [illegible] nali inclinatio voluntas se [illegible] in beatitudinē, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] q ferat in beatitudinē talē ē [illegible] inclinatio nare, [illegible] [illegible] rationis, qua adinvenit in Deo [illegible] summu bonu [illegible] [illegible]. Ecce [illegible] nare inclinatio nali, seu innatu appetitu in beatitudinē [illegible] ā summo supnali bone [illegible]; [illegible] appetitu elicitu [illegible] [illegible] rationis, [illegible] nare [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] eadē [illegible]. 52

[illegible]

ca ā [illegible] eadē selus: negat nara innare appetere, q sibi indebitu ē: [illegible] visio Dei nare indebita ē: [illegible] negat nara innare appetere visionē Dei: mā [illegible] [illegible] retis. [illegible] q appetitu innatu ē [illegible] exigit ad [illegible], [illegible] appetitu ē [illegible] ut in [illegible] in [illegible] [illegible], lapidis ad centru, et sic de alijs: [illegible] negat [illegible] innata exigit ad [illegible] indebitu, [illegible] [illegible]: [illegible] exactu exigit [illegible] indebitu ē: [illegible] negat nara innare appetere, q sibi indebitu ē: [illegible] negat innare appetere visione Dei. [illegible]: [illegible] appetitu nalis innati [illegible] [illegible] ab [illegible] [illegible] nali.

imo illg in statu ipsi ppiô, et cnali [illegible] cstuit, ut i[illegible] saur pp oes naras in nate appetentes ppriâ cstare; nec aliô por ēē ra appetg innati nate ad bīg. nisi, i hig ipsg pfecte cstuit in statu sibi ppiô, et cnali, d visio Dei est nalit nq

abs statu sibi ppiô et cnali illg cstuit in statu ipsi indebito supnali; ego visio Dei

i n̄ ē appetibis appetitu innato nali.

53 [illegible] itery specializ ꝯ aßertores tr pdictæ opinionis

mix: ng capacitas obedialis ad bony n̄ē appetg illig innatg; alij ꝓmis Occurrit in

nate appetere clarity solis; egg velocitg aquilæ: imo qualibet na unioz hipostaticg:

ꝓpea appetg innatg, et obedialis sūt inter se distinctes; ng appetg innatg ē ad

bny nalis appetenti debity, obedialis aut adbny ne appetenti indebity: tandē appetg

ipse innatg obedialis t ē nalis, t supnalis? si supnalis; extra rē ē; si aly-

eny investigamg appetny innatg nalg in Dei visog; si nalis ē; ꝯ illy instaurant' ite

rū pdicta argta.

54 [illegible] tande specialiter contra aßertores pradicte [illegible] opinio

nis mede: etenim appetitus iste innatus cditionatus in visio em Dei, videlicet

ex suppositione, quod Divinitg elebetur, i est appetitus fundatg in ipsa na

tura ut tali, vel in ipsa ut elebata? Si hoc [illegible]: ergo appetitus ille superna

turalis ē; fundatur enim, sive oritur per se ex ipsa elebatione, quæ superna

turalis est: ergo extra rem est. Si in ipsa natura ut tali, instaurari con

tra illum omnia [illegible] argumenta: [illegible] similiter [illegible] Dei in esse

ipsi appetitum similem naturalem innatum ad claritatem solis, eandā

velocitatg aquilæ, cuilibet naturæ ad unionē hipostaticam, ex suppositione vi

delicet, quod Divinitus elebentur: tandem quia etiam ex suppositione qua

tura Divinitus elebe[tur], visio Dei indebita est naturæ ut tali, solum illi debita

ut elebatæ; ergo natura ut talis etiam sub illa suppositione nequit habere a

petitum innatum naturalem ad visionē Dei. iste enim tantg tendit circa [illegible]

debitg, et adsunt appetitg innatg ~~naturalg~~ supnalg; ego visio Dei nullo mo

ē appetibis appetitu innato nali.

Sectio 2a

Solvuntur Argumenta.

Arguens 55
primo. Ex D. Aug. lib. 13 de Trinitate capite 8. ita afferente, ad appe-
tendam beatitudinem natura compellit, quam illi summum bonum, et immorta-
lis creator hoc indidit; afferente etiam lib. 1. confessionum capite 1o. fecisti
nos Domine ad te, et inquietum est cor nostrum donec requiescamus
in te: ergo iuxta D. Aug. naturae rationali inest appetitus innatus visio-
nem Dei, ita ut inquieta, et violenta sit, dum illam assequi non potest.
Respondeo Aug. loqui de apetitu elicito naturae intellectualis. quod pla-
ne constat ex eo, quod loco citato non ait ad appetendum, sed ad vo-
lendum, utriusque [illegible]: quomodo enim vera tam certa sententia, be-
atos esse omnes homines velle, si ipsi qui iam beati sunt, beati esse, neque
volunt, neque nolunt? velle autem, et nolle ad appetitum elicitum pertinet,
non ad innatum. Similiter in secundo testimonio loquitur de inquietudi-
ne elicita, proveniente ex fervente desiderio videndi Deum, cuius visionem
per fidem cognitam esse possibilem, nobis summum bonum, et ceterorum satiativum appeti-
tus rationalis: de appetitu isto quaestio alia [illegible] inlisa. 56

Arguens 2. quae-
libet natura immediate appetit bonum sibi conveniens; sed nullum adeo natu-
rae rationali conveniens, sicut visio Dei; ergo natura rationalis innate appe-
tit visionem Dei; maior probatur: quia quaelibet natura per se ipsam, et ab intra sui incli-
natur in suum bonum: appetitus autem innatus est inclinatio intra, et naturalis rei in
suum bonum. Respondeo maiorem: quaelibet natura innate appetit bonum sibi
conveniens, et debitum, concedo maiorem: bonum sibi conveniens, indebitum, nego maiorem; similiter
eius [illegible] ratio distinguenda est; visio beatifica est bona, et conveniens cuilibet
naturae, etiam irrationali, non tamen quaelibet natura innate appetit, neque

ab intrinseco sui naturaliter inclinat in unionem hypostaticam. Et sic de ceteris alijs exemplis: Cuius ratio est; quia appetitus innatus, est quoad entia est naturalis exigentia ad terminum; neque autem dari naturalis exigentia ad terminum indebitum; talis est unio hypostatica, talis est visio Dei naturae indebita.

57) Arguens 3° ideo ac licet natura ipso naturae pondere inclinat in suam veram beatitudinem; non alia est vera beatitudo naturae rationalis, nisi visio Dei; ergo in illam inclinat ipso naturae pondere, sive naturali appetitu innato: Confirmatur: quaelibet res ipso pondere naturae fertur in illud, in quo quiescit: sed natura rationalis in sola visione Dei quiescit, ut constat ex illo Augustini, et inquietum est cor nostrum &c: ergo natura rationalis ipso naturae pondere, sive innato appetitu fertur in visionem Dei – Distinguo maiorem argumenti: quaelibet natura ipso naturae pondere inclinat in suam beatitudinem debitam, concedo maiorem in suam beatitudinem indebitam nego maiorem: visio autem Dei est beatitudo indebita naturae ut tali; ideo ipso naturae pondere solum inclinat natura rationalis in beatitudinem suam naturalem, non in beatitudinem supernaturalem. Ad confirmationem distinguenda est maior: quaelibet res ipso naturae pondere fertur in illud, in quo quiescit, quiete debita, concedo maiorem quiete indebita, nego maiorem; quies autem naturae in visione Dei est indebita naturae ut tali.

58; Arg. 4. Natura rationalis habet appetitum innatum in desiderium naturale videndi Deum: ergo habet appetitum innatum in ipsam Dei visionem. Antecedens constat; quia desiderium est actus proprius naturae per suas vires naturales consequibilis, cum sit ipsi naturaliter debitum per suo detrahere: consequentia probatur: si enim desiderium videndi Deum est appetibile appetitu innato naturae, cur non visio ipsa, quae terminus est talis desiderij? Confirmatur: natura rationalis potest elicite appetere visionem Dei: ergo illam etiam innate appetere potest: utraque enim est appetitio naturalis, atque ad terminum supernaturalem. Omisso antecedente nego consequentiam; si enim non infertur quod visio Dei sit consequibilis per vires naturales, ex eo, quod desiderium naturale videndi Deum sit per vires naturales assequibile

quae est in infra, quod visio Dei sit non debita ex eo, quod desiderium naturale videndi
Deum sit non debitum; ita ex appetitu naturali innato ad desiderium videndi Deum, non infertur
innatus appetitus naturalis in ipsius Dei visionem, cum non consequentia non sit; ubi quare desiderium
est debitum non in sua substantia, at visio desiderata ipsi indebita est. Ad confirmationem
ipso anti, negando sequelam sequentis non cognoscitur: disparitas est, quod appetitus elicitus
tendit per actum in rem cognitam, et hic potest ad debitum se ponere, quod in ipsa inde-
bitum est, potest tendere in visionem illi ipsa indebitam; talis se ha-
bet appetitus innatus, qui ab intrinseco naturae ductus est, natura
autem ipso sui pondere numquam fertur in indebitum. 59

Arguunt 5°. Capacitas
obedientialis ad consequendum bonum naturae debitum est appetitus in-
natus obedientialis naturae ad tale bonum; sed natura rationalis ha-
bet capacitatem obedientialem ad consequendam Dei visionem si-
bi convenientem: ergo ad illam habet appetitum innatum obedienti-
alem. Respondeo negando maiorem, imo et suppositum, quod
videlicet appetitus innatus possit esse obedientialis; nam appetitus innatus
est ad bonum non debitum, ad obedientialis autem est ad bonum non indebitum.
[illegible] obedientia [illegible] appetitus [illegible] innati [illegible] obedientialis [illegible]
naturae: capacitas obedientialis ad [illegible] bonum non [illegible] et debitum [illegible] innatus
obedientialis non [illegible] bonum [illegible] naturae; ad bonum [illegible] in [illegible]
[illegible] supra diximus quilibet naturae [illegible] appetitum innatum naturae
in [illegible]. 60

Arguunt 6°; quilibet naturae appetitus innatus [illegible] bonum [illegible],
quo [illegible] esse est; sed [illegible] Dei est non naturae [illegible], [illegible] [illegible]
vacui, sive [illegible] corpore [illegible] [illegible]; sed natura rationalis appetit appetitu innato [illegible]
nato visionis Dei: ergo [illegible] maior; quilibet naturae appetitus innatus bonum [illegible]
et debitum, [illegible] quo [illegible] esse est [illegible] maior: [illegible] indebitum [illegible]
maior [illegible] Dei [illegible] naturalis aut [illegible] corpore elevationis [illegible] possibilis, [illegible]

quae sive ipsa elevas quod ipsa visio [illegible] ne [illegible] [illegible] dicas [illegible] [illegible] [illegible] deitate est, quidem [illegible] elevatus per innatae appetere visionem Dei, [illegible] [illegible] supernali [illegible] in ipsa elevatione [illegible]; [illegible] loquemur; [illegible] [illegible] in appetitu naturali innato ne [illegible] [illegible].

61 . Arguunt tandem, [illegible] [illegible], aut acquisitus [illegible] repetitive cum supernalibus innatae, [illegible] quae ipsius inclinat in [illegible] supernales, ergo [illegible] innatae, [illegible] ipsius inclinare potest in visionem Dei supernalis; [illegible] [illegible] [illegible] acquisiti innata inclinatione ad eliciendos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] ille acquisitus [illegible] [illegible] [illegible] eventu [illegible] supernales, in quos inclinat, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] potentia visionis supernalis [illegible] [illegible] innatae [illegible] [illegible] appetitu [illegible] inclinatione [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] poterit [illegible] innatae inclinare in visionem Dei supernalis [illegible] in [illegible]: [illegible]; anima [illegible] separata appetit innatae [illegible] ad corpus; corpus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] anima [illegible], [illegible] corpus anima debet [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] miraculose, [illegible] [illegible] supra debitum [illegible]; ergo [illegible] visio Dei indebita [illegible] [illegible], poterit [illegible] appetere [illegible] innato [illegible].

62 [illegible] [illegible],

[illegible] [illegible] [illegible] acquisitus [illegible] repetitive cum supernalibus [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] innatus inclinationis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] facilitas, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] innata inclinare stare potest; [illegible] solet facilitas ista appellari naturalis inclinatio; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cum supernalibus [illegible] reddit innatae inclinata, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] supernales eliciendos; facilitas ista in [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] acquisitus [illegible] [illegible] [illegible] quem [illegible] elevatus [illegible] [illegible] [illegible] supernali, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] potest [illegible] [illegible] supernales, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] reddit ad [illegible] [illegible] [illegible] supernalis ad [illegible] supernales eliciendos.

Ad tertiam opta mani, nomin[illegible]; at unio [illegible] [illegible] 63
[illegible], ac [illegible] animae ad corpus, et corporis ad animam cum miraculosa sit quo
ad [illegible], non vero quoad [illegible]; vel quoad [illegible] sit supra naturam, non quoad [illegible]; quoad
[illegible] est supra debitum naturae, non quoad [illegible]: non est miraculosa, et supernaturalis quoad [illegible],
[illegible], quia [illegible] [illegible] debet anima; anima [illegible] innata
[illegible] corpus, [illegible] corpus [illegible] [illegible] [illegible]
quoad [illegible] ac [illegible]: miraculosa et supernaturalis quoad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]: at visio Dei [illegible] quoad [illegible]
[illegible] indebita [illegible] luce, et quoad [illegible] est supernaturalis.

Quaestio 3.

An visio Dei sit appetibilis appetitu elicito naturali?

64

[illegible]
[illegible] est [illegible] tendens affective in bonum [illegible], sive [illegible] illius [illegible]
[illegible] an naturaliter possit appetitu [illegible] Dei visio[illegible];
vel, an possit [illegible] appetitu elicito naturali appetere visionem Dei? Ad [illegible]
[illegible], appetitus [illegible] est in duplici [illegible]; alius [illegible], alius
[illegible]; appetitus elicitus inefficax est [illegible] simplex [illegible] in [illegible]
[illegible] efficaci [illegible], aut [illegible] aliunde na[illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] tendendi in [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible] [illegible]: [illegible]
[illegible] tendendi [illegible] in [illegible], [illegible]
[illegible] ad [illegible], [illegible] in [illegible]
[illegible] efficaci [illegible], aut aliunde [illegible] naturis
[illegible]. 65

[illegible] appetitus elicitus efficax [illegible] inefficax,
[illegible]; [illegible] efficax [illegible], sive [illegible], [illegible] appetitum
[illegible] corpus, qui [illegible] naturis [illegible]: [illegible] sua

infallibiliter nunquam deesse omnino ad bonitatem obtinendum, si quando media non deessent, quae tenetur efficere; et est supra vires appetentis; Ideo, quod licet voluntas sibi nequeat negare complacentiam absolute nunquam deesse ipsa media, quae necdum adsunt, et non sub potestate eius sunt: exemplum utriusque appetitus et desiderii efficax maranitis quod deficiente tyranno, ille efficax intrinsece, et extrinsece; illo autem deficiente, et expectante, desiderium est efficax absolute intrinsece, et extrinsece: ab aliis tamen appetitus dicitur affectivus, ille effectivus: Ideo vero affectivus et effectivus.

66 Suppono tandem, quod non est de appetitu inefficaci naturali elicito in viribus ipsis Dei; si fere omnes nostri Theologi illum supponunt ut possibile: cuius ratio est, quod ex effectibus naturalibus apprehendere sola apprehensione potest visio Dei ut bona, et possit nobis proponi; quare dubitat, quod neque possit in vim illius ita apposita naturaliter complacere, illaque saltem inefficaciter desiderare, et quasi sibi aliquod bonitatem tenere, si illo apprehensio ut nobis possibilis. Ita ipso simplex complacentia, inefficaxque desiderium est appetitus inefficax elicitus naturalis: Itaque non est quod est de appetitu naturali elicito absolute efficaci tam intrinsece quam extrinsece, sive tam affective, quam effective; cum non media ad visionem obtinendam debeant esse supernaturalia, nec sint sub potestate naturae, neque natura ita efficaciter visionem Dei appetere, ut ex sola vi intrinseca naturali tum appetitus infallibiliter inferatur naturaliter, et absolute ponitur media ad illam deducentia, dictam possibilem visione naturaliter, ergo supernaturaliter efficiet.

67 Procedit quaestio de potentia efficaci de solo appetitu naturali elicito intrinsece tantum, eoque tamen sive affective efficaci in visionem Dei duplex est sententia; prima affirmativa, quam tenet Pater [illegible] in 1a 2ae disputatione 86 sect. ultima, [illegible], Granado, nec non adest Pater Vasquez in 1a 2ae, disputatione [illegible] cap. 2, aliique relati apud [illegible] Hispaeda de ente supernaturali disputatione 1a [illegible], Pallavicino in 1a 2ae [illegible] 1 c. 1. et alios in 1a 2ae disputatione 49 q. 10. Secunda sententia negativa, quam tenet Zumel 1a 2ae q. 3 art. 1, et aliis ex thomistis: Pater Giannettus [illegible] q. 1 art. 1. dubio 1 et alii apud eundem [illegible]: utraque non ab aliquo reiciatur, cum secunda neget de efficacia absoluta tam intrinseca, quam extrinseca, sive tam affectiva quam effectiva; prima vero agit de sola efficacia intrinseca, et affectiva, cum non ostendit [illegible].

[illegible] intra [illegible] visio Dei e appetitus a 68

[illegible] naturalis [illegible], et [illegible] se [illegible] sive [illegible] appetitu naturali [illegible],

et [illegible] se [illegible] visionem Dei appetere: [illegible] ista; visio Dei naturalis [illegible], [illegible]

nec [illegible] solis [illegible] viribus, [illegible] naturalis [illegible] viribus [illegible], [illegible] volun-

[illegible] movere ad illius appetitum [illegible] naturalis [illegible], et [illegible] se; [illegible] ita [illegible],

[illegible] appetitus [illegible] naturalis [illegible], [illegible] se [illegible]; [illegible] Deus nullo

[illegible] in eo, [illegible] error [illegible] naturalis [illegible]

[illegible] Pelagio visio Dei [illegible] viribus [illegible], [illegible] illæ rationes, quæ

[illegible] dicentur rationes demonstrationes [illegible] Dei, aliquæ [illegible]

[illegible], imo demonstrative [illegible] visionem Dei [illegible] viribus [illegible]

ad illa [illegible]; visio ita [illegible] movere [illegible] esse [illegible]

[illegible] visionis, aut alicuius [illegible] ad [illegible]

[illegible] in potestate appetentis, [illegible] illa infallibiliter [illegible]

[illegible] bonitas naturalis ita [illegible] appetitu naturalis [illegible]

[illegible]; [illegible] visio ita [illegible] movere ad illius appetitum [illegible] na- 69

[illegible], et [illegible] se [illegible].

[illegible]; visio ita [illegible] ut [illegible]

[illegible] voluntas; [illegible] bona; [illegible] ut [illegible]; [illegible] [illegible]

voluntas, [illegible] alia bonitas naturalis, [illegible]; [illegible] nec [illegible]

[illegible] ita [illegible] voluntas [illegible] naturalis [illegible]

[illegible] aut [illegible] impedire [illegible]

[illegible] non [illegible] naturalis; [illegible]

[illegible], visio Dei [illegible] ad se [illegible],

[illegible] voluntate [illegible] catholicis, [illegible] appetere [illegible]

[illegible]; [illegible] voluntas illa [illegible] naturalis [illegible]; [illegible] volente [illegible]

[illegible] sacramentis [illegible] naturalis; etiam

[illegible]; [illegible] impedire [illegible] appetere

[illegible]

30 [illegible]

[illegible] naturalis impedire potest, quia visio [illegible] et [illegible] excitare [illegible]; nam ad [illegible] [illegible] et [illegible] ex se [illegible] voluntas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] inferens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], si [illegible] sint in potestate. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nec visio Dei, nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturales [illegible], et [illegible] ex se efficaces, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] spiritum [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible] erat; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible] impedire potest, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible] et [illegible] ex se efficax; [illegible] visio Dei [illegible] [illegible] naturali [illegible] [illegible] et [illegible] ex se efficaci.

Sectio 2

Obiectiones soluuntur.

31 [illegible] [illegible] naturalis et [illegible] naturali [illegible]; [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible] Dei; ex [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible], et [illegible] ex se efficax [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei; [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible] [illegible] naturali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible] [illegible], et [illegible] ex se efficax [illegible] Dei.

32 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturalis [illegible]; [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] ex [illegible] naturalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

nat. appetentis ... nec existimare, visionem Dei esse non plenam, cum appetitus eius proportionatus erit et visione ut sibi debita; quod de proportione et visione Dei intelligitur; nam in
requiritur ad eius appetendum, ut est in capitulis adductis ante: vero ad naturalem, nec contra
mari, dicitur minor; et appetitus naturalis proportionatus non est visione Dei, in hoc appetitu et
appetitu appetere ince. datur et pote esse, non minor; quoniam non est data, si quando enim
... in hoc capitulo, et dicitur, et ... non minor; distinctio non ...
... ex parte; ad hoc ... facta ex ... appetitus ... ince, ... pote
... esse; nec non ... non ... proportionate ... ; aut non inferent proportionate, ...
sunt in potestate appetitus ... absolute, ... minor ... ; nec ad proportiona
ta ... ad illam ... post appetitum naturalem elicito spectare; 13
... visione ... nec debitum visioni.

Ut ... voluntas naturalis esse visionis Dei est
... minor ... ; ... voluntas naturalis, quae ut ... minor ... visionem Dei;
... voluntas, seu appetitus ... naturalis quomodo esse visionis Dei; mani-
festum ... esse ... ... visionis ... Dei ... minor ... ;
... ; non ... ad naturalis ... ut ... una
supernaturalia, alia naturalis ... ad visionem Dei ... ; naturalis ...
... appetitus visionis ... proponitur ut impossibile; ... ut possibile; ...
... naturalis ... iniuria, ... , ... supernaturalia; ... ultra ...
... ad impossibile ... ... naturalis ... visionis Dei
... . 14.

... ; ... naturalis esse ... visionem Dei est cum ...
... visionem non ... : ... ad visionem ...
... ; ... , naturalis ... cum ... appli
cata: ... esse ... in eo ... ad visi
onem ... , aut ... ; ... , ... 11
... appetitus ... , ... ; ... in eo ... ... naturalis ... potestate appetitus
... ad ... visionem; aut ... adsint

supnlis gratia illa, ea ad q ille infallibiliter utitur, ad illa obtinenda; causa mere applicativa, non deb. abstinere; ut pt in hoc applicante ignem ad stupam, quae, nisi stupa non, nec producit ignem; ignis non applicatur, at hoc vt applicare, sed tenet.

35 Ad 3.am gra.
q non mere eiusdem rationis assignatur; non potest cognitio, et motivum vitiosae Dei et cardinalis, illius proponere ut nalis, sive ut nalis, etc. Dico hoc non sufficienter ad credendam
... ipsius nalis illa esse, et quae ipse efficacem; quia illius cognitio est supnalis. ...
illius apud in timore magno exercitum: ita ea quoque est cognitio nalis facultatis sui ge
litis saltem q vires est, t ante revelam, t saltem post illa; alios cum nunc rationi illi
quae in Tuis Act extensive dicunt, alteri quae ante ad probandum vitiosa Dei et nos
demonstrans; quas non est auctoritas intellectualis scientiae in sensu, et ante revelationem
voluntatis officiis Dei; cognitio sola nalis facultatis sufficiens est ad excitandam actum nalis
scientiae voluntatis, sive nalis, sive supnalis, esse, et quae ipse efficacem.

36 Ad 5. illa
non nalis efficax esse, et quae ipse vitiosis Dei, est illius efficax ex misericordia ad illam
cognitionem; est ex desiderio efficax fidei supnalis, quod in tractatu de canonici
non credendum non est: est desiderium efficax auxilii Dei, quod non est in potestate, ex D.
Aug. lib. de correctione et gratia cap. 1. et 2. D. Prosper lib. 1. de vocat. gentium, ca.
4; est tandem electio efficax rerum gratiae ducentium ad salutem; et ... traciscanus
cap. 7; cuius ex reformatio vide apud ... supra citata, sect. 1; quod probat
tum quia nalis vitiosis Dei impossibile est ... aut non in his quae est solus, non justificatio
auctoritatis, nec damnata ... etc. ... ens ..., et esse
efficax ut vera ducunt, et movere in ... ... misericordia quod ipso posset esse
... ... initiarum.

37 ... ... sunt sic opere, ...
... non ... est desiderium efficax nale fidei supnalis, ut auxilii
Dei, aut rerum gratiae ducentium ad salutem aspirant; illud tt. est nale
et salutare; illud tt., est enim meritum, aut impetrationem efficax auxilii, ex auxi

[illegible] et xerg. attrahit, quae adducentis non dekoc [illegible] ex [illegible]
[illegible] oagant, [illegible] mobo moent [illegible] appq nali ince, [illegible] tenor [illegible]
[illegible] mo [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] opoit, aliz [illegible] offoret appq nali ine [illegible];
n [illegible], [illegible] indiscriminatz [illegible] appu naiz [illegible], q [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] quoad oes [illegible], [illegible] ince, [illegible] else [illegible] salutari
no [illegible]. 18

[illegible] no ans; ad [illegible] [illegible] [illegible] ans; [illegible] appq [illegible] [illegible] adduceret et
[illegible]moveret mx, [illegible] my meriti, aut impetracois aut [illegible] mox [illegible],
[illegible] in [illegible] ag salutares, no ans; adduceret, [illegible] moveret [illegible] [illegible],
[illegible] motioe [illegible] [illegible], no ans; [illegible] [illegible] [illegible] ans: [illegible]
[illegible] aut [illegible] n a gratuita [illegible]uenentia aut motioe [illegible]; [illegible] i adducentia [illegible] motioe mox, sit meritoria aut impetratoria aut [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] alterant [illegible], quae [illegible] ag naiz: [illegible] damnant
[illegible], [illegible] [illegible] n [illegible] [illegible] appq naiz [illegible], nos catolice [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]uenentia, motio, et [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] meritoria aut impetratoria
aut [illegible] mox [illegible] [illegible], in quo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] motioi, [illegible] mox [illegible], [illegible] salutis [illegible]:
[illegible] [illegible] a motioe, et adducentia [illegible] in auxiliis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] narrio [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], motio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] appq naz [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. 19

[illegible]; [illegible] appq [illegible] a [illegible] [illegible] naiz [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] my meriti adduceret et [illegible]moveret [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] appq naiz [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], meritis [illegible] stat in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] appq [illegible]
[illegible] nali [illegible] [illegible] [illegible] meritoria [illegible] [illegible]

60 Ideo nup. ano. ad eius [illegible] ... [illegible]

[illegible] valde [illegible], nec [illegible] auctoritatis doctorum, [illegible] ... [illegible]

... imperato, [illegible] in predicto casu ... [illegible]

[illegible] ... supernalis, [illegible] ... [illegible]

supernaturalis [illegible] ... [illegible]

imperatio [illegible] ... [illegible] ... supernaturalis [illegible]

[illegible] ... supernaturalis [illegible]

supernaturalis effectio [illegible] imperatione [illegible] supernaturalis [illegible] meritis [illegible]

[illegible] imperante [illegible] imperato, meritis fidei [illegible] supernaturalis [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

Quaestio 8.

De visibilitate, aut invisibilitate Dei

[illegible]

Sectio 1.a

An Deus videri possit oculis corporeis.

81 Cum [illegible] ... [illegible], quos [illegible] dicunt, [illegible] et [illegible]

[illegible] Deus [illegible] ... corpus, [illegible] oculis corporeis

12\. visibilis [illegible] ... [illegible] ... [illegible] Catholica

[illegible] doctrina. Deus [illegible] ... nullo sensu corporeo [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible]

auctoritate, [illegible] ... [illegible] titulo [illegible] cum [illegible]

corporeas, [illegible] spirituales [illegible] ... in virtute [illegible]

in eo [illegible] ... Dei [illegible] ... videndi. [illegible]

[illegible] ... elevata, [illegible] videri possit ab oculis corporeis,

[illegible] ... Deum [illegible]

Sententia nova [illegible] theologorum, uno, et altero demto [illegible] 82
quos [illegible] Theol. [illegible] quorum testimonia [illegible] apud [illegible] [illegible]
[illegible] a prava [illegible] Bonaspei [illegible] Suarez [illegible] Elice, [illegible] Lucas, tom. 1. in [illegible]
tract. [illegible] Sect. 1. asserit ille, [illegible] supernaturalis [illegible] visivo uniri, [illegible]
atque Dei, [illegible] visio, [illegible] in mentem [illegible]
[illegible] qui [illegible] illam videre Deum; asserit [illegible] sententiam
corpoream [illegible] habere virtutem obedientialem
ad producendam Dei visionem spiritualem.
[illegible] elevari [illegible] Deus, [illegible] illa, [illegible]
neque [illegible] videre visione supernaturali [illegible], Deum nullo modo visione
[illegible] materiali [illegible] ad oculos corporis. 83

[illegible] ante [illegible]
[illegible] nullo modo [illegible] vitaliter [illegible] in [illegible] illa [illegible]
[illegible] et [illegible] potentiarum [illegible] [illegible] visio [illegible]
[illegible] nullo modo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] potentia [illegible] [illegible]
[illegible] materialis visivo [illegible] visibilis [illegible], sive lucidus, et
coloratus: [illegible] ipsa experientia, [illegible] aliarum potentiarum materia-
[illegible] Deus [illegible] auto
[illegible] lucida et colorata [illegible] [illegible]
[illegible] ut [illegible] [illegible]. 84

Ex his [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quae [illegible], [illegible] Elice supra citatus: nulla potentia
vitalis [illegible] materialis, aut supernaturaliter vitaliter in [illegible] illa, [illegible]
[illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible]
[illegible] materialis visivo, [illegible] ut [illegible], sive videns
[illegible] videri [illegible] corporis; [illegible]
[illegible]; [illegible] Deo [illegible], [illegible]

et colorati, sive visibilitas sensibilis, dari i. non formalis potentia terminativa pot. visionis malis, sive sub qua oculi corp. sua obiecta respiciunt; hinc ergo non requiritur non formalis potentia terminativa pot. malis visionis; nec contrarium est; nec obstat ex 1° supposito: inferretur Deum potentialiter invisibilem esse ab oculis corpor.

85 Hic vero obstat impotentia videndi Deum ex visu corp. de facto existenti, et potentia eiusdem ordinis, seu perfectionis; de quo sileno in difficultas. probatur tum impotentia videndi substantiam aliquam spiritualem tum Deum visu corpor.: obstat tamen impotentia videndi Deum, cum de potentia vincat esse per modum lucis, et visio, aut intellectio increata, et alia quaedam visio aliena spirituali: immo in potentia sua malis obedientialis conducere ad visionem spiritualem, quia et potentia, aut impotentia est quia emanatus obedientialis producit, adhuc per illa non potest videre Deum; non propter defectum in ipsis visionibus, sed propter defectum capacitatis in potentia, cuius est sola capacitas ad visibile sensibile, sive ad lucidum et coloratum percipiendum.

86 Quaeres, an sit dicendum de quacumque alia potentia visiva mali potentia altioris ordinis supra existentem, et cui sileo? Dico. [illegible] de attributis natura viii cap. 7. xii. quod ita cum potentia aut impotentia videndi Deum [illegible] alia pot. malis visionis superioris cum [illegible] tantis, et hunc mentis tractatus; contra theologi nostri non sola tam pot. potentis Deum videre sive per se sive aliquam substantiam spiritualem: quod Suarez tum in Orig. et tum in theol. disp. 6 de visione Dei, s. 1. potest vivat pot. malis potentiam videre spiritualia extra Deum [illegible] non [illegible], non inferri esse elevabilem ad Deum videndum, aut esse per [illegible] alia perfectione potentem Deum videre; vel cum [illegible] difficultate visionis Dei ab aliqua potentia mali potest dubitari; non [illegible] non [illegible] admittit. nos nihil in [illegible] definimus; attamen ut [illegible], nulla est ratio non impotentis [illegible] non [illegible]; immo quaedam [illegible] ratio [illegible] opposita potentia [illegible] afferemus, facile [illegible] [illegible]; loquimur de pot. mali de facto existenti; non de quacumque alia pot. altioris ordinis.

Sectio 2a

Solvuntur argumenta.

87 [illegible]

Job cap. 19, & in carne mea videbo Deum; & Job cap. 42, auditu auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te; per oculos carnis, sive corporis elevatos post ad Deum videndum: & favent eo D. Aug. lib. 22 de Civit. Dei cap. 29, ubi ait: valde credibile est, sic nos esse visuros mundana tunc corpora, coeli novi, & terrae novae, ut Deum ubique praesentem, & gubernantem, per corpora, quae gestamus, clarissima perspicuitate videamus; per hoc supra Deum non in hac vita, sed per corpora, idest per oculos corporis gloriosos, tunc, idest in patria Deum clare visuri sumus. 88

Sed eo utraque illa Job testimonia reducit D. Th. hic q. 12 art. 3 ad 2um ut, Job non dixit, se se Deum visurum per carnem, aut oculis carnis, & ex eo in carne post resurrectionem visurus Deum, visione spirituali. Probat & alius cap. immediate post vita, & illud quod ait Job in carne mea videbo Deum resurrectionem carnis sine dubio praedicat; non in dixit per carnem meam; & in carne mea ero, & videbo Deum. Ad 2um ut, Job intelligendum de oculo mentis sive visione intellectuali praesentis vitae, & intuitivo corporis in patria: itaque D. Th. & alii interpretes utraque testimonia aliquibus de visione corporea trahunt ad Christi humanitatem. Ideo in aliis codicibus legitur, videbo Deum salvatorem meum: ad 3um D. Aug. dicens ut D. Th. in eodem supradicto art., non fuisse locutum asserive, aut definitive, ex praedicta sive per dubitative, aut disputative &c. ut constat. Ipse enim ibidem cap. sequenti Deum expressit alias Aug. ubi non de visione Dei in se ipso, & in quadam sive corporali, per oculos gloriosos perspicue tanquam clare in omnibus Dei scientiis, & gubernantibus nos quas nos dicimus, & operationibus vitalibus corporis clare cognoscere, aut intelligere animam. 89

Resp. 2: per mentis visiva per species elevata, sive per lumen gloriae attingens, & recipere visionem Dei, & sic mediante illa, Deum videre potest: per mentis visiva per species Deum videre; sed ex multo cap. videtur repugnare; quoniam: nec lumen gloriae & recipiendi visionis ejus, & de facto per mentis visiva videntur; per eosdem cap. elevatis & recipientes visionem Dei de possibili potest videre Deum; ergo: per mentis sic producens & recipiens se vitaliter concurrit; & non alio modo vitaliter visibilis; per sic producens & recipiens visionem Dei videret Deum; sed constat: quod sic producens,

et recipiens se movere ab intrinseco ad actum vitalem, [illegible]; [illegible] visio nullum aliud [illegible] nisi visibile; [illegible] videndi.

90 [illegible]

[illegible], et ut [illegible] ad [illegible] mali [illegible] capax videndi [illegible] ac vanitate [illegible] in hoc puncto; at [illegible] capax videndi Deum, [illegible] ut visio [illegible] ad lumen [illegible] Domine, [illegible] nullo modo [illegible] lumen [illegible] visio Dei [illegible] visio [illegible] aliud [illegible] hec et alia [illegible] argumenta [illegible] visio [illegible] mali [illegible] elevari ad [illegible] visio Dei, [illegible] elevari [illegible] videret [illegible] lumen [illegible].

91 [illegible] et ad [illegible] mali [illegible] visio Dei nisi se vitaliter [illegible] ab intrinseco se movere vitaliter; [illegible] videndi, [illegible] visio Dei [illegible] lumen, [illegible] visio [illegible] et sic [illegible] visio [illegible] et [illegible] ad vitalis [illegible] mali [illegible] ad vitalis [illegible] ad vitalis [illegible] et videndi, [illegible] capax [illegible] videndi et videndi [illegible] in hoc [illegible] visio Dei, [illegible] mali [illegible].

92 [illegible] Spiritalem [illegible] posse videre [illegible] corpora [illegible] posse videre [illegible] corpora, [illegible] ad corpus; [illegible] videndo, ita [illegible] corpora [illegible] videndo [illegible] potentia videre Deum.

[illegible] anta nocop; ad [illegible] dispositans; [illegible] e [illegible] aut improprie, & inde ente
tavo [illegible] ans; in ee [illegible], no ans: [illegible] spualis [illegible] videre xy corpg nals,
[illegible] in n̄ [illegible], q̄ [illegible] corea [illegible] videre xy spuals nals: [illegible] spualis [illegible]
[illegible] xy nals; et m̄ n̄ [illegible] q̄ [illegible] malis [illegible] mals, [illegible] malis [illegible]
spua [illegible] spuals [illegible] [illegible], [illegible] mals [illegible] Dey videre
[illegible] eximiū [illegible]; q̄ in ee [illegible] corea [illegible] sub hoc [illegible]
[illegible] spualis; [illegible] vory; veritas [illegible] in [illegible]; at [illegible]
spualis n̄ [illegible] sub hoc [illegible] virtus corea; [illegible] 93
[illegible]; q̄ longe abest ab [illegible] spualis.

[illegible] videri [illegible]
nals, qua [illegible] potuit [illegible] videre Dey, et qua
[illegible] spuals; [illegible] Deo [illegible] illy [illegible] nals videre, q̄ [illegible]
[illegible] spualitis [illegible] elevas [illegible] nals [illegible]
[illegible] spualitis [illegible] malis [illegible] elevas [illegible] nals spuals
[illegible] poterit [illegible] malis [illegible] videre Dey, et [illegible] xy spuals: [illegible]
[illegible] illa [illegible] nalis; [illegible] nocog; [illegible] disparitas e;
[illegible] illa [illegible] nalis, [illegible] sub hoc [illegible] malis; [illegible]
[illegible] corea [illegible]; [illegible] spualis [illegible]
[illegible] pelevas [illegible] corea [illegible] illa [illegible]
[illegible]: at [illegible] ideo [illegible] corea [illegible]
videre [illegible] illa [illegible] nals, q̄ [illegible] nalitas [illegible] elevas [illegible]
[illegible] hoc [illegible] ille [illegible]
[illegible] nalis [illegible] illy; at [illegible] spualis
[illegible] incapax; q̄ [illegible] spuale n̄ [illegible] sub [illegible] illy; [illegible] ita spu
alitas [illegible], ut hoc elevat spualis [illegible] corea videns Deum [illegible] 94
[illegible]

[illegible] malis [illegible] spuals;
ut in [illegible] malis [illegible] spuals; qua [illegible]
[illegible], et demones [illegible] malis [illegible] poterit [illegible]
[illegible] xy spuals; [illegible] Dey [illegible] spualis [illegible] corea; ut
[illegible] spualis [illegible] corea
[illegible] disparitas e; [illegible] spualis n̄ [illegible] mals [illegible]
[illegible] sub hoc [illegible] spualis [illegible]

formali per modum efficientis, ideo perlevat potentiam, una cum ipsa speciali productione, sicut torqueret; at ratio formalis detracta per modum visivi visibilitas [illegible] sive lucidum, et coloratum; [illegible] hac ratione non [illegible] res specialis, ideo neque perlevat per visibilitatem, sed intentionaliter attingit a potentia visiva.

95 [illegible] constat [illegible] disparitas est: quod res specialis non est extra rationem formalem unitatis, unitas autem est ratio formalis sub qua res materialis in [illegible] unibilis respectu [illegible] videndi, ut res specialis per [illegible] unire [illegible]; at res specialis est extra rationem formalem lucidi et colorati; nec [illegible] ratio formalis detracta per modum visivi, ut [illegible]; ut res specialis neque intentionaliter unire una visione ad ipsum [illegible] potentia visiva mali: [illegible], ut [illegible] ratio [illegible] formalis [illegible] per visivum mali, dico, ex ipsa sui natura, [illegible] mali, [illegible] visivi de facto, [illegible] subveniret; [illegible] ex ipsa rei natura [illegible]; quod potentia auditiva [illegible] detracta, et limitata ad sonum [illegible], [illegible] de aliis; ut [illegible] limitatio [illegible] [illegible] ex [illegible] tempore.

Disputatio 5a

De visibilitate Dei per speciem impressam

Sectio 1a

An sit possibilis species impressa creata ad videndum Deum.

96 [illegible] Theologi species [illegible]; altera species impressa; altera species expressa. De hac [illegible] sequenti; nunc [illegible] solum nobis est sermo de specie impressa, quae [illegible] de [illegible] in facto investigamus, ad Deum videndum: [illegible] numera [illegible] ex libro de anima, [illegible] illa [illegible] tanquam in [illegible] late [illegible]. [illegible] ad hos [illegible] attinet, reducitur [illegible]; ut esse [illegible], seu similitudinis virtualis intentionalis obiecti, detracto [illegible] ipsa [illegible] concurrens ad illius [illegible]; ab ipso obiecto immissa, impressa, seu producta, [illegible] alio concurrenti quidam [illegible], et impressio: inquirimus [illegible], an species illa [illegible] videndum Deum; sive [illegible] intuitive cognoscendum per speciem impressam creatam?

97 In hac [illegible] duplex versatur [illegible]; [illegible] affirmativa, [illegible] tenet, aut saltem in illa inclinat [illegible] in [illegible] a [illegible], ubi solvit rationes in oppositum; [illegible] cap. 13. [illegible] [illegible], [illegible] alii, [illegible] infra [illegible] de facto: [illegible] est negativa [illegible] ex [illegible] Granado [illegible] Cardinali de Lugo [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

nec requiro de sp. determinatam, sive impressa: tali enim quae recipitur in aliquo, ut similitudo ipsius »
rei recipientis incorporale est, vel intelle creato similitudinis Dei esse recipi, quae cognoscere cum Deum totum »
cognoscere: et tali [illegible] [illegible], alia quam alia aeque clara videantur, hinc majestate [illegible] »
infinita excedat, vel alia loquendo de spe impressa comprehensibili; et in potentia generale; alia vero [illegible] de esse
[illegible] de spe ordinaria. 98

Prima nostra conclusio: possibilis est species impressa creata Dei, sive ad Deum videndum: probatur ita: ex argo illo nano (?) in rebus non possibili; quod non implicat contradictionem, videndum est a
Deo multiplici fieri posse; sed species impressa creata Dei ... ad videndum Deum nullam
dicit implicat; ergo Deo possibilis est; minor probatur: et dicitur ad argumenta opposita, ergo quae solvere rei
exire, rursum [illegible] rationes [illegible] videbas eisdem nititur, et [illegible]. quas modo [illegible] nec [illegible]
et ubi causa requiramus. 99

Sed a parte spei repraesentantis Dei. species expressa creata in
natura Dei possibilis est; ergo et possibilis species impressa creata ad videndum Deum; ans [illegible]
[illegible], cum [illegible] [illegible], probabilis est [illegible]: quia [illegible] expressa, sive quae
sit in ipsa visione Dei, sive in vero [illegible] a visione distincta, ex illa [illegible]
sive in [illegible] alio et [illegible] ipso, in similitudo Dei, expressa [illegible], et immediate
a Deo [illegible], [illegible], sed species impressa: haec enim [illegible] est virtualis similitudo Dei [illegible]
a similitudo [illegible] repraesentante [illegible] expressa [illegible] Deum repraesentat: illa enim [illegible]
[illegible] et immediate Deum; ergo in [illegible] illa [illegible] Deo [illegible], [illegible] exigentiam
[illegible] et immaterialitas possibilis est, [illegible] minor [illegible] Deo. ergo possibilis 100
est species expressa creata Dei, possibilis erit impressa.

Hoc argumentum [illegible] [illegible];
Deo [illegible], imo [illegible] [illegible] [illegible] possibilis species expressa [illegible] Dei;
[illegible] quos [illegible] agimus [illegible]: [illegible] [illegible] illos [illegible] argumentum instauro, tollo voces [illegible]
[illegible], et nomina [illegible] [illegible], quae de facto beati Deum vident: visio illa possibilis
est: ergo et possibilis species impressa creata Dei; quia visio ista [illegible] illa voces [illegible]
[illegible] expressio Dei, [illegible] [illegible] [illegible], aut similitudinis, [illegible] [illegible] declarans, aut
[illegible], [illegible] clara Dei notio, [illegible], et immaterialis Deum [illegible], [illegible].

& expressionis, & declarat, aut repraesentat; ergo species impressa ad videndum Deum; haec non est virtus [illegible]; illa [illegible]; haec [illegible] Dei visionem, aut illa manante illa vitaliter intentionaliter immanente ipsum; ergo si perfectior illius [illegible] a Deo infinito, immaterialis, aut pura, [illegible]; non enim repugnare potest minus, aut imperfectius [illegible] speciei impressae a Deo infusae [illegible]; ergo possibilis est species impressa creata Dei.

101 Pro aliis [illegible] [illegible] species expressa Dei, nam possibilis impressa est; [illegible] in asserenda disparitate: [illegible] in discrimen adducunt [illegible] [illegible]: alii [illegible] repugnare species impressa creata Dei, quia repugnat creatura, quae nos efficienter beatificet; talis est species impressa, est principium efficiens beatitudinis formalis; non [illegible] repugna[re] species expressa; quia non repugnat, quod creatura possit nos formaliter beare. At non repugnat [illegible] [illegible] sanctificans, seu iustitia formalis creata; repugnat [illegible] principium creatum efficiens [illegible], seu [illegible] formalis. [illegible] alii, non repugnare species expressa Dei, quia haec principium vel limitet, [illegible] intellectum creatum limitatum, a quo concurrente, Deo producitur; at species impressa non [illegible] vel imm[u]tari potest, ita a [illegible] Deo producendum ex necessitate [illegible]; [illegible] species producunt [illegible] [illegible] quae [illegible] ex necessitate [illegible] producunt, [illegible], et illimitata [illegible]; repugnat [illegible] creata illimitata: alii denique [illegible], species expressa se tenere ex parte [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] species; [illegible] species expressa non repugnat; impressa [illegible] se tenere ex parte [illegible]; [illegible] in [illegible], infinitas [illegible] species; ideo repugnat species impressa creata Dei.

102 [illegible], ex [illegible] nullius est momenti; [illegible] [illegible]; [illegible]; [illegible]; ergo visio beata efficienter procedit ab intellectu et lumine; ergo non repugnat principium creatum nos efficienter beatificans; cur ergo repugnabit, quia species impressa est principium [illegible] efficiens visionis, seu beatitudinis formalis, imo in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: non repugnabit principium creatum nos beatificans [illegible]; non repugnat principium creatum nos beatificans efficienter: non repugnat principium creatum nos iustificans [illegible], [illegible] non repugnat principium creatum nos efficienter iustificans: [illegible], [illegible] [illegible] a solo Deo [illegible] [illegible]; [illegible] beatitudinis formalis [illegible] Dei. [illegible] [illegible] a solo Deo [illegible] [illegible]; [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sanctificans, [illegible]; inferes [illegible], ex eo quod [illegible] non possit nisi a solo Deo

actum, et non specie caritatis non potest a voluntate creata produci. Tandem licet species a solo Deo produci possit, non infertur beatitudinem formalem non posse produci ab intellectu, et lumine; quia licet species a solo Deo produci possit, non infertur beatitudinem formalem ab ipsa impressa a Deo produci non posse: ratio quia in ipsa diversitas est, quorum una ex aliquo titulo solum ab increato potest existere, alia ex aliis diversis titulis a creatura existere potest. 103

Ad 2um responsio ex dictis patet: quia non ideo species infinita producitur a solo, illimitata, et infinita est; sicut enim anima rationalis, et lumine gloriae, intellectus, et sic de aliis; cur ergo species impressa a solo Deo producta debet esse infinita, seu illimitata? Licet ergo illa omnia ex suis [illegible] limitata procedunt, ita species impressa; est ergo voluntate Dei obiecta limitat in suis productionibus, ita in productione huius speciei limitate producere: patet ex dictis, Deus [illegible] ille ad suam visionem concurrere [illegible] de facto concurrit, [illegible] de facto concurrit libere per ipsam; [illegible] libere in productione huius speciei; immo illa producta, potest [illegible] visionem impedire; de quo iterum in solutione argumentorum. 104

Ad 3um tandem patet: [illegible] a facto ad [illegible] visionem se tenet ex [illegible] Dei [illegible] in [illegible] causam se [illegible] videntis [illegible] species [illegible] se teneat [illegible] potest [illegible]: patet ex [illegible] species impressa se teneat [illegible] quod a Deo [illegible] producatur; hoc enim non infertur infinitam speciem, et [illegible] infinitatem [illegible] cum [illegible] Deo [illegible] species [illegible] similitudo Dei [illegible] infinite [illegible] speciei impressae non infert; et neque infinitam speciem [illegible] e alio [illegible] tandem [illegible]

Sectio 2.
Solvuntur argumenta. 105

[illegible]

Ita, quae [illegible] a theologis [illegible] illis convenientibus [illegible] speciei impressae creaturae ad Deum videndum, [illegible] quorum [illegible] ita procedit: ergo [illegible] speciei impressae [illegible] ope [illegible] [illegible]

xi; So implicite spes impsa creata ... ; marcha na ... [illegible]

Deo ... et qui se ipsum est ... intelligibilis ... intelligibilitas ... quae neque Deo deficere; ergo neque fieri ... intelligibilis per aliud a se distinctum ... visibile est, neque ... a se distincto fieri ... visibilis; sicut ... album, neque reddi ... aliquid a se distinctum ... de ... ; ergo ... ipsum est ... intelligibilis, neque reddi ... intelligibilis per aliud a se distinctum, sive per spem impsam creatam.

106 ... deno... quae Deo ... affectio sibi intrinseca, et ... identificata, neque ... ab alio competere, seu ab aliqua forma ab ipso ... distincta ... summum intelligibilitatis ... intelligibilis ... haec denominatio neque ... competere ab spe impsa creata Deo ... ab ipso ... distincta, ... in ... denominatio ... independentis ... increati, et a se, ... Et ... est ... intelligibilitas ... est ... intellectualitas; ... intellectualitas, neque fieri ... intelligens ... seu intellectio a se ... distinctum; ... est ... intelligibilitas, neque fieri ... intelligibile ... seu ... a se ... distinctum; ergo implicite spes impsa creata ad videndum.

107 ... mari ... ; ad ... anni, ... ergo neque fieri ... intelligibilis eadem ... intelligibilitate, qua ipse ipsum ... intelligibilis ... per aliud a se distinctum ... diversa intelligibilitate, ... : ... ipse ipsum ... est intrinsece ... intelligibilis; haec intrinseca ... intelligibilitas neque ab alio a se distincto competere; ... in ... et ... intelligibilis per aliud a se distinctum, sive per spem creatam: cuius ratio est: quod Deus est liber in concurrendo ad suas visiones ... ipse ipsum ... ; est ... liber in ... suis ... intelligibilitatis; ... liber ad admittendum spem creatam ad ... illius ... ipse ipsum intrinsece ... intelligibilis, ... in ... reddi ... intelligibilis ab spe impsa creata ... : ita ... ipsum est ... intrinsece potens ... se solo ... ; ad ... spem creatam ad ... a qua fit ... potens: ... et ... ; ... unica ...

sub [illegible] visibilitas, et a [illegible] a se; ut neque [illegible] a se distinguitur reddi [illegible] visibilis de albedine dicendum est. at [illegible] se [illegible] non est unica creata ratio sub [illegible] in[illegible]visibilitas, aut visibilitas; nec tamen est increata, cum ratio creata est [illegible] se ipsum; [illegible] est creata: [illegible] non ad aliquo ipsi [illegible] convenire, ita ad [illegible] 108

Ad [illegible] [illegible] mar [illegible] est, ostendenda de denominationibus, quae Deo obveniunt [illegible] a [illegible] sibi increata; [illegible] denominationes illae independentis, increatus, [illegible]; [illegible] denominationes unice, et [illegible] increatae; [illegible] nulla [illegible] creata, [illegible] increata est; nulla, quae independens est; ut a nullo creato [illegible] denominationes illae Deo convenire: neque vero de denominationibus, quae Deo obveniunt [illegible] sibi increata, [illegible] in diverso [illegible] esse [illegible] ab [illegible] creato; tales denominationes [illegible], quae [illegible] Deo a sua [illegible] increata [illegible] et actualiter a [illegible] creata: [illegible] denominationes [illegible] est denominatio [illegible] intelligibilis, quae Deo [illegible] intelligibiles, [illegible] 109

ca, et actualiter [illegible] impsa creata.

Ad [illegible] dispars maior; [illegible] est [illegible] intelligibilitas increata, [illegible] intellectualitas, [illegible] maior [illegible] intelligibilitas [illegible] ca et actualiter [illegible] intellectualitas, non maior [illegible] intelligibilitas neque fieri increata [illegible] a se [illegible] neque fieri [illegible] intelligibilis [illegible] non [illegible] intelligibilitas creata [illegible] creato [illegible] Deo [illegible] increata intelligibilitas [illegible] intelligibile est Deo [illegible] increata intelligibilitas, [illegible] intellectualitas; [illegible] intelligens [illegible] intellectus; a se [illegible] increata intelligibilitas [illegible] a se [illegible] intelligibilitas creata, [illegible] intellectualitas; illa tamen est Deo actualiter, increata, [illegible] creata: ut [illegible] convenire ab [illegible] creata [illegible]: ita [illegible] adveniens [illegible] creato [illegible] creata [illegible] ca dato [illegible] [illegible]

110 Species impressa creata est eiusdem im-
materialitatis cum Deo, nec impleat, quod impleat talis species: nunc constans est; quia materia quae impressis
et obiecto debet dari proportio eiusdem immaterialitatis; et ideo corpus materiale et cognitio [illegible]
superat ordinarie cognoscere: sed species et obiectum debent esse eiusdem ordinis; ergo corpus inferioris
ordinis comparatur ad obiectum non est ordinatum cognoscere obiectum superius, et nobilius; ergo species impres-
sa creata semper est inferioris ordinis cum Deo; ergo non species ad videndum Deum im-
possibile est: et [illegible] Dionysius de divinis nominibus cap. 1. ubi ait ex similitudine inferioris
ordinis res nullo modo superiora quae corporalibus conveniunt non potest cognoscere quae res incorporeae; multo
ergo minus per creatas species quae est Deum videri: eadem fere est Boethii. Ergo in locum
species impressa creata ad videndum Deum impossibilis.

111 Hoc autem et sensu [illegible] est magis [illegible]
[illegible] adversarios in specie sive essentia Dei; sive in omni creata inveniatur Dei, sive di-
cat species expressa, sive non; nam in re supra docebamus, esse perfectior, et immaterialior na-
tura, aut [illegible] Dei, quam species impressa, cum potiori ratione debet esse eiusdem immaterialitatis
cum Deo: [illegible], [illegible] repugnabit, similiter species impressa non esse imma-
terialis cum Deo? [illegible] aut repugnabit, similiter sub inferiori immaterialitate potest minus
perfecte, quam expressa, Deum attingere, et [illegible]? Ergo Deus est inferioris ordinis de
qua loquimur [illegible]. Item si species debet esse eiusdem immaterialitatis, et superioris ordinis
[illegible] angelica, quod [illegible] angelicam ordinatur cognoscere per species impressas? Item
[illegible], [illegible] minus perfectiori, [illegible] immaterialitatis et inferioris ordinis
[illegible] angelica.

112 [illegible] [illegible], [illegible] aequalitas immaterialitatis inter species, et
obiectum [illegible] in perfectione entitativa, impugnant [illegible] exemplis, [illegible]
[illegible], quae afferri possunt. [illegible] in nec aequalitatis [illegible]
[illegible] species debeat esse aequalis, hanc [illegible] ordinem sive ordinatam [illegible], [illegible]
[illegible] species impressa creata possit ad videndum Deum; illa enim non potest [illegible], et mali
[illegible], et incorporea, et aequalis; [illegible] aequalitas [illegible] a [illegible]
[illegible] non [illegible] maioris, et minoris: [illegible] [illegible] species impressa [illegible]

immaterialis et Deo: si aliud intelligant per [illegible] in immateriale [illegible] oportet [illegible] se explicent. 113

Hinc ad argumentum [illegible] dupliciter [illegible], illudque [illegible] de [illegible] immaterialis, ut [illegible] entia; [illegible] immaterialitas [illegible] [illegible] et [illegible] opera [illegible], sive [illegible]: [illegible] exemplum [illegible] in [illegible] [illegible] in Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] immaterialitas [illegible] [illegible] entia; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sive [illegible] sive immaterialis [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] immaterialis. 114

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] sive in [illegible] [illegible] in [illegible], sive in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] exemplis: at si [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in immaterialitate [illegible]; [illegible] illa [illegible] [illegible] clara [illegible]; [illegible] [illegible] intuitiva, [illegible] [illegible] intuitive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] clara, aut [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] clarius, aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible]. 115

[illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] et Deo; [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et Deo, [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et Deo, [illegible] in [illegible]: [illegible] [illegible] satis obscura, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] difficultatibus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

in ipsa [illegible] Dei; aut in ipsa cogn[itione] intuitiva, sive illa dicat [illegible] sive non; in [illegible] se impressa, qua unus angelus alterum videt; [illegible] de aliis; ve ab nobis solvenda est. sive admittat [illegible] impressa creata Dei, sive non; [illegible] [illegible] cum entaby, [illegible] ut [illegible] specie [illegible] cum [illegible] intelligibili; [illegible] [illegible] ut [illegible] cum [illegible] diversa [illegible] ex [illegible] [illegible] circulo [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quodammodo ipsa [illegible] una- [illegible] cum [illegible], non [illegible] cum [illegible]; hoc est, non [illegible] cum specie [illegible] et [illegible] [illegible].

116 [illegible] ante [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cum [illegible], aut [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] non [illegible] [illegible] ordine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] cum [illegible], et [illegible] [illegible], [illegible]; non [illegible] [illegible] ordini [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] in se totaliter [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] ut [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ipse [illegible] in ordine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ordine [illegible] se [illegible], independenter a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], in hoc [illegible] [illegible] specie [illegible] ordini [illegible] cum [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: et in hoc [illegible] specie [illegible] ordini [illegible] [illegible] intuitive [illegible] [illegible] [illegible] alibi [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ipso.

117 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] specie [illegible] [illegible] ordini [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ordinis [illegible], [illegible] [illegible] ut [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible], [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ordinis [illegible] [illegible], [illegible]

obiectum ipsius infinitum, increatum &c; ut tum superius [illegible] entabus illius esse ordinis finiti, creati; et [illegible] obiectum creaturas esse ordinis infiniti, et increati: constat in praedictis exemplis: si tandem intercessit entabus supernaturalis esse perfectionis ordinis, quod eius obiectum perfectius est; distinguitur ... entabus supernaturalis esse perfectioris ordinis, aut [illegible], et [illegible] aliter, quo eius obiectum perfectius est, non; proportionaliter, aut [illegible]; [illegible] videtur esse [illegible] sine perfectionis entabus et obiecto; debet tamen esse in suo genere perfectioris ordinis supra entabus cuiuslibet alterius supernaturalis obiecti inferioris; constat etiam in praedictis exemplis. 118

Hinc ad eius [illegible] praedicti argumenti defectum ex auctoritate [illegible], dicendum est, [illegible] quod verba illa intendere [illegible] similitudinis aut speciei inferioris ordinis tam in essendo quam in repraesentando non posse adaequare obiectum superius cognitum; ideo species creatas necessario esse inepta videri, et multo minus [illegible], imo et creatas inferioris ordinis tam in essendo quam in repraesentando non videri [illegible]; nec [illegible] [illegible] satis: ac [illegible] non [illegible] quod species in essendo est inferior, potest superior esse in repraesentando, et inde [illegible] natae, quod species inferiores sunt in essendo, si inferiores non sint repraesentando, possunt superiora cognoscere; constat ex praedictis exemplis: [illegible] ipse impressa [illegible] ad videndum Deum: haec fuse examinavi quod [illegible] [illegible] plena [illegible] [illegible]

Sectio 3.

Tertia assertio [illegible]. 119

[illegible]; [illegible] necessario esse virtutes intellectus elevare simpliciter infinite; [illegible] [illegible] supra [illegible] virtualiter intellectum, [illegible] virtute intellectus obiectum in [illegible] et illuminatus, [illegible] totum Deum ut est in se supra [illegible] obiectum [illegible] et illuminatus [illegible] intellectus [illegible] virtus intellectus elevare simpliciter infinita: [illegible] est [illegible] virtus intellectus [illegible] intellectus [illegible] Dei; [illegible] simpliciter infinita est; [illegible] [illegible] virtuti

intoalis entave simplic infinit: 2°, q[uia] n[on] seret ... limitaois; n[on] ... essentis, qui solq ... infinitq, et illimitatq est; n[on] ... qz e ... infinitq et illimitatq n[on] ... in ... intq ... q[uod] et nullo mo in ... ut, ita nec ... limitare; ... est ... virtus intoalis entave simpli infinit.

120 ... nullius momenti est; et ... in ista ... entia, ... de alys exemplis supra adductis ... ans; ... dicuo ans: ... cum ... intoalis ... virtus intoalis ... ade ... intoriis ... incircumscriptiq, et illimitatq, ... ans; ... n[on] ... intuitiva ... comprehensiva est; ... intoalis ... reprareret ... illimitata ... mo seu ... et illimitata claritate, ... incircumscriptiq ... ans: infinito mo, ... claritate, ... ans; ... ita ... ut ... virtus Dei in circumscriptiq, et illimitatq ... virtus intoalis ... circumscribit, ... ac reprat; ... seu ... intuitiva ... claritate Dei ... incircumscriptiq ... eodem ... illius virtutis ... circumscriberet ... illa ...

121 ... virtus intoalis ... virtualis intoalis inadaequatq Dei, n[on] vero adaequatq: ... inadaequata Dei, n[on] vero ... et adaequata: ... hec ... ut in se tota ... reprasentabilis ... illa Dei virtualis reprasentet ut in se totaliter reprasentabilis; ... adeoua ... creatis, ... Dei totq, et totaliter ... ut in se ... et ... comprehensiva, n[on] adaequat ... Dei ... infinitq ... infinita ... claritas; ... entave virtus intoalis simplici infinita ... intoalis virtualis ... Dei ... infinitq ... Deo; ... ad ... limitando ... omnis ...

Deo in se [illegible] [illegible] limitati procedunt; a causa efficiente; non [illegible] hec [illegible]
[illegible] in [illegible], [illegible] exercere in [illegible] [illegible] [illegible]; sed nec in [illegible] [illegible] luminis
esse [illegible] [illegible]. 122

Contra 2; [illegible] in esse intelligibili est ipsa deitas Dei; deinde impossibile
est; [illegible] impossibile est: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] est quodammodo in esse intelligibili ipsa [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] dicente, [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] illo. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ma [illegible]: [illegible] non [illegible] [illegible], nisi [illegible] [illegible], [illegible] in esse intelligibili [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible]: [illegible] sequeretur [illegible] in esse intelligibili [illegible], [illegible]
[illegible]: [illegible] sequeretur [illegible] in esse intelligibili univoce [illegible] Deo [illegible] in [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] solius Dei: 3° [illegible] esse intelligibile [illegible] [illegible] [illegible] verum et reale,
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] in esse vero et reali est [illegible] [illegible]
[illegible] deitas Dei; quod omnino [illegible] impossibile. 123

[illegible] [illegible] [illegible] nullo modo; [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] supra adductis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] dicas [illegible] [illegible] in esse
intelligibili est [illegible], seu [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible]: [illegible], seu [illegible] univoce [illegible] Deo in [illegible] [illegible] [illegible]
Dei: [illegible], [illegible] in suo vero [illegible] esse intelligibili; [illegible] in [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] nil aliud [illegible], nisi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] creata, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], seu [illegible] [illegible] Dei, [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible], seu illius [illegible] [illegible], creata, [illegible], [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] admixta. 124

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] in esse intelligibili [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] in esse [illegible] [illegible] [illegible]

et ipso Christi imperfecte, revelare et quod dicit inter reprobos. ad 2.
probas nostrum est regula; immo contra intra, quod vitiis species non obtinet unitate voce cum Deo, non
obedientia univoca. Ad 3. in eo, quod ratio significata per non vere, et proprie reperiat
in utroque extremo obedientia; at in Deo reperitur ratio propria natura, et ordinatur vere,
et proprie, creature proprie, et in illa a specie, et intelligibiliter, imperfecte, et multiplici
ter; ideo in eo intelligibili non potest univoce cum Deo obtinere in natura, et propria ipsius quidditate: ad 2. partem minoris dicimus, eam intelligibile speciei et veram, et realem repraesentare spe
ciei, metaphorice vero, imperfecte, et quod repraesentat Dei sive sub quidditate; vel in suo
esse. et reali eam esse metaphorice, imperfecte, et quod Dei, ad speciem, quod patet in
ipso exemplo spiritus Domini.

125 Cap. 5. Utrum species emanans a Deo naturaliter procede
ret. Dico simpliciter, aliquid ad extra naturaliter a Deo procedere; ideo eiusmodi species simpliciter
non est. Minor certa est, nam maior; quia operatione specierum, quae procedunt ab obiecto
actu quo quo non libere, et naturaliter, hoc est, operantibus ex necessitate non procedunt: quia species est ipso naturaliter Dei, si illa libere a Deo procedat, non est
ipso naturalis. Dico ad probationem: Deo nimis maior, ad hanc probationem dico, quoniam nullo
est: obiecta in creata et ratione non sint per se intelligibilia, indigent speciebus ad hunc effectum
ne, et ultimo, quo per se intelligibilia fiant: Deinde quia sunt imperfecta, ita
ut illas libera sint, non sunt quoad ad Deo facienda, reperiuntur quae vero in propria na
tura: at Deus est esse per se perfectum intelligibilis, et quia sunt in suo perfecto
et libere libere in eo procedere ad extra; vel dimanans eius speciei est in intellectu
non esse naturalis, sive ex necessitate, non in illa procederet, quod illa immo ipsum
non potest per se ipsum immo non repraesentare. Deo omnino libere velet, ut species, et potest
non ulterius, hoc est, ex contingentia, non ex necessitate.

126 Ad 2. probationem dico, quia species est
ex naturali Dei in suo esse, hoc est, virtualiter intrinsece, sive procedat a Deo
omnino libere, sive ex necessitate, non in dicto ipso naturalis ex modo suo procedendi, et ca
sa libera, et naturalia; quia ratione sua in suo esse reperiat: non ne ipsa species quidda

seu visio Dei e[illegible] nalis [illegible], [illegible] a Deo [illegible] libere [illegible], [illegible] ut ea una [illegible], [illegible] de facto ut ea [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] munus [illegible] [illegible] sunt [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] exempla in [illegible]: [illegible] illa [illegible], ut illa Dei [illegible], [illegible] nalis 127

ad [illegible] [illegible] a Deo libera [illegible] [illegible]

Arg. 6. [illegible] [illegible] solut.

[illegible] [illegible] [illegible] ad volt.: ergo [illegible] illo [illegible] videri [illegible]: ergo independens a volte.

[illegible] [illegible] [illegible] creata videri, [illegible] illo [illegible] videri [illegible] [illegible] naxio [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ab illa [illegible] ad volt., et [illegible]: ergo [illegible] creata

impolis e, [illegible] naxia: [illegible] ad [illegible] [illegible] ad volt. n [illegible] [illegible]

videri [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n [illegible] videri visio [illegible] supera, seu [illegible] posteriori ad

volt.; [illegible] sufficit ad [illegible] [illegible] [illegible] creato, [illegible]

[illegible] manifesta, [illegible] videret [illegible] [illegible] munus [illegible] creata [illegible]

mo supoit [illegible] de volt., et libertas: [illegible] utroq. [illegible] libere [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sectio 2. 128

Apta [illegible] [illegible].

[illegible] momenti [illegible] apta [illegible] [illegible] [illegible] tenent [illegible] [illegible] [illegible]

creata ad videndum Deum, [illegible] [illegible]. Arg. 7. [illegible] [illegible] detrate [illegible]

sua ad supplendum [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] naxio e [illegible] [illegible] creato,

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] creata

ad videndum Deum: [illegible] certa e; [illegible] [illegible] inductive facta [illegible] [illegible]

insibiles; [illegible] ex [illegible], [illegible] ex illo cap. [illegible] 4. [illegible] vicaria [illegible], [illegible] genere vices [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] naxio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] creato; ergo

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vicaria Dei,

ergo [illegible] [illegible] creatura videri [illegible]. 129

[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] vera [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

virtuali [illegible] [illegible] detrahendo [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et supplendo [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

impropotionatus, seu impotens, quia libere nolens producere. Et hoc tantum ultimo modo se haberet Deus si ipsius creatura videret, et in hoc solo ipsa species illa diceret Dei vicaria, et substituta; ex quo etiam potest desumi argumentum ad nostras species obiective creatas: quamvis omnia creata semper sint vel dissita, vel improportionata, vel impotentia ad concurrendum per se ipsa immediate obiective, ideo corpus species sunt vicariae, supplendo vel dissitum, vel improportionatum, vel impotens: ad effectus diversos manent; sicut ignis spirituali, et apparente per se ipsum, nomine cessant, obiective manet; ille obiectum, quod potest spirituali substantia admittere ad creandum; sicut spirituali, et per se ipsum non apparente, nomine manet; ita se haberet Deus, qui libere nollet per se ipsum immediate obiective concurrere.

130 — Resp.

Si. Nulla species esset necessaria ad illum efficiendum, concurrerent omnes illi Dei perfectiones, quas miramur illa viderent, non impossibile, sed impossibile est. Nulla species, nam obiectum, quod per eos ab ipso obiective efficitur, est impossibile; nam ut sit, perfectiones Dei si non operarentur, sed cum viderent, nam possibiles ipsa nostra videret per nostras, concurreret a nostra Charitate, et quia vere non per se a tota filiatione: hoc autem impossibile est: non omnes effectus concurrunt a tota Trinitate. Nota illud quod dicendum est:

131 — Deo nullus futurus creabiliter, qui vere nostro intellectu, dicatur sic, quia omnes perfectiones divinae viderent, non ab ipso scilicet quod ab ipsa suppleta defectus activitatis aliarum perfectionum, alias et species necessaria non debet etiam ratio ab ipso obiectivo; et ab ipso, vel ab aliis alius motio concurrentis quo ad productionem ipsius speciei ut patet in . . . . . . , videret aliquid obiective creari; ita in mari ratio . . . ; non omnes perfectiones . . . nostrae ipsius concurrerent; nam ut sit ad operationem; nam . . . species; nec . . . perfectio . . . . . . procedere . . . facile ut . . . objectum; . . . ad ipsa . . . aliter: ad effectus . . . manet, illa . . . species . . . . . . concurrentem . . . omnes ad extra: . . . nostra Charitas, . . . filiationem dicit, . . . a tota Trinitate provenire; . . . . . . omnia . . . . . .

si illa sit cuius est ista intoalis, et in sua obtinuerit, quod est creatura in g. crea- 132
turae.

Resp. 4. negat Deus non esse infinitae efficientiae ad producendum effectus; quia licet negetur esse infinitae obiectiva ad sui visionem; ergo contra: si sicut Deus se privaret perfectissimae generatione entis, non concurreret immediate efficienter ad effectus; ita se privaret perfectissime generatione cas obiectae si non concurreret obiective immediate ad sui visionem: si enim concursus immediatus efficiens perfectior est, quam concursus sit mediatus; ita concursus immediatus obiectivus perfectior erit, quam mediatus, sit una species: quod est responsio ad respondendum, ut dicitur. Dices: 4. Deus mediante specie visionis obiective generaret, non posset immediate illam destruere, aut prohibere, et non posset immediate destruere aut prohibere effectus adaequatos immediate posse non concurrere, hoc impossibile est; respondeo negando in perfectissimo Dei domi-
nio in visionem sui creatam; quia negatur Deus videri per speciem creatam. 133

Alteraque argumentum.

Deus non est causa immediata adaequata efficiens sui effectus; quia non est causa immediata adaequata obiectiva ad sui visionem; quia non licet admittere speciem creatam tanquam causam ad sui visionem, et aliqua aliqua imperfectione admitti causam creatam ad effectus producendos: alio argumento: Deus non potest non concurrere immediate efficienter ex ratione perfectissimae causae efficientis ad omnes effectus; quia licet ex ratione perfectissimae causae obiectivae non potest non concurrere immediate obiective ad omnes visiones: quia quaelibet visio erit visio immediata Dei; et similiter effectus est effectus immediatus illius: non quia repetit paritas a ratione causae universalis quae est in Deo ratione efficientis, in ratione causae particularis, aliis est ratio causae obiectivae. Exceptio in causa par-
ticularis sit Deus alia imperfectione aliqua particularis: ut et in genere [illegible] efficiens, quia in ea particularis non producere, alias causa producit cum ea universalis: concurrit si-
militer: exceptio causa universalis nequit se privare, et ideo, quod non immediate concurrat perfec-
tissimo dominio cuiusvis effectus creati. 134

Dico quod ante, cuius ostendimus [illegible],
non cognoscere rationem duarum maioritatum assignatam, ista est: quod velit si Deus immediate posse non causare omnes effectus, alias effectus esse independentes immediate posse a Deo [illegible] in me

indestructi vi q̄ ē d. rōg cāe vnalis pfectis Dominij Dei in creae: hoc q̄ nullo mō sequit ex eo, q̄ immēt obie n̄ causet vīgē sui, illa m̄ adhuc imme abe nanī caaret tanqz ca vnali; v̄ hoc tū dicasq̄ vīo ādeo imme esse dependeret: et relatī illa ēēt ādeo imme esse destructibilis: hinc adistas cae dicē, illey obie currente, ad sui viog omā sue, n̄ se privare pfectissimo eeri cae obip in au tē, 7 rect a se ipsy immē obie decurrere; se ē privare pfectis eeri cae obr in au tō; hei (a) pfectio ē Deo accidētalis et libera: hac dtalis ē libera ē pfectio cae effientis adate in au i.ᵒ, ipag ipso vsig effug auis se sūo produxit.

Ad alterā dicemo maiog: si Dō mante sue viog obie aperet n̄ nō imme p suspentioneg suā imm obiē illug destruere, d̄ho maiog; suposito m̄ obie imme n̄ currere; n̄ pē imme p suspentioneg curāsq̄ actū vi, quā ut cā vnalis ē rd. illug destruere no maiog; hoc suffic ad pfectig Sbei dominij, illud n̄ rept quā dicē; adsymy recurreret ad dominig pfectibg exclusive se gr dēo liberā ē; n̄ ad dominij pfectibg inspicere, quid (a), si tandē dicerimg illey esse ipsy imme obie decurrere ad sui viog, il sue creata currente tanqz causa partialis: recurreret circo argty.

Instas; Dr renū vaeet pfectibg ~~dominii~~, eere finis Beatificantis; d̄hoc ē imniale, ex hoc n̄ obie, mante sue currere ad sui viog. qr mae; Dr mnate obie currere rēs ad sui viog: sit mante tū sue creata; d̄ de rae pfectibl finis Beatificantis ē imme obie q se ipsy decurrere ad sui viog, tu sic testiog: ergo Dr se privaret pfectibg eere finis Beatificantis. Reo nego maiog ad alterā dicemo maiog; Dr mnate obie in rae obi visi, currerent ad sui viog, no maiog: mnate obie in rae obi apentis, et beantis viog, illo maiog; hoc ē; Dr n̄ currexet obie ad viog tanqz obiy, aut tūg mnate obig, sicut m̄ tempo n̄ ē mihy inane, d̄ mihy aus obiy in se ipso vide v̄, et intrarē possidet; currexit v̄ mnate obie in rae obi apentis

et determinatis eorum; quia non est ipsum, dum ipsa non vidit obiectum; hoc ergo non est contra perfectionem spiritus beatificantis; cum enim perfectissima ratio sit in eo, quod spiritus beatificans in se ipso videat, et possideat, quod sit de ratione obiecti activo.

Contra 10. tunc species non concurreret ad visionem tanquam instrumentum materiale, neque tanquam instrumentum obedientiale: ergo impossibile est; quod non quoad primum patet; quia concurrerent tanquam instrumentum materiale de facto tunc species esset, esset enim in omnibus materialibus visionibus; et quoad secundum patet; quia species impressa est ex se materialis proportionata: ergo non concurreret tanquam instrumentum obedientiale ad visionem, quae est species expressa. Respondetur tunc repugnat accidens, quod nullius obiecti perfectivum sit: ergo repugnat species impressa, quae nullius obiecti sit perfectiva; et enim de se est accidens ad obiectum ita species impressa ad obiectum, quod nulla est in nobis species creata, quae Dei perfectiva sit; ergo nulla est possibilis ad videndum Deum. Respondetur ergo repugnandum qualitas creata, seu habitus quae sit reddat facilius in ratione operantis; ergo repugnandum qualitas creata seu species impressa quae reddat proportionatum, seu potentem in ratione intelligibilis; consequentia; ideo tunc repugnat, quia Deus potest, et ab intrinseco est summe facilis ad operandum; de potentia, et ab intrinseco est summe proportionatus, et potens in ratione intelligibilis, ut videat videatur: ergo repugnat qualitas creata seu species impressa quae sit reddere posset.

Deo negando ad quoad

primum patet; tunc enim species esset materiale instrumentum quod non est ac potens esset ipsum penetrare eandem, et illa quae concurrere ad visionem aliqua sui elevatione; cum enim species supernaturalis proportionata et propria ipsius Dei; non ad ipsum unde non illam, quod ut ex eo quod concurreret tanquam instrumentum materiale interveniret ex defectu, ipsum enim potest materialiter proportionari ipse A, et B: in eo ac ipso est detracta ipsius A sufficit in eo B. ita species id materiale instrumentum ad visionem in exclusivam, et sufficiens: non enim omnis materialis proportione, quod non non de facto possunt in ipso Deo immediate obiecti ratione, per perfectionem aliqua se creata; sunt enim naturam ex omnia instrumenta, quae recentur non sufficiunt obiectum producere, et aliqua. Respondetur illa, ut ad eius effectus sufficiant. ideo in instrumento obedientiali illius quod Deo non concurrit necessario, potest concurrere materiale non est, sed ipse est ac in detracte eorum, dico tamen eius concurrere tanquam instrumentum obedientiale.

Ad 3um [?] ipso actu curare in respectu
sui accidens, quod ei stato noceat, quando est nullius imperfectionis dicitque connexionem: ergo re-
cipere species impressa, quae nullius obiecti dicitur esse effectiva, nec cognitiva imo nullo sup-
plet vicem obiecti, dicitur species quae nullius obiecti est effectiva, otio et ex eo sola; illa
divinis nobis Deus esse effecerit in nos intelligibilis, in quibus Deus fieret intelligi-
bilis sed esse: ad 2um; probatur ipso actu, nec cogitur, disparitas est, quod huius fauciens
supponit species ex se difficilis, tum adeo esse faciens absque hac; difficultas dicitur imperfectio
perfectio species, quae Deo non potest competere: at species impressa eo supponit obiectum non concur-
rere per se ipsum obiecte; negatio dicitur huius concursus species ordinis eius non intelligibile ipso
tunc ipsius obiecti, quibus tunc obiectis creatis; et hoc modo a Deo relegatur; ex libertate
ipsius obiecti, quod sit per se tunc intelligibile, ut se libere non concurrit, tunc se appli-
cat ut se; ut nihil supplet non tunc species intelligibilis, neque aliquam imperfectionem,
imo summa libertas; et hoc modo potest Deo competere; ex quo constat ad probationem.

Sectio 5.

An de facto existat species impressa creata Dei.

Certum
est existere dicunt aliqui Vazquez disp. 35 cap. 2 et eos sequuntur, Alarcon, Tapperus, Fur-
tado, et plures alii; quod aliqui eos species impressas in lumine gloriae concurrunt; alii
in alio casu et lumine distinctam. Immo, quod tenent. Impossibile esse ut Deus vi-
deatur, nisi media specie impressa creata. Illa de facto non existere, dicunt etiam Aquinas. Divus
Thomas, quibus impossibile esse iudicarunt, et Doctor Subtilis Scotus; et et Cardinalis noster De-
ficio [?] saepius, Dallas, et et plures alii; ad eos quos Deus per se ipsum praestat de fac-
to munus speciei impressae ad visionem suam visionis.

Sit nostra sententia: de facto nulla dari-
tur species impressa creata Dei, sive ad Deum videndum. Probatur; superflua est de facto
species impressa creata ad videndum Deum; ergo de facto admittenda non est. Probatur antecedens:
Deus est summe praesens, summe proportionatus, et summe potens ad concurrendum obiective

ipse ipsum ad sui visionem sive ad efficiendum id, quod nulla species impressa efficeret in ordine ad sui visionem; ergo de facto species impressa superflueret ad Deum videndum;

et contra; non de facto species admittitur, tum quia dilectum, tum quia impotentius, tum quia impropo[rtio]

obiectum concurrendum obiective immediate per se ipsum; constat in his patres ex Aug. text. 3° admit-

tente species, ut species gerant vices obiecti, et in proportionati, et absentis; in hoc

loco tunc ex D. Aug. lib. X de Trinit. cap. 5, ubi haec verba: non potest anima sed interius ipsam ip-

sam corporeas inferre, imagines corporum convolvit, ac rapit.

Dicitur 2° a paritate gustus, odora-

tus, et tactus, ad quas sensationes omnes species impressae reiiciuntur; ex eo ubi, quod obiecta sint

et sufficienter praesentia, et proportionata potentiae, seu sensibus, ad concurrendum immediate per se

ipsa; sed Deus sufficienter praesens, proportionatus, et potens est ad concurrendum obiective im-

mediate per se ipsum ad sui visionem; ergo ex eadem causa de facto reiicienda est species

impressa causare ad visionem Dei. hinc constat disparitas eadem, quam nos dix[imus] impugnatione

prolixius in speciei; non de potentia, bene sed sufficiens proportionatus, et potens est ad concur-

rendum obiective per se ipsum, per sua libertate nolle, ex quo potest aliquibus titulis, vel maxime

nobis cognoscere et de aliis, non concurrere per se ipsum immediate obiective, sed mediante specie im-

pressa; ad hanc autem eandem voluntatem de facto nullum datur fundamentum.

Dicitur 3° specia-

liter a lumine gloriae: lumen de facto non datur ex parte gratia specie impressa, ergo

non est species impressa ad videndum Deum; quod antecedens, tum quia gratia praeparata speciei est, quod obiectum fiat

per se intelligibile, sed lumen non facit obiectum per se intelligibile, seu visibile; ergo lumen

de facto non datur ex parte gratia specie impressa; quod nunc autem probatur. Nam hic

in lumine et ubi datur lumen creatum necessarium ad visionem Dei ipsius; non quod sit lu-

men Dei essentia intelligibilis reddat, sed ad hoc ut intellectus fiat potens ad intelligendum; admi-

... ... lumen non fit per se intelligibile de novo ...

... intelligibile ... ...

... ...

parite ... Dei: ... lumen ... ad videndum ... ...

ad videndum in patria; et in unione [illegible] in quantum est ad hoc exercere, ita lumen
gloriae ad hoc videre; et in [illegible] lumen fidei non est per se impossibile
videndi, neque [illegible] aliquid sufficiens [illegible], et neque lumen gloriae est per se [illegible]
ipsa ad videndum; non [illegible] de facto [illegible] [illegible] impossibile: [illegible]
ut; lumen gloriae [illegible] non [illegible] per [illegible] Dei [illegible]
per [illegible] intellectualiter [illegible]; et ad tollendum defectum [illegible] intel-
lectualis [illegible] non [illegible]; et lumen [illegible] impossibile Dei, [illegible] specierum
[illegible] in ipsa [illegible] [illegible] Dei, [illegible] non [illegible] in lumine; [illegible] ad tollen-
dum [illegible] illa [illegible], [illegible] lumen [illegible] sufficiens [illegible]
[illegible] [illegible] ad visionem supernaturalem. [illegible] de hoc Dei; [illegible] in ipsa [illegible]
[illegible] lumen, [illegible] impossibile [illegible]; [illegible] lumen de facto non est
[illegible] impossibile ad videndum Deum

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] omne obiectum non [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible] impossibile [illegible] obiectum [illegible], [illegible]
[illegible] omne obiectum [illegible], [illegible] [illegible] in statu [illegible]; [illegible] sufficiens
[illegible] [illegible] in statu viatoris, non [illegible] obiectum [illegible]
viatoris adhuc [illegible]; [illegible] omne obiectum non [illegible] adhuc [illegible]
[illegible].

[illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in obiecto [illegible] omne [illegible] in [illegible].
[illegible] ad [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
sufficiens [illegible] [illegible] in ordine [illegible]
[illegible] [illegible] volens [illegible],
[illegible] in statu [illegible]; non [illegible] in statu viatoris; [illegible]

in qua mi. et ad ipsa tamen ille nam excipiendi et vivendi, non elevatio
mini supernali nec est totius obiecti adeo visionis. terrene Deo
illa ab creati entis in sua ipsa.

Dico 2°: species impressa cuiusque obiecti unitur in
se potentiae quod adiuvat ad visionem ... nobis admittimus unitatem
intellectus creati; sed Deus immediate obiecti omnis ipse potens species
impressa ad visionem, deest intellectui creato unitati; et ideo species illa
unitur potentiae, quae potentia in facie ipsius obiecti virtualis intentionalis, ut obiectum
videre posset; sed ex quo causa ipse potens species impressa deest intellectui
unitati ad visionem; de facto immediate obiectum ad illa ipsa ...
unitenda de facto impressa Dei, et non ... ut diximus
in obiecto ...; ad ... nostra ... species impressa unitur potentiae, quae est audiens,
cuius est ... unionis adhibita; ... quae species ... concurrens
ut ... virtualiter intentionalis potentiae ... et determinat ad visionem obiecti, ipse
... dicitur et ... Deo obiecto visionis.

Dico 3°: stante concursu ... in
... et ... species impressa, ... de facto species impressa Dei, ... non:
stante concursu illo, stat ... adaequata visionis; ... adaequata visionis ...
species impressa; ... stante concursu illo stat ... species impressa; ... adaequata
visionis ... obiectum, ex obiecto, ... potentia tantum ... adaequa
... ; ... obiecti ... species obiecti
... stante concursu illo, stat ... supernaturale intellectuale ... in visione
... aliud ... intellectualis, seu vitalis intellectualis ...
stante illo concursu stat ... adaequata visionis.

Dico ... ; ad ...
... stante concursu illo, stat ... adaequata visionis se tenens ex parte potentiae, ...
... adaequata ... tenens ex parte ... obiecti non ... ad ...
... adaequata visionis ... ex parte potentiae ... obiecti ... potentiae ...

q[uod] h[oc] adaeq[uate] ... ad visionem req[uiru]ntur duo p[rinci]pia, aut c[on]principia naturo concurren-
tia; p[otenti]a s[cilic]et proportionata, [et] completa in esse [actu]; et obiectum, [ve]l aliud [e]jus vicem gerens vice
obiecti; n[on] ut vere a[n]te actum; ex obiecto, et p[otenti]a pariter notitia in c[on]iuncto illo
[illegible] p[otenti]a completa, et proportionata in esse [actu]; stat m[odo] p[ri]ncipium intellectuale non
intellig[it] et sup[er]naturale non luminis; m[odo] [illegible] [illegible] vicem obiecti, aut [illegible] aliq[uid] intelli-
gibile obiecti, sive obiectum concurrat; [ve]l in c[on]iuncto illo non [illegible] [illegible].

Hinc ad [illegible]

illius maxime [illegible] est [illegible]; n[on] visio Dei non [illegible] supernaturaliter, et vitaliter intellectu-
aliter [illegible] quam similitudinem formalis intentionalis Dei, qua intellectualis super-
naturalis [illegible] c[on]iuncto illi; non [illegible] quae [illegible], et similitudo formalis intentionalis Dei; n[on] nec
intellig[it], nec lumen, neq[ue] [illegible] est [illegible] aut similitudo virtualis intentionalis [illegible], est
stricta Dei; visio igitur quae [illegible] similitudo formalis [illegible] obiecto sive ipsi Deo
[illegible] de facto obiective concurrenti, de [illegible] imagini, vel obiecto [illegible] nec
in c[on]iuncto illo [illegible] adaeq[uate] visionis, neq[ue] [illegible] imago.

Dices [illegible]

Lumen [est] ipsa similitudo virtualis intentionalis Dei [illegible] elevans p[otenti]am ad [illegible]
[illegible] visionis; [illegible] de facto est [illegible] Dei; [illegible] concurrat [illegible] similitudinis;
[illegible] ex D. Th. 1. p. q. 12. [illegible] in corp. ubi ait, [illegible]
ad videndum Deum [illegible] aliqua similitudo [illegible] visiva [illegible] sit lumen gloriae
[illegible] confortans intellectum ad videndum Deum; ergo lumen [illegible] ad Deum videndum
[illegible] detrahat ad visionem obiecti [illegible] similitudo virtualis intentionalis
[illegible] virtualiter [illegible] similitudinem formalis intentionalis Dei, qualis est ipsa Dei
visio; est m[odo] [illegible] illius; ut ignis est virtualiter calor, [illegible] productivus caloris:
[illegible] lumen generet [illegible], [illegible] sufficienter [illegible] elevato
p[otenti]am, non [illegible] lumen, [illegible] de [illegible] obiective supernaturaliter concurrente [illegible]
[illegible] obiectivo concurrente [illegible]
[illegible] de facto [illegible] dicendum, lumen de facto [illegible] imaginis.

[illegible] primo ans:

Deus eius ... virtus ... est, ... de similitudine lato modo sumpta, quod concurrit ... intellectui in esse supernaturali; et in visione Dei supernaturalis ... aliqua, quae ad videndum Deum ... ... potentiae, quae ... naturali est, similitudo aliqua supernaturalis, Dei ... supernaturalis visionis; ideo ait aliqua, addit: quod est lumen confortans intellectum, non ... de similitudine ... sive speciei virtualis intentionalis, quae non confortat, et ... et ... visione ... ad ... eandem ... similitudinis, et ... quae ... Deus ... lumen ... ad Deum videndum sive ad visionem Dei, non ... speciei ... similitudinis intentionalis ... et ... naturalis, non ... sufficiens applicatur ... obiecto concurrente ad suam visionem.

... est, lumine sine virtualis speciei ... Dei, sive ipsius visionis, qua ipsa, et similitudo Dei formalis intentionalis est; in ... dicimus, ... formalitas ... vitalitatis, supernaturalitatis, et speciei Dei formalis; qua vitalis concurrit intellectus; qua supernaturalis lumine; et qua ... ipsa, et similitudo, Deo ... obiecto concurrenti; et ... intellectu, lumine, ... obiecto ... absoluta ... visioni: ad ... denique ... est ... lumen ... virtualis intentionalis Dei; ... pure ... proportionans, et supernaturalizans ... naturalis, et improportionata, et ... proportio, seu elevatio ... est, a Deo ... specialiter ... conferre, sive obiecto concurrenti; ... de facto ... est, a lumine ... convenire; ... nunc est ... activitas ... proportionata virtus ad ... potentia ... ex ...

... visio Dei ... a Beatis de facto fieri non magis ... est, ab ipsis fieri mediante specie impressa, ... ab ipso Deo ... se ipso obiecto concurrente; ... lumen de facto, ... distinctum a lumine ... speciei impressae; ... de facto ... est; ...

q ad quamque vitalis operatio fit a principiis proximis, ex his, et ex hoc
casu ad quas supernales nobis tribuunt [illegible] supernales, [illegible]
ce assistentes, et specialiter concurrentes, fieri possunt: 1o quia non assistere
posse intelligi ex obiecto [illegible] perfecte, seu cognitio, [illegible]
[illegible] species ... [illegible] ... Deo; obiectum, seu [illegible]
manet [illegible]: 3o denique, [illegible] operatio, [illegible]
[illegible], et ideo [illegible] expedita, [illegible] operari, [illegible]
perandi e magis [illegible]; [illegible] visio procedat a Deo, [illegible]
[illegible] beata, [illegible] immediate obiective concurrente; [illegible] de facto
de visione Dei.

[illegible] mari [illegible]; ad [illegible] dispositione; ad [illegible]
vitalis operatio fit a principiis vitaliter concurrentibus, [illegible]
non vitaliter concurrentibus, [illegible] gerant vices obiecti,
[illegible] proportionatum, ad concurrendum per se ipsum, [illegible]
[illegible] gerant vices [illegible] suplendo, aut vices obiecti
improportionati, [illegible]: [illegible] vitaliter ad suam visionem; [illegible]
obiectum [illegible] proportionatum, [illegible] et potens ad concurrendum immediate obiective per se
[illegible] species substituta [illegible] vices illius [illegible]
[illegible] visio a Deo ex [illegible] concurrente in [illegible]
[illegible] supernalibus; [illegible] concurrant [illegible] vitali ad
[illegible], [illegible] vices, [illegible] suplent defectum aut improportionem [illegible]
[illegible] vices [illegible] obiecti; [illegible]
[illegible].

[illegible] magis [illegible]
[illegible] et [illegible] vices obiecti, [illegible]
proportionatum ad concurrendum obiective per se ipsum, non magis [illegible] vices [illegible]
improportionem [illegible] vices obiecti improportionati, [illegible]
[illegible] ex dictis: et [illegible] [illegible] et proportionato [illegible]

q in suo genere esset [illegible] nullus aliunde indiviano [illegible], [illegible] rationale, [illegible] subsistit; imo hoc supplerit, adstante generali divino [illegible] naturae. Ad [illegible] [illegible] dicere, [illegible] Deus [illegible] operari, [illegible] ista [illegible], et [illegible] naturae. De hoc [illegible] dubitamus, an ex [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], postea inferre, [illegible] Deus [illegible] omne obiectum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Deus [illegible] operari, [illegible] [illegible] [illegible] in genere obiecti; [illegible] vices illius in eo obiecti [illegible]; tunc [illegible] operatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] dicta.

Aliqui, [illegible] [illegible] obiectum concurrant [illegible] [illegible] Dei? [illegible] dubitandi [illegible] obiectum [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] obiecti; [illegible] operationes: varie sentiunt [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] concurrere obiectum ad [illegible] Dei, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] extra: [illegible] [illegible] dubitandi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] operationes: [illegible] operationes [illegible], [illegible] [illegible] obiecta concurrunt ad [illegible] Dei [illegible]; [illegible] obiectum [illegible] [illegible]: nec [illegible] [illegible], [illegible] dici de [illegible] obiectum concurrere ad [illegible]; [illegible] [illegible] concurrit [illegible] ad [illegible], [illegible] concurrit [illegible] [illegible] sibi [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dinary, [illegible] [illegible] obiectum concurrat, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] dicendum est obiectum concurrere ad [illegible] Dei.

[illegible]

De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Sectio 1a

An [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei, et [illegible] [illegible]?

[illegible] [illegible] ——

est [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ab alio conveniri ratione eius obiecti ... eadem species expressa dicitur verbum mentis, tamen
tale quia respicit ad diversa connotata; non ipsa illa, et similitudo formalis intentionalis
respectu verbi, idem quod intentionalis experimentum; et respicit varia. Differt formaliter a
notificando obiectum, quod exprimit; quo obiectum exprimit, dicitur species expressa; quo respicit
potentiam, cui obiectum notificat, dicitur verbum mentis. ... intellig mentalis termino.

Haec ... et melioris ... de specie expressa, et verbo mentali creato ... anima, ubi fuse de utroque agi solet; multaque alia, quae ... non ... et quae ibi videri poterant; ... an species expressa et verbum ment. in ipsa cognitione ... existant; an in aliquo alio ... obiecti ... ? ... videtur Dei esse species expressa ... et verbum mentis ... intellectu ... non ... aliud ... expressa, et verbi mentalis reperire conantur ... species expressa et verbum mentis in nobis concurrant ... ipsa ... verbum mentis ... concurrat, ... videat ... species expressa ... et species expressa ...

[illegible]

... ... non ... asserere soleat ... in ... hinc ... ; alii ... Dei ... ; ... ... eadem ... ... in ... dist. ... ... cap. 11; et fere omnes ... non ... ... visionem Dei in verbum mentis. ... ; ... in ... dist. ... q. ... Bañez, ... et alii ... in ... de cognitione Dei sect.

Conclusio

Visio beata est species expressa Dei, et verbum mentis.

...

et com̃ s̃; et ipso [illegible] aliud autem D. Th. in hac dist. [illegible] vo[illegible] [illegible] bet: verbum oportet q̃ ”
verbum [illegible] ipsa operatio intelligendi, [illegible] ipsa species, quae est similitudo rei intellectae, et [illegible] ”
[illegible] [illegible] non sit [illegible] intelligere; utrumque [illegible] est, quod intelligens [illegible]; [illegible] visio eadem, qua ”
beatus Deum [illegible] intelligit, et videt; et sine qua Deum intelligere, [illegible] videre non potest; [illegible]
D. Th. visio [illegible] est verbum mentis, et species [illegible] Dei: [illegible] docet [illegible] [illegible] articulo
[illegible] [illegible] verba, quia intelligens ex hoc ipso quod intelligit, procedit aliquid intra ipsum, quod est conceptio
rei intellectae [illegible] vi intellectiva proveniens, et [illegible] verbum cordis; quod [illegible] aliud intra videntem [illegible]
[illegible], [illegible] ipso, quod videat, [illegible] visio ipsa, quae est conceptio rei intellectae: [illegible] D. Th. [illegible]
mentis [illegible] species [illegible] ipsa [illegible] Dei.

[illegible] [illegible] a [illegible] eandem [illegible]; visio beata [illegible] et
similitudo [illegible] intentionalis Dei, producta ab intellectu creato, qua [illegible] Deum [illegible] exprimit, et
sibi Deum notificat; [illegible] est species expressa Dei, et verbum mentis; [illegible] [illegible] [illegible] quod visio beata
est [illegible] [illegible] intentionalis Dei, qua beatus sibi [illegible] visibiliter Deum [illegible]; [illegible]
[illegible] intentionalis [illegible], qua beatus sibi [illegible] visibiliter [illegible], [illegible] et similitudo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] Deum [illegible], [illegible] Deum notificat; ut [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] visione [illegible] [illegible] [illegible] beati [illegible]: [illegible] ex [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] cap. 3. [illegible] [illegible] erimus, quoniam videbimus eum sicuti est; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] illius [illegible] intentionalis [illegible] et similitudo: [illegible]
[illegible] [illegible] non [illegible]; et [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]: [illegible] denique quod visio bea-
ta [illegible] est vera; [illegible] [illegible] intentionalis [illegible] Deo [illegible] in se; [illegible] [illegible]
[illegible] illius [illegible] intentionalis; [illegible] ab intellectu producta, qua Deum [illegible] [illegible]
[illegible] notificat; [illegible] mediante illa non videret Deum; [illegible] species Dei et verbum men-
tis.

[illegible] sunt [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] visio Dei non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], ut [illegible] dicunt, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] bea-
tis, [illegible] sibi [illegible] [illegible]: [illegible] nullo modo auctoritates [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] visio Dei est [illegible] [illegible]

esse beata Deo coniunctio, et Deus beatus: Et non est unio realis; quod intentionalis exigere ... ex-
pressio ... in intellectione ut patet; quod formalis intentionalis ... Dei, formaliter ex ... et formalis
intentionalis similitudo illius; ... non alius ... sed unitus per intentionem ... non quasi re-
alis ... et similitudinis formalis intentionalis; et non alius quod videt ... non quasi formalis vi-
sionis; et non alius cognoscit per, non quasi formalis cognitio ... et similitudini formali in-
tentionalis ... Dei, totum illius reperies in ipsa visione, quam vocas speciem, et similitudinis quam
ave ..., et ... solius unionis.

Dicent 2°: illos Doctores antiquos intellexisse de similitudi-
ne Dei nomine luminis gloriae, quo beatus participat Deum intellectualiter; non nomine speciei
visibilis: Deinde ... adducimus dictis nostris auctoritates: ... non tota ... si-
militudinis beatae cum Deo refert ab ... Joanne in visione, non in lumen, ...:
... ... quoniam videbimus: Deinde, quod sit lumen ... participatio Dei intellectualis, et
ex hoc causatur beatus nomine illius effectus Deo similis; ita visio est participatio Dei ... intel-
lectio, et ex hoc causatur beatus nomine illius effectus similis Deo intentionaliter similis: tandem quam perfecti-
or similitudo cum Deo est ipsa visio, quam ipsum lumen: hoc enim est similitudo cum Deo, quae nomine ... par-
ticipationis divinae intellectualitatis effectus beatus potens videre, amare, et experimentaliter Deum sentire
illi intentionaliter iungi; et visio nomine ... participationis ... in intellectione illius effectus
... per videntes, amantes, et experimentes Deum, seu illi intentionaliter iuncti; quod perfec-
tior est ipsa et similitudo Dei, quam lumen.

Dicent 3°, visionem non esse ... ... Dei, et ... men-
... de aliis ... quae non est modus in quo Deus videt, amat, aut experimentaliter ...
... modus quo; de nomine ... est ubi mentalis ... est modus in quo ...
... et visio ...; visionem ... dicunt, non esse modus in quo Deus experimentaliter, aut ...
..., imo nec ..., nec alias ... entates creatae ... nomine ... ... imma-
nentis, infinitae, perfectionis cum Deo, quae ... repugnant entitati creato: responsio
in ... est; facile ... ... potest, quia ... mentalis ... ... modus in quo
... ..., ex illis, quae in lib. de anima ... ... illos ... dicunt.

Imm... ... ... [illegible] ... aut[illegible]

[illegible] obiectum mentis [illegible] ex [illegible] videt et [illegible] quo [illegible]
[illegible] utrique enim [illegible] obiectum [illegible] quo [illegible]; [illegible]
ac aliud intellectio [illegible] intellectu, et [illegible] obiectum [illegible]
[illegible] formalis cognitio qua [illegible] obiectum [illegible] imp[illegible]
aliud [illegible] obiectum, [illegible] ad [illegible]
[illegible] intellectio seu visio obiecti [illegible], illud [illegible]
ipsa [illegible] obiectum, illud manifestando [illegible]; [illegible] nec
visio, nec cognitio formalis est; [illegible] obiectum [illegible]
[illegible] aut [illegible] obiectum [illegible]
[illegible] ex [illegible] ex [illegible] Augustini lib. 9. de Trinitate [illegible]
[illegible] novimus [illegible] aliqua Dei similitudo; et [illegible]
[illegible] mentis [illegible] imago [illegible] obiecti.

[illegible]
visio [illegible] obiectum [illegible] mentis [illegible]
[illegible] sive [illegible] visio [illegible] mentis [illegible]
[illegible] mentali[illegible]
[illegible] videndo [illegible] obiectum mentis [illegible]
[illegible] obiectum [illegible] immaterialitas, et perfectio [illegible]
[illegible] auctoritate [illegible]
[illegible] obiectum [illegible] repraesentat [illegible]
immaterialitas, [illegible] repraesentat obiectum [illegible]
et [illegible] obiectum [illegible] immaterialitas, et perfectio.

[illegible] ut [illegible]
[illegible] obiectum mentis [illegible]
[illegible] in se; [illegible]
[illegible] mentis, [illegible] immaterialitas [illegible] perfectio [illegible]
[illegible] immaterialitas [illegible] perfectio [illegible]

enci mysa sive ca et in eu intellectu immaliter et perfectu continere, ut mig inaequatio, q' non deceat eu. Ob perfectio et tunc aut mig quo: immalitas et perfectio. Ob olo in eu intellectu stinet aut mig quo, n' e gratis immalite et perfecte Dei; enim eus ubi decet eu eiq immalitas et perfectio Deo; non ostat; aut ex perfectio repugnanti pro ipsa responsio. mar est; n ubi, et ures dari non visione ut experiment; et dent in veles et una visione; mens in experimit, et sibi qui videt. causam videt; ubi exprimeret. et invenit, ob videt; ipse sive ubi, et ipse decent eu mig inaequatio. sive non in note ubi et spes trial dei duo seu alext. et illis spatio inveniet.

Sectio 3a

Solvunt' obiect.

Dicunt,

ala testim Doct. variis in locis, in q's videt afferre, Deu de facto n' videri ut ubi ne atq et spec ex seq; sive visione n' attinere ad vo mentali et spec exsup: aliam et aliam n' obst videt asserere, tz de nobis ipsis utrumque: contra in contrarium pro ipsa mente ex illo testimonio p' nobis deductis; quia non nant de facto ubi mentis et spec extra intelligunt de ubi et spe tanqu' mijs in suo; ubi m', inveniam, ad ipsi, ubi creata mentis, et spec extra visibile, ut supra ostensum e. et e mig que intelligit sic: cui at ex in i nant ubi creaty. et spec ex seq Dei, intelligunt de ubi et spe ostensiva, et tua nario ubi in intelligi e, ne videat sibi contrarij.

130 Tum. Dicere oa illa argumenta, que possunt fieri in ista deditione. anim ubi vig beaty. sive eg spec ex ipso fore ingens immalitis, et eiusdem ordinis ad Deo; fore vimtes intoalis simplir infinite: fore in eu intelligenti claro donu et ex: pri deq in eu intellectu fore Dey copuri. et eiusdem univoce Deo etc: im z illa ratio, cur in q' sit duig tract. deditione de ipsius visione: ubi videri beaty, sive eius spec esse vi ut entave simplir infinita; et m' soles ing. et ex seq co'. et bane spe extra intine suo et sese excedentes in perfectio supra suas ves ut sunt extrahen quinde fore simplir entave infinity; et sic de aliis ubi allatis: Illi oa argta in dictis locis satis explata, soluta, et exemplificata suos lt. enervata sunt uno in

...ra.

Q. 3. ubi silentium e verbum non e; et in cælo silentium e; ubi enim vera lectio est [illegible]. [illegible] te decet Deus hymnus in Sion, legit Caldeus, te decet Deus silentium in Sion; ergo in cælo verbum non e, et certe neque species expressa Dei habetur; ergo in cælo non e verbum [illegible]; non verbi silentium e verbum non e; ergo neque e verbum creatum in beatis de obiecto creato, et [illegible]. [illegible] ubi silentium e, verbum non e; sed ea ubi hymnus e, silentium non e; et in cælo hymnus e; non ubi caldeus legit [illegible] te decet Deus silentium in Sion; legit vulgata te decet hymnus in Sion; ergo in cælo silentium non e; ergo verbum e silentium ergo [illegible] non [illegible] verbo mentis; et neque [illegible] hymnus [illegible] [illegible] enim intelligit extatica divinitatis contemplatione; et si velis, nempe ubi [illegible] [illegible] [illegible] verbo creato mentali intuitivo.

Ob. [illegible] Deus ipse ipsum, intelligentiam a qua [illegible] species [illegible] creata, et verbo mentis, e data expressio sui ipsius; ergo neque [illegible] [illegible] [illegible] e verbum creatum, et species expressa Dei; et [illegible] non species, et verbum ideo admittitur, ut [illegible] [illegible] [illegible] exprimat, et verbum sibi illud notificet; si ergo Deus [illegible] se ipsum [illegible] [illegible] munera exercet superflua species, et verbum; et ergo [illegible] Deus in e intelligibili [illegible] quo [illegible] non [illegible], si [illegible] ipsum non [illegible] expressio sui; et enim [illegible] quod e de [illegible] intelligibili [illegible] anima [illegible] e in infimo gradu immaterialitatis, indiget saltem verbum e in corde, speciebus [illegible] [illegible] [illegible] ad sui cognitionem; et angelus e in superiori gradu immaterialitatis ad angelum, non indiget ad sui cognitionem specie impressa; indiget [illegible] specie expressa, et [illegible] mentis; ergo Deus e in gradu supremo immaterialitatis ad angelum et angelum, neque specie impressa, neque expressa, neque verbo mentis indigebit ad sui visionem; ergo neque visio, neque aliquid alium a visione [illegible] e verbum mentis, et [illegible] expressa Dei.

Probatur antecedens, neque Deum videri a beatis [illegible] verbum creatum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] sui, quod e [illegible] [illegible] in e intelligibili, de [illegible] e [illegible] [illegible] ad [illegible] intelligibilitas [illegible] e [illegible], ita [illegible] [illegible] Deus in [illegible] visio sui, quod e [illegible] [illegible] in e intelligibili sui visibilitatis visio, quod e de [illegible] intelligibili; sed et non indiget specie impressa, neque expressa, neque verbo mentis ad sui visionem, quod e immaterialior angelus, et angelus illis indigentibus: ergo non indigebit [illegible] creato ad sui visionem, sive [illegible]

beati videant, quae est in summo gradu immaterialitatis ad animam, et angeli indigent visione creata distincta ad suam propriam cognitionem aut visionem.

Hoc praesupposito dico; loquimur de expressione formali; non autem de expressione obiectiva, aut transitiva; de expressione in actu secundo; non autem de expressione in actu primo; de expressione propria creata; non autem sui: et illud dispono, Deus esse ipsum independenter, etc. et sui aut intellectionis, vocata expressio sui ipsius, dico angelus creatus, aut intellectionis creatae, nam alii intellectus creati numquam non viderent Deum; quia semper in ipso Deo haberent sibi applicatam speciem intellectualem, et actualem expressionem; alii non per speciem creatam, deprecatio, aut alia quae si increatam Deum viderent, et sic de aliis absurdis: neque hoc est contra rationem aliquam, quia non in linea intelligibili, et non est ratio aliqua quare in eius omnipotentia quod creator per aliquam creaturam, et non est ratio aliqua quare in eius vim illi, sicut humanitati unitur per unionem creatam, et tandem et non est ratio aliqua quare in eius divisibilis, quod a beatis videatur per visionem creatam: ratio huius est; quia non est ratio aliqua quare in aliqua linea, non

no — tenere sed per se ipsum exercendo illud, quod adtale et extra est; etiam ratio illius, et ex ea vi actualis expressio ... ipsius in intellectu creato: ut per expressionem, et de facto exprimitur per verbum mentis ... expressionem creatam.

... contra non angelus; angelus in esse immaterialis est, sive se ipsum cognoscat, sive alia a se distincta, et in ad alia obiecta cognoscenda indiget specie impressa, expressa, et verbo mentis; in primo maior, et minor immaterialitas, et ratio independentiae, et non independentiae sequitur: anima indiget, et non indiget specie impressa ad suam cognitionem in statu coniuncto, quia in eo statu est impedita, ne per se ipsam immediate concurrat ad suam propriam cognitionem; indiget tamen specie expressa et verbo mentis, quia non identificatur cum ipsa sua actuali expressione notitia, cum cognitione: ut angelus indiget specie expressa, et verbo mentis, quia per se ipsum non est actualis formalis cognitio, expressio et ratio sui ipsius, non autem indiget specie impressa ad suam cognitionem, quia per se ipsum est sibi sufficiens species, et expedita ut concurrendum immediate ad suam propriam cognitionem; ... de maxima et minima immaterialitate, ... maxima, et minima ... immaterialitas ... possunt excedi et non excedi ex aliis causis; non autem detrahere ex immaterialitate, ... indiget specie ... cognitionem.

Contra potest argui, et contra dicunt: quia Deus est in summo gradu immaterialitatis ad cognitionem et intellectionem sui, sive ut a se ipso videatur, neque specie impressa, neque expressa, neque

verbo mentis indiget ad sui visionem, ideo eorum ... beatorum, sive ut a caelis videatur ... [illegible] ... ex illo ant. non vero hoc ... et in ... ang. ... immaterior anima indi-
gente ... sive infra, et extra ... ut a se ipso videatur, sive infra
indiget ... ut videat ab aliis ... sive infra, ... extra; ita ... immaterior est anima,
et angelus, non indigebit ad ... visionem, sive ut a se ipso videatur, sive infra, ... extra,
... ut videat ... caelis, ... sive extra, ... verbo mentis indigebit, ... indiget
imagine ... ad sui visionem.

... extra, et verbum mentis ... in quo ... visio
... visio beata ... non est ... medium quo videndi Deum; ... visio beata non est ... men-
tis, et ... extra Dei: ... mar ... D. Th. opusc. 13. ... intus ... et
extra ... anima ... verbum interius, et ... operatur ad intra, ... quo intelligit ...
... in quo intelligit; ... opusculo 12 ... verba; ... extra ...
quo res ... ; ... tanquam speculum in quo res cernitur: ... obiectum non ...
... reale; ... intentionale, in quo ... et ... intra ...;
hoc ... intentionale in quo ... verbum, ... extra obiecti: 3° ... ideo ... in quo
non est ... medium quo, ... in quo ... intelligit ... extra, et verbum mentis ...
... ad visionem obiecti.

... rationes ... verbum mentale ...
... et ... extra ... de ... in ... verbum creatum est
medium quo; hoc ... est ad ... ; ... non est ... verbum est medium in quo
ad visionem obiecti; ... antiquitus adductas ... D. Th. ... clar...
illa ... testimonia ... nobis adducta, in quibus ... extra et verbum est ... non
... est ... quo ... intelligit ... Dicitur ... non ... non
intelligit ... medium ... in quo intus intelligat, et videat. ... est ...
... medium in quo, ... dixit, et in quo intelligit; tanquam speculum in quo

... est ... reale ... intelligibili ... de ...
..., ... occurrat ... obiecto ... ipsum, ... infra ad sui visionem: ... ad ...

reale aliq ee intoale in qmu inquo e ubi, et in q exp̃sa ... n tum n admitt. ubi cre-
aty, inquo Ds videat. In dis admittere, Dey clare videri ab intu creato ut e inse ; et ut
Ds intelligit, opportet ut ubi sit ee reale i intu, n reale aliq ee intoale in qmu inquo
intu n mu r reperiat obra creata, fiio, et limitata. Ad 3 tandem ... dicto, intellectio
creaty in Ds n ee sp̃s exp̃sa, et ubi, n de r mu quo, aut n r mu inquo ; et q produta
n e ; ubi in e ipso, et similitudo creatis obti ab intu producta.

Lte. Tandem si salvy nobis bdens iam sp̃s Dei creaty, et hoc ubi creatis ... qualiter, n in visione ut ti, din aliquo intu se ben
re ut mo inquo ... ; hoc in, ut supra notabamus, tota difficultas ... dl
tii : an ubi beati videndo Dey, ubi ... , o sp̃s Dei exp̃sa ... de re mu quo, tin
quo : mihi hec ... salve exp̃sse opportet utrique ; q visio in, ... dicimus ubi mentis
et sp̃s exp̃sa Dei, ... intelligere ... , et ... te mu inquo ex
illa resultans, aut ... , q vocas sp̃s exp̃sa, et ubi mentis.

Ob. tandem. ... sa Dei ... e ... ; e in motus ... vitalis intellectualis ; ergo Dei ee ... ; hoc in ... e ... , ... ; q n alterius ... , ut ubi mentalis, vel
exp̃sse ... nulla in ... , ... vio ipsa. ... a vioe ... : ubi mentis, et sp̃s exp̃sa Dei : ... obiy ... , aut
visio q n producit obiy in se ... ; ergo producit in vio, o sp̃s exp̃sa sui ; ... e
ipsa ubi, et sp̃s exp̃sa obti, q aliq aliud a vioe ... ; ergo vio Dei n e ubi m...
... sp̃s exp̃sa Dei.

Hoc argy e aliqy ... admittentiy ubi mentis et sp̃s exp̃sa creaty ad videndy Dey ; asserentiy hn n in vi... , dir aliquo alio a vio
e ... produto existere : ... ans : ... Dei salvy ... e ... suā , ... ans ; ... suā ... ans : ... , vio ubiq ... : ... vio
creata ... adducto intellectualy ... ipsis ... in hoc ... ut ... ut producta ... merita...
... ex p̃sse ... , ... aliud a ... , ... ipsa e vio , ubi mentis.

[illegible] ex ipsa visione addiscat etiam magis; [illegible] quam [illegible] in ea [illegible] ut visio, nihil aliud significat, nisi quod [illegible] exprimendo [illegible]; aliter [illegible] illa e [illegible]; ergo [illegible] in verbo, [illegible] ex ipsa dicta [illegible] visione, non [illegible] in verbo [illegible] indigentia, seu [illegible] in ipsa visione [illegible] explicatione datur; ita sub eadem explicatione [illegible] adversariis, ubi illud, quod tenent a visione distinctum, [illegible] non est [illegible] denotet, quam in alio verbo [illegible] visione distincto: [illegible]

Disputatio 2a
De [illegible] visionis Dei.

[illegible] ubi [illegible] beatae [illegible] distinctione ante, ac eius [illegible] explananda descendimus [illegible], [illegible] lumen, et [illegible] in verbo. [illegible] de facto, [illegible] potissima [illegible] potentiae [illegible], [illegible] de facto [illegible] [illegible] [illegible] excellentia: [illegible] nobis [illegible] [illegible], et tota mente tractanda.

Quaestio 1a
De natura et proprietatibus luminis.
Sectio 1a
Stabilitur eius existentia

[illegible] [illegible] supernaturalis elevans, et [illegible] ad Deum videndum, [illegible] theologi, et [illegible] lumen [illegible] 35 in lumine tuo [illegible] lumen, [illegible] lumen gloriae ex fine beatitudinis, seu gloriae [illegible] destinata [illegible] supernaturalis; [illegible] ad visionem Dei supernaturalis: lumen [illegible] fide: [illegible] in lumine tuo [illegible].

[illegible] 43a

in concilio Viennensi in Clementina [illegible] de haereticis [illegible] Beguardis damnatus [illegible]

q. anima non indiget lumine pro ad videndum Deum, eo quod careat corpore videndo. ubi non sit illi ex. ... non requiritur aliud. nam ... dicitur supra satis ... et necessarium luminis

non proportionalitatis ... inter objectum ... lumine, quo ... auxilio ... videre

Deum, ... sequitur ... stabit: ... luminis ... in ... non ... naturalis

... improportionatus ... supernaturalia; ... aliquo, seu virtute aliqua

... elevante, et proportionante ad visionem Dei supernaturalem. et ... improportionalis ...

... anima ad ... supernaturales fidei, spei, et caritatis ... virtutes supernaturales; ... illa

elevans, et proportionans ... in beatis; hoc ... ipsum lumen.

Dicitur Durandus, sane im-

proportionis intelligitur de anima, ... in corpore, non vero de anima separata; proinde ... separata

non indigere lumine ad videndum Deum: ... ...

... de anima viatrice, sive ... in corpore: ... anima beata, separata a corpore, ...

... proveniente, ... indigere lumine ... ad Deum videndum; ... ...

... de anima, ... in corpore: ... ... damnanti ... ...

... sane ..., natura intellectualis ... in se ipsa naturaliter beata: ... anima a corpore se-

parata non indigeret lumine ad videndum Deum, natura intellectualis ... ...

anima separata, in se ipsa, hoc est ... ... naturalis ... naturaliter beata ... ...

Deum videret: tandem, quia ... ens naturale anima in corpore, et anima extra corpus; ...

... improportionatus ... ad ... supernaturalia; ... in supernaturale ... ...

activum ...; ... anima ... in corpore ... extra corpus improportionata proinde indi-

get lumine supernaturali ... ... visionem ... supernaturalem.

Porro lumen ... pro-

portionans et elevans ad visionem Dei ... ..., permanens

... ... : an ... hoc ... de fide, ... sectione ... : ...

... ... merito temerarium

... : ... ...

aliorum ... supernaturalium fidei, spei, et caritatis ... et volunt...

infunduntur ... ... supernaturales ... ... proportionabit in

est, nisi per essentia increata, ita ut entitas transcendentis excepto; et quia gratia, quae sine ordine supernaturali, et radix est supernaturalis, et ipsa et increata et situalis. animae ita naturalis ipsa sit eius potentias increata situalis coordinatas per essentia increata situalia ad suos actus supernaturales; ergo acceperit situs additionem idei, qua ing ac supernaturalis nobilissimi, ut cuius radix ipse ipsa gratia, lumen elevans, et proportionans intellectum creatum ad increatum, et permanens, seu habituale. ... ex ipsa ... naturalis, ... naturalis ... gratia.

Lectio 2a

Non est de fide lumen esse habitus animae increatum.

Occasione

dicti Decreti ... Viennensis, seu concilio damnavit errores Beguinorum ... statuant ... an de fide lumen esse habitus increatum animae; sive an lumen, quod de facto esse diximus, esse habituale et increatum. ... illa ... Ubi nota ... de ipsa esse ... , imo nec de eius necessitate; utrum in ... in hac questione anima indiget lumine gloriae ad videndum Deum, quae est alia propositio illius damnatae: anima non indiget lumine gloriae ad videndum Deum; dubitatur et de eius habitualitate, et independentia increata. Theologi tenent ... affirmativam; ... Suarez ... lib. 2. de attributis cap. 12, et plures alii: ... negativam tenent ... Vasquez disp. 42 ... et alii ...

... sit ... nobis tenendum: est, quod ita suadeo: ... in praedicta ... et damnare intendit Beguinorum errorem asserentium intellectum naturalem ... viribus ... Deum videre, sive non indigere lumine supernaturali ad videndum Deum; ac pro hoc non definit lumen, quod de facto elevat, et quo indiget, esse habitum increatum; ergo non est de fide, lumen esse habitum increatum animae; ... certa est ... sive elevatio supernaturalis ... ad videndum Deum, ... definit, ... increata, ... sive lumen quo anima indiget, cuius ... definit, ... habitus increatus, ... per manus ... errorum; ... intellectualis non ... videre Deum, animam indigere lumine ad Deum videndum, eoque beate fruendum; ergo ... non definit lumen, quod de facto elevat, et quo intellectus indiget ad videndum Deum, esse habitum animae increatum

ipso: defectus ex parte desit non vero ex parte luminis quod eis

est indebitum sive necessarium, ut constat ex propositione damnata [illegible], ac [illegible], et [illegible]

[illegible] opera, [illegible] non indiget simpliciter lumine spirituali, et non ad videndum Deum [illegible]

apud [illegible] ex adversariis, [illegible] posse videre Deum absque lumine [illegible], [illegible]

[illegible], [illegible] infra docebimus; [illegible] non desit [illegible] lumini spirituali [illegible]

pro-

19. [illegible]; [illegible] videre clare Deum [illegible] in hac vita [illegible]

[illegible], [illegible] vidisse Deum, non [illegible] lumine [illegible] [illegible], [illegible], sive

lumen aliud transiens, nullo modo [illegible] [illegible] errori, [illegible] nullo modo [illegible]

[illegible] desit [illegible], [illegible] videntes Deum transeunter [illegible]

[illegible] Deum [illegible] [illegible]; illis non [illegible] desit [illegible] absque [illegible] non [illegible]

clare videre; [illegible] non desit, [illegible], [illegible] lumen, [illegible] intellectus [illegible] [illegible]

indiget ad videndum Deum.

Sectio 3.

Solvuntur objectiones.

Dices [illegible]

[illegible] desit ex parte [illegible] luminis, [illegible] de facto [illegible], [illegible]

[illegible], non [illegible] de [illegible] casu extraordinario, [illegible] ordinario, et [illegible]

[illegible]; [illegible] contra [illegible] existimavit, ut et nos supra diximus, [illegible]

[illegible] de facto [illegible] lumen [illegible] desit [illegible] de facto [illegible]

[illegible] lumine, [illegible] de facto [illegible], [illegible] lumen

supernaturale [illegible], [illegible] supernaturali [illegible]; [illegible]

[illegible] damnatum errorem, non [illegible] de facto [illegible]

[illegible] nullus [illegible] in ipso [illegible] in ipso errore damnato; [illegible]

[illegible]; [illegible] ut diximus, non [illegible] desit ex parte luminis, [illegible] necessitas [illegible] de facto [illegible]

[illegible] [illegible] opinio [illegible], [illegible] intellectus absque lumine [illegible] Deum videre

Dices [illegible]

[illegible] desit ex parte luminis supernaturalis, [illegible] aliud [illegible] lumen [illegible]

[illegible] supernaturalis [illegible]: non [illegible] ipsa [illegible], [illegible] lumen [illegible]

vider; ergo lumen a [illegible] distinctum, spirituale, et intrinsecum animae: ideo [illegible] vero; [illegible] ratione [illegible]; lumen [illegible] non est, aut [illegible], a spirituali et intrinseco, [illegible] elevatum, et proportionans potentiam intellectivam ad videndum; in hoc sensu elevans [illegible], sive Deus ut elevans est [illegible] distinctum lumen ad suas visiones; et in sensu [illegible] distinctum [illegible] species, quae [illegible] ipsum obiectum efficit, [illegible] efficere [illegible] creata [illegible] ipsius visionis; [illegible] ex [illegible] superiori ratione; [illegible] non est defectus ex [illegible] luminis, de [illegible] necessitas; [illegible] de facto, [illegible] de [illegible] lumen requirit ad videndum Deum, at [illegible] illa [illegible] potentiam intellectivam [illegible] elevans [illegible] Deum videre: [illegible] elevans, sive Deus ut elevans sufficienter [illegible] luminis [illegible] visionis: et in hoc [illegible] alii scolastici, et sacri [illegible] explicant illud [illegible] Psalm. 35 in lumine tuo videbimus lumen, Deo te adiuvante, et auxiliante te [illegible] videbimus.

[illegible]: [illegible] damnat [illegible] duas [illegible], naturali intellectuali in se ipsa [illegible] creata; [illegible] non indigens lumine [illegible] videndum Deum; [illegible] damnatur [illegible] aliud definit [illegible] ad videndum Deum [illegible] definierat, damnatur [illegible]; [illegible] vere dicamus, [illegible] damnatur [illegible] ipse sine elevatione supernaturali videre Deum: [illegible] definiri [illegible] supernaturali elevatione; [illegible] damnatur [illegible] lumen requiri [illegible]; aliud aliud definit non [illegible] supernaturalis elevationis [illegible] a Deo ut elevante: [illegible] definit lumen spirituale [illegible] supernaturalis elevationis [illegible].

[illegible], ostendo [illegible]; [illegible] non [illegible]; damnatur [illegible] definit [illegible] luminis elevantis, [illegible] non [illegible] luminis [illegible] damnata [illegible] non [illegible] damnatur [illegible] definit, [illegible] indigere, ut [illegible] ex ipsis [illegible]; luminis [illegible] spirituali, speciali elevatione supernaturali, [illegible] spiritualiter [illegible] non [illegible] eundem [illegible] damnat, [illegible] damnatione [illegible] [illegible] luminis [illegible] [illegible] aut indigens [illegible] videre [illegible] [illegible] auctores [illegible]: [illegible] naturali [illegible] sufficiebat [illegible] claritas [illegible] damnatur [illegible] naturaliter [illegible] lumen supernaturale [illegible] Deum [illegible] aut non [illegible] damnatur [illegible] claritas [illegible]

gratiae catholici.

Hinc infertur, nullo modo indiget ... ordinis ... quo potentiae ... intellectus creatus naturaliter Deum videre ..., aut auxiliis ... , sive ... [illegible], ... luminis ... naturalis ... , aut ... necessitas; ... necessitas luminis ... elevare ... supernali; ... alius ... in theologis ... ; ... cum ... elevaret supernaliter ... in ... supernali auxilio ... ad visionem Dei ... gentium doctrinae ... et ... haereticis.

Sectio 2.

Lumen, ut in genere causae efficientis ... in genere causae materialis ...

... variant ... visionem Dei ... lumen ... in ... beatorum ... non Deus: ... causae efficientis, ... causae efficienti ... ; ... in alio ..., ... et ... ; ... et ... intellectus ... , ... Deus lumen ... intellectus creati; ... lumen ... in ... lumine, ... [illegible]

... lumen ... intellectus creati ad videndum Deum: ... Deus ... ; ... intellectus ... lumen ... ad videndum Deum ... supernalis ... nulla ... [illegible]

nares . . . ientia . . . augmentet a[illegible] pera supra . . . [illegible] . . . unione [illegible] . . .
[illegible]; [illegible] intu[illegible] luminis; et sic de [illegible] . . .
[illegible] in illa instaurat eandem [illegible]; et sic in infinitum; ita ut [illegible]
. . . [illegible] luminis in [illegible] parte [illegible].

[illegible] illud [illegible] . . .
[illegible] . . . vera, et quia [illegible] in [illegible] vere et [illegible]
[illegible] . . . seu inter [illegible]
[illegible] unio [illegible] . . . et unio [illegible]
[illegible] unio [illegible] et [illegible] unio [illegible] . . .
[illegible] . . . vera, et [illegible]
[illegible] lumine . . . [illegible]
[illegible] . . .
[illegible] . . . unita [illegible]
. . . [illegible].

[illegible] . . .
[illegible] . . .
[illegible] lumen [illegible] . . .
[illegible] . . .
[illegible] . . .
[illegible] . . . ut [illegible] intellig[illegible] uniat [illegible] . . .
[illegible] luminis in [illegible] . . .
[illegible] lumen [illegible] . . .
[illegible] . . .
[illegible] immanentia [illegible] . . .
[illegible] . . . ut [illegible] . . .
[illegible] luminis [illegible] . . .

[illegible] lumen [illegible] . . .

[illegible] quo creatis [illegible]

[illegible] in [illegible] ... lumen [illegible]

[illegible] ... in [illegible]

[illegible] ... et [illegible] ... virtute [illegible]

[illegible] ... virtus naturalis [illegible] ... videndo

[illegible]

[illegible] lumen ... malis [illegible]

[illegible] ... et [illegible]

[illegible] ... lumini [illegible] ... malis [illegible]

[illegible]

[illegible] ... naturalis [illegible] ... lumini

[illegible] ... supernaturalis [illegible]

[illegible] ... supernatural. ... fide, spei, et charitatis [illegible] ... in [illegible]

[illegible] ... in sola anima ... [illegible]

[illegible] ... luminis [illegible] ... naturalis [illegible]

[illegible] fides, spes, et charitas [illegible] ... ad [illegible] ... visiones

[illegible]

Sectio 5.

Solvuntur Objectiones.

[illegible]

[illegible] ... in [illegible]

[illegible] ... nulla alia [illegible] ... lumen [illegible]

[illegible]

[illegible] ... in via ... in [illegible] ... nulla [illegible]

[illegible]

[illegible] ... in [illegible] ... nulla [illegible]

anima [illegible]

[illegible] vera. [illegible] in natura [illegible] ex [illegible] [illegible] ex illis [illegible] natura [illegible] operantur [illegible] [illegible] denominant; at nec in natura, nec in [illegible] vera [illegible] actualis [illegible] visio Dei, [illegible] [illegible] supernatur[alis] [illegible]

Dices [illegible]

[illegible] impetrat [illegible] [illegible] activo luminis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumen [illegible] [illegible] lumen vera, et [illegible] [illegible] visio Dei [illegible] [illegible] [illegible] lumen [illegible] natura [illegible] videndum Deum; [illegible] [illegible] lumen [illegible] videndum Deum [illegible] activo [illegible] natura [illegible] in [illegible] [illegible] natura [illegible] [illegible] natura [illegible] [illegible] in natura [illegible] in natura [illegible] natura

Dices [illegible] lumen [illegible] visio [illegible] [illegible] visio Dei [illegible] vera [illegible] lumen [illegible] vera et [illegible] visio ad visio Dei [illegible] [illegible] vera, et [illegible] [illegible] nullatenus [illegible] [illegible] in [illegible] activo [illegible] vera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumen [illegible] activo [illegible] visio Dei [illegible] [illegible] lumen [illegible] [illegible] lumine [illegible] [illegible] [illegible]

Dices [illegible] superiori [illegible] [illegible] visio [illegible] [illegible] superiorem [illegible] in nullo alio [illegible] in ipso lumine: [illegible] [illegible] visio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et sic in infinitum; [illegible]

[illegible] ... ut [illegible] ...

[illegible]

... in qua [illegible] ... aut [illegible] ...

... in qua [illegible] ...

[illegible]

[illegible]

... vitalis [illegible] ... in [illegible] ...

[illegible]

... aut [illegible] intus [illegible]

[illegible]

... activus [illegible] ...

B [illegible] ... lumen ... lumen ...

... visio [illegible] ut [illegible] ut [illegible]

[illegible] activus [illegible] ...

... vitalis [illegible] ...

... visio est [illegible] vitalis ... immanens [illegible]

illius objecto existenti nuncii in lumine, saltem tanquam in signo formali

Erat ergo [illegible]

[illegible] aliquo ad [illegible] in signo formali in [illegible] supernatur[ali]; [illegible] nos in [illegible], [illegible] nos [illegible]: imo probat unus [illegible] soli [illegible] in [illegible] ex [illegible] in alio objecto supernali. Hic ergo [illegible] ante [illegible] eorum. [illegible] est, ex quo [illegible] disparitas [illegible] eorum [illegible]: [illegible] effectus [illegible] [illegible] effectu; [illegible] illius attingere; [illegible] naturalis non attingeat supernaturali [illegible] visionis [illegible] supernale activum. [illegible] supernale [illegible] causa: at [illegible], [illegible] effectu [illegible] illius attingere. [illegible] naturalis [illegible] ab [illegible] objecto supernali attingere visionis supernalis [illegible] [illegible]

[illegible]

[Se]ctio 6.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ad vitam et vim [illegible]

[illegible]

[illegible] vis [illegible] incertain.

Dico tandem: lumen [illegible]

[illegible] visio, non [illegible] nec [illegible] singulas [illegible]

[illegible] potens non [illegible]; lumen in [illegible] activ[illegible] vi [illegible]

[illegible] lumen [illegible] nulla [illegible]

[illegible] aliud [illegible]

[illegible] intra [illegible]; deinde [illegible]

[illegible] in [illegible] activo: [illegible] examinabimus [illegible] lumen

in [illegible] vivis!

[illegible] lumen [illegible] intra [illegible] ad [illegible].

[illegible]

[illegible] lumen.

[illegible]

altera [illegible]; [illegible] in [illegible] an [illegible] intra [illegible]

[illegible] activa [illegible] in

[illegible], an lumen [illegible] in [illegible]

[illegible] in [illegible] investigamus [illegible] lumen

[illegible] lumen [illegible] intra [illegible]

[illegible] in [illegible]

[illegible] aut in [illegible]

[illegible] in [illegible].

[illegible] investigari, an lumen [illegible] intra [illegible]

[illegible] lumen [illegible]

[illegible] aut [illegible]

lumen [illegible] in [illegible] lumen [illegible]

[illegible]

[illegible] vera [illegible] an ex suppositione [illegible] immediate viros. [illegible]

[illegible] naturalis [illegible] naturalis [illegible] innata, et cordialis; [illegible]

[illegible] illa et [illegible] manent [illegible]

[illegible] lumen [illegible] toto [illegible] [illegible] debeant. [illegible]

[illegible] generunt [illegible] eiusdem [illegible].

[illegible] deserviunt an [illegible]

[illegible] a virtute [illegible] lumen superaddita [illegible] lumine efficiens immediate ad viros [illegible]

[illegible] aut causa immediata partialis, an [illegible] totus [illegible].

[illegible]

[illegible] lumen [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] immediate operativa [illegible] immediate [illegible]

[illegible] quae se habet tandem tota et adaequata immediata [illegible]

[illegible]

[illegible] supernaturalis virtutis [illegible]

[illegible] supernaturalis, tandem [illegible]

[illegible] partialis immediate [illegible]

[illegible] theologica [illegible]

[illegible] examinat [illegible]

[illegible] lumini, sive [illegible] lumen [illegible]

[illegible] influxu [illegible] in viros dixerimus, dicta [illegible] volumus de influxu immediate

[illegible] realis in [illegible] supernaturalis virtutis.

[illegible] tota [illegible] natura; [illegible]

[illegible] lumen [illegible] tota et adaequata [illegible] immediata [illegible] viros; [illegible] inter [illegible] partiales [illegible]

[illegible] disp. 18. [illegible]

[illegible] alia [illegible] inter [illegible]

[illegible] illa dependentia [illegible]

ē ultio [illegible] antiq. [illegible] ferrara & aliorq. qui clara [illegible] [illegible] bono
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ; [illegible] lumen [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] n̄ ēē [illegible] efficiens partialis immediatus illius. [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
[illegible]. 29. a. 3. art. [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible];

[illegible] ē ea [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex Tridentino sess.
[illegible] canone [illegible], ubi [illegible] [illegible] catholica [illegible]; *si q dixerit*, liberum [illegible] [illegible] [illegible]
motum, et excitatum nihil cooperari [illegible] Deo excitanti, atq vocanti, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] nihil [illegible] agere, mereq pave se habere *anathema sit*; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cooperat [illegible] [illegible] vocanti [illegible] efficienti
[illegible] salutaris [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] [illegible] mere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] partialis imme[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] lumen, et [illegible] [illegible] lumine; [illegible] [illegible] mere [illegible]
[illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumine; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumen [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] lumen, [illegible]
[illegible] [illegible], ita aqua calida [illegible] [illegible] calefaciens; [illegible] cooperat
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] cooperari lumini in [illegible] [illegible], n̄ mere [illegible]
se [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] partialis imme[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] cooperat lumini in [illegible] [illegible], n̄ mere [illegible] se [illegible], [illegible]
ma [illegible] [illegible].

[illegible] eadem ratione: ... a divino auxilio damnatus

carebat, quia est totum necessarium ad salutarem; illud est tamquam amo ... ab [illegible] sufficienti; enim

non reciperet gratiam, ipsamque ad salutares actus gratiam sufficientem; in damnatis [illegible], quae tollebat coope-

ratione activa animae seu liberi arbitrii in eis, seu efficientiam salutarem; ergo animae recipere est, actum

salutarem a gratia sufficienti; quia est totum necessarium ad salutarem: [illegible] quia est tamquam anima in illa

[illegible] non cooperari [illegible], non mere passive se habendo [illegible] in efficientia [illegible]

salutandi: ergo [illegible] cooperari lumini in efficientia visionis non mere passive se habendo [illegible]

[illegible] [illegible] ab ipso [illegible] non; lumen est [illegible] lumen

a quo tota visio procedat, est tamquam [illegible] sufficienti; [illegible] cooperari lumini in effi-

cientia visionis, non mere passive se habendo [illegible] est [illegible], visio ab intellectu partialiter immediate [illegible];

lumen est tota ratio intima [illegible] visio.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

activa cooperatio non est sola [illegible] ad supernaturalem; cum eandem tamquam utrique cooperationi intellectus [illegible]

[illegible] ad visionem supernaturalem [illegible] eadem veritate.

Non enim [illegible]

[illegible] art. [illegible] ubi ait, "virtus naturalis intellectus creati non sufficit ad Deum esse videndum. [illegible]

ex [illegible] gratia superaccedat [illegible] intellectus, et hoc augmentum illuminationem vocamus". nota [illegible]

[illegible] sufficit, [illegible] superaccedat, [illegible] virtus intellectus [illegible] in-

[illegible] augmentum virtutis [illegible] a lumine; [illegible] aut

activitas non est, neque ejus augmentum esse [illegible]. ideoque in [illegible], lumen appellat [illegible]

[illegible] ad videndum, non tamquam [illegible]: clarius adhuc eodem art. [illegible], ubi

lumen [illegible] esse [illegible], adeo ut [illegible] fiat potens ad intelligendum, [illegible]

[illegible] non sit potentior [illegible] aequ[illegible], tamquam [illegible] lumine corp[illegible], ut certum est [illegible] integr[illegible]
[illegible] lumine corp[illegible] [illegible]

Probatur
[illegible] ab auctoritate [illegible] et [illegible] in [illegible] veritate [illegible]: [illegible] in illo [illegible]
[illegible] creata Dei [illegible] creati [illegible] creati [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] lumine: [illegible] ostendit in [illegible]
[illegible] lumen [illegible] intra [illegible] viventis [illegible]
[illegible] lumine [illegible] lumen est tota ra[illegible]
[illegible] lumine [illegible]
[illegible] lumine [illegible] lumen [illegible]
[illegible] lumen non est tota ra[illegible] [illegible] lumine [illegible]
[illegible]

[illegible] lumine [illegible]
[illegible] lumine [illegible] vitaliter [illegible] lumen [illegible] intellectu[illegible]
[illegible] viventis [illegible] ab illo [illegible]
[illegible] vitales [illegible] dimanan-
tes; [illegible] lumine [illegible] ab illo lumine
[illegible] lumen [illegible] tota ra[illegible]
[illegible] vitales [illegible]
[illegible] lumine [illegible]
[illegible] ab illo lumine [illegible]
[illegible]
[illegible] lumine [illegible] lumine [illegible]
[illegible] lumine [illegible]

[illegible] ideo [illegible] lumine [illegible]

[illegible] supernaturale: [illegible] supernaturale [illegible] immediate [illegible] [illegible] immediate [illegible] ad intra [illegible] a [illegible] immediate [illegible] [illegible] immediate [illegible] ad [illegible] [illegible] absolute [illegible] naturales [illegible] [illegible] influente [illegible] supernaturalis [illegible]

sexe.

[illegible] vitalis [illegible] supernaturalis [illegible] activa [illegible] vitalis: [illegible] vitale [illegible] [illegible] activa [illegible] supernaturalis [illegible] vitalis [illegible] aliud vitale [illegible] exercat vitalis: [illegible] supernaturalis, sufficit [illegible] aliud supernaturale [illegible] supernaturalis [illegible] immediate [illegible] ad intra [illegible] supernaturalis [illegible] supernaturalis [illegible] immediate [illegible] immediate [illegible] immediate [illegible] supernaturalis [illegible] immediate [illegible] supernaturalis [illegible] supernaturalis [illegible] immediate [illegible] supernaturalis

[illegible]

[illegible] vitam.

[illegible]

[illegible]

[illegible] activis, influxu, cooperando aut per unionem concurrebant in operationes ad ea salutaria [illegible] dicebant [illegible] mere passive se [illegible] nullo modo [illegible], sine [illegible] sub [illegible] cooperando intra [illegible] vitae [illegible] ex hoc [illegible], [illegible] intra [illegible] partialiter [illegible] aut [illegible] ipsa [illegible].

[illegible] a [illegible] voces si [illegible] nullo modo [illegible] satisfaciunt; illud sub [illegible] cooperari intra [illegible]; [illegible] titulo dicendi in cooperatione [illegible] salutares [illegible]: intra [illegible] cooperari [illegible] cooperari radicaliter, seu remote cooperari [illegible] ad vitae [illegible] intra cooperari [illegible], [illegible] mere passive se [illegible] [illegible] intra [illegible] in lumen, [illegible] ut [illegible]; [illegible] vitae [illegible]; [illegible] intra [illegible] [illegible] vitae [illegible] mere [illegible] intra cooperari [illegible] radicaliter [illegible] ad vitae non cooperari [illegible] mere passive se habendo: ut in [illegible] exemplo [illegible] [illegible] calori [illegible] nullo modo dicitur cooperari [illegible] mere passive se habendo; imo nec dicitur cooperari [illegible] radicaliter aut [illegible] intra [illegible] ipsa [illegible].

[illegible]

[illegible] cooperari [illegible] intra [illegible], ut vere dicatur cooperari [illegible] vitales, [illegible] et radicalis actibus vitae, [illegible] ut vere dicatur [illegible] radicaliter [illegible] remote: intra [illegible] vivens et vivens [illegible] ut vere dicatur [illegible] cooperandi [illegible] ad [illegible] radicalis [illegible] activa [illegible] [illegible] cooperari radicaliter [illegible] intrinsecus [illegible], ut [illegible] intra [illegible] mere passive se habendo, [illegible] vita [illegible] radicaliter [illegible] vivens et [illegible] vivendo et [illegible] ad [illegible] et radicaliter [illegible]

[illegible] sui [illegible] activus, sive quibus mere [illegible] [illegible]. [illegible] vivere, et vivere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] ca [illegible]. De quo [illegible] [illegible].

[illegible] Calvinus à Tridentino damnata illa [illegible], [illegible] in eisdem [illegible] [illegible] cooperari [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] toto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], seu [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] et sustentata; ecce [illegible] in corde tuo [illegible] [illegible] [illegible] salutares; [illegible] anima seu [illegible] [illegible] [illegible] volitiones, et radicaliter active [illegible]: ecce [illegible] remote [illegible] [illegible] cooperantes in corde tuo [illegible]: tandem anima, seu voluntas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vivens [illegible] aut volitiones salutares [illegible] [illegible] [illegible] ecce [illegible] [illegible] salutares in corde tuo [illegible] [illegible] damnat tandem [illegible] [illegible] [illegible] salutares, [illegible] cooperantes [illegible] [illegible] illa [illegible] [illegible] [illegible] radicaliter, [illegible] [illegible] mere [illegible] [illegible], [illegible] activus [illegible] [illegible], nec [illegible] in [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] etc.

[illegible] [illegible] [illegible] clarius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut veres [illegible] [illegible] efficacia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] voluntas [illegible] [illegible] [illegible] volendo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ecce [illegible] [illegible] volitivus, et radicaliter activus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] voluntas [illegible] illis [illegible] superiorem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] etc.

Sectio 2.

[illegible]

[illegible] significatio

[illegible] [illegible] [illegible] a roe vitalibus; [illegible] inter videntur [illegible] se movere ab intrinseco [illegible] viae, lumine [illegible] [illegible] influente; [illegible] ab intrinseco suo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; lumen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], lumen [illegible] vitale ut quo; [illegible] lumine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] influente [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitalis [illegible] [illegible] [illegible] vitalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitales ut quo, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitale [illegible] nullo modo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] vitalis, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] vitalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumine; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitalia [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] [illegible] nullo modo satisfaciunt, ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] inter [illegible] [illegible] in viae; [illegible]; [illegible] [illegible] inter viae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] se moveat vitaliter ab intrinseco [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitalis. [illegible] [illegible] in praesentia vitalis. [illegible] [illegible] [illegible] emanans [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lumini [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nullo modo [illegible] nullo modo inter se moveret [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illuminatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illuminat. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] moveri ab intrinseco [illegible] [illegible] vitales. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] vitalitas illa, quæ [illegible] ab adversis [illegible] in vivo,

[illegible] mens [illegible] vitalitas [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] vitalitas [illegible] in vivo [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 21.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible] umine; [illegible] [illegible] invece, [illegible] [illegible]

[illegible] intui [illegible] [illegible] imma in [illegible] [illegible] [illegible] inca unn [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] imme [illegible]

[illegible] segnaeil [illegible]

[illegible]

[illegible]

Vuntr

[illegible] imme [illegible] non [illegible]

[illegible] unn [illegible]

[illegible] imata [illegible] rucionata [illegible]

[illegible] [illegible] ma [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] intus [illegible] partialis [illegible] continetur; [illegible]
in [illegible] continetur [illegible] partialis continet [illegible] partialium; [illegible] lumine
[illegible] continentis [illegible] partialis [illegible]
[illegible] continentia [illegible] signalis; [illegible] intus [illegible] signalis [illegible]
[illegible] partialis [illegible] maius [illegible]
[illegible] continentia [illegible] partialis [illegible] signa[illegible] continentia [illegible] signalis; [illegible]
[illegible] in [illegible] continet intus, signalitas [illegible]
[illegible] intus continentia [illegible] partialis [illegible] partialis, [illegible]; [illegible] intus
[illegible] signalis [illegible] nec tamen [illegible]
[illegible]
[illegible] signalis [illegible] ut [illegible]
[illegible]

[illegible] continet intus [illegible] intus [illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible] lumine signali, [illegible] solis [illegible]
[illegible] vitalitas [illegible] continet [illegible] intus, [illegible] continet [illegible]
[illegible] in [illegible] non [illegible]; [illegible] continet [illegible]
[illegible] non [illegible] signalis [illegible]
[illegible] signalis [illegible] intus [illegible]
[illegible] continet [illegible] signalis [illegible]

[illegible]

[illegible] intus [illegible] signalis est [illegible] partis
[illegible] signali [illegible] partialis [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible] ... in [illegible] ...

[illegible]

[illegible] nulla [illegible] in [illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible] in [illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible] signali [illegible]

[illegible] nulla [illegible]

[illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible]

[illegible] in facto [illegible] in facto [illegible]

in facto [illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible]

[illegible] in facto [illegible] signali.

[illegible]

in [illegible] signali [illegible] signali [illegible] nulla

[illegible] signali [illegible] signali [illegible]

[illegible]

[illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible] signali [illegible]

[illegible] signali [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

naturae et non illa creatae inquam ita se sic, ac si procederet a principio adaequate supernali; unde
gratia supernalis est lumen.

[illegible] supernalis salutaris nec partialis [illegible]
[illegible] naturae: et vero supernalis nec partialis [illegible] ab intra naturae; quia ans [illegible]
[illegible] partialis [illegible] salutaris [illegible] virtus naturae; [illegible] virtus illa par-
tialis [illegible]; [illegible] error [illegible] concurrentis, non posse efficere alias salutares [illegible]
[illegible] partialis [illegible] initiare; [illegible] salutaris, a quo
initialiter [illegible], [illegible] error [illegible] Pelagianorum [illegible]
dentium [illegible] initium, ex quo [illegible] effectus.

[illegible] ans: [illegible]
ans: [illegible] partialis [illegible] salutares [illegible] virtus naturae [illegible]
virtus naturae in [illegible], sive [illegible] elevata [illegible] ans: error [illegible]
[illegible] eadem [illegible] vires [illegible] naturae [illegible] salutares; non
[illegible] influxu [illegible] non [illegible] naturae [illegible]; imo [illegible]
[illegible] naturae [illegible] supernali [illegible]
[illegible] indifferente [illegible] supernali [illegible], in voce
[illegible]: [illegible] ans [illegible] partialis [illegible]
[illegible] concurrente, [illegible] partialis [illegible] virtus naturae [illegible]
[illegible] salutares [illegible] doctrina catholica [illegible]
[illegible] omnino [illegible]
[illegible] supernalis [illegible] salutaris [illegible]
[illegible] salutare [illegible]

[illegible] sit [illegible] non [illegible]
[illegible] actiua [illegible] suppleat [illegible]
[illegible] actiua partialis [illegible] salutares [illegible]
[illegible] lumine [illegible] in [illegible] non [illegible]
[illegible] men, [illegible]

[illegible]

[illegible] varialit potens [illegible] salvaret, [illegible] electam [illegible]; nulla [illegible] ratio [illegible] varialit [illegible] potens [illegible] et in [illegible] nulla ad alia [illegible] elegerunt [illegible]

[illegible] et in [illegible] ad [illegible] variab.

[illegible] et [illegible]

[illegible]

[illegible] ut elevans [illegible]

[illegible] in [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] et [illegible] respective ad [illegible] salutares, [illegible] currit in [illegible] munera [illegible]

[illegible] solo tota.

[illegible]

[illegible] nulla [illegible]

[illegible] Hence [illegible]

[illegible] et [illegible]

[illegible] surrexi [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Interius [illegible] [illegible] at illa sed [illegible] proportione [illegible]

[illegible] obstaculo [illegible]

[illegible] ea varialis [illegible]

[illegible] sine operat: [illegible] intrare [illegible]

[illegible] aliena, [illegible]

[illegible] ostriche in [illegible] operari [illegible]

[illegible] ordinat sive nullatenus operari [illegible]

[illegible] varians

[illegible]

[illegible]

Sectio [illegible]

[illegible] Sententiis [illegible]

[illegible] testimoniis [illegible]

[illegible] mansiones multe [illegible]

[illegible] stella [illegible]

[illegible]

[illegible] aliis [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... ut mag[...] Beana [illegible]

[illegible]

... a Sententia

[illegible]

[illegible]

22. [illegible]

[illegible]

[illegible] gratia [illegible] beatudinis [illegible] cetera [illegible]
[illegible] unio [illegible] beatitudinis [illegible]

[illegible]

[illegible] merito [illegible]

[illegible]

[illegible] situatis [illegible] situatis [illegible]
[illegible] meritis [illegible] cresceret. aut [illegible] cresceret lumen [illegible]
[illegible] notio non cresceret, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] lumen [illegible]
[illegible] meritis [illegible]
[illegible] meritis [illegible] cresceret [illegible]
[illegible] merentibus [illegible]
[illegible] meritis [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] meritis cresceret [illegible]
[illegible] merita [illegible]
[illegible]

[illegible] 112a [illegible]

[illegible]

[illegible] gratiae seminandae gratiae merebitur, quia tunc [illegible] gratiae seminat gratiae meritis [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] meritis [illegible] meritis [illegible] intra [illegible]

[illegible] meritis alta [illegible] in visione [illegible] divino.

[illegible]

Illam visionem seu beatitudinem supra merita [illegible] mercedem, [illegible] merces [illegible] mercedem [illegible] [illegible] laborum [illegible] merces [illegible] merces super meritum [illegible] merces [illegible] ex meritis [illegible] [illegible] merces [illegible] donantur.

[illegible] mercedem [illegible]

[illegible] in mercedem [illegible]

[illegible]

[illegible] in visione [illegible] meritis [illegible]

[illegible] in visione [illegible] in visione [illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible]

[illegible]

[illegible] visio [illegible]

rire et exp[illegible]tice [illegible] esse inequales; vide m[illegible] tanti ex[illegible] ad imperfectio[illegible] e[illegible] esse imperfectio[illegible] [illegible] bon[illegible]; [illegible] inequalite in perfect[illegible] inter vides [illegible] [illegible] ca[illegible] [illegible] et ex[illegible] sive [illegible] [illegible] [illegible] procedunt [illegible] inequales, [illegible] inequalita[illegible] [illegible] ex inequ[illegible] [illegible]: [illegible] excedo, [illegible] ab alio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] con[illegible] [illegible], nec ego animo nunquam [illegible] [illegible] [illegible] vires inequales esse [illegible]fave [illegible], [illegible] inequalitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alia [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], et min[illegible], intra eandem [illegible] metho[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse [illegible]fave inequales [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] numerice aut intra [illegible] [illegible] numerice inequales [illegible] [illegible] [illegible] inter ceteris pari[illegible] vires [illegible] esse inequales.

Sectio 3a

Solventur Argumenta.

Cap. 4

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfection[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] partialis perfectione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] partialis [illegible] perfect[illegible] [illegible] [illegible] individual[illegible] [illegible] [illegible] perfectior [illegible] operans perfectione [illegible] perfection[illegible] [illegible] perfection[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectivas respective [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectior [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectior[illegible] vires [illegible] [illegible] respective [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectior [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectiores vires [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sola [illegible] inequalitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] partialis perfection[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ctae p lumen [illegible] ad [illegible] vide [illegible] creatae [illegible] lumine: et lo

lumen [illegible] cale [illegible] in intuitive [illegible], [illegible] in [illegible] in

operando sive [illegible] Beate [illegible] vide [illegible] : nec obstat quod ad [illegible]

[illegible] intuitionem [illegible] , et [illegible] , quod [illegible]

[illegible] sive ad mensuram [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] tempore [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] mensura [illegible] nova [illegible] Beata [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] mensura [illegible]

[illegible] mensura [illegible]

[illegible]

[illegible]

c. 8 intus a ecitore mediat ne perfect[ius] vir. eliciat, et ex inequalitate intus [illegible] certi ratio [illegible]
[illegible] equalitas [illegible] vires; 4[m] arg: intus non ipsum imadit; at certum est lumen non immittit
intus [illegible] in auget vires intus et minuit: ergo non est intus perfectior non eliciat vires [illegible]
[illegible]. q: duplex intus ratio sua in a[illegible] lumine elicit vires [illegible] inequales; ergo duplex intus
inequalis [illegible] lumine eliciat vires [illegible] inequales: ans certum est: con[sequentia] [illegible] ita [illegible]
lumen [illegible] variationem vires intus; [illegible] lumen [illegible] ad suam na[illegible] vires intus a
[illegible] intra [illegible].

[illegible] ante [illegible] intus perfectior [illegible] lumine non est [illegible]
[illegible] perfect[illegible] seu inequalis vires, et a[illegible] lumini [illegible] imaedit [illegible]
[illegible] lumine ad inequales, perfectiones vires [illegible] potentia vires et lumine
[illegible] vires [illegible] perfectiori lumine, [illegible] lumen [illegible] ad [illegible] [illegible]
perfect[illegible] [illegible] mensura [illegible] mensura tribuit ad [illegible] [illegible] detracta [illegible]
[illegible] lumen [illegible] [illegible] intus perfectior ad vires [illegible] ad maxime [illegible] vires; [illegible]
[illegible] intus [illegible] lumen [illegible] proportionatus est [illegible] proportionem [illegible]
[illegible] [illegible] vires [illegible] mensura luminis [illegible] [illegible] luminis [illegible]
[illegible] lumen [illegible] mensura [illegible] vires [illegible]
[illegible] luminis [illegible].

[illegible] ante nocog: [illegible] [illegible]
[illegible] intus [illegible] mensura [illegible] mensura luminis [illegible]
[illegible] vires: [illegible] intus sint equales [illegible] lumen inequales vires inequales eliciunt
at [illegible] mensura [illegible] mensura [illegible]
[illegible] intus; est [illegible] detracta in [illegible] vires; [illegible] intus sint inequales [illegible]
[illegible] eliciunt vires equales [illegible] [illegible] luminis
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] detracta [illegible] maxime [illegible] intus [illegible] [illegible]
[illegible] lumine [illegible] inequalitate [illegible]
[illegible] [illegible].

[illegible] inequales intus [illegible]

[illegible] sicut [illegible] theologica fidei [illegible] [illegible]

[illegible] vires exiciunt theologicas [illegible] et maxime [illegible]

[illegible] lumine fidei [illegible] perfectionis et [illegible] fidei [illegible]

ac [illegible] trinitatis et incarnationis misteria [illegible] et [illegible] charitatis ma

maxime [illegible] in [illegible] perfectionis [illegible] maxime [illegible]

aut perfectionis conatu [illegible] voluntatis; [illegible] lumine [illegible]

[illegible] misericordia [illegible].

[illegible] ut [illegible] rac [illegible].

[illegible] in via [illegible] eterna [illegible] vita [illegible] operari [illegible] vita

[illegible] ita [illegible] mina [illegible]

[illegible] eliceo [illegible]

[illegible] maxime [illegible] perfectiones [illegible]

[illegible] lumine

[illegible] maxime [illegible] lumine

[illegible] eandem [illegible] vita [illegible]

[illegible] maxime [illegible] meremur [illegible] max

[illegible] conatu [illegible] voluntatis [illegible] perfectionis [illegible]

[illegible] ad maxime illo in [illegible] et [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] sola [illegible] vita [illegible] et cha

[illegible] lumine [illegible]

[illegible]

Aeo, adstante coeli lumine, iacobus alio spia

in mentis supernali sceleso: nullo ultra in isto situ operabit, utque illa ratio longo ita, et ac

situ esse sit ipsa ac potes supernalis elicitur, utique amplius est, ideo esse quod aut in quod

dilectio supernalis; immo usque operans est per eque supernalis in nobis in suo supernali quod esse

illis in illis effectus potes, et infinitas actus elicit suis ipsi ultra excedit ille esse

ut ex maxi aut effectiva speciali auxilio supernali sive inco sive ex uno

esse, ut conari et operari posit ultra infinitas situ. et sic tota maxe nec effecta non

elici in esse: quod sit infinito, dum eo merita elicit ultra infinitas situ ex maxi conatu

ine voluntarii: ergo in actu ipse semper sibi esse, quod illi non dirempat facienti, quod est

in se.

— Ad. 2.um dico 3.o. ut si effecti intra lucis lumine, ponderet ipso esse effec-

tiva ... mer. iurat adversita ... sub ... libro meritis et aequalis unione melior est

effectiva eius vio ab ... elicita, ... hoc. Hoc ... ex ...

... Ad: hoc mar. est ... vi ... est ...: ... merito ... : ... sub ...

lumine vio non est ... in ... — Aeo differentia maxe: non effectus intra ... vio

... non mer. iurat ... maxe. ... hoc est in ...

... beatitudini ... mer. iurat ... merita ... maxe ... voluit

... ut ... beatitudini ... ex ...

... non est beatitudo ex ... : ...

... non est ... maxe ... effectionis ... et ...

... effectiva ... et ...

... beatitudini.

Aeo. tamen ... intra angelica effectio ... intra ... ; ...

... lumine ... est ... ; ... lumine ... in

... intra lucis coeli lumine ... non

coeli. ... intra an... elicit ... in ...

... intra angelica sub ... lumine non operat ... in ... intra

... vis ... — Aeo differentia ans: ... intra angelica effectio ...

mo in subiecto luminis ... operatur theologia ut perfectior, ideo ... operatur philosophia ut perfectior ... [illegible] operatur theologia ut perfectior ... theologia ... [illegible] luminis ... [illegible] operatur vero philosophia ut perfectior ... [illegible] ... et hoc ... perfectioni ... [illegible]

[illegible]

Sectio 2

Declaratur duplex dubium.

[illegible]

[illegible] diversa, [illegible] [illegible] eius [illegible] de [illegible] productis a sole, et ab igne, a [illegible] [illegible], [illegible] omnia sunt sub se diversa; [illegible] inter [illegible], et hunc [illegible] sunt sub se diversa [illegible] videri [illegible] illis [illegible] dent esse [illegible] diversa: [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliud [illegible] [illegible] aliud [illegible] [illegible] [illegible] calor a sole [illegible] [illegible] [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] utrumque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] circa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videntium.

[illegible] dubium est, an ex diver[illegible] [illegible] obiectorum visorum [illegible] diversi [illegible] [illegible] [illegible] videns [illegible] in Deo [illegible] altera videns in Deo aliquas creaturas; [illegible] videns in Deo [illegible] [illegible] [illegible] videns in Deo [illegible] [illegible] et animales [illegible] [illegible] videns [illegible] [illegible] attributa aut [illegible] attributa, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] attributa, aut attributa [illegible] [illegible], aut [illegible] attributa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sunt sub se diversi [illegible] [illegible] diversitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] diversitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videntium in Deo [illegible] [illegible] diversitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] desumitur.

[illegible]

[illegible] [illegible] sive [illegible] sive [illegible] [illegible] in se diversas [illegible] videns in Deo [illegible] aliquas creaturas quas altera [illegible] videt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] attributa, sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] attributa [illegible]

[illegible] vix. q illa caruit [illegible] facto non auctior [illegible] illa essentia [illegible] ex eadem
[illegible] vides [illegible] altera carere [illegible] facto cognitionis claritatis, [illegible] altera [illegible]
a [illegible] diversitate; [illegible] videri [illegible] veritatis [illegible] nullo [illegible]
[illegible] in Deo [illegible] essentia, [illegible] altera [illegible] videt [illegible] esse [illegible] attributa [illegible]
videntis [illegible] diversitate.

Dicer: ad diversitatem [illegible] non sufficit ex diversitate [illegible]
[illegible] obiecti [illegible]; [illegible] diversitatem facto obiecti [illegible] de visione [illegible]
[illegible] esse [illegible] attributa altera esse, et attributa [illegible] ex diversitate facta [illegible]
[illegible] quae [illegible] sequuntur [illegible] evadere [illegible] diversitate [illegible] [illegible] var
[illegible] obiecti [illegible] est sufficiens ad variandas [illegible] visiones [illegible] videt in Deo [illegible]
[illegible] non [illegible] est [illegible] [illegible] in Deo [illegible]
[illegible] amplius [illegible] visiones [illegible]
[illegible] sive illa dicas [illegible] sive [illegible] [illegible] visiones: ergo varia
[illegible] obiecti [illegible] sufficiens est [illegible] diversitatem [illegible] in [illegible] visiones.

Dices vero doctrina [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] visiones beatorum
[illegible] nullo [illegible] [illegible] vel [illegible]
magis [illegible] minus [illegible] : Deo [illegible]
[illegible] in [illegible] beatitudinis [illegible] ex [illegible]
[illegible] Deo [illegible] ex [illegible] sive ex [illegible] de facto [illegible]
beatorum [illegible] beatorum [illegible] vident [illegible] dixerunt [illegible]
[illegible] minus clarius in [illegible] visiones [illegible] in [illegible] beatitudinis [illegible]
de facto, [illegible] magis [illegible] minus intra eandem [illegible] diversitatem
[illegible] , [illegible] proveniente ex diversitate [illegible] obiecti [illegible] diversi
[illegible] proveniente [illegible] esse sine attributis [illegible] attributa
[illegible] videre sine aliis.

An vere intellectus creatus divinitus videre Deum sine auxilio luminis.

[illegible]

Verbo tandem [illegible] lumen de facto [illegible] quo ipse creatus [illegible] Deum videndo immediate [illegible] necessitate [illegible] tandem [illegible] lumen [illegible] et [illegible] creaturae et tandem [illegible] in [illegible] intellectus [illegible] videre [illegible] auxilio [illegible] sive [illegible] luminis [illegible] nullo [illegible] Bernardus [illegible] necessitas [illegible] luminis [illegible] necessitas [illegible] lumen [illegible] supernaturalis [illegible] transiens [illegible] permanens [illegible] lumen [illegible] admirabilem [illegible] luminis [illegible] necessitate [illegible] necessitas [illegible] providentia, sive [illegible] Dei absoluta [illegible]

[illegible] et de potentia Dei [illegible] providentia et de via Dei absoluta [illegible] intellectus creatus videre Deum [illegible] lumine [illegible] intellectus creatus [illegible] videndum Deum [illegible] auxilium [illegible] lumen [illegible] supernaturale [illegible] lumen auxilium [illegible] supernaturale [illegible] transiens [illegible] lumine auxilio [illegible] supernaturali [illegible] videre Deum, nullo [illegible] supernaturali [illegible] sive [illegible] sive [illegible] sive transiens sive permanens

[illegible] ultro [illegible]

[illegible] lumine inhaerente, [illegible]

[illegible] Theolog. [illegible] in [illegible] art. [illegible]

[illegible] de attributis cap. 16. et [illegible] utroque accidunt [illegible]

et lumen [illegible] et [illegible]

[illegible] art. 3. [illegible] intellectus [illegible] in [illegible]

[illegible] miraculose [illegible]

[illegible] venire [illegible]

[illegible] mentes [illegible] efficere [illegible]

[illegible] mentes [illegible]

[illegible] in gratia, [illegible] lumine [illegible]

[illegible] existimamus [illegible]

[illegible] lumen [illegible] transiens; [illegible] permanens [illegible]

[illegible] transiens: [illegible] art. [illegible]

[illegible] lumen [illegible] transiens sive [illegible]

[illegible] et [illegible] phantasmata [illegible]

[illegible] in [illegible] limitatio

[illegible] permanens, [illegible] transiens [illegible] mente [illegible]

[illegible] lumini [illegible] permanentis [illegible] transeuntis. [illegible]

in lumine [illegible] mens [illegible] lumine [illegible]

[illegible] in illis [illegible] in [illegible]

[illegible] art. 3. [illegible] in [illegible]

[illegible] retractavit; [illegible] ita antea docuit [illegible] commentario

in lib. [illegible] elaborato [illegible] ante summa Theolog. [illegible] de quo [illegible]

[illegible] habent [illegible] accepere.

[illegible] non [illegible] lu-

mine inhaerente, [illegible] permanenti, [illegible] transeunti [illegible]

[illegible] variis in [illegible] art. [illegible] ita ait

Divina essentia videatur ab intellectu creato non per naturam, sed per lumen gloriae quod Deus illi per supernaturaliter; uno modo per modum formae immanentis et sic in patria; alio modo per modum auxilii passionis transeuntis, et hoc modo fuit in Paulo quando raptus est; ut gerere solibus videtur, imo per has voces impossibile est, quod docet 3o. q. gentes cap. 53; et facile ab auctoribus [illegible] testimonijs ut, vel intellectus creatus non [illegible], impossibile est, quod possit Deum videre absque lumine increato attentis viribus naturae suae, sive si fuerit data visio secundum [illegible] intellectus, et secundum hanc [illegible] videntis, hoc volunt Doctores in suis testimonijs non esse impossibile attento [illegible] Dei absoluto quod [illegible] vole [illegible] in praedictis [illegible] testimonijs, vel raptus Pauli in via, Dei [illegible] fuit miraculosa, [illegible] naturalem rerum; miraculosa quoad elevationem in via secundum naturalem rerum, quia elevatio fuit per lumen [illegible] quod [illegible]; potuit in attento [illegible] Dei [illegible] sine miraculo [illegible] est [illegible] elevari per solum auxilium [illegible].

Lectio 2a

[illegible] [illegible] Divinitatis [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible].

[illegible] [illegible]

nullum creatum [illegible] videre [illegible] [illegible] ab intellectu creato absque lumine in[illegible] [illegible] intellectus creatus [illegible] Divinitatis Dei videre per auxilium [illegible] [illegible] gratiae est vitalitas visionis, [illegible] supernaturalitas. Neutrum [illegible] [illegible] sententiae visionis requirat [illegible] vitalitas [illegible] ad vitalitatem [illegible] [illegible] [illegible] sufficientem [illegible] [illegible] [illegible] vitalis [illegible] vitalia sunt [illegible] [illegible] [illegible] vitam et vitalem [illegible] [illegible] surrexit [illegible] in [illegible] exercere vita [illegible] vitales [illegible] supernaturalitas visionis [illegible] in supernaturalis [illegible] et [illegible] supernaturalis [illegible] sive [illegible] exercentis supernaturalis [illegible] [illegible] in [illegible] facto supernaturali [illegible] [illegible] supernaturali [illegible] [illegible] vitalitas visionis [illegible] supernaturalitas requirat [illegible] [illegible] actin [illegible]

[illegible] visio [illegible] nullus [illegible] requirat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] requirat [illegible] intellectus lumen [illegible] auxilium [illegible] [illegible] intellectus lumen [illegible] auxilium [illegible] [illegible] [illegible]

deret [illegible] saltem eqvens supnat [illegible] procedens ab intr. [illegible] lumen incr. [illegible]
[illegible] exercere vitalit. et immanenti operatio [illegible] auxilium [illegible] supplet supnale [illegible]
[illegible] operare supnatur. [illegible] eqvens [illegible] luminm [illegible], tolle vinq[illegible] uniti [illegible] manet
[illegible] lumen [illegible] virtutis sive intus [illegible]; [illegible] tunc erit [illegible] supnale [illegible] procedens ab intus [illegible] lumen
[illegible] auxilij [illegible] vitale, et supnale deret [illegible] procedens ab intus, [illegible] lumen incr. [illegible]
[illegible] supernat procedere ab intus [illegible] lumen incr. ita neq. [illegible] procedere ab intus [illegible]
auxilij [illegible].

[illegible] de facto supplet [illegible] [illegible] sive
[illegible] sive impolitis ad [illegible]: [illegible] auxilij [illegible] supplere defectu luminis,
[illegible] i [illegible] [illegible] manus [illegible] impolita [illegible]
[illegible] et [illegible] indiget lumine, ita [illegible] lumen [illegible]
[illegible] supnalis [illegible]. [illegible] lumen [illegible] incr., ita [illegible]
[illegible] aliis [illegible] [illegible] supplet defectu [illegible]
[illegible] vitale supnalis; [illegible] lumini
[illegible] vitalis supnalis: [illegible]
[illegible] [illegible] creata.

[illegible] lumine incr. [illegible]
[illegible] [illegible] lumini
[illegible] supnalis [illegible]
[illegible] visionis indiget [illegible]
[illegible] creata [illegible]
[illegible] lumine incr. [illegible] vitalis et supnalis: [illegible]
[illegible] supnalitas [illegible] intus [illegible]
[illegible] vitalitas [illegible] supnalitas [illegible]
[illegible]
[illegible] lumini [illegible]
[illegible] Hoc argum. effi-
cissimum est, [illegible] hoc sillo [illegible]: non est nimia improportio, aut impolitas [illegible] ad producendum [illegible] abs[illegible] in
lumine [illegible], [illegible] ad producendum visionem sine [illegible] supnali: [illegible] illa non obstante, [illegible]
[illegible] [illegible] excere [illegible]: [illegible] etiam hac non obstante [illegible] non [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] in, de facto [illegible] ad supernaturalem [illegible]

[illegible] operationem, dum transeunti [illegible], quo auxilio [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]: quaeritur; an illustraciones supernaturales [illegible], et [illegible]

[illegible] [illegible] vocat ad [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] in [illegible] sunt [illegible] [illegible] supernale; [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] supernaturalis; [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]; [illegible] auxilium [illegible] [illegible] [illegible] supernaturalis [illegible] transeuntes.

[illegible] illustrationes et affectiones [illegible] [illegible] supernaturales: [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]

[illegible]; [illegible] de facto [illegible] [illegible] supernaturales [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] auxilium [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfacere, ut [illegible] [illegible] [illegible], qui [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ultima [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] efficiens, aut [illegible] ad [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] aut [illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] aut [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], aut [illegible] auxilium [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] transiens, [illegible] [illegible] [illegible] transeuntes.

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] vire insequente [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impotens, et

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] insequente [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

supernaturalem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] auxilium [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impotens, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] in [illegible] [illegible] supernaturalis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]: [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] supernaturalis [illegible] auxilium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

et improportionatus; [illegible] videndum et [illegible] ince [illegible] [illegible] in [illegible], [illegible]
[illegible] manet [illegible], et improportionatus ad videndum: [illegible] maxime intellectus est ince
impotens et improportionatus ad videndum [illegible] se solo, sive [illegible] maxime; [illegible]
[illegible] in [illegible] supernaturalis [illegible] non maxime; et [illegible] non [illegible]

[illegible] in [illegible] ad videndum [illegible] [illegible]
[illegible] impotens; et improportionatus ince [illegible]
[illegible] ince [illegible] non [illegible]; [illegible]
ince [illegible] videre Deum: [illegible] impotens [illegible]
[illegible] ince ad videndum supernaturale [illegible] in [illegible] naturalis et debitus, [illegible] impotens
potens, et improportionatus ince ad videndum [illegible] in [illegible] supernaturalis, et incon-
[illegible] non [illegible]: [illegible] in [illegible] supernaturalis [illegible] dicendus intellectus elevari: [illegible]
potens, et improportionatus ince ad videndum [illegible] in [illegible] illius; [illegible] elevat ad
id, ad quod est ince potens, et improportionatus: non [illegible]; [illegible] supernaturalis est illa [illegible]
intellectus, [illegible] nullo elevat ad id, ad quod est ince potens, et improportionatus [illegible]
[illegible]; ad id, ad quod est ince potens, [illegible]
naturalis superioris [illegible] et indebitus, non [illegible].

[illegible] Contra [illegible]
[illegible], [illegible] illius [illegible], [illegible]
[illegible]: intellectus non est [illegible] ince naturalis; [illegible] ince impotens et improportionatus ad videndum [illegible]
[illegible]
[illegible] lumen [illegible]
[illegible] ince potens, et proportionatus [illegible]
[illegible] supernaturalis [illegible]
[illegible] supernaturalis [illegible]
[illegible] supernaturalis [illegible]
[illegible] ince potens, et proportionatus ad videndum: [illegible]
[illegible] ad visionem [illegible] supernaturalis [illegible]

et hoc superioris [illegible] [illegible] manu, sic dicit [illegible] [illegible]. [illegible] excc. [illegible]
[illegible] contrarii [illegible] supernaturale [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] elicere [illegible].

[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impotens et improportionata [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible]: [illegible], [illegible] impotens et improportionata [illegible] elicere [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impotens et improportionata [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] potens, et [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] impotens et imp-
proportionata [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
elevari, et [illegible] [illegible] supernatale; [illegible] impotens, et im[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] impotens, et improportionata [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] impotens et im-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] supernaturalis [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] elevari; [illegible] [illegible] elevat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
tens, et [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] elevari [illegible] potens [illegible] [illegible], at [illegible]
[illegible] [illegible] superiori [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ecce [illegible] [illegible] solutio.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] elicere [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolute; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] elevari ad videndum [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] certa [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolute; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] tempore;
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad videndum; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolute [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] caret [illegible] supnali mea caret virtute [illegible] in ipso [illegible]
supna[illegible] auxilio [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] auxilio [illegible]
[illegible] in [illegible] virtute [illegible] supnaless [illegible]
[illegible] elevandos [illegible] speciali [illegible] preparata [illegible]
[illegible] ad bonum [illegible] speciali [illegible] preparata [illegible] ad bonum [illegible] speciale [illegible]
[illegible] preparata [illegible] tempore [illegible] in [illegible]
[illegible] tempore [illegible] speciali [illegible] octavo [illegible]
[illegible] enim maxime [illegible] supnali mea caret virtute mea
nec [illegible] in se ipso [illegible] caret [illegible] mea [illegible] ex se [illegible]
[illegible] speciali [illegible] auxilio [illegible] in [illegible]
[illegible] in se ipso [illegible] auxilio [illegible]
[illegible] ad [illegible] virtute mea [illegible] in se ipso [illegible]
exemplo [illegible] auxilio [illegible]

[illegible]

[illegible] eligere [illegible] imperium [illegible] auxilio [illegible]
[illegible] manens [illegible] facere [illegible]
[illegible] eligere [illegible] manet [illegible]
[illegible] manens [illegible]
[illegible] facere [illegible] manens [illegible]
[illegible] facere [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] virtute [illegible]

[illegible]

[illegible] lumen, [illegible] elevans [illegible] vitalibus [illegible] vivi; [illegible] supplens [illegible] : [illegible] certa est. [illegible] vitalibus [illegible] in esse vitali; [illegible] in esse [illegible] vitalibus [illegible] ab [illegible] : [illegible] vitalitas vivi [illegible] vitalitas supernaturalis. [illegible] vitalitas supernaturalis [illegible] supernat[illegible] : [illegible] lumen, [illegible] elevans [illegible] vitalibus [illegible] vivi. [illegible] est, [illegible] lumen [illegible] supernaturale [illegible] : et ideo [illegible] ; [illegible] est [illegible] vivi [illegible] vitalibus; [illegible] lumen, [illegible] elevans [illegible] vitalibus [illegible] , [illegible]

[illegible]

[illegible] vitalibus, [illegible] in esse vitali [illegible] in esse vitali; [illegible]

[illegible] sive [illegible] , [illegible] vivi [illegible] : [illegible] vitali [illegible] vitalitas [illegible] supernaturale [illegible] ; [illegible] supernaturali, [illegible] supernaturale [illegible] : [illegible] supernaturalis; [illegible] vitalitas [illegible] in esse [illegible] : [illegible] ; [illegible] operans, [illegible]

[illegible] lumen [illegible] , [illegible] vita[illegible] sive in [illegible] sive [illegible] vitalibus, [illegible] et vitalis: [illegible] in esse [illegible] : [illegible] , [illegible] ; [illegible] supernaturali [illegible] , [illegible] supernaturalis [illegible] et [illegible] , quae diximus sect. [illegible] in [illegible] luminis: [illegible] ; [illegible] in [illegible] in [illegible]

extra sibi uniunt, necesse est aliquod saltem exist[illegible] mutari: [illegible] intus ac videmus [illegible] mutari [illegible] mutat intra: [illegible] aliquam [illegible] intra [illegible] auxilium exigat [illegible] intus creata [illegible] [illegible] creato in ordine ad vios [illegible] [illegible] unionis [illegible] [illegible] intus [illegible] et in [illegible] [illegible] auxilium exigit [illegible] [illegible] auxilium exigit.

[illegible] unio [illegible] sive in [illegible] [illegible] lumen [illegible] [illegible]

[illegible]

320 [illegible]

[illegible] inneȝ [illegible] [illegible] e imperee, a anima quae amare [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. est ad [illegible] in ordine ad [illegible] naturā, ita tamen ut [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible], seu in [illegible]. [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] ita tamen e [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] neque sufficere [illegible] auxilium exigere, [illegible] anima nec [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible], ita [illegible] lumini: nec sufficit [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] lumine in [illegible] nec [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] ergo anima [illegible] ag; nos [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], quae [illegible] e [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] anima [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vitalis anima [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] se [illegible] vitalis neque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible]
[illegible] anima [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], neque [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] auxilium exigat: [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] lumine [illegible] [illegible]; [illegible], tamen [illegible] se [illegible] vitalis, [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] e, sive [illegible]
[illegible] [illegible] lumine [illegible], sive [illegible]; non [illegible] [illegible] sufficit [illegible] auxilium exigat: [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] anima [illegible] nec [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] anima [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] exigit.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] anima [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] se moveret
se [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] e [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] anima [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] vivere [illegible] [illegible] vitam [illegible]

[illegible] vitales [illegible]

[illegible] vitalis [illegible] [illegible]

[illegible] esse inca[illegible] [illegible] esse inca[illegible] [illegible]

vitalis [illegible] vitale [illegible]

[illegible]

[illegible] Can. 5. [illegible] movere [illegible]

[illegible] esse inca[illegible] [illegible] illuminat[illegible]

[illegible] inca[illegible] removere [illegible] lumine in

[illegible] removere [illegible] [illegible] necessitate [illegible]

[illegible] esse inca[illegible] [illegible] lumine [illegible]

[illegible] de lumine [illegible] utrique [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] movere [illegible] inca [illegible]

[illegible] necessitate [illegible] [illegible] facto inca[illegible]

[illegible] inca[illegible] [illegible] de lumine [illegible] ad vitam.

Disputatio 3a

[illegible]

[illegible]

[illegible] tracta[illegible] de [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] in [illegible] an in [illegible]

[illegible] an [illegible] in [illegible]

[illegible] tractu de incarnat[illegible] [illegible] anno [illegible] [illegible]

[illegible] an [illegible] Dei [illegible] omni[illegible] [illegible] in [illegible]

[illegible] narro[illegible], qui [illegible]

Disp. 1a

An visio Dei sit visio omnium quae sunt in Deo?

Sectio 1a

An sit visio perfectionum quae sunt formaliter in Deo?

In Deo duplex genus [illegible] visio [illegible] perfectio [illegible] in suo esse [illegible] absoluto [illegible] ... quae sunt naturalia attributa, et perfectiones [illegible] ... [illegible] obiecta [illegible] ... in [illegible] et [illegible] cum creaturis de quibus [illegible] ... de [illegible] ... in hac prima sectione [illegible] de perfectionibus [illegible] naturalibus, quae sunt [illegible] in Deo, [illegible] alia [illegible] sectione de perfectionibus liberis [illegible].

Conclusio [illegible] ... Beatos [illegible] visione [illegible] naturalia, quae sunt formaliter in Deo; ita fere omnes [illegible] ... Beatos non comprehendere Deum, non quia non videant [illegible] in Deo, sed quia non vident perfecte [illegible] videndus, [illegible] totum videt, et [illegible] in ipso est, [illegible] ... de attributis [illegible] ... de fide; [illegible] ... temerarium [illegible] aliquos [illegible] ... non de necessariis quae sunt formaliter in Deo, [illegible] virtualiter, aut eminenter.

[illegible] in [illegible] visio Dei [illegible] visio omnium, quae sunt formaliter in Deo; [illegible] ... ex illo [illegible] Epist. 1 cap. 3. quoniam videbimus eum, sicuti est; ex Florentino in [illegible] ... ubi [illegible] animas Beatas intueri clare Deum trinum et unum sicuti est, [illegible] ... sint [illegible] Deo sicuti est [illegible] ... perfectiones [illegible] naturas [illegible] ... Ep. 1a ad Corinth. cap. 13. ubi ait nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum; [illegible] ... et ego [illegible] a Deo: [illegible] ... nec [illegible] de Deo [illegible] ... aut [illegible]

[illegible] in te in [illegible] ūna. Sim.

[illegible] est in terris [illegible] vice

[illegible], ita in patria videbimus [illegible]. Videmus [illegible]

[illegible] in via [illegible] in [illegible]

[illegible] est, [illegible]

[illegible] immen[illegible], et sic [illegible]

[illegible] in Deo [illegible]

ea scilicet virtualia, et eminentialia [illegible]

[illegible]

[illegible] in visionem [illegible]

[illegible] in Deo [illegible] vide [illegible] naturam [illegible]

[illegible]

[illegible] in Deo, seu vides [illegible]

[illegible] Beati [illegible] Beati [illegible]

[illegible] in Deo [illegible]

[illegible] latet [illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible]

[illegible]

[illegible] Deo.

33 [illegible]

[illegible]

[illegible] magis [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] clarius [illegible] magis [illegible] clare [illegible]

[illegible] clarius [illegible]

[illegible]

[illegible] nea sa natura gratia Dei [illegible] vnit [illegible], [illegible] in [illegible]

[illegible] ulla [illegible] vnu, [illegible] natura [illegible]: dicunt [illegible] infra [illegible]

[illegible] infinitas gratia [illegible] vnica natiras [illegible] sive [illegible] vnio [illegible]

[illegible] ex vera [illegible] infinitas [illegible] in primas [illegible]

[illegible] in Deo, [illegible] infra

[illegible] Dei nullo modo [illegible]

quoad [illegible] natura [illegible]

[illegible] tota [illegible] ex [illegible] sua [illegible] mora [illegible] ita videt [illegible]

[illegible] videant [illegible] mora [illegible]

[illegible] vios [illegible] infinito [illegible]

[illegible] Dei videre infinito [illegible]

[illegible]

[illegible] in [illegible] Beati [illegible]

[illegible] videt [illegible] in [illegible] videt [illegible]

[illegible] videre [illegible]

[illegible] in [illegible] infinitu [illegible] Beatis videre [illegible]

[illegible] infin [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] natura [illegible]

natura [illegible] in Deo [illegible] natura

[illegible] in [illegible] Beati videns [illegible]

[illegible] nulla incommoda [illegible] qui aeterni volent [illegible] beatis [illegible] exercitio, nec [illegible] [illegible] visio Dei [illegible] in [illegible].

[illegible] non libera [illegible] ut [illegible] a Beatis [illegible] [illegible]; quin de [illegible] omni [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omni [illegible], [illegible] species [illegible] [illegible]. [illegible] illa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Beati [illegible] [illegible] [illegible] ignorare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omni [illegible] Angelos inferiores illuminari a superioribus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omni [illegible] Angelica [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] superiori [illegible] [illegible] [illegible] ipso Deo [illegible] [illegible] [illegible] suorum [illegible] [illegible] [illegible] illuminarent.

[illegible] [illegible] libera [illegible] a Beatis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ignorant, [illegible] a Beatis [illegible] a Beatis [illegible] [illegible] [illegible] meritorum.

[illegible] diximus [illegible] cognoscere ea futura [illegible], et ea futura [illegible]

nata, a Beatis videri, quam [illegible] nunquam experientia ut concerne. Hec et illa, et illa re-
tenta ta absoluta, quod determinata, non vi eni clare, et distincte in ordine ad omnes suos terminos; vide-
ri non clare, et distincte in ordine ad aliquos, et independentia [illegible], et [illegible] magis meritis solis
[illegible] [illegible] ea de facto clare, et distincte videre.

In doctrina [illegible] [illegible] objicit [illegible]

[illegible] cum [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] Dei est adaequate [illegible] Deo; [illegible] omnes illi a Beatis videri [illegible]
[illegible]: [illegible] vero Dei [illegible] non est [illegible], [illegible] non [illegible] in ea Deo: [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible]
[illegible] auctores illos, qui [illegible] [illegible] [illegible] Dei in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo. [illegible] illud [illegible]
[illegible] sint adaequate in ea Deo, ut vero altera ut libera [illegible], [illegible] terminet [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] altera [illegible] [illegible] [illegible] omnis [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] ea, [illegible] in
ea Deo: Auctores [illegible], qui tenent, [illegible] [illegible] esse adaequate [illegible] [illegible], [illegible] alia [illegible] Beati.
[illegible] videre [illegible] in Deo diversimi [illegible] [illegible] [illegible], fere omnes [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] in [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ea [illegible] [illegible] in ea Deo: nobis [illegible] [illegible] [illegible] liberis
[illegible], [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible], ut [illegible], [illegible] et superiori lectione
et nullum absurdum invenimus in [illegible] [illegible], ut [illegible] diximus [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], nullum [illegible] [illegible] [illegible] infert, [illegible] [illegible]
[illegible] Dei [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] inca [illegible] Dei.

Disputatio [illegible]

An vero [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in Deo?

Sectio 1a:

An possit videri essentia sine Attributis, et
sine relationibus, aut e contra?

[illegible]

[illegible] de facto [illegible] Dei, modo [illegible] [illegible] de [illegible] examinamus; diximus ea naturali gratia Dei
de facto videri a Beatis investigamus modo, an ea illa [illegible] videri [illegible] [illegible]
[illegible], an vero [illegible] non esse [illegible]. [illegible] essentia et relationibus; [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] in ordine [illegible] [illegible], diximus [illegible] de relationibus [illegible]

na [illegible] in ordine ad [illegible] vide [illegible] [illegible]; [illegible]

[illegible] experimur, [illegible] attributis sive esse [illegible] sive alio dicta [illegible]

[illegible]: [illegible] an esse [illegible] videri [illegible], [illegible] videant [illegible]; [illegible]

[illegible] an esse videri [illegible]

[illegible]

[illegible] attrava, [illegible] inter [illegible]

[illegible] sive [illegible]

[illegible] et attributa, [illegible] Vazquez tom. [illegible] in

[illegible]

[illegible] distinctio [illegible]

[illegible] inter se [illegible] distinctio [illegible] inter essentia et attributa, et inter attributa inter

[illegible]

[illegible] Vazquez et [illegible]

[illegible] in loco [illegible] afferat [illegible]

[illegible] videre [illegible]

[illegible]

[illegible] videri sine attributis: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] instauranda.

[illegible]

[illegible]

et [illegible] attributorum [illegible]

[illegible] videri sine [illegible]

[illegible]

qua in race convenit in [illegible] sicut ille, aut [illegible] ad usq: [illegible] Dei quatenus obiectum temporarie, et influere [illegible] ut trina, ut ens [illegible] se, [illegible] ut im-mensa; et cum libertate in occurrendo obiecto, ita libera [illegible] in ipsa cognitione [illegible]; in qua [illegible] ca contingat [illegible], ut constabit ex [illegible] solvere.

Deinde suadet eadem [illegible] ra-tione qua liberam Dei, [illegible] ad [illegible] in Deo non occurrit [illegible] obiecto [illegible] sub illis [illegible] in [illegible], sive ut trina [illegible], et illa, et illa [illegible] continentia; alias [illegible] Beatus clare, et [illegible] libera Dei ut [illegible] videret, [illegible]; ergo [illegible] potest [illegible] obiecto occurrere ad suum [illegible] sub ratione Deitatis, non sub ratione Trinitatis, [illegible] essentialis, non sub ratione [illegible] attributalis [illegible]. Deinde eadem [illegible] continentiis [illegible] in [illegible] videre [illegible] continentias in [illegible]; alias [illegible] in [illegible] [illegible]; ergo [illegible] obiecto [illegible] usq [illegible] continentias [illegible] [illegible] seorsim. [illegible] potest [illegible]; ergo potest [illegible] [illegible] usq [illegible] [illegible] Trinitatis; [illegible] attributalis [illegible] ita potest [illegible] [illegible] et Trinitas, [illegible], et attributa.

Ipse [illegible] alia [illegible] [illegible] usq [illegible] attributo [illegible] virtualiter [illegible] intra [illegible] personas; [illegible] personas, non [illegible]; ergo [illegible] trahere [illegible] personas; [illegible] personas, [illegible] essentia: [illegible] humanitas [illegible], [illegible] trahere [illegible], [illegible] trahit essentia, [illegible] trahit [illegible] [illegible] illa [illegible] trahere [illegible], non trahere [illegible] virtualis [illegible], [illegible] alia [illegible] et relatio; ergo [illegible] sufficit; [illegible] grata, [illegible] [illegible] [illegible] grata illa [illegible]; [illegible] ergo illa [illegible] et [illegible] ut [illegible] alia

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

hac simplicitate, et summa Dei actualitate, non potest hoc simul distinctionis suam perfectionem occurrere obiective seu videri, ly aliqua perfectio, non ly alia, et in isto Christo Filius ex adversario omnia illa sint actualiter in ipso Deo; ly aliquas perfectiones seu determinationes suae essentiae, non ly omnes, in isto Christo; communicari ly essentia [illegible] communicari ly personam; produci ly personam, non produci ly essentiam; trahi unitatem, ly filiationem, non ly [illegible]; denique absolute evidens cognitio ly unitatis, non ly trinitatis; ergo non obstante hac simplicitate, et summa Dei actualitate, potest obiective occurrere seu videri, hoc est, per distinctionem, ly perfectionem essentialem, non attributalem, non relativam, quod erat.

Resp.

distinctionem [illegible] Dei trahi natura in Deum actualiter ut est in se, [illegible] trahi in Deum non est actualiter in seipso [illegible] rei; cuius ratio est; quia visio [illegible] visibilium, [illegible] ly se tota visibilis est; productio vero trahit ad Deum ut est [illegible]: [illegible] non est actualiter producibilis, per omnes suas perfectiones; unde est, quod visio dicat natura Dei actu opere. [illegible] non est actualiter in se ly omnes perfectiones absolutas, et relativas; neque communicatio, et productio ad intra

[illegible] non solum communicari ly essentiam, non ly personam; produci ly personam, non ly essentiam: [illegible] alii; [illegible] distinctio virtualis [illegible] essentiam, et relationes [illegible] distinctio realis quoad [illegible] communicari non communicari, produci non produci; non vero quoad [illegible], videri, non videri; quia quoad illa [illegible] dat [illegible] contradictas [illegible]; neque quoad [illegible]; vel distinctio virtualis [illegible] insufficiens est, ut [illegible] videri, [illegible] non videri, quod erat.

Ad utrumque

[illegible] impugnat [illegible] eandem [illegible]; non [illegible] est communicari ad intra [illegible] essentiam non [illegible] personam; produci [illegible] personam, non [illegible] essentiam; ergo poterit esse visibilis [illegible] videri ly essentiam, non videat [illegible] personas; si non distinctio virtualis [illegible], aut quaecumque alia a re [illegible] essentiam, et relationes sufficiens est; illa aliquo [illegible] dicta [illegible], cum non sufficiet ad [illegible] in aliquo supposito [illegible] visibilis ly omnes suas perfectiones [illegible]; cum distinctio illa sufficiens non erit ut [illegible] ad Deum [illegible] ly essentiam, non [illegible] personas; et sufficiens est, ut [illegible] esse communicabilis ly essentiam, non esse communicabilis ly personam; esse producibilis ly personam, non esse producibilis ly essentiam. Praeterea, illa distinctio sufficiens est, ut [illegible] essentia, et [illegible] [illegible] in aliquo [illegible] [illegible] in [illegible] personalitate Filii, non in essentia, [illegible] [illegible]

iter; eo sufficit illis, ut et essentia et trinitas sit in aliquo [illegible]. vno sorte ad essentiam, [illegible] personalitates, aut e[illegible]: [illegible] esse reflexa ista.

Impugnat tertio [illegible] instantia eamque [illegible]; [illegible] distinctio illa quae [illegible], [illegible] distinctionem [illegible] quoad veritatem [illegible] esse creata, concernere essentiam, concernere [illegible] personam, [illegible] personam, [illegible] essentiam; cum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videri essentia, [illegible] videat personas [illegible] [illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible] [illegible] veritatis [illegible] cum [illegible] supposita, [illegible] veritatis [illegible], [illegible] distinctio [illegible] [illegible] ex natura [illegible] in [illegible] personae inter se et essentia personis; quod [illegible] [illegible] nulla [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] personas [illegible] essentia [illegible] personis; et in personalitatibus [illegible] [illegible] [illegible], potuit illa trahere personalitates [illegible]; potuit [illegible] illa trahere essentiam [illegible] personis; in [illegible] distinctione supposita, personalitates [illegible] [illegible] essentia, [illegible] personalitates; [illegible] illa distinctio non est [illegible] ex natura [illegible] [illegible] inter se [illegible]; [illegible] et illa supposita, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] trahere [illegible], essentia [illegible] personas [illegible] trahere; ita illa supposita, [illegible] [illegible] veritatis [illegible] videri personas [illegible] videat.

Nunc venio ad [illegible] [illegible], magnum [illegible] discrimen [illegible] [illegible] [illegible] intuitivam; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] semper [illegible] adaequata: [illegible] [illegible] in se; [illegible] cognitio intuitiva Dei [illegible] [illegible] adaequate [illegible] ut est in se: cognitio [illegible] abstractiva [illegible] [illegible] alienas [illegible] [illegible] ex [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] cognitio abstractiva [illegible] [illegible] [illegible] adaequata [illegible]. sive [illegible] inadaequate [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] abstractiva [illegible] [illegible] in [illegible], aut ex [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut est in se: [illegible] [illegible] cognitio [illegible] [illegible] [illegible] suas [illegible]; cognitio [illegible] intuitiva [illegible] [illegible] in se, et ut est in se; in se [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] cognitio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] suas [illegible] [illegible] [illegible].

Reflexa [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] an cognitio intuitiva Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] adaequate in se, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] creata; [illegible] [illegible] Dei essentia [illegible] [illegible]

an vid. Beat. naturo creare ut ipses solus sui ipsius an ut ipses et attributorum et perfectionum. Utrumque autem ita suppost, vel esse solo cau[sa] per creanda est: Impugnat repugna ipsum ...ido ca uria ... ca tamen ea ... cognoscit intuitive Dei in bene et adaequate Deo ut est adaequate in se ipso; nec enim per ... ... bene est ita adaequate; nec ... concurrente ... ... bene naturalis concurrere ... ... adaequate ... Dei ut est adaequate in se; vel nullum est discrimen assignabile inter utramque cognitionem, intuitivam et abstractivam: impugnat tandem instando eandem paritatem sub eisdem terminis ... paritatibus assignata; non hoc a ... ... illud sit, ergo ... abstractive evidentem ... ... Deum inadaequate ut est in se, id est ut unum, non ut trinum; ergo potest ... intuitive ... inadaequate ut est in se ... unitatem, non ... trinitatem ... ; non ... ad ... illorum inadaequatam abstractivam sufficit distinctio illa, quae datur inter absoluta, et relativa; cum eadem sufficiens non erit ad ... ... illorum inadaequatam intuitivam.

Sectio 3ª

Solvuntur argumenta.

Arg. 1.

... intuitiva ... est vis Dei ut est in se; ... in ... intuitione ... : ... est in se ... in ipso ... est; ergo vis Dei naturalis est ... , quae ... in Deo ... non ... vis Dei ut est in se, ... ac est in se; ergo neque ... ... prata, sive absoluta, sive relativa Dei: Deo ... ... intuitiva ... est vis Dei ut est adaequate in se, non maxime; ut est ... adaequate, ... inadaequate in se; ... adaequatior, ... inadaequatior ipsius visionis ... maxime; ... ... intuentibus Deum ut est inadaequate in se ipso, ... , ... adducere: neque ... inferri ... ... videre Deum aliter ac est in se; Deus ... est in se unus ... trinus, ens a se, ... immen... ; vel ... videns Deum ut unum, non ... ut trinum, et sic de aliis perfectionibus, videt Deum ut est in se, ... non ut est adaequate in se: ... , ... hypostatica ... ... ad ... aliter ac est in se, ... ad ... ... ad eius ... , ... aliter ac est in se, ex eo ... non ... ...

Resp. ... in hoc ... cognitio intuitiva Dei ab abstractiva, ... est ... ... illa ... ... Deo ut est in se; ergo vis Dei ... ... : ... naturalis visio ... ... in Deo, sive absoluta sint, sive relativa ... ... ita in exemplo ... ... liberorum ... ... inadaequate in Deo ... ... , ...

monaq illi a Beatis de facto videant: Ad 2m in exemplo allato dico, quod non oes perfectiones, seu formalites Beati vident in Deo, imo nec possunt videre: Ad 3m dico non ans. Cogitatio enim intuitiva in eo est ab abstrava distinct., quod haec est cognitio mita rei, et in alio aut per alio, sive per species alienas; intuitiva vero est cognitio rei in se, immediata, et per species proprias: quod sat de perfectione in se per species dixi.

Resp. 1. Cognitio intuitiva Dei est cognitio clara quidditativa Dei ut est in se: atque non de ratione Dei ut est in se attributa, quod ipsa essentia attribuatur, et ipsa idem ex se; neque etiam de ratione eius relaes, quod attributa; et enim attributa sunt ipsa ex se essentia, ita relationes: cognitio intuitiva Dei necessario est cognitio quarumvis [illegible] in Deo: ideo cognitio intuitiva Dei est cognitio clara quidditativa Dei et adaete, et inadaete, ut est in se, non vero necessario ut est adaete in se; ita quod videret essentia, non visis attributis, aut relationibus, cum quidditative Deus videatur ut quidditas eius inadaeta, non vero ut quidditas adaeta; unde et ita distinctio max[ime] accipienda est. Opponi de quidditate essentia et realiter Dei, de qua supra: nam loquamur de ratione metaphysica Dei tunc illa erit max[ime], et minime: max[ime], quia est potius visio Dei ut relativa, non visa essentia, seu non ob[iecti] absoluti; min[ime], quia attributa non sunt de essentia metaphysica Dei: supponimus enim per ratione distinctione ratione ab [illegible] attributis.

Resp. 2. Absoluta sunt unum in Deo an indistincta; sunt essentialiter communicabilia tribus personis. deinde quaelibet persona dicit essentialiter connexionem cum alia, imo identitatem in essentia: ergo neque essentia sine attributis, neque unum attributum sine alio videri potest; alias non essent unum aut indistinctum in Deo; neque absoluta sine relativis videri possunt; implicat enim quod videantur absoluta essentia communicabilia tribus personis ipsis personis non visis, neque una persona potest videri sine alia; implicat enim, quod videatur entitas essentialiter connexa cum alia, quin illa aliquo videatur, quae est [illegible] connexionis. Resp.: Pater essentialiter refertur ad filium, filius ad Patrem; Pater et filius ad Spiritum Sanctum: namque essentialiter dicit filium, filius Patrem, et [illegible] Spiratus [illegible] et filius [illegible]: ergo neque videri Pater quin videatur filius, neque [illegible] Pater et filius videantur: nam [illegible] videri entitas relata ad alterum, non visa tali relatione; neque ergo una persona videri sine alia.

Ad 2. Ca attributa et unum in Deo an indistincta, difficile in [illegible]

[illegible] ... atributa ... ut ... [illegible]

... ut ... persona ut persona ... [illegible]

... persona ... [illegible]

... [illegible] ... persona necessario ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] non tamen [illegible]

Beatificativa, simulq. visio Dei, que Beatificativa est: potest visio implat. [illegible] visio Dei est tota [illegible] ipso nostra Beatitudo [illegible] a [illegible] et attributorum et relationum relinqueretur intellectus [illegible] videndi cetera, que ignorat, [illegible] Beatifice satiari [illegible] cumulus perfectionum Divinarum [illegible] intellectum satiare, et Beatificare: [illegible] non [illegible] tamen [illegible] Beatitudinem [illegible] [illegible] nostri instituti; [illegible] beatificativa [illegible] non enim [illegible] visio Dei debet esse beatitudo, [illegible] illa ut [illegible] argumentum [illegible] ut videat [illegible] cumulum [illegible] Divinum [illegible] videat [illegible] in se ipso, a quo [illegible] perfecte [illegible] satiet.

3 50 [illegible] tamen [illegible] majorem [illegible] [illegible] Beatitudo [illegible] [illegible] sive est [illegible]

[illegible] integralis; [illegible] visio [illegible] attributa [illegible]
naliter [illegible] essentiae [illegible] beatitudine essentiali [illegible] in Deo esse visio
[illegible] bonum essentiale [illegible] illius [illegible] est [illegible] videntis
essentia [illegible] personalites manere essentialiter beatitudine satiatus, non manere inquietus
videndi cetera [illegible] modo inquietus manus [illegible] alia videre
[illegible] sublimior [illegible] satiatione [illegible] neque tamen esse satiatio infi-
niti [illegible] et limitata.

[illegible] tandem [illegible] [illegible]
una persona sine alia videri [illegible] visione [illegible] neque [illegible]
[illegible] attributorum in essentia, et essentiae in attributis; [illegible] est illud [illegible]
[illegible] apud Joannem cap. 12. [illegible] qui videt me videt et [illegible] meus non audit [illegible] in [illegible]
tre [illegible] in me est [illegible] illud [illegible] in verba illa [illegible] in me, et
[illegible] verba Joannis, ubi ait cap. 14. videri [illegible] in visione Patris, Filii visio est,
et in visione Filii Patris visio est; [illegible] novi testamenti [illegible]
hec verba, [illegible] unum videt, alterum videt; [illegible] neque una [illegible]
sine alia, neque [illegible] sine attributis et personis; aut [illegible] videri [illegible] visio [illegible]
[illegible] inter [illegible] grata, [illegible] in Deo.

[illegible] [illegible] de visione late [illegible],
[illegible] [illegible] quasi dicat Christus, qui credit in me, [illegible] in [illegible]
[illegible] in Patre, et Pater in me est, quasi [illegible] dicat [illegible] in visione Patris, [illegible], in quo est
fides Patris, Filii [illegible], [illegible] fides Filii, et [illegible]; neque [illegible]
[illegible] nec [illegible] vera fide Patris [illegible] negat Filium, nec vera fide Filii qui negat Patrem.
[illegible] in [illegible] de visione clara, et intuitiva; [illegible] est; [illegible] illa visione [illegible]
[illegible] et [illegible] sibi ostendi, hoc est, [illegible]
[illegible] Patris, sive [illegible] misterium trinitatis: de qua [illegible] visione Christo respondit, qui
videt me videt Patrem meum; [illegible] eadem visione [illegible] utroque [illegible]
[illegible] Patres [illegible] [illegible] [illegible] cap. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

etiam Filius per visionem de visione clara et intuitiva dicendum est de visione de facto quia tam ad [illegible] in Filio quam Filius in Patre, tam ad Trinitatem in unitate, quam unitas in Trinitate [illegible] [illegible] in [illegible] alia [illegible]: imo si verum, illa [illegible] de visione clara et intuitiva [illegible] [illegible] [illegible] de visione [illegible] Patris [illegible], [illegible], seu [illegible], in [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] aut [illegible] [illegible] videt, [illegible] videt [illegible] Patris, et [illegible]; [illegible] videt ambos videt. [illegible] [illegible] sunt in substantia [illegible] in [illegible], [illegible] sive [illegible] [illegible] [illegible] seu [illegible]: aliqua alia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible], [illegible] sive [illegible] sive [illegible] [illegible] ostendisti.

Disputatio 2a

An ex vi visionis videant [illegible] in Deo creaturas omnes.

Sectio 1a

Opiniones aliquae et sententiae.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in de facto [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad omnia creata. [illegible] [illegible] [illegible] videri [illegible] merita, [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] de visione creaturarum [illegible]: de visione illarum in Deo, sive ut alii dicunt in Verbo: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], quando [illegible] de facto videt: [illegible] visionis [illegible] in Deo [illegible] [illegible] [illegible] in materia de Incarnatione [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible], [illegible] [illegible] facta, [illegible] [illegible] esse [illegible] videndi creaturas: [illegible] illam [illegible] an [illegible] ex vi visionis Dei [illegible] videant [illegible] in Deo creaturas [illegible]: [illegible] an [illegible] aliquid [illegible] esse [illegible], in quo Beati clare et [illegible] videant [illegible] aliqua [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] videri creaturas in Deo, sive [illegible] [illegible] [illegible] creaturas in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

dicunt creaturas videri in Deo concomitanter, in quo aequaliter [illegible], et directe tendit ad Deum, et ad creaturas: dicunt videri in Deo causaliter, in quo ad solum Deum tendit, exigat [illegible] [illegible] speciem influxam a Deo roprees a [illegible], seu revelationes aliquarum creaturarum: dicunt videri [illegible] in [illegible] in quo tendit ad Deum tamquam ad obiectum directum, ad creaturas vero tamquam ad obiectum indirectum, Deo se [illegible] tamquam [illegible] [illegible], seu tamquam obiecto [illegible], in quo, aut [illegible] ipsas creaturas videant: solum hic [illegible] [illegible] [illegible], sive solum [illegible] [illegible] [illegible] creaturarum in Deo videri [illegible] concomitanter, non est [illegible] in alio videri; videri [illegible] causaliter non est videri per eandem visionem, sive ex vi [illegible] visionis Dei.

In hoc [illegible] [illegible] [illegible] examinari [illegible] [illegible] creaturae possibiles videantur [illegible] in Deo. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in Deo videri [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad Beatam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] personari [illegible] tamquam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] revelari [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sive [illegible] sive [illegible], seu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], in in [illegible] Deo tamquam in [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible] revelationibus [illegible] [illegible] [illegible], a Beatis videantur?

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] hoc duplex [illegible]; aliud eminentiale, aliud formale; est eminentiale creaturarum [illegible] [illegible]; est formale [illegible] [illegible] [illegible]; eminentiale est ipsum esse increatum Dei, in quo tamquam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] creaturae [illegible]; in quo hoc est dubium non est, quod creaturae videantur in Deo, [illegible] [illegible] in videri in Deo ex vi [illegible] visionis Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ipsam [illegible] visionem; [illegible] quoad hoc est [illegible] [illegible] videri [illegible] [illegible] in Deo ex vi [illegible] visionis Dei: est formale creaturarum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab ipso esse eminentiali, et increato Dei, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible]; et est formale [illegible] [illegible] est formale [illegible] [illegible]; et sic [illegible] [illegible]: de hoc est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] deinde, [illegible] est [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videantur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] in

[illegible]; [illegible] in eam [illegible] ad omne [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] ad creas [illegible]; [illegible] videnti esse [illegible] sufficientia ad eam [illegible] seu [illegible], magnum esse [illegible] inter Deus an [illegible] [illegible], [illegible] dicunt Deo [illegible] [illegible] possibile inca et absoluta [illegible]. Quaz [illegible] [illegible] connexionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; et ex hac varietate [illegible] [illegible] connexionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] in [illegible] [illegible], una ad altera [illegible] e. utriusq. [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible] Beatos [illegible] vi [illegible] videre [illegible] in [illegible] creas [illegible] aliquas [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; illa tenet [illegible] [illegible] [illegible] attributa [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] natura [illegible] nullo modo in [illegible] sive in [illegible] illius [illegible] [illegible] videri [illegible] [illegible]; [illegible] Beatos illas in [illegible] videre vel [illegible] [illegible], vel [illegible] [illegible]; ita [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] incarnat. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] ut diximus, [illegible] ita [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inca [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] connexionis

Sectio 2a
Nostra Sententia

3.o [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1a [illegible]: supposita connexione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], aut [illegible], et inca [illegible] [illegible]. Beati vident [illegible] in [illegible] creas [illegible]: [illegible]: Supposita [illegible] connexione, [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sufficiens [illegible], [illegible] [illegible] in se, ut in [illegible] [illegible] videant [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] vident [illegible], ut [illegible] in se; [illegible] vident [illegible] in [illegible] creas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vident [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; supposita [illegible] connexione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inca [illegible] creatura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] inferens [illegible] inca [illegible]

creatur[arum] est sufficiens ratio, quia ... ut in ipsa videant[ur] creaturae possibiles; neque sufficit videri ut ingerens essentiam infinitam possibilitatis creaturarum, quia indirecte ex vi [illegible] [illegible] videat per candem visionem ipsam infinitam earum possibilitatem, ergo [illegible] nota ti connexione, [illegible] ut est in se, est sufficiens ratio, ut in ipsa videantur creaturae possibiles.

Dices, ex hac ratione solum probari, quod [illegible] connexione, Beati videant in Divina possibilitate creaturarum, sive creaturas possibiles in communi, non [illegible] hoc, aut illa, aut illa possibilia clare, et distincte; non ergo omnia possibilia, quae clare, et distincte a Beatis de facto videntur, videri possunt per in Deo; [illegible] [illegible] [illegible] connexione [illegible] ut est in se, non solum connectit possibilitatem creaturarum in communi, [illegible] [illegible] illius et illius possibilitatis ut [illegible]; imo non [illegible] possibilitas in communi, [illegible] possibilitas in particulari connectitur; [illegible] [illegible] [illegible] ratione illius connectitur, [illegible] est virtus [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] est virtus [illegible], et [illegible] [illegible] in particulari non [illegible] [illegible] possibile in [illegible] [illegible], [illegible] illud et illud in particulari; [illegible] nota ti connexione [illegible] [illegible] est in se [illegible] sufficiens ratio, ut Beati clare et distincte videant per in Deo creaturas possibiles non solum in communi [illegible] in particulari; ergo in Deo clare et distincte vident omnia, quae de facto [illegible] vident.

Sit [illegible] [illegible]: [illegible] connexione [illegible] Beati ex vi visionis non vident per in Deo creaturas possibiles: [illegible] de possibilitate [illegible] [illegible] [illegible] creaturarum, de qua [illegible] [illegible] [illegible] procedit: [illegible] [illegible] [illegible] connexione [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] aliis [illegible] gratis, quia [illegible] [illegible] Deo, [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] creaturarum, [illegible] est [illegible] indifferens ad [illegible], non est sufficiens [illegible] in [illegible] [illegible] videat possibilia ut [illegible]; ergo [illegible] connexione [illegible], Beati ex vi visionis non vident per in Deo creaturas possibiles; [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] connexione [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Deo, non infert [illegible], et [illegible] possibilitatem creaturarum; si [illegible] illam inferret, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] Deo, indifferens se habet ad [illegible] creaturarum; non ergo sufficiens [illegible] est, ut ex vi visionis videant per in Deo creaturas possibiles.

[illegible]

[illegible] [illegible] ex [illegible] connexionis [illegible] Dei [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] connexionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] connexione aut [illegible] [illegible], et sic [illegible] [illegible] [illegible].

Divini, et possit creare, et imperare, et examinare, nolo utrumque illa connexio, aut inconnexio [illegible] ista, tamen ex eo quod visio beatifica [illegible] sine repugnantia ea imperare. si connexio ita fuerit, tolle suppositionem illam, ablataque omnia, Beatus ex vi visionis videret quod in Deo creare potes;. fuerit inconnexio ista, tolle suppositionem illam, ablataque omnia, Beatus ex vi visionis non videre [illegible] in Deo creare potes; et necesse aperta, quae est connexio, aut inconnexio Dei et visionis [illegible] si ea ad illa [illegible] connexionibus attinere [illegible] [illegible] suppositio virtutis quod [illegible].

Dico 3º: ex vi visionis Beati videtur in Deo potestas creandi saltem in esse [illegible] sive supponat [illegible] connexio, sive non: Probatur: ex vi visionis Beati videt [illegible] ut [illegible] [illegible] videre [illegible] in illa [illegible] videant [illegible], sive cum potestas in esse [illegible]; ergo ex vi visionis [illegible] in Deo potestas creandi saltem in esse [illegible] certo est; [illegible] de visione de [illegible] [illegible] ut [illegible] est [illegible] saltem [illegible], sive [illegible] sub [illegible] [illegible]; et neque videre [illegible] ut [illegible] [illegible] aut [illegible], quod videat [illegible] in esse [illegible], aut [illegible] ut [illegible]; hoc [illegible] est, videre [illegible] in esse [illegible], [illegible], in [illegible] de [illegible] esse [illegible] [illegible] ut [illegible] videre [illegible] quod in illa [illegible] videant [illegible], sive cum [illegible] saltem in esse [illegible].

Resp.: [illegible] videt [illegible] ut est in se, aliquis aliud videt [illegible] virtutis; [illegible] videt [illegible] virtutis; [illegible] istud enthimema. si non videret [illegible] perfecte videret [illegible] virtutis, illa [illegible] et quasi [illegible] incaleata, nec videret [illegible] clare et [illegible] ut [illegible]; [illegible] ex vi [illegible] visionis videt potestas creandi saltem in esse [illegible] cor [illegible] ratio [illegible] a reliquis virtutibus [illegible] est [illegible] ut [illegible] sive ut [illegible] [illegible] a reliquis virtutibus, est [illegible] ut [illegible] ut [illegible]; [illegible] ratio [illegible] ut [illegible] neque videri ut [illegible] quod [illegible] visio [illegible] in esse [illegible] videat [illegible] ad quas ipsa [illegible] est; ergo ratio [illegible] [illegible] ut [illegible] sive ut [illegible] neque videat ut [illegible] a [illegible] visio in esse [illegible] videat potestas [illegible], ad quas est [illegible]; [illegible] ex vi visionis Beati videtur [illegible] in [illegible]

possibilitas creaturae salis in esse tri.

Ex [illegible] infertur, quod de Deo dicendum est utrumque possibile in se ipso: videt Deus [illegible]. Deus in se ipso videre et creas et absolute possibiles: [illegible], Deus in se ipso [illegible] videre et creas ut absolute possibiles: [illegible], Deus in se ipso videre possibilitatem creaturae salis in esse tri: hoc est utrumque sui ipsius ut omnipotentis, et sic de reliquis [illegible] tri, repugnare, seu indifferente [illegible] creas salis ut conditionate possibiles: sive ut alii dicunt, repugnare possibilitatem creaturae, ad [illegible] habendo a.o [illegible] possibilitas est absoluta, aut conditionata: infertur [illegible] in hoc solo [illegible] [illegible] Auctores illos, qui alienae repugnant [illegible] Dei sub [illegible] sui [illegible] possibile [illegible], et absoluta creaturarum [illegible] runt in [illegible], creas possibiles videri in Deo: [illegible] volunt, imo nec velle posse, [illegible] [illegible] concedant, in Deo videri ut [illegible], ut absolute possibiles.

[illegible] Solvuntur.

§. 1. [illegible]

[illegible] [illegible] videri [illegible] claro [illegible] [illegible] creas possibiles in Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in Deo; [illegible] [illegible] [illegible] Beati [illegible] [illegible] videre [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] status, quo viator [illegible] [illegible] [illegible] Beati [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] videndi claro [illegible] creas possibiles, et [illegible] [illegible] [illegible] videntur in Deo [illegible] Beati [illegible] claro [illegible] videre [illegible] in Deo [illegible] creas [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] admitti; imo [illegible] ratio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] reuita cu[m] [illegible], na de [illegible] Dei, et decem[illegible] aut [illegible], quam no[n] in [illegible] in Beatis si [illegible] mexiti, et [illegible] [illegible], sicut viator [illegible] in Deo [illegible] mang; [illegible]
no [illegible]; [illegible] eme [illegible] . [illegible], [illegible], [illegible] mexioc [illegible]
ex [illegible] mag, sufficiens ad [illegible], et ad oes creat[ur]as [illegible] clare, et [illegible] vid[illegible]
[illegible]; de facto [illegible] oes illa videntur [illegible] in Deo; [illegible] concurrit [illegible] et
mexog [illegible], et sic de [illegible] in [illegible]; [illegible] concurrit sive [illegible] mag [illegible] oes [illegible]
clare et [illegible] videndas; [illegible] absolutas [illegible] creatas [illegible] mexitis, [illegible]
[illegible] sui [illegible], et [illegible] sua liberali indulgentia, debuisset [illegible] sive [illegible]
[illegible] ut mag [illegible] oes [illegible] videndas; [illegible] sive [illegible] mexog [illegible],
et illas [illegible] in [illegible]; At de facto, [illegible] supponentis mexioni, ut [illegible]
[illegible] ad [illegible] electa.

[illegible] clare, [illegible]
mexioe [illegible] negant in Deo vid[illegible] [illegible] notes; [illegible] sub [illegible] mex[illegible]
[illegible] mag sufficiens ad illas [illegible] in se ipso videndas; [illegible] clare, et explicite [illegible] mexioe [illegible] Deo, ipso [illegible] videt Deu[m] [illegible] in se ipso;
[illegible] clare, [illegible] explicite mexioe [illegible] negant in Deo [illegible]
[illegible] notes; [illegible], negant in [illegible] videri vice. [illegible]
[illegible] videri [illegible], no[n] [illegible] an [illegible]
[illegible] conceptio [illegible], hac voe, seu hac vice nulla entitas videt[ur]
[illegible] videri [illegible] alia; [illegible] in Deo [illegible] conceptio [illegible]
[illegible] in [illegible] de [illegible] Deo; [illegible] lata [illegible] conceptio [illegible]
[illegible] in [illegible], sive [illegible] evidens abstractiva, aut [illegible]; [illegible]
videre [illegible] Deo, [illegible] videt Deu[m] [illegible] in se ipso; [illegible] mexi[illegible]
[illegible] mas.

[illegible]

[illegible]

[illegible] connexio [illegible] certa et evidens creaturas ut absolute possibiles; [illegible] certa et evidens absolute [illegible] ut [illegible] est sufficiens medium ut in ipsa [illegible] videantur creaturae absolute possibiles; [illegible] connexio [illegible] [illegible] [illegible] evidens medium ut in ipsa [illegible] videantur creaturae possibiles; [illegible] certa est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] possibilitas creaturarum [illegible] certo et evidenter [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] certa et evidens [illegible] [illegible] creaturarum; [illegible] [illegible] certa et evidens [illegible] [illegible] [illegible] connexione [illegible], [illegible] certo et evidenter [illegible].

[illegible] et [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] connexione [illegible], [illegible] medium, [illegible] certa et evidens [illegible] ut [illegible] connexio est sufficiens medium ut in ipsa videantur creaturae absolute possibiles [illegible]; [illegible] certa et evidens absolute [illegible] ut [illegible] connexio, est sufficiens medium [illegible], non [illegible] [illegible] affirmative dicendum est [illegible] connexione [illegible] possibiles absoluta creaturarum, [illegible] [illegible] [illegible] non videri in ipsa [illegible] possibilitas absoluta; [illegible] non videri [illegible] tanquam in medio in quo; imo [illegible] connexione [illegible], [illegible] in ipsa tanquam in medio in quo [illegible] videri: [illegible] [illegible] connexione [illegible], [illegible] certa et evidens [illegible] possibilitas absoluta creaturarum: [illegible] [illegible] connexione [illegible]; [illegible] est medium sufficiens in quo [illegible], aut [illegible] possibilitas absoluta: est [illegible] medium [illegible] [illegible] medium [illegible] videndas: [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absoluta possibilis creaturae [illegible] in ipsa [illegible] [illegible] absolute possibiles [illegible], [illegible] connexione.

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] creaturae [illegible] aut [illegible] in [illegible] sapientia, [illegible] tanquam in [illegible]. [illegible] illud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

mono ad eorum intuitum, illuceat idea illius. Ita q. quaestio. 6. ad tiva crea ea videt in arte qua facta est, in se ipsa: illaeque Ideo. cap. 3 de Deo noster, ex eo quod ea quae ipse in se anticipatas earum notitias; ora alia aliter, ea sive sunt, sive non, omnia Dei et creat... ..., dicitur de talia et Dei, videri ab in Deo. Ideo tamen ista. eaque ... sua talia a ... intelligi esse, relata in connexione, de visione creaturarum in Deo, non tamquam in medio in quo, et in Deo ut revelante, aut continente cognitionem ipsarum creaturarum; non de visione in Deo. ... ... aliis ... textus ille ... etiam de aliis talibus loquentibus de cognitione ipsius Dei quae creas, ... denotat Deum in se videre ante ... creaturas in tempore, anticipatam earum notitiam; non in speciem, et ... ante in tempore, ut noscat aut videat sive esse posita, sive ... extitura; ... esse ... aut extitura non in se ipso tamquam in medio, ... ea quae ipse, ... ipse ... ea quae ipse est, ... et in se ipso cognoscit, et videt.

Arg. 5.

... Ideo in Deo videntur creaturae ... in esse ... ... ad illas in esse ... referret; ... ... in Deo ... videri ... in esse ..., nullo modo possunt videri in Deo; ... ... relata ... ... relatio Dei ad creaturas ..., ... directe ... creaturae cognoscunt aut videntur, ... creaturae in Deo tamquam in medio; ... nec in esse ... creaturae ... videri in Deo. ... Ideo ... ... relata ... ... esse ... ... relatio ... ... in utroque extremo ... ... varietas ... ... ad aliud. ut ... ut relata, sive ut eorum relatio ... utrumque ... directe cognoscit; non ... unum in alio tamquam in medio; ... ... relationes ... ... relationis ... ... unum ad ... ... aliud, ... in ipso tamquam in medio ... indirecte cognoscit ... refert ad ... in esse ... ... relata ... simul ... cognoscuntur ..., cognoscuntur ... eandem cognitionem; non ... esse ... cognosci directe, ..., non cognoscit utrumque directe, ... unum directe, alterum indirecte, sive unum in alio.

Arg. 6. ... eandem ... ... nullo ... respectu referunt ad ... creaturas; ... nullo ... respectu ... in Deo ... videri creaturae ... in esse ... ...

sub gratia et independens a creat.; ergo ad creat. refertur, ac illis est natura dependens sub illis gratiis, aut quod ad illas refertur; ergo sub nullo sui gratia relatio ad creat. sive est ad creas: Resp: Deus est omnino incapax relationis, sive transcendentalis, sive praedicamentalis ad creas; ergo in Deo quae videntur non sunt in esse [illegible] voles; [illegible] quod [illegible] ex eo [illegible] relatio transcendentalis ut dicit [illegible] independentiam ab ipso [illegible] relatio [illegible]; [illegible] Deus est incapax sui accidentis; relatio [illegible] praedicamentalis est accidens; ergo Deus omnino est incapax sui relationis sive transcendentalis, sive praedicamentalis ad creas voles.

[illegible] ans; [illegible] [illegible] nominis; [illegible] in [illegible] ad aliud [illegible] dependentia [illegible] [illegible] ad aliud in ordine ad accipiendum [illegible] ab illo, [illegible] refertur, aut refertur ad creas in ordine ad accipiendum [illegible] ab illis, immo ad illas refertur in ordine ad tribuendum illis esse; [illegible] ex hoc [illegible] dependentia creaturae a Deo. [illegible] Dei a creat: [illegible] ans; [illegible] ans [illegible] dicta [illegible]; [illegible] est; Deus est incapax sui accidentis [illegible] ans; [illegible] accidentis [illegible] ans; relatio [illegible] praedicamentalis ad [illegible] [illegible], [illegible] Deus incapax [illegible] ut [illegible] relatio praedicamentalis [illegible] ad [illegible] ad creas, [illegible] Deo; ergo incapax [illegible] relationis transcendentalis [illegible] praedicamentalis ad creas.

[illegible] in Deo [illegible] [illegible] creas [illegible] in [illegible] illas videri [illegible] in Deo [illegible] peccatum [illegible] ut [illegible] peccaminis [illegible] [illegible], [illegible] peccaminis [illegible], illae in Deo quae videntur [illegible] ut [illegible] videri in esse [illegible] eiusdem [illegible] [illegible]; ecce [illegible] hic examinanda [illegible] illa, an [illegible] [illegible] in Deo; sive an ex [illegible] creaturae [illegible] in Deo, [illegible] Dei, sive [illegible]? [illegible] hac [illegible] in [illegible] de incarnatione [illegible]. [illegible] in hac [illegible] [illegible] illa [illegible].

Sectio 2

Quaenam sint de facto a Beatis videantur?

Dico 1.

Id certum est praesentem obiectum primarium Beatitudinis esse Deum et in Deo ordinem supernaturalem providentiae, ultra rem mentionem, et specialis statum, quem Beati Viatores habuerunt, et aliorum cognitionem, [illegible] et mulieres [illegible], atque de caelo cuilibet Beato pertinentia, et illa omnia nobis etiam incerta sint: quaenam praesens obiectum nobis [illegible] indefinibilis, dicam in, quae [illegible] [illegible] [illegible], et certiora sunt: est ipsum communiter, Beatos de facto videre omnia mysteria [illegible], in quae fides infusa extendebatur: videre [illegible] ordinem providentiae, et [illegible] [illegible] huius universi [illegible] [illegible] [illegible], penetrando naturas [illegible], [illegible] mysteria [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], et accidentium: [illegible] deinde [illegible] statum, quem [illegible] habuit, videre ea, quae pertinent ad eum statum, ex quibus delectari, [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], aut [illegible] videre de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] temerarie, aiunt [illegible], [illegible] [illegible] hoc; asserit [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible], a D. Aug. lib. 20 de Civitate Dei cap. 21, quod videbimus [illegible] [illegible], et ea illa, quae nunc credentes [illegible] videbimus [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] art. 3. et ab aliis [illegible] [illegible] [illegible], videtur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad Corint. cap. 13, videmus nunc per speculum in aenigmate, tunc autem facie ad faciem; id est, quae nunc [illegible], tunc intuitione faciali videbimus; clarius [illegible] [illegible] [illegible] Psalm. [illegible] et audivimus [illegible] [illegible] in via [illegible] videmus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] clara intuitione in patria; ergo Beati de facto vident omnia mysteria [illegible], [illegible] fides extendebat; [illegible] asserit [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] gentes cap. [illegible], et aliis in locis.

[illegible] ex eo [illegible] valde [illegible] est ut ea, quae [illegible] [illegible] fabricata sunt, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] et [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] nobis [illegible] [illegible] [illegible] a Beatis videant in patria, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: vident [illegible] [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] huius universi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

p̄ arctā;

S. Th. et Theologi 2. 2. q. 83. a. 11. et aliis aliis in locis; Jacob. Valdes. Zenonense, et verba illa supra scripta, Beati, et vix et Divinis speculi, in quo quidem eorum imagines illucescat; Et ratio, quia valde consonum est, ut quis in via et studiis beatorum cure commissa sunt augenda solicitent in patriâ: sive ut Rex Beatus videat quoque ad Regnum pertinens; fundator religionis, que ad religiosos; pater familias, que ad eius familiam, et sic de aliis: in hoc autem merentur omnes preces, et orationes, quas viatores solicitant illorum patrocinium. Ita Theologi. citato loco; et Valdes Zenonense contra verba predicta, in quibus specialiter refutat illorum errorem, qui asserebant, [illegible] orandos non esse, quia preces viatorum ignorarent: Hic demum asserit cum à Theol. in verbo creatam [illegible] [illegible] [illegible] esse Beati dempto sit: videns se [illegible] merita illius, aut pauciores de reliquis creaturis [illegible] quotlibet, aut [illegible]; et sic in patria videbimus.

Quo ad hoc objicies primo: Si hoc est, quod aliquis Sanctus sub maioribus meritis pauciores creas videret, quam alii sub meritis inferioribus; et si objectat, Virgo aliquis eminentia sub maioribus meritis, quam aliquo Rege, aut Patriarcha sub meritis inequalibus. Sic in hoc statu, quem viator tenuit, plures videret creas ad ipsum pertinentes, quam eminentia; hoc autem absurdum est, nam sicut premium totum et essentiale correspondet meritis, ita et premium accidentale: Si hoc est, quod visio Dei multoties variaretur, quia nunc iste primo est, et ad statum Beatorum pertinente; ut quotlibet preces et orationes fidelium, et sic de aliis; nam hec ea antea à Beatis non videbant, vel antequam essent; videntur autem postea, sic postquam essent; neque autem eadem visio modo hec, modo alia, de novo representare; ergo a successione horum effectuum nova et diversa visio Beata succederet; hoc autem absurdum est, nam quia visio Dei est perpetua et incorruptibilis.

Res [illegible] nego maiorem; nam si Beatus habens maiora merita videre at creas illas currentes statum alterius habentis merita inferiora videbit, alias [illegible], et plures correspondenter numero, et longe nobiliores. Ex [illegible] visione [illegible]

excedat visio alterius tam quoad numerum obiectorum, quam quoad excellentiam; nec quia statim Beatitudo illarum visionum correat; de qua debet ipsius meritis correre: Ideo adeo visio Dei numquam variari; nec quae semel repraesentavit tam cum obiectorum [illegible], quam cum obiectorum claritatem, semper, et eodem modo repraesentat; contra vero illa, quae decursu temporis a Beatis denuo videntur, non per ipsam Dei visionem, sed per speciales revelationes, ipsasque a Deo denuo infusas tum obiectorum [illegible].

Quaestio 2.

An visio Dei possit esse sine comprehensione?

Sectio 1a

Impossibilis est visio creata comprehensiva Dei.

Quid comprehensio

[illegible] comprehensio [illegible] iuxta [illegible] in re obiecti [illegible] in [illegible] et imma[illegible] [illegible] esse comprehensibile, [illegible] de facto a Beatis comprehen[illegible] [illegible] quibus Beati dicuntur comprehensores; et in hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo modo comprehendo; et ad [illegible] [illegible] [illegible] comprehensio [illegible] [illegible] et imma[illegible] [illegible] obiecti; in quo [illegible] a [illegible] [illegible] cap. 9 ita [illegible] [illegible] videndo comprehendit, qui ita videt, ut nihil obiecti lateat videntem, aut aliquid [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], satis [illegible] [illegible] accepta est, et in hoc [illegible] investigamus possibilitatem visionis comprehensivae Dei.

In [illegible] primum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse [illegible] [illegible] impossibilem esse visionem creatam comprehensivam Dei: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] absolute [illegible] incomprehensibilis ab intellectu creato, Ieremias 32, Magnus [illegible], et incomprehensibilis cogitatu; [illegible] ad Rom. cap. 11, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, et investigabiles viae eius; [illegible] Lateranense cap. primum [illegible] [illegible] unus solus est verus Deus, immensus, et immutabilis, incomprehensibilis, omnipotens, et ineffabilis; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse simpliciter incomprehensibilem, [illegible] immen[illegible]

14. Objicientes 3o. fide nec de poa abluta, nec virg creatq ee est Scotist Stat.

Lat. Ban

93 prop. fidei bic et illius testim.; aserit in poe intelligi de solis viatoribq, n de Beatis, de Christo, n de virgine; in hac providentia n de poa abluta: Rdo. neg. conseq., et dicta abluti haut aliqua illa limitari; n ergo aliq grauis et urgens ratio ad limitandum. Dices: Praeterea dicta ita in impassibilitas Dei. Deinde, et ejus praedicata, immensitas, Ostendo 3o. Hoc atributa ita simpliciter Deo absque aliqua limitari debent, ut nec de poa abluta possint n dici; ergo impassibilitas vero ipsius dicta ita Deo simpliciter absque aliqua limitatione dicit, ut q de poe abluto, seu Beati et viatoris, seu virginis naturalis, et supernaturalis, n possit n dici: tandem dictis Basiliense sess. [illegible] damnavit quedam Archiepiscopum Augustinum de Roma, asserentes animam Christi opponendo Deum; at ... n erat pro viatori, vel Beato; ergo impassibilitas Dei ... dictis ... absque dubio ex ipsius testimonio ... n se seu viatori, ... seu Beatori, asserenda e.

Ropas, an veritas ista tenenda e de fide. Affirmat Scotus in 3. dist. 22. q. 3. art. 1; D. Ex. 3. q. dist. 6. sect. 1. et lib. 1. de atributis cap. 3. et 5; et Bellarm. a ... ; ratio e ipsa auctoritas Christi et dictionum ablata pro nostra sententia sed: Negat ... cap. ... cuius opposita ... de temeraria; ita Arriaga, et alij: ratio e; quia in assignanda ... vanians ... nec ... ad fidem spectare, quia ... vocat ... deinde quia ... in eos testimoniis dictis Lateranensis ... inefabilis ... Deus n est inefabilis Beatis; qua dum ... Deum clare, et intuitive vident ut e in se, illum mentalis ... tamen ... mentali: ergo ... Scripturis ... dicta impassibilis ... n ideo ejus impassibilitas tenenda e de fide.

Clarius facile ... ab hoc ... Varez ... asserentes impassibilitatem ... tenendam ee de fide ... in se, ... aquid ... an sit ... na ... vexit ... sic ... Tridentinum ... occasione Eucaristia ee trans substantiam; et in ... transsubstantiationis; sic ... Deum ee firmum

sus, cognoscendus &c.; In Sveria e contra natura immensitatis [illegible] &c.: sic in utroque casu de fide est incomprehensibilitas Dei, quoad an sit, non in quoad quid: Praeterea sicut concilia definiunt incomprehensibilitatem Dei, ita definiunt eius ineffabilitatem. At non definitur incomprehensibilitas Dei in suo lato, sive prout incomprehensibilitas natura claram Dei visionem; sed in suo stricto sive prout incomprehensibilitas natura visionem omnino adaequatam Dei: ergo non in suo lato sed in suo stricto definiunt eius ineffabilitatem. At non [illegible] est ineffabilitas natura verbum mentale aut vocale de Deo, sed prout natura verbum omnino comprimens et adaequans Deum. Vel in verbo suo, inquam de fide tenendum est Deum esse incomprehensibilem, tenendum [illegible] Deum [illegible] comprehendi [illegible] solidius [illegible] Suarez.

Sectio 2a

Assignatur ratio impossibilitatis visionis creatae comprehensivae Dei.

[illegible] lita [illegible] incomprehensibilitate Dei certissimum est, varia assignatur ratio ad assignandam huius impossibilitatis, ad quam variis [illegible] na comprehensionis, [illegible] [illegible] certum [illegible] Doctores & Ocamo in [illegible] comprehensionem esse cognitionem perfectissimam, quae de obiecto haberi potest, sive enim nulla creatura comprehendi potest, nisi a solo Deo, quia sola cognitio Dei est sola perfectissima quae de creaturis haberi potest, sive deducunt nostram incomprehensibilitatem Dei sive impossibilitatem visionis creatae comprehendentis Deum, nam comprehensio est cognitio perfectissima, quae de obiecto haberi potest, sed nulla est possibilis cognitio creata, quae sit [illegible] perfectionibus cum cognitione increata Dei comprehendentis se ipsum: ergo nulla est possibilis cognitio creata, quae possit esse comprehensiva Dei.

[illegible] alii Doctores docent comprehensionem esse cognitionem expressivam omnium quae in re sunt, sive actualium aut [illegible]: [illegible] in [illegible] quorum fundamentum est ipsa infinitas Dei, definiunt comprehensionem [illegible] tantum cognitionem sibi adaequatam cum toto obiecto intelligibili: in cuius adaequatione [illegible] comprehensio [illegible] dicta est non [illegible] [illegible] dicimus [illegible] incomprehensibilitatem sive impossibilitatem visionis ipsum comprehenden-

sit ma[teria] [com]prehensio ẽ [com]pleta [cum] [forma]lis, eminentialis, seu virtualis Dei; nulla ẽ potentia [rati]o aut [com]p[ehensi]o creata videtur, [quo]d ẽ [forma]li, et eminenti in Deo; [er]go nulla ẽ potentia [rati]o aut cogni[tio] creata [com]prehensiva Dei. [Com]plures aliis rat[ion]es alij [com]prehensionis [con]ficiunt, aut deni[que] uni; ex q[ui]b[us] varias [con]tra [com]muniter [con]stituenti eas deducunt, incomprehensibilit[at]is Dei, sive impossibilitatis visionis creatae [com]prehendentis Dey; illas omnis, impugnationes [et] [com]parationes re-[fe]rare, [quae] passim apud nostros AA.

Sentio [quo]d [com]plures alij Doctores [com]prehensionem ẽe cogn[itione]m aequatam intelligibilitati obiecti tam quoad intensivum, [quam] quoad extensivum illius, tanta claritate in cogn[itio]ne, ut obiectum ex vi sua in ea mova causare possit. [Con]tra ista [con]cludit [ ] q. [ ] art. [ ] ubi ait, Beati non [com]prehendere Deum, non [quia] totum [quo]d obiecti n[on] cadat sub cogn[itio]ne, [quan]do [nu]mq[uam] obiecti n[on] ẽ magis concentris; [sed] [qu]ia n[on] ẽ tanta claritas in cogn[itio]ne, quanta efficacia ẽ et motio intelligibilis in obiecto: id clarius exp[ressit] q. [ ] de verite art. [ ] ad [ ], [per] haec verba, [com]prehensio intellectus n[on] potest ẽe nisi [per] actum, qui sit efficacior intellectus; tunc enim d[icitu]r [com]prehendere ab intra aliquo, [quan]do in tantum habet efficaciam in intelligendo, quantum habet d[ictu]m ut intelligat; [ergo] ad [com]prehendendum requiritur [com]p[ara]tio increato; n[on] [er]go sufficit [quo]d [ ] ẽe ad cogn[itio]nem [com]prehensivam, [quo]d obiectum totum, et cum magis illius, [quo]d ẽ tam intensivum, [quam] extensivum obiecti cadat sub cogn[itio]ne; [sed] requirit [etiam], [quod] efficatia, [seu] claritas cogn[itio]nis tanta sit, quanta ẽ ipsa efficatia obiecti, [ut] quantum obiectum ex vi sua in ea mova causare possit intellectum; et alia [com]plura similia [quae] [ ] testim[oni]a.

[Cont]ra [ ] r[ati]o[n]e [com]prehensio- Loc

[est] cognitio adaequans totum intelligibile in[tensiv]e obiecti: [ergo] cognitio adaequans totum intelligibile in[tensiv]e obiecti d[ebe]t ẽ adaequata eius intelligibilitati tam quoad intensivum [quam] quoad extensivum illius; debet [contr]a ẽe tantae claritatis in cogn[itio]ne, quanta efficatia obiecti ẽ in movendo; [er]go [com]prehensio ẽ cogn[itio] adaequata intelligibilitati obiecti tam quoad intensivum [quam] quoad extensivum illius, tantae claritatis in cogn[itio]ne, ut obiectum ex vi sua in ea mova causare possit; [ ] [ ] sub [ ] variis [ ] [ ] suscipit; [ ] [ ] obiectum tam quoad intensivum [quam] quoad extensivum sui ẽ intelligibile; [er]go cognitio adaequans totum eius intelligibile in[tensiv]e d[ebe]t eius intelligibilitatem tam quoad intensivum, [quam] quoad extensivum adaequare: alias omnino intelligens [ ] cognitio, [ ] ẽ intelligibile, [ ] nec ada[equa]ta nec [com]prehensiva erit; [cont]ra [ ] obiectum [ ] sui intelligibilitatis in[tensiv]e [ ] [ ] [ ]

ad cognoscendum cum ea claritate, quo perfectior est ejus intelligibilitas. Sed ejus intelligibilitas nihil aliud est, quam vis motiva interna ad sui cognitionem; ergo cognitio adaequata totae intelligibilitati obiecti debet esse tantae claritatis, quanta efficacia obiecti est in movendo; aliter si adaequata non esset in claritate ejus motioni, non exiret adaequata ejus internae intelligibilitati, proindeque neque comprehensiva; ergo comprehensio est cognitio obiecti tantae claritatis in cognoscendo, quantum obiectum potest causare ex vi sua interna motiva.

Confirmatur: amor non est comprehensivus obiecti in ratione amabilis, nisi sit amor obiecti tam quoad intensivum, quam quoad extensivum sui amabilitati, tanti fervoris in amando, quantum ex vi sua interna motiva amabilitas obiecti causare potest; ergo cognitio non est comprehensiva obiecti in ratione cognoscibilis, nisi sit cognitio illius tam quoad intensivum, quam extensivum sui cognoscibilitatis tantae claritatis in cognoscendo, quantum ex vi sua interna motiva cognoscibilitas obiecti causare potest. Antecedens probatur: solus enim ille amor adaequatus est totae internae amabilitati obiecti, proindeque solus comprehensivus, qui est intensive fervoris adaequati solus effectus, et motivi ... amabilitatis obiecti tam intensive, quam extensive: et ideo solus amor infinitus, et increatus Dei potest suae infinitae, et increatae amabilitati adaequare, sive comprehendere: consequentia infertur a paritate; nam sicut se habet fervor in amore in ordine ad obiectum amabile, ita claritas in cognitione in ordine ad obiectum cognoscibile; sicut se habet vis motiva obiecti in esse amabilis ad amorem, ita se habet vis motiva obiecti in esse intelligibilis ad cognitionem; ergo sicut nisi tota motio, et efficacia amabilitatis tam intensive, quam extensive ipsius obiecti adaequet fervorem amoris, amor non est comprehensivus; ita nisi tota motio, et efficacia intelligibilitatis obiecti tam intensive, quam extensive adaequet claritatem cognitionis, cognitio non exit comprehensiva.

Hinc tam facilis est ratio quare nulla intrinseca possibilitas Dei, sive impossibilitas visionis creatae comprehendentis ipsum; nam comprehensio est cognitio adaequata intelligibilitati obiecti tam quoad intensivum, quam quoad extensivum illius, tantae claritatis in cognoscendo, quantum potest obiectum causare ex vi sua interna motiva; sed nulla est possibilis visio creata ... tantae claritatis, quantum Deus in esse intelligibili potest causare ex vi sua interna motiva; ergo nulla est possibilis visio creata comprehensiva Dei, maior supponit ex supra explicato comprehensionis; probatur minor: nulla est possibilis visio creata ... infinitae claritatis visionis Dei, quae est ipsum: ... quam Deus se ipsum videt ...

ē adaequad incq suā vz nova seu effaciā infinitas, qua nulla ē potis visio creata Dei tanta claritas in coplā ita Deum intuitivē viditur creare, ex ideā suā infinitā nova. Maior certa ē mta ps: q Dus esse Intellectivus, et intelligibilis ē, ergo visio autem Dei increata infinita, et immensa claritas quae esse adaequata incq suā vz nova, aut effaciā infinita, alias esset maioris intellectivus, quam intelligibilis, & maior intelligibilis quam intellectivus.

Confr.: Deus videndo seipsum non se superexcendit: ergo si se comprehendit ergo tota claritas huius Dei visionis nationis creat ad Dei comprehensionem, cum visio non ē visio creata comprehensiva Dei: ant certum ē, quia super comprehensio ē copcio omnis claritas, quod ab obiecto ex vi sua nova Idea cognoscit, atque comprehensio Dei, quia ē aequè Intellectivus, et intelligibilis nationis creatis ex vi suo Idea nova ad sui comprehensionem totam intellectualitas Dei, sive totam claritatem eius infinita, et increata infinita: tota creatura; et in tota claritas. Deo visio non esset nata ad comprehensionem Dei, visio increata sui ipsius non comprehensio esset, et sui comprehensio esset; probari se inde etiam illa cona; quia impossibile ē visio creata adaequans totam infinita claritatem visionis Dei: impossibile ē intelligibilitas creata adaequans infinita intelligibilitatem incq Dei, et visio minimā claritas, quod visio infinita et increata Dei, necat eius comprehendere, necat in adequare totam effaciam; et vz nova incq intelligibilitas Dei, nullis adequat totam infinitas claritas suae visionis infinitae pariter ominis intelligibilis, et impensas ē, ergo impossibilis ē visio creata comprehensiva Dei

Sectio 3a
Solvuntur argumenta

Deus ut comprehensus continet intra latitudinem entis veri; ergo visio intuitiva creata elevari ad comprehendendum Deum, potest, ergo ē visio creata comprehensiva Dei. ant probat; quia Deus ā se ipso comprehensibilis ē, de facto et naturaliter comprehenditur ā se ipso, ergo potest ā se ipso comprehendi, sicut ut comprehensus non continetur intra latitudinem entis veri, probatur ... ; quia verum ut sic continetur intra obiectum adaequatum intellectus intuitivi; et intuitivus elevari potest ad totum suum obiectum adaequatum; ergo intuitiva creata elevari potest ad comprehendendum Deum: igitur Deus intuitivus non elevari potest ad videndum Deum; quod Deus ut

vis[ionem] continet intra latitudinem entis veri; et Deus ut comprehensibilis continet intra latitudinem en-
tis veri; ergo ob eandem rationem intellectus non elevari per [illegible] comprehendendum Deum; ergo possibile est visio creata
comprehensiva Dei.

Reo [illegible] antecedentem nego; consequentiam; ad cuius [illegible] majorem; verum ut te subsi-
nae, sub qua verum est continet intra obiectum adaequatum naturalis intellectus, nego majorem: sub aliqua ratione qua
verum est continet intra obiectum adaequatum naturalis intellectus, sed majorem; [illegible] minorem: et intellectus eleva-
ri per [illegible] suum obiectum adaequatum, sub ea ratione sub qua obiectum illius est, sed minorem; sub ea
ratione sub qua non est obiectum illius, nego minorem, et consequentiam: verum ut te est obiectum naturalis intellectus Deus, intellectus
[illegible] in obiectum, qua verum ut [illegible] non sub ratione qua verum est obiectum naturalis intellectus, id est non sub ratione
verum per [illegible] a naturali intellectu [illegible], et non sub ea ratione qua verum est [illegible] dari
[illegible] aliqua creatura, sive [illegible] obiectum veri, sive [illegible] naturalis intellectus, sive [illegible]
[illegible], nec sub ea ratione qua verum est potest attingi ab intellectu [illegible]; nec [illegible] spe-
cialis. Sed in nostris [illegible] ostendimus dari in Deo, ne ab intellectu creato comprehendatur,
et ut comprehensibilis sit verum, vel a Deo ut verum comprehenditur intra obiectum adaequatum naturalis in-
tellectus, non tamen intra illud comprehenditur sub ea ratione, qua verum est. Unde ad [illegible] dicendum est, non
ideo [illegible] intellectum nostrum elevari non ad videndum Deum, quia Deus ut [illegible] continet intra la-
titudinem entis veri, sed quia non datur [illegible] aliqua creatura in [illegible] creata
[illegible] hac ratione veri, sed sub ratione [illegible]; datur (a) in [illegible] creata Dei non
illa ratione veri, sed sub ratione comprehensibilis.

Obiectio [illegible]. Visio Dei quoad totum est personale uni-
tum [illegible], [illegible] imo nec [illegible], [illegible] quoad totum esse
absolutum, ergo nec [illegible] quoad totum suum esse infinitum [illegible] intellectu creato;
ergo nec [illegible] ab illo potest comprehendi; [illegible] ista [illegible]; [illegible] comprehendi [illegible]
aliud est. Sed in [illegible] quoad totum suum esse infinitum non [illegible]
[illegible] illa [illegible] quidque est [illegible] Deus [illegible] quoad totum suum esse personale
[illegible] quoad totum suum esse infinitum, illa enim unio est [illegible] et realis, nec [illegible]
intentionalis, illa substantialis, haec [illegible] intentionalis. [illegible] visio Beata est comprehensibilis
ab intellectu creato; [illegible] obiectum ab intellectu creato comprehensibile est; [illegible]

n. Visio Beata . . . creatur[a] . . . creatur[a] repugnat saltem de potentia absoluta [illegible]
[illegible] ad intra creatio: [illegible] . . . neque visio Beata ut talis attingit, seu vi-
deri, quod videtur, seu attingat Deus eius obiectum, ita neque [illegible] ut talis, quod Deus [illegible]
comprehendatur. –

Ideo, [illegible] sub eadem parte retraxeram pro ad probandum, quod Deus ut [illegible]
[illegible] est omni, et [illegible] comprehensibilis a voluntate creata, sive per actum creatum; [illegible]
[illegible]; [illegible] ante, cuius [illegible], ut [illegible] potest: [illegible]
[illegible], non [illegible]; dignitas est [illegible], [illegible] illa [illegible] nec [illegible]
[illegible] in mente [illegible] infinita [illegible]
[illegible] omne [illegible], et [illegible] [illegible] intellectum [illegible]
[illegible] in [illegible] intellectus, [illegible]
[illegible] intellectus [illegible], [illegible] sed [illegible]
[illegible] claritatis simpliciter [illegible]: [illegible] [illegible] esse [illegible]
[illegible] max, seu perfectior quoad aliqua [illegible], illa est, [illegible] in [illegible]
[illegible] absolute max. et perfectior debet [illegible] in esse intelligibili [illegible]
[illegible].

[illegible] obiectum actu, non [illegible] ad [illegible] non [illegible] quoad [illegible]; [illegible] quod visio
Dei comprehendat, [illegible] eius obiectum [illegible]: [illegible] quod visio non dicit ordinem, seu [illegible] ad
Deum ut [illegible], [illegible] ut [illegible]; non ad Deum ut comprehensum, [illegible]
a visio [illegible], [illegible], quod eius [illegible] attingat [illegible] modo [illegible] ipsa [illegible], sive eo
modo quo [illegible]: Hinc [illegible] dignitas [illegible] ante, quod visio Dei
dicit ordinem ad Deum ut [illegible], sive ut [illegible]; neque [illegible] ut [illegible] videri, quod Deus attin-
gat, seu [illegible] saltem [illegible] videatur: at non dicit ordinem ad Deum ut comprehensum; [illegible]
comprehendi, a Deo comprehendatur.

Arg. 3°. Ideo Deus non est comprehensibilis ab intellectu creato, quod nulla
esset [illegible] visio creata tantum claritatis in se, quanta Deus [illegible] linea [illegible]
[illegible] in esse intelligibili: [illegible] tanta [illegible] claritatis [illegible] ad comprehensionem Dei: [illegible]
comprehensibili est ab intellectu creato: [illegible], quod [illegible] Deus [illegible] supra [illegible]

tom comprehendi videndo, ita videt, ut nihil eius lateat videntem; ut (a) autem obiectum videri

ac lateat: sufficit quod [illegible] obiectum videat; quod sit ex mensura claritatis in videndo.

Probatur 2º: quia sequeretur omnem creaturam posse a solo Deo comprehendi quia et inde neque simpliciter in

ferioris se ipsum comprehendere, neque vero comprehendi a superiori et sic de reliquis creaturis;

sequela vera; quia nulla creatura per se ipsam, aut alia cognoscere tanta claritate, qua

cognoscitur a Deo cum sit in cognitione divina est infinite simpliciter claritatis, sed nulla creatura potest

possibilis esse sive divinae cognitio creata, quia creatura est ex vi sua intra nova cognitione tanta

claritate, qua a Deo cognoscitur, aliqua cognitio divina non potest illam transire; ergo sequeretur nullam

illam creaturam posse a solo Deo comprehendi posse.

Ad [illegible] quod [illegible] [illegible]

110 Deo [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] comprehensionis [illegible] infinitae, ut totum comprehendat vi

dendo, quod nihil eius [illegible] [illegible] [illegible] mihi lateat videntem; hoc est, totum videt

in tota illa claritate, qua existit ex vi sua intra nova, seu [illegible] per se [illegible] sui

movere; si [illegible] ut [illegible], [illegible], sequitur Beatos de facto videntes [illegible] [illegible]

ita Dei omnia illa comprehendere: ad [illegible] [illegible] non cognoscit, [illegible] eius, [illegible] [illegible] [illegible] non

[illegible]; in illa infinitudo claritatis cognitionis Dei comprehendit, aut existit ex vi movere intra

ipsius creaturae cognitionis; [illegible] [illegible] movet ad claritatem [illegible], [illegible] [illegible] infinitatis, et [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sola infinita virtute cognitiva Dei, [illegible] creata est potens [illegible].

[illegible] illam non [illegible] aut [illegible] ad sui comprehensionem: et cognitio est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] ad sui [illegible] [illegible] comprehensionis.

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] de relativo alio obiecto creato, cum a Deo amabilis existit cognitionis claritatis sim

pliciter infinitae, existit enim cognitionis [illegible], [illegible] [illegible] regulatur; [illegible] ex vi sua intra nova [illegible]

[illegible] in [illegible] infinitatis cognitionis claritatis infinitae. [illegible] in comprehensione [illegible] cognitionis creata, [illegible]

[illegible] [illegible] comprehensio [illegible] [illegible] [illegible] cognitio tantae claritatis in [illegible], [illegible] [illegible] obiectum,

in movendo, ex [illegible] [illegible] [illegible] cognitio creata [illegible] claritatis in [illegible] [illegible] Dei ex vi

sua intra nova [illegible] infinitatem [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Deo [illegible] illam claritatem cognitionis [illegible] regulant, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

nisi ex exemplo vera esse, quod ex ipsa summa perfectione intellectus et volitio Dei, non alia cognoscentis, nisi cognitione infinite claritatis, nec alia amantis, nisi ardente, et dilectione conte[m]ptione illa [illegible]: non est unus; duae vero species dilectionis est, ergo cum a Deo amaletur expressae cognitio Dei, non sub omni ea claritate, quae cognitio esse nascitur est, sed sub ea et infinite claritatis, quae ad summum exact cognitionem creatae expressivae illius.

Inferes, quod est ea qualia, et virtualia, seu eminentialia Dei et solum clare et distincte ab aliquo intellectu creato videreentur, non ex hoc Deus quidem est; in visio illa numquam posset esse tantae claritatis in videndo Deum causare per in esse infiniti quae visio nunc mova [illegible] in eo adaequari per cognitionis increatae infinitae infinitae claritatis; sed nullo modo principiare potest cognitio creata: inferes [illegible], quod Deus sit ac aliquam testimonium Dei, quod in operibus assistere solent, in quo videre [illegible] [illegible] [illegible] sufficere, quod obiectum [illegible] eosdem modos illius videatur, quod [illegible] infinitae claritatis in cognitione et efficacia obiecti in movendo mentibus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] senssitive lata, [illegible] sensitive pure expressiva, in [illegible] stricta et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eiusdem [illegible] testimonii adductis sunt. antiqui, ratio [illegible] quod cognitio infinitae efficaciae in cognitione, quae [illegible] obiecti, in operatione.

Dubium Vnicum

An visio Dei fuerit alicui communicata in hac vita mortali?

Sectio 1ª

Quid Sentiendum de B. Virgine?

Difficultas

Ipsa nititur sola auctoritate [illegible], et [illegible] [illegible] ad theol. expositivos [illegible] ex parte [illegible] ad scholasticos; et illa [illegible] pauca dicemus: Suppono visionem Dei non esse [illegible] [illegible] statu huius vitae mortalis, neque statu viatoris [illegible] [illegible], nec [illegible] [illegible] viatori: exemplum est in Christo [illegible] [illegible] [illegible] ea, quod sicuti [illegible] [illegible] vis Dei [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mirabili [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] videbit me [illegible], Deus [illegible], et vivet, ut [illegible] Exodi 23. ex certo [illegible] [illegible]

cui non ex privilegio conferre tr, sed ex devito vinlori dispositio, ubi et caro sit sui recept. instanti Sanctificandus, quatenus purus homo privilegium illud vel uti, esset Beatus Vir sine recessu et non dubitat, pietate et congruentiae credendum est, Deus non sempre semel mutatur, quod Scrivs refert: an ita factum sit, investigamus.

Duplex est 1a asservatio vitae Dei Virginis aliquoties in hac vita mortali visio clara Dei fuisse concessa; ita D. Bonavent. Dist. ult. de atributis cap. 3o, et 3a p. tom. 2 disp. 19 sect. 4, Vazquez, Castro, et alii ex veteribus tum ex antiquis, tum ex recentioribus, ex Theol. Scolasticis, tum ex positivis, quos proferunt apud D.T., dissident cum tempus, in quo privilegium istud sit recessu est; alii inchoate iam tum aliquoties non recessu esse: alii duo saltem instantia detrant, instans nimirum suae conceptionis, et nativitatis; alii dicunt, ante incarnationem Ubi nunquam Deum vidisse: at post Verbi incarnationem privilegium illud et aliquoties fuisse concessum: sed tamen a post mortem visio Dei illi permanenter fuisse donata a primo suae concept. instanti; forte non ita ... onando. in disputando, ...

2a sententia est nova; vnalis asserit, nulli omnino viatori, tamen non excepta Deipara, excepto in Christo Domino, visio clara Dei fuisse in hac vita mortali concessa, ita P. Molina 1a p. q. 12. art. 11. P. Theophilus Reynaudus in Mariali; aliique plerique expositores, tum Scholastici: potissimum fundamentum Deus definiunt res multo ... scripturae in locis, ubi unaliis omnibus viatori visio clara Dei denegatur in hac vita mortali; ut est illud Exodi 33, non <u>videbit me homo et vivet</u>; et in illud Joannis 1o, <u>Deum nemo vidit unquam; unigenitus qui est in sinu Patris, ipse enarravit</u>. et illud Pauli ad Thimoteum 6. Deum nemo hominum vidit, sed nec videre potest; et alia plura: ...d ad haec testimonia dicendum sit ... ... constat ex infra dicendis.

Tertio est asservatio 3a; vera Deiparae Virgini adhuc viatrici, nec in hac vita mortali visio clara Dei aliquoties fuit concessa: si ita, utpote de facto, dependens a sola libera Dei voluntate non aliud ... solidius fundamentum, tum quod ab auctoritate desumitur: praecipue ex ... Patribus; Rupertus Abbas lib. 3. in Cantica cap. primum, agens de raptu illius sic scribit, o to modo tu Regina

aliorq presse Coel. ista insequuntur: D. Bernardinus Senensis tom. 1. serm. 51 art. 1. cap. 2. expresse ait, Virginem in sua sanctificatione intellexisse ipse nos DD. Ex quo probatur B. Antoninus 4 par. tit. 15 cap. 13 pro hec vba: Forte in ipso [illegible] quando patria [illegible] datum est ad oras ut videret omnifariam [illegible] ut in patria; et Paulus vidit Dominum in raptu: Concluditur ergo Albertus Magnus in Mariali cap. 131 per hec vba, quia non videre potuit, imo et vidit spiritum increatum [illegible]: Concludit ergo et innumerabiles Patres quos videre nolis apud nostrum Livium, et Salazar de Concept.

Accedit magna consequentia deducta ex D. Bernardo in epistola ad Lugdunenses, per hec vba: Quod vel paucis mortalibus constat esse collatum, fas certe non est, suspicari tante Virgini esse negatum; quod quibus omnis mortalitas emersit in lucem; et apud Patres et insuper minime valde communi est, Moysi, et D. Paulo videre contigisse claram Dei visionem in hac vita mortali, imo et aliis pluribus Sanctis, quando [illegible] transeuntibus, ut infra dicemus; quid ergo credendum, et tenendum de B. Virgine, aliquoties vere in hac vita mortali clare Deum vidisse, et Beati vident in patria; cum tamen eandem Matri denegatum esse quod servis, et amicis Dei concessum fuerit.

Lucas quoque temporis privilegium istud B. Virgini concessum sit? Res istis facile extrahitur: D. Bernardinus Senensis credit, id collatum esse in eius mirabili Conceptione; Petrus Damianus in eius nativitate; D. Antoninus, in ipsa incarnatione Christi Nativitate: Quibus etiam alii, et theologi credunt, et beneficium ei collatum ... quoque Christus ... viator, quibus plurimos [illegible] in hoc mundo, utpote Deitatem [illegible], ut in Incarnatione, in nativitate, in Resurrectione, et ascensione; adde et ego in Passione, ut et solamen videndi Deum vivum tantum matris moestitiam ubi ... Deum mortuum temperaret.

[illegible]

... et [illegible] secunda.

[illegible] tertio

tertio ... ... in favorem ... mulieri, nulli mortali in hac vita visionem Dei concessam fuisse, imo neque nec concedi ... illa ... aliaque ...

e, loc. 2° leges oes suis proviso; extra illas in, aut supra illas ex speciali privilegio, q vires supnales, q auxilium sive expr, sive impr supnale we ... audere; et de facto in plis sed adlt Moysi, et D. Paulo, dr de B. Virgine; propterea licet nulli alteri mortali g visio Dei in hac vita collata est, de facto B. Virgini concedenda est ... auctori tes; communiter dicunt, testim illa analia ... accipienda est, exceptavit B. Virginem; et analiz ... in Adam peccasse, excepta in ...

17. Pb. 2°; visio Dei est gratia solius statu patriae; ergo nulli viatori, etiam excepta B. Virg. de facto concessa est. alii B. Virgo, et ... sicut in via, et in patria. Resp. ad sylm visio Dei permanens est gratia solius statu patriae; neg. visio Dei transiens; propterea ad sylm est gratia solius statu patriae ex ordinae Dei; nego ex eadem Dei ordinae transferri in statum viae. tandem gratia solius statu patriae ad oes leges huius providentiae; ex privilegio ... et differentiae Dei ... in statu viae ... est in Christo viatore, et comprehensore simul; et ... fuit viator, et comprehensor, ... dicatur, fuisse in via, et in patria, ... ut statum patriae ... statum merendi; ita similiter de B. Virgine dicendum est. Verba ... ex his distinctionibus ... et ...

Pb. 3; non est dicendum B. Virginem via ... privilegio ... quod ejus merita minuuntur; visio Dei in via ... minuere ... ergo non est illi concedenda in hac vita mortali ... Deum ... vivere, est ... : et ... Beatorum ... ex visione Beata; non est ... visio Dei in via minuere merita viae. Resp. hoc argumentum ... in Christo viatore, et comprehensore ... visio Dei ... eius merita minuit; ... ... cum ... in B. Virgine. ... visio Dei ... minuere merita ..., cum visio transiens ... merita ... de Christo dicas, nobis de B. Virgine ... dicendum erit.

Nota ... in ...

... est, ... est visio clara Dei in via, sicut et ... in ... in B. Virgine

i meritum minuat aliorum actionum, seu actuum bonitati. Ergo ea eorum maxima … nomine;
non tamen vero Dei minuerent eius merita; nam licet actus vioe [illegible] instituto illo, sicut Dei
voluerit, meritorius non sit quoad substantiam: specularet tamen a Christo tamen ex corde instituti, [illegible] in
[illegible] sentiens, tamen ut maxime instituto illius actus per Deum; nam, ut fecit in valde cor discere, [illegible]
vero necessitet ad actum Dei, non tamen ex toto inspiratus [illegible] actui: tamen per stanciam actus creaturam
apud Deum: tamen per exercitium aliarum plurium virtutum: imo vero illa transiens est ea maxime aucta
in suorum meritorum: nam ex [illegible] titulis Virginem redderet … actionis ad [illegible] vitae
decursum altiorius et nunquam incomparabilis meritis decorandum!

Ad 2[um]: satis ante Ipsius
carnem non decuit Virginem videre Deum: quia Deum non vidit in eius conceptione nec in eius nativitate;
post idem a partu dictum de reliquo instituto ipsius vitae decursum: quia ante non decuisset ut hoc
privilegium ulli mortalium ante Christum daretur: cum tamen utpote Redemptoris eius, ac causae, et
redemptori debuit qui per Paradisi ianuam reservare. B. esset videre magis … be
reddere adire. Quia satis ante Verbum incarnatum non decuit B. Virginem Deum videre: Christi;
si semel dicat B. Virgo aliquoties Deum vidisse, non cur non dicat, semper … … modum
vidisse; hoc alertum omnino dignum, utpote ostendere … est; quia nec dictum est: aliquoties seu
transeunter Deum vidisse in hoc vita mortali.

Ideo me indetrahere instans Deipara, omnia
dicitis in qua B. Virgo Deum viderit; detrahere [illegible] aliquoties vel in hac vita
mortali; hoc enim verum erit, sive Deum viderit ante Verbum incarnatum, sive post eius
incarnationem nec tenendum partitus ad reliquum eius vitae tempus: nam post Verbum incarnatum non est al
[illegible] articulum, quod ob frequente intentionem ut eo ipso [illegible]: non [illegible] nos, [illegible]
nardinus, enensis, et D. Petrus Damianus tria [illegible] Detrahentes addictum Christum [illegible]
sui tamen nec … ante … eius opera dicit, est, non decuisse ulli mortalium vias Dei
videre ante Christum redemptorem et [illegible] decuisse tamen post Christum redemptorem et [illegible]
[illegible] eius, et reseratarum … … sic tamen Christus tum causa, redemptor, et Redemptoris
[illegible] ianuae paradisi reserare, Deum videre, et [illegible] adire; postea vero gratia
vita illius Virgo Beata in sua Conceptione, et nativitate; et hoc idem verbum aliqua
indecentia dictum est, cum gratia vocatum antiquis [illegible] ante Christum incarnatum dependeret
in actu eius Redemptore, et vioe meritorum.

Ad [illegible] non maxime; cum Deus tamen vero fuerit

specialissimi huius privilegii gratis à Deo concessi, neque tamen ex illo sequi, an aliquando fuerit concessum ad modum permanentis qualitatis, seu habitualiter, toto vitae decursu, [illegible] ad tempus, [illegible], nec decuit Virginis [illegible] [illegible] quoad habitualiter visionem, decens in eadem [illegible] fuit [illegible] [illegible] [illegible], quo [illegible] transeunter fruerer ipsi privilegio [illegible] [illegible] graves alii [illegible], ut [illegible] [illegible] insinuavimus, qui tenent B. Virginem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] viatorem.

Sectio 3ª

Quid de aliis viatoribus sentiendum?

Caeterum ut placitum DD. [illegible] aliquos alios viatores ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: D. Aug. lib. 12 in Genesi ad literam cap. 27, [illegible] 13 [illegible] art. 3, [illegible] aliis in locis, Scotus in 4 dist. 13 q. 9. et [illegible] alii [illegible] et Theol. consent. Moysen, et D. Paulum visione Dei in hac vita mortali ad tempus, seu transeunter fuisse locatos; Moysen ob illud Numer. 12, at non talis servus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est, ore enim ad os loquor ei, et palam, et non per aenigmata, et figuras Dominum videt; D. Paulum ob illud eiusdem Apostoli 2ª ad Corinth. cap. 12, scio hominem huiusmodi raptum usque ad 3um caelum &c.

Alii hoc idem privilegium Adamo, Iacob, et Iob [illegible] [illegible] arbitrantur; Adamo ob illud Genes. 2. immisit Dominus soporem in Adam; [illegible] enim, nescio quo [illegible], soporem istum originatum esse [illegible] visione Dei: Iacob ob illud Genes. 32, vidi Dominum facie ad faciem, quae verba [illegible] [illegible] denotare claram visionem Dei; Iob ob illud eiusdem met cap. 42, auditu auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te; ad quae verba D. Aug. lib. 22 de Civitate Dei, cap. 29. Fortasse ista visio nostra [illegible] data fuerit ad horam [illegible] in ista mortali vita oculis Sancti Iob, quando ait ad Deum, in auditu auris [illegible] [illegible] nunc autem oculus meus videt te &c.

Alii idem consent de [illegible] [illegible] Ezechiele [illegible] ille cap. 6. [illegible] [illegible] dixerunt video Dominum; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dominum, [illegible] [illegible] visione Dei: alii [illegible] [illegible] [illegible] Petro, et Ioanne Evang. alii [illegible] [illegible] de [illegible] Benedicto de [illegible] [illegible]

S. Aug. de ... et aliis aliis viatoribus ancor. qd. nos addimus ex processu N. Patriar. Ignatij, à ag..., graves ... Atq eximios ... domesticos, credit clare ... vidisse ... in cuius ... clausa ... exure ... in qua ... Dei ... collata in perpetua ... gratitudine transla... Patriar. ... Ipsa ... ipsius ... cognovi, ... vidi, ... me videre ... moveri ad amandum ... Ibi ...

... tantum ... monumenti ... de atri- ... Dr Barza, dia. 35, c. 12. ... ut ... sunt ... Divina ... supra ... alij ... una ... nantes ... mortuaq ... viros Dei in hac vita ... vocatos ... testimonij ... antiquo ... in officio ... affirmant ... in favorem ... et tandem ... Papa in epistola ... Dei ... nemini lucis inaccessibilis ... in hoc mortali ... visione ... Sed ... apparuit, tunc vere illis videbat, ... quis ... fuerit ... Moyses ... Propheta ... in enigmate et figuras.

Quinimo ... nantes ... vocavit ... Pa... ... et ... Papa ... ad ... de ... familiaritate ... supra ... orationes, ... in enigmatica et abstractiva, ... in hac vita ... ad ... contrarium ... Dominum ... epistolam ... vita ... in enigmate, et figuras ... ita ... vive ... et ... viventi ...

Ve Beatifica ... Divina ... Ione ...
... in ... matris, necnon in ...
... Evodius ...
... contra ... nate
... Iunij ann. 1707.

S. Xavier no Coll.º de Evora

S. Jozé no Coll.º de Elvas

Stan ex natura ordine sed ex offitij debito Santo Athanatio
apud frey pedro quaresmal pag. 30 coluna 4 fine. E lei
do que desto santo he e nao de S. Ambrosio ainda que ino
ambos podo ser que se ache.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

+ At

Divinaurora Maria
Sacra delytia principessa
Ma madre d'tutti

Sanchez de Fide Spe, et Visione